

Caja
A-14

**Preclarissimi viri Georgij valle
Lómentationes.**

**In Ptolomei quadripartituz inqz
Ciceronis Partitioes z Tu
sculanas questioes ac pli
nij naturalis histo
rie Librum se
cunduz.**

*

IOANNES Petrus Valla Reuerendissimo in Christo patri: & Domino. D. Iohanni
Stephano sancti Vitalis Cardinali Bononiensi: episcopo Sal. Dicit æternam.

Cum mecum tacitus multum ac diu Reuerendissime Præsul cogitarim imperariis esse hominis cessare ubi mortaliū generi prodesse posse animaduertit. Nec minus inuidi maleuolique hominis non modo cessare: sed etiam tegere: & dissimulare quæ diuino munere sit ipse consecutus. Talia ego animo uolens nihil ut ex editionibus: quas pater reliquit per me nuper magna diligentia atque impendio impressis satis abunde colligi potest: magis curauis: quàm ut concreditos mihi libros citra omnem maleficam inuidiam in communem usum formis excusos foras inuulgarem: & hostia quædam ingenia: quæ paternis lucubrationibus etiam me fraudare uoluerunt: dum pauca quædam inuidentes aliis nouere ita conuenientibus oculis aliena interuertunt: ut neminē docendū putēt: a deo a nouis absunt excogitandis. His perditis ingeniis effectum est ut multorum præclarissime excogitata perierint. At nos certe grati pariter & ingenui animi officium cunctis rebus præferendo: non cuiuscunque laboris genere detriti: nihil quod penes nos extaret doctissimi patris quodque usui ac commodo studiosorum cedere posse uideretur occultandum duximus: prout nostri ingenii fert imbecillitas fugiter aliquid noui in lucem proferendo. Cum ipsorum utilitate ac in parentem dulcissimum pietate commoti. Tum tua imprimis incredibili magnanimitate erecti: quæ licet undecumque doctissima mediocriter tamen institutos haud quæ asperratur. Et tum hominis studium. & uoluntatem: non rem expedit. Scio in te seueritatem & comitatem esse quæ specie dispares: Summa tamen prudentia coniunctas: & utrumque maxime pollere. Sed utcumque accidit facis ut comitati seueritas sepiissime succumbat: & ita eos: qui quantulumcumque tibi quidpiam in litteris contulerint: æque ac munus rarissimum: summa caritate: liberalitateque complecteris. Et perinde cum te unum inter principes religioni obnoxios atque opportunos ueluti in artium: liberalium eminenti specula positum omnes admirentur: bonis externis insignem: dotibus corporis omnibus egregium: & in clyto nobilitatis genere conspicuum. Quæ haud mirum si Pontifex Maximus in numerum fratrum suorum sanctissimo iudicio retulerit: iure præsentem in ptolemei ad syrum apotelesmata: seu: ut nunc loquimur quadripartitum patris editiones tibi dicandas existimauimus. Et cui mortalium feliciori suffragio dicari possent: quæ tibi: si tuo oraculo comprobari meruerit quippe qui si inter grammaticos: aut rhetores: aut dialecticos controuersia oritur litem celerime discutis: si Arithmetici de numeris si Musici de uocibus earumque rationibus: si de modis geometræ si de motibus Astrologi disserunt acerrimi ingenii disceptator appares. Quid quod quæ naturalis moralis simul & diuina dicitur philosophia: ut ex diuersis materiis unum pulcherrimum corpus coalesceret & incredibilis harmonia efficeretur omnia ad absoluendam: quam intuemur formam tibi affatim suggererunt. Et summa summarum hæc est quæ longe maiora & ampliora in te sint: quæ ut neque oculis: neque auribus: neque ullo sensu percipi possint: aut quæ ex Iohanne maria rezinuto uiro integerrimo mirifico tuarum laudum prædicatore. & sancto etiam ex aliis probatissimis uiris accepimus. Et nescio etiam an ea cogitatione tantum & mente ingenii homo quantumuis magni consequatur. Id circo parentis nostri manes mirum in modum gestiunt cum sentiant ea tibi consecrari: quæ ipse commentationis gratia descripta moriens non publicata reliquerat modo tibi placeant non minimam: sed maximam laudem tua de causa uidebitur consecutus. Vale.

GEORGII VALLAE PLACENTINI IN PTOLEMAEI AD SYRVVM
APOTELESMATA COMMENTARIVM

PTOLEMÆUS mathematicorum omnium facile princeps ut quidam scripsere Adriani uixit temporibus ad Antoniumq; usq; peruenit: quo tempore Galenum inclitum medicinæ auctorem perhibent floruisse: nec non Herodianum grammaticum & Hermogonem rhetorem: qui de arte rhetorica libros reliquit non contemnendos. Primus autem apud græcos traditur Chius cænopides de astrologia scripsisse nonnulla: qui in fine belli floruit peloponnesiaci quo tempore Gorgias rhetor uixit &

Zenon eleates: nec non ut quidam censuere Herodotus historicus Halicarnaseus. post cenodipen Eudoxus astrologiæ famam non paruam consecutus quo tempore Plato philosophus fuit insignis & Ctesias gnidius medicinæ autor præcipuus habitus est. historicusq; non inuenustus.

EXordium igitur in hoc opere sibi assumit Ptolemæus in illos qui astronomiam artem non esse censuerunt. quippe qui inconstantem esse uoluerint indicare. cum omnis ars habeat quod facile deprehendi possit: quodq; commodo usuiq; cedat humano eaq; ars necessaria habeatur. Cauillantium itaq; alii incessunt: quod compræhensu difficillima sit. alii quod incommoda & inutilis: contra quos exorditur. nam qui difficiliter compræhendi posse putauerunt aiebant nō omnibus questionibus interrogatum respondere mathematicum quā sunt aliq; ad quā nō respōdet dicendo nō apud esse de oībus respōdere mathematicum: occurrit non hæc spectanda sed peculiaria ipsi arti & quæ sint inspectione definita. quæ uero inutilem eam sunt arbitrati aiebāt tametsi nobis sit compræhensibilis uendicabilisq; nō tamen ex ipsa ad nos ullum prouenturæ comodum. siquidem prædicto nobis aliquo cauere non possumus: sed præsertim præmonitū euenire. hoc quoq; diluitur dicendo si cauere ab omnibus nō possumus euitari tamē aliqua posse. & perinde ostendit eos frustra aduersatos. Syro hoc opus inscribit eiq; præfatur cui cūctas alias quoq; inscripsit traditiones. sunt quæ putet hoc ab eo fictum nomen: uerū constat apud potioris sententiæ homines fuisse medicū: qui his afficiebatur disciplinis. 2. **ORD**ine & potestate. Hoc est numero. cur nepe quæ res astronomica apotelesmaticam antecedit. Impossibile namq; ferrem sententiā nō inuēto astrorum decursu. at potestate quo pacto. quod per se dignā memoratiu cōtineat utilitatem & ob ueritatis inuētionē: & quod non est id quod apotelesmaticū eorumq; ut plurimū sed in scientia positū & nulli errori obnoxiiū. 3. **NE**q; eodē modo perfectam. Nempe ut prior habet: quæ sibi satis est neq; alterius eget adminiculo sed per se incōstans egetque alterius perfectiōe. 4. **IV**Xta cōgruum philosophiæ modū. Cōgruit certe philosophia id quod ipse mox ostendit aduersus astrologiam incessentes quandoquidē hi neutiq; quod philosophos est peragūt: sed quod amētium & falsa fallacia adductos mentiendique cupidos. 5. **I**N NONnullis namque difficulter inspici. quodcūque in quæ parte astrologica uult astrologiā impugnare is cæco similis est: cui sensus errorē offundit pugnādo cæcutit in ea quæ ex sensu offendit. si ad apotelesmaticā impugnat partē. prætextu utitur absoluto causasque scribit: quas iā dicta cōstituere patrocinia. spectando namque ue præcepta quæ difficulter deprehendant cuncta talia esse censuerunt. nec nos sane lateat sicut in morbis sunt qui eueniēdo difficillime possit expugnari eodem modo inesse astrologiæ quæ longe difficillime deprehendi queat. 6. **H**OC nimirū distribuitur. Reliquū est ut ordiat sicut prius indicauit ostendere possibilem compræhensibilemque astrologiam subsidereque demonstrat perspicuas assumendo demonstrationes ex ipsoque sensus testimonio ordineque multo & cōsequentiā utitur primo a sole inde a luna: & tertio a cæteris uagis stellis. Intuemur siquidē iuxta solis motū anni quattuor fieri tempora annuisque eis temporibus nostra affici cōmutarique corpora. sed quid anni memorem mutationes cū dies quoque conuersionibus proximi uniuersitatis ad nos immutādos plurimū possit. scandens namque sol aerem in cōplexionem temperiemque uernam adducens talem quoque nostris aduehit affectionē ac præcedente die est intueri in totum temperies in partibus compræhendi. Quod si omnino euidens quæpiā efficitur affectio

A

par est ut etiã sensum incertũ ratiocinio iudicandũ inueniamus: at luna quæ neutiq̃ sole uim maiorem nacta est uidetur nos euidentius trãsmutare qđ sit terræ uicinior plurimã nobis ex se ingerit affectionẽ. uidemus nãq; marina aialia cũ luna pariter augeri: minuiq; cũ luna necnõ quædã corporis partes ut ungues & capillos erat etiã sacrum in ægypto aial: taurus fere expositus cuius pudibũda augebãtur & minuebant. sunt hodie quoq; lapides quidam qui tã cõminuunt q̃ augentur demonstratq; Ptolemæus a quib; uagis stellis qñquidẽ solent ab his quoq; astrologiã periti præfagia p̃tendere nã quando saturnus in aquario & iupiter cũ sole fuerit hiemis auget temperiẽ siue ut uic loquimur cõplexionem at cũ Mars permeat carrũ & leonem extẽdit æstatis æstuosam essentiam. Indicat autẽ etiã ex ipsis herentibus cœlo stellis. appropinquantēs nãq; stellæ uel distantes iã memoratis uarietates nec easdem affectiones habet. quare ex cunctis ars cõparatur nec impossibilis est. 7. FACIENTIBUS in omnem perigiũ. Non dixit in omnem terrã sed pergium quo nobis indicet alterationem incipere ab ætheris faciei corpore administrare totã terram quæq; intra ipsam ætheraq;. 8. COMprehensio primis elementis. Quæ sub luna ait omnia nõ ait prima tẽpore elemẽta: sed loco quæ tenuiora sunt quo p̃pinq;iora sunt corpori æthereo quæq; primã inde excipiunt mutationẽ quã sequentibus tradunt. 9. ET PAUCIS apparuerit. Neq; enim tã sunt incognita ac sepulta ut plurima egeant demõstratione. Capiunt initiũ a uertice & ex cõtinua mutatione & ex ui sua ipsoꝝ questio fidem facit. anni nãq; temporibus firmũ indicat robur ob eas aut quæ quotidie spectãtur mutationes qđ cõtinuũ est indicat & perinde ex omnibus sensus noster ad hoc tollatur cognitionẽ. 10. ET FLUXUS aquarũ. Hoc tempore plures illo sunt pauciores aquæ ut fluxus rẽpore mutantur. 11. DA VERTICEM nostrum Hoc anni tempore luna terræ p̃pinq;uissima. plurima a sole indicauit: nũc a luna potestãtẽ demõstrationem conuertit. 12. Nisi qđ ad solem. Hic perigiũ lunæ & p̃pinq;uitãtẽ eius nobis significari expedit qđ quædã dixit simul augeri cũ ipsa uel pariter minui ut sæpe de fluminibus nõ ait maiora fieri: aut minora minuẽdo sed sunt celeriora & turbatiora & tardiora. qđq; id uerum sit ostendit qđ de mari mox loquit. 13. CONuertendo suis orbibus. Ut etiã inter nauigandũ apparet ex occasu nãq; & ortu lunæ præfantur atq; p̃nunciant nauigantes qualis futurus sit aeris cœlique status. 14. SVCcensionẽs æstãsque. Cũ ex luna indicant affectiones rursus a uagis demonstrat stellis: quæ p̃fecto totã nõ queũt anni naturã cõmutare. at intẽdere calorẽ possũt uel frigus annuũ nã si cũ sole fuerit Mars in cãcro uel leone æstum intendit æstatis sin i capricorno: aut aquario remittit hiemis frigiditatem de sole rursus oportet easdẽ figuras inspicere nõ enim solum ad solem figuras faciũt stellæ tales uel tales annua tẽpora conficiendo sed etiã ad se inuicem. Mars enim saturnũ petens domoue quapiã sua saturnus martẽ spectans multũ æstũ mitigat: ac si in signo igneo saturnus a marte aduentante irritet multam spargit frigiditãtẽ. at in hieme in signo frigido aeris frigiditãtẽ soluit. 15. DICENDO super ius Rursus uniuersasti qualitate mutationes annuas habente ex sole & luna subiungit quinque uagas stellas statũ aeris uertere neque id quisq; ambigat martem facere mutationẽ reliquãsq; uagas. id nãq; nunc uult discrimine notare. id inquit ita faciunt ut tamẽ qualitas custodiatur uniuersalis nec mutare naturã possunt qđ ab sole efficiunt. 16. SVB stellarũ figuratione alteram quoq; his ponit differẽtiam qđ p̃pter Solem factæ differentia potiores qđẽ sũt & diurniores quæ uero sub sole tũ cõtinuæ: tum magnæ quæ porro aliarũ stellarum neque ut solis neque ut quæ lunæ isignes & ambitosæ hoc est diurniores & ignobiles id sane ambitosẽ significat sensus expers non oĩno sensus expers sed minus sub sensum cadens. memorat etiã tempora quibus maxime hæc figurationibus accidũt ut in sole transitus & tempore conuersiones in luna uero cõiunctiones explenilunia. at in stellis fulxiones & occasus. nominat autẽ fulxiones ortus qđ tũ appareant & emicent inclinationes aut per latitudinẽ motus. 17. QVOD autẽ his inspectis. alterã ponit demõstrationẽ cuncta per ætherium corpus transponi. Iã a principio obscure cõmentus qđ in quem possit cõstitui astrologiã obliuiose uero etiã eius partẽ præfagiendi significat ut nõ solum circa ea qđ facta sunt p̃fectaque mutatio consistat: sed etiã circa ea quæ necdum facta sunt. sed quæ debeãt absoluicõsestimenpe agricolæ sciunt qualia sunt tempora idonea at terræ arationem & quæ cõmoda

ad nauigandum ac ab aeris tum status significatione sese ostēdente præfagire possunt cuiusmodi prætendatur fructus: pastores quoq; quando inire pecora incipiāt ubi oportet & quomodo & quādo fieri præfagiuntq; partus aīaliū ex flatibus tum spirantibus: & tum eueniēte aeris mutatiōe atq; ex maiori possunt. 18. SOLIS potestātē dicit. Quæ annua facit tempora. Ita nempe prænuntiatio ipsa eminet ut nequidē ipsa rationis expertia lateat aīantia. nouit nāq; quando inire marē oporteat: & tum solū in cōgressum peruenire quæ porro etiā sese conuertant ad hunc potiusq; aliū uictū & quæ fortū ferāt & absoluāt nec solū id phisicis cū causa quæsitū est res ipsa uerū etiā mere nauigantib?.

19. AT quæ minus ita habent. De insignibus significationibus uult traditioni insisterē quæ ex obseruationibus solis & uagantiū fiunt iureq; ipsas locauit ambitiosas diu namq; perdurant meq; enim luna hæc conficit sola. Cæterū cum etiā per latitudinem nota adhæserit aliquatenus Herentibus cælo stellis: ut tauri caudæ. periti igitur quod integrū est cognouerunt: & quando concidunt. at Idiotæ aliq̄to pinguius & minus accurate & ob hoc consueuere triduo ante uel post tridū obseruare. 20. NECCESSARIŪ. Necessariā ait obseruationē nauigantiū qui non ut naturæ inspectores ad obseruationes cum delectu propositoq; perueniunt. sed q; mare nauigare cōpellatur: quid igitur prohibetur? Causas cōmemorando quibus uulgares in cognitione hallucinantur. nūc ait ne quidē ipeditū iri eū qui in antiqua agatur historia de his exacte cognoscere naturas ipsorū ut plurimū etiā qualitates non utique naturas q; per naturas: sed per qualitātē significatū iri quod consecrante dicit. licet enim per omnia iam dicta integre quispiā ueniat eget tñ is consecratione. 21. ASSIMULĀTER dicere de ipsis at fieri posse in singulis. Non solū inquit hoc actus modo poterit in uniuersum de genituris aeris p̄dicere qcq; neq; etiā de membris particularibus & singulis hominibus: sciendū est quod cōprehens dens uocat & hominis geniturā. nam quēadmodū de ambiente talis positio stellarum tale facit cōpræhēdens: eodē modo etiā talis ortus tale facit corpus & ut perhibēt talē aīam potestque quod reliquū est coniectare qualis sit constitutio cōpræhendentis ad sanitatē morbūue accōmodatior cōparando namque quæ a principio erat constitutio nem inuenit similitudinē aut aduersantiā. Cæterū peritorū uiroꝝ est non solū de ipso. rum ante respondere ac ipsam indicare inuētā sed etiā rationes aduersariū exquirere & coarguere hoc igitur etiā Ptolemæus facit demonstrans artē ex sensu elici posse solo nanque sensu innixi inuenimus quid de ambiente constituto circumfusoque aere dicere conueniat. q; si hoc multo magis naturali acti inspectione poterimus tam uniuersalia q; particularia dicere. reliquū est ut dicat impulsus & causas a quibus cōmuni instructione quidā moti artē ipossibile esse censuerunt. primo igitur periti hanc artē consistere deinde forte fortuna de quibusdā uera ptulerunt cuiusmodi solet accidere existimauerunt artifices hallucinatiōesque ipsorū ad artē producerunt. non utique recte. nec enim ascribendū arti quod quispiā omissit sua imbecillitate secundo loco aliquopiam adducti præfagio alia disciplina astrologiæ induerunt existimationē: creditique sunt astrologiæ peritia. Thales nempe de cunctis præfari proponēdo deque p̄fagio eorum quæ naturā habeant nullā sefellere: ut qd' quispiā comedit frustratiq; p̄fagio eorū quæ naturam habeant eadem nosse peritos compulerunt. neque hi recte neque enim ut dixi hallucinationes taliū ad artem sunt relegendæ. 22. ET ad magnitudinem p̄nuntiatum: Quoniam me morauit hallucinationes imperitis euenire nō ob artē sed ipsorū inscitiam ne quis arbitret omnino pronunciare esse indubitātā ait quod si quis exacte ipsam adierit non posse profus ab errore in munis esse sed esse quādoque ubi fallatur non per inscitiam sed per artis naturā magnitudinemq; eorum quæ pronuntietur. qd' nanque enuntiatum de diuinis humanisque reb' ubi in terra alicubi non contingat particularitatem erga quempiam & utrunq; habentem habet namque qd' & cæteræ artes ut oīno non sit necesse contingere. habet etiā qd' nō aliæ ut circa ingenti auerfēt. 23. INTOTUM ad quale: adhuc namque propositum est ipsi tradere ac demonstrare quēadmodum præter alias artes habet quidpiam se lectum astrologia qd' ipam facit cognitu difficilem nec concedit ipsam cuiusuis intentioni obnoxiam. Indicat autē ex eis quæ uniuersalia ueluti in aliis artibus est sine controuersia inuenire quæ eueniant ab antiquis obseruata in astronomia autem non item: primo namque longiori tempore huiusmodi reuolutiones fiunt ut hominis unius uita ad id satis esse non possit. deinde non usq;

quæ conformes ac similes sunt reuolutiones sed uniuersitatis motus ad terram figurati: necessario quauis facta mutatione: & affectiones quæ ex ipsis mutata dissimile que antiquis inueniuntur. 24. DE materia inspectione circa quale. In totum aliquo definitum est modo. at particulariter indefinitam habet differentiam ob eorum quæ eueniant in experientiam. statim namque in seminibus non est ipsis differentia. horizonte namque ac circumfuso aere eodem posito iniectione saminum equi & hominis fit ac differentia quatenus in peculiaritate quæ ab horizonte fit nõ spectabitur ac subiiciat quispiam eadem esse samina nec quicquam interesse differentia ut hominum preter locum non fortuitam affore differentiam nam qui in perside alii animo & corpore sunt: ut qui in scythia alii eodem modo & mores & educationes: ut quæ gignant differre necesse sit. 25. ET præsertim ex multis dissimilibus commixtum admodum exactæ profertur positum. Vult enim dicer: omnem artem præ se rei alicui⁹ ferre imaginem. at qui similitudinem præferens hallucinatorium non est. inde causam negligenter apponit. cur ars similitudinariam præuenit quod circa materiae qualitatem informem compellat suum examen, obliterare at materiae conuerti uarietate. 26. NISI quis iam opinione moueatur. Accedere incipit ad astrologiam ad ipsamque pede præsum fermones accommodat: nisi quod nunc dictum uidetur aliis artibus accommodari. omnis namque inquit ars dissimilium complexum efficiens inspectionem compræhensu habet difficilem id nempe est uidere in medicina multa siquidem contraria pugnantiaque euenta in morbis eueniunt. perturbaturque tum medicus unum uolens expugnantibus efficere præfagium id sane in siderum quoque consideratione est uidere nempe pugnantes figuras optimique uiri est nosse complexionem ex his omnibus confectam hoc est inanem & cassam inducit opinionem perceptam & inductam sensui pugnaudo. 27. ET insup alimenta. Sit namque consuetudo hirudinibus uesci. etsi temperamentum circumfusi aeris ipsum ibecillum ostendit & afflictum catæque consuetudo præfagiū firmum prouenire non prætendit. 28. QVORUM unum quodque. Quorum igitur inquit unumquodque non compræhenditur circumfusi cœli causis multum potest præfagio obiici impedimentum. tam & si potens fuerit circumfusus aer. non tamen per sese satis est ad præfagium. sed opus est circumstantiarum causis extrinsecis. 29. QVONIAM dixit circumfusum aerem aliis esse potentiorum demonstrat ut potentius quod sine eo nil consistat cum tamen ipse per se citra hæc consistat. Cum hæc ita habeant capitulum compleuit de eo quod fieri possit. at hæc porro. tanquam cõplemēta sunt: quæ totam nõ oporteat artem abolere utcumque rariuscule in aliquo occurrat hallucinatio: id namque artis est proprium: demonstratumque est non in sublimitatibus modo ut præfagiū habeat sed etiã in extrinsecis. Iure igitur causæ expers culpæque minime obnoxius artifex fuerit pariter extrinseca cõcipiens. ueluti medicus ad exactum ægritudinis præfagiū licet quæpiã præterita percussetur aut quæpiam iam accidentum ad integrum præfagii peritiã. sciendum est aliquid aliud prætendi ex propositis quæ artis incertã prænuntiēt & quousque præcedat præfagiū & ubi consistat quæque primordia ars habeat quibus artifex innixus reliqua perficiat. 30. VEL ut gubernatoria. Vult indicare nõ alienam esse questionem. Inspicit namque in aliis ut in gubernatoria medicinaque est uidere: 31. QVOD uero utilis. Quo nempe modo in omni arte ubi scientiæ constituentibus & substantiæ causæ binæ obuenerint possibilis & utilis incõpræhensibilis sit expers est constitutio. nis si inutilis & nihil utile hominum uitæ cõfert supflua ars eiusmodi existimat hoc igitur a principio propositum pridem in astrologia demonstrare fuerint namque forte aliqui utrumque artis coarguetes aduersum quos instantes scribit exordium. fuerit si quidem ridiculum nos in casum laborare quo oportuerit inutile & incõmodam præterire. absoluendo igitur primum capitulum quod de possibili est. dicemus etiã de utili. nam licet ars utilis & cõmoda sit. si impossibilis sit ubi consistat nõ habebit. ceterum magis cõmodam demonstrare & utile doctrinale aliquid facit. cõpræhensibile namque & paucis aliquid resumit iam dicta memoriæ auditorum renouans. quæ uero sint iam dicta tētemus nos quoque paucis enumerare in antiqua eūdo uestigio quod cõmunes euentus circumfusi aeris cognoscimus. per astrologiam eadēque ratione particulatim hominum euenta in corpore & animã. alias namque aiebat fore animas & alterata corpora iuxta suam ortus cõplexionem & extrinsecus euenientia ut possessionem & dignitatem & fortunas quæque his sunt proxima. hæc namque omnia indicauit exorsus a binis luminaribus aliisque circumuagantibus peruenit in totum indicans quemadmodum & circumfusi aeris mutationibus opus sit

opus sit conferre pariterque iudicasse ortus humanos demonstrando ut possibile sit de singulis dicere quæ etiam in uniuersum manifesto & sine ambiguitate possibilem artem indicant & ex abundantia significauit cognitionis mensuras ut imaginaria: & ars est quæ quando sine frustratur. at hoc rariuscule. dicendo nãque qualia oporteat discere artificem compleuit de possibili capitulum. at magis de utili loquitur tanquã demonstrans assumptum quærirque quidnam finis spectet prælagii hoc nãque prius perspecto demonstratur utile & cõmodum esse circa astrologiam prælagium. 32. QUousq; sola puenierit. Sola conuenit hic accipere ob id quod ab ætheris uicinitate & peruenit ad terram totam & neutiquã supra ætheris substantiam perueniat mutatio de a principio dexteritate dicit in ortu. adiecit quæ possint ad corpus ut quæ agant ad animas potestates. nãque ex corpore sũt suntque corporis ac actiones animæ sunt operationes. 33. ET qui per tempora ipsorum affectus. Cum dixerit quæ substantialiter insunt corpori & animæ nunc ait quæ necessario ista consequuntur ut temporis breuitatem temporis longitudinem. significare conuenit ut aliquando quidem diducit hæc & propria de anima & propria de morte corporis scribit. quandoque autẽ de ambobus pariter scribit. 34. ET quæcumque extrinsecus. extrinseca dicit quæ in aliis quidem sunt & erga nos sunt alia arbitramur autem hæc esse nostra ut possessiones & concubitus quæ comites uitæ uocauit dixitque esse corporis & pueri quod dixit genituram: ipsaque dignitas hæc nãque corporis non sunt sed animæ. recte etiam dominam & in naturalem adiecit. neque enim naturalem iam dominans quoque est uelut panis dominansque est etiam nutrimentum naturale & aqua sine quolibet bene esse non potest at ex phasianis & bellariis alimentum naturale quidem est non tamen dominans. 35. ETHERUM per tempora fortunæ. siquidem ad ea quæ animæ bona ut assumptum uult ipsum præstruere: est autem inuenire qualis sit prælagii finis ad efficiendam animæ uoluptatem. nec dubium quin utilissimum sit nobis consciens ad proficiendum. specta uero ad corporis bona. ut hoc prælagium. manifestum quoque ex his utilissimum sciendum igitur est hic confessus accepisse propositiones. sed ostendit progressu orationis utrunque istorum esse uerum & bene sumptum & ut dicam quod est demonstrauit quæ dicenda sint capita exponendo. 36. SI Non ad opes cuncta humana. In animam & corpus & externa quæ sunt utilia distribuit. demonstrans igitur de prælagio bona esse in anima in corpore & externis respondet tertio. tam & si non ad opes spectat ob hoc non debet uiciari. nam philosophia quæ cunctis dominatur scientiis pecuniarum curam non habet nec quisque ob id ipsam conuiciatus est & nequidem iure hanc incesserit quando sane mentis nemo minus & deterius spectandum duxerit. 37. OMNino exquirunt: eadem fere capitula inuenias impossibili & cõmodo quod præscum est custodiendo. nam quemadmodum in parte quæ de possibili traditur non solum demonstrauit possibile esse in astrologia prælagium. uerum etiam contrariorum falsas demonstrauit rationes & nulla in parte ueras cum dicebat quando autem professiones: eodem modo hic uult demonstrare non utile modo esse ab hominibus ab astrologia prælagium sed etiam aduersos conuincit sermones. illic siquidem accusabant enunciantes de eis quæ non habeant prælagiendi naturam quod altera arte utantur quod astrologiæ deputatur hic perimunt quod utile in prælagio dicendo oportere prorsus ad fati necessitatem ire nullamque ex astronomis prætendi utilitatem quod omnino uenturum sit. aduersum quos præscus est sermo primo & si necessario uenturum sit prælagium tamen fore utile quod de trimenta ex subitaria uoluptate ac mesticia exterminant plus nimio intuerunt nãque plures confestim audientes uoluptarium quidpiam: aut mœscũ ilico concidisse mente consternatos ac defunctos uita. præterea nõ omnino fati necessitati ait alligari quod sint quæ possint non enenire. idque in rebus ostendit animo carentibus. nam sunt etiam quædam solubiles ægritudines quæ si nocte medicũ fuerint idoneũ dissoluuntur nõ perimunt. si autem nõ habeant interimet. nõnullique lapides aliquid efficiunt citra alicuius ministeriũ ut si nõ obiciant nõ faciunt: uelut magnetis lapis si aliũ nõ obiectet trahit ferrũ stirpesque nõ nullæ aq; pufuse foctũ ferunt quod dã nõ. in quibus si cõtra fiat nõ eueniet quod ppositũ erat fatũ itidẽ in aliis alia ut in palma nã mascula arbor fœminã nõ continet ex arefcit. quod si hæc ita hnt falsum est quod dicit cuncta fati puenire necessitate. non ergo uerũ aiunt qui pnucciant in utile esse astronomiã quod ofisariã oĩ est fiat quod ab ipsis pnucciat. 38. AD nihil dñantissimum.

ad oppugnandam diductionē in propriū uelut quorūdā propria incessentiū dicentium in aduersantia quorundam in proprio. Id namque incessentis est. significat igitur dominantissimū ueritatis. nam quod uerum id propriū est. quod falsum ī proprium est. 39. ET hoc quidem simpliciter ad modū & non in cassum. Hoc est falsum & ī propriū neq; artis expers. sed simplex & artis expers. neq; ī cassum hoc est examinātū ut si dicat ab ipsis nobis expeditū facile coargueretur nō. n. itegre sumptū est. 40. PRImo qdem cōsiderandū. Integras facientes demōstratiōes nō solū ostendunt falsum esse qd' ab aduersariis dictū est. sed etiā ex abundantia q̄ ueq; qd' ab illis longius suscipiendo pductū significatū est in nulli ipsis pdesse opinionē id qd' facit Ptolemæus duobus modis coarguendo tum ut cōfessum ac receptū: tum ut indiuiduū & falsum. 41. AD Libellam ad libellā uerbū apud ipm significat ordinis cōcinitatē citra ullā pturbationē supra nāque læticiā ex altera parte respōdet ad libellā. 42. SED ut cæli. Cū nobis falsam indicat opinionē nūc docet uerā qd' cælestia qdem oīa motū habent nō cadentē at terra mutabilē solutionēq; hnt fatū admittentē p accidens & p cōsequentia. Nō dicit accidens nō p se qd' adest & abest sed accidens ait qd' p concidētia & p hypothesim prius subiecti id nempe accidit & hoc comitate hoc consequet. 43. ET ut hōe qdem. in altege trāsiuit epichirema. manifesto nāq; demonstrās in anteriore nō oīa necessario similia aliis. Veq; mutabilia & alterabilia. nunc rursus idē uult demonstrare p alia epichiremata. Intuemur nāq; inquit uniuersale fatū supare particulare ut in particularib' pestilentis & bellis ita igit' euenient q̄ sunt fati. occulte igit' nobis illud sūmisse ostēdit nō solū nō oīa necessario posse euenire sed q̄dam ex præsciētes cauere nos posse naturalis dexteritatis. 44. PArticulare ait fatū & ortum. dexteritas nāq; naturalis nobis figurā describit ī nobis. aitq; difficulter obseruabilia ualida & īmutabilia. 45. SI Vero fuerint bene obseruātes & non ualide non pariter cōuertent. Vniuersaliū figuratiōē aliā qdem sunt ualidæ & difficulter obseruabiles: qbus neq; facer uir. neq; medicus pōt occurrere. neq; obseruatores. neq; dissolutionē facientes etiā particulariū porro alia qdē sunt facile solubiles aliā īsolubiles. 46. ET Hæc prias comitant naturas. Non ait semper facile obseruabilia solutionēq; suscipiētia solui. sed qn̄ copiā ī diuersum agentis & soluentis ut tam & si nō affluerit hæc quoque faciat utpote q̄ sunt a principio naturali comitātia non ex peculiari natura sed ob cōtra agentis inopiā. 47. HOC que uiderit quisq; accidēs. ad uniuersalius rōnem trāstulit nā qd' in hōie dictū in cuncta q̄ in ortu & interitu trāstulit q̄ naturale habet principiū enumerādo lapides. & stirpes & ulcera in singula hōe pcedendo exercet orōnem ut in uulnere erit tabes non obuiæ auxiliō. in lapidibus aut ut in lapide Hesculano. is nāque ferrū trahet si aliū non atterat. In stirpibusque si cōtigerit trahet fructū stirpes aere pluuia mittentē ita igit' q̄piā fati hēt consequentiā. 48. NON p inanes opiniones: Inanes nō extera ait. sed frustrarias ne cuncta putent de necessitate pendere. 49. VELut aliquoq; qdē ob multa & magna. Non cuncta arbitrat esse insolubilia uel cuncta solutionē admittentia. ueq; qdā solubilia quādā insolubilia: ut ī medicis est uidere pstantibus q̄ depræhendūt quasdā ægritudines curatu faciles q̄dam q̄ ut plurimū curā non admittūt. oīno nāque ī cuiuslibet ortu fit auersio aut in affluentia aut inopia. Nā mediocritas alio nō uertet. 50. Naturaliter & iuxta fatū. Ne inquit putet quispiā hæc faciētia oppugnātem affectū rōnem extra fatū esse hæc siqdē sub fato est sed fatū cū fato pugnat soluiturque a fato fatū. 51. AVT agentē pfectū. Non fit inqt ante custodiā fortuitū. qd' si fiat rōni seruit p'lagii. 52. Mirabit aut quispiā. Cōpleuit etiā de possibile & de utili capitulū ex ipsa demonstratione faciens principia demonstrationis oportuitque deinde ad reliqua pcedere capitula. at id non fecit ueq; aliqd' apponit capitulū in quā aliud pulcherrimū & idoneā ambiguitatē q̄ dissolui possit cōe ambobus præpositis theorematis & possibili congruēs & utili Nā quia demonstrationes hōe ex magis uniuersalibus & magis particularibus fecit censuit transferendū q̄ uniuersalia in particularia. iure in hoc quæsierit quispiā cām p quā q̄ uniuersalia sunt credunt hōies ac particularia neutiq; & obseruant quidē uniuersalia: nō utique particularia. hoc nimirū ppositū est ipsi quærere & inuenire intuemur nāque homines hieme imminente prius obseruare & admoneri & uestem comparare quæ possit corpus calefacere. potionesque calidas necnon alimenta. æstate uero ingruente temperatam uestem frigidisque utendo potibus nihil ultra curando aut alii rei in
alii rei in

sistendo obseruatione ex aliis stellis ad luminarium figuram intensionemque tempo-
 rum annuorum temperamentis: sed credendo uniuersis operibus particularia negligendo
 intuemur namque nauas obseruare tropas hoc est Solis conuersiones lunæque figuras: quæ
 nam huius sit incitæ causa inde ad id quod a consuetudine abest excidit hoc quoque modo
 talem auget impitiã. addit porro aliã huiusmodi causam non posse inueniri facile quæ
 nempe non ac ex astrologia præscientem sed præ custodiendo per medicinã & operariã.
 raro namque datur inuenire uis: his insignem omnibus. quod autem hæc uere autumet quodque non
 leuiter commotis sit fidem facit ægyptiorum librorum traditione. ægyptii namque causam huius
 cognoscentes incitæ ne utique propria medicinalia cõpegerunt. sed propria astrologica &
 operaria ceteræ simul cuncta conscripserunt ubi affinia & quæ consequuntur cõpacta sunt
 unus & ipse uidens non præter incitiã cõmunicantium obsistere ineuntibus non posse.
 53. PRæparantes ipsorum naturas ad temperatũ. Ad cõtrario contrariũ circũfundendũ.
 duorum namque cõtrarioꝝ mixtiones temperiem efficiunt. In æstate quidem calefacti utimur
 plurimũ refrigeratibus at in hieme diuerso affecti temperamento calefacere nos stude-
 mus. reditus. 54. Reditus in mare nauigantium ait impulsus ad primordia coituum.
 55. CUNCTI homines excõmunitã quæ notionem impulsu persuasi sunt ut oportet coitus ex situ-
 ctuũ in terrã mutationes fieri lunæ augmento. 56. IN Particularibus. Tam & si ma-
 gis particularem trãtulit sermonem. uerũtamen ad particulare non spectat quod hac fiat
 hora. homines namque spectantes annua æstiuosa tempora & refrigerantia non potuere confi-
 derare aduentãtia ipsis temperamenta ex aliã figuratone stellarum. quibus cõsequens est
 considerare unũ quemque hominem. & si possibile est uniuersales æstus in primis obseruare
 ex ortu & ex aliã temperie stellarum possibile fuit obseruari primas naturas sine impedi-
 mento absolutas. 57. MEMorari eadem tibi superius quod quæ solutionem admittunt
 si inueniãt ex altera parte respõdentia & oppugnãtia soluent. quod si non inueniantur. ut a
 principio omnifariã omnino definita obueniãt. Pariter uero etiã notionem nobis indi-
 cavit unde homines cõmoti dixerunt cuncta necessario cõtingere. 58. LICet sint pauca.
 Artis quidem est quæ sæpe amplecti. at quæ rarenter frustrari at ipse ex abundantia id uolens de-
 monstrare inquit. Licet non sæpe sed rariuscule nos liberauerit. atque ita a mare oportet quæ
 aliquãdo a malis in munis. 59. AT nunc & deinceps. prima namque natura quæ cælestium.
 Prima certe natura cælestium secunda his substructa quæ potest ex altera pati parte non neces-
 sario a fato definitis hoc sane in secundo loco ex fato ipsi uult significare prima igitur cõ-
 structa ab ægyptiis sub fato. Secunda uero hæc possunt dissoluere. 60. UT absque horum
 cognitione auxiliisquæ diuerso modo cadentibus. a præscis hoc quoque dictum medicis ut
 omne antecedit curã. cognitio & recte quidem cognitione percepta cura confirmatur
 regiturque ab errate autem etiã medela ab errat. 61. FACiem uero sermonem. ubique doctri-
 nam custodit modum. Cõplendo igitur quæ a principio præposita sunt ac potius alia tractatu-
 rum capitula & futura determinat & doctrinã & futurorum quæ dicenda sint præcinit capitula.
 dicã igitur inquit de effectiua stellarum potestate naturaliter ac introductorio more. philoso-
 pho namque cõuenit tam de essentia ipsarum dicere quæ de potestate differere. 62. DE Planetarum
 potestate potestates stellarum effectrices Ptolemæus principaliter quidem ex pueniente ad
 nos ab ipsis facit potestate. deinde etiã respiciendo ad solẽ motus ac ad sphaeras ipsarum
 stellarum positiones referendo sermones. in quibusdam enim positionem solũ capit. sicut in ali-
 quibus cum positione etiã motum. In tarde igitur motis satis sit positioni motum cõparare mul-
 tum enim uere cõducit temperamenti qualitati motus quæ uelox. accedente namque ad solem
 stella assumendo illius potestatem se cõfirmat. sumpsit ergo a sole principium quod aliis ex-
 ga nos sit uahementior: quodque sit medius & extrema a medio figurã accipiant & quæ
 utrinque ad medii habitudinẽ extremorumque hæc inspiciant. Sol igitur calidus & aridus
 est id propterea & talem affectiõem ex ipsis nostris aduehit. Corporibus cõfestim igitur mo-
 tus ad centrũ quod nobis est ad uerticem æstatis facit. Calidum & aridum statum sed quod in qua
 æstiuo tempore. ubi id semper eueniat in meridie cum ipse in medio supra terrã fuerit hemi-
 spherio. igitur Saturnus quæ ab ipso longissime abest alienissimã a solis potestate enim æstus
 est cõplexionem. nempe refrigerã & ob ingentem frigiditatem longe a terra abest. intuemur
 namque in magnis frigoribus aquã cõcrescere & arefcere at luna uapore terræ propinqua
 & exaltationibus referta est humida. par est ut quoque frigida sit quatenus a sole distat

eatenus namque a sole abest quatenus & Saturnus sed quia ut diximus in caeteris
 mobilibus motus positionem urget Luna utpote uelociter mobiles semperque ad
 Solem conuersa figura quapiam solari fruitur lumine & incalescit. potestatemque ha-
 bet calidam & humidam ipensiusque humidam quam calidam. Cum igitur inuenerimus & me-
 dii & extremorum potestatem facile etiam aliorum scire poterimus. Iuppiter namque inter frigi-
 dum & calidum sidus Saturni & Martis temperata potestatis est. siquidem ex contrariis est te-
 peries. sicut Mars utpote solari uicinus globo igneam esse uim adeptus infestam. Veneris
 stella Soli uicina caliditatem admittit ut humido detinet unde & temperata esse potest
 dicitur par namque est ut in stellis temperatis potius imperet caliditas quam humiditas Mer-
 curii autem stella duplicem habet temperiem unde & comunis esse perhibet aridus namque est &
 humidus hoc namque ex celeritate motus quod a positione globi admittit. 63. ET tabe-
 faciens. Sunt pleraque quae diximus regionis subiectae inuicem. at temptabimus quaedam quo-
 que incerta augurari ut propositum ex euidentiibus fidem facere ut tabefaciat Luna corpo-
 ra & humectet. nam si quis sub lunari lumine somnum capiat se confestim sentiet humidi-
 tate aliena refertum ac si quis carnes lunari subiiciat luminis illico putrescunt. 64. ET
 circa terram humorum exaltatione. aridum quidem ob distantiam a terra est. at frigidum
 ob Solis absentiam. 65. QVANDO quidem aliae quidem ita aliae uero ita. Quonia dixit
 straret figuras non frustra neque simpliciter fieri sed uicissim suam complexiorem indicare id
 ostendunt quae ex ipsis sunt irritationes id in nobis prauectionibus praestat. 66. CON-
 flagroso colore proprie. hoc tanquam ambigente aliquo ac dicente unde apertum sit Mar-
 tem succendere intulit colore manifesta facere complexionem. 67. SEMINALIUM spiri-
 tui utur ut semina ex ipso sunt spiritalia quod si semina etiam temperata quid enim aliud
 tam eget temperamento quam semen. 68. CALEFACIT namque clauenter. admirandum sane ui-
 detur quod ab ipso dictum est excellentem namque temperiem in caliditate dicendo bonam te-
 periem utrique attribuit terrae & nobis. at mirari non est aequum quod non tantum relinqua-
 tur caliditas ut bonae complexionis terminos excedat. Praeterea illud quoque uideat
 mirabilius ambiguitatemque ingerit incuriosius prospicientibus. Veneri & Lunae eadem
 tribuit complexionem non utique ambobus etiam bonam complexionem dedit. Id utpote se-
 quens similes complexionem ratiocinari promissit auditori. quod autem id ita habeat ex ipso
 cognoscendum. sermone procedens de beneficiis & maleficis loquendo euidenter lunam
 ait esse temperatam ubi temptabo ego quoque id memorare. 69. OB Magnitudinem suo-
 rum luminum. Causam iterat cur Venus humida quo modo Luna. nam luna iure quod omnium
 proxima terra sit. Venus autem ob uicinitatem non ob ipsam modo siquidem minor oportuit
 habere humiditatem sed ob suum luminis magnitudinem suppetit ob hoc plus humiditatis.
 70. AT Mercurii. Haec stella ancipitem habet duplicem complexionem. quod namque motus ue-
 locis est nec a sole longe distans arida. utpote lunae incumbens globo humidus efficit
 Mercurius at ipse uolens ex abundantia demonstrare duplicem & ancipitem stellae uim
 ponit in utrisque notibus mutationes celeres efficere. Hoc quid est. nempe additionem &
 ablationem. Mutationes siquidem haec sunt fit autem id ab aduentu motu cerebroso stri-
 dulo & spiritoso ut si quis uirgam uel quid uis simile uahementius in aere quatit stri-
 dorem & flatum facit ualetque proximum mouere eodem modo etiam Sol cerebrose motus
 stridore & flatu uelociorem ipsum facit motum. quod autem caeteris mutet & moueatur du-
 taxat praeter alias stellas non facit stationem caeterae licet stationem facere uideatur scrupu-
 la tamen aliqua mouet. at alienum non est aliorum quoque non omittere opiniones. quoniam
 natura aridam & humidam esse dixit stellam & in prima statione humidiores sunt stellae &
 in secunda aridiores ut mox ostendemus cum uelit demonstrare ob hoc duplam habere
 complexionem Mercurium id propterea commemorauit. Faciunt aliae quoque stellae stationes
 & ipse humidam euadunt atque aridam at Mercurius plus aliis & cito stationem facit ob con-
 tinuantiam ut naturalem uim habeat a stationibus effectam. 71. DE Beneficiis maleficisque
 Cum haec ita habeant tria quaedam sunt comitantia & inuicem consequentia complexio po-
 testas. & operatio prius complexione opus est quo ex ipsa potestas producat inde ta-
 lem potestatem comitari consueuit operatio. sciendum est de complexione orationem bre-

mem esse itidē de potestate. at de operatione magis arduā particularibus rebus uarieta-
te refertā rerū igit naturā secutus ordinē quoq; doctrinā fecit de cōplexione nāq; dicē
do & quali p ipsā potestate mox de ex cōplexione exorta ptate differit querēdo qua-
lis nā cōplexio uim cōsueuerit gignere sāminalē & qualis corruptibilē ordinē doctri-
nā ipse assimilāt uniuersitatis ornāmēto noscēda nāq; ait prius elemēta & quæ in ipsis
sūt qualitates. Inde ita ad ipsoꝝ deueniendū potestates: qā igit ut dixit elemēta fusioes
uocabat cōsequenter nūc ipsoꝝ potestates dicit cū elemētoꝝ fuerit usus exēplo æquū
fuit ut transferret ad simile nēpe stellas: quia igit inquit ituemur sāmīnia humida & ca-
lida elementoy. Corruptoria autē arida sicut & frigida: stellarum quidem quæ calidæ
& humidæ eadē sāmīnā Luna Ven⁹ Iuppiter corruptrices autē Saturnus & Mars ob cōple-
xionum in moderantiam: sola uero mercurii hinc manifesta ex iam demonstratis cō-
mune habens. Complexionē aridi & humidi. sol autē q; aliquando nobis propinqui-
or calefacit aliquando distantior refrigerat mō igit aliquo ad motū ob huiusmodi di-
stantiā ipse quoq; naturā habet duplicem. 72. QVAtuor fluxionū. Fluxiones uocax
uit elementa quod tanq; p̄positis his cuncta ex his nascentia fiant ipsaq; effundantur
in quolibet qd fiat subiectū tēperatū in tribus in uniuersum īduxit nō in ioue & uene-
re solū sed ē in luna hocq; absoluet in postq; memorauitq; tibi ut commonuimus

73. CONuersos qm̄ dixit ipsos cōmunes maleficos ideo dicturus est qm̄ malefici fiāt
ad stellay figuraciones & qm̄ sāmīnāles ad bñficos qdē delati illoꝝ participatione be-
nefici efficiunt ad maleficos aut uim tenēt corruptricē ad figuraciones simpliciter natu-
ras suas pmutātes. 78. DE Moribus & sāmīnis stellis locisq;. Rursus postq; prima ge-
nera in hoibus forma & figura ex cōplexione stellay & effectū ut plurimū diffingit in
diuinis autē non ita sed ex formationibus est capere. Cōplexiones diuidendo generi-
bus aliquo pacto diffingēdo diximus nāq; uelle cūcta de stellis artificiose cōpta uniu-
uersitatis assimilare formationi: terrena nāq; extracta quodāmō sunt & effecta: multo
magis cōlestia isq; hmōi ordinis causa cōstituit sed qā uolumus nosse hęc ut digerā-
tur ex illoꝝ affectione p similitudinē eoy quæ in nobis eoy quoq; potestates subie-
cimur: nō iniuria post cōplexionū & potētiay inuētionē naturas quoq; cōplexionib⁹
consonātē absolui. Sciendū tres eē figuras q; stellas faciūt masculēscere ac sāmīnesce-
re. Cōplexionē: figuracionē ad solē: & ad orizōtē. Cōplexio quodāmō qā ituemur mu-
liebre genus humidū & molle naturæ opificio cōfectū qd facile effingi possit at utri-
durū & intractabile manifesto quotcūq; iuenerimus stellas magis humidas eas dici-
mus sāmīneas: quas aut aridas eas magis masculas. Cū hęc ita habeant erunt luna &
uenus sāmīnā mares aut reliq; p̄ter mercuriū is nāq; aridus & hūidus demōstrat⁹ du-
plicē naturā hēt tā mas q; sāmīnā noiat⁹ at ex ad solē figuratiōib⁹ masculēscūt & sāmīne-
scūt hoc pacto: masculæ dicūt: cū matutiā fuerit: apparēt nāq; tū tanq; iuniores & nup-
genitæ uiq; hnt ualidiorē: sāmīnā aut cū uesptinā: at ad orizōtē: hęc subaudi supra
terrā hemisphæriū ab horoscopo ad occasū usq; in duas distribuit ptes & qd sub terra
ab occasu ad horoscopū usq; itidē in ptes duas. Cū ergo sint ptes q̄tuor sciēdū duas q
dē solaria appellari: alias uero totidē libycas: q̄lia igit uocat solaria: nēpe q; ab horosco-
po ad meridiē & ab occasu ad sub terrā usq; hęc nāq; sibi cōserūt & iuicē sunt similes:
q̄les porro libycas nēpe a medio⁹ cœlo usq; ad occasum & q; a loco sub terra ad horo-
scopū usq; stellæ igit cōstitutæ in solarib⁹ q̄dripartus masculant in libycis aut sāmīne-
scūt & mixt ut nō sequēs hemisphæriū totū solariū uocauit ac masculatē: alteꝝ at liby-
cū sed ut appuit q; p diametrū accepit q̄dripartia utpote q; tradāt iuicē sibi q; uī suæ hnt
potestatis quæq; in principiis sunt hemispheriorum & ob hoc quæ ualidius possint.

79. DE MAsculinis & sāmīninis stellis rursus quia primo genita. Neq; prima rur-
sus comprehensa sunt simpliciter a ptolemæo sed singulæ dictiones significant quid ue-
lit igit rursus idicat uniuersitatis secutus exornatū cuncta expōit ut ordīe uniuersita-
tis prima nunc quoque proposita quod prima significat esse aliquod aliud genus cō-
mune maris & sāmīnā ferens collationem. & nota ut hermaphroditorum plus enim
ingignitur sunt namque simplices elementorum potestates uerum domini domina-
tur humida essentia magis aliis alia spectes sāmīnis unam modo attribuisse qualitātē.

humidam ut masculis reliquas ita namq; & Iupiter. Comparietur masculis caliditate quæ in ipso magis dominatur. 80. MATVTINOS quidem existentes & præcedentes significauit quæ sint matutinae stellæ. id documentum uerbis non admodum apertis explicatum est incuriose spectantibus cæterum ut concisis ita aperte expressu intel. ligas sciendum est alias quidem partes solis præcedentes iuxta uniuersitatis motum & alias iuxta solem ipsum sub mutatis namq; motibus submutata etiam compereris præcedentia. Prisci autem iuxta uniuersitates motum capiendo præcedentes partes præbant quæ prius ascendebant solis consequentia quæ inferebantur. sub terra. 81.

CONTRA cæli medium. Non solum mediæ cæli oppositum dictum obscurum erat dimetiens quam diametron dixere medium cælum sub terra est tamen plurima euidencia deligens sub terra intulit. 82. DE DIURNIS nocturnisque. Similiter facientium tempora posteaquã de stellarum potestate differuit assimilando ipsam ubiq; uniuersitatis ornamento. Quia igitur in duo interualla tempus maxime distribuitur iure uult docere quæ complexio cui interuallo affectione distineatur. Compleatq; theorema. Aliquando quidem a complexione similitudinis partemptas aliquando autem a repugnantia. In cõmensurabilibus quidem habentibus complexionis qualitatem ex simili temptat at in cõmensurationis ex partibus ex contrariis semper quidem in cõmensurationem cadentibus simile simili additum eandem qualitatis custodit speciem at in cõmensurabilitatis expertibus simile quidem auget completionis in cõmensurabilitatem. ut quod dissimile. Cõmensurabilitatem mixto gratificatur. Igitur Iupiter & sol. utpote cõmensurabiliter habentes caliditatem diurni sunt uocati ut luna & uenus nocturni ob cõmitantem ipsas humiditatem. at diurnus uocatur saturnus & mars nocturnus saturni quidem diurnam sortem adeptus est utpote frigidior existens. Consuevit namq; calido amixtus cõmensurabilitatem perficere. At martis nocturnam factionem natus est utpote aridior existens. Consuevit namq; ipse quoq; humido amixtus mediocritatem enancisci. mercurii porro hinc promiscuum custodit complexionis & ambabus conuenit factionibus modo diurnæ modo nocturnæ. Matutinus namq; existens est diurnæ. Vespertinus uero nocturnæ. At iam didicimus quo pacto quidem stella fiat matutina nec non pariter uespertina ut quæ dicta sunt omnia iuxta uniuersitatis ordinem sint pronuntiata. ob hoc incipiens dicebat mox. Videbatur namq; hic similiter referre proportionem mox. Cum autem ait facientium non est estimandum q; dies uel rursus nox faciat & opus conficiat. Sed q; nobis tempus constituat. In has namq; spectando factiones temporis motum depræhendimus. pulchre per spicue adiecit. Quoniam alia quoq; sunt quædam quæ nobis temporis manifestum faciant motum ut horæ & id genus alia. At non ita perspicue ac manifesto & euidenter. 83. MASCVLATVM non incassum. hoc adiecit uoluit namq; non solum iuxta complexionis potestatem familiares efficere factiones uagis stellis. sed etiam per masculinum & scemininum. 84. NAM BONAE complexionis. futuræ occurrit ambiguitati diuinitus indagando. Cur in saturno & martæ non eandem custodiuit rationem sed contrariam. Inquit igitur inter stellas quæ sint temperatæ gaudent simili. Seruatur siquidem ipsarum complexio ob simile quæ uero distemperatæ gaudent dissimili. Nã ipsarum ob simile non custoditur cõplexio mēsuræ inæqualitate parta ob aduerfantia. 85. IAM CERTE præter eas quæ ad solem. De insitis complexionibus stellarum disserens nunc de ascitiis libet tractare quas admittunt ex ad solem figurationibus. Late namq; nos non oportet q; quemadmodum masculifcunt & sceminifcunt ex ad solem figuris eodem modo etiam complexiones mutant ut figurantur. illud sane significatu dignum & quoquo modo est causa inuenienda qua comitante proposito theoremate quod est de naturali complexione non ipsum compegit præcedenti sed comparando plura huiusmodi theoremata & cūcta quæ sunt de ipsorum potestatibus & quæ cūquæ relinquuntur complexionibus. nunc hoc scribit uerum. Causa aperta est magis ascitiis cognoscētibus i eis q; pposita sunt. Ex qb' nãq; ipse iqr. Cã patefiet nec. n. uult cūctas stellas asciticias admittet cõplexiões s; solē lunā louē saturnū martē alias uero nō. seu hoc mō. Cõsequēs erat prius cõmuniora & oib' cõgrua describere theoremata

sue ita magis propria ac non eodem modo quæ in omnibus dici possent. Secundo igitur in his manifestabitur ambiguitas cur non omnes ex ad solem figurationibus complexiones commutant aut non omnes stellas posse dimetiente a sole abesse. nam ueneris & mercurii non possunt tactum abesse utpote celeritate motus soli semper propinquum inueniuntur atque hæc quidem ita perficiantur. 86. DE LVNA. Incipit canonem & doctrinam in luna exercere utpote figuras ipsius euidentioribus existentibus & proprie sub ipsa cunctis percognitis. fit autem palam in quadratis. humidior namque est luna a coitu ad diuiduam usque quæ uideatur tum modo partu edita ac sicut infantes nuper editi sunt humidi eodem modo ipsa quoque multitudine humiditatis & a prima diuidua ad plenilunium usque calidior est. Incipit namque quam a solari globo accipit in mundum iaculari caliditate. nec pretere nos oportet quod quomodo dictas admisit qualitates eodem etiam modo abiicit. primo namque humiditatem admittit & primam abiicit. manentemque calliditate. aut etiam aucta euadit calida & arida rursus abiicit caliditatem & inuenitur arida & frigida atque ita in luna. 87. DE STELLIS. At in stellis per stationes in statione namque prima prope modum ut luna humidiores at in acronicho calidiores ab acronico aut ad secundam usque stationem aridæ. unde ad occultationem usque frigida hæc dicendo & simpliciora theoremata scribens subdit uniuersalem rationem de compositis figurationibus quas ad se inuicem faciunt ut una in prima statione altera in secunda statione. at periti hominis est dicere perfecta & definita. at ex his & in expertis inuestiganda cognitio est. iam enim de potestate ad solem figurationum statim commonens ut etiam alia quedam sunt complexiones ipsarum mutantia sicut iam prefati didicimus id etiam ipsi exprimit coitus ad magis significandum. magis namque & minus perficient quæ dicenda forent. uolet namque in reliquis dicere ut ex figurationibus ad solem complexiones stellarum non perfecte mutantur hoc est intenduntur ac remittuntur. 88. ET MATUTINÆ solum. Recte solum adiecit quia alia quedam complicantur figurae ut in eis quæ iam dicta didicimus & ad horizontem figurationes. Sicut dicebat ut in sola hac figura in circumfusum nobis aerem operantior hic quoque circumfusum dupliciter intelligendum in uniuersum & quod est geneleos. nam quemadmodum in uniuersum figurati aerem inuertunt eodem modo & in genesi cuiuslibet. 90. DE ANNI horis. Et anni horarum intulerit quispiam horarum considerationem medico magis congruere quam astrologo. at habet hoc modo. est profecto communis consideratio. medicus quidem ob frigiditatem & caliditatem nostris aduenientem corporibus satagit horarum complexionem. at astrologus mutationes ex solari motu aeris circumfusi exquirens pariterque exquirens horarum complexionem. ita sane examinatum & perite Ptolemæus exæquitur hoc capitulum ut ne quidem inutile sit medicis. uerum in primis corellarii modo præbet inde theoremata quæ nos præcepta nominamus. complexio siquidem aeris est temperata at in ipso dominatur humiditas sicut uehemens frigiditas hiberno tempore contrahitur quæ a solari caliditate dissoluitur. ut æstiuo tempore calidissimus cum sol ad centrum quod nobis ad uerticem est peruenerit ac ad meridiem. autumnii uero aridior æstiuo æstate fugente & absumente humiditatem. & hiemis frigidissimus aer utpote sole distante a centro quod nobis est ad uerticem & absentia refrigerante aerem nostrum. hac de causa assimulant quidam signiferum circulum animalium: nam ut in animali quattuor ætates intuemur & prima quædam est humidior ut nuper editorum infantium secunda autem calidior ut adolescentum tertia uero aridior ut iuuenum. quarta porro frigidior ut senum eodem modo & in signifero circulo quaternæ sunt solares horæ proportionemque habent complexiones cum complexionibus. 91. OB PER adueniens frigus incipiente caliditate diffusionem Hoc dictum obscurum minimeque obuium. erit manifestum si excessum deprehendendum legamus hoc modo ob per adueniens frigus diffusionem incipiente calliditate uidetur defectus in dicto at nihil deest. at cum uelit ut dicere causam quæ propter fit diffusio intulit incipiente caliditate. 92. IDEO etiam signiferi. Hoc quoque dictum uidetur cognitu difficile. id contigit quæ non intulerit continuatim ipsi dicto. quod si uoluisset Ptolemæus deinceps complere quæ inter se habeant affinitatem non connexisset suo præcepto oportet namque inducere illud incipiente caliditate diffusionem. ita namque apertius perspiceretur at quod dicere uoluit est huiusmodi quæ caliditas tum incipit resumere hoc est

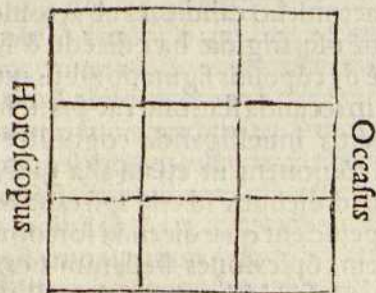
B

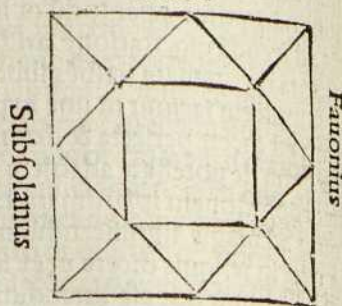
In aere indicat id aries his nãq; signiferi dicitur initium sicut ueris in ipso ex solis motu absoluti at qui oportuit signiferum si circulus est non habere principium. siquidem circulus sub una linea perfectus circum currente non habet principium. 93. IN PRIMIS præcipuam faciens. Quemadmodũ inquit in animalibus anteire alias credimus qualitates humiditatem eodem modo quoq; in signifero humiditatẽ hanc ipsam anteire ceteras qualitates iure putamus. 94. ITIDEM etiam quattuor horizontis locos & angulorum. De quattuor potestate. haftenus de stellarum differuit uarietate & introductorio modo auditorem arte instruxit. nunc iam incipit de ipso solo differere signifero. nam quod dudum de horis anni dixit non fuit citra stellarum potestatem. siquidem sol motus circa signiferum circulum annuas horas conficit in præceptionibusq; alia quidem sunt uniuersales alia uero particulares & uniuersales quidẽ sunt circa uniuersalia assumptæ. particulares uero circa partem. atqui uniuersalia particularibus præcedunt præponit doctrinam uniuersalem particulari deligitq; sibi nunc de integriori.

Meridies

Subterraneus

Auster

Septentrio

bus partibus signiferi docere. procedendo autẽ etiã de partibus ipsius tractare. secat igitur signiferum circulum in partes quattuor ducendo dimetientes hoc est in horoscopus & meridiem & occasum & subterraneum. ipse uero iure angulos appellauit. omnis si quidem linea in circulum incidens secansq; ipsum angulos efficit. opportuneq; intulit proposito de horis doctrinam multam nãq; ad se inuicem habent similitudinem distributã in æquales numero partes. quodq; uidetur singulis horis his perficere quadripartia. ait autem hæc ipsarum temperies sicut & in horis quãuis quibusdam uisus est idem dicere ut iam prius ista memorauit. nec recte uisum est memorauit siquidẽ non per se sed per accidens uolens dicere ut permutant complexiones stellæ in ipsis quadripartis constitutæ & masculescunt & foeminescunt. at nunc per se doctrinã sancit capitq; uniuersalia capitula quæ in die quandoquidem a solis caliditate uoluit ipsarum inuenire temperiem. horoscopus igitur uim habet aridiorẽ sole incipiente exugere a terra humiditatem. medium autẽ cælum calorem & occasus humidior. ut subterraneum frigidum ob iam a nobis causas sæpe memoratas. addit quoq; aliud præceptum pulcherrimum quenti ex quo cetro flent ab horoscopo hoc est ab oriẽte subsolani a meridiano cui portionem habet meridies auster ab occidua parte nempe ab occasu fauonii ut ab subterraneo qui urfæ loci dicuntur septentriones. noris nãq; medium cælum in meridie constitutum & subterraneum ad urfas eritq; qd dicitur apertũ si unq; uel a subterraneo flarint uel a meridiano. non iniuria post centra flatuũ fecit mentionẽ: alioqui pulcherrime & comodissime congruente inuicem potestate. uel centrorum expressa. affert etiã ipse causam aliam quam nos hoc loco respicimus utpote cõmuniorem. neq; enim uentus unus in singulis flat angulis sed cõplures quorum quis suam habet appellationem cum cõmuni nomine unum nuncupentur. 95. VT AB oriente subsolani ut a medio cælo. Hic manifesto indicat se partem septentrionalem uocasse subterraneam ut nos pertulimus. iam haftenus profecto indicauit ut medio cælo oppositum subterraneum uocitarit per diametrum nãq; habet medio cælo. opportune sane uentorum fecit mentionem ne quis opinetur superfluum esse astrologo huiusmodi doctrinam. ac nauiganti magis congruere huius doctrinæ cõmostrat utilitatem. quia inquit nostra est intentio inuenire a stellis quæ fiant contemperamenta ac ediscere. at præpediuntur a uen-

torum est etiam quando intenduntur ut sit eorum maxime necessaria cognitio nec modo ex uentis sed etiam ex horis & ex solaribus . frigidiores namque stellæ magis frigiditas horas mouent & in frigidis ætatibus ut contrarii contraria . extenditur namque uis ex simili at ex contrario uis remittitur. 96. IVXta proportionem . Bene & integre illatum est nam non in ipsa hora stella insistit usq̄ sed in uicinitatis sine idq̄ appetitura . id nãq̄ & in solaribus epicentris . artificis est nosse q̄tum queat intendi uel remitti uis huiuscæ stellæ & p̄portionem boni temperamenti inuenire. 97. NAM integriores . Complendo doctrinam angulorum uniuersitatis uult nunc pronuntiare futura memoranda capitula ipsi nãq̄ hæc consuetudo superius namq̄ cū de opportuno doctrinam compleisset prædixit quæ futura . ait igitur uniuersaliores signorum potestates assimilari eis quæ in ipsis fiant ut aries taurus gemini aeris habent uim similem . quia inquit hæc in singulis signis potestates figuratæ ad solem aliasq̄ stellas cõmutantur scire expedit ut prius imixtas ipsorū potestates exquirendo. 98. PER se & ad se inuicem interpretatur irremixtum non ad stellas dixisse sed ad signa . uult nãq̄ non solum per se signa indagare sed etiam quam uim habeant ad se inuicem figurata. 99. DE TROPICIS & solidis & bicorporeis signis . Ac prius de tropicis & æquinoctiis & solidis & bicorporeis signis dicenus quæ sint differentia non eandem diuisionem est inuenire apud Ptolemæum & reliquos antiquos alii nãq̄ patiuntur signa in tropica & solida & bicorporea at Ptolemæus in æquinoctia partitur . qui ergo in tria partiuntur aiunt omnem anni horam habere principium medium & finem principium ergo conuersio seu trope dicitur . tum nãq̄ incipit circumfusus aer alium conuerti statum . medium aut signum quod supra primum tropicum ubi trope facta est ita & media solidiora & ualidiora esse prohibentur . finales autem partes diforma quasi dicas bicorporea nuncupantur . significat nãq̄ præteritam horam & futurã at qui in quaternas distribuūt partes aiunt differre tropicum ab æquinoctio tropicum nãq̄ signum a contrario in contrarium fit mutatio . fit uero hoc in capricorno & cancro in ariete quidem hiems ab autumno finitur incipitq̄ ab ultima diminutione dies augeri . at in cancro æstas a uere dieiq̄ diminutio ab ultimo fit augmento . si quis dicat & in ariete fieri mutationem non sincere loquitur non enim mutationis usus sed contrariæ mutationis . at æstas & hiems horæ solæ sunt contrariæ . at uer autumno . media igitur certum est esse q̄ posterius tropica uocata sint quia contrariæ fiunt in ipsis cõuersiones q̄ in ipsis existente sole dies noctib⁹ fiant æquales . omnis nãque diminutio & omnis auctio præcedente æqualitate conficitur . solida porro nominata quod tum præcipue sensus noster resumat conuersionem circumfusi aeris . diforma uero q̄ est bicorporea non q̄ ex binis cõstiterint corporibus sed q̄ inter binas anni horas cõstiterint hæc nãque sunt horarum postrema tradit sane doctrinam nobis quo pacto facile possimus cognoscere solida & bicorporea . æquinoctium nominatur q̄ descriptus circulus per ipsa dirimat ac fecet hemicyclia in quibus cuncta complentur in æstiuo nãque semicirculo copia fit frugū iugis . at in hiberno sæmina & plantamina . sunt qui aliam perferant doctrinam usus ipsorum q̄ enim iquiunt sub impari sub mensuram cadunt ea masculina sunt . quæ autem sub pari fœminina . solent nãque pythagorei eiusmodi proferre rationem parem numerum uim habere secandi & passinam . imparem uero insecabilem & passioni non obnoxium & efficacem unde factum ut hic fœmina & ille mas appelletur. 100. VTVNtur & quidẽ ordine . Sunt inquit qui non solum in totum capiant masculina & fœminina signa sed etiam in cuiuslibet generura horoscopus masculinum subiiciant atque ita continuatim uni unum apponendo . alii horizontis quadripartium ut iam prædidicimus uelut alii quoque tropica non modo in uniuersum capiunt sed quæ etiã geneseos . signum nãque ubi est luna tropicū esse recipiunt deinceps solida & bicorporea inueniunt a lunari autem signo ordiuntur ob facilem mutabilitatem facilemque lunæ motū alioqui ad uniuersalius transfert orationem non enim solum in tropicis est inuenire & masculinis alios aliam nomenclaturam intelligentes quod hoc loco sit superfluum exponere per se nãque certa sunt nomina unde sint composita ut non egeant interpretæ . alioqui ubi usus aduenerit in re iudicanda memorabimus quæ superflua nunc arbitramur. 101. DE CONFIGURATIS dodecatemoriis familiares inuicem fiunt . Iuxta institutum ubi cõpleuit signorum per se po

restatem nunc transit ad quæ ad se inuicem quæ constituuntur in figuratum inspectio-
 ne hoc autem est quod supra se facturæ promisit ubi aiebat & per se & ad se inuicem scire ex-
 pedit ut multum sit ibidem loci aduertendum nam quæ dicuntur minime obuia sunt
 quam ob rem nos ut par est aperta faciemus & descriptionem ad sensum producemus.
 Cum ergo figuræ sint quattuor dimetiens. triquetra. quadrata. sexangula. scire expedit
 ut ex tribus quibusdam causas reddiderit ex angulis & partibus & signis indicat enim
 in his harmoniacas rationes cõprehensas. Inspiciamus igitur primo in cuiusmodi rō-
 nes harmonicas referre pposita tẽpauerit. bina igitur maxia interualla sunt in musica
 diatessaron & diapente & ex his constans diapason. estque diatessaron i sesquitercia rō-
 ne ut diapente in sesquialtera & diapason in dupla molitur itaq; indicare per huiusmo-
 di rationes figurarum factã distributionem. indicaboq; ego ut in angulis & in partibus
 & in signis singuli quos memorauimus numeri cõprehendantur. age prius tibi indice-
 mus quot sint anguli & cuiusmodi numeri; partiũ & signorum. Cæterum tum dime-
 tientis proferatur. apparet nãq; ita ex lineis duntaxat creditus. at nos postremo ex abũ-
 dãtia demõstrare conabimur ut dimetiẽs rationes quasdam in sese comprehendit har-
 monicas ac ad alias congrue consonetq;. Constat igitur triangulum ex angulo recto
 uno & tertio partibusq;. 120. & signis quattuor. quadratum ex uno duntaxat recto & si-
 gnis tribus & partibus. 90. sexangulum ex angulo nimirum recto binarũ tãtum partiũ
 & signis duobus & partibus. 60. Sciendum enim ut ex distributione est uidere quæ p-
 posita sunt sectum orbem maximas sectiones per dimetiẽtes binos constituere angu-
 los. altera siquidem dictarum rectarũ linearum in alteram incumbens per dimetiẽtem
 figuram efficere ad duos angulos. scinduntur autem bini anguli a dimetiẽte in par-
 tes æquales quadratam figuram constituendo unum modo rectum angulũ habentem
 in partes autem inæquales faciunt triquetram & sexangulam. triangulum siquidẽ ut
 diximus unius & tertii partis recti anguli est. at sexangula figura binarum partium tri-
 um hoc nãq; relinquatur ex recto ad binos rectos efficiendos nam si ex duobus unum
 ac tertium abstuleris. reliquum erit binarum tertiarũ. collecti igitur omnes numeri ha-
 bent hoc modo. alii quidem angulorum in. $\frac{1}{3}$. in. $\frac{1}{2}$. alii aut partium. 120. 90. 60. alii
 autem signorum. 4. 3. 2. inspicere igitur quemadmodũ eadem spectantur differentium
 subiectorum numeroꝝ. at eadem ratione singulorum quantitatem cõprehendẽtium.
 102. DE ANGULIS. In angulorum numero harmoniæ rationes cõprehenduntur dia-
 tessaron inquam & diapason unus enim ac tertius numerus trianguli anguli ad unum
 trianguli sesquiterciam custodit rationem quæ est diatessaron cõsonantiæ at unus qui
 quadrati ad sexanguli angulum qui habet bipartiam sesquialteram habet rationem. ha-
 bet enim ipsum & eius dimidium qui numerus est diapente consonantiæ at is triangu-
 li qui unus & tertius ad eum qui sexanguli qui erat bipartium duplam habet rationem
 qui est diapason eodem modo & in partibus inuenies & in signis. nam. 120. numerus ip-
 sius nonaginta sesquitercius est & 90. ipsius sexaginta sesquialter & idem rursus. 120. ipsi-
 us. 90. sesquialter & iterum ipse. 120. ipsius. 60. duplus & 4. ipsius. 3. sesquitercius at 3. ipsi-
 us. 2. sesquialter & iterum. 4. ipsius. 2. duplus quod si etiam. 2. cõpares numerum qui est
 angulorum dimetiẽtis & pariter cõcernas cõperies ipsum rationes quasdam ad alias
 custodire ut ad. 3. sesquialteram. 2. custodit & ad. 4. duplam & 180. partium numerum di-
 metiẽtis considerando inuenies eodem modo pportionem custodire & 6. signorum
 comparando eis quæ ante ipsum eandem comperies consequentiam. Quod si quis co-
 gnorit quæ dicta sunt facile poterit quod dicimus intelligere quod si quis negligentius alienã
 arbitrabitur esse dictionem Δ . $\square$. $\ast$. nos certe ut pnuntiauimus etiam descriptione fi-
 gurarũ numeros & harmonicorũ interualloꝝ exponemus hoc modo. 103. PRIMũ fi-
 gurata. Non simpliciter neq; ut quispiam putauerit primum induxit sed duo quædam
 indicans quodq; maxima & prima habitatio figuratorum est uel etiam quod non opus e-
 arbitrarì per figurationes solam esse habitationẽ. sunt enim aliæ post ipsam quas post
 e m dicet quandoquidẽ in una recta linea facit occursum. hinc scribere incipit causas
 figurationum. hincq; quæ de dimetiẽte exoluitur. cõpatiuntur enim inquit quæ per
 diametrum signa quæ ea unam rectam lineam colligant licet dixerit quispiã in aliis quo-
 que figuris rectas esse lineas signa colligentes. Cæterum primo quidem non unam sed

plures. deinde hæc per centrum perducitur. centrum circuli dicitur esse principium. magisq; compatibles sunt quæ per centrum ductæ utpote cõmunicantes principio unde & in angulos rectos figuras partitus est ne solum diameter rationem ad principium habeat sed etiam reliquæ figuræ audierimus autè alias quoq; causas huius ipsius quæstionis progressu orationis. sumptis autem binis maximis dimetientis aliarum quoq; consequenter scribit. expedit aut subaudire distæ orationi quo fiat apertum quod appositum assumptis nãq; opus est inducere ut erit & aliorum causa manifesta. maximas uocauit dimetientes expedit inquit inducere ipsas & considerare portiones cum angulis. super particularia uero numerales rationes quæ insuper particularibus rationibus inspicuntur. 104. DIMIDIi ac tertii. Quoniam mentionem fecit portionũ & super particularium exponit quomodo portionum. quomodo super particularium. significare autem expedit ut hoc per consonantiam intulit in portiones ut nos quoq; indicauim? paulo ante & in angulis consonantiam cõpræhensam dimidii & tertii. nam dimidiũ dimetientis quadratum constituit. segmina uero tria triangulum & sexangulum at tria segmina quodammodo. duo triangulo dimidium ac tertium. ut sexangulo bipartium. sunt qui dicant sicut duas causas uult nobis reddere partitionis figurarum unam quidẽ ex portionibus. inquit enim secantur figuræ & maxime monadis portiones. at qui maximæ monadis portiones dimidium & tertium & bipartium ad unius quadratũ. 105. IN MEDIO sumptum sesquialteri & tertii. Hoc admodum obscure enuntiatũ illud nãq; in medio sumptum fecit obscurum quod autem ait est huiusmodi quadratum in medio sumptum trianguli & sexanguli constituit sesquialteram rationem & sesquiterciã quælibet enim super particularium rationum in duobus saltem consistit numeris. quia igit tres sunt figuræ & earum tres numeri necesse est unum pariter cum aliis assumere quo constituantur super particulares rationes. quadratum igitur simul sumptum utraq; ut etiam ipse dixit medium sumptum sesquiterciam & sesquialteram efficit rationem nam cum triangulo sumptum sesquiterciam facit rationem sicut cum sexangulo sesquialterã figurarum cõparationem reliquam facit aitq; triangula quidem & sexangula utpote ex simili specie constituta bona esse quadrata uero & dimetientia ex contraria ut constare pugnam & repugnantiam controuersiamq; significare. 106. DE PRÆsidentibus & obtemperantibus signis itidem præsentia. Contubernia reliqua signorũ exponit non solum enim familiarescunt figuris sed etiam aliis quibusdam ut fere etiam. nunc quædã est signorum familiaritas qua sunt quæ præcellat: quædam uero obtemperant uult igitur tibi binas reddere causas unam qua omnino inter se inuicem afficiuntur. alteram uero qua alia præminent alia obtemperant. afficiuntur itaq; inuicem quod æqualibus temporibus ascendant similitudines nãq; affinitatem amant generum at ipse causam dixit qua hæc signa sunt æque ascendentia quod inquã in sin æqualibus parallelis præscribit uero in æstiuo hemicyclo sol constitutus diei faciens incrementum in reliquo autem diminutionem q̄ uenerabilior sit auctio diminutione. 107. AB EOdem utrolibet æquinoctialium signorum. Vtriuslibet intulit utpote similibus existentibus ambobus citra ullam differentiam a quibusuis oporteat incipere quomodo nõ dixit signorum sed punctorũ. non oportet enim ipsum accipere signum sed punctum uelut inter arietem & pisces ut sit prima pars Arietis æqualis ascẽsus piscium trigessimæ & secunda arietis uigesimæ nonæ partis piscium atq; ita uicissim reliquas in tauro quoq; contra primam partem trigessimæ aquarii aliasq; simili modo ut in fuerint æqualibus parallelis si enim æquales sunt circuli in temporibus æqualib? attollentur & deferentur at circuli & signa inscendentia similiter deferentur & attollentur idque in exiguo indicatur astrolabo. 108. DE Respectãtib? & æque ualentib? signis. Rursus æqlis esse ait potẽtiã tria contubernia & affinitates unam quidem per figuram. secundam uero iuxta imperium & obedientiam ut tertiam nunc propositam quæ aspectu & obtutu est hoc autẽ ait accidere q̄ ex eisdem oriãt punctis. nam quia in eodem sunt parallelo nempe semper ex eisdem oriendo & occidendo locis ob hoc noctes in utrouis ipsorum alterius noctibus exæquantur diesque dieb? quia æqualia quoque hemicyclia sol permeat hoc qd in paruo ostenditur astrolabo sunt aut hæc utraq; signorum tropicorũ. nos præterire non debet in æquinoctialib? esse utrisque esse descriptos orbes æquales nam qui æque

distāt æquinoctialis paralleli sunt inter se inuicē æquales nō utiq; etiā hemicyclia iam inuicē sunt æqualia qđ si sit quidē erit amboꝝ cōsensus at mō non ita in partibꝝ æquales sunt circuli at in paribus idē est circulus æqualiter necessario eadē amboꝝ Sol per meat cōspiratio igit cōsensusq; ipsis efficitur ex pluribꝝ ex uno eodēq; esse parallelo ex quo noctes noctibꝝ & dies diebꝝ adæquant & horiarū interualla sunt eadē at nomenclatura ex uno solo qđ ex eisdē locis orient & occidant ducit nāq; ex eodē loco orientari. 109. PVNctōꝝ iteꝝ punctōꝝ non signoꝝ dixit. Hoc sane in utroq; pōt dici tro-picoꝝ. pōt & in utrinq; sumptis signis audiri qđ etiā sibi uult significare. 110. OB EA quæ dicta sunt. Si quidē ad ad cōspirationē spectans dicis hæc. cernere ob hæc dices fin ad nomenclaturā qđ idem sint occasus & ortus. 111. DE In connexis. In connexa aut uocat. De conspirantibus dicēdo signis uel p figuram uel p quāpiam similitudinē nunc uult memorare ea quæ nō unā ad se inuicem hnt cōspirationē nō p figurā nō p similitudinē aliquā hæc aut inquit sunt q̄ per unū uel quinq; capiunt nā per quinq; hinc est manifestū ad inæqualia nāq; capiunt qđ sit alienum nā æquilatere sunt tales figuræ at quæ p unū sese auertunt. 112. AC Vnius angulus cōtinent. Oportuit duo cōprehēdere si a prima parte Arietis agas rectā lineam ad cētrum & aliū a prima Tauri cōgulum facies tertii recti oportuit nāq; si proportionaliter opus fuit custodire mensurā non ob temperantium ipsis angulorum binorum tertiorum recti esse angulum mō autem tertii erunt recti quæ est unius duntaxat signi quattuor rectis sectis in duodecim si gna proportionem habebit in quolibet signo tertiu recti anguli. 113. AVT per unum aut per quinq; factorum. In uniuersum cum tradiderit ut opus sit cognoscere qualia sint signa in cōnexa quæ per unū distent a se inuicem aut per quinq;. 114. DE Domiciliis Contubernium aut habent planetæ. Cōmemorari de per se se domicilio & ad se inuicem signorum nunc uult dicere de stellarum quam habent habitudine id quippe cōsona est enunciatio. Cum duodecim igitur sint signa eliguntur ex ipsis quæ magis septentrionalia ac utpote calidiora tum nāq; Sol ibi constitutus in aduerticē centro nos calefacit impensius. Inde principium constituens distributionis tribuēdoq; singulis luminaribus ad unum hemisphærium ex utroq; hemisphærio distribuit ad unum signū non iniuria neq; citra rationem sed spectando ad hæc tria ad motum ad naturā propriam uersionem ad globi positionem ac ad figurationem bonis stellis bonam attribuendo figurationem ad luminaria at contrarius contrarium. supra nāque tibi memorauit ut figurarum aliæ quidem sunt bonæ aliæ uero malæ. septentrionalia signa Cancer & Leo sed Leo utpote masculinum Soli dedit ut Cancrum utpote fœmininum Lunæ. at ambiguetit quispiam causam quærens cur non potius Geminos Soli attribuerit. Cui occurrimus qđ Leo solidior & ualidior æstiuæ conuersionis. sed est etiam imperiosum & regium signū calidissimūq; q̄ oīa familiaria & cognata sunt Soli. deinde qđ a leone est ad Capricornū usq; Soli dedit ut a Capricorno ad Cancrū usq; Lunæ. post hæc Saturno ex utroq; hemisphærio ad unum duodecim dimetientē ob sphærā primū ob naturā secūdu ob frigora. n. debuit longissime a luminaribus capi ut corruptorium ad dimetientē. nam demonstrata hæc figura non bona esse & maior in circulo aliis dimetientis figura ne utiq; recta linea depræhensa fuerit. Rursus post Saturnū Iuppiter constitutus ex utraque parte sphæræ ad lumina figuratus ac p triquetrum latus Martis existens naturæ corruptricis tertium sortitus globum Mars post Iouem excipitur per quadratū latus qđ est corruptoriū perniciosumq; ad reges uniuersitatis figuratus post uero Veneris figura sexangula figurata excipitur motum hns cooperantē utra siquidem bina signa a solē abesse nō pōt & ne quidē ea itegre accepit ex distantia etiā signa. at Mercurii stella ob eandē cām semp uiciniō nō plus signo uno abesse pōt. 115. AC Talia. Ut uidet in aceruū agere hoc & talia adiecit qđ nō sint sola enumerata sed etiā alia aliqua ut decani. lāpenæ de qbus in ibi differet. Habet naturæ. Hoc est cām nā cuiuslibet naturæ causa ut sit obtinuit cūq; cās scribit ut habet naturæ unū qđq; enarrās. 116. DE Triangulis & q̄ ipsōꝝ domicilioꝝ domus. In hoc capitulo quærit primā cām p quā afficiuntur stellæ triangulus. secūdo loco cām p quā alia qđ huic alia uero illi. inuenit at cām qñ a natura stellarū masculia ac fœcia exq̄redo & qñ a cohabitatiōe q̄ ad domos oblit⁹ forte etiā aliqñ a sublimitatibꝝ. hoc. n. silet qđ necdū de sublimitatibꝝ tractarit. accipit subide ut dicat

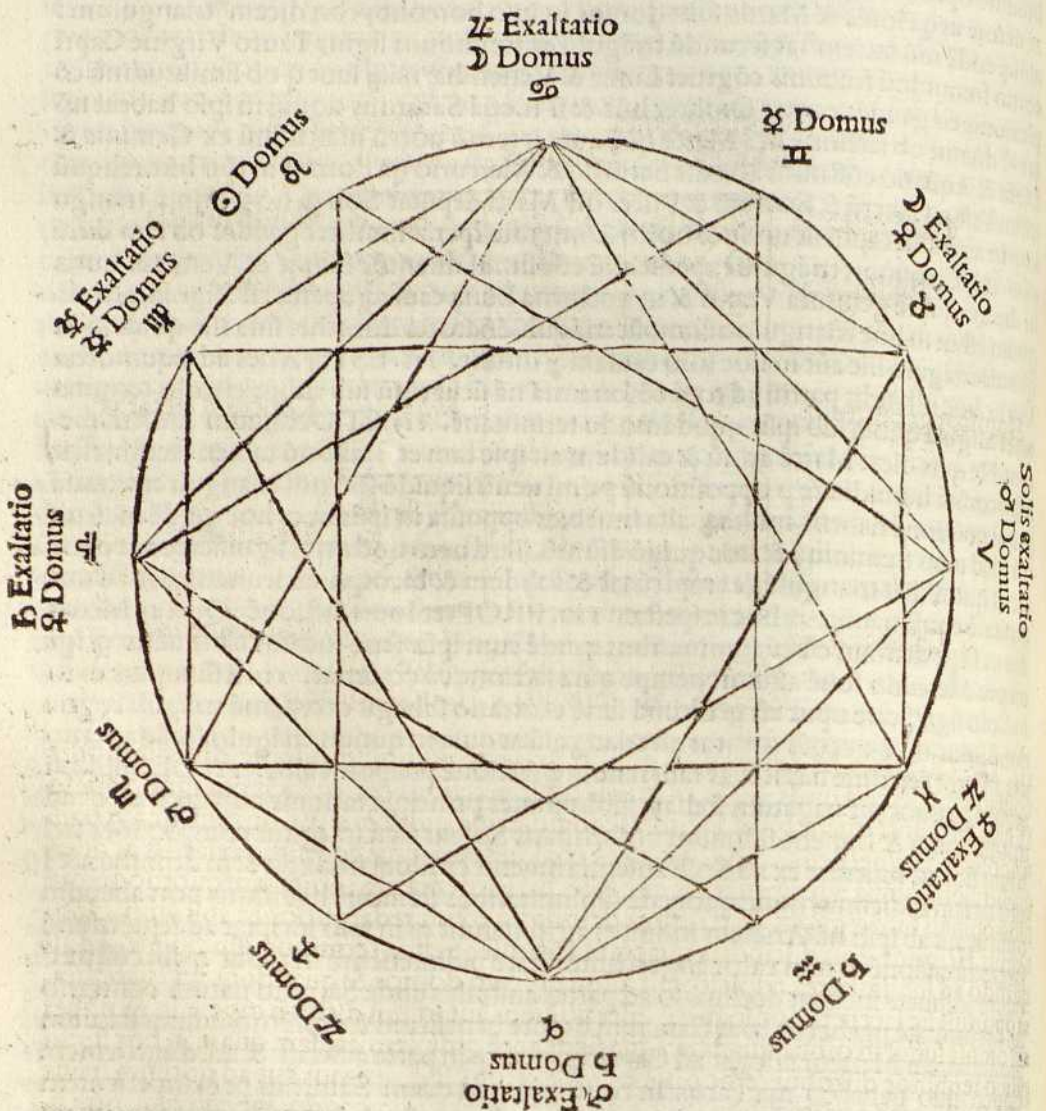

at dicat primo simul afficitur triangulis ob æquilaterum conuenit siquidem cælestib⁹ æquale æstiuo tropico & hiberno tropico ut medium eius cõtingât locû tali i extre-
 mis ad cõtactû euntes ipm terminât opus est partes toti eẽ cognatas unde etiã indicat
 cuiuslibet trianguloꝝ triũ orbiũ pprietates ascriptas primo qdẽ triangulũ p Arietẽ Leo-
 nem & Sagittariũ cõstituit igit diurnũ est & diurnis accedit habet nãq; domũ Solẽ &
 Iouẽ. nã Mars est licet domũ habeat non assumit ob factiõẽ dñi igit ipsoꝝ erunt Sol
 & Iuppiter. Verẽ quia Sol diei est effectõr ipse interdium iperare triãgulo phibetur. 117.
 HABet sane uentos. Habet sane uetos hoc triangulũ accurrentes. quo aut accurrentib⁹
 possimus occurrere tractandũ est de uentis quo & mixtiones ipsoꝝ & cõpositiones cõ-
 mittere possimus. luminaria utpote uentoꝝ oĩum dñi ipsoꝝq; pariẽtes aliquos nõ hñt
 definitos at aliã stellã uicinos cõplexionibus suis & factiõibus uetos admiserunt. nã
 Iouis stella utpote tẽperata septẽtrionalib⁹ flatibus est accõmodata ipsaq; gignit qppe
 uerus aquilo utpote collocatus inter septẽtrionẽ ortũq; tẽperatus est. Saturni stella sub
 solanũ amplexa est ob diurnã factiõẽ nã ut iam pueniendo diximus cõtrario gaudet
 nõ simili. ita pmodũ Martis stella africo magis gaudet flanti ab occasu ob nocturnã
 factiõẽ hoc uento gaudet. Veneris stella magis austro cognata est ob cõplexiõis simi-
 litudinẽ opus est a quolibet triãgulo ex dñis domicilioꝝ stellis inquã mixtiones face-
 re uetoꝝ ut qa Iouis & Martis sunt domus in ipso boreolibycon dicem⁹ triangulum i
 aliisq; eodẽ mō faciem⁹. at secundũ triãgulũ ex fœmininis signis Tauro Virgine Capri-
 cornio fœmininũ fœminis cõgruet Luna & Veneri: hæ nãq; sunt q ob similitudinẽ cõ-
 plexionis eo gaudet. cætera similiter hñt. & si n. etiã Saturnus domũ in ipso habeat nõ
 tamẽ dñatur ob factiõẽ ut i Marte quẽ ante it tertiu porro masculinũ ex Geminis &
 Libra & Aquario cõstitutũ accedit Saturno & Mercurio qa domos in ipso hñt. reliquũ
 ultimũ est p Cancrũ & Scorpiũ & Pisces qdẽ Marti deputat Soli q nõ p primũ triangu-
 lum in alio alio captũ sit unde & noctu & interdium iperat similiter gaudẽs ob iam dictã
 cãm. at qa in quouis triãgulo expedit aliũ esse simul dñantẽ assumit & Venus & Luna
 in diurna quidẽ genitura Venus & in nocturna Luna causãq; aperta est. significatu di-
 gnum est ut in hoc triangulo assumpsit triãguli dñatores dorothei snã ille quidem in
 quouis triãgulo hic aut in hoc solo causãq; intulit. 118. ESTq; Aries ad æquinoctia-
 lem ex hoc ostendit partiũ ad totũ cõsonantiã nã sicut totũ sub tribus circulis termina-
 tur triangula quoq; sub ipsis quodãmodo terminant. 119. ET Occasuum mõstri libe-
 rum. Ne quis dicat Marrẽ aridũ & calidum ait ipse tam et si talis nõ tamen fœminescit
 sub occasuũ humiditate p oppositionẽ primi uenti siquidẽ secundi trianguli contrariã
 primi positionẽ habent. multãq; alia inuenies opposita in ipsis ut q hoc quidẽ masculi-
 nũ illud uero fœmininũ & hoc quidẽ diurnũ. illud uero nocturnũ significare aut oportet
 ut quodlibet triangulũ & tropicũ est & solidum & bicorporeũ leuitatisq; ac ad uni-
 uersitatẽ consonantiã ex hoc inspectã. 120. PROPTer Iouis factiõẽ. Quia. n. Mercuri-
 us ut sæpe diximus est cũ luminaribus eandẽ cum ipsis seriẽ sortitus est inuẽtis q igitur
 pro Mercurio Iouẽ assumit nempe quia factiõẽ cũ eo certat. 121. Assumptus es io-
 lo. Solo significare opus est q ultimã seriẽ ecõtrario subegit excedentẽ triãguli cogna-
 tionẽ solus. n. præter oẽs sortitus est triangulũ at quia in quouis triãgulo secũdas ratio-
 nes assumit celerime has stellas tam natura q factiõẽ præponit aliis. 122. DE Sublimi-
 tatib⁹. Quã uocant uagarum stellãq; sublimitates principia rationis causãq; semper ad
 ualidissimum & Imperiosissimum uniuersitatis Solem ficit ita igitur complexiões stel-
 larum uolens inuenire ex ad Solẽ absentia inuenit ex illoq; in cœpit & in domibus & i
 aliis ut iam didicimus nunc quoq; de sublimitatibus sermonẽ habiturus non alienum
 orditur aut ab ipso nã Arietem inquit ei attribuerunt q in ipso incipiat ad septẽtrionẽ
 facere ascensionẽ & tum calor augeri humilitatẽ p dimetientẽ in Libra q ibi cõstitut⁹
 calorẽ minuere incipiat declinãdo ad partes australes unde Saturno natura contrario
 ibi sublimitatẽ præbet ut Ioui Cancrum utpote beneficũ & septẽtrionalium flatuum
 productorem Martem relegat ad Capricornum q in parte australi & ad dimetientem
 Cancri quo benefico maleficus sit contrarius: ut etiam Saturnus per dimetientem
 Solis assumpsit. Veneris sublimitas Pisces adepta est ob humiditatem & uenam

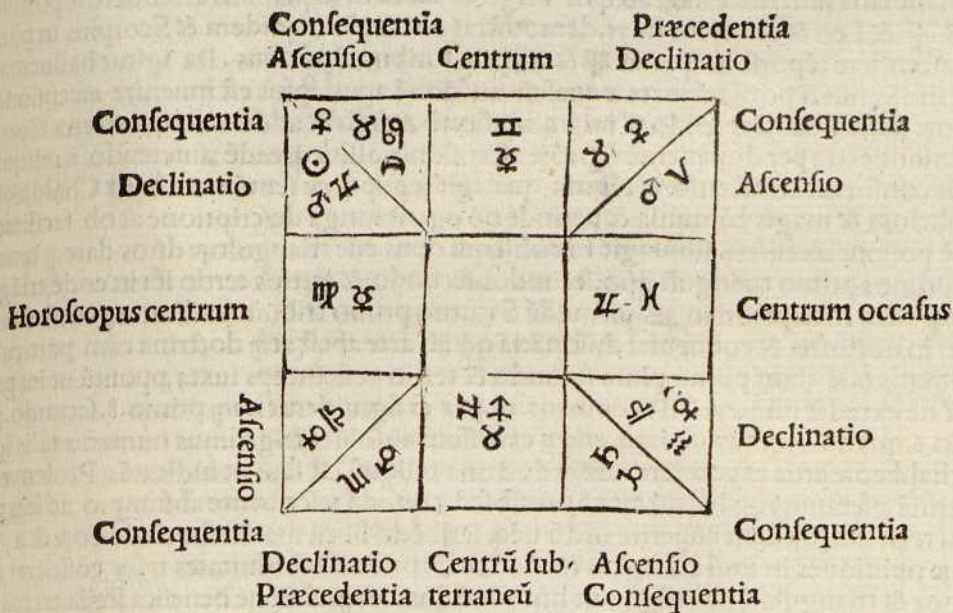
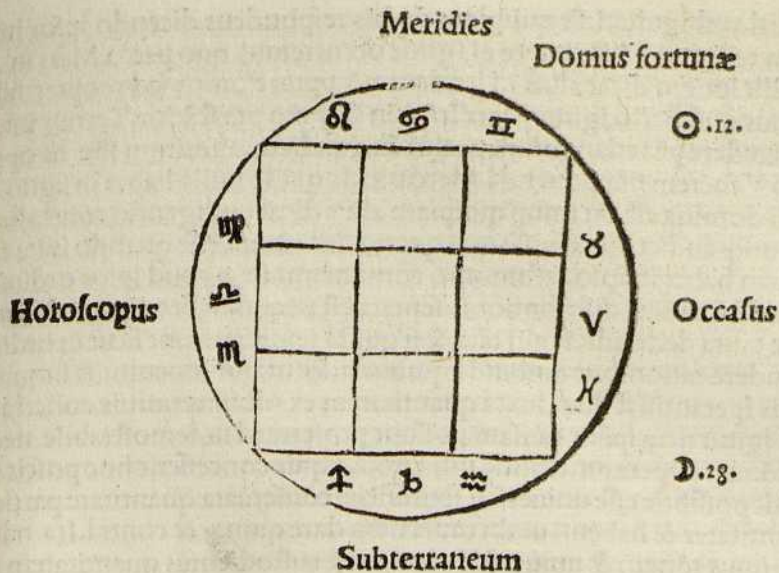
INPTCLE.QVAD.

in ipsis fieri uersionem ut Mercurii per dimetientem assumpsit signum Virginem at-
 dum oppositumq; humido. Virgo namq; arida utpote autumno in ipso constituto.
 123. QVEMadmodum & i domib⁹. Causam uult aperire unde a sublimitate per di-
 metientem assumpsit. dicitur sane q; eadem congruit causa etiam hic qua & in domi-
 bus dicta dictum ibi est ut dimetiente maior in circulo recta linea non inueniatur in
 Saturno igitur assumptis quoque aliis stellis hoc consecutum est. 124. PRIMam facit
 fulxionem. Et Luna inquit propius nacta est sublimitatem Arietis utpote ex coitu illic
 factam aiunt fieri. tum enim magis auctio proprii luminis fit cum in alio signo hae illic
 se inuenta fuerit & non cum Sole ac uelut domos ipsorum connexas dederit eodem
 modo etiam sublimitates ipsis assidentia signa attribuerunt utq; hae sint notiora aper-
 tioraq; subiectis explicabimus figuris.

COMMENT.

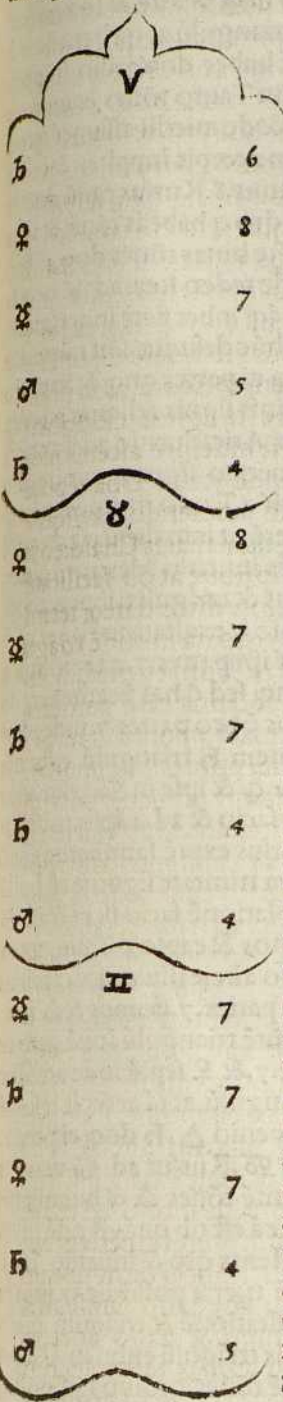
125. DE TERMINIS. At de terminis duplici maxime utuntur modo ac diuersis modis opinati sunt ueteres unde polis ex priscis unus ueteribus contradicit coarguitq; falso ab ipsis dicta ante quem binæ fuerunt sententiæ una quidem ægyptiorum quam contentiosius coarguere conatur. altera uero chaldæorum quæ cognitu perfacilis ac ad re præhensionē obuia age igitur nos quoq; secuti Ptolemæum intueamur quomodo omnino opinati sunt ægyptii de terminis deinde ita etiam redargutiones ipsorum exponemus. Hi igitur non disciplina quapiam & consequentia terminos assumpserunt. sed aliquando ad sublimitates respiciebant aliquando ad domos & quandoq; ad triangula. at oportuit sic facere ut consequens esset uoluerunt. aut unum dictorū capere in quolibet aut omnia simul in oibus quærere. Quæserit autē quispiam causam quare in hoc signo primo terminos distribuere. hoc in hoc. Cæterum si dixerimus aut ad domum ipsius respiciendo aut ad triangulum; aut ad sublimitatem hoc modo inueniemus nos il-

lapsos maiori ambiguitati. sit quispiam de his respondens dicendo ipsos iuxta domi-
 ciliū dñatum terminos distribuere ei igitur occuremus quo pacto Mars in Ariete ho-
 nore præcellit Iouem dicat alius id irridens nō ppter domos sed propter sublimitates
 ei occuremus quo pacto igitur Mars Ioue in Cancro præstātor. Tertius inter hos sua-
 deat nobis credere per triangulum potius fieri audietur nimirum iste ut oportuerit in
 Capricorno Venerem præponendā Mercurio. Is quidē nullā habet in signo rōnem. at
 hæc triāguli domina est. sin in sup quispiam alius dicat colligendo cuncta fieri distribu-
 tionem is quoq; audiet opus fuisse in Aquario Saturnum esse quando is ita triāguli q̄
 domus rōnem habet in ipso. testimonio conuincitur itaq; apud ipsos ordinis causa. ce-
 terum nequidē quātitas distributionis seruata est neq; n. habet rōnem dicere qua huic
 quidē stellæ tanta dederint. at alii tāta & si quidā temptauerunt sicut in ordine & i quā-
 titate respondere rationibus quibusdā quibus hisce utātur inuenimus inquit tempo-
 ra domiciliis īperantiū stellæ iuxta quantitatem ex oībus terminis collectā conueniē-
 tem. Primū igitur neq; ipsius causam possunt proferre id indemonstrabile neq; ppriam
 quantitatem rōnem cōperiunt. deinde inter ipsos si quis concesserit hoc priscis scriptorib⁹
 illud audierit possibile esse uniuersali terminoꝝ conseruata quantitate particulares per-
 mutare quantitates & habenti uerbi causa octo dare quinq; & contra. Ita nāq; dubiosū
 simam fecerimus rōnem & uniuersalē terminoꝝ custodiemus quantitatem tam & si q
 dam captiunculis utendo aiunt ad ascensionē signi temporum quantitatem referri. col-
 lecta siquidem ascensoria tēpora eandē cum terminis efficiūt quātitatē. hoc falsum. nā
 hæ signoꝝ differentiæ falsæ demonstrant linearibus demonstrationib⁹ q̄ nāq; ex falsis
 constant falsa sunt dicit itaq; ab ipsis Virgo & Libra in æqualibus ascendere tēporibus
 in. 38. 25. & Leo & Scorpius in. 35. demonstrat contra Leo quidem & Scorpius in pluri-
 bus ascendere tēporibus q̄. 35. at ♄ & ♃ paucioribus tēporibus. Ita igitur hallucinati
 sunt in ascensu tēporū nā iuxta æqualem auctione apud ipsos est inuenire ascensiones
 signoꝝ descriptas. Capiendo nimirū ascensionē Arietis & addendo tertia tertia tēpoꝝ
 inueniunt extra per dimetientē signoꝝ ascensiones. illincq; eadē auferendo a reliquis
 signis constituerint ascensoria tēpora. quæ igit ægyptioꝝ sententiæ: talia: at Chaldæoꝝ
 simpliciora & magis cōmunia & perinde nō egent longa descriptione at ob facilitatē
 facile possunt recenseri. aiunt igit hi consequi opus esse trianguloꝝ dños dareq; termi-
 nos primos primo triāguli dño: secundos secundo: & tertios tertio ita in eodē triāgu-
 lo atq; adeo in sequenti in ♄ ipsi quidē Saturno primo tribuūt in diurna genesi. Mer-
 curio in nocturna & conueniet dissonātia qd' ab arte abest atq; doctrina cām particula-
 ris q̄ritatis talē aiunt primo plura secundo & tertio ac deinceps iuxta ppositū ut ita par-
 tiant ne excedāt numeroꝝ sed terminent. 30. par es signi detur itaq; primo. 8. secundo. 7.
 tertio. 6. quarto. 5. quinto. 4. itaq; etiā p excessum absoluet trigessimus numerus talis igit
 tur chaldæoꝝ artis experts terminoꝝ doctrina reliquū est iam ut iudicatā a Ptolemæo
 doctrinā pferamus quā se nō ait cōperisse sed a quodā rescribente absumpto ad seq; p-
 ueniēte ut uix potuerit cōperire dictū nāq; scribēdo librū manifesto chaldæoꝝ & ægy-
 ptioꝝ opiniones in unū colligens ita doctrinā consecit sublimitates nāq; cōsiderat ac
 domos & triāgula q̄rit in signo ut hñt rōnē duas an unā. sit ne benefica stella an male-
 fica planeta nā si binas habeat rōnes siue beneficas siue maleficas ea pponet ob duarū
 rōnū fortitudinē sin ad unā hēt unū q̄rendū est utrū benefica sit altera an malefica & p-
 ponenda benefica. hoc nimirū in totū custodiemus pter ♄ & ♃ nā quia ultimæ capiū-
 tur maleficæ ob suas factiones pponent in domibus luminariū. Mars qdē in ♄ ob no-
 ctis factionem assumet at Saturnus in ♃ utpote diurnus. atq; hæc de ordine. De quāti-
 tate sciendū q̄ benefici ad. 7. partes capiunt at malefici at quinq;. Mercuri⁹ aut sex q̄ na-
 tura sit cōmunis cōem nactus est numeroꝝ medius iter beneficos & maleficos. illud quo-
 q; ne nos prætereat q̄ si qua binas habeat rationes stella non ordine modo sed etiam
 quantitate præferetur augebitur namq; ei unus terminus id ipsum unum auferetur aut
 ab ♄ aut a Saturno hi siquidem ut pote motu tardiores gaudent minori terminorum
 numero. Scire autem opus est ut in dominis domiciliū cognatio familiarita-
 tur inspicitur præferetur namque exaltatio inde post id triāgulum & tertio domus.
 r. 26. VIPLurimum proprie. Ut plurimum censeo licet ab alias causas temptauerint
 quidam dicere

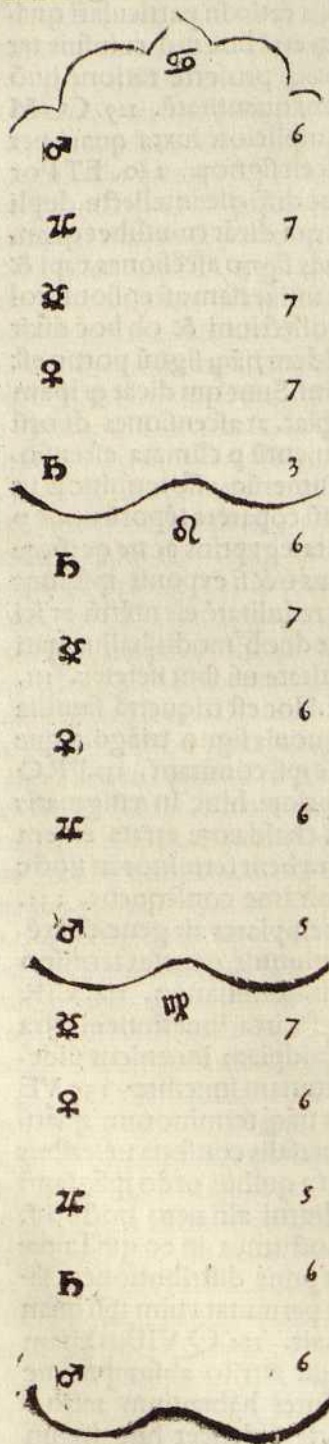
quidam dicere aut q^d non solum in domorum domiciliorum dominatibus esse causæ rationem: quas etiam proprias uocauit at etiam triaguloꝝ & exaltationũ. 127. COMMUNITER de latorum terminorũ. Cõmuniter inquit q̄ cõmune & cõmuni sententiã eos dem exposuerit terminos. 128. TEMPoralia distribui. Quod quælibet stella domicilii habens imperiũ tales annos præbeat qualis est terminoꝝ quantitas. Distribui igitur dicit ueluti stellis distributis cuncta tempora ad terminoꝝ quãritatẽ aliter ac aliter. ait utiq; subiecimus quantitatẽ terminoꝝ ita habere ut scribunt ob scribentium dignitatẽ. fidei arbitratiq; sumus hæc cum causã dicta non concedet ipsis ratio in particulari quãtitate. possibile enim permutare quantitatem. Colligitur naq; etiã hoc mō cuiusuis termini quantitas non habebunt utiq; proferre rationẽ quõ cuiuslibet stellæ talẽ uel talẽ tribuant quantitatem. 129. COMMUNI tractatu hoc est doctrina simpliciore iuxta quam per auctioneẽ æqualem ascensionẽ fecit signoꝝ. 130. ET Portionibus portionum utendo. Hoc difficile intellectu. dupliciter nimirum exponitur sunt. n. qui dicat cuiuslibet quantitatis terminoꝝ hoc est in quo uis signo ascensionẽ capi & componendo dicant conuenire uniuersam ascensionũ collectionem uniuersæ terminoꝝ collectioni & ob hoc dixit uti ipsos portionũ portionibus. Idem naq; signũ portio est signiferi at signi portiones termini. Sunt qui dicat q̄ ip̄am cuiuslibet termini ascensionẽ capiat. at ascensionẽ duorũ signoꝝ cuiuslibet stellæ & augmentũ p climata ascensionum apponentes tantũ dixere numerũq; esse terminoꝝ ut etiã q̄ ex cõpositione cã ascensionũ cõparere tẽporũ unde p suasionẽ exponunt terminus iuxta ægyptios ac ne q̄s ip̄oꝝ dicat instans quo pacto eis nõ usus ẽ & si exponis ipse inquit exponit ob antiquoꝝ in dignã credulitatẽ eis utentiũ at sci re oportet in particulari quãtitate duobus modis hallucinati sunt & citra causã rōnẽ sola quãtitate usi sunt ueteres. 131.

EVNdem habeti p signũ ordinẽ. Hoc est triquetra familiaritatẽ. eã ut iam tibi diximus in quouis signo triagulo que rūt & nõ sublimitate aut domo & ipsi comitant. 132. PROfecto eiusdem trianguli duoꝝ pprioꝝ. hinc in ænigmatis modum coarguit circa terminos chaldæoꝝ errata eidem naq; stellæ in die quidem alios præbent terminos in nocte uero alios quod dissipatũ est & minime consequens. 133. EXEMPLARI modo genesisibus. Exemplares ait geneses exempli causã assumptas a priscis inueniuntur geneses terminorum colligetes geneleos temporis dominatum. 134. CIRca ordinem non receptum. Hoc est circa inuentionem citra causã rationem nam sine causã quidpiam inueniens uidetur non iuxta artem sed iuxta fortunam inuenire. 135. VETERum descriptione. Particularis naq; terminorum quantitas dissentit estq; dissona at uniuersalis consona ueteribus & dictis exemplaribus genesisibus in quibus ordo ipsis familiaris custoditur quo alii quidẽ diurni alii uero nocturni. diurnus quidem præponitur at nocturnus in eo qui Lunæ duobus modis a natura naq; uult prius distributionem facere atque a signorũ familiaritate permutat enim ipsi quantitatis numerum ut mox ut noris ait. 134. QVIBus etiam adhærent puncta. In libello inquit attrito absumptoque earum appositione stellarum plures habentium rationes inhærebant puncta indicantia uidelicet hoc ipsum ut additio his ipsis facta est. 135. AVFeruntur quæ additæ

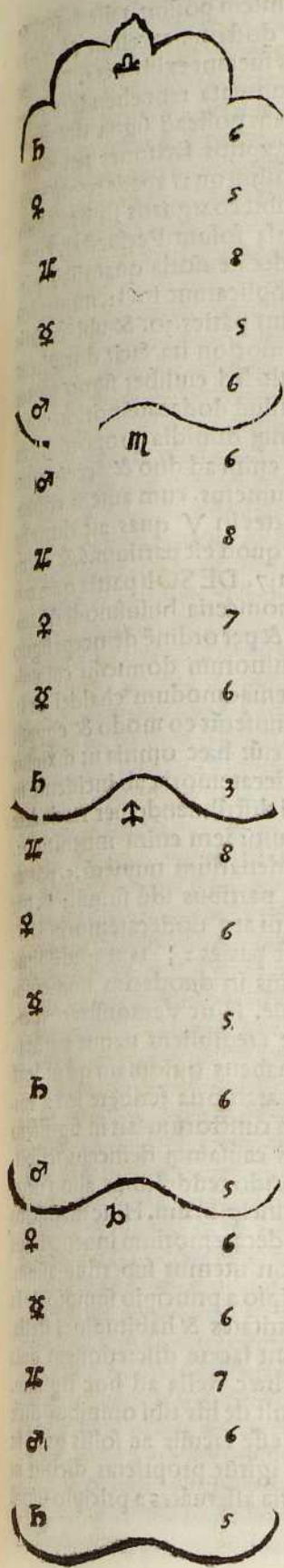

mult tibi ostendere disciplinā qua possis dinoscere ex quo auferre oporteat quali porro addere. auferit igitur a Saturno & Ioue ut plurimum q̄ sint motu tardi magis ipsi ablatione gaudent q̄ minimum locū pluri tempore permeent. adiecit aut̄ ut plurimum q̄ nō semp a Saturno & Ioue fiat ablatio. est siq̄dem q̄n̄ & a Venere & Marte cū plures rōnes habuerit Saturnus & Iuppiter in eodē signo. tum demū ablatio a Venere ubi est. illud quoq̄ sciendū est qui prima ablatio iam ut plurimū sumptæ sit stellæ. his igit̄ determinationibus multā euidentiæ rōnem fecim⁹ uniuersalē disciplinā ad particularia ex-

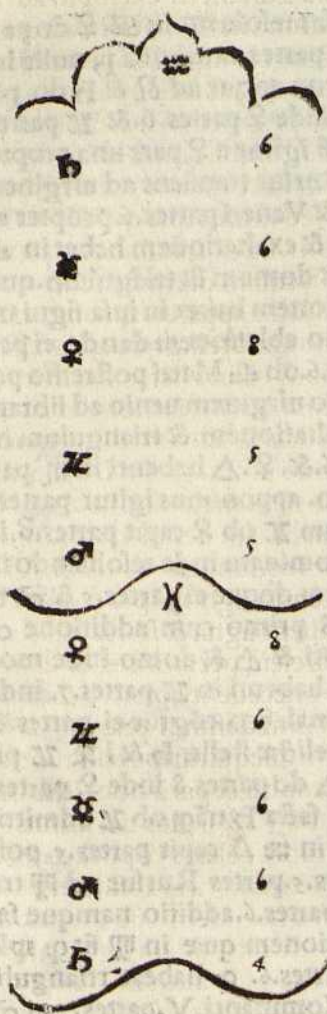
cendo & in singulis cās demonstrādo. occurrit nāq̄ doctri-
næ uniuersali disciplina particularis. ponat̄ igit̄ Aries i hoc
quæro q̄ habeant rōnes inuenio nāq̄ Martē & Iouem. hic
siq̄dem domiciliū hēt ille uero triangulū at q̄a benefic⁹ ē
♂ & triangulū hēt p̄stantius igit̄ habet domiciliū ipse pri-
mus assumet. q̄ro aut̄ q̄s habeat in Tauro rōnes & inuenio
uenerē binas h̄re rōnes triāguli & domiciliū assumet secun-
dum. & apponet̄ ei una a qb⁹ iam accepit Iuppiter & hēbit
in Ariete Iuppiter q̄dem. 6. at Venus. 8. Rursus eadē doctri-
na utendo puenio ad ♊ in quo q̄ro q̄ habeat rōnē & inue-
nio Mercuriū. addo utpote habēte binas rōnes doq̄ ei par-
tes. 7. unā a Saturno capiēdo inde redeo itēq̄ ad ♋ neq̄ la-
ne est trinū signū excedere. ita nāq̄ iubet fieri inquisitionē
q̄ uniuersales ānuæ hora iuxta hūc definitæ sint nūer⁹. Cō-
perio igit̄ Martē h̄re rōnem doq̄ ei partes q̄nq̄ & Saturno
reliquo habētiq̄ triangulū in trinis signis reliquas ad com-
plēdas. 30. partes. 4. absoluto igit̄ Ariete uenio ad Taurū ca-
pioq̄ p̄ Ariete Taurū ad. ♌ usquequo signor⁹ trinitas ser-
uet̄ ob iam dictā cām. Quæro igit̄ a Tauro incipiēs q̄s in ip-
so habeat rōnes & inuenio Venerē ut iam dictū est doq̄ ip̄i
partes. 8. inde ad geminos ueniēs inuenio Mercuriū ip̄sum
quoq̄ binas h̄ntem rōnes domus & triāguli tribuo igit̄ ip̄i
partes. 7. tertio ad Cancrū inuenio q̄ exaltationē h̄ntē q̄ p̄
ponit̄ domui & triāgulo do igit̄ ip̄i partes. 7. q̄a igit̄ unū q̄
dem hēt rōnē nō utiq̄ qualēcunq̄ sed q̄ has p̄cedit neq̄ au-
fero neq̄ addo ei sed ei deputatas p̄beo partes. 7. inde resol-
uo itēq̄ & iuenio in ♋ rōnē h̄ntem ♀ triangulū tribuoq̄
ei partes. 4. & ultimo ♂ partes. 4. q̄ & ipse in ♌ triquetrus
est dñs at ablationes ex ♀ & ♂ facio & ad. 4. ip̄is tribuo p-
tes nā a ♀ solo nō abstuli q̄ prorsus exprē familiaritatis nō
habeat ad trina signa. nā in altera trinitate signor⁹ cū nullā
hēt familiaritatē ex ip̄o solo ablationē facio sicut & in ♌
Implēdo aut̄ ♄ uenio ad geminos & capio p̄ Tauro ♋ ex-
pedit aut̄ admonere ut p̄ cōpleto alter⁹ illius uice capimus
doq̄ ♄ rōnes h̄nti binas in ip̄is partes. 7. domus & Δ inde
mox ad ♌ & inuenio Venerē h̄ntē triangulū Iouē uero ex-
altationē tribuo igit̄ Ioui partes. 7. & ♀ septē inde ad ♍ ue-
nies inuenio ♀. solū h̄ntem triangulū. at iā accepit resolue-
do igit̄ uenio ad geminos & inuenio Δ. ♀ doq̄ ei ptes. 4.
& ♂. 5. deinde triangulū hēt in ♌. Rursus ad ♌ ueniens
trāseo & inuenio ♂ binas habentē rōnes Δ & humilitatis
tribuoq̄ ei partes. 6. inuēta sane cā est ob quā ♂ q̄dē in ♌
♂ aut̄ in ♍ inde in ♍ post existente q̄ro & inuenio ♀ tri-
quetrū dñm doq̄ ei partes. 7. nō n. erat possibile ex ip̄o ca-
pere ♀ factā ♂ additionē & exaltationē & triāgulū h̄ntē
in trina signor⁹ collectione Iouis triāgulū enim in ♍ i can-
cro aut̄ exaltationē & in Virgine Mercuriū iueni binas h̄ntē rōnes. ordino igit̄ post ♀
tribuendo ei

tribuendo ei partes.7. Rursus resoluens in ♄ ♀ do par
tes.7. ob Δ & reliquas tris partes attributo ♃ nullā ha
benti rationem in trino signo eoque ad ♄ & ♃ do par
tes.6.& Mercurio.7. ob ♃ inde ♀ partes.6.& ♁ partes.
6.& Marti reliquas. relicta ē igitur a ♀ pars una propter
humilitatem ipsius in ♃ Rursus transiens ad uirginem
tribuo Mercurio partes.7.& Veneri partes.6. propter ad
ditionem ♃ & ♃: Nam ♃ & exaltationem habet in ♄
& triangulum at ♃. in ♄ & domum & triagulum. quia
igitur Iuppiter nullam rationem habet in ipsa signi tri
nitate ex ipso maiorem facio ablationem dando ei par
tes.5. ♃ dando prius partes.6. ob ♄ Marti postremo par
tes.6. ob ♄ tribuo cōplendo uirginem uenio ad libram
& inuenio Saturnum & exaltationem. & triangulum ha
bentem; do igitur ei partes.6.& ♀. Δ habenti in ♄ par
tes.5. fit enim ex ipsa ablatio. apponimus igitur partem
unam & in ♃ & ♃ & ♁. nam ♁ ob ♀ capit partes.3. in
Sagittario & domo & Δ dominatu inde resoluendo in
uenio ♃ Δ habere rationem doque ei partes.5. & ♃ re
liquas rursus tribuo in ♄.8. primo cum additione ♃
do partes.6. domino existenti & Δ & domo. inde mox
♃ partes.8. at ♀ triangulum habenti in ♁ partes.7. inde
♃ præstruitur enim relicto malefico cōgrue ei partes.6.
dantur & reliquæ partes 3. relicta stellæ ♃ & i ♁ ♁ pri
mum propter domum & Δ do partes.8. inde ♀ partes.
6. ex ipsa namque additio ♁ facta ♃ nāq; ob ♁ admittit
& non dat ♃ ob ♀ habens in ♃ Δ capit partes.5. post
hūc ♃ partes.6. & ♃ reliquas.5. partes Rursus ad ♃ trā
siens inuenio Δ ♀ doq; ei partes.6. additio namque fa
cta. ♃. ob propriam exaltationem quæ in ♃ fit q; ipse
præcellit inde ♃ præbeo partes.6. q; habeat triangulū
in sequenti signo tamen ♃ dominanti V. partes.7. at ♃
recurrendo in ♃ partes.6. & ♃ reliquas partes.5. non
enim fit ex ipso ablatio q; multas habeat rationes in tri
nitate signi. De uenio hinc ad ♃ ♃ præpono & primū
præbeo ordinem dando partes.6. inde post ipsam Mer
curii stellæ partes.6. q; & ipse habeat Δ & ♀ addo par
tes.8. q; sublimitatē habeat & Δ i * * ide tertiu ♁ ptes
5. ex ipso namque fit additio ♃ & ♀. postremo ♃ præ
beo reliquas.5. partes. denique ad ♃ ueniens inuenio ♀
dominam existentem Δ & exaltationis doque ei partes
8. auferendo Ioui sequenti præbeo q; triangulum habe
at in V partes.6. tertio ♃ is namque maleficis præponi
tur partes.6. post ipsum autem ♃ præbeo partes.6. q; Δ
& domicilium adeptus sit in signi trinitate postremo ♃
reliquas partes.4. hæc nimirum hoc pacto expressa sunt
quæ ut sint euidentiora descriptione supra expressimus
particularem ipsorum & uniuersalem quantitatem com
periesque collectionem terminorum cuiuslibet * colli
gendo antiquorum tractatum sententias. 136. DEDO
decatemoriis. Distribuerunt autem quidam & in hæc in
super optimus est magister. qui non solum uera & emen
da præcepta tradit sed etiam falsa coarguēdo quæ diuel
C

lerē in cassum mentem iuuenilem possint. talis igitur & ptolemæus inter minorum doctrina excelluit coarguendo quæ falso ab ægyptiis fuerant existimata. & nunc quoq; uult alia ipsorum dogmata reprehendere quæ in terminis erant apud ægyptios factiones tenuiores quæq; 12. partium & unipartium quas aperit nequis ceptas negligentiã omisisse scribit coarguens frustra. Comperitas inanis lactantiæ causa solum Perspectas, fuerem quam habuit * multiplicarunt in. 12. numerum & cuilibet signo præbuerunt partes. 30. & ubi cessarit illud esse dixere dodecatemorion ita facit dorothæus at ipse non in. 12. facit sed ait sed cuilibet signo partes præbuit 2 1/2 & ubi cessauit illud dodecatemorion dixit id sane dorothæus bina namq; dimidia proportionem habent cū 30. numero. duo enim ad duo & decem ratio cinantibus nobis erit. 24. numerus. cum autem conueniunt assumptæ sunt tres partes in V quas ait dorothæus & iuxta ptolemæum. 2 1/2 quod est partium. 6. & idem ex ambabus erit doctrinis. 137. **DE SOLI** partia quæ monomœria noīatur. At monomœria huiusmodi quædam erant partes quas ceperunt & per ordinē deinceps signorum ac per ordinem dominorum domicilii cuiuslibet stellæ unum præbuerunt quemadmodum chaldei ordinem Δ sequuti terminos diuiserunt eo modo & ægypti in monomœriis quia igitur eiiciunt hæc omnia ut diximus quæ inanis lactantiæ uocantur dodecatemoria ab incidente in partitionem. 30. partes signi distribuendo per. 12. dedere cuilibet signo. 2 1/2 partes tantūdem enim inuenitur. ueteres autem alii propter duodenarium numerū. 5. partes multiplicabant quæ cum 2 1/2 partibus idē sit. nā. 2 1/2 par-

tiū collectū cōpone numerum conficis. 30. dodecatemorii atq; dodecatemorium si mul illud sit & demonstrat ut in tenuiora secundo hoc est partes 2 1/2 tantūdem inuenitur duodecimum portinois quod ueteres quia apertius in duodecim numerum multiplicabant. 138. **NEQVE** persuasibile neque naturale. Hinc demonstrare incipit falsa esse omnia quæ ab ægyptiis probata sunt neque credibilem neque naturalem habent rationem. hoc est neq; ueram neq; falsam at habens quidpiam quod uideat. 139. **QVIA** naturas. Non uult quidpiam modo intra dodecatemoria scribere sed a misceat ei necessaria præceptumculū quod est huiusmodi principia cunctorum ait in signis inspectorum aut a tropicis fieri oportere aut ab æquinoctiis causamq; deinceps scribit. Cuncta enim inquit prius demonstratorum ad hæc spectando reddidimus. alioq; ueteres his astipulantur principiis. 140. **ALIORUM** namq; principiorum. Hinc manifesto conuincuntur qui dodecatemoria nouere si igitur V dodecatemorium inuenierint in ♄ cadens aut utimur ipso aut non utimur. si igitur non utimur superflue assumptum erat si utimur neutiq; arcticis potestatem capiemus ipso a principio sumpto de faciebus & faculis talibusq; 141. **CVM** protulerit familiaritates & habitudines stellarum ad signa inspectas uult nunc cunctorum quæ dicta sunt facere discretionem quia non semper familiaritatem unam & habitudinem habet hæc stella ad hoc signum. Sed est quando binas & plures adepta sit familiaritates uult de his tibi omnibus differere. Ac tibi dicere que sit faciei proprietates quid sit in suis esse faculis ac solis quid sit simpliciter gaudere hos in hoc loco compertos. Faciei igitur proprietates dicitur ut pleriq; aiunt. Cū inuenti fuerint in suis signis in luminaria afferuantes a principio fuerunt

domicilioꝝ figuracionē non ad Solē modo: sed etiā ad Lunam in exemplo aut est id manifestum ut si Venus inueniatur in ♀ at ☉ in ♋. & luna in ♄ in tali namq; figura non solū in sua Venus domo inuenitur sed etiā per sexangulā figurā ad luminaria figurata matutinaq; ad Lunam ut uespertina ad Solem hoc nāq; est faciens i primis faciei proprietatē. In suis aut faculis esse dicuntur cū non solū proprietatē habēt faciei sed & in suis inueniuntur triangulis aut etiā terminis ac exaltationibus tum enim in oibus fere rationibus familiares facti in signo faculari ac ipsē descere dicunt potestatibus. At in folio esse cū non omnia ut in faculis sunt consecuti sed minus ipse quidē Ptolemæus differentiā faculæ & folii obtinuit uerū non aperiemus. nā ex translatione principū folii hæc nomina translata sunt. Siquidē lampene quā faculam diximus sedes uocitata argentea ac sublimis in qua Princeps residens splendidior apparet. thronus hoc est foliū prædicto inferior & materia confectū lignea ita nimirū stellæ quoq; iuxta horū differentiā nominatæ sunt dicuntur his gaudere omnibus cū in alienis inuectæ fuerit domiciliis non usq; quaq; alienæ fuerint a locis sed cōmunicarint factione ut cū ♀ uerbi causa in domo ♂ inuectæ fuerit & e contrario ♂ in domo ♀ nam nisi ita inueniantur gaudere non dicuntur. 142. ALIam uero quandam naturam mixtā. Ne quis hallucinetur quæ in alienis domibus & perfactionem mala est & malæ figuræ ait mixtam aliquam in talibus inueniri non simplicē neq; talem qualis iam demonstratoꝝ quē solus artifex nosset. dicet uero de talibus oibus in eis quæ sequuntur. 143. DE ATTRACTIBUS & defluuiis in totū quidē attingere dicuntur. Dicendo signoꝝ per se potestates ac stellæ inde etiā familiaritates quas ad se inuicem habent signa & stellæ ad id quod relictū est uult memorare ut stellæ ad se inuicem familiarescūt per attactus & defluuia. in totū igitur inquit quæ adducit attingere perhibetur præcedentē præcedens aut defluere. at non hoc simpliciter nec utcūq; audire oportet uim defluuii. præcedens stella cū non multo interuallo abfuerit a sequenti stella & tum assequitur potestatē attactus stella sequens cū non plurima interuenerit distantia id multū & parū non idem est in omnibus stellis siquidē in motu tardus ut ♄ et ♃ ad attactū & si plus uel minus interuallum idoneū ad defluuiū stellæ nequaq; in totū nāq; motu celeres cōprehendūt motu tardos & confestim absunt. at motu tardineq; cōprehendunt neq; absistunt perinde licet defluant 2 uel 3 uel quinq; partes dicendum est ipsos in eisdem esse attactibus. at qui attactus duplex esse perhibetur unus quidem corpore cū in eodem signo alter aut figura cū indifferētib; fuerint stellæ locis figurantur sane ad se inuicem iuxta quampiam dictarū figuracionū. sciendū aut est ut in per figurā attactibus simplicem quendā esse modum at in eis quæ corpore duplex est modus nā tum per latitudinē dicuntur stelle attingere & defluere. Sol namq; sub signifero permeans in mediis signoꝝ orbē facit articulis qui latitudine signiferū secant in septentrionalē & australem partē. euenit itaq; stellā attingere hoc sidus per longitudinē neutiq; per latitudinē sed separari a solari unum quidē sub australi alterū aut sub septentrionali & in eodē signo existentes cum autem per figurā contingerit id non potest euenire q̄ neutiq; p̄ medios articulos i ambobus sit signis deinde etiā aliud quidpiam p̄ illo inspiciatur radios figuratoꝝ in terrā delatos contigi inuicē & cōmisceri. hactenus igitur primū cōpleuit librū post utpote i ordine perorationis subiicit quoddā utilissimū capitulū. docet namq; quādo ualidissimæ sint stellæ quādo imbecillæ. Contingit aut hoc aut a figuris circa Solem aut ad horizontē orientales nāq; & præpositæ sunt ualidiores at occidua & abductæ imbecilliores. mediū quoq; cælū noctæ aut orientes sunt ualidæ ut sub terra & occidentes imbecillæ. hæc consequitur alia non ingrata præceptio locoꝝ discretio utpote corolarii uicem obtinens. notis in hac dictione quæadmodum primo quidē mediū cælū deinde oriens tertio subterraneus & quarto occidens & consequenter ascensiones primus est locus cœli medii secundus horoscopi tertius subterraneus quartus occiduus ait etiam q̄ locū extremū ordine tamen bonū q̄ triangulum sit horoscopi dextrūq; triagulum atq; in his primū uolumen absoluit totius constructionis negotiū. 144. QVAtenus non longū sit intermediū ipsoꝝ interuallū. Ne una quidē sit in 30 partibus signi altera uero in prima sed minimū a 13 partibus & ad naturas stellæ tam tarde motæ q̄ celerantiū ut nos in prima inspectione percurrimus. 145. QVAE ad partes. Idest illos duntaxat opus est cōsiderare attactus q̄ ad eandē partē signiferi inspiciant an sint septē

trionales an australes inspiciantur ac ne unus quidem sit septentrionalis alter autem in parte circuli australi. 146. EX HIS omnibus. Ex omnibus enim quæ dicta sunt colligitur ut quantitatem quæ per uim stellarum ex iam demòstratis cognoscimus qua discimus utrum boni sint an mali potestate quale namq; id uult indicare utrum ualidiores sint an ibeciliores nò ex his sed q̄ deinceps subditurus è. 147. ET MAGIS i oriète Quia dixit còmuniter ascendunt ne quis ex hoc opinetur ipsum dicere eiusdè eè ordinis secundū & octauū locū subiungit secundū meliorem mediū cœli non ad nos sed ad antipodas hoc uel aliter quoquomodo figurantur inquit p 7. & per. 9. locū. 148. DE Signis significantibus amores & cupiditates. Signa explicantia amatorias concupiscentias sunt ν ζ η θ ι at κ & λ significant quidè talia sed minus illis: sunt autem partes significantes amatorias concupiscentias quas in sequenti inuenies uolumine. si ergo in uno horum signoꝝ Luna fuerit & figuratur Veneri aut γ uel defluat ab hoc uno & alterū attingat δ quidè significat passionē gaudibundā at Mars coitus additamētū q̄ si cōtingat Luna solē post susceptionē existēs in uno iam dictoꝝ signorū ostendit auellere & excipere uirū mulierē æque talem concubitū sin Luna sit in signis discriminatis nempe π ρ σ ostendit ancillā & amasiam habere uirum & mulierem ad se inuicē. q̄ si δ sit in horoscopo ostendit additamentū gaudii & amasiam at aquosa signa significant liberoꝝ genituram multam si in ipsis Luna cōperta sit: & geniturā maritum significat. τ ν ξ ζ cōtingendo β aut δ contingente β hæc cū ita habeat si horoscopus fuerit signū masculinū & Sol eius similiter cōfirmarit mariū genituram sin a gēitura ipsoꝝ significatur pædopeia. Luna Solem attingens additionem amoris significat: at δ additionē gaudii & alacritatis. sed δ accusationē unius in aliū ob cōsuetudinē & δ probescit erit consuetudinū finis bonus sin improbescit malus. si attingat β conuicitur ad liberoꝝ procreationem significatq; mulieris occasiones copulæ cum uiro in iudicium cadentis si γ attingat exclusa Venere significat tumultus sin β significat refrigerationē impedimentumq; coitus.

GEORGII VALLÆ Placentini Enarratio in Ptolemæi apotelesmatum uolumen secundum. Distributiones uniuersalis considerationis.

m
 Axime præcipua cunctorum in tabulis expositorum cuncta introductoria præcepta cuiusmodi in tabulis quoq; memorare contigit: iam quæ reliqua sunt uult memorare apotelesmatum. 1. CONSIDERARE. Consideratio est Ptolemæi in hoc secundo libro uniuersalia scribendi apotelesmata memorabit aut tibi ipse quoq; in exordiis intentionē ordinemq; præceptorum quo ei utendum est. atquo possimus dictionem cōsequi age nos quoq; ex diuisione uideamus qualem demū possit cōsequi præceptionē. per astronomiam igitur prælagii unū est circa stellarū motū. alterum aut circa actionem astronomicū in quam p̄sto sit unū quidè circa actionē factibile alterū qd' in mediū prodeat id nempe factibile bifariam distribuitur in tabulare & apotelesmaticū. tabulare aut in stellarū & signoꝝ per ipsas & ad inuicē secatur habitudines. at apotelesmaticū in uniuersale & particulare pronuntians nāq; fore aut per omnes gentes & ciuitas prælagit aut in quempia hominem sed rursus particulare expers sectionis est. definit nāq; isectionis expers sed uniuersale secatur in causas particulares & uniuersales. circuustantia siquidem prouenientes gentibus aut ex uniuersalibus causis proueniunt aut ex particularibus igitur cūcta præit pars tabularis id nāq; cum materia uidetur habere proportionem. possibile aut non est quæ eueniant circa materiam nosse non præsciscendo materiā quæ nā sit. Iure igit' præoccupauit de parte tabulari dicere Ptolemæus sequitur porro factibile huiusq; uniuersale. semper nāq; consueuit præire particulare utpote ualidius qd' potest ad se particulare conuerrere. Non dubiū aut quin uniuersales causæ magis particularia antecedant eisdem rationibus. 2. SI AVTEM hæc ita habent. Consequenter Ptolemæus dicens de tabularibus artis p̄ceptionib' nūc de apotelesmaticis uicissim differere uult. ob hoc nāq; cuncta ista nobis descripta sunt quæadmodū ex distributione demòstrauimus. patet ut prior doctrina antecedit. dominatissima dixit ob falso ab aliis existimata ut paulo ante memorata ægyptiorum dogmata. 3. IVXta naturale. Hoc est artificiose & nò

absq; rōne & ut succisui. 4. PER maiores. Nō dixit hinc alteꝝ qdē ualidi⁹ quicq; sed unū qdē sub maiore fit cā alteꝝ uero sub minore. cōmuni nāq; notione creditur ualidi or causa minorem & imbeciliorē superare. 5. ET STEllarum ad singula. Si inquit uelimus inuenire causas mutationū eorum quæ uniuersalia fiunt. hæ ex inclinationibus familiaritatis ad stellas de iclinationibus scribere necesse est ut ad signa ac stellas familiaritatem habent. 6. ET EORum quæ in familiaribus partibus. Non solū inquit de inclinationibus dicemus sed etiā de eclipsibus hoc est defectibus adueniētibus in partibus climatū hoc ē ī ciuitatib⁹ uel locis aliqbus. 7. IUXta uagas. Quia dixit q; iuxta stellas tales uel tales mot⁹ fiūt mutatiōes ī cūctis nationib⁹ ait ut in luminarib⁹ cōtingāt ut ī aliis stellis q; lumina qdē p eclipticos coitus faciunt mutatiōes. uagæ aut aliæ circa ortus & ut plurimū circa stationes. 8. CORPORaliter: Sunt nāq; hæ æternæ iuxta stellarum familiaritatē intulit tamen fere q; in uniuersum potest ipse dicere & ostendere ut plurimum necesse igitur ut in nationibus inueniantur cōmunitates quādā non utiq; omnino effugerunt uniuersæ gētis proprietatē. 9. DE GENTilibus propriis differentis. Gentiles proprias differentias ut ī exordio cōmemorandū esse diximus nūc tradere in animo est. erat aut nobis pronuntiatū de corporali proprio modo tradere cursim gentiū uniuersalia. Quo igitur possimus iterū quæ dicta sunt colligere talibus sermonibus uti nobis necesse est. habitationes sunt sub parallelis. singulaq; per ipsā descriptū habent parallelum. habet porro quælibet centrū ad uerticem iuumq; finientem quem uoce græca dicimus horizontē a prospectu descriptū hemisphæriū quouis modo: sicut enim in uniuersitate uisus noster determinat finientem hoc apparēs hemisphærium separans ab occulto eodem modo & hic uisus admittit proportionē nouit igitur hominem instantē aliquo. in loco descripto ab horizonte is igitur locus est centrū finientis necnon rectā lineā quampiam hominis sublatā in cœlū usq; terminus igitur qui regionis ad uerticē centrū est describit igitur parallelū per ipsum. & agito per planum descriptū omnesq; per planū productum parallelos regiones illæ sub uno esse dicuntur parallelo. horarum itaq; differentia per parallelos inueniuntur eo q; aliæ quidē magis orientales aliæ uero magis occidentæ cōtingit sub eodē esse parallelo: quæ aliæ magis ad ortū aliæ magis ad occasum aliæ porro magis australes aliæ magis septētrionales. quippe q; parallelis distinguunt indica regio a scythica alius siquidē est parallelus magis australis & alius magis septētrionalis Sol semper indicat ad uerticē centrum obliquatur siquidē signifer ad magis australia magisq; illis appropinquat. quorū facies æstum ingentē attestantur sed quid ego facies dico ubi stirpes & animalia circumfusi aeris facile igneā ostendunt cōplexionē necnon stirpium fœtus. piper & caryophyllū quæq; sunt huiusmodi at scythia plurimū a solis centro ad uerticem distat unde & prædictis omnia habet contraria at qui in medio ii ægyptii sunt & syrii asiani; temperati utpote in medio duorū positi distemperatoꝝ extremorū. quocirca agrestes non sunt gentes ac feræ sed expositæ facilesq; ac rationales. cum aliæ ob distemperantiā atrocitatem imanitatemq; sint consequutæ. his morum facilitas obtemperatum & benignū cœlum. 10. ET ANGulos uniuersos. Quæ namq; regiones nō differunt parallelis differunt angulis nempe orientali & occiduo sunt & huiusmodi obliquæ dispositæ quæ inter septētrionem & æquinoctialem angulos nāq; de more ortū & occasum uocat ut supra quoq; didicimus. 11. SVB ecliptica. Differentia namq; regionū non per se expositione gignunt sed per accidens. præcipua aut ac maxima causa est solis distantia atq; propinquitas quas habitudines uocitauit Ptolemæus nā positio accedere propius facit & abesse magis solem. Solis aut calliditas est taliter uel taliter habitantiū disposita corpora. recte nimirum in causa esse signiferum dixit quando quidē per ipsum sol mouet censetq; solem necnon signiferum causam esse. 12. IN VNO septētrionaliū quadripartitiorū existentū. Oceanus tanq; finiens terræ uniuersæ esse existimat secans terram in partes binas supernā & infernam. dispescitur ab æquinoctiali in partes binas septētrionalem & australe in quatuor quoq; dispesci partes inuenitur australes binas q; sunt antipodū & totidem septētrionales. 13. ET MORibus ut plurimū agrestes. Nam distemperantia in causa est immanitatis ipsorū. inueniuntur enim omnino in mitibus truces & in agrestibus lenis ingenii at inspiciendū qd plurimū qdq; dominat. 14. QVOS

uocamus cōmuniter aethiōpas. Sunt sane eorum alii orientales alii occidui: uerū uno ac cōmuni nomine appellantur aethiōpes. 15. OB RIgoris proprietatē. Distemperā-tiam diximus causam rusticitatis esse significatūq; necessarium est ut in aethiōpibus cau-sam intulit caliditatis non simpliciter sed perpetuā calliditatē excedentem distemperā-tiāq; imoderantiā ita hic non simpliciter accusat frigiditatē sed perpetuam ipsam esse.

16. ET IPsa quidem differente. Hoc duobus modis audiendū aut q̄ est quādo fiunt apud ipsos distemperantiā aeris: uno modo hieme longius procedente frigore. altero aut aestu sed rariuscule uel q̄ non eisdem fruuntur qui enim propius ad australes accēdunt aliā nacti sunt distemperantiā. 17. ET CIRca deorum historiam. Historiā cogni-tionem dicit ait aut aegiptios & chaldaeos siquidē hi totam in uenere astrologiam cogni-se aut aegiptiā sine controuersia dixit q̄ defluxus signiferi stellarūq; aliarum hos tales efficiat. 18. INCVbat namq; his signifer. Comparat iterū hos illis iquiens magis ori-entales animo ferociōres qui non tales effœminatiōnes nam solares illi hi aut lunares affimulatur dextris diurna factio ut nocturna sinistris ut igitur dextra sinistris agiliōra alacriōraq; ita orientales occiduis sunt expeditiōres. 19. ET oīa præsferētes. Hoc alii aliter audire. nam sunt qui ad licentiā referant cuncta dicentes ut sit cōsequens illius quod antecessit subiecit namq; ipsos ingeniosos calor siquidē eis utrūq; suggerit ut etiā sint agrestes. 20. MVLTaq; celantes. hoc prioribus intelligendū cōtrariū nā frigi-ditas in causa est ne quid licentiosē dicant & insidiosē. 21. AB AFrico facta. A coitu namq; luna in occasu nobis prius emicat. 22. IAM autem quaedam circūstantiā. Cū in uniuersum de gentiū locutus sit differentiis per regiones quia particularia quaedam aduersantur iam in uniuersum dictis id definitū emendat circūstantiās morum uoca-uit mutationes. ut igitur intuemur in dictis uniuersalibus calidis frigidisue locis opo-sitas magis & minus complexionēs & in australibus partibus frigidiores nonnul-los locos & in septentrionalibus calidiōres aut ex^o regionis positione aut ex ppinqui-tate ortus & occasus eodem modo est uidere & in moribus naturales quasdam singu-loꝝ proprietates quæ proueniant de naturæ terræ proprietate ut cum in tota terra plu-rima plana loca fuerint equites fiunt cū maritima loca aut stagnantia adhæserint lacu-que accolæ nauatæ fiunt & quæ sunt id genus. uel affectionis ordo cōmostrat ut cū ma-gis ad ortum hæc illa ad occasum posita & hæc magis australis illa magis septentrio-nalis. 23. IPSAsq; ut plurimū. Inueniuntur siquidē ut iam diximus particularia quæ-dam diuersas morū hebere mutationes qd̄ signiferi stellæ euenit proprietatē: quā ob rem regionis suas signiferi stellas aperire necesse est. 24. DE REgionum ad triangu-la & sexangula stellasq; cohabitationis. Quattuor certe trianguloꝝ doctrinæ ordinē p-positioni consonū facit dicēdo opus esse particularia ab uniuersalibus antecedi de uni-uerfalibus nationū tradit proprietatibus cōplendoq; nunc ad particularia transit euri-diteq; propositū perficit suū quia tibiam de triangulis disseruit & singulis triangulis bi-nos uentos attribuit & stellas binas uult accōmodare cuilibet quadripartio suum trian-gulum inuenietur namq; proprietatē regionis cōsentiens signorū proprietati cōplentiū triangulū huiusmodi orbem terræ in binas dispescit diametros unam quidē per lon-gitudinē ad terrā uero per latitudinē a meridie in septentrionē longitudinē ab ortu in occasum ut sit per latitudinē australis pars & septentrionalis per longitudinē uero in ortū & occasum. si quis ad uentos referat dicit in subsolanū & africū aquilonem & au-strum. quattuor ergo triangulis & quattuor ex sectione in uētis quadripartiis accōmo-dare singula singulis. est aut opus per ordinē trianguloꝝ facere accōmodationē. pri-mū triangulū est ut iam didicimus ♄ & ♂ p ♃ ♅ & ♆ dominans nāque sol uero cui-piam non imperat. uocatur ergo primū Δ & borholibicū in altera nāque parte aquil-o fiat in altera uero africanus ac sub his duobus absolutū quadripartiū estque hoc pars dimidia antedicti aquilonalis sub qua est celtica galia eodē modo accedit ad secundū triangulū ☿. ☿. ♄ itemque ♄ & ♀ ob iā dictas causas erit igitur oppositū quadripar-tium priori notapelioticū. ut si dicas austri solanū sub quo ē magis ad ortū pars aethio-piæ q̄ uocat magna asia. trāsi ad tertiū Δ qd̄ p ♃ ♅ & ♆ cui ipat ♄ & ♀ erit igit hor-rhopetioticū ut dicas aqlōi solanū ut attribuim⁹ cōtinuū qd̄ quadripartiū at illud occiduū ut iā pdiximus sub quo ē scythiæ regio considerato mihi & quartum per ☿ ♄ & ♀ cui dominatur

cui domi natur ♂ & ♀ quod est notolibicum ut dicas austru africanum sub quo quadripartio libya & occidua æthiopia & occidua pars est æthiopiæ in reliqua Europæ parte nec te prætereat ueteres i binas partis orbem terrarum dispecuisse Europam & asiam ut Europam dicerent orbis terrarum partem dimidiam quod diximus secantes in longitudinem occasus. at partem alteram orientalem asiam. ita igitur quadripartia Δ adiacent & imperantibus dominis. Sciendum autem ipsa quoque quadripartia figuras habere triquetras incipiuntque a lato & in aliquem desinunt angulum ut se inuicem contingant quattuor quadripartia ad punctum unum. latiora igitur quadripartiorum contrariam oppositorum quadripartiorum complexiōem nacta sunt at angulares partes neutiq̄ contrariā sed similem contingunt siquidem in angulo transferuntq; ac assumunt suam potestatem utpote disposita sibi per medium sub nostro mari. 25. MVLTa siquidem sunt maria ut ipse ait enumerans. Vnum ipse communi nomine uocauit colomnas Herculanæ & desinunt in issicum sinum sectio autem non ibi desinit sed superueniens uertici montis desinit ad seras appellatos ubi fit sericum unde & a loco sericū dictum. 26. TV Apelioticum a uentis est igitur per longitudinem quod dirimit orientalem & occiduam partem orbis terrarum. 27. MAGNæ asiæ. Magnam asiam dixere ut dudum protulimus æthiopiæ partem quo distinguat ab asia parua maritima quæ a nobis nunc dicta asia est quam illi ad totum orbem terrarum uocauerunt nam quod libet quadripartiorum per sese dictum ut pars orbis terrarum est ad ipsamq; assumitur opposita complexio comperta contrario quadripartio. at pars angularis contra est affecta similem nāq; habet complexionem quia considerantibus nobis uerum inuenitur non opposita sed unita orbis terrarum hoc est ut ad orbem terrarum. uel q̄ magis abusu suum quadripartium orbem terrarum appellauit. ex tali distributione quia etiam uniuersaliter docuit quadripartia orbis terrarum & ut quodlibet sub uentis circūuallatur & sub potestate tenetur dominantium triangulis utq; capere expedit differentias habitationum quæ in quadripartio & primæ q̄ imperantibus domiciliis applicantur partes Δ. secundæ autem sequentia angularibus quadripartii oppositi & ipsum contingētis nunc uult uniuersaliter dicta ad particularius transducere ac docere. utitur autem ipsius ordine quo etiam usus est attribuitq; ipsis domiciliū dominis Δ & ipsi Δ sicut prius totum quadripartium & trinis signis dirimit quadripartium ac ipsorum domiciliū dirimit autem etiam iuxta positionem cuiuslibet regionis. Arieti quidem uerbi causa quæ sub æquinoctiali Ω quæ sub æstiuo ♀ sub hiberno nam his de causis in Δ doctrina dicebat attactus qui ad tris circulos Δ quæ qui in medio. alias autem dat Δ at opposito ut iam diximus distribuitq; regiones cuiuslibet signo oppositi signi Δ singulasque singulis quæ in ipso signis. erunt autem: omnia aperta in ipsa hærentibus nobis dictione. incipit a primo quadripartio posito ad primum Δ est autem borholibicum quod communiter prius uocauit europam. quia igitur inquit primarium Δ duces enim ac principes efficit sub ipsis domiciliū dominos. tales Romani bellicosos autem & audaces ♂ dominatus V quia uespertinæ fulxionis est mars dominus domiciliū ac ipsum quidem Δ priora quidem masculata cernimus siquidem posteriora turpiora & difficulter mobilia magis sub crassitudine & Ω priora quidem magis uirilia. posteriora uero tenuiora & ♀ turpiora magis & effœminata unde facit sub ipso dominantes domicilio magis naturæ aduersantes concubitus & auersantes fœminas hi patientes firmitudinem nō habent remollescuntq; mutuos habent coitus & sese de amant. 28. AT Alia partes. Hoc est latiores ad libicum politæ non angulosæ & contraria subeuntes triangulo admittente contraria. 29. AD Vespertinum dominos signorum capit in particularibus domiciliis non in uniuersalibus tum namque uentorum ut Solem non admittit in triangulo neque enim uentos procreat cunctorum si quidem dominus siderum quia uero Ω suscepit dicit quadripartiorum alia esse uespertina: alia matutina. si inuenerit stellas uespertinas quadripartio domiciliū domio quas uespertinæ quoque ipsas existentes fulxionis cape rursus & alias quidem gaudentes alias uero non gaudentes. at propositum quadripartium uespertinum est. inde & effœminatū ipsum dicit. iam utiq; ut uespertina assimilari fœminæ & matutina masculo. 30. ET Piaculariis priora nāque ♂ & ipsum Δ ipsis præbuit nūc autem ♀ dispositis hoc ē patiētib; un̄ amās libertatis tales nāq; romāi oēs libertatis amātes. 31. HOSPITALES

splendidi totius quadripartii ne quis putet angulos attingentia contrarii quadripartii non omnibus signis habitatione cōnectuntur & ipsorum dominis domiciliorum sed aliquibus iure ipsi præfinit. 32. ET SERmonibus mirum artificem. notandum est quemadmodū accepit ☿ stellā semel quidem dominam ♀ his autē ut mediam & oib⁹ in medio positis regiōibus domināte quia uespertina nā quidā occultū est. at occidua quæ sane mysteria ad amorē referūtur pecuniæ. Cumulatores enim & occultatores ♀ stellā cōsuevit pronūciare eos q̄ sub ipsa cōsecrant ab ipis genitales partes. ♀ uenerant assyrii. uenerant & indoꝝ plurimi blemniæ noiantur inde ægyptii susceperunt. at p se præcipue solē uenerant quē mithrum dixere. Coluntur apud ipos partes genitricis ob fabulā q̄ de Sole apud ipsos uel qd Venus aspectrix sit humanæ genituræ Cōfert quippe ipsa ob sāminalia membra. 33. EFFœminati. Gens quidem pp ♀ stellam effœminata at non simpliciter uerē amplexa ♀ effœminatos facit uelut postea nosse tibi licuerit uerum ea Venus macula neutiq̄ legitima. Veneris autē probatæ solares inquit sunt. 34. EX Hoc. Non adorationes ut nos habemus sed mente sola cordeq̄ ☉ Sol cū corde habeat pportionē in toto corpore suis plucens & custodiens uiribus. 35. ORientalis. figurā sapius didicisti ut diurna factione gaudeat ♀ q̄ solaris est. assimulat itaq̄ etiā orientalis solari factioni ob ad solē familiaritatē. 36. Floridis. Hoc est splēdidis florētibus ac uariis ex factione euenit chaldæis ex his nāq̄ chaldæi apud qd maxime floruit astrologia: atq̄ iprobiores q̄ ♀ ipsi ♂ copulata tales efficiat. & sine diis negligere inquit iudæos iudæos ex tali ait esse positioe qd ex appellatione innotescāt regiōis inquit abundantia. sāminalis nāq̄ ♀ stella iam ante dicta est. 37. PER oriētalē congruentiā. sunt quippe in aqlo solano q̄ in notolibyco at oppositi q̄ in opposito aqlo solani nec hæc figura gaudētes corruptionis cā q̄ sub ipsis fiunt qd aut in ♀ Δ mulieres uiris benignas effecit figuratio exaltationū permutarunt inuicē iter se Δ & ♂ in ♀ Δ existēti ♀ obtinuit exaltationem at ♀ rursus in ♀ Δ id ♂ est signum. 38. DEXtra māma. Hippocrates autē nō propter usum cōmodūq̄ bellicum uult ipsas māmam abscindere: sed quo ualidiores efficiant partes dextras alimentū capientes ubi conseruatae sunt. 39. COMMunicantes fere quinque planetæ dominatui uespertino. ait autē ♂ uel ♀ uel ♀ & in aliis quadripartiis eisdem obtinuisse domicilioꝝ dños at non ita ī fulxionib⁹ quilibet gaudet habent enim ♂ & ♀ in notoborrholyco propter ☿ & ♀ uespertinos ♀ & ♀ in notopeliotico ob anguli oppositionē ob uespertinum ab ripientes figuramentum. 40. IGITur habitationis consociationē. Quattuor quadripartioꝝ doctrinam cōpleuit de eis docendo q̄ uniuersalia quæq̄ particularia. at nunc aliud quiddam uult nosci opportunā ponendo quæstionem exponit nāq̄ cūctas iam dictas regiones breuiter sola nuda noīa ex iam demonstratis proditurus deinde nō in uniuersum quadripartia exponit regionis neq̄ in uniuersum Δ proinde ex his oibus faciem facit q̄ renti inuentionem enumerādo regiones adiicit alias quasdā ad determinationes congruentes adhærentibus. 41. EXpositio ascendentiū regionē. Cōsidera inquit in regionibus & fulgentes ascendentes per signa quibus substratæ sint regiones aitq̄ ex illorū proprietate ei loco inesse considera inquit Solem & Lunam & horoscopus quod si nequeas inuenire a principio in quo exposita sit quære situm accedentis regioni uel tum regis uel tum dominantis & cape genesis quod fuerit illius tanq̄ loci genesim. Hocq̄ nobis tradit Ptolemæus oportere in qualiscūq̄ loci accessu nostro quærere splēdidioris & imperiū habentis loci genesim. medium nāq̄ cæli spatium pportionem habet cū ciuitatis horoscopo & circulo. at non simpliciter capiendæ sunt hæretes cælo stellæ uerum quæ uergant ad signorum positionē & compræhensos sub circulis descriptis per Polos signiferi hæc nimirum in canone per discemus. 42. AGGResus ad uniuersalia defectuum præiudicia. His ita comparatis cum dixerit uniuersales locos & particulares æquum putat memorare circūstantias quæ memoratis adueniunt locis. Hoc nāque in eis quæ antecesserunt consequens demonstratum est. post id gratissimum subdit præceptum de ipsorum præfagio. q̄ profecto causæ bifariam diuiduntur inconiugationes eclipticas hoc est in coitum & plenilunium in his nāque defectus constiterit & in stellarum factos accessus ubi quadratam uel oppositam faciunt figuram præcipue cum stationē fecerint. at præfagia in quattuor diuidunt. præfagienti nāq̄ opus est locū dicere tempusq̄ in

tempusq; in quo genusq; patientium horumq; rationalia uel rationis expertia & huiusmodi quadripartium aut præiudicii quale esse debeat lociq; de quo debeat contingere.

43. DE Digestarum regionum cōsideratione. Considerandū uero signū in quo cōtingit eclipsis & ex ipso triangulū & adherens quadripartiū. nam circa regiones q̄ sub quadripartio dicemus consequi futurorum præiudiciū. q̄ si insup̄ ruelimus magis particulares quærere locos affectus regiones signi solū capiem⁹. sin aut ciuitatem ipsam uelimus considerare utendū genesi ciuitatis ut iam dictū aut etiā regis uel iherantis & incidemus in genesim ciuitatis cōparabimus nimirū horoscopū & loca luminariū ei qui eclipsis. ac si inuenerimus hæc sub ipso quadrangulata pnunciabimus circa illā maxime contingere ciuitatē sin non fuerit genesis ciuitatis a medio cælo dūtaxat dominantis quadrata & oppositiones eclipsis quæremus qñ cōtinget at quo id inueniamus debemus prænosse centra ut in genesi eclipsis q̄ p horiæ annuaq; tēpora quæq; facta ex eleuatione. hæc nempe canonis præmanibus habiti sunt præcepta. supponat aut ut iā dicta iuxta æqualitatē horarū eclipticæ sint ut quot horas pdurarit eclipsis. demus igitur tris horas eclipsim pdurasse. si ea sit lunaris dicemus ad tris mēses dñari ipsius præiudicia. sin solaris sit eclipsis tris annos pro mensibus capiemus. sed quia non solū quantitatem scire expedit. ueꝛ qd̄ ualidissimum & actionis recens discere. cōsideranda ut diximus eclipsis sunt centra. ac si inueniatur signum in quo eclipsis contingerit horoscopo appropinquas ipsi dicemus in prima tertia parte totius tēporis. sequetur præiudiciū. sin aut in medio cælo fuerit prope ipsum & bina tertia tēporis dicemus pter ad binas partes. Si uero in occasu fuerit prope ipsum ad ter iū quadripartium ipsius dicemus prouenire hoc est emergere in ultimo tēpore. nam q̄ sub terra eclipses non ad nos attinēt qñ nobis obscuræ sunt at si debeant euenire tertipartio scire necesse est q̄ in hoc ipso tēpore acciderit remissiones & intensiones cōsiderare igit conuenit qui tum facti coit⁹ aut plenilunia nā si in eclipticum inciderint signū aut in quadrangulū dimetientē extendunt. nā alioqui remittunt casum eodē mō etiā faciunt stellæ eclipses remittentes & incidentes. nā stationē facientes orientales factæ uel ad dimetientē uenientes uel quadrangulæ intendunt diminutionem nāq; exercent cum sunt ablatrices & occidua.

43. IPSius initiationis memorauit prius capitula qualia & quot sint circa q̄ præfagiens de eclipsib⁹ effici debet initiationē igitur uocauit ut p̄sagium q̄ finē p̄cedat protelesim uocat futurū præsciscens tēpus significationum.

44. DE Tempore orientiū non ait si gnificationes eclipses sed eclipsium factas mutationes. Scire nāq; quādo contingat eclipsis præsentis traditionis non est sed canonis præmanibus habiti & instituentis quantitatē non dixit qualitātē sed adiecit præstituentis. nā inuenire quantitātē eclipsis ad canones attinet inuenire aut q̄ diu duret ab eclipsi actio præsentis traditionis est ut mox cognosces.

45. FIRmistatus. Interpretat̄ qlis sint firmistat⁹ H & B hi nāq; cū ☿ possunt oppositiōe Solis abesse.

46. SENSibiliōres. Sēsibiliōres sunt i excessu & in pte existētes & plurimā sphaeræ partē admittentes. De phosphoria. Phosphorias nominat signa i quibus sunt lumina non solū enim opus est ut iam didicim⁹ horoscopum quærere ciuitatum sed etiā lumina.

47. SVB eodem nāq; tēpore. Hoc præceptū cōmune ē tam solaribus q̄ lunarib⁹ eclipsibus omnis nāq; eclipsis reipsa non hora una in omniq; loco cōtingit sed differentibus.

48. OMNIS motu celeri non eundē diu tenet locum. solares nāq; non ob magnitudinē id pati uident̄ lumen nāq; solare licet deficiat confestim resplendet id nāque euenit ut in subito spectantibus hi nāque & cū aer densior fuerit uisum operit possunt diutius uisus radium mittere nec præpediri ab aeris circūfusa crassitudine.

49. ECLipticam horam & poli eleuationē. Quoniā igit inquit demonstratū est non eadem hora eclipses in omni apparere loco quælibet suam habeat horā necesse est. Opus est igitur horoscopum & alia centra in quauis non simpliciter neque ex cōiectura. Sed iuxta rectæ sphaeræ disciplinā quā eleuatiōem uocauit. Polus enim sensim ab humilioribus in sublimiora eleuatus rectissimus efficitur ut imolari sphaeræ positione. sed age paucis inuentionis tibi disciplinā expediamus. Considerādum igitur clima capiendique sunt adherētes numeri horæque quaten⁹ eclipsis cœpit apparere inde nūerus cōponēdus tēporis horiarū & ascensionū q̄ rēdusque tot⁹ nūerus sub quo dodecate morio spatiiq; sub eodē climate exñtiū illudq; dicito eē horoscopū numere iducēdo in sphaerā rectā q̄ re sub qd̄ cadat dodecatemoriū ac ptē & id mediū cælū compies ad

dimetientem his reliqua bina climata. sed hæc oia contigit utpote in suis locis de eis
 d sterens. 50. EXTendit in umbratione. Ne quisq̄ in asseruatione actionis tale audiat
 idq; qd̄ inuenire expedit i canone discamus & ob hæc duo ut ex canone præcognita i
 hanc partem accedere. 51. EX Habitudine ad centra. Tempus actionis ac intensionis ex
 habitudine ecliptici loci q̄ est ad centrū capitur ut iam a nobis dictū in præcedēti inspe
 ctione. 52. IVXTA primū quattuor menses. Vt in anno capit exemplū uerbi cā & per
 it partem secūdo aut secundā & ultimo tertiā. 53. CVM per cām quia sapius remissio
 nes fiunt & in ipso tēpore quadrimestri quærendū est si incidūt tum cōiunctiones lu
 minariū in eclipticū locū uel præsentia uel cōfiguratione uel extremos noctis faciēdo
 præcedētia hoc est auferuntur. at non oibus congruit extremū noctis sed eis q̄ possunt
 abesse statu dimetientis. 54. DE Genere dispositoꝝ. Cum dixerit de tēpore nūc se ad
 tertiū transfert capitulū qd̄ est de qualitate generis quo usi poterimus dicere circa quā
 cōtingat ab eclipsi dispositio. Est aut capitulum difficile ob multiplicē signoꝝ diuisio
 nem & stellæ domicilii dominæ signoꝝ uariā distributionē. nam quia nobis cō
 tingit suadentiū conformatio & sua signoꝝ pprietas. Eclipticarūq; & sequentiū cētro
 rum ut ascendentiū & consequentiū signū eclipsis uerbi cā centroꝝ suscipientiūq; do
 minas domicilioꝝ stellas eclipsis & sequētis centri par est ut tibi tradamus disciplinā
 qua possis inuenire domicilioꝝ dños locoꝝ iam dictoꝝ & formationes & signoꝝ su
 as proprietates. cuncta erunt cā propositi præfagii nec nos latere oportet etiā hærentes
 celo stellas dominas fieri domicilioꝝ. Exponemusq; tibi disciplinā hoꝝ inuentionis.
 pponatur aut prius uagantiū ratio necesse nimirū est eclipsis & sequētis centri aut unū
 & eundē esse domicilii dñm aut duos aut plures & aut unum i utroq; centroꝝ aut du
 os si igitur unus fuerit ambo non locoꝝ domicilii dñs considerādo signum in quo is
 est formā suamque eius pprietatē dicemus quale generis ppriū. sin aut non is ipso cō
 præhenderit sed alter quidē ipsoꝝ plures habet rationes ex sese illū præiudicamus sin
 aut ambo easdem habent rōnes præcellit qui eclipsis est dominus. si plures duobus in
 ueniant æqualesque habere rōnes quæremus in ipsis qd̄ cōmodius ut quis ipsoꝝ in su
 pra terram hemisphærio quis obiectus & quis orientalis qd̄ si hæc fuerint cōmunia in
 oibus pferemus factionē neque enim fieri pōt ne inueniat ex dictis ulla differētia in
 profecto rōnes sicut debent intelligi domicilii dñatus dñi contactu & de fluxu ad ecli
 psim non dubium quin etiā ad centrum Δ domus exaltatio termini. hærentes utique
 celo stellas capiens unus in centro lucidas & in parte eclipticæ. Capiuntur sane modis
 nouē quos par est ut pronunciat in constructione pdiscere. Quoniā igit domicilioꝝ
 dños inuenimus age signoꝝ quoq; diuisionē exponamus. tertia quidē hæc est aliquā
 do quidē a forma aliqñ aut a positione & aliquādo a pprietate. 55. ORDiamur a for
 ma terrestri aquatica. uitæ ancipitis uolucris. Signoꝝ igitur quædā sunt terrestria. quæ
 dam aquatica quædā uitæ ancipitis alia aëria terrestria quidē V . Π & quæ talia. aqua
 tica. Pisces uitæ ancipitis Cancer. terrestriū alia rōnalia rationis expertia alia. Rationa
 lia quidē Π . Ψ Ξ reliqua rōnis expertia. quorum quædā sunt fera quædā mitia. fe
 ra qdem Ω . η mitia aut V . ζ & talia ferorum aut alia sunt gressuta. alia serpentina. aq
 ticoꝝ quædā fluuatiua. quædā marina. χ . quidē marinum Cacer fluatile mirari te no
 lim si in præfationibus diuidendo in primis usi fuimus exemplis nā inde multa prone
 nit explicatio ut iam præmonuimus ubi de domicilii dño locuti. aërioꝝ aut quæ erit
 diuisio cuncta nāq; aligera sunt ancipitis uitæ. sufficit enim genus qd̄ ex ipsis qualitatē
 a positione uero in duo quispiā fecerit sectionē in totidē nāque etiā signoꝝ positio di
 rimitur in septētrionalia in meridionalia & tropica & solida & bicorporea. considera
 igit formā signi ecliptici suscipientis domicilii dñm & ad formā expositionē dicas ge
 neris esse qualitatē. 56. EXEMPLū. Exemplo quālibet ductæ diuisionem tibi demō
 strare temprabo ut si signū humanā habeat formā de hominis fore quod uenturū di
 citur sin uolucris formā ut Ψ de uolucris p̄cipue q̄ humano uictu alunt ob Ψ sin de
 māfuetis ut de bobus uel eqs ut in V uel ζ si fera ut in Ω de feris aliaq; eodē mō. ueꝝ
 de positione etiā mutem⁹ Π & Θ & Ω in septētrionalibus partibus positionē hnt dice
 musq; ab hoc circa terrā iugēs ferre mot⁹ at $\mathbb{A}$ & $\mathbb{B}$ & Ξ positionē ad meridiē admise
 runt dixeritq; quispiam ob hoc improvisos aquarum fluxus at in tropicis existentes &
 æquinoctiis

æquinoctiis cōiter quidē circa aerē significāt mutatiōēs & in quolibet horas speciatim
 uero circa in quolibet p̄ducta ut in uerno tpe q̄ de germine stirpiū tū enī incipiūt germi-
 nare stirpiū extrema i hiberno cōsumati fructū & ipsoꝝ collectus in altuꝝ eodē mō ita
 tropica magis turbida & pestē minitātia dicim⁹ ob reꝝ humanarū iugē mutationem at
 solida fundamētis obfirmata ob uigorē & soliditatē: ut bicorporea hoībus & regib⁹ ob
 duplicē habitudinē: rex enī erga subditos & subditi erga regē ita hñt. Dirimēdo igitur
 formas signorū suosq; ipsoꝝ modos q̄rit in oībus modū quēdā. Cōplēdo circa q̄litate
 generis capitulū circa quā ætatem cōtingat præfagii iudiciū discreti generis num cir-
 ca primum an secundū an tertium & utrū ualida sit facta affectio aut iminēs. primum
 itaq; inspicimus excentroꝝ & ecclýpsis habitudine. Si enim plurima horoscopi euenē-
 rit ecclýpsis circa mediā & primā ætatem eueniet casus: sin medio cœlo in mediā æta-
 te si in occasu circiter senilē ætatem: nam ultimū cētrū nempe occiduū a sulxione stel-
 larum: nam in solari ecclýpsi oriētales ualidissimū indicāt casum: uesp̄tini porro contra-
 rium: in lunari autē uesp̄tini ualidi ut oriētales i becilli. 57. FORMATIONIS ac sui mo-
 ris. Differt enim formatio a moris p̄prietate q̄ formatio est p̄ formā species & expres-
 sio: moris autē p̄prietas & sua cuiuslibet natura in quouis qua signorū alia: alia terre-
 stria: aquatica alia sunt. 58. QVOD de ecclýpsi. Centrū ecclýpsis nō dicit ecclýpsim
 præcedens causaq; manifesta nam in p̄cedentibus cētris nec dum fuit at in sequētib⁹
 quemadmodū igitur in centro qd̄ sub terra nec dū fuit nullā habet habitudinē eodem
 modo & in p̄cedentibus cētris ipse autē tibi manifesto dicit q̄ ante ecclýpsim centrum
 sequens est & ipse sequētis centrū intueris quæ uult qd̄ ecclýpsis est iuxta p̄xime cō-
 parentes attactus uolet memorare rōnes qbus domiciliū dñatū cōsequant̄ stellæ signo-
 rum quarū una est p̄ attactū & effluxus: at q̄ attactus & effluxus duplex est unus qdem
 per præsentia alter p̄ figurā quæ in eodē ferre signo apparet. 59. Si Vero non ip̄m ex
 hoc igit manifestū q̄ prius ut uno existēte domiciliū dñō cētroꝝ nō accepit solū qd̄ si
 mal̄ ceptū sed simul cū eo domiciliū dominatū adeptū alterius nēpe ex centris. 60.
 VTMARIS epicētrum. Nō dixit epicētrū: sed epicētro reꝝ q̄ est magis epicētrū:
 hoc est melius cētro meliora siqdem supra terrā eis quæ sub terra: si nō ita discernatur
 ponamus tum cōmodius cōcludēdo quale uero sit cōmodius didicimus si ita ambiga-
 mus ad factiōē trāseamus. 61. LVCIDIUS nō enim simpliciter neq; neq; utcūq; hærē-
 tia cœlo accipiemus sed lucidius adueniēs centrū declinātem hoc ē in qua facta ē ecly-
 psis excessit nonū locū. Illic enim diligētius factū intelligemus ut expedit in quouis igi-
 tur assumptorū trium capitulorum & tribus modis capit hærēs cœlo p̄cedens in oru
 uel ex ortu tribus enī existētibus capitulis & tribus modis quolibet sumpto oēs fiunt
 nouē. 62. NON accepit ut sequēs cētrū sed cōticuit occasum siq; enim accipiat hoc
 centrū ut sequēs inuenit sub terra ecclýpsis ut nihil nobis cōuenit ut in totū nō. n. ex si-
 gnis hoc solū cognoscimus sed ēt ex surgētius difformatiōe. 63. IBI autē hoc max̄
 a rōne abest nā p̄ priuat̄ qdam hñs pellē in humeris cū alis hñs p̄portionē. 64. HO-
 rū nāq; qdā sunt p̄ se humanæ faciei & aligera qdam ad suꝝ humanū aquarius cōueniē-
 tia & pisces. ✠ igit̄ ob aquā quā fundit e uase at. X. qd̄ sint iouis domus hoc est dolci-
 um aquarū minister. 65. AD argo. Historia historia ait ipsam & in mari & in fluuio in
 ægypto tñ ipse in ægypto accepit. at tu nō solū in ægypto si tales hēt locos simile capi-
 as necnō æqnoctia quæ æqnoctia in partes diuidūt æquales noctē diēq; at æqualitatis
 inq̄t allatores q̄ munē hñt sacra uero circa fructus. Iam incipit docere circa quā ætatem
 contingat affectio. Capiunt trib⁹ ætatibus: p̄portionē hñtia capitula: & circa fructus
 idē cōtinget. P̄portionē. n. hñt cū priā ætate q̄ nup excreuerit & circa q̄tā ptē sp̄ cōtin-
 git sed aliqñ qdē plus aliqñ aut min⁹ qd̄ & in minori te uult docere q̄ namque cōtra
 naturā sunt figuris uī minuūt alii aut a natura i ipso fiūt ualidiores. 66. DE q̄litate p̄iu-
 dicii. Quarū cap̄m ad q̄rtū ultimūq; puenit capitulū quo cā idicat a p̄iudicii q̄litate
 hæc species duplex diuisa in speciei suam p̄prietatem opus est nāq; nō solum dicere
 tale esse sicut bonū uel malū sed & hoc bonū & hoc malū. ait autē pri⁹ ut p̄tionē q̄piā
 & p̄nūciatus: diuisio igit̄ talis est stellæ inq̄t quæ alia toti⁹ p̄iudicii sunt effectrices:
 alia autē qualitates nā luminaria totū absoluūt ipsa si quidem sunt q̄ ecclýpses luminū
 indicunt alia domiciliū dominatum habent q̄ ex ecclýpticis inuenitur locis: ecclýptica

autē loci sunt luminū & taliū. Cæterū & robur & ibecillitatē lumina magis stellis præbent ut iā dictū: at qui uagæ & herētes cœlo qualitātē præiudicii faciūt at pronūciatius sanctusq; est huiusmodi. 67. SVBnectit porro ne putes appellatiōes de stellis sūptas in ipsis eēntis sumi sed in qualitatibus qd̄ sane in signis ac hærētibz cœlo stellis sū est intelligere: secundo in iis est pronūciatio q̄ opus sit cōplexiones non solū facere uagas ad se inuicē sed etiā erga signa necnō erga hærētes cœlo stellas quæ cū ipsis cōsurgat: notæ nāq; sint horū oīum cōplexiones. qm̄ igitur de his satis longū sermonem cōsumbuimus. age inspiciamus qua demū disciplina qualitātē præiudicii possimus inuenire considera inquit domicilii dñas stellas & per se cū aliis figuratas. ac si inueniat habitare in ipsa inspecta talē dicitō ēt præiudicii qualitātē: ipse autē tū ex simplicioribus orditur præceptionibz ut enī uno solo inuēto domicilii dño & figurata ad aliū scribit præiudicia cōplexiones ad se inuicē hærēntiū cœlo & ad signa & ad pariter cōsurgentes. quia infinita res: obticuit reliquitq; artifici p se iudicandū. manifesto autē cōsumationes scribit: facileq; ex ipsa hac capiemus dictione: nō ergo longius pferenda p̄ceptionis inspicendæ oratio. at quæ in dicendo minus obuia explicare moliemur in utroq; p̄iudicio boni inquā & mali nec enim satis artifici nosse qd̄ honestū uel inhonestū sit sed etiā qd̄ suū cuiusq; ut tale bonū malumue. 68. DOMINātia loca. Didicisti q̄ sint loci dñantes eclipsis & sequētis loci. 69. COMplexionisq; ad se inuicē & locoꝝ. Inspice ut domicilii dños te iubet cōsiderare uelut ad se inuicē ferunt aut ad alias aliquas uagas & quam habitudinē habeāt ad domos in qbus sunt hoc nāq; artificiosum & ad particularē idoneum inuentionē: dixit nāq; supra ut orientales existentes ad ☉ in solaribus eclipsibus sunt ualidiores uespertinæ aut imbecilliores & cōtra. 70. DE STellaꝝ facientū potestate. Ad lunā uagasq; cohabitationes ad uagas nāq; assumens hærētes cœlo dic uulget cōplexionē in introductione ut in primo libro. 71. PROprie quidē de hoīe Inueniris ne ut custodiuit duplicē præiudicii speciē: dixitq; q̄ i totū facere cōsueuit quæ aūtp̄ proprie h̄. 71. FVgitationes. Nam fugaces & defluentes occultant & sp̄cios ipsos efficiunt. & occultū tenebrosū stellæ huius ppriū. 73. A Quibus utibiles. Hoc inspicimus in reliqs eueniens cū ad quadrupedia usq; penetrat malū utibiles nāq; cōplexionem ipsoꝝ absumūt. 74. SERpentiū cōcernit. Circuitus nāq; terræ in duas partes ob imoderatā frigiditatē coeunt inuicē & multitudine hoc modo genus eclipticoꝝ aialium causā corruptionis hæc efficit stella. 75. REFLVxus. Non tanq; pprie effectrix sed clam gaudens suffusionibz. 76. AVT urucis & locustis. Significare opus est ut bruchū non cōmemorauit. tā & si sœmina ledere cōsueuerunt sed illa utpote fragrantia & marti feruido accōmodat hæc aut utpote humida h̄ stellæ. 77. IN CONTRariū delatorū ut ēt p hoc h̄ aduerset cōplexioni ille nāq; augmentū corruptibiliū facit aialium hic uero eorundē facit diminutionē. 78. Præcipue iuueniliū. Hoc ē uiridū ætate h̄ q̄ dem senilē tribuit ætatē simpliciter extendēdo. 79. COHAbitat cum illognaturis. Inuenitur enī de ☿ cōmunis esse naturæ stella figuræ uiuentiū qualitātē imitat. proprie autem est omnium magis simul efficiens quia cōtingit ipsos quandoq; simul figurati uerum aliam non subire complexionem necessario scribit qualis ipse sit per se naturæ est autē inquit celer & mobilis & actiuus & facilis fabricæ & si ad beneficium ferat ad bonum efficiendū se conuertet sin ad maleficum actiuum & mobile suum quicquid ē conuertet. 80. ARIdoram & diurnorum. Nō quod diurnales morbi sint aridi sed qd̄ ut demonstratum est ut ostensum est aridus uel humidus natura tales facere morbos cōsueuerit. 81. ET Celeritatem circulationis. Nam ☿ ob naturam fragrantem hoc demonstratur quod apotelesmaticum. at ☿ horum effector non sua causa sed quia celerimus motu. 82. PROprie suæ naturæ affecutus singula. Cunctæ doctrinæ circa res fiunt simpliciores quas clarius affecunt quales circa cōpositior sunt difficiliores. Cōpositioꝝ nāq; mixtiones satis possunt sermonū i expientiā parere id cōtēplatus Ptolemæus ipsoꝝ artifici relinqt inuentionē simplicia nāq; discēs pōt & cōposita inuenire q̄ qd̄ sint infinita manifestū eē poterit inde q̄ fiāt mixtiones ad domos ad se inuicē & ad ortum hærēntium cœlo. hæc dicendo & quodā modo docendo totū ppositum alia quæ dā simul magis necessaria ac ad ppositū tendētia in porationū ordine exequit primo qd̄ ut cognoscendū est si qui inuēti dñi apotelesmatū ualidi sequuntur an ibecilli. secundo ut opus est

ut opus est. & quomodo geneses compatientes cum eclipsibus inuenire & rursus ut in aliis disciplinis cui propositum capiat. opus enim est domicilii dominam stellam aut beneficam aut maleficam esse ac si benefica sit aut malefica uel proprie habebit ad illam regionem neque super excedet. 83. SVB contrariorum factione. ait etiam maleficos aut igitur iacebunt sine domo & superferentur at si beneficus uel etiam domesticus ponatur neque superatus protensam habebit utilitatem. non simul habitantes & super euadentes in minutam & debiliorem habebunt actionem. at malefici contra non simul habitantes neque simul domicilio dominantes regione deteriores fiunt in ledendo at domicilii domini minus offendunt. consideranda aut in parte compatientes geneses hoc modo. considera capitula geneleos modosque luminarium si hi fuerint inuenti in locis eclipsium manifesto compatientur quod tali eclipsi genesis. 84. CASV eueniens quodlibet. Accidit aut cum non solum ipse solus inueniatur suam imixtam habens potestatem neru etiam cum in hoc & in suo fuerit signo. 85. ITA multifarie intellectus. Considera namque ut multifarie inueniant opus est stellam capere ad aliam stellam & ad signa & ad solis figurationes & adherentes caelo stellam & ad horizontem infinita namque in uersibus infinitis non suffecerint dena milia contrariae factionis. 86. DE Supereuadentibus. Supereuadere dicuntur stellae cum pauciorum sunt partium supereuadi uero cum plurius uidetur namque per se in ipsum ferri paucioribus contrariam uero dicit factionem maleficorum nam si inueniatur maleficus etiam adherens factioni & praecellens duplicabitur malum at offensoriae contrarium patitur beneficis: malefici qui sub cohabitatione illi namque explicatam habent actionem hi uero imminutam idem patiuntur & in supereuasionem. ambo namque diminutionem sustinent. hoc uero accidit ob cohabitationem quae boni alicuius effectrix. 88. HORUM tutissima & si horum oppositionibus caeterum & si quadratescunt scire oportet mediocrius esse in signifero ferri quod particulariter quoquomodo euitare namque non est & ualidiora sunt talia. 89. DE Coloribus eclipsium & cometis ac tabulis conficientibus obseruanda disciplina erga uniuersales circumstantias. In uniuersalibus circumstantiis capitur doctrina ut compleri uideatur. nam accedit quodlibet dictorum quattuor capitulorum. at complendo praecipuum quoddam dicit gratissimum quo possimus praesumptorum imprimere cognitionem utrum recte uereque domicilii dominum inuenimus an ne & ex quo uniuersale completur praesagium. Considera igitur inquit quod eueniunt utimur aut in ipso corpore aut circulo corporis deficientis fit inquam quandoquidem specie uirgae aliquando etiam aliter ut corona & id genus cumque inuenieris atrum colore dicitur h esse nota & domicilii dominatus in hanc refertur stellam & sub uiridis idem significat nam in tali complexione dominatur nigri mixtio sive albus color h. & si alicuius dictorum consentiat domino domicilii significantium colorum firmiore tum habebis inuentionem. rufa ad ♀ referunt sicut flaua ad ♀ ac uaria ad ♀ non id modo sed etiam aliud est maximum praesagium quod tibi cognoscendum. potueris utique considerare eclipsis magnitudinem partem illam considerando circa quam est ob tenebratio atque opacitas atque ita definiendo & an in omnem substratam regionem concidat an circa partem & quam partem considerando namque partem suppositam omnino patefacit casum. 90. DE Cometis. Secundo loco scribit praecipuum in primis necessarium huiusmodi quia namque pronuntiauit de omni uniuersali casu fiuntque uniuersales non in eclipsibus sed in consistetibus in aeris transformationibus ut ensis facie hntibus & simulacrorum effigiebus taliaque iure de his quoque loquitur quo ex omnibus uniuersale possit efficere circumstantiam. Cuncta igitur inquit haec umbrosa phantasmata martialia mercurialiaque sunt expedit igitur his prospectis qualitate praedudicii ex eis quae dicta sunt de ♀ & ♀ pronunciare regionem uero expositione quo nam reclinata fuerint extrema uisae rei praecipue si in quas partes comam habeat id credibile sit esse ex figurae formatione Nam si figurae sit expers circa homines dicito. sive fere effigies circa feras. si torres circa stirpes quaeque ex stirpibus. tempus aut quantum actio ex tempore cognoueris in quo apparet exitu enim apparens tempore breuis erit actio. longo aut diuturnum erit apotelesma. at ex ad sole figuratione cognoscemus utrum cofestim an longius eueniat apotelesma. actionisque principium cum sunt matutini hi namque ante sole coparentes orientem celerrime euentura significat significaturque erit non multo post. Vesptini aut post solis occasum apparentes tarditateque significat. praecipitor aut noster aiebat torre quopiam uiso minari circa ligna

uenturum aliquid ut circa nauigia ut in actio promontorio bellum nauale fuit Cæſaris aliaq; talia miranda memoratur dic quādo tali cauſa ſedanda ſint cū tales figuræ abſoluentur ex ♁ & ♃ cohabitatione inuenito tū ♃ præſidem dixitq; ad ablationē uſq; eius permanſurā uim atq; ita fuiſſe expedit igitur conſiderare prope ♃ & ♁ ablationē ac dicere quoad phantaſia permāeat. at in H natura dictis ne quis cēſeat ſuperflue hæc dixiſſe cuiuſlibet uſum ſcribit unde non ſimpliciter dixit in H natura ſed dictis adiecit quoad fuerit inclinatio circulum capere opus eſt ac ſi partes cernamus ſupernas colorē habere dicitō fore apotelesma circa ſeptemtrionales partes ſin circa inferna circa auſtrales ſi circa anteriora circa orientales ſin circa poſteriora circa occidentas. uel dolior hoc eſt hydriar; doliorum ſunt ſane tales ſpecies multiformes fideliaꝝ animaliu uariarū ſtirpium habentia deformationē & his conuenientiu adueniunt. namq; in bellis inter neciones. interitus. obſeſſiones quæq; id genus intemperatis aut ſtatuū. ruina: morbi peſtes: interitus quæq; id genus. ob enim ſigniferi partē quattuor ſunt in præſagiis cuſtodienda primū locus in quē euenire contingat. ſecūdo genus circa quod debeat euenire. tertiu tēpus in quo euenturū præſagiū. quartū qualitas apotelesmatis in qua debeat primordiū eſſe apotelesmatis. ſpecies utrū martialis an mercurialis ſit a punctōꝝ punctōꝝ cognoscemus. 91. DE ANni numenia. Demōſtrata diſciplina circa uniuersalia eſt ei intentio in toto hoc libro uniuersales circumſtantias tradere & ipſarum præſagia id in uniuersum diſtribuens & iterū particulariter. ꝑcipue de uniuersali tractauit & cōplēdo de ipſo doctrinā trāſiuit ē aut circa horar; eueniētes circūſtātias & circa annuas numenias. q̄re aut prius qualē præcedere oporteat ſolariū reuolutionū neomeniam. nam differenter ipſam cōficiunt. alii enī inquit calendar; ut itali alii thoth mēſis ſeptembris ut ægyptii ac alii aliter. quid igit inquit non eſt nō eſt ꝑcirculo capere principium qd' ſi capere oportet unū in ſignifero capere nō poterimus. unus enim erit attacktus æſtiuū & unus hiberni & binæ aut alia æquinoctiorum punctōꝝ per quæ puncta ſecat ipſam equinoctialis erunt perinde ipſius quattuor principia V $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ & rursus in ambiguitatē maiorē delabemur. alii namq; aliud amant. fuere ꝑfecto quattuor opinionones alii nāq; arietē duxerūt præponendū q̄ humida eſſentia in hoc ſigno augeatur. affluit ſane hæc qualitas etiā in ætate puerili prima exiſtente ac alias antecedeſte. alii ꝑponendū cauſar; eſſe duxerūt: q̄ dies lōgiſſima ꝑ hoc fiat ſigno ꝑcipueq; apud ægyptios hæc ſtudioſe exq̄ſita numenia. tū nāq; etiā nilus oīum ipſor; bonor; cā iundat. alii ꝑro principiu faciūt a capricorno non iniuria putātes q̄ primū augmentū dies in hoc ſigno cōſtituat. Quoniā igit quaterna principia & rationabiliter aſſumpta conſequēs eſt ut uir peritus cunctis utatur neq; ullū ꝑſtponat quattuorq; ꝑficiat neomenias. nā ſi una ſit anni hora unā neomeniā eſſe oportuit principiuq; unū erat ſubiicendū. nūc aut opus eſt præſciſcentē in quo præſagio ꝑſciſcere qualis ſit hora utrū naturalē conſeruet ſpeciē an ne. erit autē hoc ſi factas luminū cōiunctiones in prædictis neomeniar; locis uel propinquis & uicinis cōſideremur & ſignor; naturas domicilii dominatū habentiū ſtellar; ex harum nāq; habitudine figurationūq; factæ ſua cuiuſlibet proprietate etiā ſequentes per horas caſus cognoscemus. 92. IN QV Auis conuerſione. Indicat præcipue neomeniā a ſolis motu capiendā. omne enim principiu in ſolis circulari cōuerſione inſpicit. idq; inquit manifeſtū ex ipſius ui atq; actione. is nāq; rex oīum aſtor; longeq; potentiffimus. 93. ET A nomine reuolutionis. Cōuerſio nāq; ab eodē ꝑcto motus ad idē punctū dicit quoddā principiu ē. duo qdā ſubiicit prius ex qbus opus ſit anni numeniā inuenire ac ſolis motū & ꝑ ſignifero locū nā quēadmodū multis exiſtentibus ſtellis unū ad id ꝑtūt ſolē eodē mō multis exiſtentib; ſignis ꝑ ſignifero uult magis ad hoc familiares de ipſis deligere locos ait retineri nō poſſe tāq; circulū iſpectū ubi nihil aliud ꝑ his aſſumat. 94. VT PRins diximus. Docuit te ꝑ horar; doctrina ut his aſſimulant cōplexiōes ꝑportionēq; hēt q̄libet cōplexio alicui ætati redūdatq; ꝑ hac hora hoc cōplexio ut ꝑ aere humiditas ꝑxima dixit ꝑpe tpe quo futuræ reuerſionis capiam; ſtatim nō multoꝑſt euenturū coitū uel pleniluniū. 95. ET ꝑcipue iteꝝ hor; eclipses. Sæpe nāq; nō ſimplices cōiunctiones inueniunt quæ propinque cōueniunt: ſed cū eclipsibus præcipue quæ ſubuerſiones aeris in totū namq; dicēs ut quærere te oportet ꝑximos coitus plenilunia ue. deinde tibi uult dicere quo ꝑcto opus ſit inuenire qualitatē

apotelesmatum eadem est fere & in his disciplina quæ & prius ducta ut cum ad ea peruentum sit discem^r: rursus lumina ab aliis separat stellis datq; soli uniuersale & robur. aliis particulare præueniens utiq; huiusmodi præceptum descripsit cū inquit ☉ & ☽ instituunt ac ut duces sunt aliorum ipsi causa euadunt eius quod totum ī actione. hoc nunc quoq; inquit ut ☉ est qui in torū facit horasq; per significationes signorū conficiens per quas signorū unum quidē uernam habet proprietatē alterum æstiuū & uentos ac simpliciter ut diximus uniuersalia omnia is efficit particularia uero stellæ aliæ unde a sole quidē conuersiones ac mutationes uel etiā uulgares cognoscunt at tenuiores & reliquis uagis confectas periti soli intelligunt & solertes. 96. ITEM signorum quoq; Subaudiendum ☉ facit q̄ is sit quo signū unū facit uer. alterū uero tropicū. 97. IN uniuersum iterū. Si namq; discere uelimus quæ nā sit primæ horæ cōstitutio proximā capiemus coniugationē. sin mensis cōstitutionē in eo signo euenientē coniunctionem ratiocinabimur. 98. RELIquum fuerit. Opus est inquit qui uelit talibus curā iniicere summat cognitionē stellæ & signorū in primo libro particularius uero in hoc secūdo libro quo ex dominantibus domiciliis stellis cōsequentes exequatur circūstantias. 99. DE PArticulari ad cōstitutiones signorū natura. Reliquū est ut dicat suas signorum naturarū proprietates quod duobus fit modis tum longitudine tum latitudine. ita namq; stellæ cōsueuerunt in signis facere motus ipsarū hærentiū cælo stellæ nō dicit pariter orientiū sed ipsum signum cōplentium. ne enim quisquā ambigat quo pacto omnino unum signū uel unde habet uel unde habeat differentē cōplexionē ipse causam præocupauit q̄ ex differentibus hærentibus cælo constiterint nō ex similibus ambabus cōplexionibus hoc est callido & frigido. 100. DE PArticulari cōstitutionū cōsideratione. His ita prius expositis. exaruit quodāmodo ut cōueniat particularia cōiectare ut fere ex cōiugationibus at nō in primis uerū ut demōstret necessariū esse ei qui uelit particulares nosse circūstantias præuidere alia quædā capitula prius differetur de ipsis præcipue oportuit nāq; scire neomeniæ principiū seu principia & unum naturæ principiū & insuper uidere uniuersales. & particulares stellæ & signorū suas proprietates ex horū namque mixto temperamento apotelesmatū sua proprietates depræhendēt. est sane mirari doctrinā & faciliē Ptolemæi distributionē. ita namque in totū secat exorsus ab interioribus apotelesmatis per media penetrās desinit ī indiuiduis minimisq; primo nāque uniuersales cōiunctiones cōsiderauit eclipsium inquā. secundo loco particulares cōiunctiones a quibus possimus nō omnem gentē aut omne tempus nosse sed quoquomodo ac quapiā modificatione. deinde ad particularius procedit quo nosse possimus mensis cōstitutionē rursus non ibi cōsistit sed docet porro quo pacto pro hebdomada inueniamus circūstantiā atq; adhuc tenuiorē ad tris dies & adhuc minutius quæ in hac ipsa diecula cunctorūq; minimoꝝ tempore horas ut peritus horā dicere possit in qua fiat circūstantia & hucusq; sermo p̄gressus insistit. neq; enim relinquēt adhuc temporis alia circūstantia. proinde admirari par est peritiā & faciliē scientiæ traditionē Ptolemaicā age uero utrūquodq; dictorū ut hēt paucis absoluam^r opus ē igitur præuenientes diximus cōsiderare proximos uersioni coit^r & plenilunia cōtingit nāq; quāq; coitū tum contingere quāq; pleniluniū. tuū sane fuerit p̄pria deligere domū dein horā inuicta cōiugatione faciēdo cētra ut iam a principio didicimus faciēdoque cētra rursus eadē disciplina. Considera domicili dños qb^r in locis sint nā ex locorū p̄prietate & domiciliū dominatū habētibus stellis dicemus futurā circūstantiā opus quoque est partiū inuenire cōstitutionē: eodē mō coitus & plenilunia cōsideranda neutiq; p̄xima tropicis aut æquinoctiis sed quæ facta in eo quolibet signo si propinqua tropici eueniens coniugatio sit coitus ex qua in quam ab omni signorū trino spatio discernim^r: oēs coitus capiemus in trino signorū spatio in pleniluniū pleniluniū in huiusmodi cōsiderationib^r mestrui in quā cōsiderāda lunæ latitudo cui nāq; procūbat uento ei dat ortū. at particulares circūstantias cognoscemus ad tris & septē dies ex ☽ ☉ que figurationib^r fiunt aut ☽ figurationes tribus & parte quarta diei & septē dieb^r & parte parte inquā ob totū mēsem lunare hoc est ☽ & ☉ uiginti & nouē hac parte absolui. Si igitur p̄ hebdomadas partiamur mēse s̄ quattuor erūt hebdomades. sup̄ est aut dies una & pars & qd̄ relictum necesse est cunctis partiri hebdomadibus atque ita lunæ figuræ nō erūt septē

duntaxat dierum sed & partis alicuius. q̄ si per trinarium partiamur supererunt dies ne-
 cesse ergo per trinarium partiri. Sciendum aut̄ maiores figuras lunares per septē dies eē
 minores uero per tris. sed age figuras **D** exponamus quæ per tris fiant dies quæq; eē
 septem sunt aut̄ omnes ut iam didicimus magnæ per hebdomadas quattuor est namq;
 coitus in prima diuidua inde plenilunium & quarta secunda diuidua. inter has igitur fi-
 guras æquales numero his interiacent figuræ inter coitum & primam diuiduam media
 prima mestrua inter primam diuiduam & plenilunium utrinq; surgens: media plenilunii &
 secundæ diuiduæ & coitus secunda mestrua contingit igitur figuras lunæ accuratius
 absolui intra septē dies. tenuius aut̄ tris & plus ut iam dictū. cum ergo uolueris dicere
 futuram cōprehendentis aeris motū status cōsidera in hac figura luna existente cui stel-
 læ debeat copulari & qualem uenti faciat latitudinē nam ex hær cōplexione inuenies
 absolutā suā proprietatē cū diē uelis inuenire cōsidera fulxiones quas hærentes cœlo
 stellæ faciunt ad ☉ matutinas uel uespertinas tum nāq; contingit maxime mutationē
 absolui & cum epicetra adierint lumina in illaq; erithora in qua cōtactus fit huius stel-
 læ aut̄ transitus in centris qua enim hora unum horæ aliquid perficit ea præfagiemus
 circumstantiā fore scire aut̄ opus est scripsisse monobibulum significationū hic memorat
 figurationes hærentiū cœlo ad ☉ & matutinas & uespertinas quas adeundo possumus
 hæc oīa ex ipso consequi in quouis quadripartio at in quouis euenientē mutationē ex
 in quolibet signo luna constituta aut̄ plenilunio disce. 101. **P**ROPE abeuntē tropicū
 ad determinationē. In primis necessariū hoc scribit nō opus est inquit utcūq; coitū uel
 plenilunium capere. coitum proximū coniunctioni tropici capere oportet quæ in ipso tro-
 pico cōtingat. plenilunium aut̄ omne uniforme semper cōiunctionū custodire mirifica
 doctrina est quæ ita præcepta cum dixit necessariū esse etiā triū signorū spatiū tota con-
 stitutione & signorū singulorū. dicit aut̄ in quolibet signo & in ipso cōcidente cōiun-
 ctione. at non sunt simul in eodē signo similis speciei cōiunctiones. hac de causa proxi-
 mam tropico capit hæc aut̄ erit in proximo bicorporeo at si aliquādo cōtingat in ipso
 signo circa partem unam erit signi nec opus est omnino in illo ipsam signi ratiocina-
 ri prætereuntis dixit quia tanq̄ iam procurentis uersionis. considera quem mensē
 habeat constitutio unde non dixit prætereuntis signi sed prætereūtis puncti. 102. **S**L-
 MILLITER centra. Hoc est fere prædictis. oportet namq; capere ut iam didicimus partē cō-
 iunctionis & clima & ascensoria tēpora & horiæ: & ex his inuenire cœtra & domicilli
 dominos æqualis ad solē accessus. nam in eadē parte lumina inueniunt & æqualitas
 est motus. quia hoc dimetientis etiā euidentius est. uidetur nāque aliqua recta linea p-
 tensa ipso ponderare motū æqualitatēque metiri ad has enim coniunctiones aliasq;
 ipso iudicat figuras principalioribus ualidioribusque existentibus ut iam diximus fi-
 guras tridui præpositione & parte consistunt. at secunda mestrua trium dierū coitus &
 prima utrinque cōsurgens ante tris plenilunii. at secūda ob æquale Δ . ob hoc cū aliud
 dicere uideatur declarauit propositū. triquetra nāque figuræ nō aliæ sunt q̄ quæ dictæ
 & sexangulæ. mestrua namque sexangula figura cōstat. at utrinque surgens Δ hæc nā-
 que cōsequētia esse sæpe ductū. 103. **A**LIA lucidiores. Neque enim oēs quæ nō uagæ
 stellæ: sed magnæ. Sciendū est posse in cōplexu stellæ nō lucidiorū uel nō satis micā-
 tium quæadmodū in uergiliæ una fieri qd' in lucidiorē ut ad quæ τ quæque refluxus
 nō ubique id sed in locis ubi hæc cōtingere cōsueuerūt refluētia ut in mari rubro resu-
 xu factō effugium inuenit Moyses cū iudeorū populo ut ante dixit particulares circum-
 stātiās perite & elegāter distribuēdo qm̄ cōtingit aliqñ uniuersales aliqñ particulares
 uniuersalibus congruere de his determinat. uniuersalia enim inquit sunt ualidiora a
 quibus possunt particularia superari. Quod si aliqñ cōuenit uniuersale cū particulari tū
 longe ualidior efficietur apotelesmatū imperiū. 104. **D**E SVBLIMIUM significatione.
 Cōpleuit particulariū q̄ in totū qdē erant sed adhuc ad magis uniuersalia cōparata par-
 ticularia noiāntur. Vult autē in his aliud quos apponere maxime necessariū præceptū
 ipsam conficiens cōsiderationē nam sicut in eis quæ præcessere posteaq; dixit de eclipsi-
 bus quædā p̄cepta dixit q̄ ad eandē tenderēt p̄positionē ita hic quoque cum particula-
 riū doctrinā cōpleisset quædā descripsit quæ præcepta expleret præcedētia nēpe quo pa-
 cto possumus in aere notas insurgentes præfiscere ex sublimibus necnō ex consueti-

bus figuris nebulosis. Consistunt aut hæc aut circa solē aut circa lunam aut circa uagas
 stellas uel etiam circa hærentes cælo præcipueque nebulosas habentes cōstitutiones
 ut præ sepe & id genus alia quomodo igitur in horum quolibet cōsiderabimus primo
 que a sole cōsiderare oportet ortū & occasum solis ac si uelis nocturnū præsciscere sta-
 tum occasum specta qualis sit. nam si purus spectet ac sine nebulis consistat in ipso circu-
 lo aut circa ipsum sudū aerem prænuntiatio. q̄ si nubes inuenias cōtra. sciendum quoq̄
 cum sol nō sudum indicarit statum aliquādo quidē imbres fieri quādoque uentos. id
 ex coloribus discernimus qui circa ipsum consistunt nam cū uarium habuerit circa cir-
 culum colorem affertentem uentos prænūciat præcipue si radii succensi fuerint ac quo-
 dam modo uibrent. significat aut ē locū unde uentus flaturus est subuirides aut atros
 aut etiā aliter habens circa ipsum unum alterumue: tempestatum & pluuiarū est signifi-
 catio at a ☾ non statim dices modo nocturnum aut diurnum sed etiā proxime futu-
 rum ut iam didicimus triduo prænuntiando. figura namq̄ sua ipsius cōmutant. cum
 enim tenuis fuerit circa se quicquam non habens sed pura uere apprensus sudum statū
 significat. sin autem rufa colore fuerit præcipue circa ipsius circuli partem quæ luminis
 expers uentorū est significatrix. q̄ si aliis fuerit coloribus insignis nimbos magis præte-
 dit. Colorum autem uarietas ipsorum indicat actionem utrum cum uehementibus uē-
 tis flaturus sit nimbus necne. 105. EADEM & circa ea aliter significant a prænuntiando
 Te præterire non oportet quemadmodū circa ☉ & circa alia sidera cōsistunt aliter cir-
 ca solem quidem aut una nota aut binæ at circa lunam plures quod autem significant
 dictum est. at circa alias stellas consideremus ex stellis quæ sub illis necnon ex colori-
 bus in ipsis euenientibus. considerare autem oportet ut iam diximus etiam hærentes
 cælo nam cum magis perspicuæ lucidioresq̄ uel minus comparentes in complexu exi-
 stentes uentos prænūciat. quos inuenies ex ipsarum inclinatione neutiquā ab solis lu-
 minibus aliisque nouerisque aeris statum sed ab omnibus comparentibus per tempo-
 ra uelut cometis & eis quæ ex his. Cometæ namque squalorum sunt significatores qui
 dam uentos instruunt. 106. EXPLICANTES extensas & non diurnam modo uel noctur-
 nam significare ante triduo proinde non simpliciter ipsam considerabimus: sed triduo
 ante uel etiam post triduum non enim quotidie. nam si triduo ante capias figuram fa-
 cit. post triduum aliter. diximus namque in sole unam binasue notas at in luna tris &
 quattuor ut plurimum. 107. ET QVÆ plures fuerint. Cum diutius permanserint ne-
 que euauerint ut prius dictum est 108. Constitutiones. Dixit sæpe antea de colori-
 bus partitusque ipsos uagis ut possit & de uagantium natura dicere ad illaq̄ te remit-
 tendo concludit orationem.

GEORGII Vallæ Placentini Commentatio in tertium Ptolemæi apotelesma-
 ton librum delectu eorum quæ præcessere uniuersalia.

Componit sese in tertii libri exordio ad demonstrandum ordinem & ite-
 ratam commemorationem ex diuisione dictorum. nā disciplina uult de-
 monstrare & quali ordine utatur in suis libris neq̄ utcūq̄ inducit doctri-
 nam propositā sed consequentia quadā & ordine usus. nā quia inquit de-
 monstratiuū est uniuersalia præire particularia nō iniuria prius cōsideraui-
 mus cōpletis illis aliqd aliud adducere uel particulare. scire aut oportet ut apotelesma-
 ticū ab astronomico alicubi differt. alicubi cōicat. differt qdē cū est p se pficiens ut iā
 ante didicim⁹ nō p se pficiens sed eget illius cōstitutōe atq̄ cōplexu cōicant uero cū cir-
 ca eadē cōsistunt. nā circa alterū illa aliudq̄ cōsistit. subnectit aliud quoq̄ gratissimū: ex
 quot principiis cōstent uniuersalia & particularia p̄sagia nō frustra neq̄ ut euenit sed i
 uniuersali quidē querit principia ostēditq̄ quot sint demōstrat aut nobis ut nihil omif
 so ipsa adiit. at in particularibus nō idē significat sed libri intētionē docēdo utq̄ opor-
 tet necessario hæc tradidit. Uniuersalia igit nō unū hnt principiū sed multa. didicim⁹
 nāq̄ i superioribus ut etiā ab subiectis locis oportere capi principia in p̄side. n. dixit co-
 lores tales ac tales & supflue ut uidef dicere consueuerūt ortū mūdi ægyptii ostendit
 nāq̄ principiū unū nō hnt. sed multa. at particularia & multa & unū: unū qdē a princi-
 pio in ortu stellarū simul temperamentū qd' cōcretionē apotelesmatici noiare cōsueue-
 runt multas uero quotidie stellarū factas ipræssiones & figuratas descriptiones & qua-

cunq; sunt talia. 2. ET MVlta. Neq; enim cunctis imperat sed ut ex eis quæ plurimum
 imprimuntur. 3. POTestatem. Communicationem ipsorum dicit quæ circa eandem in
 spicitur materiã ambo enim simul cõtingunt tam & si hæc inuicem dignitate differunt
 ceterum potestate cõmunicant recteq; huiusmodi dispositionem potestatem appella-
 uit. nam consueuerunt præter materiam fieri potestates. 4. CAVsa errãtium quidem
 stellarum sol & lunæ motus. Admodum ingeniose utrunq; horum definit efficiens &
 præfagitoriũ. efficiens etenim est motus ☉ & ☽ aliarumq; * * causa uniuerfaliter &
 particulatim hominibus eueniẽtiũ casuũ. 5. PRæfagitura ipsorum naturæ subiecto-
 rum uersio. Versio subiectoꝝ naturæ iuxta similitum figurarum accessus cælestiũ p cir-
 cumfusum facta aerem. 6. FERe. Adiecit fere intelligens non unum esse principium
 sed multa: non enim ex solis eclipsibus præmonita cognoscimus. 7. VNVM & idem
 coeuntis iudicii principiu. Dixit supra singula & unum habere principiu & multa: mul-
 ta quidem cõprehendentis: unum uero a tempore quo fit distributionẽ huius unius fa-
 cit indicatq; ut eadem duplex est & putatur hominis progressus. cum cõplexu quidem
 quem semen appellauit. secundum quod est ex uersione: est aut partus temporis hanc
 non frustra fecit distributionem sed q; uelit indicare ordinem præceptoꝝ quo non te-
 mere scripta uideãtur neq; sine ordine. uolet aut cõparationem duorum horum facere
 principiorum estq; capere ex utroq; utilitatem quodq; oporteat apotelesmaticum dice-
 re: modumq; doctrinæ quo debet cunctoꝝ particularium doctrinam facere. si quis igitur
 illam scire horam poterit seminisq; tempus tali temporis utetur principio ad corpo-
 ris animæque præfagium utrum absolutum iri dicatur necne uel utrum integrũ sit ha-
 biturus corpus an mancum & pingue an gracile & album an nigrum & id genus alia
 qualemq; animæ habeat morem agrestem ne an lenem & huiusmodi alia. q; si quis id
 tempus nosse nequeat ipsa ex uersione ad hæc hora utemur: multam namque ad semen
 hêt similitudinem omninoque inueniuntur stellarum figuraciones tum admodũ simi-
 les. nisi q; non necessario præfari possumus de germine uelut ut diximus an perfectio-
 nem sit habiturum talibusque inhærendo. differit quoque de doctrinæ modo quippe
 non solus antiquoꝝ traditione particularis & disciplinæ experts sed uniuerfalis & cum
 doctrina. dicemus namque ex quo loco quod consideretur capitulum & qualis stellæ
 ueluti consideramus locum in quem dimittere iaculum oporteat quod dimissum stel-
 la. reliquum autem est cum plures inuectæ fuerint stellæ. Consulte accurateq; opus est
 ipsius constitui singularem distemperantiam. nam si inquit uelimus præscorum inquit
 doctrinam æmulari infinitos de hac sermones instituemus qui exitum habebunt mul-
 lum & immemorabiles erunt natura quidem iuxta idem semen. potestate uero etiã per
 accidens omittendo omnem ipsorum differentiam scripsit eis q; nosse ualeant. princi-
 pium namque dicitur natura tum enim natura semen diffingit estq; dominantissimũ
 & uerum principiu id ipsum. potestate uero ex uersione sumptũ hoc est absolutissimũ.
 progressuque orationis audi dicentẽ ut unũ quidẽ seminis est principiu. alterũ aut ho-
 minis q̄tũ ergo differt homo a semine absolute inq; totũ a principio principiu. p ac-
 cidẽs aut dixit nõ a philosophis petitũ sed q; eueniat. secundũ namque est ordine & acci-
 dit primo põt & quis priori ipsum accõmodare significato. sed quia uidet rei eiusdem
 nõ posse bina esse primordia tẽporaliter per se prius nimirum proprie dicitur princi-
 pium. principii namque propriũ habet non habendo aliud ante se. secundũ aut p accidẽs
 accedit siquidẽ iam sumpto & accidit nepe casu quodã uel obseruanter pro eo qd est
 sensibiliter. multis namque mulieribus fit sensus perceptione cõceptio uulua perturba-
 ta & in se cõtracta corripienteque in exterioribus partibus semen circũ & in profundũ
 quemadmodum inquit Cleopatra obseruanter ex mestrui ut memorarunt ægypti
 semel in mense mulieribus erumpere delligendo horam diemque ac si tempore pur-
 gationis conceptionem cognouere eum notarunt diem. sin secus rursus alium consi-
 derando diem expectarunt purgationis diem. 8. SEMel enim in principio. Ex hoc pri-
 cipio dicere possumus ad partum usq;. demonstrat namq; q; si uideatur adiectio fieri
 auersione & extrorsus urgente aere. ceterum a principio iniectum semen custodit pro-
 priam ipsi? qualitatem. naturaliterq; mutat a principio ortum plurimum nam in prio-
 re non hominis habuit proprietates at hic respirare propter corpus manducare specta-
 re quæ q;

re quæque sunt talia. & si accepit cunctas membrorum figuras & formas nihilque ad figuræ descriptionem confert ipsi initiatio: sed ad lucem peruenire formam exitu faciente. aliud quoque maximū adiicit quod licet hæc non sint naturam tamen nō ut casus tu- lerit exitus erit sed ob similitudinem quæ a principio necesse est conseruari similitudi- nem ad configurationem a principio stellarum. Cunctas nō expedit sit nāque id supfluū utrasque coniectare. at nunc non ita habet. 9. DE Possibili in primo dixit libro amabile esse de diuinis ita rebus ad aliquā spectando magnitudinem efferre pronunciationē. 10. PRISCUM quidē. Primi nāque ægyptiorum particularibus figuratiōibus plenam doctrinā conficiebant ut nimii & difficillime cōprehensibiles essent imo inquit ipsi non memorā di ut Ptolemæus eas auerfatur. recurrit autē ad uniuersaliter uitāda omnia & in diuidua faciendo tenuiora magisque particularia lectori relinquēdo coniectanda. traditiones di- xit ingressus uniuersalia pcepta ex quibus particularia queant inueniri. 11. CONSEQUĒ ter. Consequēs significat comitē & ascitū. quid. n. aliud ordinē inuenire apud ipm cō- seruatū pceptorum. at significatiuū propriū est uniuersaliū dogmatū concidere nāque consueuerunt particularia concipere in ipsis. 12. OMNIUM naturam habentiū hoc ē possibiliū de quibus iam supra dictū est quod simul exerceant dicā inquit quod circa sēminis p- cepta. Sed quia inquit nō semper tēpus utitur eisdē pceptis in tēporis uersione. at nō de oibus dicit sed de corporali cōplexione propriorū. nō utique etiā quod ante uersionē de ipis potē dicere. 13. DE Parte quod horoscopū facit. Quoniā primū oīm principiū ac radix ho- roscopus ab apotelesmaticis noīat. hoc igit aberrato cuncta cū ipso trahi in errorē ne- cesse est. eo correcto corrigi. Iure igitur solus Ptolemæus ante particularē enarrationē de ipso multā adhibet prouidentia ne temere & elaborata & futura texendo abiiciam^r accidit autē error ab horoscopiō perspectu. necesse nāque si solaris fuerit pter positiones uel pter gnomones aberrari multo tēpore de moto horoscopico gnomone aduētū ru- biginis densum faciēte. at hydroscopia hoc est aquæ inspectu pter aquā aqua nulla exi- stente natura cōsimili oīnoque pari sed alia grauiore. alia leuiore falsiore alia alia dulcio- re foramineque pertuso subtensionis denscensente. solusque est astrolaborū circulis distin- ctior uerus inspectus. at nō cunctis tum cognitus sed magis mechanicis. quo pacto igit- tur tum potuit inuenire partis horoscopū facientis doctrinā. latere nō oportet nō ipm horoscopū docere pronunciaffe: sed p canonē ipsius cognitū. nuncque p dictā doctrinam partē ipsam & scrupulū inueniendū. 14. QVO pacto horā inuenire oporteat. Cōside- ra igit sitne coitica genesis an pleniluniaca. parsque ipsa duorū luminariū i coiticis capiē- da genesisibus nō p se capiemus domiciliū dñm plenilunii sed cōsiderabimus num in su- pra terrā hemisphærio fuerit pleniluniū an sub terra. & si in eo quod supra terrā ipm domi- ciliū dñm plenilunii capiemus. sin sub terra: quod est dimetiētis. non dubiū quin si noctur- num sit pleniluniū supra terrā sit. Quod si diurnū sub terra. necesse nāque nocte existente solē sub terra esse luna in dimetiēte existente supra terrā. cōsideratoque domiciliū dñam rationē ad signū illud stellā. nā si hinc ab fuerit quātum sit pars una tantū dicemus & ho- roscopū esse. Quod si plus cōperiat quod sit pxima. quod si plures ptime fuerint quod maiorē ha- beat rōnem uelut domiciliū dñm particulāre & horoscopū centrū enactū aut rōnem aliā hntem ad centrū. Quod si ad centrū easdē habeāt rōnes eā quod sit factionis pponen- dā existimabimus. Quod si oīum numerus partiū multū deficiat ab inuento horosco- po per redditas horas tum ad medium cælū doctrinā transferto & domiciliū dñm ad medium cælum numerūque partiū mediū cæli exæquendo quod est * horoscopū quoque corrigemus sicut etiā ante i horoscopo inuenitur mediū cælū. nā ex altera parte respō- det unoque horæ dato altere inuenitur capiēdo nāque hærentes numeros in recta sphæra parti mediū cæli eos afferemus in quōsito climate habebimusque horoscopū hntem partē. 15. AMBORū luminū hoc est coit^r. Difficillim^r uero admodū est is locus ut multos fal- li & hallucinari in ppositis cōpulerit. dicente nāque ipso considerādū in pleniluniacis ge- nesisibus supra terrā existens luminare quidā arbitrati sunt tū inuentū i uersionis tēpore at hoc nō ita hēt. sed in tpe pleniluniaco inuentū. inuenit autē i nocturnis supra terram ut in diurnis ☉. hallucinationis autem errorisque causa huius multis fuit dicti obscu- ritas tametsi in multis codicibus habet ita. Plenilunio autem supra terram existente

tempore uersionis in paucis nāq; admodum integræ habesita tempore uersionis. nam si ita distrahatur non dubiū quin supra terram existens in coniunctionis tempore que ratur. Cætera uero in uersione. distraxit enim ob coniunctionis tempus. Ita denum tri anguli dominum non simpliciter capiemus: sed inuentum in tempore uersionis quan- do quidem si nocturna existente genesi coniunctio nocturna inueniatur uel contra alte rum pro altero capiemus. 16. PĒR affrolabos non hos dicit expositos omnibus sed affabre factos quibus periti uti possint. 17. EX Differentibus causis & comprahendēs transmutatum pariter cōmutat aquæ fluxus. ratione naturali quæq; naturam comites hoc est quæ consequatur sub natura constituta. 18. ET Fulxione aut figuratione. Fi gurationem quidem ad ipsum modum fulxionem uero ubi fuerit orientalis aut adie- ctus ita nāq; præaliis habendis sunt. nec est simul cuncta inuenire. 9. SIN duo plure ue prope habeant. Contigerit nāq; in eadem esse parte horoscopi ambos & contigerit non in eadem parte ambos æque distantes aut unum ante alterum pone æque profe- cto ab horoscopica distantes. 20. QVæ ad simile medium cæli. Si iquit inuenias do micilii dominum considera num multi admodum absit ab horoscopica parte quæ in- uenta sit per canonis ascensionis. ac si inuenias proximum numerum partium ipso ute re cæli medii numero & ex ipso inuenieris horoscopum. Opus est enim capere signum & partem & inducendo ad rectam sphaeram capiendq; adhærentes numeros & ad cli ma in alterumq; reducendo considera ipsos & ubi deserint ibi horoscopum esse dicitō econuerso q̄ iam dicta in horoscopo doctrina libris secundi. 21. HIS autem expositis diuisis geneathliologica. Quoniam horoscopum correxit & statuit principium omnis geneleos. reliquum dicere oportebat apotelesmata at hoc iniecit dicendo. Aliud uero quidam maxime necessarium ante horum expositiōem scribit quo docet quot sint ca- pitula de quibus debeat genethliologus differere. Inuenies enim capitula omnia ex di uisione nec est plus minusue inuenire. utitur nimirum diuisione tali. omnis itaque uni uersalis apparens genethliologia aut est eorum quæ sunt ante genesim aut post gene- sim: aut in genesi: aut tum ante ipsam tum post ipsam: uerum quæ ante ipsam & post ip- sam. simplicissima nobis & uniformia subiicit capitula. reliqua duo sunt diuisione mul tiplicia multitudinem nobis cōferentia præceptorum. nam quod est ante genesim ca pitulum a parētibus manat. Hi nāq; sunt q̄ uere præcedunt partum. quod autem in ge- nesi & post genesim quod de fratribus quorum alii sunt ante geniti alii ultimi alii per idem tempus. uel post ipsam genesim considerantur inde quod corporis est inde quod animæ & iterum quæ externa horumq; in ipsa genesi considerati quæ sunt corporis q̄- rendo de anima aberit sermo. necdum enim idonea est rationalis anima corpore uti & adhuc quædam alia quærunt. qui post genesim quærunt non satagunt. nā quia cor- poralia hi primo ut dixim⁹ quærunt corporum duo sunt genera: alia siquidem mascu- lina: scemina alia. Iure præcedit generis consideratio. Rursus quoniam non semper unum solum paritur sed sunt modo duo modo tria non iniuria & de geminis apud ip- sos aperitur oratio uerum quia etiam contra naturam quædam effinguntur & mor- strosam effictionem sortita sunt merito etiam de mōstris oratio iam dictis implicatur. Confertur etiam de alimento oratio differens de tempore uitæ. de tempore nāq; uitæ post annū primo capitur quod uero de nō alentibus anno concluditur necessariū igit est confestim scire si partus aliter necne & pinde quæcūq; in ipsa fiant genesi quattuor unū de genere alterq; de geminis tertiu de prodigiis. quartū de alienis ab alimento. atq; post genesim ut dicebamus iā pluri considerationi subiiciunt aut q̄ corporis. utrūq; du- pliciter aut p naturā & bene habentē qualitātē aut offensam & morbū q̄ tum circa cor- pus tum circa animā antecedit uero hæc omnia q̄ de tēpore uitæ sermo ridiculū nāq; fit de hoc aliquo dicere non ante p ceptis uitæ tēporibus fortunā aut in his q̄rem⁹ ip- samq; bifarie diuisam in aīam & corpus. nā q̄ circa aīam consistit uocat cum additamē to fortuna honoraria. splēdidiores at aīa tū efficimur & oblectamur. at circa corpus for- tuna asciticia. q̄cūq; n. nacti fuerim⁹ ob corpis studuerim⁹ asseq seruitutē inde habitudi- nes quas hēt aduersus alios qd' ordinatū. Consideraueris actiōes. cōuictū: quo pacto in filioꝝ hēat pductione. amicorūq; cōciliatu. post id duo sunt reliqua capitula postrema oīum inspecta de uita morteꝝ cōpositorq; in potestate q̄ in potestate eorum quæ de tempore uitæ

tempore uitæ capitularum. ordine uero discretorum limes nãq; temporum neq; cum eo coheret quod statim non adueniat. Hæc præfatus & demonstrando quot sint capitula de quibus ipsum sit opus differere uniuersalem nos uiam docet ut in omni consideratione conueniat. oportet enim inquit locum quærere q̄ ad propositam habeat rationem considerationem. dicet quis cui considerationi locus adhæreat inde domicilii dominum considerandum quiq; loci q̄ propositam sortiantur considerationem quiq; excipiãt domicilii dominatum ipsasq; stellas atq; ita cognosces ipsum apotelesma qualitatẽ ipsam magnitudinem uero & cognouerit & propriasq; habitationes ac locales considerando proprias quidem in quibus sunt locis positionis in cẽtris: aut in ascensionibus aut in declinationibus locales aut in suis terminis uel triangulis uel exaltationibus. Hæc enim omne quicquid est & mundi exornationem sortita sunt & ad horum genesim mundana enim sibi propria bene uendicationem sortita sunt & ad horum le uero imbecillã. tempus aut in totum cognoueris actionis utq; tarde ac celeriter exercituri considerando eorum matutinas fulxiones & uespertinas quas faciũt ad horoscopum & solem ut iam didicisti. uespertini quidem existentes sero exercent. Matutini uero celeriter & centris cito at in ascensionibus sero. In declinationibus nãq; ipsis non expedit quærere utrum celeriter an tarde exercent. 22. ORDinis causa. Ne quis ceseat hoc propositum absolutũ ponit præceptum & prospexit eius diuisionem quo & cũ hac & cum alia faciat. Multiplicis namq; diuisionis ambæ. 23. DE Impastis si enim primũ tempus dicitur annus non utiq; hæc implicantur capitula impasta nãq; dicuntur quæ non excedunt annũ. 24. ET Quædã ociose iam insuptoribus explicatis terminos docuit uel decanos & soli partias ac dodecatemoria. 25. EXIstentibus p̄ sortes. Inculat sortes. Consueuerunt nãq; capere ægyptii sortes cunctorum capitulorum propemodũ infinitas q̄q; quis non ambigat quo pacto ipse Ptolemæus capiat sortem fortunæ i eis quæ sequunt. dicemus ad hoc ipm fortunæ sortẽ non dicere sed lunarem horoscopũ: deinde non simpliciter sortes increpuit sed indemonstrabiles cum ipse capiat demonstratione dictam sortem. primo quidem uult considerare uniuersales dicendo pronũcia- tiones in particulari enarratione quibus usus poterit concisim de quocũq; considerare. Quærere igitur opus est proprietatem capituli. memorabit aut qd' signũ cui hæreat ca- pitulo. Quod si non hẽt definitũ quẽpiam locũ. sed enim locũ in quo est ppria interro- gationis stella habebit & dnantes loci hoc est q̄ sub ipsa domicilii dñi locis iperãtes & in qbus sunt. 26. AIO aut p̄ ascensiones. Horoscopũ dicit is enim est p̄ ascensiones ca- nonis inuentus. & ubiq; ipsi mos est centroq; nomen tribuere in ipso supra terrã existẽ- tibus centris. 27. HEMisphærio uniuersale tẽpus. nihil enim hoc tẽpus ex his inueni- re poterit sed uniuersale ut tarde exercebũt horẽ utrũq; solis & horoscopi ad mediũ usq; cælũ matutina ac q̄ p̄ dimetientẽ: quãq; hinc ad occasum usq; & q̄ p̄ dimetientẽ ue- spertina & sequẽtia sequunt enim horoscopũ q̄ sub terra. occasus aut q̄ a meridie. 28. DE Parentibus. Antecedens locus ex diuisione cunãta capitula succidẽtia excidẽtibz inuenit iuxta inuentũ diuisionis ordinẽ nũc de ipsis differere incipit. demõstratũ est p̄- cedẽte capitulo qd' de genesi. at hoc erit de parentibz. ipsius igit est intentio in hoc ca- pitulo de parentibus dicere. de qbus quattuor sunt capitula utrũ fortunati sint an infor- tunati & utrũ filii suscipiant ipsorũ detrimentũ anne. tertio utrũ fortunati longi tẽpo- ris an breuis tẽporis & postremo de mortis qualitate iuxta iam expositas doctrinas & prius inuenienda de parẽtibz oratio: quo ex his q̄ de ipsis sunt dicere possim. sunt igitur hũntes stellæ p̄portionẽ cũ patre ☉ & ♁. cũ matre uero ☿ & ♀ nã de fortuna & ip- sorũ possessionis adeptione satis ☉ & ☿ soli p̄ se. in aliis aut capitulis opus est aliã stellæ assumptionẽ. Opus ẽ igit doryphorias dignitatesque luminũ cõsiderare. In ☉ qdẽ in pcedentibus stellæ antecessiones. at in ♃ in cõsequẽtibz. dignitates habebũt i totũ aut sub beneficis aut maleficis & sub electilibz & sub adherentibz electilibz & simul ele- ctilibz ipse qdẽ imixta & extrema figurarum ut pronũciatum est scripsit. reliquum autem tuum est magis particulares comparationes inspicere. ipse etiam instigare urge- reque auditorem uolens non satis putat solam extremorum expositionem at etiam q̄- dam media ex posuit ut si doryphorix sub beneficis fiant luminibz quæque eiusdẽ sint factionis dicimus bonũ maximũ esse parentibus cũ fulxiões similes luminibus fient ☉

quidem matutinæ. Lunæ autem uespertinæ. sin contra doryphoriam habentes malefici fuerint & parhæretæ quasi dicas factionibus assistentes nec proprie luminibus fulxiones facientes. molestissimum est punctum cū autem dixerimus parhæretas non q̄ possint utriq; benefici aut malefici parhæretæ esse uel aliud quicq; communiter quidem de utrisq; docemus propria autem inspicere utriq; q̄ si utriq; simul fuerint doryphoriam habentes mixtarum figurarum est necesse igitur ut a principio resumendo iterandoq; orationem dicamus aut beneficas & electiles & fulxiones proprias fieri uel cōtra & maleficas esse parhæretas & fulxionem in propriam minimeq; familiarem fieri: aut tales figuras mixtas esse aliquando quidem unius consonantiæ ipsis inspectas. aliquando autem duas uel contra binis inspectis consonantiis una quæpiam bona existit. Enim uero factæ: beneficos quidem neq; iuxta factionem neq; per fulxionem consonantiam aliquam adepti ac de maleficis itidem. nam si electiles sunt & cōsonam naturam habent aut iuxta alterum solum. In habentibus igitur multa bona fœlicitatem par est coniectare fortunamq; asciticam ut in contrariis contrarium & illud quoq; contingit alterum luminum bene cōponi & obtēperās ei facies fœliciter agere dicimus. Ita enim intuebimur patrum fortunam cognoscemus aut & si parentū substantiā susceperit sine lesione hoc pacto capienda est sors fortunæ sit tibi curam dicere ac quærere an recte doryphoriam habentes ☉ spectarint per consonā figuram sortem. Quod si non recte doryphoriam habeant nequidem adeptio erit parentum. sin autē contrario aliquo figurentur nequidē ita parentum salua suscipient ut dimetientem habendo aut quadrangulam figurā. Rursum eodē modo quo dictum. Quod si mixtam inuenias figuram suscepit quidem sed illesum uelut cum male doryphoriam habentes male inspexerint aut bene doryphoriam habentes in concinne dictum inspexerint locum. Ex his igitur cognoueris parentum indeptionem ac si manserint pueri illesi. hæc autem exigui magis temporis extiterit: aut longioris temporis. taliter considera. rursus in parte ☉ & ♄ & his figuratas stellas.

29. DE LONGitudine temporis parentum. Ne utiq; enim doryphoriarum considerare mus potestates sed ad stellarum figuras nam si ♃ uel ♀ ad Solem figurarint sese quacūq; figura longum sit tempus sin autem ♂ sinuehatur uel configuretur iuxta dextrum ☉ uel ♄ breuis temporis patrem efficit. Considerare autem opus est an uim stellæ habeant uel non iuxta iam dictos aggressus. atque doctrinas ualidæ nāq; existentes ut orientales prostheta augent bona: malaq; cōminuunt. at minuunt cum fuerint ibecilliores. dictum sane prius quo pacto oporteat nosse in. efficaces & ualidas stellas.

30. EODem modo & de matre tollas a Lunæ & Venetis figurationibus. Nam si ♃ figuretur uel ♀ in consono & non in omni figura longitudinem temporis significant. Cum autem potestatem admiserint in uniuersali auferentes occusu. benefici quidem moderationem pro temporis longitudine faciunt at malefici detrimenta ac non tēpotis breuitatem modo referunt. si uero nequaq; ♃ inspexerit ☉ sed ♂ præcipue uel ☉ uel ♄ figuratus. morbos & detrimenta cognoueris & mortis qualitatem huiusmodi doctrinæ accessu.

31. EX ♂ & ♃. Capitur inspectio ♄ male ad ☉ quadrate aut diametricæ dic uel præter aspectum detrimentum uenturum est patri aut mors repentina. Sin autem ♄ rigore febrili aut causis erit morbus ipsorum. sin autem ipse ♄ male quia ☉ longi temporis efficit morbos humidatq; turbationes quæq; sunt talia. sin præter ☉ & ♄ eadem inspiciet dic eiusmodi matri ut ♂ male ad ♄ figuratus. Hoc autem fit cum plena feratur ad ipsum detrimentum præter aspectum facit & succensiones. Sin ad ♀ subitaneas facit uomitiones morbosq; febriles ♄ implent ipsa rigores febriles & alia. pulsatione uero sectiones quidem tabidas in occultis faciet locis.

32. NON usq; quæq; haberi oportet. Vniuersalem considerationem dic nuper memoratam: quā aiebat cōgruere omni interrogationi ordine quo diximus consequitur nāque diuisionem facitq; doctrinam.

33. PER naturam naturaliter & cum simili affectu uisus namque ♄ quod præcedat omnes & magis fit senex ☉ autē quod expositus sit oibus & extēsus.

34. AD Inuicem & erga alios utrum figurantur benefici an malefici.

35. VT Hic insuper ascenderit. Ad seinuicem utrum consonanter an etiam iconsonatē uel i eis q̄ sequuntur.

36. HOC aut partibiliter & zodiace inspicitur. Inanem cursum faciētia sint lumina & longissime

& longissime a doryphoria distantia inanē cursum facere nō aūt nūc nullā figurari stel-
 lagē sed priuari doryphoria. p̄spicue ostendit dicēs inde & exptia doryphoria existētia.
 37. VT Cū **H** ipsi **☉** & **☽** supra fertur **☉** uel **☽**. **H** aūt **☉**. medias nūc capit figuras q̄ uitae
 faciunt inaequalitatē. sunt igit̄ q̄cunq; hnt bonā figurā alterā uero malā unā uel duas
 duae quidē bonae una uero mala ut nūc. maleficos aut male aut parhæretas ut a factiōe
 ab ductos declinatos uel occiduos alii quidē ob positionē obtusā hnt maliciam. alii
 uero ob positionē bonū minus efficax hnt. 38. IN Honesto ipso nō dixit simpliciter
 doryphoriā hnt sed in ipso honesto ut cū nō honeste doryphoriā consequunt̄ sed cōsi-
 derandū an ad sortē fortunā figurent̄. 39. NVLLius aut maleficor̄. Ad obtēperandū
 opus ē nullo alio hoc est nullo beneficor̄ nō solis beneficiis uel solis maleficis. 40. **D**
 NON solā. Non temere adiecit solā. sed q̄a dicturus q̄ in nocturnis qdē genefib⁹ cape
 expediat **☉** & **H** at **☉** & **♀** in diurnis non admodū offendere ipse **H** **♀** ipsam pōt i si-
 mili factiōe & diurnā aliquo pacto existentē. 41. CONtrariis casibus. hoc est i aequa
 litatibus cōtrariis passionibus in subsolanis existentes centris hoc est supra terrā extre-
 ma nāq; subsolani quadripartii horoscopus est & sectio hoc mō in cētro existēs uel ip-
 sam sup̄ excedens uel quadratū faciēs uel differendo uel p̄fectiones & succēssiones: me-
 titur enim mala p̄ frigidi & calidi cōplexionē. 42. IN ab ipsa genesi incipit iam cōple-
 tis capitulis dicere uniuersales p̄nunciatus cōficeres p̄positum preparādo auditorē ar-
 tificiōse & prudenter particularia cōsiderando. Opus igit̄ inqt est & a p̄prietate aīaliū i
 quibus sunt ut q̄siti capituli dñantes capere quidpiā. p̄nūciat sane se de singulis scriptu-
 rum ubi de genesi loquet̄. illi nāq; in primis talis cōuenit capitulo doctrina. transſerre
 uero huc illinc facile. 43. EORum q̄ factiōnis aliū enī dixit habere cū patre p̄portio-
 nem & aliū in diurnis & in matre idē modus Si aūt uelis dicere magis particularia ca-
 pe ut horoscopus significantē stellā & q̄ sequunt̄ ex proportiōe signa uideēt. n. quēad-
 modum horoscopus initium & gubernaculo remoq; alior̄ esse. Poterimus aūt hoc p̄-
 cto loca constituentes & de actione & de aliis accidētibus actionibus loqui hoc nēpe ē
 ab eo dictū. 44. IPSius p̄fecto corporis loci. De negotiis speciatī dicēdo necnō actio-
 nibus aduenientibus reddit in memoriā etiā q̄ prius dicta sunt. Dixit. n. auditori relin-
 quo cōplexionē tenues & imixtas figuras exponēs & uniuersalia docet nunc ut conue-
 niat stellagē cōplexionē inuenire. si enim stellae inueniant̄ domicilii dñatum capientes
 loci q̄siti considerādæ sunt rōnes quas ad locū hnt nā si beneficia syneretæ hoc est cum
 aliis factiōne habentes suā fulxionē habētes cōsonātia: dissonātia benefici synhæretæ i
 p̄p̄riā fulxionem habentes cōsonātia dissonātia benefici parhæretæ suā fulxionē hntes
 consonātia dissonātia. malefici synhæretæ suā fulxionē habētes cōsonantia dissonātia.
 malefici parhæretæ suā fulxionē habentes dissonātia. Malefici parhæretæ alienā fulxio-
 nem habentes dissonātia. 45. IN aequales habeāt rōnes maiores habenti rōnes p̄p̄riā
 præbere oportet alterā uero minores adepto. Si aūt discere uelim⁹ etiam tēpus quo de-
 bent exercere & si simul exercebūt uel differentib⁹ tēporibus cōsiderare conuenit utrū
 simul sint necne. nā si simul sint idē erit tēpus actionis. subscribit aūt hoc ipsum natura
 quā faciunt ad **☉** & horoscopū matutine nāq; existentes celerius efficiūt. Vespertinae
 uero tardius. Quod si in differētibus sint calculis uel etiā eisdem & in locis differētib⁹
 ex eisdem fulxionibus cognoueris tam tarde q̄ cito efficientē si nāq; matutini tarde &
 post prima tēpora. 46. NIHil putāt disponi magnū disponit pariter genefim oīs stel-
 la sed nō uniuersaliter neq; magnū qcq; sed cū domicilii dñam habet rōnē nequaq; pri-
 mi domicilii dñatus cām. 47. DE Fratibus. Cū de fratrib⁹ habuerit oīonē q̄ de gene-
 si hoc ē de ortu oīonē num qd̄ consequit̄ exponi t qd̄ ipsos cōsequit̄ ostendit de fratri-
 bus ostēdit nūc de indicatione locū a quo considerandū est de fratrib⁹ rō q̄a inquit de
 fratribus q̄rens nil aliud q̄ de sobole q̄rit de matris fratrib⁹ dicere. Est aūt sectio nō ge-
 nesis sed matris & ascēsiō matris. Capitur nimis nō idē ut iam didicim⁹ sed in nocturna
 quidē genesi **☉** in diurna uero **♀** dodecatemoriū ex hoc nāq; inueniemus sectionem
 hoc mō. capiēdæ sunt partes horoscopū faciētis loci **♀** & **☉** inde iducere expedit ad cli-
 ma capeq; adhærēt ex ascēforia tēpora eaq; ad rectæ **☉** inducere paginulā & asp̄icere
 ubi cadit iductū ascēforiū tps & ubi nō deserit ibi dicere oportet eē sectionē. & ex hoc
 cōsiderare opus ē de fratribus esse genefim. nā si benefici locū spectarint dicitō multor̄

fratrum esse genesim. sin malefici paucorum fratrum. Sciendum primo quæri oportere in hoc capitulo num raritas sit fratrum necne inde crassiore modo numerus uideendus nam examinatum ac ad libellâ inueneris quantitatē. tertio in his utrum formosi sint necne uel formosi fortūati. Quarto aut mares sunt aut fœminæ. Quinto quales sunt pcedentes & quales sequentes utrū mares an fœminæ. Sexto si maneant amici uel inimici. igitur totâ fraternitatem considerabimus ex medio celo ut dicebamus & hoc ascē sione & si multi sœmini hæc considerando dodeca temoria & si benefici ista spectâtes numerum uero ex multitudine cognoueris spectantium beneficorū ♃ ♀ ☿ & signorū natura. nam si fuerint signabi corporea ubi sunt inspicientes stellæ illoꝝ duplicem ratiocinabimur formositatē & deformitatem ornate ex præbentibus stellis cognoscemur habitudine. mundane enim bene dispositi formositatē significant. male uero deformitatem absolutionemq; eâ. utrum mares an fœminæ sint didiceris ex stellarum deformata natura utrum masculescant an fœminescant cōpte præbētes fratres stellæ. masculescūt & fœminescunt compte tripliciter aut per angulos & centra prout fuerint. masculescūt in masculinis quadripartiis. Alii aut in fœmininis & si in masculinis fuerint alii quidem illi uero in fœmininis & iuxta suas fulxiones hi masculi erunt illi uero fœminæ. hæc nempe in præcedentibus integre didicisti primos significant qui in subsolanis locis. ut q̄ in ab horoscopo ad meridiem usq; & ☿ locis. posteriores aut in libycis magis locis hoc est a meridie ad occasum usq; & horū ☿. amici manent quicūq; habent præbētes stellæ consonas dño meridiei significando nobis de fratribus orationē. at si non solū præbentes fratres figurentur ad dñum meridiei sed sortē fortunæ quâ curâ sit intuetum non amicos solū ipsos dixeris sed etiam una uitam agere. qđ si figuræ sint intueti dic fratrum inimicos. 48. FERE & ab his. Nō temere fere ascripsit sed indicās ut examinatus ex ipsis cognoscamus geneses. nunc per alias geneses nūc alias augurabimur & hic ut in parentibus fere adiecit. 49. ET Non ultra potestatem ac numerū. Nō utiq; oportet numeri acris ratiocinio insistere uel qđ multitudo fratrum uel qđ positio multi sit sœminii. Satis enim est dicere pinguiore mō proximū numerū. 50. QVANDO & æque matre natis solum. benē quæritur in patre licet ☉ admiserint quando quidē & ipse de fratribus significat. Semper igitur cū maleficis inuentus totam facit fraternitatem. Cum beneficiis fraternā multitudinem. 51. SIN Autem in centris. Sape diximus centra potestatē in ipsis præbere euentis quodq; ualidiores centroꝝ sectiōes in primis horoscopus cum igitur aduersatio figurationum maleficorū fuerit præcipue horoscopi tum ♃ existente primiparæ uel primisæmines fiunt ☿ alios ipsorum ab sumūt fratres ♃ quidem quo antiquiorē ob suâ naturâ faciat. at ☿ ut corruptiōis fiat causâ. 51. DE Saturno. Hinc ægyptii dicere consueuerunt quod si ♃ horoscopi Luna medii celi primiparas uel primialtos faciat si super inuehatur contra. necesse nimirum stellæ ab sumptionem facientes aut ait ad loca figurari quæ de fratribus ad ad spectâtes stellæ cū igitur spectarint figuratos breuis temporis efficiunt qui mundanæ masculescūt ut aut masculi fiant suapte natura uel fœminæ & uel ī subsolanis uel in libycis dando stellæ supposito ut te docuit in oratione quâ de parentibus habuit ut oportet ab ipsis & particularia dicere eodem mō & hic uult facere capere enim expedit dantem * si una sit ipam solam. sin multæ cuiuslibet propria quarentia q̄ proportionem habeant illaq; pro horoscopo effectam ex singulis locis particularia dicendo. 53. DE Masculinorum & fœmininorū aduisum deq; fratrum oratione. Rursus diuisionem comitatur de naribus & fœminis oratio. Hoc enim consequens erat ut completo de genesi capitulo & post genesim reliquum est ut q̄ in ipsa genesi dicatur ex quo par est de maribus & fœminis dicere. oportet aut in uniuersum ad lumina & horoscopū spectare ac ut inuenerit hos dispositos uel etiam domicilii dños ipsorum ita prædicito. non enim inuentis ī huiusmodi locis definiendum sed si inueniantur congrue ipse necnon domicilioꝝ dñi positi tū audacter definiendū sin aut contra oportet potius plures habētes rationes cōsequi enumerat aut modos quibus masculescunt & fœminescunt stellæ ut utendo disciplina inuenias contemperamentum & qui imperent quâ uim consequantur eligendo hoc est congruendo iuxta sœminii affectionem & perinde difficillimum hoc præceptum ī totum enim iuenit pinguiore mō idq; est qđ superius dixit iuxta id qđ possibile sit. 54.

DE NATIS geminis. Ac de geminis natis est propositum differere ac de geminis natis propositum est tractare & hoc de eisdem capitur locis considerare opus est lumina ac domicili dominos ipsorum si enim hi inueniatur insignis bicorporeis bicorporei erunt qui eduntur præsertim etiã domiciliorum domini in his inuenti fuerint locis idem autem faciunt cum in bicorporeis quidem non fuerint signis cum alia stella proportionẽ nãq; habet numerus stellarum naturæ geminorum ac si plures inueniantur. idẽ sit qđ si bicorporea sint signa & stellæ non duæ solũ sint sed plures simul plus uel quæ pariter bina. potueris autẽ discere multitudinem a multitudine custodientiũ facientem stellã at genus a figuratis stellis ipsi ☉ & ☽ & horoscopo. Iam utiq; didicimus quo pacto cõueniat discernere fœmininam & masculam stellam speculatione considerat fœtus ac reducit singulos ad diuinam aliquam potestatem non temere ut quispiã censuerit faciẽs sed conferentia quæpiam ad prædicta scribit: quoniã necessario aut fœminia quæ edũt aut masculina aut utrunq; sunt ac uel plura masculina uel fœminia masculina quidem imperiis fœminina uero gratis & reliqua geminis castori polluciq; ac cereri & proserpinae & dionysio putarunt dari. Quomodo igitur ex his præscierimus nõ enim cõemorauit nisi quæpiam consideratio iam conficiat quod didicimus. opus nimirũ est cõsequi cõiecturã & indicare ex diuersa singulorum pprietate ante genesis inspectoꝝ inquit deoꝝ in imperantium ordinationẽ & mundum prædicto ingratus euphrosynem & in geminis metum & metus liberationem & in cerere summistrationẽ uariorum fructuum aliaque præsciscere potueris ex eis quæ accidant puerperæ cõsequi namque consueuit tenebras inquit horoscopus & lumina præter namque cõtemperatiões horum locoꝝ fieri consueuerunt gemina aut tria puerperia. 55. MVLtitudinem quidem ab hoc facientia. Vult te reliquũ docere quomodo debeat dicere & quotus sit numerus & utrum masculina an fœminina. multitudinẽ quidem a domicili dominis cũ inuerti fuerint uel simul inuicem positi uel ipsi per se at genus ab inspectis stellis utrũ masculinæ an fœmininæ. iam didicimus quo pacto opus sit discernere masculinos & fœmininos fœtus. cũ autem talis fuerit affectio opus est in totũ unum ex centris assumere luminibus ut uel horoscopum uel sectionem siquidẽ horoscopum cum luminibus cõsiderans cõpereris bicorporea signa in quib; sunt parata gemina esse. Quod si horoscopum nõ inuenias. medium cælum in his tum alicendũ quid & de puerperis q; gemina sunt puerperia quæ plura aut domicili domini indicarint. 56. DE MONSTRIS. Nõ est autem alienum: ut cum de puerpera habita sit oratio deq; naturaliter effictis at nũc de non naturalibus docet quo undiq; elaborata pfecta sit oratio. Considera igitur lumina ut habent utrũ sine figura sint ad horoscopum: aut ad ipsum figurantur. si enim declinarint lumina sintq; sine figura horoscopo & malefici sint in centris duobus alterutri aut ænigma est puerperiu aut talis est infelicissimus. quo pacto discernimus a se inuicẽ talia: cõsidera præfactã coniugationẽ & domicili dominos non solũ in coitu aut plenilunio te querere opus est sed etiã in educatione. Idem quidem sunt. contingit aliubi quidẽ ipos cõpositos esse in coitu si cõtigerit & aliubi in partu ac si hos in ueneris luminãq; quæ sint inconnexa ad factã cõiugationem monstrũ dicito puerperium inde i his quære utrũ uerũ hoĩum monstrũ sit qualia consueuerunt ex hoĩb; parturiri an ex ronis ex parte sit qđ genitũ est & rursus tenuius & exactius hoĩ singula exquire cũ nãq; inueneris irrationale puerperiu exquire utrũ in numeꝝ agrestiu an cicuru & si cicurũ utiliũ hominibus quorũcunq; anne at cũ ex hoĩbus quære utrũ ænigmaticũ sit quod factum uel honoratoꝝ ut hermaphroditi uel harpactores. Quo pacto igitur discernemus utrũ ex irrationali an ex hoĩe editũ sit considerare expedit cognoscendo prædictas figuras q; monstrũ sit puerperiu in qualibet signis sint lumina in humanis formis an ferinis & ad signi naturã dic esse puerperiu. cæterũ sit signũ ubi lumina cõstiterũt. beluosum & malefici centra amplexi sint. dicemus irrationale esse ob signi formã. Considerandum aut in his si figurant benefici ad lumina necne. si enim nõ figurentur dicemus puerperiu immite etiã sin figurentur esse mite pronũtiabimus. sin autẽ qualecũq; ẽ adhuc examinatus exquiremus considerum beneficũ luminaribus figuratũ ♀ enim existẽte. dic mite genitũ ẽẽ felles & canis & taliũ editoꝝ uel ♂ & ♀ spectabit tale erit ♀ autẽ spectas ad usum humanũ tendẽtiũ dicem; sin aut nõ inueto hoc puerperiu mōstrũ est si lumi-

na in humano inueniantur signo puerperium ex hoibus eolitur esse dicemus. at si uelimus ut in ratione carentibus dicere proprietate: consideranda proprietates signorum ubi sunt centra uel in quibus sunt malefici uel ubi sunt lumina & si nullum beneficium ad haec delatum loca inuenierimus aenigmaticum ipsum pronunciato. si inuenero ♃ uel ♀ aio beneficorum monstrorum genitum esse. si ☿ inspexeris edentulos & furdos facit & interpestitue loquentes his tales erunt causae quales sunt uaticinia praesagiarum. 57. DE MONSTRIS non alienum. Superiori hoc subiecit capitulum quo per omnia unio & communicatio cedat. nam de monstris puerperii est oratio. necessario namque puerperia aut naturalia aut contra naturam comparari ut plurimum: inuenitur enim idem inquit in humilibus genibus eiusmodi: unde nolis admodum confidere huic soli statim considerando: quantum quidem quod dictum est commune est humilium & monstrorum genium consequenter docet qualibus potius confidendum & credendum praesagium. 58. DOMICILIO dominantem. Iterum domicilium dominum te uult capere in coitu dominantem sed iuxta euerisionem significat per quae inquit & euerisionis lumina & ☿ & horoscopi cum dixerit iam domicilium dominos luminum rursus ☿ memorauit indicans ut magis necessaria est aliis eius consideratio ipsa siquidem prohibet corporis domina. 59. SI Igitur hoc dominum erit. Cum dixerit quo pacto dinoscere oporteat an monstrum sit puerperium necne nunc aliud scribit elegantissimum quo pacto possimus dicere an ex feris sit partus aliusue animalibus an ex hoibus. 100. CVM haec ita habeant. Hoc est non inspectis considerantibus coniunctionis loca maleficos & centrum facientes signi unde ad lumina beluosi existentes putare oportet beluosum esse partum. at ex beneficiis cognoscemus mite sit an imite id ita aliis habentibus nepe domicilium dominum habentibus conuersis existentibus & maleficis centrum habentibus non pronunciauit ut in eis. quae antecesserunt quod omnino erit ex hoibus aut per hos non qualitatis inquit inuenies proprietate considerando signorum formationes: sed cum malefici figurati fuerint ad lumina centraque tum confidetur pronuntiamus ex hominibus esse partum. 101. DE NON altis & editis. Cum de monstris habuerit orationem docueritque quid te nosse oporteat an sit naturalis partus an contra naturam nunc consequenter querit utrum nutriendus accedat partus necne id namque reliquum erat. querens prius differentiam eius qui est de tempore uitae & de eis qui non alent inquitque tempus est annum quod cunctas in se horas continet & perfectum sibi assumat quocumque igitur de tempore uitae differit non de mensibus non de diebus sed de annis. 102. QVIA igitur opus est perfectum esse uaticinium. Non solum scire quotannis uiuat sed etiam menses solos & dies uel horas quod de fratribus sermo contra inducit ex quo discimus utrum dies uel menses uel horas uiuat & pinde qualitate quidem communicat. de uita namque ac morte differit at de quantitate omittit loquitur aut nobis prius de eis quae circa partus uersant absolutos & de uiuentibus menses aliquot uel dies & de expositis & si pariter assumant uel in seruitute elabant an filiorum procreatione. cum enim non nutritile radio benefici mitigatum fuerit tum ad exposita decidet figuram & consequens erat de non nutritilibus differenti utpote hoc quoque non omitteret. rursus disciplina uniuersali utendo ex luminaribus considerat lumina & maleficos nam si maleficos inuenias cum luminibus existentes aut dimittentes per partes & non significare & domicilium dominos ipsorum non simul existentes uel figuratos maleficis non nutritile dicito & illico abolitum iri puerperium. Idem autem hoc erit & si lumina non dicto fuerint modo disposita: sed alio. Quod si non aequae partibiliter figurent malefici non erit uerum dictum dimetiens sed cum inuenieris aliquam distantiam inter axem luminum & magnae stellae tum erit considerandum an due sint spectantes stellae. tum namque id pro modo erit attenuat namque & obliterat a distantia partium auxilium at malefici additamentum non dubium quin si distent inuehant aut per se uel per praesentiam ambo per dimittentem alter. & alter per praesentiam uel ambo luminaribus uel utriusque nullo beneficio figurato erit manifestum quod diximus quod si figuret aliud quidpiam erit. Sed quia contingit mortua uel semiuiua edere planetam eiicere hoc pacto id licebit intelligere ☉ & ☿ ne inspiciant malefici: nam tum ex centro magis offendente habebunt actionem ut iam didicimus. haec nimis ita dinoscant a maleficis & luminaribus. etiam beneficorum lumina non succedere si curae sit haec quoque lumina continere. id hoc modo discernemus cum lumina uel ipsorum altege defluerit. cum poreutici & cum aphaeretici fuerint sunt autem poreutici cum progrediuntur aphaeretici autem cum repedant retroque gradiuntur benefici inquam cum indictis partibus quatenus malefico alligantur. quot enim

fuerint partes inter luminare & maleficum totidem oportet dicere menses uel dies uel
 horas uiuere puerperiu. id sane discernere potuerit ex potestate uel imbecillitate stellaru
 inspecta nam si fuerint prothetici & orientales ualidiorē habebunt potestate qui ue-
 ro occidentales. apharetæ imbecilles imbecilliu aut dies & horas præfagiemus. ualido
 aut menses sin contra cōtingerint bñficum defluatq; a malefica extheta dicit. In-
 de querendū est si in seruitutē reuoluatur an sobolem pcreandā. considerandū an quis
 quam maleficorū feratur ad beneficū radium imittendo luminibus an lumini. nam si su-
 per euadetur a malefico in seruitutē reuoluetur. sin beneficis super euadet ad libertatē
 est aut cū recognoscentes patres resumpserint. id erit cū beneficis lunæ cōnectetur aut
 centro qd horoscopū facit assumpserit spectantē maleficum uel alterutrū ipsoꝝ habue-
 rit potestate & constitutū sit sub fulgore luminaris planeq; cōbustum eodem modo &
 in plurimis genituris considerandum namq; cū inuenerimus unū aliquē dictorū simul
 inspicere. * * sub radiis tum dicimus iperfectū fore & carnulentū quiddā neq; omni-
 no perfectū editū iri si a malefico super euadetur manens cōbustus tum erit nutrimenti
 expers & temporis q non in quā uicturū puerperium. 103. Modus habetur de tēpori-
 bus. diximus nimirū de uita & morte. considerandū præmonet tēpus proprie tale an-
 nus assumitur potestate. nam perfectū est cōprehensoriū existens quattuor. iperfectum
 aut ex una uel duabus & paucioribus perfectū horis. 104. Hinc. Hac inquit de causa q
 unus quidē circa mensem fit alter uero circa annos unus quidē simpliciore[m] habet cō-
 siderationē alter uero multifidā & magis uariā in eis quæ maleficorū. duo igit ex omni
 modo oportet querere si centrū teneant * * cum luminaribus maleficæ & si nulla be-
 nefica ipsas respiciat paratates aut utraq; alterius inuenitur. 105. SI COhibeant loca-
 liter. Hoc ē ad sint tū ☉ & ☿ mortua uel semiuiua pariūtur cū ut dictū est ☉ qdē ☿ di-
 mensus fuerit ☽ aut ☿. si igit ualidi inueniant mortua aut pthetæ aut oriētales iuētū.
 sin imbecilli semiuiua. imbecilli autem facti dictis contraria faciūt ut apharetæ occidui.
 106. DE Tempore uitæ. Qm̄ circa uitā & mortē de nō nutritilibus & de tpe uitæ ser-
 mo surrexit iure tum unā ambobus & eandē dixit & pcessit quidē de nō nutritilib⁹ se-
 quitur aut de temporibus uitæ cū de non nutritilibus Ptolemæus dixerit par est ut de
 uitre tempore loquatur incipiensq; causam perfert ob quam post genesim ante omnia
 collocauit hoc capitulū ridiculū inquit Ptolemæus est qd scripsere quiddā de nuptiis
 aut reliquis apotelesmatis. cum necdū tēpus uitre ostendisset præuenit namq; mors ip-
 sa apotelesmata. expedit igitur prius de tempore uitæ dirigere capitulū. quo autē hoc
 habeamus capienda prius hæc tria apheticos in quibus esse debet stella quā oporteat
 emeritā esse inde aphetas hoc est emissas & tertio anæretas. sunt autē anæretici loci &
 stellæ. 107. HOC qd faciunt aphetici loci positionis sunt quinq;. Quoniā igitur ante
 cedunt alios aphetici loci age doceamus qui sunt & quot aphetici loci. sunt nempe om-
 nes quinq; horoscopus: mediū cælum ascensio mediū cœli qui est locus undecimus &
 nonus & occasus: hos namq; inuenies locos insupra terrā hemisphærio non iniuria su-
 pra terrā solum hemisphæriū assumpsit. id namq; habet cū uita pportionē i aperto exi-
 stens mundo sed quia pars una est quæ facit horoscopū & una mediū cælū & altera sub-
 lata & occidua opus est horoscopū & reliqua centra locosq; latius inspicere quid pars
 faciat & quā dicamus centrū obtinere habet quasdā ante productas & alias sublatas igitur
 ex productis partibus quæcūq; fuerint cape quinq; partes reliquas uero ad cōplen-
 das triginta partes relictas ex ascensionibus. neq; enim opinionē sequitur ægiptiā ut
 opus sit quindecim partes capere & perductas & sublatas nō ipsos sequitur id asserens.
 ex his nāq; sit consequens capere insupra terrā hemisphærio partes triginta infelicis ex
 cedēdo ut habeas sequentes fœlicitatis & pxime triginta mediū cœli & post illas. 9. ip-
 sus & cōsequentes. 8. loci deinde occasus & perinde iuxta hāc doctrinā sæpe fœlicis lo-
 ci partes ad infœlicē cadere cōtingit significere aut partibiliter nō simpliciter neq; abso-
 lute neq; enim ut aliis unū aphetē suscipit neq; indefinite partientes est. dicit sane parti-
 cularē horoscopū dextræ ac nō sinistra. nec enim inueniuntur insupra terrā hemisphæ-
 rio. 108. INDE eorū qui ad orientē. Hoc cōtra Dorotheum est ille siquidē præponit
 horoscopū hic uero cælū mediū uidetur nāq; cælū mediū cum capite habere propor-
 tionē at q caput cætera pcellit corporis mēbra. 109. NEq; qd in cōnexū. Cū dixerit

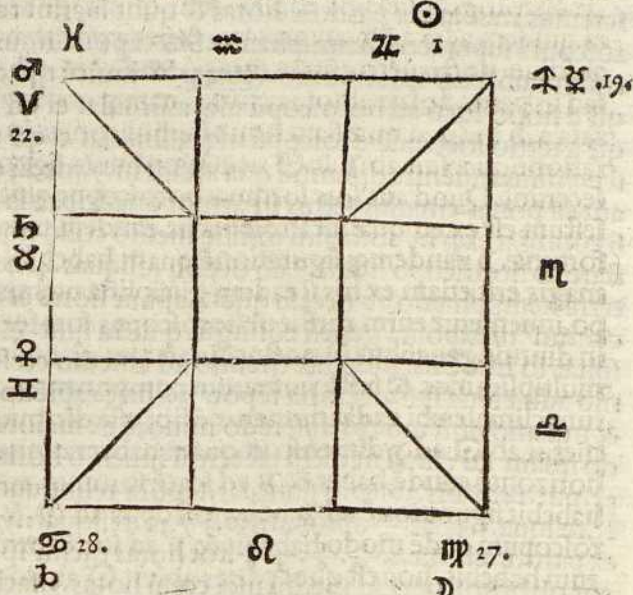

loca oīa aphetica nunc cās dicit per quas sub terra hemisphæriū relinquat partesq. ss. sublatas horoscopo suscipiat cur p̄stituendo huic supra terrā neq. octauū suscipiat dodecatemoriū qd' in cōnexū esse dixit neq. dodecatemoriū qd' orit' ante horoscopū dōtrāsumit a terræ exhalatione perturbatq. ppriā puritatē. **I. IO. AD Q d' & coloribus & spicimus nāq. in solaribus artib' nebulosiorē aerē ut nequeat pure ut plurimū oculog. acies in ipsos intēdi. I. II. POST** uero ipsas. Rursus aphetas p̄iudicādas censet dicendo aphetica loca & hogē inuētionis doctrinā. nūc etiā inqt aphetas enūmerosq. ipsos i uni uersum & inordinate. siue ita discernit & ordinē exponit. sunt. n. inqt ☉ & ♃ aphetæ. horoscopus fors fortunæ & taliū domicili dñi. tum autē ex his iudicabit aphetes cū i loco aphetico fuerit. Q d' si ita nō hēt non assumet. q. s. autē ipsoꝝ ordo primū expedit cōsiderare utrum genesis diurna an nocturna in diurnis qdem genesisibus solē ut dñm factionis considerabimus an in loco sit aphetico q. si nō inueniat in ullo dictoꝝ locoꝝ ad lunam procedimus & eodem modo exquiremus in loco ne sit aphetico. si autē ipsi non affuerit ad domicili dñatum ☉ & ♃ & horoscopi at domicili dominus nō omnes ex necessario trium erit. sed trium optimus hic est qui ad plures quam duos uel saltem unū tris habebit rationes ex quinq. dictis. Quod si neq. ☉ neq. ♃ neq. domicili dominum inueniamus in aphetico loco tū postremo ad horoscopum cōtendimus. at in nocturnis genesisibus incipimus quidem a ♃ non inueniendo aut ipsam in aphetico loco ad ☉ pergemus q. si nequidem ipsum inuenimus ad domicili dominos ♃ & fortis fortunæ ac plenilunii. uidetur autē diurna quidem ☉ ♃ nocturnū plenilunū. Quod si nequidē domicili dominos luminum inueniamus in apheticis locis considerabimus utrum coitiua sit positio an pleniluniaca & in pleniluniacis quidem sortem fortunæ capiemus in coitiuis autē horoscopum. uidetur enim. ☉ ♃ tanq. factionē trāsmutare & nocturnam existentē in diurnā trāsdūcere. nam horoscopus diurnus est at fors fortunæ rursus ipsa ut mox demonstrabitur horoscopus est diurnus. Sciendū autē q. non quemadmodū alii sortem fortunæ capit Ptolemæus sed omnino a ☉ in ♃ numerat & æque ab horoscopo enim inquit nouerunt quæ sub sorte fortunæ scripta sunt dicit aut Ptolemæus nec hepsō & petosiri. **I. I. DE SORTE** fortunæ. Hi namq. primi de astrologia præfagia cōplexi sunt. quinā igitur hi? Cum fortunæ sortem capias dies quidem a ☉ ad ♃ annumeres & per æque ab horoscopo & in consequentia signoꝝ absolue. noctu uero cōtra cōtra porro ē cum a ♃ in ☉ feceris & neutiq. in cōsequētia sed in præcedentia absoluas. rursus namq. eadem inuenitur quæ prius inuenta numerata a ♃ in ☉ at quæ fiant non amplius contra in omnibus custodierunt sed in enumeratione quæ fuit ab ♃ in ☉ neutiq. ordinem signorum in contrarium est præcedentia fecerunt. Quod aut fors fortunæ horoscopus quidem sit nocturnus & luminaris manifestum est ex eis quæ ait Ptolemæus. eandem namq. rationē partium habebit ad sortē fortunæ ♃ eandemq. figurationē quam habet sol ad horoscopum. manifestum insuper magis erit etiam ex his si eadem disciplina utemur per canonē qua etiam in horoscopo. inuenietur enim rursus ut horoscopus fors fortunæ inducentes namq. partem lunæ in diurnis genesisibus in nocturnis aut per ∞. capiendog. ascensoria tempora & horas multiplicamus & factū numerum componentes cum ascensionibus queremus in ipso rum climate ubi cadat numerus & ibi esse dicimus lunarem horoscopum itidem inuenietur ab ☉ ad ♃ dimenso ut quam habet rationem & figurationem ☉ ad orientālē horizontē eundē habet & ♃ ad sortē fortunæ. eodē modo fors. fortunæ capta eandē habebit figurationē ad ♃ ut horoscopus ad ☉ & contra: quam figurationē ☉ ad horoscopum eodē modo habebit & ♃ ad sortē fortunæ. similiter & ratione uterq. ad alterum habebit. hoc est quot partes absuit ☉ ab horoscopo. totidem luna. quoq. a sorte fortunæ. **ii. 3. IVXta** conscriptum. Hoc est iuxta id qd' a principio conscriptū sit sunt q. dicant nec hepsō tangere qui primus hæc præcepta & indagauit & cōscripsit. **ii. 4. PRIMUM** solem. Nam domicili dominus rationē habere debet non ad parhæretas sed ad factiosos factiosi autē diei ☉ & ob ipm coitus. opus enim est ipsi omnino apponi ☉ in de horoscopum. hoc namq. principium supra terrā hemisphærii. opus autē est domicili dominum non cum omnibus esse ductis sed aliquibus uel uno nam si omnium inueniantur bene habuerit sin secus nequidē ita abiiciendis. oportet aut omnino ipsum

tris habere ratiōes domiciliū dominam stellam ex quinque dictis nā duo obtinens unū.
 ne non est domiciliū domina. 115. SI Non postremum. Postremum ipsum capit quia
 idem inuenitur aphetes & apheticus locus. 116. HOROScopum & sortem fortunæ: ut
 in diurnis genesibus horoscopus admittitur ita & in nocturnis fors fortunæ & ipse no
 cturnus horoscopus. 117. SIN utrūq; luminare. Memorauit simpliciora iam de cōpo
 sitis loquitur unumquēq; apheten dicendo ait nūc duos simul & tris inueniri aphetas.
 Cum enim inquit inuenieris bina lumina in apheticis locis considera quis magis ipso
 rum euenerit in dominantiori loco & illum præpone. Quod si inuenias domiciliū do
 minum tum illū cape. Cum etiā in dominantiori fuerit loco q̄ lumina. quærere par est
 de sorte fortunæ in nocturnis genesibus. Nam quia ipsum ultimū assumpsit. non semp
 aut ita in supra terram inuenitur hemisphærio. Cum non inueniatur quid faciendū oc
 curremus necessarium esse genesim aut cōiunctiuam esse aut pleniluniacā si igitur coiti
 ua sit non sortem fortunæ sed horoscopus capiemus sin lunaris omnino in supra ter
 ram hemisphærio fors fortunæ inuenit nec ulla nobis occurret ambiguitas. 118. CVM
 hæc ita habeant. Dixit apheticos locos & aphetas. nunc uult memorare quomodo ca
 pere oporteat factas ex ipsis apheses quibus peremptionses fiunt. Quoniam igitur quin
 que locos accepit i supra terram hemisphærio apheticos distribuit super terrā hemisphæ
 rium primam in duo i subsolanum & libycū hoc est a medio cælo ad horoscopus &
 a nono loco ad occiduum & quicūq; igitur inueniuntur aphetae in subsolana parte ad
 horoscopus capiuntur & apheses ad illum suscipimus ut in. 9. in occasum opus estq; tē
 pus capere occasus ipsorum & totidem dicere annos esse. quo pacto autem capiamus
 occasus tempora dicere necesse est. Nā Ptolemæus obtulit. tarditates ascensionum si
 gnorum celeres descensionem fiunt & contra. tardæ ascensionem exignæ descensionem igit
 tur quæ per dimetientem æqualibus scandunt temporibus quibus descendunt & rursus
 ascendunt æqualibus sublatorum descendunt capere igitur opus est sublatis ad 30 &
 quotquot hæc inuenta fuerint tot dic descensionem ut 17 existēte stella si uelimus descē
 siones inuenire capiemus 30 ascensionem. age exemplo constituamus propositum. Sit
 igitur horoscopus 8 partium. 19. ☉ in ♃ parte prima ☾ 17 parte. 27. ♄ in ♁ ♃ in ♄

♂ in ♋ parte. 22. ♀ in ♌ parte. 6. ♁ in ♍ parte. 19. Quia igitur ☉ diurna existēte geni apheticum facit in. 9. loco capio per dimetientem quæ est 30 partem primam & in duco in tertio climate in hoc namque comparatum est capioque ad hærentia ascensoria tempora inuenioq; ipsa existentia 76. & horoscopi inuenio. 36. auroq; minorem a maiore & super sunt. 40. ac totidem aio tempora occasus posteaq; autem hæc inueni tempora opus est cōparare partes inter occasum & aphetū si enī inueniatur prope plus uel minus proportionem habētes examinatum sunt inuenta si minus conueniant subest error ut etiam nunc

est inuenire consonum numerum cape ipsius ♃ post apheti partem deinde ♁ partem. 30. & ♌ ubi est occasus partem. 19. collectæ autem partes. 40. inueniuntur ut erat descensionum auferunt autem uel addunt obuiantes stellæ beneficæ quidem obuiantes addunt at maleficæ subtrahunt. quædam autem sunt quæ in proposita genesi occurrit 30 prius per 30 occurrit inde ♄ per ♁ & ♀ cum uero aphetes inueniatur in. 9. loco tum horozima dicitur quod iuxta horarum constitutionem capiatur. opus autem est ita facere si in supra terram hemisphærio stella inueniatur ipsius partem proferemus ad rectam

sphæram sin autem sub terra ad ∞ capiemusq; adherentes ei & medio cælo ascensoria tempora & minorem a maiore auferemus & relictum partimur per horiæa tempora. at tempora horiæa ita proferemus. i. is. QVO pacto opus sit inuenire horiæa tempora. inducendo inclina subiectum per ∞ partem ipsarum * * cuiusmodi inueniemus horas totidem dicemus abesse a medio cælo stellam igitur econuerso dicemus qd sub terra centrum. Quoniã igitur ipsum centrum subterraneũ sex horas distans fuit ab horoscopo: a mouentes ab sex quæ sunt a partitione reliquas esse dicimus distantiã horoscopi. sed quia cõtingit horiæa tẽpora non esse æqualia horis sed uel plura uel minora opus est qd' superest uel deest partiri per duodecim & quot fiant tot horas addere uel auferere cuiuslibet horæ. Quod si inueniat stella in occasu oēs apponis numeros sin distet a centrīs iam dicta utitor doctrina cū eo qd' mars & ♄ in m. his ita habentibus considerare opus est unde cognoscamus quantũ auferat aut addat occurrēs stella scireq; considerare opus est ut opus sit supra terram existentem stellã ipsam capere minime operose at sub terra disponi in ∞ proinde rursus ipsam in supra terrã inueniri hemisphærio. inde opus est i ferre medium cælũ in eo qd' in terra inueniantur hemisphærio adhærentia ascensoria tempora facitq; id excessum auferẽdo minorem a maiore & excessum horæ hoc modo effectum partiendo per horiæa stellæ tempora. cõperies autem horiæa tẽpora partem per ∞ stellæ in clima inducendo. & si ita inuente fuerint pures. i. horis atq; ita iuxta p. portionẽ ipsarum auferendũ usus aut horiæorũ tẽporũ sunt distantiã horarũ horoscopi. Si igit' inueniat stella in horoscopo apponimus cuncta horiæa tẽpora. Sin absit ab horoscopo quot ab fuerint ab horoscopo horæ tot auferemus horiæorũ tẽporũ. Vnde etiã si inueniant horiæa tẽpora plus. i. horis aut pauciora partimur ipsa p. i. & ut ita ex ipsis auferamus quas inuenim'. pprie tibi utriusq; horæ efficaciam explicabim'. cū uoluerim' discere quot distent horis horiæa stellæ tẽpora in eũ quẽ ex excessu partiẽtes inuenim' horarũ aliquẽ habebimus numere. Inde cõsiderabimus utq; in pcedentib' est mediũ cæli stella an incõsequentib'. ac si in cõsequẽtib' partib' inueniat pmitteremus inuẽtis horis ab horoscopo ad cælũ mediũ q̄ sũt sex. siq; dẽ sol oris. i. supra terrã mot' hemisphæriũ cõficit utrũq; supra terrã quadripartiũ sex oib' mouet horis. Sin aut' i pcedentib' auferemus inuẽtas ex partitõe horas & quot fuerint relictæ totidẽ dicemus eẽ distantiã horoscopi i supra terrã hemisphærio. Sin cape uelimus distantiã in sub terra hemisphærio trãsmutabimus ipsa hoc mō. Quæ p ∞ inuicẽ quadripartia eadẽ uim hũt distantiã ut qd' a nono loco ad horoscopũ usq; assimilatur ei qd' est a tertio loco ad occasum usq; & qd' a tertio loco ad horoscopũ usq; assimilatur ei qd' ab nono ad occasum usq;. Proinde si uelimus inuenire distantiã qua absuit in. 9. mediũ cæli eadẽ pportitõe faciem'. exēpli aut' cã ponat' circulus sectus in q̄ttuor quadripartia sitq; stella q̄piã in. 9. loco inueniat at si cõtingat ex p hypothesim distate medio cælo horas. 2. in. 9. sumẽdi loco. dixerim' distare ab horoscopo horas. 8. ab occasu reliquas. 4. ex altera parte agẽtes dicem' qd' i supra terrã hemisphærio ab occasu qdẽ. 4. absuit horas at ab horoscopo. 8. hæc cū ita habeat cernim' ut exposita genesi cõtingũt q̄ dicta sunt. Σ prius i loco facit i supra terrã hemisphærio hoc ē in. 9. loco: & q̄rendo ad i medio cælo recte sphæaræ. 4. q̄ pars est ∞ inuenio adhærentia ipsi ascensoria tẽpora. 36. hæc capiẽdo q̄ro etiã $\odot$ ipsius III . i. partẽ iducẽs & inuenio unũ mō tps auferẽdo minore ex maiore habeo relictã. 35. inde iteq; inducẽdo ipsam ad clima ut dictũ est tertiũ inuenio horiæa tẽpora. i. 30. partior p. i. 30. ipm 35. p. i. 24. & bis. 30. 60. q̄ fiunt. 125. tẽpora relinquunt tẽpora. 10. $\frac{v}{7}$ ipsoq; i. 2. & 30. 6. & 15. reliqua. 3. 45. at. $\frac{1}{4}$. ipsoq; i. 2. 30. 3. 7. 30. reliqua. 2. 37. 30. q̄ fiunt ipsoq; i. 2. 30. 20. fiunt igit' ex partitõe horarũ. 2. $\frac{1}{4}$. $\frac{1}{4}$. $\frac{1}{3}$. $\frac{1}{6}$. tot horas dicim' ipam stellã distare a meridiã. addẽtes aut ob horoscopo ad mediũ usq; cælũ horas. 6. facim'. 8. $\frac{1}{4}$. $\frac{1}{4}$. $\frac{1}{6}$. & totidẽ dicim' ipam abesse i supra terrã hemisphærio ab horoscopo. sed qa in sub terra est discem' & econuerso dicem' qd' i supra terrã hemisphærio ab occasu distat horas. 3. $\frac{v}{7}$. igit' reliquas. i. 2. horas supra terrã hemisphæriũ dicemus ab eẽ horoscopũ hoc est. 8. $\frac{1}{4}$. $\frac{1}{4}$. $\frac{1}{6}$. igit' totidẽ auferem' horiæa tẽpora. sed qa plura sunt. i. horiæis tẽporib'. 30. scrupula debemus. 30. scrupula p̄tiri in. i. inueniunt aut partes. 2. 31. si igit' hora hẽt p̄tẽ. 1. dic dimidiũ at scrupulũ. p̄tes. 6. 20. colligũt at scrupula. 80. hoc ē accõmodat ip̄is. 3. 5. horis dic. 7. ad hæc q; ēt. 5. qd' ē. i. 12. fiũt. 19. ut dictũ ē ppe. 30. q̄ faciũt dimidiũ añũ. ait auferri horiæa tpa

a. & ser. 7. totidē igit̄ dico additos eē ānos itidē igit̄ & i ♀ & i ♀ & aliis occurrētibus
 stellis eadē utemur duos modos amplectendo ptes ascensionis. 36. capricorno ascensio
 .i. excessus. 35. at horiāa rpa. 12. 30. aliter. n. phetes i sequēti pte medii cœli mouebit̄ &
 aliter in pcedēti. didicisti aut̄ iam ab eo qd̄ in consequentib⁹ p iactū radioꝝ. uocat enī
 in cōsequētia aphesim radioꝝ iactū qñ per figurā etiā stellæ radiū inferūt aphetæ. ho-
 riāa uero in pcedentia. qm̄ ex horarū distātia ad occasum sumptæ inuenit̄ additio &
 ablatio annoꝝ cū fuerint in declinationib⁹. q̄ saltē inclinate solū inueniatur hoc est in
 quo loco. nam si in occidente neutiq̄ ad pcedentia capiat̄ sed ad consequentia. 119.
QVAE occidui horizontis. Opus est igitur capere distantiā apheti & occiduaꝝ partis
 ut iā didicimus per occidentiū signoꝝ ascensionis. capere enim opus ē p dimetientē
 partes * & ad clima inducere & capere ipsius ascēforia tēpora & occasum eodē mō
 inducētis inuenire rursus ascēforia tēpora minorēq; a maiore auferēdo & reliquū esse
 dicēdo & distātiā apheti & occidētis qd̄ nō inferant̄. uidet̄ nāq; aphetes in ipsos ueni-
 re uniuersitatis motu delatus unde nō perimit̄ & iterū auferit̄ q̄titate. bñfici namq; non
 auferunt at malefici auferunt quomodo aut̄ & quantū didicimus. 120. **VTRIS** ipsoꝝ
 figurent̄ præponēdo. Qui superficie tenus ppositum attigerūt dicere cōsueuerūt ipsū
 omnino pposuisse mercuriū siue maleficis siue bñficis cōfiguret̄ at hoc nō ita habet sed
 ait cuiusq; stellæ cōfiguret̄ illi addicif̄ & eiusdē cū illa efficitur potestatis qualia fuerit
 horiāa tempora ipse profecto pplexe & obscure locutus est ut ab horiāis temporibus
 adhærentibus cuiuslibet parti opus sit ablationē & additionē facere. at nos perspicue i
 eis quæ antecesserūt doctrinā exposuimus die quidē existente diurnas ait insupra terrā
 existētes hemisphærio. nocturnas uero in sub terra qd̄ & in oriente cū inquit inueneris
 horoscopa tēpora stellæ. cōsidera stellā ubi est in horoscopo an ne & si inuenias eā i ho-
 roscopto quo signo cūta horiāa tēpora pporie aut aufer ut si cōtigeret natura succurē-
 tis stellæ q̄ si nō inueniat̄ in horoscopo sed eius absentia iuxta pportionem absentiaꝝ
 fac ablationē uel additionē quod in occasu obuiarit. illic namq; inueniendo stellæ ad-
 ditio uel ablatio ad nihilum uenit. Quid autem est cum inueniatur stella in occasu ne
 que addit̄ neque auferit̄. inueniuntur quippe horiāa tempora abfumentia ad horas
 quibus occidens stella absuit ab horoscopo. 121. **DE RADIORUM** iactu consequentiū
 cum expleuerit ablationem in pcedentia quam horiāam quoq; uocauit nunc ad in-
 consequentia transiuit quæ etiā radorum iactus appellatur obuiantiū stellarū radios
 aphetæ inferentiū p * & Δ & □ & ∞ nec solum occurrentes stellæ sed etiam aphetes
 cum se mouens quadratū faciat aut sexangulā figurā aut triquetrā. cæterū non semper
 * capiemus sed cum * multi ascēforia fuerit tuo namque uidetur ob multiplicem
 ascensionem æmulari □ potastatem. sed Δ cum pauca sint ascensionis: nam hæc quo-
 que correpta □ admittit potestatem nisi unum inueniatur signoꝝ multiplicis ascen-
 sionis. alterū aut̄ pauca tū enim opus ē aut lat⁹ totū capere aut a canone pauca ascēfo-
 nem aut multiplicē ascēfionē inuenire. capiat̄ aut̄ hoc mō. inducere opus est in clima
 unius signi partē & capere ei adhærentes ascēforia tēpora inde etiā alterius & auferre
 minorē a maiore & quæ relinquunt̄ cōparare i partib⁹ lateris utrū pauciora sint an plu-
 ra. in sola uero lūa. glutinatio ☉ pemptoria est nō enim ut in pcedentia concurrentes
 auferunt aut apponūt ita & hic. illic enim aphæretes in illos ferebat̄. at hic aphetæ infe-
 rantur nō autē simpliciter anuntianda pemptio sed cōsiderandū prius num̄ iprobescat
 aphetes an probescat iprobatus enim ualidus erit facietq; peremptionē & pbatus con-
 seruabit & pro peremptione faciet climactera. si unq̄ compositas inuenias figuras alias
 quidem bonas existentes alias uero malas considerare expedit qualis sit ualidior nu-
 mero ac potentia maleficorum loci hoc est signa in quibus sunt. sunt autem nunquā
 siue ex cōsequentib⁹ iam signis siue ex pcedentib⁹. nō enim ut iā dictū ē prius ex cōse-
 quentibus. nunc certe sumptus est aphetes instans uniuersitatis autem motui signa
 in ipsum delata & ita inferuntur radio. prius non ita. ipse siquidem aphetes delatus uni-
 uersitatis motu in contingentes ferebatur stellas. 122. **QVENQ;** etiam ab audientibus
 respicientibusq;. Cum a stellis pempriones dixerit nunc a signis ait ut * . Δ . □ & si nō
 sit stella in his signis ipse aphetes suscipiens sexangulam ipsius partem uel triangulam
 hoc est sese sexangulam hoc est sexanguliffando pemptorius euadit addidit aut̄ quē
 que ob deinceps illata opus est namq; tibi dicere ut non omnia sexangula perimat ne-

que omnia Δ sed sexangulorū multipliciter ascensoria imitatur nāq̄ talia multiplici
ascensione improborū quadratorū potestatem. triangulorum autē contrariū quæ sunt
pauci ascensus mala sexangula spectare autē & audire inuicem discurendo cū aliis pot
perinde non est necesse ipsi querere. Quo modo autē possit improbecere ut inueniatur
in terminis malefici quo sublatus eueniat determinari uero partiū distantiam non ea
de latitudo dixit sane in eis quæ antecesserunt ut contactus & defluxus iuxta uetos quo
que capi quo eundem faciant uentum. hoc autē querendum in ipso signis existentibus
nam si per figuram spectro ipsos non tale mihi satagendum. 123. VTRUM specierum.
Hoc est bonarū malarūq̄ quoniā sensilem multitudinē dixit numerum tanq̄ nō a mē
te sed sensu assumitur de potestate ante locutus q̄ sint potentiores stellæ & nunc tibi de
scripsit q̄ orientales q̄ in suis existentes domibus medius namq̄ temperamento est &
& conuertitur coeunti stellæ. 124. CONuersi. Hoc est non concedentes habere a con
ueniente maliciā. 125. RESolutæ. Sed sub boni potestate resolutus ob adiectā ipsi sub
malefico uitiositatem. 126. QVOMODO sint anni capiendi annorū utiq̄ numerus quē
faciunt peremptions capitur ex exaphetis & ex peremptoriis locis. uult nunc te doce
re quomō oporteat capere tēpus absentia apheti & peremptorii & quia ægyptii semp
ascensiones capiebant in climate rectus quidē sermo ita non poscit ut primo diluenda
sit falsa opinio inde ita uerorem exponit q̄ lubet ex horoscopo fortuitū apheten iuxta
climatis iuenire disciplinā & euenientē i medio cœlo iuxta rectā spherā medii cœli ita
namq̄ quilibet horum inueniatur ut horoscopum faciens signū per clima alterū autē
mediū cœlum tenens per rectam spherā. opus igitur est in horoscopū faciente induce
re partē horoscopū facientē & in ipso signo figuratā partē huic re alicui stellæ & cape
re adhærentia utriusq̄ ascensoria tempora auferendoq̄ minorē a maiore & relictū dicē
do esse tempus distantia. nam si partes capiebat centroꝝ horoscopi in quam & medii
cœli indifferens sit capere in climate ascensiones. inuenies namq̄ ipsa ascensoria tem
pora herentia horoscopū faciēti parti & medio cœlo. Qm̄ distantias ipsoꝝ capimus q̄
differūt nō amplius eadē habēt adhærentia tēpora iure qd̄libet i suo ceperimus ut di
ctum est loco. 127. FACTORUM ortuum. Hoc est horoscopum facientium æquinoctia
lia tēpora uocauit annos. præcedentē autē apheten ad quæ ambo absentiaꝝ similitudi
nes. nā locus absentia inuenit horoscopi & horoscopū facientis stellæ eodē mō inue
nit etiam medium cœlum & peremptorium. similisq̄ inuentio est ex omni modo. di
cta hæc prius omnia in horimæa. nam annorum numerus quem faciunt. dicendo &
de hora in consequentia. 128. CVM autem in ipso meridiano iparticulariter horosco
pum facientibus in climate ascensoriis utendum temporibus. At in medium cœlum te
nente rectæ spheræ ut existentibus in occiduo centro utendum diametrorum ascenso
riis temporibus in sub terra existentibus transmudabimus in supra terram meridianū.
129. ATPRæcedente loco necdum existente. Modum dixit ut sit opus capere loca di
stantiarum cum apheta particulariter fuerint centrum obrinentes nunc uult dicere de
eis quæ sunt in centris. non profecto particulariter sed significere fuerint centrum obti
nentes. uult nimirum dicere de existentibus in centris non equidem particulariter sed
significere. uult indicare differentia inueniri tempora absistentium aphetarum in parti
culari centro. nisi enim inquit centrum tenentes particulatim capiantur. Inde tanq̄ mo
uentur ipsos differentia non eadem inuenimus tempora multo magis cum non inue
niantur centrum obtinentes itaq̄ in totum ut iam dictum est si non fuerint in horosco
po inducendo horoscopum agentem partem & consequentem ipsam eam quæ perem
ptorii capiemus adhærentia tempora & faciemus excessum totidemque esse dicemus
tempora distantia. Sin in medio cœlo capiemus eadem omnia nisi q̄ non inclinate
sed in recta spheræ. Sin autē in occasu quo modo horoscopo nisi q̄ per 90 ascensiones
capiemus in quot enim horis per diametrum scandent totidem hæc descendunt. sequen
tesque locos iam p̄spicue indicauit. p̄inde aphetē præcedentem uocat at extinctorium
consequentem quibus intentis nunc non inflexerit ad aliena nomina. similiter illud
dicit eandem positionem habere & similem loci horizontis & meridiei hoc est eadem
habent tempora. nam si inducas medium cœlum tenentem partem & horoscopum fa
cientē unā quidem i recta spheræ altera uero in climate eadē inuenies utriusq̄ hærentia tpa
positionem

positionē. n. dixit tēpora ascensoria. nā eidē positioni eadē tēpora adiacent. 130. HOC
 aut fere. His simile patiunt nō de uno & eodē existentes. Id aut fere hemicyclii ait aut
 sub terraneum & occiduū nā circulus per horoscopū descriptus cōprehendit se occidē
 ti at per meridianū sub terraneū. qd aut uult sibi illud fere. nempe aut crassiore mō aq̄-
 lem fere subaudiendū est o ueluti si circūagat. Si. n. inquit noueris circūactā stellā aut
 ab horoscopo aut a meridiano in horoscopū inuenis distantiaē tēpora. eodē mō & cū
 non fuerint in centroꝝ partibus. uident nāq̄ iam distantia inchoare. 131. VNA aut q̄
 dam disciplina. memorauit aphetas & aphetica loca & peremptoria nunc uult docere
 nempe doctrinā tradere qua possis inuenire tēpora distātiaē siue in sequentib⁹ sint par-
 tibus: siue in p̄cedentibus siue in centris siue in cōsequentibus ipsas uel p̄cedentes ptes
 ne uero laborē substituas maiorē in operibus. Si fuerit aphetes in horoscopo aequipar-
 ticeps ascensionibus climatis uti opus est. Sin aut in meridiano aequipartius existes ip̄e
 quoq̄ in recta ⊕ ut iam didicimus. Sin aut non fuerint aequipartia sed distent aliquot
 partes tum utendū est subiecta doctrina: q̄ est hmōi capienda est pars medii celi & idu-
 cenda in rectā * & considerāda harentia ascensoria tēpora & describenda inde rursus
 in rectā sphaerā inducenda aphetā partē & describenda harentia ascensoria tēpora & fa-
 ciendus excessus. Inde ita capiendū a climate horiaē tēpora aphetā partes & inducēda
 partiēdaq̄ horiaē tēpora in excessum q̄ inueniat in recta sphaera & uidendū quot⁹
 fiat numerus ex partitione. Inde cuncta hęc notādo rursus capienda est pars perempto-
 riū & inducenda in rectā * & scribenda in ipsa adharentia ascensoria tēpora & faciēda
 ad meridianū excessum & capienda horiaē tēpora adharentia parti peremptorii iteꝝ
 In q̄sito climate & ex prima partitione in aphetos factū numeꝝ multiplicādo in horo-
 scopiaē tēpora peremptorii & factū numeꝝ auferendo ex excessu meridiani & perem-
 ptorii & relictum distantiaē numeꝝ dic in quo copulas peremptorii aphetā ut in exē-
 plo sit perspicuum qd̄ dicimus capiat itaq̄ per hypothesim merides 3 partes. 4. aphe-
 tes aut 4 partes. 2. peremptoriaē partes ipsius V. 20. & inducendo in rectā ⊕ in uno q̄-
 dem inuenio harentia ascensoria tēpora. 36. aphetā aut hoc est. 2. partes ipsorū. 4. 64.
 partiū quare excessus. 28. inde ad clima tertiū in ducēdo aphetā partē describo horiaē
 tēpora. 14. & partior excessum in ipsa & ab eo. 2. horas bis enim. 14. fiunt. 28. quibus ait
 distare aphetē a meridiano. sed quia uolo inuenire quātū distet a meridiano anaretēs
 siue peremptorius. si inuenio qbus distat aphe es habeoq̄ quot horas distet perempto-
 rius ab aphetā. facio iteꝝ hoc mō capiēdo partē V inducendo in rectam * inuenio
 harentia tēpora. 120. at habeo etiā meridiani. 36. & faciēdo excessum inuenio. 72 & ca-
 pio in climate horiaē tēpora. 15. 47. & multiplico ab apheto partes. 2. nempe horas in
 15. 47. & habeo partes. 31. quas aufero ab excessu inuento ipsorū. 72. & relinquunt tēpora
 40. 26. q̄ aio ē distātiaē tēpora q̄ aut si horoscopum faciat idem erit & ex climate nec
 opus erit tanto labore manifestum nobis erit exemplo. Sit horoscopus partiū. 19. 8 at
 ⊕ peremptoria pars. 1. primoq̄ per clima producat nobis tempus distantiaē ipsorū in-
 ducendo in tertiū clima. 19. 8 & habeo ascensoria tēpora. 36. iteꝝ ⊕ partē. 1. & inue-
 nio tēpora. 76. aufero ex ipsis minore. 36. & habeo reliqua. 40. tēpora. at etiā per prae-
 cedentē doctrinā perducatur tēpus distantiaē. In ducēdo igit in rectam ⊕ horoscopi. 19.
 partes inuenio ascensoria tēpora. 136. atqui habeo etiā. 36. excessus. 100. sunt aut horiaē
 tēpora in tertio climate 16. 40. partior excessum circa. 16. facio decies sex. sexies sex & fiūt
 96. & scrupula sexies. 40. fiuntq̄ relictā. 4. partes habemusq̄ sex numeꝝ horarū ex partiū
 one. 100. partiū iteꝝ. 1. partem ⊕ inuenio in recta * harentia. 181. aufero partes medii
 celi & habeo excessum. 145 & horiaē tēpora. 17. 30. igitur. 6. aphetā partes nempe ho-
 ras multiplico in. 17. scrupula. 30. habeo. 105. tēpora hęc aufero ab excessu & relinquunt
 40. tēpora qualia per clima. Cernis quēadmodū una & eadē doctrina cunctis congruit
 propositis. dicat autem ipse quoq̄ exemplo cuncta q̄ dicta sunt quibus præcipue mens
 adhibenda est una quādā in cunctis uidelicet cōueniēs qua in quali loco existēte aphe-
 te poterim⁹ inuenire q̄to tēpore cōglutinatio erit in ipsa ferētū hoc cū excessu itellectū
 facile esse deserat tale p̄portionale eorū q̄ ad ip̄m faciens excessu ferentiū. dicito in ip̄m
 sequentē locū quotas tēporales horas totā dixit intentionē q̄ positum sit prius inue-
 nire quotas horas distet a meridiano. quo pacto simus inuenturi a principio scribit ait
 nāq̄ q̄ numerando inter ipsam & quæ medii celi diximus quēadmodum opus sit ca-

pere excessum in recta sphaera aphetæ & medii cæli & horiæa tēpora in climata & excessum partiri p horiæa tēpora & dicere tot esse horas distantia nempe supra terrā aut sub terra. hoc nempe est qd̄ ante dicebat nocturnoꝝ quidē nocturna & diurnoꝝ diurno oīo hic dixit in eo qd̄ sub terra cōmuniore fecit ofonem. qñquidē sunt hemisphaera in eo qd̄ supra terrā inuēti nō in eo qd̄ est de tpe uitæ sed in aliis capitulis ut pcedēte didiceris ofone. Capiemus aut nō eadē semp horiæa tēpora sed cū aphetes in eo qd̄ supra terrā hemisphaerio eidē parti adhærentia in climate horiæa tpa at cū i eo qd̄ sub terra p dimetientē. nā si supra terrā fuerit diurnoꝝ hoc est hærentiū diurnæ parti. ea uero est supra terrā torū nāq; hoc hemicycliū diurnū nuncupat̄ eoꝝ uero q̄ noctis sunt p dimetientē. Idem nāq; cōtinget ut sæpe dictū q̄ in sub terraneo. trāsmutatibus nobis i id qd̄ supra terrā hemisphaeriu ut ipse supra dixit i eodē hemicyclio tum mediū nobis i & sub terraneū dictoꝝ hemicyclioꝝ. bina siqdem pposuit hemicyclia unū qdem p mediū cælū & sub terra. alteꝝ aut p horoscopū & occasum. 132. ET Opus erit cape. Qñ inquit inuenimus p iā expositā doctrinā quot horas distet aphetes & meridiano opus est inuenire qñ pemptorius totidē absit a meridiano horas tum ad aphetē fit nō hactenus sistemus. sed opus erit cōparare ascensoria tpa meridiani & pemptorii & inuenire excessum & horiæa tpa & multiplicationē & multiplicare horas aphetæ quas iam inuenimus i horiæa tpa & multiplicationē ab excessu auferre. Scire aut oportet ut nō semp auferim⁹ ab excessu multiplicationem horiæoꝝ tempoꝝ sed est qñ apponim⁹ neq; auferimus sed ambobus an miscemus tā ex multiplicatione q̄ ex excessu idq; tēpus esse dicim⁹ distātia in quo cōsequens in pcedens ibit. inuenies aut dictū canonē & in exēplo cōseruatū ut indicabo tibi in ipso qd̄ factū & quot. 133. CVM æquales ēt particulares horas faciebat pcedenti. hoc est horas capiendo distātia pcedentis. nā cū ad pcedentē uel subiectā fiet p æq̄lem ipsam distātia distabit a meridiano. 134. SI Quidem ad id qd̄ supra terrā. geminos subiecit horoscopus diurnos & nocturnos exēplo oīsa fient euidentiora. incipit exēplo cuncta explicare & qa ut dicebamus nō semp ex multiplicatōe horæ ab excessu auferimus sed est cū addimus. est cū miscemus pluribus exemplis facit uerba. 135. ARGumentū Ptolomæi quo nō opus sit inuenire pemptoriū quot horas a meridiano absit. Prius exemplū est tale. horoscopū facit V & apheten facit horoscopus est at V principiu ut examinati sit stellæ termin⁹ meridianus utiq; ¶ erit. nā si capiendo ascensiones horoscopi in clima inducas ad rectā ¶ inuenies principio ¶ adhærentes. at pemptoriū principiu ¶. sit uero clima tertiu i quo dies efficit horæ. 14. igit dicta disciplina opus est primū capere ascensoria tpa medii cæli. at sūt nihil neq; enī. i. parti ¶ æqnoctiale tps adhæret atq; comparat sed pars nulla adhæret principio p̄sius ¶ inde aphetæ hoc est adhærentes principio V in recta sphaera. sunt utique. 6. inon excessus erit ipse meridiani & aphetæ. iterum in clima in duco principium V inueni horiæa tempora. 15. hæc partior in. 6. & inueni horas quibus aio abesse apheten a medio cælo. nam aphetes horoscopum facit diximus sane a centro ad. 15. distātia horarum fore. 6. rursus in rectam sphaeram inducens principiu ¶ inuenio adhærentia ipsi ascensoria tēpora. 148. q̄ rursus erunt excessus ipsius meridiei q̄ hēt ad adhærentia ipsi ascensoria tēpora. rursus inducēdo principiu ¶ in dictū clima inuenio adhærentia ipsi horiæa tēpora. 17. at q̄ habeo horas. 6. & multiplico. 6. in. 17. habeoq; partes. 10. 2. aufero has ex. 148. excessu & relinquunt partes. 46. quas aio esse tēpus distātia. intueris ut abstrahit a medio cælo excessum existente in sequētib⁹ medii cæli aphetæ. 136. VBI maxima clima noiauit per inscriptionē. qa nil apponit ad sciendū quot horis sit maximus dies in climate. 137. AT Horiæa magnitudo. intueris ut horiæa tēpora i climate accepit & nō in recta sphaera. scire expedit horiæa tēpora accepisse & distātia aphetæ obticuisse ut maifestū faciētibus horoscopū sint gemini & oīm distātia horæ sit sex unde & ascensoria tempora ¶ descripsit. Quoniam ad sub terra partem diurna ait horiæa tempora ¶ accepit quod temperamentum fiat ad medium cælum ut sit ad subterraneū per ¶. 138. CAEperunt tempus absentia. absentiam uocauit excessum totidem nāq; sunt doctrinā tradentes in exēplo dicit q̄ cōsentit ipsi doctrina climatis. nā si capias in climate ascensoria tēpora V & ¶ fecerisq; excessū relictū erit æq̄le memorato p expositādo doctrinā. 139. MEDIū teneat cælū. Sicut mouet apheten & circūagit ipm per cætra. Quia igitur medium

igitur mediū tenet cælū aphetes facile admodū ut nup p clima inuenimus tēpus aphe
 tæ horoscopū facientis eodē mō & tēpus inueniemus per rectā spherā qualiter i hærē
 te medio cælo V principiiū hēt herentia tempora ascēforia in rectā spherā. 6. capiātur
 etiā II hēt & hi hærentes numeros. 148. excessus. 58. tanto tpe dicemus glutinationē p
 emptionis iuxta secundā positionē debere mediū cælū agere quo pemptorius quēad
 modū aphetes mediū cælū agit prima nāq; positio apheetæ inquā uenturus est apheetes
 140. POSSit sane hoc pacto. Itē apheetē ad reliquū centrū adduxit. erat autē occiduus
 inuenit utiq; in pcedentibus partibus mediū cæli & apheetes & anæretes & pinde aufe
 rim⁹ excessum ex multiplicatione horiarū tēporū ut quia occiduus V mediū tenebat
 cælum S inferemus igit recte G mediū cælum habebimusq; hærentes ipsoꝝ ascēfo
 nes. 180. at sunt V. 6. est igit differentia excessus. 6. has. 6. p horiæa tpa diuidimus. 15. in
 principio Arietis adhærētia erunt igit horæ sex q̄ etiā a principio manifestæ fuerūt q̄
 centrū obtinuerit doctrina usi sum⁹ manifestoq; exñte apotelesmate inuenim⁹ quot ho
 ras a medio cælo absit apheetes. itē mediū cæli & pemptorii capiemus excessum adhæ
 rent at medio cælo. 180. at II principio. 148. differentia igit ipsoꝝ erit tpoꝝ. 32. Qm̄
 igit horiæa sunt tpa. 17. horæ aut apheetæ. 6. multiplico. 6. in. 17. & habeo tēpora. 102. ex
 his aufero excessum hoc est. 32. inueniet. 11. sequens in hac pcedente portiōe mediū cæli
 dictū aut est ante ut cū qdem apheetes & pemptorius in cōsequentib⁹ sunt portiōib⁹ me
 diū cæli tum ex excessu auferim⁹ q̄titatē horiarū tpoꝝ ex multiplicatione facta cū aut
 in pcedentib⁹ cōtra excessum ipm auferim⁹ ex horiarū tps multiplicatiōe i pcedētia
 tpa. 32. Nā excessus II ad mediū cælū apheetes p dictū canonē q̄ sit i cētro. nā septēdecī
 sunt horiæa tpa in qb⁹ oportet facere horas. erunt ergo tpa. 102. q̄ cōtinet principiiū II
 horæ multiplicatæ in horiæa tpa pemptorii nil aliud fecerint q̄ distātiā qua distat i ipō
 pcedentis loco cōstitutus mediū cæli inquā quo fiat qd̄ dictū est aptius p canonē qd̄ p
 posuimus indicemus. Qm̄ in occasu accepimus principiiū II capiemus p 70. exurgētē
 quo inueniamus q̄ mediū teneat cælū. Inducendo igit in clima ipsius A partē. 1. & iue
 niendo tpa. 250. hærētia ipsi habeo etiā II in recta S tpa. 148. Si aut hęc auferam⁹ ex
 250. relinquent. 102. tpa q̄ dicemus abesse II a medio cælo. tenet aut cælū mediū pars. 1
 11. abest aut iuxta receptū qn̄ S mediū tenet cælū. Hęc necdū erāt in occasu tpoꝝ. 32.
 Quia igit tota absentia tpoꝝ est. 102. centri absuit aut a medio cælo. 32. capient. 70. tpa.
 141. ATTolle aut. Quēadmodū cū horoscopū tenentē cœpit V hac doctrina te docet
 ut oporteat iuenire q̄titatē tpoꝝ distātiæ eo de mō & hic capiēdo V occidū doctrī
 na docet quo tum sit distātiæ tps eodē mō nunc rursus ostendit ut pcliuius sit occidūā
 capere distātiā capere siqdem opus est dimetiētiū ascēsiōes & auferre a maiore mino
 rem & relictū dicere esse tps distātiæ. nā sicut nunc inuenim⁹ tps distātiæ qd̄ uideam⁹ li
 cet p clima idem inueniat. Inferemus igit i tertiū clima capiemusq; ascēsiōes p dime
 tientem A & II. sed inuenio principiiū II. 180. hærētia ascēforia tpa principio at A
 250. si. 180. ab. 250. aufero relinquent. 70. qualia etiā p hęc disciplinā. est igit etiā p hanc
 disciplinā & p clima idē facere cū inueniant centꝝ obtinentes. 142. VT Mediū tēne
 rit cælum S. 18. ptes. dixit de centꝝ obtinentib⁹ apheetis docuitq; quo mō opus sit iue
 nire q̄titatē tpoꝝ distātiæ p rectā * & quo pacto expeditius p clima. qa cōtingit aphe
 ten nō in eadē centri pte iueniri sed distātiā aliquā fieri uult & horū doctrinā facere &
 supponit S. 18. ptes mediū cælū inuenit igit anæretes sequentib⁹ portiōib⁹ mediū cæli
 at apheetes in pcedentib⁹ portiōibus mediū cæli. cōponēdo igit excessum & horarū mul
 tiplicatiōem habebim⁹ distātiā q̄titatem ipse igit ex se capit tria horas anæretē mediū
 cæli absentia tu aut resoluē doctē sicut didicisti & iuenies qb⁹ abest horis. 3. hærēt. 11. in
 recta spherā ipsi. 18. pati S ascēforia tpa. 135. at V excessus est. 45. partitor p. 15. & iueni
 es horas. 3. Sed si uelimus inuenire quot horas anæretes abest ab apheete q̄remus quot
 itē distet anæretes in cōsequenti portiōe mediū cæli & cōponendo distātiā & ex mul
 tiplicatione horarū totam habebimus distantiam anærete ad apheetem ut quia ipsi.
 18. parti S in recta * adhærēt. 135. tempora principio autem II. 148. differentia est tē
 porum. 13. atqui sunt etiā horiæa tēpora. 17. horæ. 3. has. 13. in. 17. facio & habeo tēpus. 51.
 misceo ipsum cū. 13. & facio. 64. quē aio esse tempus distātiæ. dixim⁹ nāq; ut si inueniat

anæretes quidem in consequentibus portionibus medii cæli aphæretes aut in præcedentibus tum etiã excessum ascensionum anæretæ & medii cæli & ex multiplicatione horarum aphetæ & horiarum tēporum anæretæ cōponendo faciemus tēpus distantie horarum æquinoctialia tria hæc aut sunt quæ esse dicim⁹ ipsius excessus oīa aut sicut tem-
 quantitate distantie aphetæ dimensam. at faciebat per eandem ductionem. ductio-
 nem uocauit doctrinã complendo iteꝝ exēpla uult indicare assumptionē ex prius de-
 monstratis relatū conferens plurimū ad ea q̄ dicta sunt q̄ augmenta centroꝝ p̄ æqua-
 lem additionem fiant ut **II** horiarum tēpora habet. 46. addita his sunt. 12. cum mediū cæ-
 lum obtinuit aphetes & fiunt. 58. itaq; non solū per æqualem additionē factæ sunt cæ-
 ctiones sed in qualibet hora. 2. tēpora habet. at est cum pauciores. atqui semp in. 6. ho-
 ras centri augmentū distribuitur ob hoc & p̄portionaliter anæretes inter centra distā-
 tiam obtinuit. non quia tribus abest horis & quælibet hora tēpora habet. 2. oīa sunt tē-
 pora. 6. his addimus præcedentis centri ut medii cæli tempora. 58. & facio. 64. quotū in-
 uenitur & hac percepta doctrina uideamus quo pacto sequentibus accōmodetur id. p̄-
 positis & proportionaliter. nō simpliciter neq; fortuitu differentia habet sed eadē p̄por-
 tione & similitudine. 143. **QV**Oniã hæc q̄dem in aliis. Hic uult dicere ut p̄portio-
 naliter etiã trium augmentum factū sit horarum quia inquit additio cētroꝝ duodecim
 nobis perspecta tēporibus dimidium ipsarum addam. medii cæli tribus horis ut positum
 est distare a centro sex igitur tēpora inueniuntur his addamus medii cæli tēporibus q̄
 sunt. 8. & oīa fiunt. 64. 144. **QV**Oniã aut & in oībus an miscet & ex assumptione uti-
 le corollariū nā quod ostensum augmentū inquit centroꝝ per æquale augmentum
 factū est. expedit uero nosse additamento geneseos quantum sit augmentū centroꝝ.
 non enim semp duodecim inueniuntur centra sed est cum eū pauciorum. inueniemus
 ascensiones in recta sphaera centroꝝ capiendo excessumq; faciendo. Inde etiã quot ho-
 ras absit a medio cælo aphetes & q̄tam inuenerimus esse partē ipsorū. 6. tātum addem⁹
 ex augmento capiendo addemus his cōsequentia centra. Quod dicimus erit manife-
 stum nobis & his q̄ deinceps cōponemus. 145. **RVR**sus enim oriente. multis & imen-
 sis auditorem liberat laboribus. doctrinã deinceps tradēdo qua facile poterit inuenire
 quæ prius longa diuisione anxie capiebantur capiamus apheten ubi inuenitur. necesse
 igit ipsū aut in centrīs esse aut inter centroꝝ interualla. Quod si in centrīs inueniat.
 horoscopum faciens per clima inuenitur. Nā inclinante ut iam didicimus in ducendo
 aphetæ & anhare æ partem & auferendo minore a maiore q̄ relinquitur dico esse di-
 stantia numerū at mediū cælū obtinendo per rectam sphaeram iteꝝ ascensoria tēpora
 cōparando & auferendo minorem a maiore. Sin occidenti ad dimetientē existentibus
 signis ascensiones in climate capiendo. simile horoscopo feceris. Sin in media sit cētro-
 rum distantia: tum considerabimus quot sint tempora cuilibet centro adiecta. quo pa-
 cto discamus si aphetes particulariter horoscopum faciat hinc inferamus horoscopum
 ad clima & capiamus ascensiones. Rursusq; in climate anhareta in ducendo minore a
 maiore auferemus & excessum tempore habebimus unius centri. deide ipsū horosco-
 pum ut medium cælū supponendo eadem capiemus in recta sphaera & capiēdo duorū
 centroꝝ excessum quota ipsorū declinatio. iteꝝ in occasu supponentes p̄ diametrū in
 climate capiemus ut i hærente Aries est aphetes **II** an hæretes capiatur prius horosco-
 pus hæret nāq; **V**. 70. **II**. 48. sed utiq; cælum mediū teneat at igitur in recta **⊕** ascē-
 nes considerabimus. hæret quidem principio **V**. 6. at principio **II**. 148. excessus itaque
 ipsorū est. 8. igitur declinatio centroꝝ. 12. tempore factum est ceterū rursus occidat **V** p̄
 cō capiemus ascensiones sunt autem tres per dimetientem quæ **⊖** habendo hærentia
 tempora. 180. & **⊖**. 250. **III**. 70. differentia igitur est tempore. 70. itaq; & ipsa. 12. tempora
 declinatio a medio cælo. sed si aliud medium teneat cælum tum idē faciemus supponē-
 do totum locū aphetæ mediū cælum tenendo & horoscopum faciendo & occidendo
 ut si nō **V** medium cælum teneat. sed **X** eodē modo in centri transferimus. Inde qua-
 remus quot horas absit a medio cælo. Non dubiū quin si debeat anharetes agglutina-
 tionem ipsi facere. debet similiter ipsi abesse a medio cælo. distando nāq; æquali distan-
 tia ab aphetæ in eodē sit loco. quo pacto aut cognoscamus quot horas distet a medio
 cælo medii cæli partē inferemus in rectā **⊕**: capiēmsq; hærentia tempora & similiter
 aphetæ

aphetæ faciemusq; excessum ipsumq; partiemur per horiæa tempora quæ ex climate inueniemus & quot ex partitione horæ tantundem abesse a medio cælo apheten quæremus autem quota pars sunt ipsæ. 6. horarum. totidem namq; hæc omnis centri & tantâ partem æquabilis additionis centrorum auferendo. addemus iniicientibus temporibus sequentis centri. at si auferre uelimus capiemus præcedentis tempora & auferemus ex ipsis proportionale & quod relictum est dicemus esse tempus quod iniiciat an hære tæ. uelut in proposita in V hypothesi augmentum per. 12. tempora fuit tantum dum namq; additio præcedentium centrorum. nam horoscopus. 46. medium cælum. 58. centrum occasus. 70. quia igitur receptum est tris horas abesse apheten a medio cælo inuenio dimidiam partem eẽ has. 6. horarum. dimidia ergo pars additionis uel appono sequenti centro: uel aufero a præcedente. at qui erat additio ut dictum est. 12. igitur sex si apponam horoscopi temporibus inueniam iniiciens tempus auferendo autem ab occasu tempus idem habebō relictum. 146. MODus igitur quantitatis temporalis distãtiã absoluit de apheticis glutinationibus tempus. Reliquum est ut ad aliud perueniat capitulum sed quia ipsæ glutinationes omne apertæ non sunt. sed aliæ quidem habent cuncta mala effectiua aliæ autem pereque & quæ cuncta habent mala cunctæ peremptionem adducunt. at quæ plurima mala climacteras quæ plurima bona transuolantes tristitias. non iniuria de his de his prius tractat docetque quando sint peremptorium locum an malo inquinetur an insistant quispiam maleficus si radium quenq; inferat. considera incessum tum & terminum si per fixationem sit maleficus in loco aut ad ipsum figuratur. si fuerit terminus talis significat interitum si fuerint bona plurima transuolans erit climacter ut quo per fixationem sit maleficus sin incessus & rectitudo benefici fuerit. sin incessus introitusq; solus bonus sit & reliqua omnia mala difficilis & difficulter liberabilis erit climacter. unũ præterea apponendo præceptum absoluit de uitæ tempore orationem quandoquidẽ binos contingit aphetas inueniri simul & duos anæretas. cum uerbi causa ☉ unus & alter horoscopus aut medium cælum tenet aut in decimo loco. at si in medio cælo tum per factionem ☉ adicio iuxta loci dominatum D aliquãdo autem simul duo eodem in loco occurrunt anæretæ partes permutantes & tum fit dubitatio quem ipsorum capere opus sit anæretem seu peremptorium. neq; turbati opus est sed ambo aphetæ capiendi & anæretæ. dominantiorẽ autem cognoscemus ex omnibus quæ præcesserunt iuxta ordinẽ paucioris temporis uim habentiũ hoc est q; pauci temporis & qui multi paremptoriaq; horum uires ac glutinationes cognoscemus. deinde scribit quomodo debeas discernere totidem glutinationes dicto iam a nobis mō dictum. n. a nobis prius quicunq; benefici pariter existentes aut ascensionem sublati conseruent. 147. INGRESSUM temporalium. Hoc est p̄inde tempus euentium ingressuum dñantissima loca aphetæ autem dicit. 148. AT ALterius ut ingressus seu ut nunc introitus aut terminor. Quod si utrũq; bonũ fuerit tum facta erunt sola transitoria. 149. ET In his pprietatis speciẽ inqt detrimẽti & purgatois cognoueris a proprietate occurrentis loci. nã si in cælo medio incidit circa actiones erit de trimẽtum. sin i forte fortunæ circa possessiones ac simili mō i aliis ondet locis. 150. PERemptoriam dñam. hinc orditur quæ occurrat ambigua. cũ duo pariter occurrerint ipse nõ solũ in anæreticis intelligas. sed etiã aphetis. binos tibi canonas dicit aut enim ad ingredientia iudicandũ dñantius aut ambos dicere oportet anæretas & ostẽdi aut hoc aut illo tẽpore fore peremptionẽ & si nõ perimit uterq; ueq; tristitias & climacteras efficiet. 151. DE FOрма & cõplexione corporali. Tradita de uitæ tẽpore cogitatione existimat sibi de corporis scribendũ proprietate. quã animæ præposuit siquidẽ prima distingitur. at illa post effictionẽ instrumento corpore utitur & cum illo prætes cognatas habet ipsa uero demum suã indicat actionẽ his omnibus de causis præponit de corpore ofonẽ q; eẽ uidet duplex ait nãq; & figurã & effigiationẽ ante ire inde exaltero p̄icipio secundã habet orationẽ de affectibus quæ corpori adueniũt facitq; hic doctrinã in uẽtionẽ horoscopũ & lunã & ipsor; domicilior; dños & quales hi fuerint pprietatesq; susipientiũ loco; & stellar; diametri stantiũ talẽ dicas esse figurã & cõplexionem. at nãq; ipse de stellis ppria de locis ppria tuũ postea reliquũ eẽ ipsor; cõplexionẽ cõsequi

coniectura at alterum adhuc tenuiorem sermonem habet cunctas ut ipsorum natura-
les & asciticias exquiremus potentias sicut qualem faciat complexionem. H per se ful-
xionem aliquam faciens talem ad D talem in totum stellae orientales quidem existentes in
differentes suas consuetudines & salubres faciunt. occiduae autem imbecilliores & easdem
& matutinae quidem ac orientales existentes magna faciunt corpora. primam autem sta-
tionem facientes ablationem firma & ualida. uidetur namque ipsae in genesi esse ualido
res auferendo immoderata. stationem autem facientes ad additionem secundam stationem im-
becillam: quandoquidem nec dum ualidae in additione fuere. ceterum adhuc ferunt ab-
lationis reliquias & idonea ad malos humores cum aut fuerint occiduae in gloria & in
moderata. stationariae autem in additionem secundam stationem imbecillam. quoniam
nec dum ualidae in additione fuerunt sed adhuc ferunt ad malum humorem idonea &
ablationis reliquias. ita igitur stellarum uires tenuius subtiliusque consideraueris. at si
gnorum hoc pacto primo ad ipsosque integrora. faciendo distributionem inde ad tenui-
us secedit cum proportionem quae quadam in aestiuo solstitio quadam in uerno aequinoctio
quaedam in autumnali. inde ut quadam magna sunt quadam parua. magna quidem.
omnia signa partes fortita sunt similes. sed alia quidem anteriora ualida posteriora uero
imbecilla sunt. imbecilla sunt aliquibus anteriora quia siluosiora quae sit magis siluosum
corpus. consueuit uero praeter aliis siluam natura sufficere. igitur & corpus materiam ma-
gis participat in genesi reliqua posterius. multo igitur inquit magis in aliis post memo-
eodem modo nam magis particularia & magis specialia ex D cognoscemus. hoc autem
itidem uult hoc est in horoscopo considerabamus namque quae ipsum sequerentur & ip-
sius domicilii dominum & complexionis aliam speciem nec expedit proprietatem solum
cuiuslibet dictorum inspicere ut proprietates signorum faciant & haerentium caelo. parua
namque signa parua corpora significant. at magna ingentia. ac ut quis simpliciter ita tri-
buerit hoc est sine complexione. ipse namque figuras omnes exponit separatim. tuum
autem fuerit concernere & coniectare. 152. AT IOuis domicilii dominus. Vides ne ut
non simpliciter stellae dicit proprietates: sed quoniam domicilii dominum faciunt. manifestum
autem & quando horoscopus faciant a principio operis istius dixit introducendo ut
distantia ☉ humidiora sunt aliquatenus. Item aliquando ab ipso calidiora ex figura
ita licet complexionem coniectare cum fulxionem faciunt nempe cum orientales primo
hoc est per ablationem. 153. PRaeedente. Hoc est aphetico. & extra hoc est haerentium
caelo stellarum proinde tibi regulam prodidimus ut debeas & de haerentibus caelo
stellis facere coniecturam: quae enim insignis inquit haec & inhaerentibus caelo audire ex-
pedit ad ualidius effigandum inspicere dixit enim in ♃. intuemur namque ut anteriora
sunt tenuiora. posteriora uero minus nutrita & magis uieta at in ♋ quando pedes ma-
iores sunt & praeroriuntur. contingit autem eadem signa etiam bene compositum habere re-
liquum corpus. habitiora namque sunt aliqua membra atque in aliis idem eodem inquit mo-
do & in aliis signis opus est ratiocinari qualia sint compositiora & qualia incompositiora
a constructione & pariter orientibus ratiocinando. 154. DE OFFENSIS & affectibus cor-
poreis. Post haec & de corpore oratio in binas dirimitur species in naturalem & contra
naturam. praecedit autem naturalis eam quae contra naturam. cum ergo dixerit de naturali
nunc par est ut dicat de ea quae contra naturam dicat. ut igitur in proximo capitulo uni-
uersaliter primum perfecit capitulum deinde exposuit particulariter eodem modo nunc magis
magis uniuersalem tradere doctrinam inde ita quid particularia exercitare. considera igitur
inquit tria in signifero loca horoscopum & occasum & sextum ab horoscopo quae in hoc capi-
tulo proximum offensam aut morbum habebit hoc corpus. inde circa quam partem & causam
in his a qua significat. quae autem haec significare in totum malefici radii mittunt iuxta statum
aut ☉ aut ♀ aut ♁ presentes affuerint extendit autem malum. & ualidius efficit cum aut altere luminum:
aut utrumque in dictis inueniat locis ut in signo & horoscopo tuum. n. & si non aequipartes in-
ueniant malefici luminaribus. Ceterae autem pemicat: aut supra ierunt. significare autem solum
sentiam habuerint offensas & morbos opus est ratiocinari discernitque id tuum a fulxione ma-
leficorum. nam si inueniant orientales detrimentum erit sin. occidentales morbus. nam detri-

mentum est a ualida cā factū & stabile ī corpore. at morb⁹ ex defectib⁹ p̄iectus ī corpus incertior quo ualidiores fuerint stellæ lesionē facient quæ sunt oriētales imbecilliores aut morbū. exquirēdū aut a modoꝝ natura consequentibusq; stellis dicitq; quale de trimentū sit & morbus dicet tibi utiq; qualis stella qualē morbū facere in uniuersum consueuerit. quo prouidus in stellæ partibus insistas ut de aspectu pponat nobis cōside randū. Quonia ☉ & ☽ aspectui dñantur si ☽ luna in aliquo dictoꝝ inueniatur locoꝝ coitū cū sole aut pleniluniū faciens nempe ☽ ☉ uel pleniluniaca in altero duoꝝ ocu loꝝ erit detrimentū & cñm inueniat occurrens. ☉ in ☽ ☉ aut plenilunio copulata ali cui nebulosæ conuersionū annumerat tibi ipse Ptolemæus inuenies quomodo opus sit eicere tales attactus ex canone. erit aut idem & cum nō in aliquo dictoꝝ locorum malefici orientales existentes inferunt radiū utiq; p ♀ aut ☿ ut sit expulsoriū id eodē modo si ☉ spectarint aut inuehant in totū magis ad ☉ fecerint matutinae figuratiōes at circa ☽ uespertinae. Sin aut de ambobus hoc idē contigerit amboꝝ oculorum erit interimentū Dixit ex stellarum natura essentiā ex natura martis quæ ignē comitantur & ferrū & tales causas ex natura ♄ quæ de frigore manant turbatione & glauco colore & quæ de talibus omnibus casu aliquo obueniāt & præcedens occasum ut ueteres pro prie de lesione locū uocant qui est etiā horoscopi abalienatio si ascensiones spectes ne quomodocūq; capias significere. sed ut iam assumpsisti super ascendētes & nō uergētes deorsum quo diximus modo ne simpliciter cētrū nactæ sed aut in .7. aut in horoscopo rursus namq; etiā utraq; luminaria in dictis inueniantur centris non solum si non præ supraferatur. nam quia simul receptū est luminaribus maleficos adiungi ait ne incuses ipsos omnino æquis esse uiribus licet præferantur in morbis inferendis. curæ ei est de finire ac dicere magis faciant cum matutini ad solem fuerint figurati uespertini aut ad ☽ p̄t id euenire cū ♀ fuerint lumina & malefici cum ipsis ipsos dispartiant ante attol latur aliquis maleficoꝝ: ut cum simul steterint lumina id cōtingit ut quæ figurationū sint præferant cuiusmodi horizontis loca. curæ est dicere ipsa pre se stellæ facere cōsue uerint qualia ipsa signa & partes ipsoꝝ male agentiu & male passioꝝ ut ☉ & ☽ & ♀ cū enim male acta sint uisus offendūt at ♀ sæminalia & germinantiū genera itemq; fi guratis cum ipsis p ♀ aut ☿ nā si alter inspiciat inde cōmodū nullū. at ī dñantissimis dicere ordit quæ corporis partes cui opponant stellæ a ♄ sumendo exordiū is utpote frigidus frigidioribus omnibus parribus dominari phibetur ut spleni uesicæ. at ♃ ta tum & pulmōni. nam moderatus temperatis dominaat & ♃ renibus. sunt nāq; partes calidæ. sicut ☉ cerebro quæ p̄cipuæ & dñantissimæ partes. quæ in medio cōstituta so li & ano ob mobilitatē ♃ sicut ☽ utpote toti dñata corpori cunctas habet ptates p cor pus cōstituit proportionē nāq; habet cū gustus electrix. potionē cōfirmans. stomachū alterans. in aluo excernens. 155. EXCEcationes quidē uisus apotelesmata efficiūt. Præ cepta delige deligit obseruationis. ordit in totū dicens supra quæ reliqua particularia & cōsequentia. ea quæ p̄cesserūt exponit in coitu illud dicit q; si inueniat ☉ ☉ aut ple niluniū in dictis locis erit exæcatio & cum in altera ad ☉ figura quæ rationē habeat hoc est diuiduæ hæc enim sunt quæ relicta & habentia ad ☉ rationē de ☽ præueniē do dixit. Quia igitur dixit ☿ & ♀ figuras tempoꝝ capi p̄ueniendo de dimetientib⁹ quas græci diametros uocat cum dicebat coitiua uel pleniluniaca. reliquū est ut de ☿ dicat quæ ad ☉ dixit habere rationem & cum ipsius ♃. rursus aliā tradit obseruationē ralem cū unus maleficoꝝ aut ambo ☽ expulsoriae existenti attoluntur in centrum ali cui iam dictorum existenti offendunt uisum ipsi epicentri existentes. nam iterum ues pertini inueniuntur doryphoriam facientes ad ☉ in locis lesoriis in unum uero col ligens ambas figuras in ☉ & ☽ dicta deinceps refert ubi in eodem signo cum ☉ & ☽ inueniantur ☉ quidem præ sublati ☽ insublati ut inter duo luminaria inueniantur am bo oculi offenduntur si ut diximus figurentur in memoratis centris nam ♃ uult tibi causas memorare in quibus accidunt quæ dicta sunt. dicit autem a causis facientibus. sunt certe malefici an miscetq; ipsis ♃ utpote cōmunem existentem & cōmutabilem beneficis & maleficis stellis iterum supra locutus de ♀ de eis quæ oculis obuenerēt nūc de eis quæ accidat circa feminales partes loquitur opponuntur aut hæc ♀. nam sicut qd a luminaribus de oculis perfecit eodem modo & de feminibus a ♀ quia lesionem

uult inuenire simul cum ipsa comprehendit maleficos. Caterum ipsam uult habere rationem ad loca lesoria ubi affuerit ipsis præsertim in occasu multam habere rationem occasus ad germen ubi nuptialem locum appellare ueteres consueuerunt. Cum igitur uenus in his fuerit locis & cum **H** figureturq; ad ipsum & unus ex maleficis ipsi superne uehatur ubi id quadrangula uel dimetientem faciat figurâ scrupulis partibusue. nã tũ ipsam ferunt sine stirpe uiri & foeminae erũt in abortus & embriõnũ sectiones incidunt eunuchi admittũt **Y** prima figura obseruata. is namq; ob cõmunem naturã facit ipsos ambiguos cõmunes cum mulieribus & uiris. Cum aut̃ **Q** admittens **Y** assumit **Q** qui si similiter figuret & inueniat cum his quædã huic masculescunt. at **D** appulsoria maleficis radiũ supra illatis partibus mittentibus sine langore fiunt masculescentiũ. masculi uelcunt aut̃ aut fulxione aut signis aut finiente tales uisibus q; sol cum ipsis sit admissus fiuntq; balbi id ob mercuriũ euenit. nam is linguã dominat̃ subiiciunt & figuratur. tũ maxime efficax erit figura cum lunã figurabuntur. ipsa namq; ut sæpe dictũ tu dña corporis. 157. OCCIDUUS. Hoc est cõbustus his interueniens **O** ob acumen ipse **O** a **H** linguã uinculũ adueniẽs soluit. iterũ si **D** de germinib; dicta. dicit nũc de eis q; in membris cõtingant ut claudicantibus gibosis & toto corpore offensis. Si igitur fuerint lumina centrata in dictis centris & malefici comites ac & dimetientes supra aut̃ illati similiter æque **D** assistente aut in coitibus aut in flexuris hoc est quadrãgulis figuris aut eclipticis erũt dicti morbi signis idoneis hoc est quæ ad hæc accedat ac ut sic loquar simul cãm afferentibus. nam **Y** & gibbosus est & p̃cumbit at **Y** & **Q** squalens talesq; p̃ncipies corporib; solent iuehere. 158. INFLEXURA. Inflexuras dicit **Q** ecliptico rum coituũ. Ita apud Dorotheũ dici cõperias inflexuras perniciosas a genesi ipsius dicendo ex qualibus figuris fiãt lesiones & morbi. nũc dicit unde nã scire liceat utrũ ex genitura cõtingant ipsis detrimẽta ante posterius succedat. cum igitur malefici inuerti fuerint cum luminib; significat ex genitura malũ fore. cũ uero in medio cælo figurat habẽtes ad luminaria super adueniẽdo tñ aduenturẽ significat malũ & cũ dimensũ fuerint superne inuerti luminib; nõ detrimẽta mō aduentura significant sed etiã ex ingentibus periculis significat fore discrimẽ. 159. CIRCA tropica de uniuersalib; detrimẽtis a signis. Simplicẽ quendã canonẽ tradit quo noris detrimẽta. Cõsidera ubi sit luna & si signum tropicũ fuerit æquinoctiale dicitõ detrimẽtũ fore speciemq; detrimẽti a natura signorẽ poterit cõiectari in **V** quidẽ existẽte uiliginẽs dicitõ humorib; nãq; in aere redundãtib; uiliginẽs fiũt in cute **Q** aut̃ in petiginẽs habebũt i genesi ex acutioribus & aridioribus humorib; at in **A** lepras facit prohibet aut̃ namq; ex humore melancholico hic humor in autũno capit incrementũ in **Y** caneros quia hi ex frigidis & humidis fiũt genesib;. 160. MORBI aut̃ adueniũt. De detrimẽtis locutus. nũc de affectib; in uniuersum aut̃ querit dictas figuratiões in detrimẽtis & affectib;. at si inueniatur matutini quidẽ ad **Q**. uespertini uero ad lunã detrimẽta faciunt ualidiores nãq; in uentũtur in quib; diximus inueniri figuris sin aut̃ cõtra affectus ob p̃cognitã ipsis ex cõtrariis flatib; faciũt ibecillitatẽ itidẽ febres quia p̃nuntiauit partẽ dicturũ illa ad detrimẽtũ cõcurreret nũc ait figuratas stellas quæ sunt in lesoriis locis & ab hæretib; ipsis partib; prædicito fore detrimẽtũ quæ uero cui opponat parti iã didicimus. 161. MERCURI * . Iam dicit unde scias utrũ morbus iugis læguenti sit an ne hoc autem a **Y** capit. is namq; nõ solum mobilis est motu cõtinuo causa morbo efficitur sed etiam cum stella pariter mutatur intenditq; ipsius uim maleficã in duobus centris non solũ inquit ab stellis fiunt uicissitudines morborẽ. sed etiam a natura signorum uerum ut in stellis non cuncta stellarum suscipimus sed quæ in lesoriis sunt locis. eodem modo non omne signũ admittimus sed quæ lesoria inueniantur in centris & in totum terrestria & p̃sculenta. dicit terrestria quæ faciunt strumas & fistulas q; reliquis gaudeãt elephãtiores autem ob squalorem. hæc cum ita habeant rursus apponit sibi considerandum utrum futurum sit aliquod auxilium an potius detrimentum. benefici loca spectantes & morbos & lesionem facientes tum inuectos morbos & detrimenta faciunt si minus perspererint tristes & laboriosos ifestosq; morbos incurrunt & si spectarint maleficos benefici considera qui quos super inuehantur. nam si malefici beneficos super inuehantur malum intendetur sin contra benefici maleficos super inuehantur lægores cõciliabuntur.

cum fuerint etiam orientales tum namque suam potestatem custodiunt aut dignitates morbi namque cursu opulento plurimam habent conciliationem. dein in suis non popularibus lauacris exuunt formosa ut strabismum est intueri saepenumero factum cum gratia & ex contionibus ueteres namque adducunt in sacra loca agros supplicationes numinibus proferebant extendentes languentes ut multitudo cogere & morbus ostentaretur ac praedicaretur. 161. DE ANIMAE QUALITATE cum de corporalibus dixerit omnibus nunc animam spectantia promittit ac ut de corpore orationem bifariam distribuit in id quod de qualitate & id quod de detrimento eodem hic modo bifariam quae ad animam attinent distribuit in qualitate & detrimento proposuitque sibi nunc de animalibus tractare qualitatibus quia animae pars una intellectiua. altera autem rationis experta & contentiosa sciendum intellectuale ab intelligibili cognosci. at morale quicquid est a ☽ & domiciliorum dominis & a pariter cum sole figuratis & centra dicit & item signorum naturam in quibus stellae inueniuntur in proposita habitatione considerabis earumque naturas & aliud tropica significat aliud solida & alterum bicorporeum & aliud horoscopus considerando & aliud medium caelum inspiciendo in aliisque centrīs. 163. ET ITERUM ORIENTALES EXISTENTES aliud significant at aliud occidui. accepisti haec singula ex ordine a Ptolemaeo perspecta singulorum circūstantia figurationum qualiumcumque ait id enim significat quādoque ipsi & ipsos excipientium quorum natura corporatio. nam quae habent positionem terrestrium complentur uaporibus nam quae longe magis tenuia sunt ea non sunt corpulentiora. nam semper signorum concisiora tibi memorat de consideratione quattuor sola contemplatus. stellas inquit considerato propositam fortientes actionem & ipsarum domicilii dominos naturasque ipsorum signorum quae excipiunt domicilii dominos & facientes domicilii dominos & figuratos ad ☉ ac ad centra quibus dicuntur orientales centrati uel insuper ascendentes & declinati naturasque stellae dominari dixit domicilii dominatum. nam domicilii domini iuxta imperium rationem habentium stellarum capiuntur. 164. ET QUI RATIONEM HABENT. Non solum domicilii dominos dicit sed etiam dominos ipsos considerationis ut ☿ & ♃ ad ☉ & ad centra. nam figurationes quae ad ☉ faciunt ortus occasus stationes non dixit autem centrales sed stationarii ad centra. ut non solum centratos dixerit sed etiam superlatos & declinatos diuinos caesariae & diuinos cuiusmodi insomnia diuina offendunt conficiunt diis quid implicando iura solida signa quae medium ius habeant. nam iusticia medietas quaedam est & figuratio exposita comitatur quodlibet enim expositum exercet. 165. DE FIGURATIONIBUS. Cum dixerit de natura signorum nunc de figuratione differit ad ☉ & ad centra & aequantes exponit simul figuratas ut quae matutinae simul orientales sint assimilantur horoscopi centro & eadem significantur ab ambobus & matutinae stationes medium tenentibus caelum. sed praegressus hoc est ablationes occidui centri. at uespertinae stationes subterraneis. item in mercurio hoc comparatum est proportionem faciendo cum dictis. nam potest quando matutina statio & sub terra centra. id possunt quae dicta sunt de mercurio & uenere. Interim audiendum qui dominatum habent hoc est ☿ & ♃ & domicilii domini ipsorum stellae praecipue cum iidem melius est eandem stellam domicilii dominam esse hoc est ☿ & ♃ uel non duos uel unum. proinde eundem haberem ad ☿ unum alterum autem ad ♃ sed unumquemque habere ipsam ad ambos rationem non uere affecti non in suo existentes loco in suis inueniendo factionibus neque ad utrosque figurati obscura & imperfecta erunt quae ex ipsis apotelesmata. 166. MALEFICORUM IMPERANTIA. Volens memorare & in contrario apotelesmata transfert ad maleficos. Quærit igitur tradere doctrinam qua possit prius procedere male agendi uis aut interimentum & ultio. nam si fuerint in illis locis & in illis factionibus inueniantur ad malum & ultionem erit ipsis iniustum & aliud alterius sententiae ut non putetur ipsis iniuriam facere aut malefacere. 167. DE BENEFICIS. Cum de maleficis satis sibi dixisse uideatur iam de beneficis loquitur. Si igitur inuenias maleficos domicilii dominum habentes iuxta ea quae dicta sunt per nuntia. sin beneficos considera si non superinuehantur ab aliquo malefico & in suis locis & in suis factionibus existentibus. Nam si ita habeant si in masculinis inueniantur signis uiri quidem ferociores euadent mulieres aut uiragines si praeterea ♂ & ♀ uel eorum alter solū masculefcunt tum non uiri solū ad ferocius tendunt sed etiam libidinis habebunt cu-

piditatem ingentem & adulterii. at mulieres masculorum opera imitabuntur. tribaces
 fricantes & turpitudine repletæ latent aut hæc si sola ♀ cōtigerit masculari at si ♂ ma
 nifesta erunt quæ facta. q̄ si fœmininis fuerint signis & luminaria & ♂ uel etiã ♀ tum
 erit momentum ad fœmininam ppensius. Sin rursus considerare uelimus utrum ma
 nifesta futura an occulta sint a ♂ id cognoscemus. capiemus aut hoc ab matutinis &
 uespertinis figurationibus ♂. matutinis nãq̄ existentibus palam erunt uespertinis aut
 occulta. excedunt id qđ naturale hoc est. non est ipsis excessus contra naturam uito nã
 que uirile ut fœminæ fœminile & solubile intentio igitur istorū alicuius efficitur ma
 gis p naturam subtenditur simul aduentante ♄ & ♀ & ♂ & cunctis. ut ipse quoq̄ ra
 tionem habet ad ea quæ animæ sunt hoc est ad id qđ facile depræhendat & conspiciat
 tur nã ♄ tam & si prius dictū ob celerē mobilitatē omniū quæ diximus causa efficitur.

GEORGII VALLÆ Placentini in quartum uolumen Ptolemæi apote.
 lesmaton : Commentarium :

Ubi ea quæ genesim præcedunt absoluerit tertiumq̄ uolumē non simpli
 citer neque ut casus tulit imposuit finem: sed psequendo quam fecerat di
 uisionem. nam astronomiæ præfagium considerat quæ ante genesim uel
 quæ in ipsa genesi uel quæ post ipsam qđ post genesi duplex est. unum qđ
 dem est circa cōplexum alterum uero circa extrinsecus euenientia. dixit i
 tertio de eis quæ ante genesim & quæ in ipsa genesi. nunc reliquū est ut
 dicat de extrinsecus adueniētibus qđ dicere ppofuit. sunt aut hæc de fortunæ adeptio
 ne & de fortunæ dignitate & de actione ac nuptiis & amicitii & id genus aliis. Scien
 dum est qđ fortunæ equidē adeptio corpori attribuitur at fortunæ dignitas animæ &
 quemadmodū de corpore prius dixit inde etiã ita de anima. ita nunc de fortunæ ade
 ptione p̄struit capitulum inde porro de dignitate subiungit. quo pacto igitur de ade
 ptione facienda sit consideratio capitulum. Capiemus igitur sortem fortunæ a sole i ♄
 cunctaq̄ & considerabimus quæ hos sequatur stellæ & qui domicilii dñi quam positio
 nem ac uim habeat & figurationē ad luminaria. bene enim figurata a bñficis uel parthe
 retis abundantes & copiosos efficiunt male uero affecti uel etiã ad maleficos figurati
 inopes efficiunt qualitatē uero possessionis & causam qua possessio aduenit ipsis signi
 ficabunt ex stellis qualitates. manifesto ipsas Ptolemæus descripsit nec de ipsis longa
 habenda est oratio. 2. Q VAE constitutionis sint ppria peculiariter contingerit testi
 monia non enim ab oibus quæ ad constitutionem. Nec simpliciter dixit peculiariter.
 sed indicans non ad utraq̄ luminaria profus figurari sed ad eum qui sit factiōis qđ si
 ad utrunque melior ac utilior figura. Verum quæ ♄. Subaudiendum domicilio do
 minans præcipue figurata adeptioni fortunæ simul comparq̄ erit. Iure autem ♄ assum
 psit is siquidem est facultatum effector in superioribus centrīs horoscopo & medio cæ
 lo opus est igitur domicilii dñm esse ♄ & bene disponi erga ♄ & ferri ad ♄ & bicorpo
 reo insidere signo. 3. DE ESSentia debililate. Maxime necessarium p̄ceptum tradit
 quo pacto cognoscere conueniat an indelebilis maneat essentia an delenda uideatur.
 Considerandi domicilii domini. nam si hi sub eadem p̄specti fuerint factione firmam
 adeptionem habent sin sub contraria factione supereuaserint tum deletiones possessio
 num faciendo peculiaria loca. Quo domicilii dñi supereuadant sortem fortunæ uni
 uersalis temporis aliud tertium cōmodissimum subnectit præceptum a quo cognosce
 mus qñ erit adeptio uel deletio. considera qui causam habent adeptionis uel deletiōis
 ut habeant ad centra & ad ascensiones. nam si centrētur celerius conficient. sin subter
 agantur serius & a fulxione erit dicere nam si matutinæ fuerint celerius conficient sin
 uespertinæ serius & extremis temporibus. 4 DE FORtunæ dignitate. Cum de digni
 tate & tali fœlicitate dicendo de fortunæ adeptione sermonem compleuerit. Nūc hoc
 præcepto uult referre de fortunæ dignitate sequitur namq̄ ut iam didicimus de anima
 Considerādum ergo quo pacto habeant positionis luminaria & doryphoriam eis faci
 entes stellæ. ut enim positionem habuerint ita & dignitatem fecerint. Sciendum sane
 fore aliam doryphoriam in ☉ & aliam in ♄. nam si in ☉ doryphoriam facientem stel
 lam non plus uno signo absentem in præcedentibus partibus. at in luna insequenti
 bus admodum ex ordine ac proposito præceptorum progressum facit. primo quidem
 ponit extremas

ponit extremas & regificas positiones. inde consequenter spectas & subueniēs exponit ut illa dicit regifica in quibus luminaria sunt in masculinis signis aut alter ipsorum factionis dñs & in doryphoria habetur a quinq; uagantibus stellis ubi ☉ in præcedentibus partibus doryphoriam habere dederint at ♃ in sequentibus. ex hoc sane modo cognoscemus regificas positiones. Sane est uidere quomō oporteat discernere. num possint necne. Quærit igitur duo quædã constituta circa stellas doryphoriam facientes si nãq; hæ inuentæ fuerint centratae quæ sint domicilii dominae potentes fecerint sin declinantes fuerint impotes & imbecillos & rursus si inueniantur supra terram cetrati doryphoriam facientes præsertim dextri. hoc est præcedentes ☉. sin cuncta alia affuerint sintq; eccentra & in doryphoriam agantur a quinq; uagis his quidem matutinis existētibus illis uero uespertinis sintq; centrati doryphori solū aut luna in fœmininis signis at sol in masculinis duces erunt hoc est non reges sed uitæ & mortis solū domini. Sin dictorum omnium neq; in masculinis signis hæc affuerint. neq; doryphoriam faciētes centrati fuerint uel attestabūtur circa terrā centra tum duces nō inueniunt sed pisiti dū taxat in fastigio & non follertes. sin luminaribus nō existētibus in centris pluri inueniantur centrati stellæ q̄ doryphoriā agant tum erunt mediocres dignitates & præsertim ciuiles quales consequi solent uitas præcedentes. militiamq; obtinebunt nam cōsequi eos talis dignitas consueuit. nullis uero in his doryphoriā habentib⁹ uel centratis uel figuratis obscuræ fiunt actiones. ut igit didicimus quales erunt regifica & extremæ positiones & qualia media. ita est nosse necessarium qualia fiant postrema hæc aut sunt quæ hñt contrarias dictis figurationes ubi fuerint luminaria ī signis masculinis ubi nō centrentur doryphori facti sub maleficis aut ex parhæretis doryphori facti. in cūctis autem his unum præbet præceptū quo possimus causam perscere qua in dignitatem euectus dignus habitus. Considera igitur inquit admittentē doryphoriā & ab illius qualitate pronuncia nã si ♃ inueniat ob copiosas possessiones sin ♃ & ♀ ob congiarium & gratiam sin ♂ ob uictoriam. sin ♀ ob orationes uel dispēsationem & rerū tractationē. 5. VESpertinoræ aut ad lunam uespertinū non sumitur ut ad ☉ hoc est in consequentibus partibus ♃ ad supra terram centrū simul figurantur. figuratur aut non ut p Δ aut π aut alia tali figura sed ubi non fuerint in hac centrata parte prope ac non oīno incidentes. 6. SI Doryphori stellæ dextræ supra terrā centris figurant. Dextri sunt qui in præcedentibus ☉ partib⁹ ubi medii inueniantur ☉ & ♃ ante ☉ quidem at pone lunam ī fœminino non est enim ♃ detrimentū. benè si utrūq; lumen centretur & in masculinis signis. sin secus ☉ in masculinis signis omnino esse opus est in fœmininis nãq; inuentus offendit magisq; ♃. attestatur centra hoc est horoscopus aut mediū cælū nã in superioribus utrūq; memorauit q̄ dixit supra terrā cetris. hoc aut per egressionē eius qd̄ antecessit dictum. nã ante ipsum altere luminare erat solum in masculino signo centratus hoc postea non centrari subiūgit doryphoros. 7. SIN lumina & hoc per egressionem dictum est nã ante hoc habuit & altere luminum centratum est & altere masculinorum signorū. at hoc neutrū nisi q̄ in priore prædictis omnibus existētibus doryphoriam nacti nō erant centrati. at hic plurimos doryphoriā habentium centratos capit præter aduictum acceptiones quæ dignitates ex præceptione uitæ consequuntur ut in præcedēti præceptione dictum est: deniq; humiles & malefici demones. hæc est genesis contraria oīno primæ adeptitiæ. nã cæteræ oēs horum medium inueniunt. inter hæc uero præter dictas mixtiōes relinqt subaudiōi ut in aliis fecit pceptionib⁹. 8. HVIus siqdē circa factionē hñtes docuit ut te oporteat cognoscere utrū authenticas & firmas esse dicas dignitates necne. inuenies autem hoc a doryphoriam habētibus stellis. nam si hæ & synaretæ & beneficæ inueniātur adminiculatrices euandent dignitatem. sin ad parhæretas: aberrabunt. 9. DE Actionis qualitate actionis dominam capiens iure post de dignitate orationem de actione præponit. q̄ contermina utraq; fortunæ uideatur considerare uero oportet a ☉ & medii cæli signo actionis qualitatem. Quærere enim opus est quæ absit a medio cælo. quæ matutinam fulxionem Solem proxime faciat ubi sub signo uno fulxio sit. Hoc est usque ad partes. 30. Doryphoriam uero hanc nominare consueuerunt antiqui. Necessè namque aut eandem stellam in medio esse cælo aut differentes. aliã præcedentem ☉ aliã uero medium cælum: aut unam modo

adesse aut in p̄cedentibus partib⁹ ☉ aut in medio cælo. si igit una affuerit & in medio
 cælo & in p̄cedenti parte ☉ aut una solum in utrouis dictorū locorū illo solo utemur.
 Sin duæ quæremus quæ magis ipsarū duarū potenti or sit & plures habeat rationes illā
 q̄ p̄ponendo nobis ascribimus. si uero nulla inueniatur apud ☉ & nequidem in cæ
 lo medio huiusmodi sunt ineres. Considerare autem opus est domicilii dñm. is enim
 significat suo tempore studia. ita nāq; considerabimus actionis causam. at qualitem
 cognoscemus ex capientis stellæ proprietatis actiōem. Scire aut̄ expedit quēadmodū
 non omnis stella in p̄cedenti parte ☉ aut in medio cælo inuenta p̄bet actionē: sed
 si inueniatur actionem p̄bentibus stellis. sunt aut̄ tres ♃ ♁ ♀ hæ nāq; ob celerē mo
 tum actionibus sunt accōmodatiores quodq; soli sint uiciniore doryphorias faciunt.
 at quæ ex aliis stellis inuenta adducit aliquid suæ proprietatis. ipse uero manifesto mix
 tiones stellæ faciens non dedit separatim uolentibus ab ipso longā habere orationē.
 Scire sane opus est ut etiam signorū proprietates multā quandam actionibus mutationē
 p̄beant. formā nāq; humanā habentia artem ab hominibus indicant. quæ aut̄ quadru
 peda circa ista etiam mercimonia indicant. at aquatica circa aquas & quæcūq; argutæ
 possimus ad usum reuocare signorū proprietatibus p̄terea considerare maxime necessa
 rium iubet utrum actionē habens primos faciat studio uel secundos & uicarios. Consi
 derare enim inquit opus est capientes domicilii dominatum actionis & si hi inuenian
 tur orientales & epicentri faciunt authenricum. sin autem declinantes secundos & suc
 cedentes atq; uicarios. at medias horum figuras est cognoscere & in ipsis factis explica
 re moliemur. 10. FVLxionem uero matutinam proxime facientē. Non simpliciter ma
 tutinam sulxionem facientem sed proxime solem existentem in p̄cedentibus parti
 bus. Neq; enim si quis putarit duabus existentibus in p̄cedētibus partibus uiciniore
 p̄feremus sed quæ non plus absit uno signo a sole utq; paucis absoluā doryphoriam
 facientē ad studia ipsam nāq; ut dñam mediū cæli. tales nāq; scurræ actionib⁹ sunt ali
 as alii intenti studio nō uni soli modo ex suis trium modis. Cernis ut nolit oēs stellas
 doryphoriam facientem ad solē aut ad mediū cælum actionis esse dominas sed ex tri
 bus unam uelut qui ante ipsum omnes. simpliciter cuncta sequentia medium cælū dici
 to domari actioni & in illius spectantes proprietatem impotens sunt in qualitate actio
 nis motus ac p̄sagii. at ♀ mixtiones facit aliæ stellarum erga actionem admittētes
 ♃ & ♁ destituerit autem tibi ipsos ad se inuicem miscendo dominos actiōis. adhucq;
 magis intelligentiores facit mixtiones ipsarum pariter & minorū actionis aliarūq;
 stellarum ♃ ♁. 11. RECEptus. Receptus uocat transitus quos a se inuicem mutuanē.
 12. AT ♁ cum ☉ figuratus. ♃ stellam duobus capit modis p̄ter alias stellas. alia. ut
 siue cum sole fuerint siue minus eadem dimetientem habent. at ♁ cum ☉ utpote ex
 igni complexionem habēs adhuc magis ad in moderantiam conuertitur ex ad solem
 uicinitate. 13. CIRca fusiones hi nāq; aquæ & ignis seruiunt locis ut sunt admittentes
 ubi ☉ uerbi causa existente in geminis ♀ quidem cum ☉ inueniatur at ♃ in altero si
 gno nempe ♃. 14. FACile conficientes. Facile negocia transigentes hoc noīe appel
 lauit. 15. OCCursantes. pro aliis obiectos & supra alios agētes ob armatos quales sunt
 qui ob armati saltitant. quos uocant armaturas apud priscos animalia sacra quæ seruiē
 bant uariisq; actionibus honore p̄ferebantur. quia enim compares simul binæ stellæ
 non unam aliquam artem faciunt sed multa significāt iure p̄ceptum asciuit quo pos
 sis discernere artium uarietatem. erit tibi discretio a signorum natura quæ ad coitū igit̄
 tur si uelit in sollerti esse curam loco ab ☉ ☉. ☽ aut in medio cælo erit. neq; enim in p̄
 cedenti signo poterit ☉ adesse quia a plenilunio erit ac non ab ☽ ☉. 16. EX Domici
 lio dominatibus domicilii dominos dicit. dominos actionum qui in medio cælo aut
 in p̄cedenti parte ☉ inueniuntur. coloris mixtiones hoc est fœditates. 17. DE Inco
 gnitis nuptiis aut amicitia post hæc cum hoc sit capitulum est de multiplicibus ac mul
 tifidis in eo namque dicit de legitimis nuptiis: necnon de aliis non legitimis priusque
 acquirit num nuptiæ futuræ sint necne & si fiant num temporis an sero & utrum cum
 unica sit cohabitaturi an cum pluribus & qualis erit nubilis aut uir & postremo utrum
 perduraturi an nuptias dissoluturi: repudium inquam diuortiumque facturi: & si
 persisterint utrum mutuo amaturi an secus. Considera igitur Luna inquit utrum in
 libycis sit

libycis sit quadripartiis an in subsolanis. nā in subsolanis nouas facit nuptias at in liby
 cis serotinas. 18. DE Mulieribus. De mulieribus aut non a ☽ sed a ☉. similiter eodem
 mō cōsiderabimus nisi q̄ aliud circa ☽ quadripartiū capiemus aliud aut in ☉. nā in ☽
 a lūa ☉ ad primū usq; diuiduū & a plenilunio ad secūdū usq; diuiduū subsolana sunt
 quadripartia. at horū dimetiētia libyca. at in sol cētra saepe dicta q̄ ab horoscopo ad me
 dium usq; cælū. aliaq; consequenter. Si igit inueniat in bicorporeo signo uel ☽ uel ☉
 uel si cū pluribus inueniant stellis multinubos faciūt q̄q; & in multi sēminii signis in
 uentra duplices p̄bet nuptias. & si ☽ ad bonos seratur pulchrā & maritū amantē mulie
 rem significat. sin ad maleficos cōtra. poterisq; a stellā p̄prietate ipsis qualitatē dicere.
 p̄seuerant igit cū lumina cōgrue inter se inuicē figurata fuerint & p̄sertim cū alterabū
 tur & ☉ quidē ipsi ☽ altero & ☽ ☉ necesse figuratiōes stellā inspicere sub stellis aut
 non. si nō inspiciam⁹ erūt q̄ diximus. si inspiciam⁹ aut cōsonā figuratiōes erūt aut in cō
 sonā. si consonas figuratiōes malefici spectarint dissoluent deniq; sin cōsonas benefi
 ci p̄manebunt amantes se inuicē. Si malefici cōsonas inspiciēt & benefici consonas me
 dia erunt figurā ut neq; oīo dissoluant nā rursus redintegrabunt & restituent cōicati
 oni. 19. DE Legitimis. Est dicturus de illegitimis copulis in hoc eodē capitulo. nō igit
 opus est ostēdere ac memorare nouas nuptias saepe nouas iteꝝ iteꝝ capiunt ipsi p̄ueni
 entes. sin cōbustā fuerint quo iuxta p̄portionē cū aliis cōbustū capias sub. 15. partibus i
 una specie unius speciei esse dicit tropica & solida p̄ter multi sēminii: ea nāq; p̄portio
 nē hñt cum bicorporeis. 20. AVT etiā p̄ conglutinationē. conglutinationē uocat p̄
 sentitiā attestatiōē uero cōfigurationē. Item ♀ post ♀ a ☽ iuxta legē factā copulā uati
 cinat. at a copula ipsa mulieris qualitatē p̄ discendā uel una matutina stella quō & lūa.
 uult aut non simpliciter stellā adesse sol sed in p̄cedentib⁹ partib⁹ hoc est q̄ faciat matuti
 nā fulxionē. Significare aut opus est q̄ absolute dixit unā stellā matutinā. sit nāq; oriē
 talis solū matutina & ita excipit ipsam ♀ igitur itidē ut in luna figuratiōibus qualita
 tes cōcipit eodē mō & ☽ unde & itidē ita adiecit quo simile & idē indicet etiā occidē
 te. at horū dimetiētia obtinuit ut libyca ac iam de ipsis percurrēdo at in lūa a coitu. non
 ut capias a coitu figuras sed a sole genesis. Sape nāq; p̄raueniēs coitus lōge est at sol p̄
 prior unde a ☉ capere opus ē distantiā diuiduorū siquidē a ☽ ☉ & plenilunio nil aliter
 ipsi significat q̄ augmentū & diminutiōē. p̄manent igit Nunc dicere incipit utrū p̄
 maneant cōtacti an distēt. ueꝝ q̄ contingit p̄manere quidē cōuentus at iurgia & rixas
 consequi. id quoq; ip̄m coniectat. Incipit iuxta consuetudinē id a moderatis figuris &
 definit ex ipsis in extremas usq; ac malas p̄ueniendo figuras. lumina nāq; necesse est aut
 in connexa esse: aut figurari & si figurent necessario aut congrue aut incongrue didici
 mus nāq; quales q̄dem sint congruorū figurā: & incōgruā ac si cōgruā fuerint aut uti
 q; lumina in utrisq; positionib⁹: aut altere altera & si altere aut sol soli aut ☽ lunā aut p̄
 mutarē ☉ lunā & ☽ soli tum nāq; naturali quodā mō mas putat coire. 21. OMNIū
 aut pulchritudo est cū non simpliciter naturali quodāmō putatur mas cōuenire. Cun
 ctorū aut est pulchritudo cū non simpliciter sol lunā figurabit: tum nāq; maxime natu
 raliter inspicitur nā mulier uiro copulat. didicimus quēadmodū a ☽ q̄dem mulier. at
 a sole uir ut si cōtigerit uiro solē hñe in ☽ mulieri aut solē in ♀ nā si uir habeat ☽ in ♀
 non erit tale. age nō solū uicissim ut exēpli cā ostendit: sed etiā altere & pinde ☽ uiri cō
 grue ☉ figurari. ponat nāq; uirum hñe ☽ in ♀ at mulierē ☉ in ☽. & rursus uirū ☉ in
 ♀ mulierem aut in ♀ lunā. est igit hic uicissim factum non equidē uiri ☽ spectabat ☉
 mulieris positum nāq; erat. sol mulieris in ☽ lūa uiri in ♀. si permutem⁹ lunas & uiri q̄
 dem ♀ subiecerimus at mulieris ♀ inueniemus ☽ mulieris spectātem ☉ uiri & figura
 tam ad ☉ mulieris p̄cipue cum uicissim fiat ubi non ☉ ipsis ☉ sed ☽ ipsi ☽ sed ☽ lu
 nā & ☽. sol aderit uel in non connexis tam inconnexa q̄ incōgrua dissoluit. Quēad
 modū igitur benefica stellā connectunt malefica uero dissolunt. Cum similes inuen
 tæ fuerint figurā tum extrema congruunt ut si congrue figurantur & a beneficiis spectā
 tur cum pari affectu etiam unio erit. sin aut inconnexa fuerint lumina uel incōgrue fi
 gurentur uel a maleficiis aspiciantur rursus omnimō dissoluent: uel etiā profus nō erit
 concursus & idē iter. Si uero mediæ fuerint figurā & an mixtæ tū erit disunctio aut cō
 ciliatio postea fiet. mixtæ erunt figurā cum uel luminibus inconnexis existentibus be

nefici inspexerint: uel cum congrue luminibus spectatis. malefici figurati fuerint. cum
 eo q̄ ueneris maleficis inquā figuratis. 22. AT Alias quoquomodo factas de illegiti-
 mis nuptiis. Cum de legitimis dixerit nuptiis. Nunc sibi dicendum existimat de non le-
 gitimis. non legitima frequenter ad legitima recidunt nam clanculū conueniens post
 succedente tēpore legitime copulatur capit aut tales considerationes a ♂ & ♀ & ♀ ui-
 detur nāq; hi quandā ad se inuicem habere affinitatem intuere ut ♂ in ♀ habet exalta-
 tionem at ♀ in ♂ rursus in Δ ♂ habet exaltationem atq; ♂ & ♀ non amplius exalta-
 tionem sed domesticos nam ♀ & ♀ in ♀ assumitur ad legaticum munus ♀ fenilē
 q̄ personam. miscetur nāq; uuluis & patriis & diuinis. at ad pubescens ♂ fratribus nā-
 q; uel sororibus an miscet figuratur ♀. prius a ♀ considerat qualem habebit mulierem
 at nunc ipsam considerat genesim qualem ipsam efficiat. considera igitur ♀ ut dixim⁹
 quomodo afficitur cum ♂ quidem existens & simpliciter per se amatorias efficit ani-
 mas. Quod si ♀ affuerit quippe qui ut dictum est celeris est motus diuulgationes facit
 Sane in his considerandum signorum naturas. nam si inueniatur ultra hęc affines nu-
 ptias faciunt. Sin autem ♀ & ♂ uel ♀ uel ♀ affuerint tum binis sororibus cōmiscetur
 nisi q̄ uirorum considerare oportet ♀ at in mulieribus ♀. uerum assum- tur utiq; rur-
 sus ♀ is nempe solus uel cum ♀ copulat⁹ ♀ facit utiles copulas at cum ♂ perniciosas.
 ac ut in ♂ diximus a promiscuis signis confines copulas. modus in his quærendus est
 nunc aduersus eiusdem ætatis sit ipsorum mixtio an aduersus ænus uel seniores. consi-
 deranda inquā talia a stellarum fulxione hoc est ♀ & ♂ & ♀ hanc enim necesse est aut
 figurā similis esse uel dissimilis figurā. Quod si similis figurā cōperta sit aut optabilio-
 res aut magis orientales neq; alia præter has figuras. sed similis figurā inueniantur eius-
 dem ætatis esse significat. sin occidentalior cum anibus copulas sin orientalis cū senio-
 ribus. Conueniendo nāq; cum luminib⁹ familiariter hoc est ♂ ♀ & ♀ & alterutro nō
 dubiū quin clāculum fiant ad legitimam conueniendo copulā & perinde nos hic Pto-
 lemæus docet quō cognoscere conueniat utrū domestica sit copula & legitima an nō.
 at familiariter quid uult. nēpe ut in fœminis ad ☉ splendoris bene disponi in marib⁹
 aut ad ♀ ad senilitatem tanq̄ quopiā p̄cunctante si ambobus una habitet quispiā ipsoꝝ
 aut differentia inquit q̄ cū ♂ ♀ pubertatem significat faciei oris in primis at cū Satur-
 no fenilē ætatem. & si figurā similis ubi quā habet figuratiōē congregiēs ♀. stella eā-
 dem habet ipsa quoq; siue occidua sit siue orientalis. hoc aut ut cōe iniicit ambarū stel-
 larū p̄cepto. perinde a ♀ neq; ♂ dices nomen fenile uel pubescens. at a figuris ætatē
 scribes. eiusdē ætatis fenex cū iuuenis iuueni nouerca: uel amita: eiusdē ætatis necesse
 est cū iuuenis duo fratres. fenex ad iuuenē: cum pater filiā ipubis ad ipubem cū mediæ
 ætatis cū iuniori sorore. fenex cū feniore cū uiridis ætate cū amita. adolescēs cū grādi-
 ori ætate ut iuuenis cū maiore sorore. æquales ætate fenex cū amita. eiusdē ætatis gran-
 diores natu cū sorore. cōtigerit nāq; ætatem æqualē esse. at nomē fenile ut in amita nā
 pater & filia produxere. at qui est amita nomē ætate maius ætas eadem. dices igit a ♀
 ut diximus fenile nomen ut cū auunculo aut patri aut patruo cōiungetur. at a ♂ cum
 fratribus uel consobriniis uel fratruelibus prædicta figura ubi ♀ cū ♀ & ♀ uel etiā ♂ i
 horoscopo uel etiā in medio celo inueniat. 23. SI In sequentibus signis. reliquū ē ut
 incipiat te docere quomō debeas cognoscere nō solū q̄ naturale capietur connubium
 sed etiā qd̄ cūq; cū dictis oibus utrū agit adsit ipsis ☉ & ♀. utrūq; enim lumen ostēde-
 rit faciei p̄prietatē cognatoꝝ. cognata uocat signa q̄ promiscua. Cum igitur dictæ fue-
 rint figuratiōes in cognatis signis. sed in fœmininis locis & personis tum simul affe-
 ctos facit homines. loca uero uocat signa. personas aut subsolana & libyca quadripa-
 tia & uesp̄tinas & matutinas fulxiōes & hęc oīa masculescūt & fœminescūt & tibiales
 ut testes nō habeāt at tibialē solū. frequenter his aliquis p̄portionalis cōuenit ut non p̄
 se non inueniantur quæ dicta ut in sterilibus uel raroꝝ filioꝝ. habent nāq; tali an pro-
 portionē aliquā qualēcunq; ad uenerea non plurimæ sunt hoꝝ differentia alia nanq;
 sunt legitima. Alia uero illegitima. & alia sunt unius generatiōis alia confinia. hęc oīa
 didicisti in uiris quidem a ♂ at in mulieribus a ♀ nunc dicturus quales habebit uter-
 que ipsorum appetitus. utrum honestos an inhonestos & immodestos. hoc autem ca-
 pit a ♂ neq; ut alii oēs in mulieribus ♂ ipsum spectat. at in uiris ♀. nam ad beneficos
 delati fiunt

delati fiant honesti ad **H** inhonesti. inuenies aut figuraciones in particularib⁹. neq; no-
 bis longius ducenda est oratio uolentibus particulatim inquirere a fente **H**. is naq; tur-
 pem præbet & adminiculatorem nã **☿** utpote solus existes q̄ facile moueatur p̄bet & si
 uespertinus fuerit & si sceminefcãt stellã. Deinde uult ostendere quomodo erit cupidi-
 tas quam in superioribus uocauit affectionẽ. utrum foeminarum an marium sit appeti-
 tus. hoc aut considera ex figuracionibus. nam uespertinum proportionaliter significat
 foeminas. at matutinũ mares. ut inueneris affectos **♂** **♀** ita dicit & appetitum fore nõ
 supra uim affectus hoc ẽ immoderate & iportune. Sin aut **♂**. nam **♀** utpote muliebrẽ
 significans faciem humile significat. at **♂** utpote uirile cum formidine occultum aut si
 figuris quo duplicem ostendat modum: tam ad **☉** q̄ ad horoscopum propositis figu-
 ris **H** quærit naturam. orientalis quidem existens efficit petulantia ad apertũ agit imo
 destiam. at occiduus cõtra. 24. **DE Liberis.** Quonia de cõnubio sermonẽ sequit q̄ de
 liberis est inde ordinẽ consequentẽ admisit. est aut ut alia iam indicata multitudine ca-
 pitulum: quærit enim in ipso an habeat liberos inde etiã quot & tertio utrũ claros an
 obscuros inde offensus an imunes offensa & solitarios an nõ & si amicos an in fensos
 quicũq; procreabunt. Capitur aut capitulũ ex locis & stellis quæ sunt datrices liberorũ
 quæ an hæreticæ hæ sunt sine sãmине. q̄ sãminales audias naq; Ptolemæum dicentem
 sãmínis expertes & multi sãmínii locos. Sunt aut quattuor loci ex quibus qui delibe-
 ribus inspiciuntur. 10. & 11. & horum dimetientia hoc est sub terrestre & 5. locus at quin-
 tum locum ægyptii in definite liberis præbuerunt. Si igit hi omnes loci uel qui ex ipis
 in multi sãmínii signa inciderint circũsteterint liberi. sin aut in sãmínis imunibus nõ
 circũsteterint. stellæ porro aliæ qdẽ sunt effectrices aliæ an hæreticæ seu peremptoriæ
D quidẽ & beneficæ datrices sunt liberorũ **☉** & maleficæ an hæretæ siue peremptoriæ **☿**
 cõi existente. Si igit datrices in occiduis inueniantur citra impedimentũ p̄bent. sin mix-
 tim alios quidẽ dabunt alios uero periment. at q̄titate cognoscemus ex signorũ natura
 in bicorporeis naq; uel multi sãmínii existentes uel duos uel plures p̄buerunt. at in so-
 litariis unũ mõ fœtum cõficiet. Si masculescant datores liberorũ iuxta dictos modos
 marẽ dabunt. Si minus foemina. & si hi ipsi datores fuerint liberorũ & in suis locis p̄cla-
 ros dabunt liberos. sin occidui inueniantur & in locis alienis obscuros ignobilesq;. Cõsi-
 dera uero in his utrum erunt hi parentib⁹ cari necne. Si enim datores liberorũ consonã
 habeant figuracionem ad horã & ad sortẽ fortunæ quã iam didicisti & cari parentibus
 erunt & instituentur bonis artibus. Sin ipse datrices liberorũ. Consonũ inuicem inspe-
 xerint cari permanebunt sin incõsoni inimici. 25. **AD Verticem loco.** Nã inde fratrib⁹
 loco a. 10. & 11. **D** loco cœpit. proportionẽ naq; habet ut sæpe didicisti matri **D** & **♀**. Iu-
 re igitur & hic ab. 10. & 11. loco horoscopi. nam horoscopus ipsi edito refertur dato rã
 cum datricibus est stellis nihilominus & si orientalis fuerit nã si orientalis fuerit nihilo-
 minus est ablatius & ad **☉** figuracionibus. reticuit circa horoscopum figuracionem.
 Quia uero iam subiecit locorũ in p̄cedentibus partibus horoscopi alios. & alios in cõ-
 sequentibus. & perinde certum superfluũ semel dicentes semel memorando ipsos. 26.
FACTionum ambagẽ rõnem. Factiones nũc dicit non nocturnas & diurnas sed stellæ
 quæ dent quæq; auferant. 27. **AVT** potentiores hoc plus ut clarescat non eget inter-
 pretatione. at potentiores deinceps dicit ut opus est iudicare. at in ferri significat indifferẽ
 tibus aliquos peremptoriõrũ datiuo in ferri uel contra. 28. **Q**uæ uero particulariter.
 Doctrinã tibi p̄bet gratissimã qua possis cognoscere q̄ particularia. Iam uero huius i ali-
 is supra mentionem fecit datricẽ naq; stellã dicit ut horoscopum itelligas & cõsequen-
 ter reliqua considerãda. 29. **DE Amicis & inimicis.** amabiliũ affectionum. Cũ dixerit
 de cõnubiis & liberis cõsequens est ut in p̄xima p̄maneat habitudine aut ad extra posi-
 tas conuertat habitudines quæ est amicitia: hocq; capitulum est multarum partiũ. neq;
 enim est una amicitia species. nã est maxima & extrema & secunda ac media nomina-
 que apponit utraque amicorũ primam & maximam appellando parem affectionem. al-
 teram uero synastriam. Secũdo loco præterea quærit utrum taciturnitates in amicitiiis
 fiant qualia cõtingũt amicitiiis necne sed manent in defessi. tertio cãm quærit qua con-
 sistit amicitia. nõ enim est eadẽ amicitia. sed alii quidẽ ob modestã & sapientẽ cõstitue-
 rũt amicabile electionẽ. alii ob utilitatem. alii ob uoluptatẽ. Quarto & de ad tempus

aliquod cōstitutis amicitias erga cōsecutos disputat ut etiam dicat utrū dissolutum iri-
 uideantur causamq; consecutionis postremo an miscet de dolis orationem non iniu-
 nesti & mites dominis. alii perniciosi & inhonesti. amicitias igit in totū considerat ex
 quattuor locis ex solari & lunari & horoscopis solaris & lunaris quæ ipse sortem fortu-
 næ nominauit. nā si in ambobus genesibus dicta loca in eisdem inueniantur signis uel
 mutuis. & proinde ☉ cum ♃ aut cum aliquo cuius horoscopo uel cōtra erit dicta par-
 affectio maximæ amicitia. sin autem non in eodem signo sed in triquetra figura tum
 synastria continget. at inimicitia infestissima cum in non cōnexis aut quadratis aut di-
 metientibus & rursus maxima quidem & insuperabilis erit inimicitia cum in non con-
 nexis. maxima porro in dimerentibus at media cū in ☐. causam qua amicitia constat
 cognoueris hoc modo quandoquidē non oēs inueniuntur in oibus figuræ: sed aut ali-
 quæ aut plurimæ considera sint ne luminarium figurationes necne. nā si luminariū sint
 figurationes delectu ac proposito bono erit amicitia q̄ ab aliis differt omnibus firmior
 ac constantior est. sin sortes magis ex usu. at horoscopi ex uoluptate sin simul oia inue-
 niantur ex oibus dictis constituentur uel etiam plura. idem enim erit licet nō oēs figu-
 ræ conueniant sed plurimæ in alio ēt septē & circa. 7. ubi non multū distent oēs figu-
 sed sub dictis fuerint partibus neq; aliter extiterint neq; in eodē signo neq; male figurā-
 tur sed dumtaxat in cōsonis triquetris. triquetris aut ait uel sexangulis synastriam solū
 fieri. 30. CVM malefici figurationem. Docet etiā quo modo possis scire si taciturnitas
 aliquando erit amicitia ex beneficiis inquit hoc cape & maleficis. nam cum fuerint cō-
 præhensuæ amicitia figuræ inspexerint malefici tum detectiones erunt secretorū cū
 aut benefici intēssiones. 31. CVSTodiendum aut. Rursus docet uter amicoꝝ amicitia
 est magis tenax & obseruantior & uter utiliore & magis cōmodam inimicitia. Cōsi-
 dera igitur inquit loca inuicem figurata ut horoscopoꝝ. sortiu: luminarium & si ambo
 æquipartes fuerint ambo igitur erunt iuxta reſtitudinem q̄ si plures alteri habere conti-
 gerit paucioꝝ erit director nā eminent. sed intuere spectantes stellas nā qui beneficas ha-
 buerit inspicientes in sua genesi ad admunificentiam & officiu erit propensior. 32. SI
 idem ipsum uel proxime. Memorauit tibi horoscopos sub. 7. partibus cōtingit aut has
 non solum in eodē compleri signo sed & in sequentibus ut habeat quis horā ☉ partes
 5. alius aut ☿. 29. is nāq; habet eminentiam sequentis signi puuculus enim ipse uniꝝ par-
 tis erit ipsis benignus at reliquus plurimus quoad aphetes altero aliquo aliu cōtingit
 locum. 33. HANC igitur ad magis & minus. Quoniā quæ ēporariae conflantur ami-
 citia multa sunt indifferentes ipsarū nāq; alia sunt magna alia parua. scire aut oportet
 q̄ cum aphetes alicui dictorum quattuor locoꝝ glutinabitur tum ingens futura est
 utilitas cū aut alicui aliarū stellarū exigua & fortuita. 34. DE Hospitalitate. qui de ho-
 spitalitate modus in hoc capitulo non unū aliquod quærit: sed plura. prius nāq; cōside-
 ra num prorsus facit hospitalitatē necne & cōmode an cū damno & imūnē a periculo
 an periculosam & an bene repensurā an male repensuram. Inde & qbus in locis erunt
 peregrinationes considera igitur inquit declinamenta & occiduū centrum hoc est. 3. 6.
 9. 12. 7. nam si in his luminaria inueniantur hospitalitates faciūt sin ☿ adhuc magis &
 plures cum rationem habet aliquā figurationis ad ☉. sin aut fors fortunæ dicta in quē
 q̄ horū locū inciderit uitā propetē tales in hospitibus faciunt. q̄ si solida fuerint firmaq; si-
 gna diu peregrinant. Sin bicorporea continue. 35. QVANDOq; illud quādoq; & se-
 pe ipse explicuit qua de causa posuerit. ait nāq; cum luminaria figurant. non enim satis
 est solum occidere aut declinare ☿ & si non declinare contingerit: feratur aut ad lumi-
 na: hospitalitatis cā erit tali genesi. 36. ET Difficulter repensuros. Difficulter repensu-
 ros dicit difficulter & sero admittentes at cōmixtum porro tibi reliquit. nam si inueniā-
 tur simul malefici tum etiā inutiles & difficulter rependētes erunt hospitalitates & cū
 aliqua difficili actione cōmoditates prouenient definiemus dixit nāq; in præcedentibꝝ
 ut opus sit ad numere & occasum inspicientium stellarū considerare licet iperantibus i-
 perium tribuere apotelesmatis. 37. IN Eis quæ matutinae docet & ubi peregrinatioes
 euenturæ. matutina nāq; uocant quadrupartia orientalia hoc est. 12. & 6. loca uesperti-
 na uero occidua hoc est. 3. & 9. loca. 38. VEL domicilii dñatum habentes didicimꝝ ubi
 de geminoꝝ

de geminorum genitura quomodo stellæ fiat duplæ & proportionem habentes cum
 bi corporeis aialibus cū nō solitariae sed cū aliis inueniant p sublationes ut attollant &
 simpliciter & temere fieri uaga itinera. 39. DE Seruatione. Vult te porro docere cām
 peregrinationis quomō oporteat. cognoscere. cōsidera inqt q̄ nā sit q̄ peregrinationē
 faciat stella & ipositiōe quis nā dñs nā si uitæ horoscopus. siue mediū cœlū actiōis seu
 fors fortūæ pecuniæ & causæ siue cōmoda siue incōmoda etiā hinc p̄dicito. 40. DE
 mortis qualitate & destitutione & adhuc mortis qualitate. Cū tps ptulerit libet iam de
 qualitate dicere: est sane ut dictū una q̄dem naturalis: altera uiolēta: sed nō naturalis ac
 de ambabus differit tibi: q̄ris nāq; utrū erit hæc uiolenta uel non uiolenta sed naturalis
 siue ita in utroq; q̄re qualitatē. alia nāq; qualitas naturalis alia uiolēta: ut in naturali
 qui aliud facere h̄cōsueuit at in uiolenta aliud & alia oēs stellæ consequēter faciūt. uti
 tur sane aliquo eorū q̄ ante demonstrata sunt. demonstratū nāq; iuxta horimæā atq; iuxta
 radium. Cōsiderare igit prius opus est quomō fiat periclitatio. Cū aut ipsam inuenim⁹
 iuxta horimæā tum occiduo utimur cētro. cū aut iuxta radiorū iactus tum pemptorio
 periclitatoriq; loco. Cōsidera nāq; q̄ abfuerit ei * uel figuret. utimur nāq; figurata. si
 nulla figurata inueniat aut naturali signi pprietate aut etiā ipsis terminis. ita demum
 naturalē inueniemus ipsius mortis qualitatē at uiolentā. hoc mō. non cōtingit cū i unī
 uersum uiolentā sequi mortē nō aphetis existētibus uel una luminibus uel ipsoꝝ alte
 ro. alio nāq; iudicatio uiolenta nō erit periclitatio. opus est aut ad inueniendā aphetica
 lumina etiā peremptorios esse maleficos ut obuiant luminibus sufficit unus maleficus
 cū utraq; lumina aphesim cohibeant. at cū alteꝝ e luminaribus aphetē habuerit tū oēs
 malefici obuiarint. Sane inueniemus hoc iuxta p̄cedentē expositā doctrinā: aut occidu
 um cōsiderādo locū aut pemptoriū radiū aphetis inferēdo. 41. DOMinatoris hoc est
 esse aphetē. aphetē. n. dñatorē impatorēq; uocitauit uel qa habeat iperiu multaq; uim.
 in positione. hæc aut aphesim inde uitæ t̄pibus horimæā appellauit. Aliorū primi. Pri
 mos dixit pxime illatos uel p figurā: uel p p̄sentia. contingit aut nō unū solū esse sed et
 duos significare. q̄ aut modi qualitas bifariā ei assumpta sit manifeste indicauit significat
 enim & signi naturā quatenus q̄dā dicunt arida. q̄dā humida. q̄dā uulsoria. nā a dñis
 terminorū cognoscemus etiā mortis qualitatē. pprie igit dicendo de interitibus natu
 ralibus. nūc inqt de: ut sic loquar: cōtra naturā & pprie uocauit ultroneos & nō aliūde
 nobis illatos. dicit autē prius in totū quo pacto nosse quæas an pprias mortes faciat an
 uiolētos interitus. cū igit inquit pemptores nō prorsus in alienis iacēt signis. sed quā
 dā hnt necessitatē & ne substernant a maleficis tum interit⁹ pprii cōtigerint at ipropria
 uel etiā domestica ppriā dicit cū in synheretorū fuerint domib⁹ in quib⁹ gaudēt uel ubi
 diurni in diurnis. 42. AT Qualitatis alia nimirū ē qualitas ppriorū interitū alia uio
 lentorū. C aut D ubi ambo fuerint anharētæ altero luminariū aut ambobus existētib⁹
 aphetis. Quod si fuerint aphetæ nō ubi inueniant in indifferentibus apheticis locis sed in
 eodē signo & in eadē parte. similiter & si occidat ubi D in. 9. inueniat hns aphesim: at H
 in occasu tum nāq; inserit saturno D hoc est ad ipm fert. 43. ET Si q̄ Z licet dixerit ip
 se ubi de tēporib⁹ uitæ q̄ benefici non solū non perimūt sed etiā cōseruāt & illati. quo
 pacto etiā hic dedit ipsis mortis qualitatē. hisce nō oīno perimētibus sed et seruātibus.
 at qui adiecit male actis ubi ibecillior fiat etiā ex signi pprietate utpote in aliena domo
 & in alienis terminis & in humilitate & ab maleficis inspectus cōtra spectās ubi post ∞
 habet statū ad lumina & horoscopū faciat. 45. PRæcipue in sphæra serpentes. dicit ser
 pentes cælo hæretes ut draconē & hydrā. at q̄ ab H & capiēdo ipm figuratū reliqs
 uagis rursus similē circa H eodē inqt mō capitq; figuratiōē mēbris laborantē iperfe
 ctorū iperfecta q̄dem ut S mēbris uero laboratē ut V & ipse S & X at in m & S hæc
 enim signa uulsoria dicunt unde & cauent in his medici mamariā actionē adhibere lu
 na in ipsis existēte. Confectis aut sua de singulis dicēdo. nunc simul de ambobus dicit.
 Si inqt simul inueniant in aliquo distorū anhariticorū locorū tum multo plus fecerint
 & ambobus martis p̄bunt qualitatē. 46. IVXta qualitatē. Quoniā cōtingit saepe in ea
 dem parte ambos esse aut indifferentib⁹ inqt. q̄ si indifferentibus inueniant partibus
 firmitudinē mortis continebit qualitatē qui infederit in ipsa pemptoria parte. Sin aut
 ambo in eadē inueniant parte duplos facit interitus. saepe enim uocant & absconduntur
 uel iuxta quantitatē. hoc admirabile uideat nemo siquidem bis aboletur. at ita non est

dicitur igitur aliquis lapsus in aquam praescripto regio enataste & euitasse. 47. SIMILIS specie.
 nam quod coruus aut canis extendit. 48. IN Declinationibus. In declinationibus didicimus ut
 declinationes sola sunt de hospitalitate. 49. DE Tempore diuisione. Progrediente no-
 bis capitulatum fato quoddam est uniuersale: quoddam particulare & superat & una conuertit
 particulare ab uniuersali. quo circa opus est astrologum uniuersale imprimis fatum conuertit
 rare. iam didicimus ut in Italia non quisquam inquit sorore admiserit at in aegypto capiunt. & in
 aegypto uita matris conubiū in pside aut non. & aethiopes quidem nigri at scythae sunt al-
 bi. p inde si incidas in indum ex stellae positione album corpus non dices quod non contingat
 ut uniuersali fato conuertat. uelut in quolibet genethliologico substituit aliquid uniuers-
 ale fatum: eodem modo sunt tempora uniuersalia quae cunctis conueniant hominibus quibus usque quaque
 aliqua hominibus efficiat. sunt aetates. annis utique quattuor existentibus si conubialis figura
 contigerit non dicemus non conubio coniuncturi tale neque nonaginta annorum dixerimus
 infantem esse particulari tempore hoc significante. uniuersale. n. mouet particulare & auer-
 tit. proportionale dicemus quod puer a puero spectat uel ut paruus ualde precabit uel a mu-
 liere amatum iri. sunt igitur uniuersalia tempora septem aetate. hinc hoc modo. infans puer. adole-
 scens. iuuenis. uir. senex. decrepitus. habetque proportionem quilibet dicta aetas uni sphaerae ex
 7. prima lunari. secunda mercuriali & consequenter alia aliis. nam fertur quae uis aetas cuiuslibet
 numinis insidetur. ☉ propria. Prima luna secunda ☿ ita caetera eodem ordine & tempus quod
 libet aetatis definit a reuolutionis quolibet tempore propter ☿ & ♃ quod ad annos usque. 4. uel sub ip-
 sam praecedit aetate. mercurii autem ad. 14. usque annos. uideturque ♃ reuolutio una cum plenilu-
 niis per. 4. annos siquidem ☽ & plenilunium in eadem parte contigerit ad quattuor annos at
 ☿. 1/4. reuolutionis praebemus ob eius duplicem naturam & partitionem nam cum nocturnis inue-
 tus eis gaudet unde. 1/4. totius reuolutionis capit quae in qualibet specie. iam tibi de omnibus
 dixit capitulis nec ullum ab ipso praeteribit: consequens autem & particulatum non ut casus tale
 tula ut si de conubio differamus dicamus & de tempore in quo erit & si de possessione scribe-
 mus de possessione tempus & ex ordine de aliis capitulis. 50. ASSIMILE. Inueniunt namque
 assimilata praecipua apud indos & germanos sed non eosdem colores inuenimus sed ut uni-
 uersale factum indicet. 51. VNA iniectione. Vniuersale dicit tempus minimeque particula-
 re nam in cunctis hominibus eadem sunt & eadem possunt. 52. PRIMO a nobis. Natura qui-
 dem non est primum sed ultimum. 53. NEQUAquam iuxta suam reuolutionem contigit hoc. Nam
 qui post praeventem illam aetatem omnes ad ipsum referunt. 54. ET Igitur iuxta eodem. Nam
 dixerit de uniuersalibus temporibus & tempore dominis nunc loquitur de particularibus in quali-
 bet genethli inspectis. neque unum capitulum temporis imperatorem sed plures nam quia non contin-
 git ut plurimum humanam naturam immixta habere bona uel mala: habeat plures aphetas
 necesse est. saepe enim in eodem tempore contingit maestitia & lucrum & ab eodem apheto con-
 traria dicere non possumus. sed ex alio & alio. opus est igitur aphetica loca quattuor quo-
 dam modo capere horoscopi. sorte fortunae ☉ & ♃ & praeterea medium caelum. nam horosco-
 pus significat corporalia & hospiciū fors fortunae quae sunt fortunae. ☉ quae sunt dignita-
 tis ♃ quae sunt animae & conubialia. medium uero caelum actiones & amicitias & liberos. ita igitur
 aphetica loca capiemus at apheten neutrumque definitum quoniam ut in de temporibus uita
 didicimus. Sed primo queramus quis insederit in parte horoscopi faciente aut medium
 caelum tenere: quae est iuxta figuram ut quoniam radiū imittat. sin autem non affuerit quisquam neque figurat as-
 sumemus quae sit proximus in partibus praecedentibus. rursus autem per corporis praesentiam aut per radiū
 illumque dicemus apheten inde quae illum consequitur. in consequentibus partibus & non in praecedentibus
 atque ita consequenter. secundum autem apheten & uelut una dominante capiemus terminorum do-
 minum. a quibus incipit horoscopus aut medium caelum. at tempus glutinationis capiemus hoc
 modo partem horoscopi facientem inferemus in clima capiēdo adhaerentia tempora inde futu-
 ra stellae tempora suscipiendo eodem modo inducendo. capiemus ascensoria rursus tempora
 & excessum dicemus esse tempus aphasis ad medium caelum in recta ☉ cuncta eodem faciemus
 modo. sed age quae diximus exempla faciamus clariora. proponatur talis quae piā genesis ☉
 ☽ partem. 1. at ☉ radiū praecedentibus partibus imperat temporibus. sed tempore aphasis non
 ab ipso: sed a centro capiemus ut nunc ♀ radiū misit. 6. parti ☿ aphasis ab. 19. parte ho-
 roscopi feci ♃ parte. 27. ♃ in ♄ parte. 26. ♃ ☽ 0.30. ☽ ☿ parte. 20. ♀ in ♄ parte. 6.
 ☿ ☽ parte. 9. horoscopus ☿ parte. 19. medium caelum ☽ parte. 3. quia igitur neque iuxta cor-

pus neq; iuxta figurā est in horoscopo pxime præcedentē ♀. ea nāq; radiū mittet p $\square$.
 6. partis. hoc in horoscopi præcedentib⁹ partib⁹ & dñatur tēporib⁹ a. 19. parte ad. 20. us-
 que. at ab. 20. ♂ eandē suscipit. post ipsum ♄ post quē ♃. inde post. 30. partē. hoc etiā.
 6. ♃ uel etiā ascensionē postq̄ iteꝝ ♄ inde ♂ & ♄ & ♃ perinde tēpus. age igitur & in
 canone tēporis quo pacto sit opus eiicere apponamus. Quia igit in. 3. climate factū est
 illinc tēpora capiemus. 19. quidē partis tēpora. 35. 39. at ♄ partes. 20. tpa. 36. 28. in anno
 igit dicemus ♂ tēpora suscepisse. at sumptæ sunt ascēssiones ipsi⁹. 26. partis. sunt aut. 41.
 & dicemus in. 6. annis ♄ glutinationē fore. eodē aut mō & i aliis dictæ glutinationū
 capiemus. ita ēt in medio cælo cōsiderabimus & hæc capiemus nō in climate sed in re-
 cta ⊕ & primo insidentē mediū cœli parti capiemus aut p figurā radiū mittētē uel pxi-
 me pcedentē. Qm̄ igit mediū cœlū ppositæ geneleos est ♃ pars. 3. nullus aut institit
 neq; radiū p Δ emisit. 27. parti ♄ ipm. 1. ♄ apheten putamus & aphesim tēporē uideli-
 cet a. 3. parte ♃ facimus iuxta rectæ sphæræ canonē iuxta prius expositū exēplū. pmo.
 tui nāq; ut in ipsis partitionib⁹. qdā sunt uniuersaliora. qdā magis particularia & qd
 cit qdē ipse de uniuersali. deest aut artificio magis particulariū inuētio. hoc igit nunc cō-
 memorat & inqt: hocq; capitulū ppemodū uult q̄ ante pcurrere magis dñantiū dñan-
 tissimas apheses uult qnq; eē q̄ a ⊕ q̄ a ♃ q̄ ab horoscopo. q̄ a medio cælo q̄ a sorte for-
 tūæ nō. n. sicut i eo qd' de tpe uitæ unū aliquē aphetē iudicauit. ita & hic. cāq; p quā plu-
 res capit mūdano dños i priore inspectione inueniat liberorū pcreatio ueluti porphy-
 rius ait pbus iure mediū cœlū capit. hic. n. aiæ pmeant ad pemptorias nō qñ sunt hic p-
 emptores. sed q̄ imansit in momēto & nō in eo qd' est de tpe uitæ unū cœpit pempto-
 riū. ita & hic. sed oēs stellas iuxta qualēcūq; figurā & rursus aliū dicebat modū ut illic q̄
 le. si parū ascendēs sit Δ neq; multū ascendens * sed differenter cūcta cōparet in tpi-
 b⁹ ppiis inueniunt. aphetes nō usq; quaq; horoscopi cōtingit apheten uocaturq; tpiis im-
 perator & tertius q̄ terminorū dñs q̄ etiā simul domicili dñs cū tēporis iperatore dicit
 55. DE Hypätetore. Cum dixerit de apheticis locis & aphetas nunc doctrinā tradit qua
 possis tps pportionaliter inuenire hypätetoris. neq; est in cūctis eadē disciplina sed in
 horoscopo qdem & medio cælo eadē uel p ascensoria tēpora q̄ per ppiū clima & per
 rectā ⊕ assumpta & reliquorū per ad mediū cœlū & subterraneū distantiā ex qua disces
 ad iuxta eas q̄ a reliqs ut qdem capere opus sit q̄titatē in horoscopo & medio cælo iam
 didicisti. reliquū est ut tractet ut opus sit & luminū iuenire tempa & sortis fortunæ ne-
 cesse aut id aut in centris inuenire aut abesse a centris. sed si in horoscopo inueniat ad
 mittemus in climate ascensiones. sin aut in medio cælo similiter in recta ⊕. si in occi-
 denti iuxta clima ascensiones ratiocinamur hoc est per ∞ ascensiones demonstratū nā
 q̄ est q̄ quanto tempore ascendit tanto descendit. Si in subterraneo rursus in recta ⊕
 eo mō quo & mediū cœlum q̄ si in nullo inueniat centro necessario distantiā i horo-
 scopo ad centrū inuenias siue ita cognitas ad ipsum centrū cōparationē facio quātita-
 tem tempore inueniemus sciendum aut est q̄ si in sequentibus partibus centri fuerint
 aphetes & hypantetor ex excessu centrorū & hypantetoris multiplicationem horiarū
 tempore & horarum non ab excessu auferimus sed cōtra ex multiplicatione excessum
 eximimus sin aut fuerit in præcedentibus unus: alter uero in consequentib⁹ tum etiam
 multiplicationem & excessum unum faciendo. numerū hunc esse dicimus tempus glu-
 tinationis ut aut hoc manifesto dicamus in exemplo ppositæ positionis quod dixim⁹
 exerceamus. Capietur ♃ & quia ipsa est in ♄ non est qdem in centro necesse est inue-
 nire quot horas distet a sub terreno centro. sed non inueniemus tempore quātitatem
 hoc prius nō cognito in totū aut cum uelimus inuenire in quacūq; stella quot absit ho-
 ras a sub terraneo aut medio cælo tum inferemus in rectā ⊕ stellæ distantiā & stellæ
 excessum & ascensionū excessum rescribemus. Inde porro inde temporis partem medi-
 um cœlū tenentem inducendo si sub terraneo fuerit ipsam stellæ capiemus in climate
 horiæa tempora & ea iuxta excessum partiendo facta ex partitione tempora esse dice-
 mus horoscoporū ut insident rectæ * in recta parte ♄ ascensoria tempora. 2 15. si uero
 ♄. 27. partes tempora uero. 307. igitur excessus ipsorū. 52 sunt tēpora & dimidium. 15. ē
 7. $\frac{1}{2}$. ut sint. 42. dicimus igitur abesse ♄ a sub terraneo centro. 3. $\frac{1}{2}$. horis inde rursus ca

piendo partem qua uolens continget hypantetor & excessus ad subterraneum faciēdo
capiemus horiāa tempora iterum in dimetiente & multiplicando horas quibus abest
D a sub terraneo ad horiāa tempora glutinationis auferemus excessum subterranei &
partis ut D in improposito M . 27. partes ponatur at V in II parte. 9. capiatur igitur. 19.
pars horoscopi. 56. Q VOT partes ascensoriā in recta A ascensiones igitur huius in
recta A sunt. 287. sunt autem etiam sub terranei ascensiones. 215. at excessus ipsorum ē.
72. excedit. 19. pars. 3. partibus sub terranei temporis. 72. sunt autem V horiāa tempora
15. 45. ipsius. 19. partis V horarum. 3. $\frac{1}{2}$. si igitur horas multiplicemus D in horiāa tem
pora habebimus. 52. Sin hęc tempora ab excessu capiamus. 72. relinquetur nobis. 18. di
duobus existentibus quomodo opus sit in præcedētibus centri facere partiemur aphe
ten & anhareten. quia igitur in V unius partis ponit quærēdū prius est quot horas ab
fuit a subterraneo centro C . capiatur itaq; in recta A per hanc ipsius S parte. $\frac{1}{2}$. huius
ascensoria cōmunis est. 18. sunt aut subterranei ascensiones. 215. excessus. 34. horā tēpo
rum. 1. partis M climatis tertii ponatur. 12. 30. partimur p excessum & inuenimus horas.
2. $\frac{1}{2}$. 6. $\frac{1}{4}$. fere ac totidem horas dicimus C a sub terraneo abesse centro. Capiamus
igitur sola horiāa tempora in S capiemus. 20. S partem uel quam etiam cōtingat. 1.
pars S ubi etiam ponitur S huius igitur ascētio est. 20. 1. excessus igitur ad sub terra cē
trum erunt. 4. horiāa tempora S . 20. parti. 12. multiplico. 2. $\frac{1}{2}$. 6. $\frac{1}{13}$. horas quibus C
abest & habeo. 35. ex his. 35. aufero excessum subterranei. 14. contra prius dictis & relin
quantur. 21. tum igitur dicemus post annos. 21. occursum S C . ceterum H ipm con
tingat capiatur igitur quæ per S ascensio. excessus. 23. ad subterraneum & horiāa tem
pora. 27. partis M . 13. 42. quæ ipsorum collectio multiplicationis tempora. 16. apponit &
excessum temporum. 23. & ait in. 49. temporibus fore occursum V cum C per corpus
ascensionum uel descensionum. nam si inueniantur in horoscopo ascēssiones ipsius ho
roscope capiemus inclināte. at in occasu ascensiones cæli medietatū. medium cælū ait
subterraneū & in recta A capiemus & in uitæ tēporibus. hęc oīa nos euidentia cā scri
bere ipulsi sumus q̄ in eo qd̄ de uita aperte nos docuit. 57. DE Annis & qn̄ cōtingat
apotelesma. Qm̄ scire uult in hoc anno euētū apotelesma ppetuale docuit ut scire q̄
as nūc te docere uult quo pacto scitu possibilis annus & ps. Cū. n. annus figurat̄ sit ad aphe
ten & ipressio stellæ bonæ in bonū locū. tū inqt & in illo āno sequit̄ apotelesma. at mē
sis de mense i primis cū in simillimis fiat signis. rursus ad aphetē sumptis ipsis. scire por
ro expedit ut est in quolibet aphetō; annū capere ppria ab horoscopo ppria a D & C
& sorte fortunæ uel medio cælo & menses itidē. Si. n. de possessione. q̄ro & aphefima
sorte fortunæ capiamus & occursum ad ipm & annū ab ipso & mēsem & dies. annū igit̄
ab ipso eiciendo. singulis signis annū unū dabimus at mēsem eiciēdo nō amplius. 30.
dies q̄tū & mēsis est dabimus horas cuiuslibet signi sed. 28. neq; n. aliqd̄ cōtinget. nā si
30. dies mēsem cōputemus duodecim oēs erunt & in duodecim incident signa & non
unde in cœpit & cōtingit primū mēsem secūdi anni nō icipere a principio anni aliūde
& ante ipm desit ut qd̄ dicā V si obtigerit annus. igit̄ & mēsis ex V aphefima sumet. 30.
igit̄ diebus in singulis signis cōputatis. X terminabit incipiet igit̄ & secūdam annū in
 S mensis nō ex Tauro sed ex V in X nāq; desit. si etiam ex S unde annus incept̄ di
cat quispiā debere mēsem incipere. audiet ut etiam ita absurdum aliquid appareat. erit
plane intercedens signum desinentis mensis & incipientis & dies propemodum mensi
bus distribuit nam ipsi quoq; incipiunt unde mēsis exorsus est & prorsus oīa unū & idē
habuit principiū hęc dicēs. adducit uniuersalia pronuntiata significantia nobis ad co
gnoscendū tēpus præfagii. inquit igitur oportere custodiri ingressus proprie tēporum
nā H stella conficit in perpetuū cūcta ut ingrediēs in eūdē apheticū locū uel hypātero
ris intensiōne facit uniuersaliū tēporū actionem & firmā fidē nobis præbet. at Z in an
num ingressa uel figurata intensiōnem facit actionis. & tum præcipue dicere opus est
apotelesmatis actionē at V & D & S ad mēses capiunt & coitus D ad diurnos motus
ut si significat Z ad uniuersalē uenire tēpis iperatore at ad annū pmutēs ordinē ibecil
lum & obscurū inuenies igressum. p̄terea sciendū ut uniuersales tēporū dñatores perfe
ctiōnem

actionem apotelesmati gratificant. at ingressus & intensiones fiunt. sunt aut uniuersales
 tempore dñatores tres. aphetes & hypantetor. & termini iperator qualitatemque cogno
 ueris ex naturali pprio modo stellæ. nam ut iam didicisti benefici benefacere agnati
 sunt. sicut malefici cõtra a quolibet apheticoꝝ locoꝝ. nec oportet ab uno ipsoꝝ annũ
 fieri & annũ a Δ uel a fortunæ sorte & a medio cælo ordiente ex hoc in quo est aphe
 tes & confecto signo. cum igit inquit desieris in signum quesiti anni tũ opus est te do
 micilii dñm signi illius querere. ille enim est dñs anni. manifestũ aut quod psthetes quidẽ
 existens & orientalis & bene affectus cooperabit apotelesmatis orientalibus. & illo an
 no dicemus fore actionem. Sin aut etiam aphetes & cõbustus impediens constituet: &
 aut omnino impediēt eius actionẽ aut ipsam efficiet obscuriorẽ: dieꝝ diuisionẽ iuxta
 lunæ motũ conficiet. ipsa si qdem frequentissime binos pluresue uel pauciores dies fa
 cit ad tempore loca: nec simpliciter capiendi sunt ingressus & in quolibet ut te docet
 scribens ubi capiendus sit. & stella ingressus summenda. opus est namque ipsum esse in
 loco ubi sunt tempora. qualis demum is fuerit: nempe signum i quo fit glutinatio hy
 pantetoris ad apheten. ueluti in prius exposita genesi II . ponitur X partium. 19. X aut
 horoscopus. glutinatio igitur est X ad horoscopum cũ fieri debeat occursum si sub in
 gressus fiat in II circiter. 19. partem tum maxime erit apotelesmatis ad ea quæ sunt diur
 nalium cũ enim inueneris Δ in signo dierum ingressam tũ maxime dicas fore expecta
 tum ut opus est prius scire uniuersalia tempora ex aphisibus inde annũ & mensem &
 dies ut quodlibet dictoꝝ inueniendum est iam satis didicisti: nam uniuersale uult tibi
 memoriæ. unde temporum pprietas unde ipsa qualitas qua bonum malumque cogno
 scimus. speciem igitur discamus ex aphis loco. nam mediũ cælum significat agibilia
 horoscopus autem hospitalitates & corporalia. quilibet enim locus naturalem quan
 dam habet ppriam uersionem: iamque dictum. tempus autem ex intermedio interuallo
 aphetæ & hypantetoris. at bonum uel malum a naturali proprietate temporarii impe
 ratoris cõplexionis ubi naturalem aphetæ & hypantetoris remisceas pprietatem. inue
 nias a mixtione absolutã complexionem aduersus imperitatẽ. Considerandũ uero &
 quomodo familiaritatem habent stellæ ad loca utrum familiares & in ipsis gaudeant
 uel contra patiantur. hæc namque beneficæ & maleficæ potestatis sit causa. 58. AD CAV
 sales locos. Causales nominauit apheticos locos quibus opus est annũ figurari iuxta
 Δ uel O naturalis & temperatæ. naturalis quidem qua dictum beneficum constat. tem
 peratæ uero ad ut ita dicam assiticiã & aduenticiã potestatem iuxta genesim habitudi
 ne ut si factiosus ẽ in genesi aut in sua ẽ domo aut in sua exaltatione aut in Δ aut in bo
 no loco aut in genesi est erga imperio habitũ locum. quomodo erga apheticum locũ
 hypantetor. Considerare prius oportet num familiariter erga ipsum habeat an contra
 hoc est aut est alicuius factionis aphetæ locus aut ipsius hypantetoris & an quempiam
 ad ipsum simpliciter habeat rationem domicilii dñm uel repugnantiam. quid enim quod
 in sua est humilitate aut sibi ipse aduersat aut etiã sua domo aduersus causales ubi etiã
 annus apheticum quadratum faciat uel dimetiatur & mensis. in his siquidẽ perfectio cõ
 uenit apotelesmatis iuxta ingressus ut ingressus quadratescat aut dimetiatur apheticũ
 locum & lunæ fulxionem ubi Δ O aut plenilunium aut diuidua in aliquo quadratoꝝ
 signorum propemodum ut aliis sit. nam consone habentes ad disposita loca a princi
 pio in genesi & iuxta ingressus. 59. DE EO quod. qualia sunt bona & qualia mala:
 Dixit tibi in totum in qualibus te oporteat figuris discernere honestum & malum nũc
 peculiariter ait qualia bona & qualia mala ubi aphetes & hypantetor in primis a princi
 pio & in genesi potentiores & ualidiores inueniant ut rationem habeant multã in po
 sitione. nam si imbecilli fuerint iuxta fixationem & in tempore imperiis imbecilli perma
 nent. Sin autem in consone & ad monitionem. non ipsas per se coniiciunt figuras: sed
 stellis non bene positas. figuræ igitur & ualidæ sunt & potestatem habent in ipsis inuẽ
 tis. siue in ipsis sunt positæ: siue in bonis ipsoꝝ extendunt actionem. quo circa nõ dixit
 in consone figuræ sed intulit ad monitionem ubi solius intensiois fiat figura nec qua
 litatis. 60. ET SI QUIDEM sunt iidem. Vult memorare tibi quæ sint de men
 sura fœlicitatis uel infœlicitatis nam quia docuit quomodo te scire oporteat utrum

bonnum uel non bonum erit & simpliciter qualitatem apotelesmatis nunc uult tibi memorare per quæ possis cognoscere utrum in temperans sit uel qualitas necne cū inquit temporis imperatores inueniantur & aduenientes & domicilii dominatū aphesis per auersionē hūtes tū extrema erūt apotelesmata. cū autē qdā affuerint qdā uero abfuerint tum medietas quædam erit: atq; symmetria quam cōmensurabilitatem quiddā dixere.

61. PER omnia simul infeliciter agunt. Hoc theoremata consequit quæ a principio dicta sunt. quūquidē principio eius capituli qd est de tēporis diuisione id demonstrauit. ut oporteat apheten unū capere sed plures. cōtingit enim aliquē trīstari & adiuuari. cū tingit etiā uel simul trīstemur & simul undiq; oblectemur. nūc ut aliquo instante & interrogate qd facere oporteat. præterea dicit cum apheta simul oēs iueniant in uno & eodem signo: uel qū indifferentibus inuenti glutinationes fecerint similiter etiā erga stellas inueniunt una oēs cum in horoscopo ☉ & ☽ inuenta fuerit. tum nāq; etiā fors fortunæ inueniat & illic inuenit. Ptolemæus itaq; hoc solū scribens denuntiatū cōplet quartū apotelesmaticū librū. hoc autē pñuntiatū iam sæpe scripsit. nā quia possibile nō est perito scribere particularia necesse est auditorē principia & uniuersalia capientē reliqua indagare reꝝ sequēdo partes. hoc igitur sciens exhortat ubiq; ne aliquo pacto imperfecte scribere uideat ob inuidiā sed ob rei usum magis particularia cōtulerit capitula.

62. DE Tempore diuisionis. De uitæ tēporibus oratio absoluta est ex apheticis & apheticis locis. sunt quidē apheta ☉ & ☽ & ☽ & ☽ & fors fortunæ & plenilunium & horoscopus: aphetica uero loca q̄ttuor cētra & ascēsiōes mediū cæli. opus est igit eē apheetē & in aphetico loco & spectari a domicilii dño ut domoꝝ dño aut termini aut exaltatiōe aut triquetra figura: nā nisi inspiciat nō erit apheetes. opus autē ē primū pemptoniū lumen exquirere ut si fuerit genesis diurna solē. si nocturna ☽. ac si fuerit pemptonis lumen in aphetico loco & inspiciat ab aliquo iam dictoꝝ quattuor ipso utemur. Qd si nō fuerit aliud lumīare cōsiderabimus ut ☉ quidē nō existente lunā at ☽ nō existente solē. qd si luminariū neuter fuerit apheetes ad fortē fortunæ cōuertemur. si nō fortē fortunæ ad factū ☽ ☉ uel pleniluniū. coitiua nāq; exūte genesi ad coitū. uerū pleniluniana ad pleniluniū qd si neutrū istoz aphesim admiserit ad horoscopū postremo ueniamus qui etiam est apheetes: & apheticus locus. cum ergo apheeten inuenierimus. cōsideremus radios quos emittūt ipsi stellæ p figurā aut p corpus & deābulatū ab ascēsiōe signi capiēdo & diuidēdo in .30. partes signi p clima ubi genitū fuerit & uniuersalē quidem apheeten cuius est deābulatū dicemus particularē uero terminoz dñm.

63. EXEmplum eius qd est de tēpore uitæ. In eo qd habitū est de uitæ tēporib⁹ nō simpliciter capere oportet ante latas qnq; partes & sup illatas ascēsu. 25. partes frequēter enim nō inueniunt: 30. partes p̄cipientes do decatemoriū. Capere igitur oportet distantiā partiū a mediū cælū tenēte ad horoscopū usq; & querere utrū desint ad .6. partes an sup sint. & si desint opus ē querere quota parte. 90. partiū desint & si redūdent quota parte superfluant & capiēdo qnq; partes ut ad oriētē auferēdo ipsoꝝ multipartiū qd pollostemoriō græci uocāt qd inuenimus deficiēs aut etiā addendo cū sup fuerit ab examinata mediū cælū tenēte parte ut ad horoscopū & post institutuz deinceps capiēdo bonæ fortunæ partes. 30. auferēdo ab ipsis quantitātē deficientē hoc est apponēdo si qd redūdet & itez annuerādo ab occiduo cētro retrorsum ad partes ad mediū cælū usq; & cōsiderare nū deficiāt an superfluāt & pollostemoriū inuenientes rursus absistere. 5. partes ut ad occasum auferēdo uel addēdo atq; ita. 9. locū faciēdo ueluti exēpli causa. Sit quæpiam habere horoscopū ☽ partes. 25. at mediū cælū ♀ partes. 5. annuero igit a .5. partibus ♀ ad. 25. usq; partes ☽ & habeo partes. 80. habeo enī. 25. partes ♀ & ☽. 30. & ☽. 25. igit desunt partes. 10. qd est ipsoꝝ. 8. nonū capiēdo igit dimidiū signi hoc est partes. 15. aufero ex ipsis. 9. ipsius mediū cæli qd deficiebat nonagesimæ parti. at est unū. 1. igitur relinquit. 13. 1/4. has partes quæ sunt. 13. 1/4. ab. 5. partibus ♀. dimitto ut ad ortus hoc est ad horoscopū sūtq; partes. 18. 1/4. hoc est. 18. & scrupula. 20. & itez. 30. partiū bonæ fortunæ aufero. 9. eaz quæ mediū cæli qd est. 3. 1/4. dimitto ab. 18. partibus ♀. 24. 1/4. partes & cadit ad qntā partē ☽ atq; ita inueniemus bonā fortunam ut græci loquunt agathodæmona at. 9. locū deū ab illis appellatū. proinde numerādo rursus ab occasu ad medium

ad mediū usq; cælū ab. 25. parte Ω ad. 5. partes usq; $\uparrow$ inuenimus partes. 100. habemus
 nāq; Ω partes. 5. & Υ partes. 30. & $\underline{\Omega}$ partes. 30. & $\uparrow$ partes. 30. & $\uparrow$ partes. 5. quæ sūt
 partes. 100. atq; iteꝛ ipsa' superfluūt decē partes ipsarū. 6. partiū. itaq; iteꝛ capiēdo. 15. par
 tes addo ipsis. 9. ipsarū partē quæ est una bina tertia & ab. 5. parte $\uparrow$ est. 17. pars eius. de
 uenio ad. 9. locū & appono. 9. ipsarū. 30. partiū hoc est. 3. $\frac{1}{3}$ & ab. 13. partib'. 30. numerās
 puenio ad. 16. partē $\underline{\Omega}$ in tempore distributione hæc aut opus est cognoscere ī medio
 cælo & horoscopo. hæc doctrina inuentionis ipsoꝝ facilis & directu' p'clius quia cen
 trum est aphetes. cui opus sit an ne terræ quia horoscopi inferēdo horoscopi partē & q̄
 hyantetoris ad suū clima & excessum ascensoriū temporū describendo totidē tempo
 ra dicemus esse tempora glutinationis seu adhærentiæ. at mediū cæli eadē faciemus in
 eandē spherā inducēdo partē cæli mediū & sideris partē epicratetoris. in quā. at quia $\odot$
 & $\odot$ & centri fortunæ nentiq; simplicior ipsoꝝ est indagatio. nam necesse est aut in cen
 tris esse aut nō in centrīs. ac si inueniant in centrīs eadem utemur disciplina qua & in
 horoscopo & in medio cælo. nā & in occasu & in subterraneo inueniri eundē cū dime
 tientib' locis indagat. demōstratū nāq; q̄ quoto tēpore ascēdit tāto etiā descendat &
 sub terraneū p' rectā spherā inuenimus. Qd' si in locis q̄ post centra sunt inspiciat tum
 oportet considerare utrū aphetes & hyantetor in eisdē sit locis ut in cōsequentib' aut
 in antecedentibus aut in locis differētibus hoc est aphetico loco. Vbi in cōsequentib'
 fuerit locis unus. alter aut in p'cedentibus aut cōtra. non. n. eadē est disciplina. at cōe in
 oibus est præceptū inueniēdo quotas horas distet a medio cælo aphetes. Capiēda aut
 pars aphetæ & adducēda in clima aut in rectā spherā & capiēdæ ascēssiones & excessus
 ipsarū describēdus rursus inducēdo partē sideris capimus nō ascēssiones sed horiæa tpa
 illius climatis q̄ partiēdo' circa descriptum ascensionū excessum ex partitiōe facta nu
 merū dicem' esse horas qbus absistit aphetes a centro scire aut oportet q̄ si stella inue
 niat in sub terraneo centro p'pius accedēs nō ad eandē inferemus partē in eā q̄ horarū
 sed ea q̄ sit p' 90° . Ita igit' in cunctis inuentis horis p' apheten. Capiendo iteꝛ ipsius hypā
 tetoris partē cōsideramus eius ascēssioēs & cētri excessumq; similiter describēdo. ut ēt
 in aphete faciebamus. secūdo loco inferamus hypātetoris si p'pius accesserit medio cæ
 lo. Si uero minus p' 90° & capiēdo horiæa tpa horas multiplicamus unūq; faciēdo ex
 multiplicatiōe numere si in cōsequentib' centri fuerint utriq; horiarū tēporū multi
 plicatiōē auferendo excessum ascensionū q̄ inuentus fuerit p' hypantetore relictū ha
 bebimus tēpus glutinationis seu adhærentiæ sin in p'cedentibus centroꝝ utriq; fuerint
 contrariū faciemus excessum a multiplicatiōe horiarū tēporū auferemus in p'cedenti
 bus excessus numere & multiplicatiōis factū dicemus esse tēpus glutinatiōis adhæsi
 oisq;. Hic finis est expositionis Ptolemaicorum apotelesmatum.

VOniam frequēter contingit horoscopi ad mediū cælū distantiā non p. 4. si
 q̄ gna fieri sed p. 5. & p. 3. ut ambigendū sit nobis ī quo loco q̄libet sit stella: lo
 ca discernere oportet hoc pacto inducēdo horoscopū facientē & mediū cæ
 lum tenentē partē signiferi in eū qui rectā spherā canonē capiēdo adhære
 tes ipsi ascensionē & quia dictū est a Ptolemaeo ualere centra a quinq; præactis partib'
 auferendo ab ascensionū partibus quinq; & hærentes sumptis ascensionib' signorū capi
 endo partes habebimus principiū horoscopi & mediū cæli inde differentiæ taliū ascen
 sionum tertio capiēdo & auferendo ex adhærentibus principio horoscopi ascensionib'
 bus & in eundē inducēdo rectæ spheræ. scribemus etiā adherentē ipsis signiferi partē
 capiēdo habebimus. 12. loci principiū idē in reliquis centrīs faciēdo ex eo qd' infertur
 ex ablatione ascensionū rectæ spheræ capitulo. 16. oīm cētroꝝ habebim' primordia.

IMPRESSUM Venetiis ære Eruditi Viri Marci Firmani In officina Simonis Biuila
 quæ Illustrissimo Principe Domino Leonardo Lauredano Rem publicam moderan
 te. Anno Domini. Milleſimo quingentesimo secundo. Die tertio mensis Nouembris.

A B C D E F G Omnes sunt terni præter G qui est duernus.

CVM GRATIA ET PRIVILEGIO.

IOANNES Petrus Valla Magnifico Victori Pisano
Veneto optimati patricio Salutem Dicit æternam.

Mecum aliquãdiu reputanti Doctissime Victor Pisane quid nam demum: meæ erga te
obseruantia pignus: exhibere possem: unde animum meum ob tua de me iugiter
benemerita singularemque doctrinam tuam tibi deuinctum esse cognosceres: succur-
rere patris in Marcitullii partitiones ad filium commentaria: utilitatis non contem-
nendæ: quæ tuo nomini destinando id præstare pollicerentur. Tum quæ præceptoris
tui amantissimi essent: in quibus animum tuum morre ipsius proxima exulceratum
& iuectum mœrorem si non penitus leuare. saltem quires reddere leniorem: te a mo-
ribundis cogitationibus ad imortales rerum scientia reuocando. Tum quia autoris
eminentissimi ciceronis a quo & iam persuasum omnibus est: ipse totus pendes: quæ
ut par est tã quæ humano generi datum numen suspicis: admittis: sequeris & præceptis
eius pares ac obtemperas. Hinc dicendi arte excellis opulentæ quãdam ciceronianæ
facundia præferens imaginem. Hinc debitis quoque tuæ doctrinæ decoraris magi-
stratibus: ut in hac tua iustissima ciuitate nunquam fere ab officio uel publico magistra-
tuum: uel priuato amicorum plane tibi cessare liceat; ita in ea insignibus uirtuti-
bus cunctis te spectantibus ad oëm æquitatem offers affabilem: iustum piūque: quo Ve-
neriis ipsis in tã inclyto senatu nihil benignius: nihil hūanius: nihil itregrius eẽ uspiã
prædicatur. Possem certe hic plures mentis tuæ cultus celeberrimos multis laudi-
bus efferre: quibus supersedeo: ne dum pluribus tecum agam subblandiri tibi alij
quibus uidear quandoquidem te eum esse cognoui: qui malis re ipsa in conscientia
tuæ penetralibus esse quæ dici bonus. Cæterum pulcherrimæ esse facultatis nobilita-
tem ad gratiam utriusque autoris conciliandam memorare conuiterer. nisi te quæ me-
ditatissime cuncta de ipsa tenere sciam: & amborum cineres uenerari ne dum con-
ciliatos habere. Quæ igitur ad te dedimus commentaria inspicio non enim admo-
dum multis litteris continentur ut possint plurimum occupata tua tẽpora longiore
sermone distinerere: quod cum facies nostri meminere scio. Vale & nos amore psequere.

GEORGI VALLAE PLACENTINI VIRI CLARISSIMI IN CICE
RONIS PARTITIONES COMMENTARIA.

ARCVS TVLLIVS Latini eloquii specimē inſigne partitionum ad
Ciceronem filium opusculū ſcripſit iam natu grandior quo ſuam de
rhetorica facultate nobis aperiret ſentētiam. Siquidē rhetorica uolu-
mina admodum ſcripſiſſe adoleſcentem: tam ipſe ad fratrem: q̄ Quinti-
lianus in oratoris inſtitutionibus memoriā prodiderunt. De inuen-
tione quidem: ut ipſe in ſecūdo eiufdē operis oſtendit uolumine Ari-
ſtotelem & græcos alios ſecutus autores. Ad Herennium uero ſuum
uelut ipſe atteſtatur præceptorem. ut mihi non uideantur audiendi: qui ad Herēnium
libros negent eē Marci tullii caſſa nuce inaniore adducēdo rationes: quaſi eadem ali-
quando dici a pluribus autoribus non poſſint & quaſi id nuſq̄ inueniatur: quod frequē-
tiſſimum eſt ſtilum eundem non eſſe ciceronis ubiq̄. Quid mirum cum ipſe ab Apollo-
nio rhodio ſe in dicendo ita rediſſe inſtructum noua quadam dicendi forma dicat: ut
a priore dicendi more mutatus iam alius eſſet: ut etiam diuus dicat Hieronymus ipſum
in q̄ Marcum Tullium in xenophontis interpretatione non iam aureo illo ſuo eloquē-
tiæ genere niſceſcere: ſed adeo ſcabris turbulentisq̄ retardari obiicibus: ut q̄ interpretata
neſciāt a cicerone dicta nō credant: nec mirum. Erat enim tum adoleſcens cum tam oe-
conomicos q̄ rhetoricos libros ſcripſit: ut ipſe fateatur rhetoricos adoleſcētī ſibi excidiſ-
ſe planeq̄ ſubrutiſcos uocet: Cumq̄ deſint ad comprobandum ciceronis non eſſe ratio-
nes citant Laurentii Vallæ teſtimonium quod nuſquam eſt ut circumſpectum planeq̄
prudentiſſimum uirum leuiſſimum uideri uelint quippe qui ubiq̄ teſtimonia ex eo
ciceronis citat libro ciceroni ipſum ſemper attribuendo. Quam ridicule deinde aiunt
indicem ſpectari non oportere. quiſnam quaſo improbarit a ciceronis tempore propa-
gatum per tot manus uirorum doctiſſimorum ad noſtra uſq̄ tempora ſinceriſſime per-
ueniſſe. Quis adulterinum eē titulum arguat? aut quo modo. Quis inuertit? aut cur? aut
quā proferāt ſi poſſint. ſi nequeunt ſileāt peruicaces. Cōtra uero antiquiſſimi clariſſimiq̄
eloquentia autores ciceroni ſemper abacta omni dubitatione id opus deputant. Ii ue-
ro q̄ maxime dici poſſit ridicule aiūt eorum tollēdam autoritatem. Cum ipſi falſa laurē-
tīi nitātur autoritate. Antiquiſſimorum eorundemq̄ præſtantiſſimorum auferri hi iu-
bēt autoritatem. ſatis imperioſe ſi naſti ſint qui obediant & peruertant eorū imperio qua-
reſtiſſime ab aliis poſita ſint. At nō ſūt tanti. Aiūt porro quod in quaſtione ſit id ratum
haberi non oportere. quiſ eſt quaſo antiquorum qui hoc faciat ambiguum niſi iſti pau-
culi modo neoterici parum proſpicientes rentur ambiguum. His ergo: quo modo non
ſit certi autoris liber probandum eſt quando id addubitēt. Aiunt etiam ideo ciceronis
non uideri quod Quintilianus id opus nuſq̄ nominarit: q̄ id acute. Nemo certe nega-
uerit multos eſſe ciceronis libros quorum nullā prorsus facit mentionē Quintilianus.
Quid ni? quaſi uero hanc ſibi Quintilianus ſuſceperit prouintiam ciceronianos libros
nominādi: quos ergo nō nominauit aſciticios adulterinosq̄ dicamus. Cum præterea
in eodem libro Terentiæ uxoris ſuæ meminerit: aiunt acute ſane ideo non uideri cice-
ronis quod ante q̄ uxorem duceret rhetoricos illos ſcripſiſſe libros neceſſe fuerit quaſi
ariolos habeamus: qui ſine teſtimonio ullo præterita tā bene noſcitarit ut neceſſe putēt
hos libros editos antequā duceret uxorem: q̄q̄ ſi ciceronis non ſunt quid hæc dicere at-
tinet. Aiunt præterea in libro de oratore ad herennium libros damnatos ſua iam: nō am-
plius aliena innixi autoritate. Alios libros dici: nō illos. nec rōnē uel rōnis umbellā pfe-
rūt. At nō eadem præcipit quæ in aliis? quaſi uero multis modis eadem præcipere non ſo-
leat Cicero. aliter in libris de oratore: aliter in topicis. In partitionibus aliter. Et quoniā
Hermetis meminit præceptoris Cicero aiūt opus uideri nō oportere cicerōis quod eius
nominis nemo ciceronis tempore fuerit. quaſi uero iſti pythagorei euphorbii ritu ab
eo tempore iteratam generationē ad nos uitium more propagarit nō alia certe de cau-
ſa niſi ut id modo indicarēt ad Herēniū libros rhetoricos Ciceroni falſo deputatos: qui
tam audaculi auſint aſſerere nullum fuiſſe tum hermetem. Sane Aulus Gelius in. xii. no-
tium atticarum ait ſe non comperiſſe quēq̄ ante Auguſti imperium eorum qui itegre

locuti sunt dixisse barbarissimum. Idem quoque in quinto neminem aut latinū: aut græcum: eorum qui facundi haberentur dixisse barbarissimum: aut solæcissimum. si uerum sit quod Aulus Gellius inquit dici profecto potuit: ideo etiam Ciceronē eos libros sub rusticos appellasse: Verum ut in hoc: ita plerisque aliis in locis Aulus Gellius hallucinatus est: siquidem elegantissimi auctores græci tā barbarissimum quā solæcissimum dixisse facillime arguuntur: ut Aristoteles: & Dionysius halicarnaseus: ita alii. Cumque ut Strabo docet id a græcis cōstitutum sit uerbum: usque sunt ante Augustum plerique insignis doctrinæ elegantiaque auctores. Cur tandem eis latini non utentur uerbis? ac si post Ciceronem idoneum uerbum: quo uteremur existimatum a clarissimis est auctoribus: cur nō sese semper existimabitur. & quoniā Laurentii Vallæ mentiuntur auctoritatem: pferam ipse quid Laurentius dicat in pogium: Verba certe quæ Auli gellii proferunt: nec enim iterandi ea locus est neque attinet. statim subiungit immo in utraque lingua Aule gellii perbissime. nam & græce Aristoteles tū atticus: tum elegans scriptor: eo utitur in libris eleanorum: et de arte poetica: & eum ac cæteros imitati sunt. cū alii tū Cicero atque Quintilianus. hæc ita Laurentius. Quis hoc ergo opus ciceronis esse potest ambigere? Cū incorruptissimus ad nostra usque tempora eius operis titulus ad nos perueuerit. Cum Marcellus & Seruius & Priscianus & Diuus Hieronymus & Diuus Augustinus ciceronis id opus esse confirmet: etiam ex eo citando testimonia. Cum ipsemet familiari ut fieri solet uxoris utatur exemplo: cū in aliorum rhetoricorum secundi libri parte extrema reliqua rhetorices præcepta se deinceps dicturum polliceatur. neque eis quicquam tamē libris addiderit. nam de oratore libri strictim Antonii: & Crassi de oratore continent sententiam. partitiones aliam rhetoricorum præceptorū faciem. quis ergo potuit ambigere mentis compos quin ad herenium scribens omnem rhetoricam præceptionē tradere uoluerit. Ait subinde Cicero cum biennium uersatus esset in causis: eiusque nomen in foro celebratum se adulescentem athenas concessisse: & philosophiæ studium a prima cultum adulescentia nunquam intermissum: & semper auctum: quod conuenit cū eius operis prohemio ad Herennium: qui Herennius an is fuerit: cuius meminit Propertius aliūque mihi curæ non est quærere. Velut is: cuius pro Celio meminit inquis Animaduerti eum Iudices audiri a uobis meum familiarem. L. Herennium patente. in quo etsi magna ex parte ingenio eius: & dicendi genere quodā tenebamini & que sequuntur. Cur inquit hic esse herennius non possit. At inquit hunc non legeramus locum. non ergo tam præcipites ad id asserendum esse debuerunt nō fuisse quenquam herennium: qui tam familiaris esset ciceronis. Et perinde cum a præceptoribus: ut aliis: ita hermete dicendi præcepta hausisset: ea in libros regessisse ad herennium: quod uisus est annotasse Quintilianus. sunt enim inquit uelut regesta in hos cōmentarios: quos adulescens deduxerat schola & si qua in his culpa: tradentis est. siquidem de aliis id intelligi rhetoricis qui potest? Cum in secundo eius operis uolumine quos græcos sit secutus antiquos auctores dicat. Denique ne in re apertissima diutius cōmmoremur. si Cicero non scripsit: alius ergo quicumque fuit post ciceronē scripsit necesse est. si Quintilianum: si alios audiamus auctores. si id. quid est ergo quod stupidi isti non uident in quarto uoluminis eiusdem operis prohemio dixisse cū probat suis sibi utendū exemplis: potiusque exemplis a Catone. a Gracchis. a Lelio. a Scipione. galba: Porcina: Crasso: Antonio: nec ciceronis ulla facta mentione: si cicerō non est. Unde queso magisque a cicerone exempla petere oportuit: aut quis ei rei magis potuit suffragari. quis potior? quis dicendi rationis accuratior locupletiorque adduci potuit? Ait namque de se ipse. nulla est enim ullo in genere laus oratoris: cuius in nostris orationibus non sit aliqua si nō perfectio: at conatus tamen: atque adumbratio. quæ ridiculum sit putare: cæteros eum quisquis sit multo inferiores nominare. unum uero omittere Ciceronem: non Hortensium Ciceronis etiam æmulum: philippum uel post Ciceronem quæpiam alium. faceant ergo istorum præstigiæ: quisquiliæ: neniæque: ne in mentes rudium repant doceantque non scientiam sed uecordiā: & imperitia teneras adhuc mentes imbuant. proinde hæc satis. nos id procuremus: ut in hoc opere quicquid minus obuium sit id aperiamus: ne utilissimum capeffendæ eloquentiæ librum in situ iacere permittamus & aliquando ad oratoriam facultatem aspirantibus innotescat. Cicero filius patrem itaque percuncta

tus inquit. **STVDEO MI** Pater latine audire ea: quæ mihi de ratione dicendi græce tradidisti. His uerbis docet nos patrem Marcum Tullium filium Ciceronem græce percunctatum quæcunq; latine percunctaturus. **SI MO** do tibi otium est & si uis. Magnâ filii ostendit modestiam: qui otium pariterq; uoluntatē patris cupit adesse. **Q VONI-**
AM aliquando mihi romam exeundi potestas data est. Hinc colligitur nō in urbe roma hæc scripta esse: ac forte in uilla dum eo animi mulcēdi causa cōcessisset. **OMNIS**
DOctrina dicendi. Quā uoce græca rhetoricam appellamus. **CEDO Q VAS** ? Hoc uerbo cedo tam in dicendi quam in dandi significatione usurpatur: cuius pluralem numerum Terentius cete patri meo posuit. **INVENIENDA SVNT** & collocanda. Quæ partes sunt binæ rhætorices inuentio ac dispositio: sed dispositionem utcunq; tā elocutioni: quā inuentioni deputetur. Ait tamen peculiariter inuentioni deputadā: ut elocutioni prononciationem: quam in uocem: motum: uultum & omnem diuidit dictionem nempe corporis motum: ut inuentionis: dispositionis elocutionis: prononciationis: custodem & quasi thesaurum memoriam esse det intelligi. **Q VATTVOR.** Non ita in cæteris preceptionibus rhætoricis. Plures namq; orationis partes esse alibi uoluit. At hic ex sua alibi ex aliena id prononciat sentētia. **DVAE VA**lent ad rem docendam. Narratio & confirmatio. Ideo areopagita ut Trophonius ait has solas admitebant ad quos cum orator accedebat causam dicturus pro foribus precone exordio: atq; peroratione utereꝝ p̄scribebat inquires $\mu\upsilon\ \tau\omicron\pi\omicron\tau\iota\ \mu\iota\alpha\ \xi\omicron\upsilon\ \mu\upsilon\lambda\epsilon\ \epsilon\ \mu\pi\iota\ \lambda\epsilon\ \xi\epsilon\epsilon$. Nempe quo oīs a iudicibus abesset affectus. **INFINITAM.** Quam græci thesin. nostri tum infinitam quæstionem: tum propositum: tum consultationem uocant. **ET DEFINITAM:** Quam Græci hypothesin. Nos modo controuersiam modo causam nominamus. **Q VONIAM** igitur inuenire. Distributa omni ratione dicēdi in partes tres primam primo sibi diuidendam tractandamque ducit: & quia eius partes inuentio antecedit: præponendū cæteris recte iudicat inuentionē: quā ait spectari in fide facienda alioqui p̄suadere non poterit auditores nisi uere dici putent: quæ ab oratore significantur: tum etiam in motum: quem animis orator afferat quod potuerit obtinere nisi moueatur auditor. **PROBABILE** inuentum ad faciendam fidem. Argumentum certe triplex est aut necessarium: quod mathematicis congruit: & sophisticum quod sycophantis: & topicum: seu probabile: quod dialecticis pariterq; rhætoribus: ac oratoribus. Cumq; demonstratiuum constet ex ueteris necessariis primis medio carentibus notioribus causis: q; conclusionis ex suo primo ac precipuo modo atq; secūdo ea: quæ per se insunt prædicato recipit. Sophisticum ex eis quæ non probabilia quidem: sed uidentur: probabile porro ex eis quæ probabilia q̄a omnibus placēt: aut pluribus aut clarioribus. **ORACVLA:** quæ uoce diuina proferuntur. Vnde etiam oracula diui augustini testimonio in libro de spiritu & anima dicimus insomnia in quibus futuris rebus aperiendis diuina quæpiam persona appareat. **AVSPICIA:** Ex auium enim aspectu futura ueteres pronunciabant. **VATICINATIONES:** Quas uates prophetæq; fore protulerit. **RESPONSA.** Sacerdotum quæ custodienda obseruandaq; pontifices præscripserint. **HARVSPICUM.** Ab arigie intestiginis inspiciendis sunt haruspices dicti. Hariga uictima est: quod ex hara idest stabulo agatur dicta. **CONIECTORUM.** Qui somnia quid portendant præiudicent atq; prenuntiant. **EX AVTORITATE.** Vt unius cuiusq; sua. nam ut Platonis Aristotelisq; est philosophiæ: ita Virgilio poetiæ facultatis: ita aliorū. **EX VOLVNTATE.** Vt superioris cuiuspiam. **AVT LIBERA** Cui non tenetur. **AVT EXPRESSA.** Ideo tenerur ut scriptis pactis promissis iuratis quesitis per tormenta. **TVM EX toto.** Vt si res tota queritur definitione uis uniuersa explicanda est: sic si maiestas est amplitudo ac dignitas ciuitatis: is eam minuit: qui exercitum populi romani hostibus tradidit. non qui eū qui id fecisset in populi romani potestatem tradidit. **PARTIBUS.** Partiēdo hoc modo aut senatui parendum est de salute rei pu. aut aliud consilium instituēdum: aut sua sponte faciendum. Aliud consilium superbum: suum arrogans. utendum igitur consilio senatus. **TVM EX nota.** Hoc est ex uocabulo ut Carbo si consul est qui cōsulit patriæ quid aliud fecit opimius. **Q VAE Q VO**dammodo affectæ sunt. Nempe quandam habentes inter se inuicem relationem. **DIFFINITIO** adhibetur. Vt quia rhætorica est bene dicendi scientia. Cognoscenda rhætorica igitur. **TVM PARTIUM** enumera

tio. Si liber est: aut censu: aut uindicta liber est. aut testamento nō est ullo horum modo. nō ergo liber. TVM NOtatio uerbi. Aether a ppetuo cursu dictus ergo ppetuo currit: ut Aristoteles ait. ALIA CONIVGata. Si pietati summa tribuēda laus est. debetis moueri Cum. Q. Metellū tam pie lugere uideatis. ALIA EX genere. Si magistratus in po. Romani esse potestate debent quid Norbanum accusas: cuius tribunatus uoluntati paruit ciuitatis. ALIA EX forma. Si omnes qui rei. p. cōsulunt cari esse debent certe imprimis imperatores quorum consiliis uirtute periculis retinemus & nostram salutem & imperii dignitatem. ALIA EX similitudine. Si feræ partus suos diligunt qua nos in liberos nostros indulgētia esse debemus? ALIA EX differētia Non si pluribus cœna potest una sufficere uox quoq; docentis multis eam excipientibus non poterit quoq; satis esse. ALIA EX contrario. Si gracchus nefarie preclare opimius si amplectendæ bonæ artes fugiendæ sunt malæ. ALIA EX coniunctis. Si amanda uirtus: bene uiuendum est. ALIA EX antecedentibus. Si grauida est: cum uiro cōcubuit. ALIA EX consequentibus. Si ferro interfectus ille & tu inimicus: & cum gladio comprehensus i illo ipso loco: & nemo preter te ibi uisus est: & causa nemini imputetur: & tu semper audax: quid est quod de facinore dubitare possimus? ALIA EX repugnantibus. Ut Crassi adolescentis. non si opimum defendisti Carbo idcirco te bonum ciuem putabant simulasse te & aliud quesisse perspicuum est q̄ Titi gracchi mortem saepe in conuentionibus deplorasti. q̄ Publii africani necis socius fuisti. q̄ eam legem in tribunatū tulisti. q̄ semper a bonis dissensisti. & qui sapiens est: stultus non est. ALIA ex causis. Auaritiam si tollere uultis: mater eius est tollenda luxuries. si doctrinam quæritis doctissimi quos legatis autores: & quos adeatis præceptores uobis deligatis. ALIA AB effectibus. In topicis ipse ab effectibus rebus hoc modo cum mulier uiro in manum conuenit omnia quæ mulieris fuerint uiri fiunt dotis nomine. In locorum tractatione paupost coniunctus huic causarum loco locus ille est qui efficitur ex causis: ut enim causa effectum indicat sic quod effectum est: quæ fuerit causa demonstrat. Hic locus supeditare solet oratoribus & poetis: saepe etiam philosophis: sed his qui ornate & copiose loqui possunt mirabilem copiam dicendi cum denuntiant quid ex qua re sit futurum causarum enim cognitio cognitionem euentorum facit. In libro de oratore ex his autem quæ sunt orta de causis si ærarii corpore & ad belli adiumenta: & ad ornamenta pacis utimur uestigalibus seruiamus. Quintilianus quæ utiq; sunt talia sunt. si sapientia bonum uirum facit: bonus uir est utiq; sapiens: ideoq; boni est honeste facere: mali turpiter & qui honesta faciunt boni: qui turpiter mali iudicantur recte. Aut plerūq; exercitati o robustum corpus facit: sed non quisquis est robustus exercitatus: nec quisquis exercitatus robustus est. neq; quia fortitudo prestat ne mortē timeamus: quisquis mortem non timuerit uir fortis erit existimandus. nec si capitis dolorem facit inutilis hominibus sol est. et hæc ad demonstratiuum genus maxime pertinent. Virtus facit laudem: sequenda igitur. At uoluptas infamiam fugienda igitur. Recte autem monemur causas non utiq; ab ultimo esse repetendas ut Medea utinam ne in nemore pelio: & q̄ secuntur. ALIA EX comparatione maiorum aut parium aut minorum. Ipse i topicis ex comparatione autem omnia ualent: quæ sunt eiusmodi: quod in re maiore ualeat: ualeat in minore ut in urbe fines non reguntur: nec aqua in urbe arceatur. Item contra quod in minore ualeat in maiore licet idem exemplum conuertere. Item quod in re pari ualeat in hac quæ par est: ut quoniam usus auctoritas fundi biennium est: sit etiam ædium ut in lege ædes non appellatur: & sunt cæterarum omnium: quarum annuus est usus ualeat æquitas: quæ paribus in causis paria iura desiderat in locorum tractatione. Comparantur igitur ea omnia quæ aut maiora: aut minora: aut paria dicuntur in quibus spectantur hæc: numerus: species: uis quædam etiam ad res aliquas affectio: numero comparantur ut plura bona paucioribus bonis anteponantur: pauciora mala: malis pluribus: Diuturniora bona breuioribus. longe & late peruagata angustis ex quibus plura bona propagentur: quæq; plures imitentur & faciant: & in hoc genere quæ secuntur: Commonstrato enim loco quilibet longius poterit prospicere. In libro de oratore maiora autem inquit & minora & paria sic & maiore. si bona existimatio diuitiis prestat: & pecunia tātopere expetitur quanto gloria magis expetenda est. Ex mi-

nore si hic parua consuetudinis causa huius mortem fert tam familiariter quid si ipse amasset? Quic hic mihi faceret patri? ex pari si est eiusdem & eripere contra rem pu- & largiri pecunias. Quintilianus. apposita uel comparatiua dicuntur quæ minora ex maioribus maiora ex minoribus paria ex paribus probant. confirmatur coniectura ex maiore si quis sacrilegium facit: faciet & furtum ex minore qui facile ac palam mentitur peierabit: ex pari qui ob rem iudicandam pecuniam accepit: & ob dicen- dum falsum testimonium accipiet. Iuris confirmatio est eiusmodi ex maiore si adulte- rum occidere licet: & locis cædere. ex minore si furem nocturnum occidere licet: quid latronem? Ex pari quæ pœna aduersus interfectorē patris iusta est. eadem aduersus ma- tris. Quorum omnium tractatus uersatur in syllogismis illa magis finitionibus: aut qualitibus profunt. si robur corporibus bonum: non est minus sanitas. si furtum sce- lus: magis sacrilegium: si abstinentia uirtus: & continentia. si mundus prouidentia regi- tur: administranda ea res publica. si domus ædificari sine ratione non potest quid agē- dum in nauilium cura & armorum. fit inquit etiam Quintilianus ex plurib' ad unum: & ex uno ad plura comparatio. unde est qui semel & sæpius & ex parte ad totū ex ge- nere ad speciem ex eo quod continet ad id quod continetur. aut ex difficilioribus ad faciliora: & ex longe positis ad propiora infinitaq; est rerum comparatio. Iucundiora grauiora magis necessaria honestiora utiliora: ac ut ex Cicerone quæ ponit Quintilia- nus proferamus exempla ex maiore pro cecina Cicero qui exercitus armatos mouet is aduocatione non uidebitur mouisse. ex faciliore ut in clodium & carionem at uide- an facile fieri potueris tu cum is factus non sit cui tu concessisti. ex difficiliore uide que- so Tubero ut qui de meo facto non dubitem de ligarii audeam confiteri: & ibi an spe- randi ligarii causa non fit cum mihi apud te locus sit pro altero etiam depræcandi. ex minore pro cecina ita nescire esse armatos sat est ut uim factam probes in manus eo- rum cecidisse. VT DIFFINITIO. Breuiter tractat locos quos exposuimus. VT PRIMOR- dia rerum & quasi præcurrentia. Causas dicit hoc est locum a causis. AVT RERUM cō- tentiones. Idest comparationes quoniam comparando alterum cum altero contendi- mus. AVT NATVRÆ rerum. Comparationes enim fiunt in naturis rerum ut dulcibus ad auftera. utilibus ad inhonesta. FACULTATES. Vt professiones: & artes: & scientiæ inter se comperantur: & facultates idest opes. facultates inquit Cicero sunt aut quibus facilius fit: aut sine quibus aliquid confici non potest. OMNIBVS ne igitur. Ex istis lo- cis argumenta sumentur. Sane docet in ultima topicorum parte quibus questionibus qui loci magis congruant. itaq; hic ait eruenda ex omnibus his locis argumenta. at ad- hibendum iudiciū: ut leuia reiiciamus. nam leuia a coniugatis putat argumenta Quinti- lianus: sed causa una leuia aliquādo habet: quæ alia causa grauiora putauerit: quare hoc ipse orator poterit perpendere & perinde reiicere inutilia: & utilia causæ accommodare. LOCOS TV quidem quæris. Idest ubi nam motus excitetur & in qua orationis par- te auditoris animus incendatur. CVM INVENERIS. Cum materiam fueris assecutus. in qua tibi orandum. COLLOCARE. Suo loco digerrere. INDEFINITA autem ad- hibenda sunt illa. Hoc dicit in questione infinita fidem faciemus eo modo: quo locos digessimus. at in ipsa definita locos alios adhibebimus de quibus dicitur suo loco ad motus animorum faciendos. HABEO COMMVNIA præcepta fidem faciendi. Et cō- mouendi. nam eodem tempore inquit & fidem faciam & commouebo ex locis defini- tæ questionis idest q̄stionis: quæ in causam & cōplexū uenit personæ. QVONIAM fides est firma opinio. Ideo si mouet aīm obnixè opinat. TOT SVNT enim genera: In tot genera diuidit affectus ut ipse in tertio q̄stionū tusculanarū itaq; uoluptatē nūc pro spe & molestiam pro dolore posuisse uidetur hic Cicero ut Virgilius in sexto exponit. PARTES PLVRES generum. Idest multæ sunt species in quæ hæc genera diuidun- tur ut ipse in tertio quæstionum tusculanarum docet. COMMVNEM Collocationē. Tam fidem faciendi q̄ mouendi. INCONSULTATIONE. Idest definita quæstione. VEL PROPOSITIONE. Idest infinita quæstione. IN CAUSA. Hoc est definita quæstio- ne. nam ita eam Cicero ipse uocat in topicis. IN QVA est propositum. Idest quæstio infinita ut ipse alibi uocat. In causa autem ideo propositum esse dicitur quoniam cau- sa idest finita quæstio probatur semper per propositum idest per infinitam quæstionē:

neq; enim obtinere unquam potuero licuisse clodium utpote insidiatorem occidete: nisi constet licere omnibus insidiatores suos occidere. **AVDITORVM** Causa genere distingui. Idest quot sunt auditorum genera: tot sunt etiam causarum genera. **AVSCVL** rator modo. Idest solum auscultat non etiam deliberat: aut iudicat. **AVT DISCEPTA** ror. Hoc est discussor propositæ sententiæ. **VT AVT Delectetur.** Quod est demonstratiui generis. **DE PRAETERITIS.** Vt iudex: & inde iudiciale genus. **AVT DE futuris.** Vt senatus: & inde deliberatiuum causarum genus. **IVDICII.** Idest iudicialis. **DELIBERATIONIS.** Hoc est deliberatiui generis. **ET EXORNATIONIS.** Hoc est demonstratiui. quod rebus exornandis accommodatur. **PROPRIVM** Habet nomen. Quia a multis laudatum & panagyricum nominatur. **DELECTATIONEM.** Quod in demonstratiuo: siue laudatiuo: uel ut nunc libuit Ciceroni appellare exornatione nihil fere aliud sibi proponit: q̄ ut delectet. **IN IVDICIO:** Idest genere iudicali sc̄uitiam si accusat: quam extorquere uult a iudice. **AVT CLAEMENTIAM.** Si defendit. **IN SVASIONE.** Idest de liberatiuo genere in quo suademus: uel dissuademus quid: quod fieri oporteat. **AVT SPEM** aut reformidationem. Cum spem habemus ita deliberatum iri. **AVT REFORMIDATIONEM.** Cum metuimus ne senatus contra nostrâ deliberet sententiam. **VT RATIONEM** collocandi. Propria cuilibet generi accommodandi. **NAM AVT** temporum seruantur gradus. Namq; inquit Quintilianus alias ætatis gradus gestarumq; rerum ordinem sequi speciosius fuit: ut imprimis annis laudaretur indoles: tum disciplinæ post hoc operum: idest factorum dictorumq; contextus. **AVT GENERUM** distributiones. In species ibidem inquit Quintilianus uirtutum diuidere laudem fortitudinis: iusticiæ: continentia: ceterarumq; ac singulis assignare quæ secundum quas earum gesta erant. **AVT A MINORIBUS** ad maiora ascendimus. A bonis externis uel corporis ad animi bona: aut quæ pusilla & idè ad maiora. **AVT HAEC** in æquali uarietate. De omnib; pariter ac tempore uno bonis tractabimus. **SIMPLICIA.** Quæ solus quis aut primus fecisse dicitur. **CONIUNCTIS.** Vt si cum paucis uel etiam pluribus & eisdem illustribus fecit quis. **OBSCVRA.** Minus cognita. **DILVCIDIS.** Quæ palâ sunt omnibus. **LAETA TRISTIBUS.** Vbi cordis magnitudinem in aduersis ostenderit. **IN CREDIBILIA.** Quæ credi sua magnitudine non posse uideatur. **PRINCIPIA.** Hoc dicit in deliberatiuo genere aut breuia: aut nulla esse exordia expedit **PRAETERITARUM** rerum. Vt in iudiciis. **AVT PRÆSENTIUM.** Vt in demonstratiuo genere. **AD MOTUM.** Vt cõcitatum habeat auditorem. **RERVM** ordinem prosequitur. Idest ut reus accusari pro cõmissis dignus uideatur facinoribus. **QVASI** hasta in manu collocata. Quod ita argumenta contorqueat: eisq; compungat reum: ut in militia hostem suum miles hasta petit. **VAHEMENTER** proponit in exordiis. Vehemēs est & erectus ut in uerè Cicero. **CONCLVDIT** acriter. Instâdo adurgēdoq;. **CONFIRMAT** tabulis. Hæc supra exposita sunt ubi de locis dixim; artis expertib;. **ACCVRATIUS.** Vt motus aior; maiores faciat. **IN PERORATIONIS** p̄ceptis. De qb; suo loco dices ubi de p̄tib; orationis p̄cepta tradent;. **PAVLVLVM** digrediēs decursu. Quod facit aliqñ in uerrem Cicero ut in segestana diana. **VT IRATVM** iudicē efficiat. In reum iudicis animus exulceret. **AVT RELINQUENDÆ.** Idest nullæ narratiōis partes referendæ ne molesta q̄ narrata sunt iudicis mentem adhuc in odium reficiant. **FIRMAMENTA.** Quibus sublati defensio nulla sit ut inquit Quintilianus in tertio libro. Hoc est firmissima argumenta: quibus magnopere nititur aduersarius. **AVT PER SE** diluenda. Sine aliis argumentis infirmanda. **AVT OBSCVRANDA.** Idest non plana non aperta esse ostendenda. **AVT DIGRESSIONIBUS.** Hoc est a proposito reuocanda. **AVDITORES** moderatur aures oratori. Hoc est audiendo quid dicendum & quid fugiendū sit oratori ostēdunt: quod ex ipsorum uultu motuq; facile deprehendi potest. **VNUM** GENVS est eloquendi. Postea q̄ de inuentione simulq; de dispositione locutus est sequitur ut de elocutione: unde & eloquentia nomen habet dicat. Eius itaq; duo esse ait genera unū sua sponte fusum hoc est naturale: ut omnes loquuntur. **ALTERVM** uersum atq; mutatum. hoc est tropis schematicisq; distinctum. **SIMPLICIA** Inuenienda sunt. Hoc dicit naturalis oratio: aut in simplicibus: aut coniunctis consideratur uerbis. simplicia inueniēda hoc est eligenda: ut Quintilianus libro octauo inquit. sunt alia aliis honestiora: sublimiora:

ra: sublimiora: nitidiora: iocundiora: uocaliora ut syllabæ e litteris melius sonantibus
 sunt clariores: ita uerba syllabis magis uocalia & quo plus quoque spiritus habent au-
 ditu pulchrius: & quod facit syllabarum idem uerborum quoque inter se copulatio: ut
 aliud alii iunctum melius sonet. diuersus tamen est usus nam rebus atrocibus uerba
 etiam ipso uultu aspera magis conuenient. NATIVA Sunt. Quæ significata sunt sen-
 su. idest proprietate intellectus. proprietatem inquit Quintilianus non ad nomen: sed ad
 uim significandi refertur: nec auditu: sed intellectu perpendenda est. Secundo modo
 dicitur proprium inter plura quæ sunt eiusdem nominis & unde cætera dicta sunt: ut
 uertex est contorta in se aqua: uel quicquid aliud similiter uertitur. Inde propter flexum
 capillorum pars summa capitis ex hoc inquam in montibus eminentissimum recte di-
 xeris hæc omnia uertices. & tertius est huic diuersus modus cum res communis pluri-
 bus in uno aliquo habet nomen eximium. ut carmen funebre proprie nenia & taber-
 naculum ducis augustale. Item quod commune est & aliis nomē intellectu alicui rei pe-
 culiariter attribuitur: ut urbem Romam accipimus & uenales nouicios: & corinthia
 æra cum sint urbes aliæ quoque: & uenalia multa: & tam aurum & argētum: quæ æs corin-
 thium sed ne his quidem uirtus oratoris inspicitur. At illud iam non mediocriter p-
 bādum sed ne hoc etiam modo laudari solet: ut proprie dictum idest quo nihil possit in-
 ueniri significantius ut Cato dixit. C. Cæsarem ad euertendam. R. publicam sobrium
 accessisse. ut Virgilius deductum carmen. & Horatius acrem tibiam: Annibalemque du-
 rum in quo modo illud quoque est a quibusdam traditum proprium genus ex apposi-
 tis quæ epitheta dicuntur: ut dulce mustum: & cum dentibus albis. de quo genere po-
 stea dicemus. etiam quæ bene translata sunt propria dici possunt: quæ sunt in quoque p-
 cipua proprii locum accipiunt ut Fabius inter plures imperatorias uirtutes cunctator
 est appellatus. REPERTA. Quæ ex his facta sunt. idest reperta dicuntur: quæ ex nati-
 uis. hoc est naturalibus: quibus omnes utuntur a nobis deducta repertaque sunt: ut Cice-
 ro ab eo quod est beatus beata beatum finxit reperitque beatitas & beatitudo: quæ dura
 inquit Quintilianus quidem sentit eē. Verumtamen usu putat posse molli ac ut a Ci-
 cerone etiam syllabatum ita ab Asinio fimbriatum: & figulatum. NOVATA. Ut quæ
 memorauimus. AVT SIMILITUDE. Sicut bonitas dicitur: ita beatitas beatitudo ita
 dicitur: ut magnitudo. AVT IMMITATIONE. Ut enim græci dicunt μεσο Τυ Τασ. Ita Ci-
 cero de uniuersitate medietates. ac sicut a græcis εὖ & οὐστία dicitur. ita a sergio flauio
 ut Quintilianus ens & essentia. & quæ a græcis ἀναργύ dicitur a Cicerone in hortensio
 tum perspicuitas: tum euidencia. AVT INFLEXIONE. Quemadmodum piraticam
 ut tradit Quintilianus sicut musicam a piratis deriuarunt multi usque eo sunt uerbo nec
 ideo ait hic Cicero inflexione quin superiora quoque inflectantur: nam ait primo reper-
 ta quæ ex his facta sunt: sed propter id quod sequitur. AVT ADIUNCTIONE uer-
 borum. Hoc est cum per compositionem nouantur: ut Lucretius terri loquis dictis
 inquit & barbigerum pecus & Cicero soliuagas feras. nam cum sint eorum simplicia
 natua compolita certe reperta sunt: quod genus uehementer Horatius in arte poetica
 probat cum inquit. Dixeris egregie notum si callida uerbum. Reddiderit iunctura no-
 num. ALTERA Natura. distinguit Cicero adhuc uerba ut alia natura dicat. alia tracta-
 tu ipso considerari. Natura ut sonantiora sint alia quæadmodum ductor: quæ dux. GRAN-
 diora. Ut uastum pelagus: quæ magnum. LEVIORA. Idest magis lubrica & quodam-
 modo nitidiora: ut meliuscule leuiuscule: & tales moliusculæ pronuntiatæ dictiones.
 ALIA CONTRA. Ut horrida terra tremit & similia. TRACTATIONE. Cum aut
 propria sumunt uocabula eo modo quo tradete Quintiliano diximus fieri ut cum dicim⁹
 sterile platanū: tōsque myrtos: maritā ulmū: & huberes oleas. AVT ADDITA ad nomē.
 Idest epitheta ut ipiū parricidā: euerforē carthaginis & numatiæ Scipionē itelligim⁹:
 principem eloquentiæ ciceronem. AVT NOVA: ut cicero fauorem: & urbanum tra-
 dente Quintiliano noua putat: ut putat Terentius primo dixisse obsequium. AVT pri-
 sca. qualia Ciceronis sententia in libro de oratore sunt reor: autumo & ut Quintilianus
 inquit nuncupare: fari & huiusmodi multa quæ certe grandem & sanctiorem & magis
 admirabilem nostram reddunt orationē. AVT AB oratore modificata & inflexa quo-
 dammodo. Qualia sunt ea quæ transferuntur: uerba inquit in alium modum trahuntur

aliūq; inflectantur significatum q̄ sit eorum naturalis significatio per trāslationem. trāsl.
 fertur ergo nomen aut uerbum ut Quintilianus inquit ex eo loco in quo primū erat
 in eum in quo aut proprium deest: aut trāslatū proprio melius est. id facimus aut quia
 necesse est: aut quia significantius est: aut ut dixi quia decentius est ubi nihil horum pre
 stabitur quod transferetur impropriū erit: necessitate rustici gēmā in uitibus ide gem
 mare etiā uites inquit Cicero: sitire segetes & frutices laborare: nos necessitate durū ho
 minem aut asperum: non enim proprium erat quod daremus his affectibus nomen. nā
 incensum ira & inflammatum cupiditate & lapsum errore significanti gratia nihil enim
 horum suis uerbis q̄ his arcessitis magis proprium erit. Illa ad ornatum Lumen orati
 onis: & generis claritatē & concionum procellas: & eloquentiæ flumina ut Cicero pro
 milone clodium fontem gloriæ eius uocat & alio in loco segetem ac materiem quædā
 etiam parum speciosa dictu per hanc explicantur hoc faciunt nimio ne luxu obtusior
 usus sit genituali aruo & sulcos obliet inertes. AVT IMMVTantur: quæ figura meto
 nymia dicitur: quā ut Cicero in oratore inquit hypallagen eē rhetores dicunt: hæc innuē
 ta ab inuentore & subiecta ab obiiiciētibus significat ut cererem corruptam undis. Et re
 ceptus terra Neptūnus. refert autem inquit Quintilianus in quātum dictus tropus ora
 torem sequatur nam ut Vulcanum pro igne uulgo audimus & uario Marte pugnatum
 eruditus est sermo: & Venerem q̄ coitum dixisse magis decet: ita liberum & Cererem p
 uino & pane licentius q̄ ut fori ueritas ferat. AVT EA quibus tanq̄ abutimur. hæc figu
 ra a græcis catachresis nominatur quam ut inquit Quintilianus recte dicimus ab alio
 nem: quæ non habentibus nomen suum accōmodat quia in proximo est: ut parricida
 matris quoq; aut fratris interfector & si dicas ut sis bonus hoc ego non metuo & cum i
 quit Iuuenalis quartanam dudum sperantibus ægris pro timentibus. AVT EA quæ
 obscuramus: hanc græci allegoriam uocant: quam nos ut Quintilianus inquit inuersio
 nem interpretamur ut aliud uerbis: aliud sensu ostendat aut interim contrarium. Prius
 ut o nauis referent in mare te noui fluctus o quid agis fortiter occupa portum: totusq;
 ille Horatii locus quo nauem p̄ populo: fluctuum tēpestatem pro bellis civilibus. por
 tum pro pace atq; concordia dicit: tale Lucretius auia pieridum petagro loca & Virg.
 Sed nos immensum spacio cōsecimus æquor. Et iam tempus æquum spumantia solue
 re colla. Sine trāslatiōe uero ī bucolicis Certe equidem audieram qua se subducere col
 les Incipiūt molliq; iugum dimittere cliuo. Vsq; ad aquam & ueteris cōfracta cacumi
 na phagi. Omnia carminibus nostrum seruasse menalcam: hoc enim loco preter nomē
 cetera propriis expressa sunt uerbis: uerum non pastor menalcas: sed Virgilius est intel
 ligendus. Apud Ciceronem equidem ceteras tempestates & procellas in illis duntaxat
 fluctibus concionum semper miloni putauī eē subeundas nisi adiecisset inquit Quinti
 lianus dūtaxat fluctibus concionum allegoria eēt eam nunc miscuit: est ergo mixta cū
 translatione allegoria. Illud uero longe speciosissimum genus orationis in quo trium
 est permixta gratia: similitudinis: allegoriæ & translationis ut p̄ Murena cicero quod fre
 tū: quē euripum: tot motus tantas tam uarias habere creditis cōmutationes agitationes
 fluctus quantas perturbationes & quantos æstus habet ratio cōmitiorum dies intermis
 sus unus aut nox interposita sæpe perturbat omnia & totam opinionem non nunquā
 cōmittat aura rumoris. Hæc allegoria iquit Quintilianus quæ est obscurior ænygma
 dicitur uitium meo quidem iudicio siquidem dicere dilucide uirtus quo tamen & poe
 tæ utuntur Dic quibus in terris & eris mihi magnus apollo tris pateat cœli spatium nō
 amplius ulnas. ænygmata itaq; sunt quæ nisi quis interpreteretur non intelligas iō dum
 ait Cicero aut quæ obscuramus non uerisimile est ut ænygma intelligat. Sed allegoriā
 quæ paulo obscurius effert quod sibi uult ut tamen possit intelligi. QVAE INcredibi
 liter tollimus. hanc græci figuram hyperbolem uocant ut Geminiq; minantur in cœlū
 scopuli. & Fulminis ocior alis. & Illa uel itactæ segetis per summa uolaret gramia: Nec
 teneras cursu lesisset aristas. Cicero in Antoniū quæ charibdis tā uorax: charibdī dico:
 quæ si fuit animal unū oceanus medius fidius uix uideret tot res tā dissipatas distanti
 bus in locis positas tā cito absorbere potuisse. & rursus in uerrē Pindarū secutus uersa
 batur in sicilia longo interuallo non Dionysius ille nec Phalaris. tulit enim illa quon
 dam insula multos & crudeles tyrānos sed quoddā nouū monstrū ex uetere illa ima
 nitate: quæ

nitate: quæ in hisdem uersata locis dicitur: nō enim carybdim tam infestam: neq; syllā
 nauibus: q̄ istū in eodē freto fuisse arbitror. Quæq; admirabilius q̄ sermonis cōsuetu
 do patit ornatus. Hanc figurā p̄phrasim uocat̄ græci circuitū loquēdi ornatū: inquit
 Quintilianus petit solū q̄ est apud poetas frequētissim⁹ tēpus erat quo prima q̄es mor
 talibus ægris incipit: & dono diuū gratissima serpit. Et apud oratores n̄ros: semp tamē
 astrictior q̄cqd̄ enī significari breuius p̄t & cū ornatu latius ostenditur periphrasis est.
 NUMERI q̄dam sunt in cōiunctione seruādi. Expositis simpliciū uerboꝝ p̄ceptis
 nunc tradit cōiunctoꝝ: & primo qdē numeros in orōne custodiendos dicit: q̄ quales
 nam sint breuiter & utilissime ex oibus colligemus autoribus q̄ de numeris locuti sūt
 Numerus omnis oratorius: quē græci rhythmōn uocat̄: tū in principio clausulæ tum
 in fine considerat. In principio qdē clausulæ nō duo. aut tres mō qualescunq; qui flu
 ant bene iungunt pedes sed ēt incipit a carminis principio: & aliqñ ab integro uersu:
 ut Plato timæū orsus a uersu heroico ΕΙΣ ΔΥΟ ΤΡΕΙΣ ΟΔΕΔΗ ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΗΜΥ ab inte
 ro aut̄ senario iambico dicēdi accuratissimus p̄ter alios oēs oratores. Isocrates pa
 thenaicū icēpit cū iqt̄ VEΩΤΕΡΟΣ ΜΕΥ ΩΥ ΠΡΟΗΡΟΥ. ΜΗΥ ΤΡΑ ΦΕΙΥ Titusq; liuius ut qn
 illianus putat a uersu heroico historiā suā inchoauit ut melius q̄: ut nūc legat̄ facturus
 ne operæ p̄ciū sim. ita Diomedes annotat Salustiū in principio Iugurtæ & Ciceronē
 sēpissime principia orationū a metris integris icēpisse: q̄re ut in principio clausulæ bñ
 a carmine incipit: ita male desinit in carmē clausula siue integrū siue uersus ultima par
 te. Lusoriū siq̄dē habet qd̄dam et p̄inde cōtemnendū: cuiusmodi ergo pedibus clausu
 la recte terminet iam uideamus. Cū igit̄ aures extremū semp expectēt in eoꝝ conque
 scant id uacare numero nō oportet. At & Aristoteli & Ciceroni & Quintiliano placet
 sententiæ quoq; initiū cuiusmodi dixim⁹ numerosum eē: qd̄ statim a principio senten
 tiæ dictionis cōcinitate multū afficiamur: & ip̄a cōclusionē ne claudicās ac quasi fluctu
 ans sed æqualiter habeat oratio: illud igit̄ primo nos nō fugiat non tm̄ referre qui pe
 des: sed ēt quæ uerba cōmissura quadā claudant orōnem. Primo igitur pedes numerus
 oratorius nullos ut ēt Quintilianus existimat respuit: quare non pedes sed pedū iun
 cturæ damnādæ sunt. aut eligēdæ. Cōmonebimus ergo iuncturas aliquas ut ex eis au
 tem suā cōsulens & iudiciū adhibens cæteras possit custodire: ut ergo de uerbis loqua
 mur si in extrema clausulæ parte breuiora locaueris infringit̄ illa quasi mēbroꝝ com
 prehēsis: quare aut paria syllabis eē oportet posteriora superioribus: aut ut Cicero putat
 melius iucundiusq; lōgiora claudēt. Verum tamen non refert si monosyllabum sit: in
 fine enim antecedenti iungi uidetur: ut auxiliū est: spondeus ergo ut a duarum syllaba
 rum pedibus ordiamur: quo Demosthenes plurimum usus est morā affert: ac illud ge
 neraliter tenendum est. quod qui pedes sunt temporibus pleniore lōgicq; syllabis cō
 stant hoc stabiliores sunt & grauiore: grauioreq; reddūt orationem: breues autem ce
 lerem ac mobilem. spondeus p̄cedente se pyrrhichio bene sonat ut timueūt: uel tro
 chæo ut arma sumpsit: & acta res est: uel iambo ut manus armant. ipse aut̄ sibi male spō
 deus p̄poni creditur. ut oratores p̄terq̄ in cæsis ac mēbris ut crassi illud nos oppu
 gnant. neqdem dactylus bene p̄ponit̄ quod finis uersus uideatur heroici sunt tñ qui
 admittat̄: si Anapestus antecedit in una parte orationis lubrica structura est: ut dñabaf
 ubi diuersæ fuerint partes orationis retētus spiritus firmitatē facit: ut uideāt ipsi. Idē de
 tribracho dicimus ut gerere morē & facilitates. Spondeus recte iambo p̄ponitur ut
 doctus sui seipm̄ p̄currit iambus bene ut bona fide. & cretico antecedēte: ut prospera
 fide. Trocheus bñ se p̄cedit: quo frequēter utit̄ numero Tullius ut esse ei penas p̄solu
 ras: & gracchi illud temeritas filii cōprobauit. Trochæus aut̄ spondeus & iambus ut Ci
 cero putat male concludunt rerum tamen tumor ex spondeis atque iambis maxime
 cōrinetur ut sceptrum mihi liquit Pelops. Pyrrhichius currit: ut quid igitur faciam. Da
 ctylus Aristoteli amplior sicut humanior uidetur iambus clausulam is fortem reddit
 antecedente trochæo: ut iure fecimus pyrrhichio antecedēte: ut bene dicitur spondeo.
 Causas audias iuste fecimus iambo fide dicitur dies attulit. Tribrachus dactylum bene
 p̄cedit recale nomina. Anapestus repetes cætera & molosus quærebat dicere. Facit
 etiam tribrachus ad clausulam p̄cedente cretico. ut si dicas de cæteris agite: depræliis
 reddeo: de litteris dubito. Amphibrachus quoque recte ponitur in clausula spondeo

fere antecedente ludos habete recte locutus trocheo iuxta querela. Anapestus etiam cedente spondeo ut si mutes leue innocentis praesidium est: mollior fiet praesidium: profluit etiam si trocheum anteponas ut nomen erat imperii. Creticus antecedens eum paulo fortiosem reddunt nobiles homines ante spondeum exultat: ut de quo nihil dicam nisi depellendi criminis causa & quousque tandem abutere catillina patientia nostra. Duo autem: aut tres ut uult Cicero sunt ferme extremi seruandi pedes si modo superiora breuiora non sine aut creticus: aut herous: aut pæon: creticum bene antecedent: uel anapestus: ut populo conferunt: uel pæon ultimus. ut placat facilitas nobiles: uel epitritus tertius seruare plurimos: uel trochæus turpe ducerem. Hæc de duarum & trium syllabarum pedibus. Nunc alios uideamus pæonem primum & quartum probat Aristoteles. cui a priore oratione placet: ut hæc uerba sunt desinite: incipite: comprimite: posteriore autem finire. ut in hæc uerba agilitas facilitas domuerant. Pæona tertium autem finit cludere: cui Cicero tribrachum anteponebat ut facere uideamur: aliquando Iambum: ut in catillinam cum omnibus potius quam soli pati uoluerunt: sæpissime autem trochæum: ut quantum laboris sit habitura: & diu multumque mecum Brute dubitauit. & frequentissime esse uideatur. Dichoreo quoque frequenter utitur. ut dicere maluerunt. & crimina detulerunt. & exercitum compararunt: & contra amentiam perditorum. Antispastum bene dactylus antecedit ut uir optimus uideretur: & trochæus ut interfectam esse fateretur: Ionicum maiorem bene præcurrit tribrachus: ut te ad crudelitatem acuet oratio nonnunquam trocheus uestit oratio his Cicero utitur. Ex quinque autem syllabis pedes fluxiorem structuram faciunt: ut arbitramini. Interrogauerunt. desiderauerunt omnium quinque syllabarum Cicero dochymum probat maxime: cuius ponit exemplum amicos tenes: & ubique aptum esse dicit modo semel ponatur: quoniam iteratus apertum faciat numerum. Hæc sunt quæ breuissime dicenda de numeris putauimus. Nunc reliquam prosequamur interpretationem. NUMEROS Aures ipsæ metiuntur ne aut non compleas uerbis quod proposueris aut redundes. Hoc est ne clausula quæ numeris clauditur sit longior quam uno spiritu pronuncietur. Hoc est ne oratio ut aures frustreretur audientium. CONSECVTIO Autem. Ne generibus: numeris. personis: casibus: perturbetur oratio. Hoc est ne solecismum grammatices uitium facias. VT IN SIMPLICIBUS. Quod non est latinum: sed barbararum reprehenditur. ita in coniunctis inquit solecismus. Vitanda ergo hæc duo in oratione barbarissimum. & solecismum. DILUCIDVM Apellat dilucidum: quod uitia monet tum in Rhetoricis nominat: ubi narrationis præcepta tradit. Quintilianus aperta inquit & dilucida erit oratio si fuerit primum exposita propriis uerbis & id significantibus & non sordidis quidem. non tamen exquisitis. & abusu remotis. tum distincta rebus: personis: temporibus: locis: causis ipsa etiam pronunciatione in hoc accommodata. ut iudex. quæ dicuntur quæ facillime accipiat. Hæc de narratione locutus. At de elocutione nobis inquit prima sit uirtus perspicuitatis: propria uerbarum ordo: non in longum dilata conclusio. Nihil neque desit: neque superfluat. ita sermo & doctus probabilis. & planus imperitis erit. Hæc est eloquendi obseruatio. Nam rerum perspicuitas quomodo præstanda sit diximus in præceptis narrationis similis autem ratio est in omnibus. Nam si neque pauciora quam oportet: neque plura: neque in ordinata: aut indistincta diximus erunt dilucida: & negligenter quoque audientibus aperta. Recte ergo monet Cicero ut si dilucidam elocutionem uelinius: uisitatis utamur uerbis: id est non a loquendi consuetudine remotis: PROPRIIS. Quod Quintilianus inquit id significantibus hoc est bene explicantibus. DILUCIDIS: Suo in loco collocatis. AVT Circūscriptione conclusa. Id est clausa astricta non uaga. AVT INTERMISSIONE. Cum parenthesim facimus. AVT CONCLUSIONE uerborum. Cum uerba subtrahimus non necessaria: ut Plinianum illud an uenaris: an piscaris: an aucuparis: an simul omnia. & infinita huiusmodi.

OBSCVRVM. Tangit uitium dilucido contrarium uirtuti nam corrupta ut inquit Quintilianus oratio in uerbis maxime impropriis redundantibus comprehensione obscura.

COMMENT.

obscura. Compositione fracta uocū similiū aut ambiguarum puerili captatione confit. AVT LONGitudine. Igitur inquit longius euagatur oratio. AVT Contractio. Cum oratio concisa est & uerba necessaria subtrahit. AVT Ambiguitate. Cum sensus multiplex esse uerborum potest. AVT inflexione. Cum uerborum deriuatio non percipitur: uelut apud Ciceronē in Bruto cū Sisenna dixisset sputatilia a grannio irrisus ē quod pro eo uerbo uilia intelligeret. AVT IMMutatione uerborū. Cum alia pro aliis ponuntur uerba: ut qui solem aurū & lunam argentum uocant. BREVItas autē. Quintilianus ac merito laudatur breuitas inquit integra: sed ea minus præstat quotiens nihil dicit nisi quod necesse est $\beta\rho\alpha\chi\tilde{\upsilon}\lambda\omicron\gamma\iota\alpha\nu$ uocant quæ redetur inter schemata. ē uero pulcherrima cū plura paucis cōplectimur quale Salustii est Mythridates corpore ingenti proinde armatus. Inter schemata autē utimur hac figura inquit non singulis modo uerbis: sed etiam sententiis: ut Cicero dicit contra contionē Metelli. qui iudicabantur eos uocari custodiri ad senatum adduci iussi in senatum sunt positi: & totus hic locus talis. Hoc genus $\beta\rho\alpha\sigma\tilde{\upsilon}\lambda\omicron\gamma\iota\alpha\nu$ uocant. hoc ergo dicit Cicero. BREVItas Cōficitur simplicibus uerbis non acruatis. PROBAbile autem genus. Probabile autem inquit Cicero id genus dicit: quod non plus minusue est: quā dicit non quia comi expoliri non debeat. nam & hæc ornatus pars est: sed quia uitium est ubiq; quod nimium est. SI NON nimis comptū. Atq; expolitū. quoniā hæc ueritatis fidē tollunt. SI EST autoritas. In uerbis: ne lasciuire compositione uideamur. ILLVStris est autem oratio. Quintilianus quoq; cū de probabili loquitur oratione subiungit itaq; in nobis esse auctoritatē. in uerbis sententias uel graues: uel aptas opinionibus hominum ac moribus. his enim saluis licet assumere ea quibus illustrem fieri orationem putamus delectant translata superlata ad nomen adiuncta duplicia & idem significantia atq; ab imitatione rerum non abhorrentia: ubi licet nobis intueri aduerbum Ciceronis uerba ex hoc loco sustulisse nec tamen eum nominasse. & aliquāto post itaq; $\epsilon\nu\alpha\rho\gamma\iota\alpha\nu$ inquit cuius in præceptis narrationis feci mentionem quia plus est euidentiā: uelut alii dicunt repræsentatio: quā perspicuitas magna uirtus est res de quibus loquimur clare atq; ut certum uideantur enunciare: neq; enim satis efficit neq; ut debet plane dominatur oratio si usq; ad aures uolet: atq; ea sibi index de quibus cognoscit narrari credit non exprimit in uerbis depingitur constitit indigitos extemplo arrectus uterq; & cætera quæ nobis illam pugilum congreduentium aciem ita ostendunt ut non clarior futura fuerit spectantibus. Cicero quoq; in Verrem. Stetit soleatus prætor populi Romani cum Pallio purpureo: tunicaq; talari muliercula nixus in littore non solus qui legit hæc ipsum os intueri uideatur & habitum: sed quædam etiam ex his quæ dicta non sunt sibi ipse astruat ego certe mihi cernere uideor & uultum: & oculos: & deformes utriusq; blandicias: & eorum qui aderant tacitam auersationem: ac timidam uerecundiam. Interim ex pluribus efficitur illa: quam conamur exprime re facies: ut est apud eundem. namq; omnium ornatum uirtutum exemplum uel unum sufficiat in descriptione comitum luxuriosi. uidebar uidere alios intrantes alios uero exeuntes: quosdam ex uino uacillantes: quosdam hesternæ ex potatione oscitantes. humus erat in munda. lutulentæ uino: coronis languidulis & spinis cooperta piscium. quid plus uideret qui interesset: hæc est ergo illustris oratio de qua Cicero loquitur cum inquit illustris est autem oratio si & uerba grauitate delecta ponuntur non ridicularia sed quæ pondus suū habeant. ET TRAnslata & superlata. Hoc hyperbolem de qua dictum figura. ET AD nomen adiuncta. Quæ dicuntur epitheta: de qua sane figura ita Quintilianus epitheton quod recte dicimus appositum. a non nullis sequens dicitur: eo poetæ & frequentius & liberius utitur. itaq; & dentes albi & humida uina in his non reprehendemus apud oratorem nisi aliquid efficitur redundat. id autem erit huiusmodi ut si dicas o facinus indignum. o durum pectus quod ob rem ridiculam amicissimum perditum ire possit solet fieri aliis adiunctis epitheton tropis: ut apud Virgilium turpis egestas. tristis senectus: uerumtamen talis est ratio huiusce uirtutis ut sine apposis nuda sit & uelut incōpta oratio. ET DVplicata. Et idem significantia ut Ciceronis illud in Catillinam.

Tandem aliquando quirites Catillinam furentem audacia scelus anhelantem: pestem patriæ nefariæ mollientem nobis: atq; huic urbi ferrum flammamque minitantem ex urbe uel eiecimus: uel emissimus: uel ipsum egredientem urbe profecuti fumus. abiit: excessit: euasit erupit. HIS enim maxime sensus attingitur. Hoc est animus compungitur. ET Cæteris. Quæ dicta: & quæ statim dicentur de sua oratione. ALTERO fit ut intelligamus. Dilucidum dicit. SVAVE autem erit genus. Vt uno Ciceronis modo contenti simus exemplo si patres conscripti uestris immortalibus in me fratremq; meum liberofq; nostros meritis parum uobis cumulate gratias egero quæso obtestorque meæ naturæ potiusq; magnitudini uestrorum beneficiorum id tribuendum putetis quæ tanta enim potest existere ubertas ingenii: quæ tanta dicendi copia? Quod tam diuinum atq; incredibile genus orationis. quo quisquam possit uestra in nos uniuersa promerita non dicam complecti ornando: sed percensere enumerando: & totus ille locus. DEINDE coniunctione. Idest uerborum structura. QVAE neq; habet asperos cursus. Vt sextus Roscius melius dicas sextus quoq; roscius & non sed rex Xerxes at pro eo rex autem Xerxes & similia. NEQVE disiunctos atq; hiantes. Cum extrema uocalis uocalem primam uerbi sequentis includit: ut si dicas ære emit: illi incumbit fore omnia: & similia. hiat enim iunctura quæ structior pleniorq; fieret si consonantes uocalibus applicarentur hoc modo ære mercatur. illi totus incumbit fore cætera. ET SI circumscripta Non longo anfractu: sed ad spiritum uocis aptum. hoc dicit si clausula longior non fuerit q̄ ut uno possit spiritu enunciari: ut in ipsa clausulæ pronuntiatio. ne uocem mutare non necesse fuerint. HABEAtq; similitudinem æqualitatemq; uerborum. ne alia grandia magnificaq; alia porro humilia depressa. nam in sermone tenui sublime nitidumq; non conuenit: fitq; corruptum quia in plano tumet. Ita humilia citæ res magnas carpinus: itaq; ut uideretur illud prætextam in cistamures rosere camilli: ita probatur Virgilianum illud sæpe exiguus mus. nam exiguus Epitheton aptum proprium effecit ne plus expectaremus. Et casus singularis magis decuit: & clausula ipsa unius syllabæ non usitata addit gratiam imitatus itaq; est utrunq; Horatius nascetur ridiculus mus. TVM Ex contrariis sumpta uerbis. Crebra crebris: paria paribus respondeant. hæc figura anthitheton appellatur. Latine contrapositum: cuius exemplum nõ uidemur commodius pro ferre posse: q̄ Ciceronis illud in Catillinam ex hac enim parte pudor pugnat: illinc petulantia: hinc pudicitia: illinc stuprum hinc fides: illinc fraudatio. hinc pietas: illinc scelus: hinc constantia: illinc furor. hinc honestas: illinc turpitudine. hinc continentia: illinc libido. Deniq; æquitas temperantia. fortitudo: prudentia: uirtutes omnes certant cum iniquitate cum luxuria cum ignauia cum temeritate cum uitii omnibus: postremo copia cum egestate. bona ratio cum perdita. mens sana cum amentia. bona deniq; spes cum omnium rerum desperatione confligit. Quintilianus autem de hac figura locutus non uno inquit fit modo nam & fit si singula singulis opponuntur ut uicit pudorem libido. timorem audacia: & bina binis non nostri ingenii est. uestri auxilii est. & sententia sententiis: dominetur in concionibus iaceat in iudiciis. RELATA Ad idem uerbum: ut neq; is es Catilina ut te aut pudor a turpitudine: aut metus a periculo: aut ratio a furore reuocarit ad idem enim uerbum plura referuntur: quod fit aut proposito uerbo: aut in ultima parte collocato ut hic aut in medio. ET GEMINATA ac duplicata. Vel etiam sæpius iterata ponantur. ut perturbatio istum mentis: & quædam scelerum effusa caligo: & ardentes furiarum faces excitarunt & illud inuestigata comperta patefacta sublata deleta extincta. & illud. pater hic tuus: patrem hunc appellas patris tui filius est. CONSTRVCTIO que uerborum. Tum coniunctionibus copuletur. ut testumque laremque armaque amyclæumque canem cressamque pharethram. TVM DISSOLVTIONIBUS relaxetur. Vt de Alexandro Aquila ne in deliberando consilium in præliando uirtus. in beneficio benignitas non deerat: sed dumtaxat in supplicio crudelitas. nam cum aliqua res dubia accidisset apparebat sapientissimus. Cum autem confligendum esset cum hostibus fortissimus: cum uero primum dignis tribuendum liberalissimus. & cum animaduertendū clemētissimus & apud Virgiliū hic illū uidi iuuenē bis senos: cui nostra

dies altaria fumant. hic mihi responsum primus dedit ille petenti: sed utrumq; horum inquit Quintilianus coaceruatio etenim iuncta aut dissoluta omnibus scriptores sua nomina dederunt: sed uaria & ut cuiq; fingere placuit. fons quidem unus qui & acriora facit & instantiora: quæ dicimus & uim quandam præferentia uelut sapius erumpentis affectus. FIET etiam suauis oratio: Si aliquid in uisum: aut in auditum: aut nouum dicas: ut ipse Cicero pro Celio prægestit animus iam uidere primum lautos iuuenes mulieris beatæ ac nobilis familiares. deinde fortis uiros ab imperatrice in insidiis atq; in præsidio balnearum locatos: ex quibus requiram quo nam modo latuerint: aut ubi. alueus ne ille: an equus troianus fuerit qui tot inuictos uiros muliebri bellū gerentes tulerit: ac texerit. Illud uero respondere cogam cur tot uiri ac tales hūc & unum: & tam imbecillum: q̄ uidetis: non aut stantem comprehenderint: aut fugientem consecuti sint: qui se nunq̄ profecto si istum in locum processerint explicabunt quā uolent in conuiuuiis faceti: dicaces. nōnunq̄ etiam ad uinum diferti sint. Alia fori uis. Alia Triclinii. Alia subfeliorem ratio. Alia lectorum non idem iudicium commessatorumq; cōspectus. lux deniq; alia est solis: & lychnorum. DELECTAT. Etiam quicquid est admirabile: maximeq; mouet ea quæ motum aliquem animi miscet oratio: Ut ipse in Pisonem: sed multam carnem subrancidam serui sordidati ministrat: nōnulli etiam senes: idem coquus: idem atriensis. Pistor domi nullus: nulla cella. panis & uinum a propol la: atq; de caupona græci stipati: qui i lectulis saepe plures ipse solus habiturus: quæ eodem de folio ministrantur. ubi galli cantum audiuit auum suum reuixisse putat: mensam tolli iubet. QVAEque significat oratorius. Ipsius amabiles mores: qui exprimuntur aut significando iudicio ipsius: & humano animo: ac liberali: ut pro Celio adulter ego putarem: si quis hāc paulo liberius salutasset: & contra Catilinam Serui me hercule mei si me isto pacto metuerent: ut te metuūt omnes ciues tui: domum meam relinquendam putarem. Etrursus pro Celio O magna uis ueritatis: quæ contra hominum ingenia calliditatē sollertiā: contraq; fictas hominū insidias facile se per se ipsam defendat. AVT Inflexione sermonis. Quæ figura apostrophe dicitur a græcis. hæc ut inquit Quintilianus mire mouet: siue aduersarios inuasimus. quid enim tuus ille Tubero in acie pharfalica gladius agebat: siue ad inuocationē aliquā conuertimur. Vos enī iam ego albani tumuli atq; luci: siue ad inuidiosam implorationē o lex portia: legesq; femproniam. AVT Augēdi alterius. Ut in Tuberonē memorato in exēplo. AVT Minuēdi sui causa. Ut pro Milone o me miser: o me infelicē: reuocare tu me in patriā milo potuisti. ALIA dici ab oratore: alia existimari uidentur. Idq; comitate fieri magis: q̄ ueritate. Hæc figura Ironia dicitur: ut illud in Catillinā a quo repudiatus ad sodalē tuū uirū optimū metellū demigrasti. Vnde qm̄ Socrates: ea plurimū usus ē appellat⁹ ἔϊρων. QVAE orationē. Aut magis obscurā: aut minus probabilē faciūt. Ideo illa a nobis repudiata sunt præcepta. CVM Aut propriū: aut idē significans. Aut uerbū factū in plura uerba deducit. Ut Te nemus anguitiæ: uitrea te fucinus unda. Et hæc nauis honusta p̄ da siciliensi. Cū & ipsa quoq; esset ex præda. Et multi & graues dolores inuenti parentibus & propinquis multi. CVM AVtem diffinitiones ad unum uerbum reuocantur. Ut qui sunt qui foedera saepe ruperunt? Carthaginenses. Qui sunt qui bellum crudelissime gesserunt? Carthaginenses? Quisunt qui italiā deformauerūt? Carthaginenses. Qui sunt qui sibi ignosci postulāt? Carthaginenses. AVT assumpta uerba remouent. Per correctionē hūc ego non imanē: sed feram duco. AVT i circuitus dirigūtur. Id est in clausulā uerba extendūt: ut quod dicit Sexto Roscio qui scenā introeat solus cū artifex eiusmodi ut solus uideat dignus esse qui scenā introeat dignus uideatur qui nō accedat. AVT cōiunctione. Fit unū uerbum ex duobus nouatiōe uocabuli de qua dictum superius est. VT CVM semel dictum sit directe Sicut natura ipsa intulerit inuertatur ordo quæ figura græcæ ἐπανόλοσ dicitur ut p̄positis duobus secundū priō deinde primū capimus ut apud Virgiliū. forte sub arguta cōfederat illice daphnis. Compulerantq; greges coridon & thyrsis in unū. Thyrsis oues corydon distentas lacte capellas. ET IDEM quasi sursum uersus retroq; dicat hæc κλιμασ græcæ latine gradatio nominat: hæc repetit ea quæ dicta sunt & priusq; ad aliud descēdat in priorib; resistit ut africano uirtutē industria. uirtus gloriā. gloria æmulos cōparauit & calui: nō ergo magis

pecuniarū repetundarū q̄ maiestatis: neq; maiestatis magisq; planciarū legis: nec planciarū legis magisq; ambitus. neq; ambitus magisq; oīum legū iudicia perierūt. DEINde in-
 tercese atq; pmixte ut stupere gaudio simul enim audire cœpit pmixte: ut tā deest auaro
 qđ habeat q̄ quod nō habet. FACIT enim Et dilucidā orōnem & illustrem. Cum sit
 actio rhetorū oīum cōsensu in duas diuisa partes uocē & gestū: quoq; altera oculos al-
 tera aures mouet p quos duos sensus oīs ad aīum penetrat affectus. nō dubiū quin di-
 lucidā orōnem & illustrē & pbabilē & suauē si fuerit decora effectura sit. cuiusmodi
 aut eā esse cōueniat copiosissime exposuit Quintilian⁹. QVAE est gēma litteraturæ.
 Talis inquit est memoria: qualis gēma in qua sculptæ sunt litteræ: quæ in cera defigan-
 tur. nā & ipsa quoq; memoria ita reꝝ figuras cōtinet impressas uel etiā uerba. est aut me-
 moria qđem duplex alia naturalis. alia arte cōparata: Naturalis adiuuari ac augeti ar-
 te adhuc potest. Arte cōparatur aut p imagines: ut Cicero in rhetoricis ad herēniū tra-
 dit: Aut sollertia & diligentia quā exponit Quintilianus melior euadit: aut tertio me-
 dicamine roborat. nā quēadmodū medici pmodū oēs & philosophi tradunt me-
 moriæ omnis ibecillitas aut a cerebro frigidō est: aut a frigido & arido: aut a frigido
 & humido: Aut aliquando etiā uarias mutat imagines propter calidū in humido ut i-
 biliosis solet accidere. his oībus causis inspectis medelæ singulis suæ possunt accōmo-
 dari. QVONiā igitur Quoniā totus hic oratoriæ partitionū liber in tris diuisus est
 nūc dicendū est: primoq; de orationis partibus. QVARum prima & postrema ad mo-
 tum animi ualēt nō quin reliquæ quoq; idē prestent: sed qđ in his duabus fere tota uis
 mouēdi explicet. ideo in areopago his uti oratores p præconē phibebatur ingredien-
 ti siquidem oratori p̄co aiebat *μη προοιμιαξον μη λειπλεγε* id aut ideo quo uere
 facilius ab omni affectu semoti possent diiudicare. SED amplificatio. De hac dicemus
 ubi de cōclusionē tractabit. VT ILLa docendi. Hoc est ut cōfirmatio docēdi cā adhibe-
 tur ita amplificatio causa mouēdi. SVNT aut reꝝ tria genera. Ita Quintilianus cau-
 sa principii nulla alia est: qđ ut auditorē quo sit nobis in cæteris partibus accōmodatior
 pparemus. Id fieri tribus maxime rebus inter autores plurimos cōstat si beniuolū: attē-
 tum: docilē fecerimus: nō quia ista nō p totā actionē sint custodienda: sed quia in iis
 p̄cipue necessaria p q̄ in aīum iudicis ut pcedere ultra possimus admittimur QVO-
 rum primus: Locus est in personis nostris disceptatorū aduersariorū. Quintilianus: sed
 personarū inquit est ut plariq; tradiderūt triplex ratio ex litigatore. ex aduersario. ex
 iudice. nā exordiū duci nōnunq; ab actore causæ solet: qđq; enim pauciora de se ipso di-
 cit & parcius: plurimū tñ ad oīa momēti est in hoc positū. AVT meritis nostris. Ut ip-
 se ad quirites anteq; iret in exiliū. Si quādo inimicorū impetū ppulsare ac ppellere cu-
 pistis defendite nūc uniuersi unū qui ne oēs ardore flāmæ cōcideretis mei capitis peri-
 culo nō dubitauit puidere. nā quē uirtutis gloria cū summa laude ad cælū extulit eun-
 dē inimicorū inuidia indignissime dep̄ssum opprimit. & Demosthenes p stesiphonte
*πρωτον του μενω ανδρες αθηναιοι τοις δεσποισ ευχομαι πασι και πασις οσην ευ-
 νοιαν εχων εγω δια τελω τη τε πολει και πασιν υμιν τοσαυτων υπαρξαι μοι πα-
 ρα υμων εισ του τονι τον αγωνα.* CONTRARIISq; reb⁹. In aduersarios cōferēdis: ut ip-
 se in uatiniū si tua tantū modo uatini qđ his uehemēter placebat ut te cuius testimo-
 nium ppter turpitudinē uitæ sordesq; domesticas nulli⁹ momēti putaret tacit⁹ dimit-
 terem. nemo. n. horū ita te refutandū ut grauē aduersariū aut ita rogandū ut religio-
 sum testē arbitrabat. Demosthenes cōtra Midia *την μεν ασφαλειαν ω ανδρες δικα-
 σται και την υβριν η προσπαυτας αει χρηται μειδιασ ουδενα αυ αυμων ουτε
 των αλλων πολιτων αγνοειν οιομαι.* Ita Isocrates in lochitā *ωσμεν τοινην εστι τε
 μελοχι της αρχων χειρων αδικων απαντες υμιν οιπαροντες μεμαρτυρηκασι
 το δε αμαρτημα του του ουχοομοιου δεϊ νομιξεν τοις αλλοις.* AVT deprecādo
 Dep̄cor uehemēter p̄cor & refuto. Statius nec dep̄cor umbrā accipere. Virgi. egdem
 merui nec dep̄cor inquit. Luca. Nō dep̄cor hosti seruari dum me seruet ceruice recisa.
 Quidi. in fastis Ille metu pavidus mortē nō dep̄cor inquit. Augusti. in psalmo octua-
 gesimo nono deprecor cōmune est uerbū: dicimus enim dep̄cor te & dep̄cor a te: aut
 dep̄cando hic intelligendū ē recusando refutādoq;. INTELLigenter aut: ut audiamur
 & attente

τοποικιαξου

quid maiestas
 postulat et spe
 stare uoluit semo
 fecisset id

& attente a rebus ipsis ordiendum: quia quæ primo dicuntur illa magis considerari solent: ut de provinciis consularibus ipse. Si quis uestrum. P. C. expectat: quas sim provincias decreturus consideret ipse secum qui mihi homines ex provinciis potissimum detrahendi sint: non dubitabit quid me sentire conueniat: cum quid me sentire necesse sit cogitarit Lysias in epitaphio auxiliantium corinthiis. *ὁ δὲ μὲν, ἡτοῦ μιν διόν τε*
ἐν τῷ παρόντι, ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ λόγῳ δηλώσει πῶς τῶνδε αἰθάρδε κλημάτων ἀνδρῶν ἀρετῶν,
ἔμελλ' ἀμύναι τῷ ἴσ' ἐπαγγέλλοι ἐπ' αὐτῷ βῆ δὲ ὀλίγων ἡμῶν λείπειν. SI COMplectare a pri
 cipio genus naturæq; causæ. Vt ipse pro publico sylia. maxime uellē iudices ut. P. sylia &
 ante ea dignitatis suæ splendorē obtineret: & post calamitatē acceptā modestiæ fructū
 aliq̄ potuisset percipere: sed qm̄ ita tulit casus īfest' ut āplissimo ī honore cū cōi ābitiōis ī
 iudicia tū singulari antonii odio euerteret: & q̄ sequunt' Dēosthenes ad philippi epistolā
ὅτι μὲν δ' ἀνδρες Ἀθηναῖοι φίλιππος δὲ κ' ἐπὶ κήσατο πῶς εἰρήνῃ πρὸς ὑμᾶς, ἀλλ' ἐνεβάλετο τὴν
πόλεμον, πᾶσιν ἡμῶν φανερὸν γέγονεν. ἐπειδὴ δ' ἔφαρσα λόγοις ἄλλον παρεδῶκε, καὶ τὰ περὶ φω
κείας ἀνωκήσατο, καὶ πῶς θροάκην κατεστέρησεν ἅπαντα, αἰτία δ' ἐκ δόξης παλασάμου, καὶ προ
φάσει ἀλίφου βῆ δ' ἄρῶν. SI DEfinitas. Hoc est determines ut ipse in catilinam. Semp̄
 quiritēs uitamq; oīum uestroꝝ bonas: fortunas: coniuges liberosq; uestros: atq; hoc do
 miciliū clarissimū īperii fortunatissimā pulcherrimāq; urbē hodierno die deoꝝ īmorta
 litū erga uos summo amore laborib' consiliis piculisq; meis ex flāma atq; ferro: ac pene
 ex faucib' fati ereptā & uobis cōseruatā ac restitutā: uidetis: Dēosthenes de cheronēsib'
ὁ δὲ μὲν δ' Ἀθηναῖοι δὲν λέγοντας ἀπαντας οἱ ὑμῖν, μήτε πρὸς ἔχθραν ἐπιείδω λόγον μὴδένα,
μήτε πρὸς χάριν, ἀλλὰ δὲ βέλπον εἰκασσοῦ ἡγήσομαι, ὅσοι ἀπράνειαται. ἀλλὰ ὅτε, καὶ περὶ κοι
νῶν πραγμάτων, καὶ μεγάλων ὑμῶν βουλομένων. ἐπειδὴ ὅ ἐνοις τὰ μὲν, ὀλονεκεία, τὰ δὲ,
ἔπειθ' ἠγάγετε αἰτία προάγουται, λέγειν ὑμᾶς δ' Ἀθηναῖοι δὲν πρὸς δὲ πάντα τὰ ἄλλα ἀφέν
τας, ἀτὴ πόλι' νομίζετε συμφέρειν, ταῦτα καὶ ἡγήσομαι, καὶ πράττειν. SI DIuidas. Cice
 ro ipse pro Cluentio habito. animaduerti Iudices omnē accusatoris ofonē in duas di
 uisim eē ptes quare altera mihi niti & magnope cōfidere uidebat inuidia iā inueterata
 iudicii iuniāi altera tatūmō cōsuetudis cā timide & diffidēter attigere rōnē ueneficii
 criminū: q̄dere lege ē hęc q̄stio cōstituta. Isocrates ī orōne q̄ ab eo de pace īscripta est.
ἀπαντας μὲν εἰδῶσιν οἱ παριόντες ἐνθάδε, ταῦτα μέγιστα φάσκον εἶναι, καὶ μάλα σπουδῆσ
ἔχει τῇ πόλι', περὶ ἧν αὐτῶν τοῦ μέλλουσι συμβουλεύσειν. οὐ μὲν, ἀλλ' εἰ καὶ περὶ ἄλλων τινῶν
πραγμάτων ἡρμολογῆσαι ταῦτα προεπειν, δοκεῖ μοι προεπειν καὶ περὶ τῶν νῦν παρόντων πραγ
μάτων ἐν τῷδε ἐπιείδω πῶς ἀρχῆν. ἡκομην γὰρ ἐκκλησιάσαντας περὶ τὸ ἐλέμου, καὶ εἰρήνης,
ἔμελλεν ἔχει δὲ ἄλλων ἐν τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων. NAM aut magna quædam propone
 mus: aut necessaria: aut coniuncta cum ipsis apud quos res agitur. Vt ipse in uerrem Ci
 cero. quod erat optandū maxime iudices: & quod unū ad inuidiā uestri ordinis infā
 miamq; iudicioꝝ sedādā maxime p̄tinebat: id nō hūano cōsilio sed p̄pe diuinitus datū
 atq; oblatū uobis sūmo rei. pu. tēpore uidef. Inueterauit. n. iā opinio p̄niciosa rei. pu.
 nobisq; piculosa q̄ nō mō apud exteras natiōes: sed oīum sermōe p̄crebuit his iudiciis
 q̄ nūc sint pecuniosū hoīnē quis sit nocēs nēinē posse dānari: & Dēosthe. cōtra Timocratē
ὅτι μὲν ἀπὸ νοσ' δ' ἀνδρες ἀδικησάτε τῷ παρόντι, ἔσθ' ἂν αὐτῶν οἱ μαι τιμοκράτην εἰπεῖν ἀπὸ τοῦ ὄντι
ἀλλὰ πρὸς αὐτῶν πῶς ἀπὸ αὐτῶν χρημάτων γὰρ ἐκ ὀλίγων ἀποστῆσαι βουλομένων πῶς ὄν
τιν, παρὰ πάντας τῶν νόμων νόμον εἰσένεγκον ἔτ' ἐπιτήδεον, ἔτε δὲ δικαίον δ' ἀνδρες ἀδικησάτε.
ὅς τὰ μὲν ἄλλα ὅσα λυπαυεῖται, καὶ χεῖρον ἔχειν τὰ κριτὰ ἐπίσσει, κύριος εἰ γλυπσεῖ, τὰ γὰρ δὲ
καὶ ἔκαστον ἀκροῦσιν ἐμῶν, μαθήσεσθε. ἐν δ' ὁ μέγιστον ἔχω, καὶ προχειρότατον πρὸς ὑμᾶς εἰ
πεῖν, ἔκ ἀποδείξομαι. πῶς γὰρ ὑμετέρων ἡφον, ἢ ὁ μωμοκότος περὶ πάντων φέρετε, λυεῖ, καὶ
ποῖε μὲν ὅς ἀέλιον ὁ γουτονὶ νόμος. SIT AVtem hoc etiam in præceptis: Vt siquidem tem
 pus ipsum aut res aut locus. Quintilianus autem ad causam inquit extra pertinet tem
 pus unde principiū pro celio. locus unde pro deiotaro habitus unde pro milone. opi
 nio unde in uerrem deinceps ne omnia enumerem fama iudiciorum expectatio uulgi
 nihil enim horum in causa est ad causam tamē pertinet. MAXime in perorando. Hoc
 est in ipsa conclusione quod dictum fuerit: quoniam ultimo dictum loco magis hæret
 dabit aliquādo exordii nobis occasionē. QVOniam narratio. Post exordiū cōtinuo
 sequit' narratio. FVNdamentū cōstituendæ fidei. Quoniā narrant quæ facta sunt: aut
 quæ p̄sentia ex quibus magna uis argumentorū inde elicif. PARTim sunt. Assumpta

Rem, P.

ad ornandū: quæ nō tā necessaria: q̄ ornantia sunt. VT DILucide. Quid dilucidū: qd probabile qd suaue in dicendo sit iā memorauimus. PROBAbilis. In rhetoricis uere-ribus probabilis inquit erit narratio si in ea uidebuntur esse quæ solent apparere in ue-ritate si personarum dignitates seruabuntur si causæ factorū extabunt si fuisse facultates faciendū uidebuntur. si tempus idoneum. si spaciū satis. si locus oportunus ad eandem rem qua de re narrabitur fuisse ostendetur. si res & ad eorum qui agent naturam & ad uulgi rumorem & ad eorum: qui audient opinionem accōmodabitur: ac ueri quidem similis ex his rationibus esse poterit. quæritur enim ut sit probabilis narratio quis. quid cur. ubi. quando. quemadmodū: quibus adminiculis. natura nostra. opinio Iudiciū uul-gi mos: quæ sunt omnia persona. factum. causa locus. tempus. modus. facultas. opinio. SI TESTata dici uidebuntur. Idest de quibus testimonia habita sint. EVENti causa po-netur. Euentus inquit ipse in rhetoricis est exitus alicuius negotii i quo quæri solet qd ex qua; re euenerit eueniet euenturū; sit quare hoc in genere ut cōmodius quid euen-turum sit ante animo colligi possit quid qua; ex re soleat euenire considerandum est hoc modo ex arrogantia odium: ex insolentia arrogantia. OPINione. Opinio est cū-ctorum ad quæ ancipiti feramur sententia uni uel pluribus propensior existimatio. AV-TORitate. Autoritas est mentis & corporis quædam dignitas quæ efficit tum sua præ-sentia: tum etiam oratione cæteri: ei reuerentiam prestent. SI CVM lege Le x ut Papi-nianus inquit est cōmune præceptum prudentium consultum delictorum quæ & spō-te uel ignorantia contrahuntur coertio cōmunis rei. pu. sponsio. SI CVM more. Mos est quod inter hoīes solitum est fieri. CVM RELigione coniuncta. Religio ē: quæ diui-næ naturæ cultum & cerimonias affert. SI ANtiq̄uitas. Idest ueneratio. SI MEMoria. Ne uera exciderint & falsa narret. SVAuis aut narratio. ut Celi in Antonium. namq; ipsum offenderunt temulento sopore profligatum totis stertentem præcordiis ructuo-sos spiritus geminare præclarasq; contubernales ab omnibus spondis transversas incu-bare: & reliquas circumiacere passim: in quæ tamen exanimatæ terrore hostium aduen-tu percepto excitare antonium conabantur nomen in clamabant: frustra ceruicib' tolle-bāt blādus alia ad aurem inuocabat. uehementius etiam nōnulla feriebat. quæ; omni-um cū uoce tactuq; oscitaret pxime cuiusq; collū amplexu petebat: neq; euigilare ebtus poterat: sed semisomno sopore inter manus ceterionum cōcubinarūq; iactabatur. QVAE ad fidem faciendā pertinent. Nam tam & si narratio ad fidem faciendam per-tineat imprimis tamen confirmatio & confutatio. QVOniam omne qd in cōtrouersi-am uenit id ita. habet. Genus totius artis ē rhetorices facultas. rhetorice uero species tres quæ tria genera carum appellant. Iudiciale. Demōstratiuū. Deliberatiuū. materia quæcūq; q̄stio circa quā uersari oratoris possit oīo. partes huius materiæ q̄stio infinita: & definita definita diuidit in cōstitutiones siue status seu cōtrouersias libeat appellare eæ itaq; oēs aut in scripti alicuius cā uersant: aut ex re ipsa sibi nomē uendicat. & perin-de q̄ in scripto legitima: q̄ in re rationales nominant. In scripto cum unus scriptoris uerba defendit. Alter sententiam: qui status scriptū & uolūtas appellat. Alter si inter se leges dissentiat: & utraq; pars defendat status legis contrariæ. Tertio cū scriptū de quo cōtendit sententiā amplectit ambigūā. ambiguus status dicit. Quarto cū ex eo quod scriptū nō est per collectionē aliquid intelligit: qd quia p̄ ratiocinationē & p̄ syllogis-mi collectionē inuestigat. a græcis syllogismus a nris ratiocinatio noīat. Quinto cū scriptū qdem ē: sed in quo uis est id uerbū nō clarescit finis uel finitiuus in scripto no-minat status. Earū porro cōstitutionū: q̄ rōnales, appellant: ita distinguunt iuxta Cicero-nem in rhetoricis: q̄q; uaria ē de his inter rhetoras opinio sicut de mēoratis. In his ergo q̄rit an sit & q̄le sit & p̄ter hoc: an iure: an more possit tractari iudiciū: qd si qd factū ne-gat cōiecturalis: uel ificialis stat⁹ appellat. si factū cōstet & quo noīe sit appelladū q̄rat finitiuus stat⁹: qd si utrūq; cōtrouersia careat. sed quale id sit q̄rat generalis status noīat In hoc aut querit de p̄terito. aut de p̄senti: aut de futuro. si de præterito iurisdicialis. sin-de p̄senti uel futuro negocialis. Iurisdicialis igr cui⁹ inq̄stio p̄teritū respicit in duas p-tis diuidit: aut. n. i ipō facto uis defensionis ē & absoluta cōstitutio noīat: aut extriuecus assumit: & assūptiua nūcupat: hæc porro diuidit quadrifariā: aut. n. cōcedit crimē aut re-mouet: aut referit: aut qd ē ultimū cōpat. cōcedit crimē cū nulla facti iducit defensio: sed uenia

sed uenia postulat. Id fieri duob⁹ mōis pōt. si deprecari: aut purges. deprecari cū nihil excusatiōis attuleris: purgas cū facti culpa his ascribit: q⁹ obsisti obuiariq; nō possit. sunt autē imprudētia. casus. necessitas. error. Remouet uero crimē cū ab eo q⁹ icesit trāssert: in aliū: id duob⁹ fit mōis cū aut cā refert: aut factū refert. cā cū aliena ptāte aliqñ factū eē cōtēdit: factū uero cū ali⁹: aut potuisse: aut debuisse facere demōstrat. refert crimē cū iuste in aliquē facin⁹ cōmissū eē cōtēdit: q^d is puocari laceffiueritq; iniuria. Cōperatio cū meliore de cā factum dicit. Nunc qd hic Cicero dicat itueamur. NVNC cōiecturæ locos quarto. Hoc dicit qm̄ rōnaliū. cōstitutionū prima est cōiecturalis uelim mihi explices locos unde in hac qōne possim argumenta deducere. IN VERISSIMILIBUS & IMPROBIS RE: notis tota posita est. Id est qm̄ factum esse negat. a uerissimilib⁹ & ppriis notis RE: argumentandū. ppriis autē notis ait id est. signis unde uideri possit aut factum aut nō factum esse quidpiam. VT FV mus ignē. Videt siqdem unde sum⁹ erūpit: ibi ignis esse. EX PARTIB⁹ & quasi membris narrationis. Quod facit Cicero pro Milone cum ī narratione ipsa nihil apparatus fuisse Miloni ostendit: ut insidias faceret. At contra fuisse clodio. NATVRÆ primū spectant. Sin ne pcliues ad id: an minime. QVEMADMODUM affecti sunt uirtutib⁹ uitiisq;. Hoc est an bene educati an secus. ARTIBUS. Nunq^d laici uagi: errabūdiq; sint nulla arte instituti: an secus. INERTIIS. Hoc est an sint artiu expertes. AN QUÆADMODUM Cōmoti: ut facili⁹ potuisse fieri: aut nō potuisse ostendat. si affectuosos: aut minime: esse ostendamus. si nullo uerbi cā mō ad irā puocari potuisse: ut id fecerint cōtēdamus. IN FORTUNA genus amicitia. Quibus oībus pbari pōt aliquid facilius fieri potuisse. OPES quib⁹ colimur: q⁹ nō tam usum q⁹ lautū usum rerū nobis suggerunt: ut canes uenatici & similia. DIVITIÆ. Quibus utimur: ut si abundem⁹ frumento: uino: oleo: cæterisque huiusmodi. IN LOCIS aut. Loci ad coniectandum argumenta maxime suppetent cū in omni genere tum ī deliberatiuo: ut si querat an Cæsar renum trāsgressus sueuos: obstātib⁹ locorū iniquitatibus possit debellare: an morinos qui se in paludes condant & huiusmodi alia. LEUES. Prima producta accipiendū. hoc est minime herbidi uel arborosi. O PACI. Crebris arboribus solares radios arcentes. APRICI. Sole gaudētes. unde apricis statio mergis: & apricos meminisse senes Virg. Persiusq; dixerunt. CELEBRES. a multis habitati. OBSCURI. Incogniti. PROFANI. Ab omni religione remoti. ex his proposita materia cuius ducere argumenta minime erit difficile. TEMPESTAS. Tempus quo aliquid agitur ut cum dicimus hac tempestate hoc non fit: ut nulli maior fuit usus edendi tempestate mea dixit Iuuenalis. FORTVITA. Quæ obueniunt ut ipsis forte libuerit hominibus colere. ET EVENTUS. Supra quid p euentum accipere oporteat exposuimus. CASUS. Est siquidem proprie casus aut in ratione carentibus: aut prorsus anima. sicut fortuna in ratione utentibus cum aliqua præter propositum eueniunt. nunc ergo casum fortuitum euentum accipiendū. IN IMPRUDENTIA. Necessitas ponenda. quoniam prudentia: ac imprudētia arbitraria: ac in nostra optione posita ne utiq; sunt. PERLUSTRANDÆ ANIMO: ut quotiens quæstio aliqua coniecturalis in quouis genere fuerit oblata ex his oībus sedibus educere possimus argumenta. EX FACTI uestigiis. Quæ signa superius diximus appellari de quibus superius abunde dictum est. QVOD sensu percipi possit. Præsertim uisu & auditu: qui omniū acerrimi sunt. MULTUM tamen Cum sint coaceruata proficiunt. dixisse autem ideo uideri hunc illū occidisse: q^d eum oderat parum est: at & q^d minitatus erat se occisurū: & q^d inuentus cum gladio cruento: & q^d argutus titubarit: & cætera huiusmodi si addant: hac coaceruatione fieri uidef iam idubitatū. PRIMUM exemplū Si proferamus alios idem fecisse. & similitudinem ostendamus. FABVLA Etia nonnunq^d: q^d ex usu ipso apparet. QUID Diffinitionis. Post coniecturalem statum sequitur: ut paulo ante ostendimus finitiuus. tractatis ergo coniecturæ locis sequitur iam: ut finitiui quoque status locos pariter exponat. NON DVBIUM est id quidem. Quin diffinitio genere declaratur. Quintilianus ubi hunc statum tractat: qui priuatam pecuniam inquit de templo surripit sacrilegii reus est: culpa manifesta est: quæstio an huic crimini nomen quod est in lege conueniat. ergo ambigitur an hoc sacrilegium sit: accusator quia de templo sit surrepta pecunia utitur hoc nomine. Reus quia priuatam surripuerat negat eē sacrilegium. sed furtum fatetur. Actor ergo ita finiet sacrilegium ē surripere aliqd de sacro.

Reus sit finiet factilegiū est surripere. aliquid sacri. uterq; finitiōem alterius impugnat
 ea duobus generibus euertitur si aut falsa est aut parum plana. docet ergo Cicero diffi-
 nire. **NON DV**bium inquit est id quidem quin diffinitio genere declaretur & pprie-
 tate quadam aut cōmuniū frequentia. hoc dicit diffinitio fit multis modis: sed potis-
 simum genere & differentia ut homo est animal genus expressi rationale adiecta iam
 a cæteris sepeans animantibus differentia: quā Cicero nunc proprium uocat quæ aut
 inter sit inter differentiam: & proprium ab Aristotele in topicis & porphyrio in quin-
 q; uocibus percipi potest: sed addit aut cōmuniū frequētiā. id autem fit cum proprio
 aut differentia caremus: ut si dicas homo est animal bipes latis unguibus & protensis
 fursum in cælum spectans: cui ab humeris bina demittuntur brachia: & cetera hoc mo-
 do. **EX Q**uibus proprium. Quid sit eluceat. nam ex omnib⁹ uideri potest proprium
 factum eē. **DIFF**iniendum. Sæpe ex contrariis. Subaudiendum addita negatione: ut
 horatianum illud uirtus est uitium fugere: sapientia prima stulticia caruisse. id maxime
 solet fieri de principiis quoniam genera superiora non habent: ut punctum est cuius
 pars nulla. **SAEPE** ex dissimilibus. Ut si dicas rhetorica est ars liberalis: quæ nec gram-
 matica: nec poetica & reliquas enumerando aliā ab aliis esse significes. **SAEPE** ex par-
 tibus. Ut rhetorica est. quæ in uentione. dispositione. elocutione memoria pronuncia-
 tioneque consistit. **Q**uamobrem descriptiones quoq; sunt in hoc genere sæpe aptæ
 Subaudi quoniam desunt propriam: ut si dicas homo est in quo pietas. in quo iustitia:
 in quo æquitas: in quo religio: & rursus flagitium: scelus: & cætera: quæ tam uitiorum:
 q̄ uirtutum nomen habere inueniuntur. **ET E**numeraciones Consequentium: quæ-
 cunq; res id quod diffinias consequi uideantur. **IMPR**imisque Cōmouet explicatio uo-
 cabuli ac nominis. hoc est etymologia. Idem ait Quintilianus. maximos enim inquit
 usus in approbando refellendoq; sine propriorum ac differentium non nunq̄ etymo-
 logiæ: quæ tamen oīa sicut in cæteris confirmat æquitas nōnunq̄ & coniectura mentis
 etymologia maxime rara est. quid enim est aliud tumultus nisi pturbatio tanta ut ma-
 ior timor oriatur: unde ei nomē dictū est tumultus. & Cicero: q̄ sicut pro celio p̄ conse-
 quentia diffinit accusare hoc mō. Accusatio crimen desiderat rem ut definiat: hominē
 ut notet: argumēto prober: teste confirmet. Ita pro balbo aduersarii etymologiā uerbi
 carpit inquis erat accusatoris interpretatio indigna respōsione q̄ ita dicebat comiter
 esse cōmuniter: q̄ si uero priscū aliqd⁹: aut insolitū uerbū interpretaret comes benigni: sa-
 ciles: suaves hoīes esse dicunt: q̄ erranti comiter mōstrat uīā benigne nō grauate cōiter
 qdē certe nō cōuenit. **IN E**O genere subaudi q̄litas. nā posteaq̄ an sit & qd sit nouit
 quarit tertio loco q̄le sit. hoc ē statū q̄litas: q̄ tertius rōnalis est status. **AVT** iure factū
 Depellendū aut ulciscēdi doloris cā: ut orestes q̄ ideo se matrē defendit occidisse q̄ il-
 la patrē suū occiderat. **AVT** deniq; Necessitate: in scitia: casu. hæc in diuisiōe q̄litas sta-
 tus supius exposuimus. **IN L**egitimis iudiciis nō hnt. Quia legū p̄scripta iudices seq̄
 oportet. **IN L**iberis. Ut sunt apud principes q̄ statuūt libere ut uolūt aiaduertēdo igno-
 scendoue. **EX L**ocorū descriptione. Quos ipsamet p̄fere nobis cā. **AVT** Totū est negā-
 dū. Posteaq̄ de cōfirmatiōe dixit: sequit̄ locus rephēsiōis de quo Quintilian⁹ patron⁹
 inqt̄ neget: defendat: trāsserat excuset: dep̄cet: molliat: minuat: auertat: despiciat: deride-
 at quare in directa fere & ut sic dixerim clamosa est actio. hinc mille flexus: & artes desi-
 derat cū accusator meditata plæraq; domo affert p̄onus etiā ex inopinatis frequēter
 occurrit. accusator dat testē p̄onus ex re ipsa refellit. ideoq; accusatiōibus etiā medio-
 cres ī dicēdo suffecerint. bon⁹ defensor nemo nisi q̄ eloquētissim⁹ fuit q̄q̄ ut qd̄ sentio
 semel finīā tāto est accusare: q̄ defendere: q̄to facere: q̄ sanare uulnera facili⁹. primū igit̄
 intuendū est: cui respōsuri sumus ppriū sit ei⁹ iud. cii: an ad cām extra accessitū. nā si ep̄
 priū aut negādū aut defendēdū: aut trāsserēdū extra hæc in iudiciis fere nihil ē. dep̄ca-
 tio qdē: q̄ ē sine ulla sp̄e defensiōis rara admodū & apud eos solos iudices q̄ nulla cer-
 tapnūciādi forma tenēt: q̄q̄ ille quoq; apud. **C**æsarē & triū uiros pro diuersarū p̄nū
 hoīb⁹ actiōes et si p̄cib⁹ nitunt̄ adhibēt tñ p̄ocinia: nisi hoc nō fortissime defendētis ē
 dicei qd̄ aliud egim⁹ tubero nisi ut qd̄ hic pōt nos possēm. qd̄ si apd̄ p̄cipē aliūue cui
 utrū uelit: liceat dicēdū erit morte dignū eū p̄ quo loq̄mur clem̄tia tñ seruādū eē hic
 nō cū aduersario: sed cū iudice res erit. idē delibatiue potiusq̄ iudicialis mææ forma ē.

In perspicui

INPERSpicui. Falsis. dicemus nãq; talia esse accusantis argumēta: ut in manifesto falsis eadē dici possint. NON Effici. Quæ uelit. hoc est nō sequi ex eis q̄ arguerit. ACCEdere oportet ad singula. Singulas inquit partes reprehendemus quo uniuersam argumētationē improbemus. COMMEmoranda exēpla. Alia in mediū proferemus exēpla in quibus licet tales adhibitæ sint argumētationes tñ est creditū. CONQuerenda. Hoc dicit exclamabimus & ingemēdo q̄ sit conditio humana piculis obnoxia ostēdemus si acumine dicētis alicuius innocētēs picula sub ira cogantur & infamias & dāna. QVAE sumpta. Ex locis his qui sunt expositi: quos in cōfirmatione & reprehensione attingimus hypotheseos idest causæ siue cōtrouersia. nã loci theseos idest infinitæ q̄stionis ante expositi: & quēadmodum ex singulis argumēta educantur abunde ostēsum est. EXPLICatio argumēti. Argumētatio. quid sit argumētum supra abunde ostēsum est. argumētatio igitur est argumēti extensio. Argumentationū autē duo sunt genera unū syllogismū græce. latine ratiocinatio alterę inductio a latinis. a græcis epagoge noīat nam epichirema parum admodū a syllogismo differt. nam ut Quintilianus inquit differt a syllogismo nullo nisi qd̄ illi & plures habēt spēs & uera colligunt ex ueris quēadmodū in mathematicis. epichirematis frequētior est usus circa credibilia: quare fere semper epichiremate orator: raro syllogismo utetur. utitur & enthymemate qd̄ a syllogismo nascitur propositione modo una detracta. EX Quibus id Efficias. qd̄ aut dubiū: aut minus probabile p se uidef. quoniā si certū est qd̄ argumentatione accusatoris collectum est ut responderi non possit stultū est contra dicere. ARGVMētandi duo sunt genera. Idest duobus tēporibus utimur argumētatione & cum probare aliquid ex aliquo uolumus & cū mouere acius uolumus auditorē. DIRIGit cū proposuit aliquid quod probaret. Sane Cicero ipse in p. imo rhetoricorū uetere copiosissime argumentationū tractationē nobis exposuit illincq; petere satius est: q̄ a nobis perdiscere: q̄ in hac re dicenda sint paucis tñ tum ipsius tum Quintiliani snia quid obseruādum dicemus. Quare argumētatio q̄ ratiocinatio est appellata tres habet Aristotelis & consensu ferme aliorū oīum partes. nã ita habet ista natura ut sit de quo quærat & p qd̄ probet tertium additur uelut ex consensu duorū antecedentiū. prima ergo erit pars intētio. secūda assumptio. tertia cōnexio ut si quærat an uirtus sit utilis. ita texatur argumētatio. oīs habitus bene institute mentis est utilis. uirtus ē habitus bene institutæ mētis: ergo uirtus est utilis. sunt qui quinque faciunt partes ut Cicero in rhetoricis ostēdit ut sit propositio: deinde ratio eius tum assumptio: & eius probatio quinta cōplexio: sed neutra pbatōnū a suis separe oportet propositionibus p̄sertim cū sint aliquā tam notæ propositio & assumptio ut probatione nō egeant. sunt inquit Cicero qui putant nōnunq̄ posse & oportere cōplexione supersederi cū id p̄spiciū sit qd̄ conficiat ex ratiocinatione hoc mō si peperit uirgo non ē. peperit autē hic satis esse proponere & assumere qd̄ conficiat qm̄ p̄spiciū sit cōplexionis rem nō indigere. At Cicero existimat oīo inferendā cōplexionem hoc mō cōcubuit igit cū uiro hoc si nobis inferre inferas qd̄ sequit fecit igit incestum. poterimus etiā breuius colligere ut dicamus qm̄ peperit cū uiro cōcubuit. uel p̄ interrogationē cū peperit quis dubitat adulteriū cōmisisse? Quod si ad motū tendem pluribus uerbis rem ipam amplificabimus. Comere ergo & expolire conuenit oronē multa aggerando nō statim concludēdo. subiungit porro Cicero uariare aut oronem magnope oportebit nã oībus in rebus similitudo ē facieratis mī. id fieri poterit si nō si mihi ter semp̄ ingrediamur in argumētationē. nã primū oīum generib⁹ ipsis distinguerē cōuenit hoc tum inductio: tum rōcinatione deinde in ipsa argumētatione nō semp̄ a p̄positione incipe: neq; semp̄ quorū partib⁹ abuti: neq; eadē rōne partitiōis expolire: sed tū ab assumptione incipe licet tū a p̄batione alterutra: tū hoc: tū illo genere cōplexiōis uti. Illud quoq; uolum⁹ itelligi nos p̄be tenere aliis quoq; rōnibus tractari argumētationes in p̄bia multis & obsuris de quibus certū est artificii cōstitutū. Verū illa nobis abhorretere ab usu oratorio uisa sunt. ILLA autē altera. Argumētatio: q̄ p̄cellere audiētium aīos cupit. QVASI retro & cōtra. Quæ non directe p̄ponit: assumit: & cōcludit: sed q̄ uult cōcludere sibi primo assumit Deinde confirmat. DEINDE id qd̄ p̄ponendū fuit. Quod in prima parte collocādū. PER Motis aīs. Iā incalētibus p̄pe q̄ dicta sint. IACit ad extremū. Et iacit inq̄ hoc est ui aliqua exaggerationis & ardore uerborum profert. VT CVM interrogamus. Nosmetipsos: aut percunctamur. Quintilianus qd̄ enī tā cōe

quæ interrogare uel percussari. nam utroque utimur indifferenter quorum cum alter noscedi Alter ar-
 guendi gratia uidetur adhiberi. Interrogamus igitur cum nosse uolumus. punctamur con-
 tendi & instandi urgendi causa ut Cicero ipse pro ligario apud quem que igitur hac dico nepe
 apud eum qui cum hac sciret antequam uidit me rei. pu. reddidit. Aliter pro cælio facta interro-
 gatione dicit aliquis hac igitur est tua disciplina? sic tu instituis adolefcetes? & totus ille
 locus cui diuersum est cum alium rogaueris non expectare responsum & statim subiicere dom-
 tibi deerat? At hæs. pecunia superabat? at eges. aliquando conuicantes & tamē interro-
 gantes quasi scire cupientes ut in pisonem scire cupio quid tandem isto in uersu reprehendas
 cadant arma togæ tuæ dicis inquit togæ summum imperatorem esse cessare quid nunc te
 asine litteras doceam? non opus est uerbis: sed fustibus non dixi togam qua sum amictus nec
 arma scutum: & gladium unius imperatoris: sed quod pacis est signum & otii toga contra aut
 arma tumultus atque bella more poetarum locutus. hoc intelligi uolui bellum ac tumultum
 paci atque otio concessurum. AVT Imperamus. Ut pro cluentio uestra iudices æquitatem &
 mansuetudinem mulier oppugnat atque una quam cæca crudelitate & scelere cuius cupidita-
 tem nulla unquam turpitudine retardauit quam uitium animi in deterrimas partes iura hominum con-
 uertit omnia cuius ea stulticia est ut nemo hominem ea uis ut nemo feminam ea crudelitas ut
 nemo matrem appellare possit eo iam denique adducta est ut sibi propter formam ad similitudi-
 nem hominis reseruarit: quare iudices si scelus odistis prohibete aditum mulieris generis neque
 simili. AVT Optamus. Quod frequentissime quotidie solet fieri cum dicimus o uitam
 nunc elucescat uerum taciteque id ita esse uolumus significare. QVAE sunt. Cum alijs pluribus
 sententiæ ornamenta. quam infinitis propemodum inflexionibus uti ad reprehendendum
 possumus dicendi ornamentis que nos figuræ locutionis docent. VITAE aut similitudi-
 nem. Docuit argumentari nos posse uariis modis. docet rursus uitare nos posse similitu-
 dinem uel non ex ordine ut res postulat si orsi fuerimus & si non omnia confirmare contenda-
 mus: & si que erunt aperta paucis comprehedamus. QVODQUE ex iis efficit. Id est signi-
 ficat tota argumentatione. NECESSUM est. Semper concludere. ne fallatur animus audien-
 tis si forte minus quam inferre oporteat cognouerit. QVAE sine arte. Id est loci: quos artis
 ex parte diximus superiusque tractauimus: ubi ceteros quoque Theseos locos excussimus.
 ARGUMENTA rerum. Ad res explicandas. PROPRIA testimonia uoluntatum. Testes enim
 ut ex sua pronuntiant uoluntate ita res esse uideri faciunt & contra testes memorat locos
 quibus non credi oportere dicit quam hac pars reprehensionis est. QVAE tionibus. Vbi tor-
 ti homines & excruciat contra nos responderint. QVAM uere inficiendo dolere que ut uera pro-
 ferendo diutius torquerent. Inficiari est in factum ire hoc est negare se quicquam deliquisse in
 quo arguatur. SVAM uitam neglexerunt. Et proinde mori maluerunt ut alios liberaret: quos
 amarunt. Inde nobis nascentur argumenta: que ad nos faciant. AVT Natura. Corporis: aut
 consuetudine dolendi. ut cappadoces. ATQUE hæc exemplis. Docendo aliquos qui id se-
 cerit. EXTREMA tibi restat. Quonia de partibus fide facientibus dictum de ultima parte
 hoc est peroratione dicendum in qua imprimis motus exciri consueuerunt. NAM Est di-
 uisa in duas partes. Amplificationem & enumerationem. Quintilianus peroratio sequebat
 quam cumulum quidam: conclusionem alii uocant eius duplex ratio est posita: aut in rebus aut
 in effectibus res repetitio & congregatio: que graece dicitur ἀνακεφαλῶσις: a quibus-
 dam latinoque enumeratio & memoria iudicis reficit & totam simul causam ponit ante oculos
 etiam si per singula minus moueat turba ualet in hac que repetemus que breuissime dicenda
 sunt & quod graeco uerbo patet decurrendum per capita: nam si morabimur non iam enume-
 ratio: sed que altera fiet oratio: que aut annumeranda uidentur cum pondere aliquo dicenda
 sunt & aptis excitanda sententiis & figuris utique uarianda. AVGENDI autem. Hic est proprius
 locus in porando. prima sane spes augendi in nomine ipso est cum tum qui sit caesus: occisum
 qui sit improbus: latronem dicas. Quattuor tamen maxime generibus constat incrementum: ut
 facinus est uincere ciuem romanum: scelus uerberare prope parricidium necare. quid dicam in
 crucem tollere. Comparatione ut P. Scipio pontifex maximus gracchum mediocriter labefa-
 ctum statum rei. pu. priuatus interfecit. Catillinam orbem terrarum caede atque incendio uastare cupi-
 entem nos consules proferemus. ratiocinatione: ut tu istis faucibus: istis lateribus ista gladi-
 toria totius corporis firmitate. nam respicientes ad hæc possumus aestimare quantum ille uini in
 hippiae nuptiis exhauserit: quod ferre & concoquere non posset illa corporis gladiatoria fir-
 mitate. Congerie ut quod enim tuus ille tubero districtus in acie pharsalica gladius agebat:
 cuius latus

cuius latus mucro ille petebat? quis sensus erat armog: tuor: quæ tua mens? oculi ma-
 nus? ardor animi? Quid cupiebas? Quid optabas? Est etiã cõparatio cū cõgerie mixta
 ut pro cluentio. p. octauii ingenii prudentior iure peritior: fide: religione officio dilige-
 tior: aut sanctior commemorari potest? Quis consilio constantior quis iudiciorum au-
 tem eius dignitatis quæ in iudiciis publicis uersari debent peritior Quis uirtute cõsilio
 autoritate præstantior? ne is quidem absoluit longum est de singulorum uirtute ita di-
 cere quæ quia cognita sunt ab omnibus uerborum ornamenta non querunt: & p quin-
 tio qui mæror dignus inueiri in calamitate tanta potest? miserum est exturbari fortu-
 nis omnibus miserius est iniuria: acerbum est ab aliquo circumueniri. acerbius a ppin-
 quo. Calamitosum est bonis eueri calamitosius cum dedecore. funestum é a forti atq;
 honesto uiro iugulari. funestius ab eo cuius uox in præconio questu prostitit. indignũ
 est a pari uinci: aut superiore. Indignius ab inferiore atq; humiliore luctuosum é tradi
 alteri cū bonis. Luctuosius inimico. Horribile é causam capitis dicere. horribilius prior
 re loco dicere omnia circumspexit quintius omnia periclitatus é. **IVN**cta. Quæ per cõ-
 positionem. nouata de quibus superius dictum ubi de ui oratoris pcepta exposuimus.
FActa. Quæ ex sese inuenta de quibus item dictum. **COGN**ominata. Ut si dicas p an-
 tonomasiã euerforem carthaginis & scipionem des intelligi. **INCO**ntinentibus so-
 luta. Quæ per dissolutum figuram proferuntur de quibus iam dictum etiam relata uer-
 ba. Quintilianus de Ciceronis uerbis locutus relationem inquit quid accipi uelit non
 liquet mihi: nam si apalagen aut epãnodon aut metabolen dicit de omnibus locuti su-
 mus. Quæ ascendunt gradatim. Gradationem figuram dicit de qua diximus. **NATV**-
 ralis & non explanata oratio. Quæ ex naturali sensu animi proferri uideatur. non í or-
 namenta ambitiosa diffusa. **Q**UIDq; deceat. Ut seruemus **Τὸ πρῆπτον** quod pẽ diffi-
 le est. **MAXI**meq; diffinitiones ualent conglobatæ. sane diffinitionem. Plato ita diffi-
 nit. ὁ πρῶτος ἔστι λόγος σὺν τῷ μὲν ἀλλὰ τικύσῃσ φύσεως τοῦ ὑποκειμένου
 πρῶτα τοῦσ. idest diffinitio oratio breuis est quæ subiectæ rei naturam exprimit. Ari-
 stoteles autem in topicis hoc modo ὁ πρῶτος ἔστι λόγος ὅ τὸ τί ἦν ἀνά σ ἡ μαινώσ
 idest ut uerbum uerbo reddamus diffinitio est oratio quid erat esse significans: ubi erat
 pro est ponitur: ut sæpe etiam porphirius & alii ponunt. non differt igitur a platonica
 sententia aristotelica quoq; diffinitio. hoc ergo dicit multe diffinitiones ad amplifican-
 dam in conclusione copulabuntur hoc est expressiones rerum de quibus iam dictum
 supra ubi de finitiua quæstione locos tradidimus ad argumenta eruenda. **ET** **DIS**si-
 mitudines & exempla. Hoc est & similitudines. Nam a similibus exempla ducuntur. **FI**-
 ctæ deniq; personæ. Quintilianus illa adhuc audaciora & maiorũ ut Cicero existimat
 latentium fictiones personarum quæ prosofopoeiæ dicuntur miræ: nã cum uariã ora-
 tionem tum excitant his & aduersariorum cogitationes uelut secum loquentium pro-
 trahimus. qui tamen ita demum a fide nõ abhorret si eos locutos finxerimus qui cogi-
 tasse eos non sit absurdum & nostros cum aliis sermones & aliorum inter se credibili-
 ter introducimus suadendo obiurgando: querendo: laudando: miserãdo: personas ide-
 neas damus: & quæ secuntur. nam pluribus hanc figuram prosequitur q̃ hic scribendũ
 existimarim. **MVT**æ denique loquatur. Nã ut Quintilianus inquit urbes etiã & populi
 uocem accipiunt quemadmodum Cicero ipse in catilinam inquit etenim si mecum pa-
 tria mea q̃ mihi uita mea multo est carior: si cuncta Italia: si ois res. pu. sic loquat. **M. T.**
 quid agis? & quæ secuntur. **NATV**ra: Ut cælestia ut diutna nam ut inquit. **Quinti.** in
 psofopoeia quin deducere deos í hoc gñe dicẽdi & íferos excitare licet: & q̃cũq; inqt
 iducẽt q̃ nõ pdesse aut obesse hoibus possint ad mouẽdos audiẽtiũ affectus. **ET** **IN**
 eos a qb' ea uiolata ut Cicero in Catillinã inuectus facit. **CITO** enim arefcit lachryma
 í alienis malis. Ita í rhetoricis cõmotis aut inqt ais diutius í conq̃stioẽ morari nõ opor-
 rebit quẽadmodum enim dixit rhetor Apollonius lachryma nihil citius arefcit idque
 est ibi ultimum de conclusione præceptum. **NIM**is enucleandum. Ne illud arguendi
 acumẽ ipsi officiat amplificatiõ: quod ipẽ ostẽdit minuta est ois diligentia hoc est si-
 milis & deiecta. **Q**VAE ad delectationem. Hoc est in demonstratiuo genere. **INCO**-
HOrtationibus. Idest in deliberatiuo. **IN** **I**udicijs. Iudiciali genere. **ACCVSATOR.**
 misericordiam ut in pupillo compillato. **ET** **DEF**ensor iracundiam. A falso & a pessi-

mis accusatum se hominibus dicat. ET REO rarius utendum est. Ratio contingit ut reus enumeratione utatur quonia contraria ab accusatore sibi referenda sunt. QVO-
 rum Subaudi enumeratorum brevis ponatur dissolutio: sed aculei pugnēt hoc ē acu-
 metore aios audiētū pcellat: ac sicut accusator ipm reū multitudie: ita uis argu-
 acumine urgeat & obtūdat. deniq; Cicero i rhetoricis cōclusionē in tres diuidit pter
 enumerationē indignationē: cōquestionē: & indignationē qdem qndecim: cōquestio
 nem uero sexdecim locis tractandā eē docet. Verē enim uero qm exemplis plerūq; ma-
 gisq; pceptis cōmonemur: atq; erudimur existio utriusq; eminentissimi oratoris graeci
 alterius: & alterius latini exēplis ostendere. & quomō enumerandū: & quomō amplifi-
 candū i poratione esse uideat. Amplificatiōis itaq; unicū cū multa sint exēplū satis erit
 p celio ciceronis qre obtestor oioq; iudices ut qua i ciuitate paucis dieb; his sextus clo-
 dius absolut; sit quē p bienniū: aut ministrū seditionis: aut ducē uidistis: q aedes sacras
 q censum. p. Ro. q memoriā publicā suis manibus incēdit hoīem sine re: sine fide: sine
 spe: sine sede: sine fortunis: ore: lingua: manu: uita omni inqnatū: q catuli monumentū
 affixit: meā domū diruit mei fratris icēdit: q i palatio atq; i urbis oculis seruitia ad cæ-
 dē & iflāmādā urbē incitauit i ea ciuitate ne patiamini illū absolutū muliebri grā. M.
 Celiū libidini mulieris cōdonatū ne eadē mulier cū suo cōiuge & frē turpissimū latro-
 nē eripuisse & hōestissimū adolescētē oppssisse uideat. Dēosthenes uero de halonēso.
 η ταύτην πλώ ε πισολω πινēs δδ εφασαν γαγραφθαι. οι αρλυ δδν δικαιοτδρον υφύμωδν, η φι-
 λιππος μισπντο. εκεινος ην ε αυ τω κτω μωσ υη δδξαν, η μεγαλα αγαθα, παντα υαδύμ
 προαφει. οβι δε αθηναίοι οντες, μη τη παδιδι, αλλα φιλιππω βύνοισιν οδ δεινλωται, προσηκει
 αυ ρυσ υφύμωδν υακοϋσ υακωσ α πολω λένωει, ει πδρ υ μείσ ειν εκεφαλον οδ τοισ κροταφοισ,
 αλλα μη οδ ταυ ε πέρνωισ υατα πεπατη μέλοισ φορείτε. enumerationē aut pulcherrimū ē Ci-
 ceronis septimiae actiōis in uerrē cū inqt nūc te o Iuppiter. op. max. cui; iste domū re-
 gale dignū tuo pulcherrio tēplo. dignū capitolio: atq; ista arce oim nationū dignū re-
 gio ~~ubi~~ munerē factū ab regib; tibi dicatū atq; pmissū pnfariū scelus de regis manib;
 extorsit cuiusq; sac̄tissimū: & pulcherrimū simulacrū syracusis sustulit: teq; luno regina:
 cui; duo fana i ifulis posita: & tot; ille locus: quē utpote paulo lōgiore ānotare sup se-
 dim; pferri cū eo mōstrato qlibet sibi eū possit uēdicar. Dēosthe. uero cōtra aristocrate
 ο πρωτος νόμος αντικρους ειρηκεν, αν τις αδικεινη πινα, πλω βελλω διηγιζεν. οδδ, αν τις απο
 κτεινη, αν ηυσ γαγραφον αγραγιμον ειν. οδδ ου γραφετε, και μεμνηθε οτι παντων ο αν πω-
 ταρον βσι εφ κεινεν ο μη διδοντα κεισιν εκδδρον κειν. ειν εα μεγαλυτα οδ δδτδρος νόμος δδ
 ρην εκλωκότα αισροφόνον λυμάνειλδ, αν δε χρη κατα προαφεισται. οδδ, τω ποιεν αγραγιμον,
 παντα ταυτα δεδωκεν. υδδ γλ τοις λαβδσσι, εσαι ποιεν ο, τι δδν βδλωνται. α πολυιν ο νόμος
 ως οδν δεσμοδετασ κε λδβει. υη τδτ αν ο τη τδ πεπονθότος γαβη πο πατελδδ. οδδ αν π-
 μον αυ τω τω πλω αι τίαν επενεγκόντι δίδωσιν ως αυ ρην, αν τδς αλλοδίασ ηυ λα'εν, εστιν εφ
 οδς αδικημασι δεδωκεν αδικεινην ο νόμος. οδδ δδδν υπειπών, αν τω ρυσ τοις κτεινη, δίδωσιν
 εκδδρον ρην αθδον αφειμδνον αν τοις νόμοισ. αν τις παθη τι ριδδρον, διηγοσ ο νόμος κε λδβει ατι-
 πειν πρωτον. οδδ, ρυναντίον δδδμίαν κεισιν ουτ αυ ρσ ες τωδν, ετε παρδων αειοι λαβειν αιτί-
 σασ, ατω πμον ε ποιησε. αν τις αφορηται παραχρημα, εκασδδν ριει ρ ανσροληψιον, πρ
 οδς δδν ο σροαφει η δδν δε μη δδδσι, δίκας κε λδδσιν οι νόμοι μέχρ διδων ειν. οδδ, αν αφεληται
 τις ρην αγρατα, μη βελλωμοσ προδ δίκης εκδδδναι, δδδδν εκασδδν ποιει, ουκ εα νόμος δδν μη
 ο αυ ρην οδ πασι πθη τις εισπδρδν. οδδ επ ανσρι γραφει δηλοσμα δδιον, ειν εα δηλοσμα ο νό-
 μος κυειώτερον ειν νόμου. οδδ υ παρχόντων ροσύπων νόμων, δηλοσμα ριει κυειον, πδδ νόμος
 αιαιρδν. ταυτα φυραφετε, και μεμνημδσοι υαδδθε. DVO sunt ut initio dixi questionū
 genera. Duabus expositis libri partib; & pinde generib; qd' in ui oratoris ē: & qd' i ora-
 tionis partib;. Tertiū restat genus qd' in questiōe positū est. Repetit ergo qd' a picipio
 dictū est duo esse qstionū genera Infinitū unū: finitū altere. Itaq; infinitū qd' ppositū
 uocat in duo rursus diuidit genera sicut & in duob; pterea aliis tradit locis in libro de
 oratore: ac in Topicis. & qm plurimū: tā & si idē dicat i libro de oratore differre uidea-
 tur nō alienū putamus eius hic uerba referre. ait itaq; oīs igi res eandē hēt naturā am-
 bigēdi de qua qri & disceptari pōt: siue i infinitis cōsultatiōib; disceptat: siue i his causis
 q i ciuitate & i forensi disceptatiōe uersant: neq; ē ulla q nō aut ad cognoscendi: aut ad
 agendi uim

agendi uim rationemque referatur nam aut ipsa cognitio rei scientiaque perquiritur ut uirtus suam ne propter dignitate: an propter fructus aliquos expetatur: aut agendi consilium exquiritur: ut sit ne sapienti capeffenda respu. Cognitionis autem tres modi coniectura: definitio: & ut ita dicam consecutio nam quid in re sit coniectura quaerit: ut illud sit ne in humano genere sapientia. Quam autem uim quaeque res habeat definitio explicat: ut si quaeratur quid sit sapientia. Consecutio autem tractatur quomodo quicquid re sequatur anquiritur: ut illud sit ne aliquando mentiri boni uiri: redeunt rursus ad coniecturam eamque in quatuor genera dispartiuunt. nam aut quid sit querit hoc modo natura ne sit ius inter hoies: an opinionibus aut quae sit origo cuiusque rei: ut quid sit initium legum aut reru. aut causae tractatio: ut si quaeratur cur doctissimi homines de maximis rebus dissentiant: aut de imutatione: ut si disputet num iterire uirtus in homine. aut num in uitium possit conuerti: definitiones autem sunt disceptationes. ut cum queritur quid in comuni mente quasi impressum sit ut si differatur id ne sit ius quod maxime parti sit utile. aut cum quid cuiusque sit proprium exquiritur: ut ornate dicere proprium ne sit oratoris: an id etiam aliquis praeterea possit aut cum res distribuitur in partes ut si quaeratur sint genera rerum expetendarum. aut sint ne tria corporis animi externarumque rerum: aut cum quae forma & quasi naturalis nota cuiusque sit describitur ut si quaeratur auri species: seditiosi: gloriosi. Consecutionis autem duo prima questionum genera ponuntur: nam aut simplex est disceptatio ut si differatur expetenda ne sit gloria. aut ex comparatione laus. an diuitiae magis expetendae sint: simplicium autem tres sunt modi de expetendis fugiendisue rebus ut expetendi ne honores sint num fugienda paupertas: de aequo aut iniquo aequum ne sit ulcisci iniurias etiam propinquorum. de honesto. aut turpi ut hoc sit ne honestum gloriae causa mortem obire. Comparationis autem duo sunt modi unus cum idem ne sit an aliquid intersit quaerit: ut metuere: & uereri rex: & tyrannus ut assentator. & amicus. Alterum cum quid praestet aliud alii quaerit: ut illud optime cuiusque sapientes: an populari laude ducant atque ea quidem disceptationes quae ad cognitionem referunt sic fere a doctissimis hominibus describunt. Quae uero referuntur ad agendum aut in officii disceptatione uersant quo in genere quid rectum faciendumque sit quaerit: cui loco omnis est uitioque silua subiecta. aut in animorum aliqua promotione. aut gignenda. aut sedanda tollendaue tractantur. huic generi subiectae sunt hortationes. obiurgationes: consolationes. miserationes omnisque ad omnem animi motum & impulsio. & si ita res fert mitigatio. **VT** Veri ne sint sensus. Nam a philosophis quaesitum est. *εἰ ἀληθεῖς αἱ ἀγαθότητες καὶ αἱ φαῦλας. Stoici itaque aiunt: τὰς μετὰ ἀγαθότητος ἀληθεῖς τῶν δὲ φαῦλων τὰς μετὰ ἀληθείας τὰς βεβηλωθείας καὶ ἡ μετὰ ἀγαθότητος μορὰ ἕως ψευδοποιεῖται τὰ κατὰ τὰ ρητὰ ἢ δὲ φαῦλα βεβηλωτάτα καὶ τὰ ἀγαθότητος εἰσι φαῦλα καὶ ρητὰ τῶν.* **Q** **V** **l** **b** officii amicitia colenda sit. **U**t an propter amicos ab honestate aliquando declinandum sit: quod Aulus gelius quoque querit & a plurimis quaesitum fuisse ostendit. **U**t **I** **V** **S** in natura sit: an in more. **A**n ius naturale dici possit: an in consuetudine collocatum. sane ut **V** **l** **p** **i** **a** **n** **u** **s** inquit ius aliud publicum aliud priuatum. **P** **u** **b** **l** **i** **c** **u** **m** ius est quod ad statum rei romanae spectat. priuatum quod ad singulorum utilitatem pertinet. **P** **u** **b** **l** **i** **c** **u** **m** ius in sacris & sacerdotibus & magistratibus consistit. **P** **u** **r** **i** **a** **t** **u** **m** ius tripartium est collectum & enim ex naturalibus perceptis: aut gentium: aut ciuilibus. **I** **u** **s** **n** **a** **t** **u** **r** **a** **l** **e** est quod natura docuit omnia animalia. **N** **a** **m** **i** **u** **s** **i** **l** **l** **u** **d** **n** **o** **n** **o** **l** **u** **m** **h** **u** **m** **a** **n** **i** **g** **e** **n** **e** **r** **i** **s** **p** **r** **o** **p** **r** **i** **u** **m** **e** **s** **t**. **s** **e** **d** **o** **m** **n** **i** **u** **m** **a** **n** **i** **m** **a** **l** **i** **u** **m** **q** **u** **a** **e** **i** **n** **t** **e** **r** **r** **a**: **u** **e** **l** **i** **n** **m** **a** **r** **i** **n** **a** **s** **c** **u** **n** **t** **u** **r**: **a** **n** **i** **u** **m** **q** **u** **e** **o** **m** **m** **u** **n** **e** **e** **s** **t**. **I** **u** **s** **g** **e** **n** **t** **i** **u** **m** **e** **s** **t** **q** **u** **o** **g** **e** **n** **t** **e** **s** **h** **u** **m** **a** **n** **a** **e** **u** **t** **u** **n** **t** **u** **r**: **q** **u** **o** **d** **a** **n** **a** **t** **u** **r** **a** **l** **i** **u** **r** **e** **c** **e** **d** **e** **r** **e** **f** **a** **c** **i** **l** **e** **i** **n** **t** **e** **l** **l** **i** **g** **e** **r** **e** **u** **e** **l** **u** **t** **i** **n** **q** **u** **i** **t** **P** **o** **m** **p** **o** **n** **i** **u** **s** **l** **i** **b** **r** **o** **s** **e** **x** **t** **o** **e** **r** **g** **a** **d** **n** **u** **m** **r** **e** **l** **i** **g** **i** **o** **u** **t** **p** **a** **r** **e** **t** **i** **b** **u** **s** **&** **p** **a** **t** **r** **i** **a** **e** **p** **a** **r** **e** **a** **m** **u** **s**: **a** **c** **u** **t** **h** **e** **r** **m** **o** **l** **a** **n** **u** **s** **l** **i** **b** **r** **o** **p** **r** **i** **o** **i** **n** **q** **u** **e** **x** **h** **o** **c** **i** **u** **r** **e** **g** **e** **n** **t** **i** **u** **m** **i** **n** **t** **r** **o** **d** **u** **c** **t** **a** **b** **e** **l** **l** **a** **s** **u** **n** **t** **d** **i** **s** **c** **r** **e** **t** **a** **e** **g** **e** **t** **e** **s**. **r** **e** **g** **n** **a** **c** **o** **n** **d** **i** **t** **a**: **D** **o** **m** **i** **n** **i** **a** **d** **i** **s** **t** **i** **c** **t** **a**. **a** **g** **r** **i** **s** **t** **e** **r** **m** **i** **n** **i** **p** **o** **s** **i** **t** **i** **t** **i** **t** **i** **t** **i** **t** **a**: **&** **a** **d** **i** **f** **i** **c** **i** **a** **c** **o** **l** **l** **a** **t** **a**: **c** **o** **m** **e** **r** **t** **i** **u** **m** **e** **m** **p** **t** **i** **o** **e** **s**: **u** **e** **d** **i** **t** **i** **o** **n** **e** **s**: **l** **o** **c** **a** **t** **i** **o** **n** **e** **s**: **c** **o** **d** **u** **c** **t** **i** **o** **n** **e** **s**: **o** **b** **l** **i** **g** **a** **t** **i** **o** **n** **e** **s**: **i** **n** **s** **t** **i** **t** **u** **t** **a**: **I** **u** **s** **c** **i** **u** **i** **l** **e** **i** **n** **q** **u** **e** **V** **l** **p** **i** **a** **n** **u** **s** **l** **i** **b** **r** **o** **p** **r** **i** **o** **i** **n** **s** **t** **i** **t** **u** **t** **i** **o** **n** **e** **s** **e** **q** **u** **a** **d** **n** **e** **q** **u** **e** **i** **n** **t** **o** **t** **u** **m** **a** **n** **a** **t** **u** **r** **a** **l** **i** **u** **r** **e** **c** **e** **d** **e** **r** **e** **n** **e** **c** **p** **o** **r** **o** **i** **a** **e** **i** **s** **e** **r** **u** **i** **t**: **i** **t** **a** **q** **u** **e** **c** **u** **l** **i** **q** **u** **o** **d** **a** **d** **i** **m** **i** **m** **u** **s**: **u** **e** **l** **d** **e** **t** **r** **a** **h** **i** **m** **u** **s** **i** **u** **r** **i** **c** **o** **m** **m** **u** **n** **i** **u** **s** **p** **p** **r** **i** **u** **m**. **i**. **c** **i** **u** **i** **l** **e** **e** **f** **f** **i** **c** **i** **m** **u** **s**. **P** **a** **p** **i** **n** **i** **a** **n** **u** **s** **a** **u** **t** **l** **i** **b** **r** **o** **s** **e** **c** **u** **n** **d** **o** **d** **i** **g** **e** **s** **t** **o** **r** **u** **m** **i** **u** **s** **c** **i** **u** **i** **l** **e** **i** **n** **q** **u** **e** **q** **u** **a** **d** **e** **s** **t** **e** **x** **l** **e** **g** **i** **b** **u** **s** **p** **l** **e** **b** **e** **s** **c** **i** **t** **i** **s** **e** **n** **a** **t** **u** **s** **c** **o** **n** **s** **u** **l** **t** **i** **s** **d** **e** **c** **r** **e** **t** **i** **s**: **p** **l** **a** **c** **i** **t** **i** **s** **p** **r** **i** **n** **c** **i** **p** **i** **u** **m**: **a** **u** **t** **o** **r** **i** **t** **a** **t** **e** **p** **r** **u** **d** **e** **n** **t** **i** **u** **m** **u** **e** **n** **i** **t**. **I** **u** **s** **p** **r** **o** **t** **u** **r** **i** **u** **m** **e** **s** **t** **q** **u** **a** **d** **p** **r** **o** **t** **o** **r** **e** **s** **i** **n** **t** **r** **o** **d** **u** **c** **t** **a** **r** **u** **n** **t** **a** **d** **i** **u** **u** **a** **d** **i** **u** **e** **l** **s** **u** **p** **p** **l** **e** **n** **d** **i** **u** **e** **l** **c** **o** **r** **r** **i** **g** **e** **d** **i** **u** **r** **i** **s** **c** **i** **u** **i** **l** **i** **s** **g** **r** **a** **p** **p** **u** **t** **i** **l** **i** **t** **a** **t** **e** **p** **u** **b** **l** **i** **c** **a** **q** **u** **a** **d** **&**

honorarium dicitur ab honore p̄torū sic nominatū. **QVEM** admodū in paupertate uiuendū. An cōtentū esse oporteat ea cōditione: an q̄rendū quo mō possis ipsam deuitatione uersat hic trifariā diuidit: in topicis aut̄ in quattuor partes cōiecturæ ingens ratio in quattuor partes distributa est quarū una ē cū q̄rit̄ sit ne aliqd. Altera unde ortum sit. Tertia quæ id cā effecerit. Quartū qua demutatiōe rei quarit̄. **ET** q̄s nā p̄fecte sapiens esse possit. quoniā solus est deus sapiēs. **QVO** nā pacto uirtus pariat̄. Natura ne: an ratione an usu. Nā sunt q̄ dicāt naturalē esse quæ si ira sit oēs utiq; hoies cū ab eadē natura oriant̄ uirtutē habebūt. Itē qd̄ a natura est laudabile nō est: qm̄ mutari nō pot̄ nō igitur uirtus erit laudabilis: atq; mutari pot̄ sicut & uitiū nō ergo a natura sunt: quæ apud platonē dicant eam diuino cōcessu traditā hominibus. sunt tñ etiā uirtutes naturales: sed illæ nō morales dicunt̄ ut appetendi escā cōquouendi & id genus alie. Alii porro uirtutes morales in ratione esse collocatas p̄tulerūt. Quoniā cū prudētia in rōne qd̄ tñ nō sequitur. Nā tā ex affectibus q̄ a parte oriunt̄ irrationali: q̄ ab ipsa p̄ficiscunt̄ prudentia quæ de ratione manat. Alii porro per ipsam hoc est assuetudinē fieri uirtutes p̄tulerūt quod frequentes actus habitus faciant. **NATVRA** libusq; q̄stioibus. q̄ sunt in naturali philosophia. **ILLIVS** aut̄ generis i quo qd̄ sit id de quo agitur q̄rit̄ duo sunt genera. In topicis uero aliquāto secus dicit̄: qd̄ i tñ idē recidere uidet̄ ait. n. cū aut̄ quid sit q̄ritur notio explicāda est & p̄prietas: & diuisio & partitio. hęc. n. sunt diffinitioni attributa. addit̄ etiā descriptio. Ut p̄tinatia & perseuerātia. Varro de lingua latina ad Ciceronē a qua re sit inq̄t p̄tinatia consequitur ostendit̄ esse a p̄tendendo in qua re sit impositū dicit̄ cū demonstrat̄ in quo nō debet p̄tendi: & p̄tendiā esse. quod in quo oportet manere si in eo perstat̄ p̄seuerantia sit. **TERTIO** aut̄ in genere. In topicis aut̄ aliter hunc locū tradit̄ inq̄t namq; cū aut̄ q̄ritur quale qd̄ sit. aut̄ simpliciter q̄rit̄ aut̄ cōpate. simpliciter expetenda ne sit gloria cōparate p̄ponenda ne sit diuitis gloria simplicium tria genera sunt: de expetendo fugiendoq; de æquo & iniquo. de honesto & turpi. cōparationū aut̄ duo. Vnū de eodē & alio. Alterū de maiore & minore. **REX** STAT actionis locus. qui ad uirtutem & uitium totus refertur. **QVOD** ad rationē officii pertinet. ut totus ciceronis officiorum liber est. **ALTERVM** ad sedandos animos. ut cum consolamur ut ipse in quæstionibus tusculanis facit Cicero & præterea plerūq; in orationibus: qui proprie locus est conclusionis cum aliquid amplificamus indignationem cōmouemus: aut̄ in conquestionem descendimus. **COLLOCANDI** autem. quæ est exposita in aliis: quam tradidimus supra ubi de motu & pariter de collocatione locuti sumus. **PROPOSITARUM** consultationum. quæstionum quæ sub thesi continentur: **CONTRouerſiarum.** id est causarum quæ sub hypothesi definitaq; q̄stione sunt. **CAVSARUM** genera restant admodum: Prorsus super sunt tractanda tria causarum genera demonstratiuum deliberatiuum: iudiciale. **DELECTATIONEM** secat̄ aurium demonstratiuum genus dicit̄. **ALTERA** ut obtineat̄ probet & efficiat quod agit quæ est deliberatiui & iudicialis generis. **LATVM** genus esse potest multifarie. Laudando ac uituperando. **SANE**q; uarium. id est admodum multiplex. **VNUM** ex eo delegimus quod ad laudandos claros uiros suscepimus: & ad improbos uituperandos Genus enim nullum est orationis quod aut̄ huberius ad dicendum. aut̄ utilius ciuitatibus eē possit. **Quintilianus** i huius ḡnis tractandi exordio potissimū icipiā iqt̄ ab ea quæ cōstat̄ laude ac uituperatione: quod genus uidetur **Aristoteles** atq; eum secutus **Theophrastus** a parte negociali hoc est **ἡσασα Τίχη** remouisse: totamq; ad solos auditores relegasse & id eius nominis quod ab ostentatione dicitur proprium est: sed mos romanus etiam negociis hoc munus inseruit nam & funebres laudationes pendent frequenter ex aliquo publico officio: atq; ex senatus consulto magistratibus sæpe mandant̄: & laudare testem uel cōtrā pertinet ad momentū iudiciorū: & ipsis etiā reis dare laudatores licet & editi incōpetitores in **L. Pisonē**: in **Clodiū**: & **curionē** libri uitupationē continent & tñ i senatu loco sententiæ habiti sunt. **RELIQUVM** aut̄ genus causarū. id est reliq; q̄ duo genera q̄ unū sepatū a sup̄iore genus facere uident̄ q̄tenus illd̄ i delectatiōe positū in hoc autē aliqd̄ ut supra dictum aliquid statuit auditor. **QVAE** nō ad b̄ndicendum solū. quoniā quaritur delectatio. **SED** etiam ad honeste uiuendum. qm̄ laudatur &

uituperatur. **ALTERIUS.** Hoc est laudationis finis est honestas. **ALTERIUS.** Idest uituperationis finis est turpitudine. **SINE** ullis argumentationibus. Itaq; & Quintil. manifestū que est inquit errare eos qui nunq̄ oratorē dicturū nisi de re dubia putauerunt: an laudes capitolini Iouis perpetuæ sacri certaminis materiæ uel dubiæ sunt? uel non oratorio genere tractantur? ut desiderat autem laus quæ negotiis adhibetur probationem sic etiam illa quæ ostentationi componitur habet interim aliquam speciem probationis. ergo locus hic intelligendus Ciceronis est sine ullis argumentationibus acerbis acutis: uehementibus: ut sunt aliorum generum ut tamen scias speciem argumentationum in hoc quoque genere aliquam adhibendam. **SINGULORUM** uerborum insignibus. Idest tropis & schematis: quæ orationem comunt poliuntque & eis quæ supra ipse commemorauit. **FACTIS** uerbis. Idest nouatis. **AVT VETVSTIS.** Non tamen nimium ab usu remotis: ut supra diximus: quæ sequuntur omnia iam dicta sunt ubi de elocutione locuti sumus. **NON VD** similitudinem uersuum. Admonuimus namq; in uersum clausulam concludere uitiosum esse. **AD EXPLendum** aurium sensum ut tantum periodus extendatur: ut uno spiritu possit enunciari: nec breuius contrahatur: q̄ possit ipse spiritus protrahere: ac ut pedibus iam dictis ambitus ille concludatur. **Q VASI** quodam uerborum modo. Idest modulatu. **ORNAmenta** reꝝ. Idest figuræ sententiæ: **SIVE** quæ admirabilia. Cum ea dicimus quæ mirentur auditores. **MONstris.** Cum quid nascitur insolitum: ut si mula pariat. **PRODIGIis.** Ut cū arma in cælo splenduisse aut crepuisse dicuntur. **ORACulis.** quæ Apollo aut alius dæmon: aut sanctus etiam uir prophetatus fuerit. **DIVINA** atque fatalia. Quæ diuinitus & facto quodam prouenisse uideantur. hoc est quod necessario futurū uideretur. **SED** quoniam tribus. In generibus omnia siquidē bona malaue. aut animi aut corporis aut externa sunt. animi ut scientiæ artesq; omnes ac morales uirtutes: corporis ut forma robur bona ualeudo. **Externa** gloria amplitudo amicicia: quæ omnia suas habent species: sed quæ necessariae sunt eas Cicero attingit. **Q VAE** dicuntur a genere. Idest q̄ sibi nomē uēdicāt a maioribus: qui excellentes fuerint aut si uituperamus qui obscuri: aut ī fames. **BREVIter** modiceq; Laudato. ut ī laudādi genere ne nimii simus sed paucis attingamus. **SI ERIT** infame. Prætermisso si infamiæ nota insignitum sit dum reliqua laudamus ipsum genus prætermittamus. **VEL SI** humile si ignobile præteribimus inquit aut augendo gloriam eius: quem laudemus quantum illustrauerit ipsum significabimus. **DE FORTuniis.** Quæ feliciter gessit & quas opes iuste: ac pie fortiterue sibi cumulauerit dicemus. **FACILlime** forma laudatur. Quod quædam in ea uideatur spirare diuinitas: cultusq; animi: sicut e diuerso deformitas in compositos immanesq; mores significare uideatur. **TEMPorum** seruandus ordo est. quia narratur historia. **AVT** imprimis recentissimum quodq; dicendum. Quoniam facilius persuademus. **IMPRoprie** uirtutū genera. Quæ ad prudentiā q̄ ad fortitudinē q̄ ad iusticiā cæterasq; uirtutes ptine re uidebunt: quod pro lege manilia de Pompeii imperio ipse facit Cicero. **SED HIC** uirtutum atq; uitiorum. sensus est longe lateq; de uirtutibus: ac uitis hoc loco possemus utiq; disputare sed cum non philosophiam doceamus: uerum oratorem quid sit in laude uituperationeq; tenendum admoneamus satis esse ducimus si anguste breuiterq; omnia attingamus. **AVT** enim scientia cernitur uirtus. Idest quæ scientiam parit ab Aristotele διάνοη Τηκη appellata: unde & omnis scientia ars q; oritur. **AVT** actiōe. Quoniam uirtutes morales omnes in actione sunt: siquidē ut Aristoteles Ptolomeus Theonq; tradunt: aut homo inspector: aut agens est. Inspicit quidem aut Theologica: aut mathematica: aut physica. Agitur uero in moralibus uirtutibus iuste: fortiter temperate: atque in cæteris eodem modo. **Q VAE** Prudentia: Hæc ut inquit Aristoteles sapientiæ seruit cum omnibus affectibus moderatur. ita enim in ethicis inquit magnis ἀλλ' ἴσως ἔχει ὡς πῶρ ἐπί σοφίας. ἔτος γὰρ πάντων κύριος, καὶ πάντα διοικεῖ. ἀλλ' ἔτι οὐ πῶρ ἔχει πάντων, ἀλλὰ παρασκευάζει τῷ δεσπόῃ ἡ ἡλῶ, ὅπως ἀν' ἐκεῖνος μὴ κωλύμενος ὑπὲρ τῶν ἀναγκαίων, ἐκλύηται τῷ, τῶν ἡλῶν τι καὶ προσηκόντων πράττειν. ἔτι καὶ ὁμοίως τοῦτο ἢ φρόνησις ὡς πῶρ ἐπί σοφίας πῶρ πῶρ ἔστι τῆς σοφίας, καὶ παρασκευάζει τῷ ἡλῶ, καὶ τῷ φρονεῖν τῷ ἡλῶν ὅπως ἡλῶν κατὰ χροῖα τὰ πάθη, καὶ τὰ ἡλῶ σωφρονίζουσα. **Q VAE** Calliditas.

Cicero de natura deorum uersutos inquit eos appello quorū mens celeriter uersatur. Callidos autem quorū tanq̄ manus operæ: sic animus usu cōcalluit. QV A E q̄ grauissi-
mo noīe sapiētia appellat̄. Cū sit sapientia rex diuinæ humanarūq̄ scientia. QV A E
iure moderādīs cupiditatibus qd̄ prudētia ut diximus ē munus. PRVDENTIA in suis
rebus domestica: quam œconomicam dicimus. IN PVBLICIS. Ciuilis appellari solet
politica a græcis nominat̄. TEMPERANTIA aut̄. Aristoteles aut̄ σωφροσύνης δὲ - inqt̄
ὅστις δ' μὴ θαυμάζειν τῶν ἑμαρτησῶν ἡδονῶν, καὶ τὸ εἶναι πάσης ἀφραυστικῆς αἰσχρᾶς ἡδονῆς ἀπορε-
κτὸν. ὅ τ' φοβεῖσθαι καὶ πῶς δικαίαν ἀδελειαν, καὶ τὸ τάχιστα περὶ τὴν βίον ὁμοίως εἶτε μικροῖς, καὶ
μεγάλοις. παρέπεται δὲ τῆ σωφροσύνης, δι' ταῖα. κοσμιότης. αἰδώς. βύχρ' βεῖα. nam quæ
uenientibus malis obstat fortitudo. de fortitudine inquit Aristoteles. ἀνδρεία δὲ ὅστις,
τὸ δύσκολον ἢ τὸ φόβον τῶν περὶ θάνατον, καὶ δὲ βύβαρσεν εἰς τοῖς δίνους, καὶ τὸ βύτολμον
πρὸς τοῖς κινδύνοισ. καὶ τὸ μάλλον αἰρεῖσθαι τεθναίνει καλῶς, ἢ αἰσχρῶς σωθῆναι. καὶ τὸ νίκης αἰ-
τιον εἶναι. ἐπιδὲ ἀνδρείας, καὶ τὸ θινεῖν, καρτερεῖν, αἰρεῖσθαι, καὶ δυνάσθαι. παρέπεται δὲ τῆ
ἀνδρεία καὶ ἡ βύτολμια, καὶ ἡ βύβυχία, καὶ δὲ θάρσος. ἐπιδὲ, ἢ τε φιλοπονία, καὶ ἡ καρτε-
ρεία. magnitudo animi dicitur. Aristoteles μεγαλοβυχίας δὲ inquit ὅστις δ', καλῶς αἰε-
γεῖν καὶ βύτολμια, καὶ ἀτυχία. καὶ τιμῶν, καὶ ἀτιμίας. καὶ τὸ μὴ θαυμάζειν μήτε βυφίας, μήτε βε-
ραπείαν, μήτε βύουσία, μήτε τὰς νίκης τὰς ἀκαργίους. ἔχειν δὲ τι βιάθου τῆς βυχίας, καὶ μέτε-
θου. ἐστὶ δὲ μεγαλόβυχος, ὅστις τὸ ζῆλον περὶ πολλοῦ ποζέμνος, οὐδ' ὁ φιλόζωος, ἀπολοῦς δὲ τῶ
ἦθει, καὶ βύνατος. ἀδικεῖσθαι δυνάμεις, καὶ δὲ τιμωρικῶς. ἀκαλθεῖ δὲ τῆ μεγαλοβυχία ἀ-
πολότης, καὶ ἀλήθεια. Cuius est liberalitas in usu pecuniæ. de liberalitate inquit A risto-
teles ἐλευθεριότης δὲ ὅστις προαιρετικῶν εἶναι χρημῶν τῶν εἰς τὰ ἐπιανετὰ, δὲ δαφιλία ἡδὲ
εἰς δέον τι ἀναλωθῆναι. τὸ βουθητικὸν εἶναι εἰς τὸ διαφόρων, καὶ τὸ μὴ χαβεῖν ὅθεν μὴ δει. ἐστὶ δὲ ὁ ἐ-
λευθεριος, καὶ περὶ ἐδὴ τὰ καθαρίους, καὶ περὶ οἰκισιν, καὶ κατὰ σκεδαστικῶς τῶν περὶ τὸ καλῶν καὶ
διαχρηγῶν ἐχρῶντων ἡ δειαν, ἀλλ' οὐ τοῦ λυσιτελοῦντος. καὶ θρεπτικῶς τῶν ζώων, τῶν ἡδὲ τῶν ἐργά-
των, ἢ θαυμασόν. ἀκολουθεῖ δὲ τῆ ἐλευθεριότητι τοῦ ἦθους, ὑγρότης, καὶ διαχρηγία, καὶ ἐλευθερο-
πία, καὶ τὸ εἶναι ἐλευθητικὸν, ὅ φιλόφιλον, καὶ φιλόφονον, καὶ φιλόφιλον. in cōmune autem
quæ posita pars est iustitia dicitur. de iustitia quoq̄ egregie Aristoteles inquit δικαιο-
σύνη δὲ ὅστις τὸ διανεμητικὸν εἶναι τοῖς κατ' ἀείας τὸ σῶζειν τὰ πάτεια ἔθνη, καὶ τὰ νόμιμα. δὲ σῶ-
ζειν τοὺς γεγραμμένους νόμους. τὸ ἀληθύνειν εἰς τὸ διαφύροντι. τὸ διαφυλάττειν τὰς ὁμοιογί-
ας. ἐστὶ δὲ πρώτη τῶν δικαιοσύων πρὸς τὸν θεόν. εἶτα πρὸς πατρίδα, καὶ γονήα. εἶτα πρὸς
τοὺς κατοιχομένους, εἰ δὲ ὅστις καὶ βύσβεια. ἀκαλθεῖ ὃ τῆ δικαιοσύνης καὶ ὁμοιοτητος, καὶ ἀλήθεια, καὶ
πίστις, καὶ ἡ μισοπονηρία. in moderatione aiaduertendi. idest ulciscendi lenitas. de qua
Aristoteles πρῶτης δὲ ὅστις δὲ δυνάσθαι φερεῖν μέτεια ἐγκλήματα, καὶ ὀλιγοεῖασ μετεῖασ,
καὶ δὲ μὴ ταχέως ὀρμαῖν ἢ τὰς τιμωρίας, ὅ δὲ μὴ δύννηκον εἶναι πρὸς τὰς ὀργάς. ἀπικρον δὲ ὁ
ἦθει, καὶ ἀφιλόνηκον. ἔχοντα τὸ ἡρεμαῖον εἰς τῆ βυχία, καὶ σάσιμον. SVNT alie quasi ministræ
comitesq̄ sapientiæ. Idest philosophiæ quæ sapientia primo dicta. postea a Pythagora
philosophiæ nomē sibi uēdicauit. QV ARUM altera quæ sint in disputādo uera atq̄ fal-
sa. dialecticā idest artē differēdi dicit: cui hæc attribuunt̄ oīa. ALTEra aut̄ oratoria: quæ
græco noīe rhetorica noīatur. hæc eadē ppe quæ & dialectica psequit̄: nisi qd̄ pressu-
us dialectica. eloquētia copiosius oīa tractat. motusq̄ animi disputatiōi adiūgit. ATq̄
ii sunt quidē fere quasi quidā habitus utpote uirtutes & in actione uersati. SVNT aut̄
alii quidam perfecti animi habitus ad uirtutem quasi preculti. Qui propter uirtutem
amplectendam nos premuniunt exornantq̄. STVDIA litterarum. Quæ græco uoca-
bulo grāmatices nomen adepta sunt. VT NVmerorum ac sonorum: Vt mensuræ: ut
siderum. hoc est mathematicæ omnes disciplina: quarum dux Arithmetica est: quod
ut ostendā Nicomachi: & nihil amplius uerba apponā: q̄ in primo arithmetices inquit.
δύοις μὲν γεωμετρίας, ἀνάγκη καὶ ἀριθμητικῶν ἐπιφέρεσθαι. ἀμα γὰρ βίβρωνον, ἢ τε βάρωνον, ἢ οὐκ αἰε-
στρον, ἢ εἰκοσάεστρον, ἢ διπλασίον, ἢ τριπλασίον, ἢ οὐκταπλασίον, ἢ ἡμὸλιον, ἢ ἄλλο τι ἰστρον,
ἢ γωμετεῖα λέγει, καὶ δὲ ἀλλ' οὐ τῶν εἰς ἐκείων (ὡς ἐπιφανομελίων ἀριθμῶν ἐπινοεῖσθαι τῶν τα-
δυνάσθαι. πῶς γὰρ οἶόν τε τριπλασίον τι εἶναι λέγεσθαι, μὴ ὑποκείμελου τῆ τεῖα ἀριθμῶν. ἢ οὐκτα-
πλασίον, μὴ τῶ οὐκτώ. ἐμπόλιον δὲ, τὰ βία εἶναι δὲ, καὶ τὰ τεσσάρων, καὶ τὰ ἐξῆς, μὴ ὄντων ὁμοιότη-
των χρημῶν. σωαναίρεῖ ἀρᾶ ἢ ἀριθμητικῆ πῶ γεωμετρίαν. ἀλλ' οὐ σωαναίρεται ὑπ' αὐτῆς.
καὶ σωεπιφέρεται μὲν ὑπ' ἐκείνης, οὐ σωεπιφέρεται δὲ αὐτῆς. πάλιν δὲ ἡδὲ τῆς μουσικῆς ἢ μὲ

τον γὰρ ὅτι προγενέστερον ἢ καὶ αὐτὸ ἢ πρὸς ἑτέρον, καὶ ἄπειρον ὅτι καὶ ἀίμουσικαὶ συμφωνίαι
 ὁμοίως τῶν ἀπείρων, ὁμοίως τῶν πεντέ, ὁμοίως τῶν πασσῶν, καὶ ἄριθμὸν εἰσιν ὀνομαστικαί. ὁμοίως κὶ τὸ ἀρμονι-
 κὸς λόγος ἀριθμητικὸς πάντως ἐχρυσιν. ἢ μὲν ὁμοίως τῶν ἀπείρων, ἐπὶ τριτον. ἢ ὁμοίως τῶν πεντέ, ἢ με-
 ὀλιον. ἢ ὁμοίως τῶν πασσῶν, διὰ τῶν ἀπείρων. τρεῖς τῶν ἀπείρων δὲ ἢ ὁμοίως τῶν πασσῶν ἅμα, καὶ ὁμοίως πεντέ. τρεῖς τῶν ἀπεί-
 ρων δὲ, ἢ τῶν πεντέ, ἢ τῶν ὁμοίως τῶν πασσῶν. ἐκ τῶν ἀπείρων γινώσκω ἢ σφαιρικῆ διὰ ἀριθμητικῆς τυγχεῖς καὶ
 ἰσότητων τῶν προσκλήτων αὐτῆ σκεμμάτων. ἢ μόνον ἐπειδὴ μεταγενεστέρως γεωμετρίως ὁμοίως, ἢ
 γὰρ κέντησιν, φύσει μὲν πῶς μόνον, ἢ δὲ ὅτι ἀρμονίως ἐμμελοῦς ἐκ πάντων τῶν ἀπείρων κινή-
 ματα τέτυκτο, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀριθμῶν περιόδους καὶ ποσότησιν, ἀπείρων λαί τε, κὶ δύσεις, καὶ
 προσποδισμοὶ, κὶ ἀναποδισμοὶ, κὶ ἐπιπροσθήσεις, κὶ φάσεις παντοῖαι διαρθρῶνται. VT NV
 merorum. Hoc est. Arithmetices. AC SOnorum. Hoc est musices. VT MENsurā. Id
 est geometriā. VT Siderum. Idest Astrologiā. PROpensiora studia. Hoc ē in quibus
 sciētiis magis se exerceat: quē laudem. AVT DIuinis reb⁹ deseruiēdo. Operā dādo reli-
 gioni. VI Tiorē aut. Posteaq̄ uirtutes oēs. amplexus ē: ea nūc ad uitupationis materiā
 suggerit cōtraria. NAM & prudētiā malicia. Prudētiā cōtraria enumerās Aristo. inqt.
 ἀφροσύνης δὲ ὅστις ἢ κενὴν κακὸς τὰ πράγματα. ἢ βουλόσασθαι κακὸς. ἢ ὀμλήσασθαι κα-
 κὸς. ἢ χρῆσασθαι κακὸς τοῖς παρθεσιν ἀγαθοῖς. ἢ ἰδούσθαι δεξάσθαι περὶ τῶν εἰς τὸν βίον κα-
 κῶν, καὶ ἀγαθῶν. παρκαλουθεῖ δὲ τῆ ἀφροσύνης, ἀμαθία. ἀπειρία. ἀκρασία. ἐπερσερότησ.
 ἀμνημοσύνη. ET TEMperantiam immanitas. Hoc dicit sunt qui dum temperantes ui-
 deri uolunt ac uoluptates aspernari immanes fiant truces immites. ET MAGnitudi-
 nem animi superbia in animis extollendis. Hoc est alii dum magnanimi uideri uolūt
 dū animos extollunt elati nimiū aīo supbi & itollerabiles fiunt qd̄ fane genus hoīnū
 odit deus: quare & Augustin⁹ ī psalmo qnquagesimo octauo. dauid illud ē uitiū inqt
 capitale qd̄ cū qs bene p̄fecerit supbia temptat ut pdat totū qd̄ p̄fecit. Dēiq̄ oīa uitia
 in malefactis timēda sunt supbia in bñfactis plus metuēda ē. ET DESpiciētia ī cōtem-
 nendis honoribus. sunt enim qui dū honores cōtemnere uideātur & minime ambitio
 si uideri uolūt in aliud maius uitiū deuoluūt dū omnes homines cōtemnūt. ET LI-
 beralitatem effusio. Alii dū liberales esse cupiūt effusi sunt & prodigi. ET FORtitudi-
 nem audacia imitatur. Alii existimant se fortes uisum iri si audaces extiterint. ET PA-
 tientiam duricia inanis pati debemus. AVT propter honestam rem nobis comparan-
 dam: aut utilē: aut deniq̄ iucundā. at cū nihil horum subest inanis & irrita stultaq̄ est
 huiusmodi patiētia. IVsticiā acerbitas. Alii dū nimiū ad unguē iusti esse uideri cupi-
 unt: agrestes: duri: barbariq̄ efficiunt. inde ut inquit Cicero summū uis summa iniuria
 factū iā tritū sermone prouerbiū est. ET RELigionē supsticio. Seruius sulpitius relligi-
 onē eē dictā tradit quæ pp sanctitatē aliquā remota ac seposita a nobis sit quasi a relin-
 quendo dicta: ut a carendo cærimonia. Lactantius autem in quarto. nimirū inquit re-
 ligio ueri cultus est. superstitio falsi. superstitiosi aut uocātur nō q̄ filios supstites optā
 omnes enim optamus. sed aut hi q̄ supstite memoriā defunctorū colūt: aut q̄ parentib⁹
 suis supstibus colebāt imagines: eorū domi tanq̄ deos penates. nā q̄ nouos sibi ritus
 assumebāt: ut in deorū uice mortuos honorarēt quos ex hoibus in cælū receptos puta-
 bāt: hos supsticiosos uocabāt: eos uero q̄ publicos & antiquos deos colerēt religiosos
 noiabāt: uñ Virgilius uana supsticio ueterūq̄ ignara deorū. Idē quoq̄ Lactātius rursus
 de religiōe locut⁹ hāc sequamur inqt hoc uicūlo pietatis obstricti deo: & religati sinus
 unde ipsa religio nomē accepit nō ut Cicero interpretatus ē a relegēdo q̄ ī libro de natu-
 ra deorū secūdo ita dicit. nō enim philosophi solū: uerū etiā maiores nostri supstitionē
 a religione sperauerūt nā qui totos dies p̄cabant & imolabāt ut sui sibi filii supstites ef-
 sent supsticiosi sunt appellati: q̄ aut oīa quæ ad cultū deorū p̄tinēt retractarēt & tanq̄ re-
 legerēt hi sunt dicti religiosi a relegēdo tanq̄ ex legēdo legētes & diligēdo diligētes.
 his. n. uerbis oibus inest uis legēdi eadē quæ in religioso ita factū est ut ī supsticioso &
 religioso. Alterē uitiū nomē Alterū laudis. LENitatem molicies animi. ut qui lenis ha-
 beri uult plerūq̄ nimiū remolecat. ET VERecundiam timiditas. Ut qui uerecūdi sint
 in proximū uitiū delabunt timiditatem. ET ILLam disputādi prudentiam cōcertatio
 captatioq̄ uerborū. hoc eē qui dialectici esse uolūt sophistæ sint: & captiuculis sermoa-
 nes aucupent: & illi rei soli studeant. ET Hanc oratoriā uim. Hoc est fit etiā ut qui or-
 tores uideri cupiant inani uerborum tinnitu & loquaci utantur. ac inutili oratione.

STVDIis autem bonis similia uidentur ea, quæ sunt in eodem genere nimia. In omni inquit studio qcquid est nimiū carpi pōt. **QVEM** admodū qsq; generatus, quales parētes habuerit. **QVEM** admodum educatus. Moliter ac delicate an contra. **QVEM** admodum institutus. Quibuscū uersatus sit peritis ne: an imperitis: quales mores habuerit & si quid diuinitus ei appauerit. **AD EA** quæ proposita sunt. Ut si iuste si fortiter: si argute: si facunde: dixerit feceritq; quidpiam: id illis ipsis uirtutibus adiungatur de quibus illum laudantes locuti simus. **NEQ;** uero mors. Hoc dicit si quid nobile in morte euenerit ne id quidem silentio prætereundum est: uel quod mortem constantissime tulerit: & si quid post mortem ipsam laudabile acciderit obliterandum silentio nō est. **EST IGI**tur in deliberando finis utilitas. traditis in demonstratiuo genere præceptis nūc iam deliberatiui generis præcepta explicat: eiusq; finem facit utilitatem: a quo plane dissentit Quintilianus inquiring deliberatiuas quoq; miror a quibusdam sola utilitate finitas. ac si quid in his unum sequi oporteret potior fuisset apud me Ciceronis sententia: qui hoc materiæ genus dignitate maxime contineri putat: nec dubito quin ii si qui sunt in illa priori sententia secundum opinionem pulcherrimam ne utile quidem nisi quod honestum esset existimarint & hæc est ratio uerissima si consilium contingat semper bonorum atq; sapientium: Verum apud imperitos apud quos dicenda frequenter sententia est populūq; præcipue: qui ex pluribus cōstat idoctis discernēda sunt hæc & secundum magis cōmunes intellectus loquendū. Cicero tamen ut hic ita in topicis finem facit utilitatem. **VT ILLA** prima sint suafori aut dissuasori uidentia. **Quid** aut possit fieri: aut non possit. Quintilianus autem. quare in suadendo inquit & dissuadendo. tria primum spectanda erunt. qui sunt qui deliberent: quis sit qui suadeat rem de qua deliberatur: aut certum est posse fieri: aut incertum. si incertum hæc erit quæstio sola ac potētissima. sepe enim accidet ut prius dicamus si possit qdem fieri esse faciendum: deinde fieri non posse: cum autem de hoc queritur coniectura est an isthmus intercedi an secari palus pontina: an portus fieri hostiæ possit. An Alexander terras ultra oceanum sit inuentus: sed in his quoq; quæ cōstabit posse fieri cōiectura aliquādo erit: ut si queratur an utiq; futuræ sit ut carthaginē superent romani: ut redeat Annibal. si scipio i africam exercitum trāstulerit: ut seruent fidem samnites si romani arma deposuerint: quædam & fieri posse & futura esse credibile est. & paulo post possibile fas iustum piū: æquum: mansuetum: quæ honestati subiiciuntur. an sit autem facile magnum iucundū sine periculo ad quæstionem pertinet utilitatis: qui loci oriuntur ex cōtradictiōe ē quidem utile: sed difficile parū iucundū piculosum: tū quibusdā uidet eē nōnunq; de iucunditate sola cōsultatio: ut si de ædificādo theatro instituēdis ludis deliberet. **ITAQ;** cū cōstet hoc genus causarū: ex suasiōe & dissuasiōe. Genus causarū subaudi difficile atq; necessariū. **SIC SV**asor utrūq; dicēdū est. Subaudi & utile esse & fieri posse. **DISSV**asori. Si alterū infirmat sat est. ut aut inutile esse aut fieri non posse dicat. **QVAE** sunt sita in officiis. Est autem ut in tertio de finibus bonorum & malorum. Cicero inquit officium quod ita factum est ut eius facti probabilis ratio reddi possit. **ATq;** uirtutibus. Est autem uirtus inquit Aristoteles. μεσοτης των παθων. Plato autē ἀρετη inqt ἀγαθὸν σιτημ. τις εἰς οὐκ τοῦ ξοσιν καθ' αὐτὴν επαίνε τῆ εἰς καθ' ἑν το ἔχον ἀγαθόν λεγεται. **QVAE** sunt laudabilia ipsa p se nā ut Aristoteles docet i ethicis i aia eē dicūt bona alia honorabilia alia laudabilia. honorabilia qdē ut memoria cōsiliū. iudiciū. i genū intelligētia & hmōi alia unde artes sciētiaq; scaturiunt. Laudabilia aut ut uirtutes sunt morales oēs. **VALE**tudo. Quæ tamē uocabuli significatiōe anceps est. **QVAE** sint cōtraria. Et perinde uituperanda. **QVOD** si semper optima tenere possemus sensus est habenda apud malos. aliquando indoctos est oratio apud quos consultandum si non quid honestū saltem qd utile. qd si optima teneremus nullus ē cōsultatiōi locus quilibet enim quid sibi prescribendum foret cognosceret. **OPPO**rtuna expediētia propter dignitatē. Subaudi q̄ in ipsa est honestate. **AD OP**iniones eorū q̄ audiūt accōmodanda est oratio. nā orator totum se fere audientium accōmodat sentētia aut nō multū ab ipsoq; mēte se abdicat ita enim siue utilia siue honesta tum demum pōt obtinere. **ILLI** autem alteri. Subaudi agresti: & sordido generi quæstus emolumentū fructusq; proponitur hoc est undecunq; possit utilitatem enancisci. **ATq;** etiā uoluptas. Subaudi corporis

corporis. quoniam ea est uirtuti inimica. nā uirtutis uoluptas auget animi bona. **BO**niq; naturā fallaciter imitando: quia dum quis id bonum existimat quod iperet pecuniam habeat & reliqua huiusmodi iure ne: an iniuria non quærit dum uideatur laudari & honorandus accedere quæ bona sunt uirtutis. **SED** etiam necessariis. Ut patriæ: ut parentibus: ut liberis quod imprimis quæri oportuit. **Q**VARUM rerum ignominia: Infamiae contumelia: dedecoris. Atq; hæc non publicis modo consiliis: sed etiā priuatis: atq; adeo magis in priuatis spectanda sunt. **MALO** cultu. Quod si male colatur ut si inhonestum uideatur in alterius adduci non possit sententiā. **BENE** institutos. Qui rebus bonis instructi fuerunt. Addantur etiam contumelia: Subaudi ut deuitari possint. **Q**UANŕ expediat quæri solet. In deliberatiuo inq; genere quæri etiam solet q̄ sit uti letiq; fieri aut non fieri possit aliquid. **CAV**sarum aut genera sunt plura. Sicut ipse in topicis docet. **NAM** sunt alia: quæ ipse conficiunt. Quæ efficiētes causæ noīantur. **ALI**æ quæ uim aliquā ad conficiendum afferunt. Idest causæ quæ adiuuantes noīari solent: ut in libro de fato ipse quoq; ostendit. **AVT** propter principium: ut est cā materialis ac formalis. **AVT** propter exitum. Ut causa finalis nam cum Aristoteles causarum genera materialem: formalem: finalem efficientēq; fecerit. Plato his etiam addidit exemplarē atq; instrumentale. **SED** etiam illa q̄ aduertentur. Stultum siquidē sit q̄ profint inspice re: & quæ officere possint non considerare. **ET SI** ex contentione. Quæ solet in sententiis uariis pronunciadis nasci. **DISS**uadentibus aut. Cōmonuit ac instruxit sniam suāp nunciantes & consilium proferentes. nunc quid pariter facere oporteat deterentes ab alieno pposito docet. **SED** ex eisdē suasionis locis. Hoc est ex eis locis qbus alter suafit ex eisdē dissuadebim⁹. **VT**ERq; uero ad augendū habet exemplorū. Idem quoq; docet Quintilianus inquit tota aut oratio simplex & grauis & sententiis debet ornatior eē q̄ uerbis: usum exemplorū nulli materiae magis conuenire merito fere oēs consentiunt cum plerūq; uideant respōdere futura pteritis: habeaturq; experimentū uelut quoddā rōnis testimoniū. breuitas quoq; aut copia non genere materiae sed mō constant. **AD** explendas cupiditates. Si agrestes erūt auditores. **SIN** aut reprimendi. Hoc est a cupiditate illa uehemēti fuerint reuocandi. **PRIN**cipia aut in sententiis dicēdis. Quintil. aut prohæmio inquit quale est in iudicialibus nō ubiq; eget quia cōciliatus est ei quisq; q̄ consulit initiū tñ quodcūq; debet hīre aliquā prohæmii speciē. neq; enim ab rupte nec unde libuit incipiendū: quia est aliquid in omni materia naturaliter primum. In senatu utiq; & in cōcionibus eadē rō: q̄ apud iudices acqrēdæ sibi plerūq; eorū apud quos dicēdum sit beniuolētia: nec mirū cum etiā in panegyricis petat audientiū fauor: ubi emolumentū nō utilitate aliqua: sed ī sola laude cōsistit. **NVNC** quæ iudiciis accōmodata sunt expecto. Quintilianus nūc de iudiciali inq; genere qd̄ est p̄cipue multiplex. sed officiis cōstat duob⁹ intētionis & depulsionis cuius ptes uelut plurimis autoribus placuit quicq; sunt. phæmiū: narratio: pbatio: refutatio: peroratio. his adiecerūt qdā partitionē ppositionē: excessum: quæ priores duæ pbationi succedūt. nā pponere quidē q̄ sis pbaturus necesse est: sed & cōcludere. inde porro subiungit ueq; ex his quas cōstitui partibus nō ut quicqd̄ primū dicendū: ita primū cogitandū est: sed ante oīa itueri oportet qd̄ sit genus causæ quid in ea quærat q̄ profint: q̄ noceant. Deinde quid cōfirmandū sit ac refellendū. tum quo mō narrandū. expositio enim pbationū est. pbatio: nec eē utilis pōt nisi prius cōstituerit quid debeat de pbatione pmittere. postremo intuentū quēad modū iudex sit cōciliandus: neq; enim nisi totius causæ partib⁹ diligēter inspectis scire possumus qualē nobis facere animū cognoscentis expediat seuerū: an mitem cōcitatū: an remissum: aduersum gratiæ: an obnoxium. neq; tñ ideo eos pbauerim: qui scribēdū quoq; phæmiū nouissime putant. nā ut materiā oēm & quid quoq; sit opus cōstare debet anteq; dicere: aut scribere ordiamur. ita incipiendū ab iis q̄ prima sunt. inspicienda igit̄ est materia: quo p̄cipimus ordine scribenda quo dicimus. **AVT** cū hereditatis. Hic status negocialis appellat̄: ut ipse ostendit in rhetoricis Cicero. fortunatianus aut & in scripto & extra scriptū esse cōtendit. **AT**q; etiā ante iudiciū. De cōstituendo ipso iudicio. Hic stat⁹ in rhetoricis trāllatio appellat̄. qm̄ de actiōe trāfferenda cōtentio ē. **AVT** cōcertata. De qua ante factū sit certamē. **AVT** diiudicata. Et tñ nondū definita. **NO**bis ad dicendum necessaria uidet̄. Propter causas iudiciales in quibus de iure sape q̄ritur.

DE CONSTITUENDIS ACTIONIBUS. Quae demum actione cum reo agatur. nam id moris fuit nunc uero ablatum est. SEPARO a iudiciis. Quoniam in eo iudicium non est in quo tractatio est: & cum qua actione agendum sit quaeritur. TEMPORE agendi. Quoniam id est quod in quaestionem uenit. QVAM dissimilitudine generis. Quoniam quae ab simile id a iudicio uidetur. CADVNT in eam formam. Vt iudicialis nomine appellentur. IN Qua quale quid sit. Vbi qualitas de summo genere est: de qua supra mentionem fecimus: ipsamque in suas distribuimus species. IN OMnibus igitur causis tres sunt gradus. Quintilianus autem discant igitur inquit ante omnia quadripartitam in omnibus causis esse rationem: quam primam intueri debeat qui acturus est. nam ut a defensore potissimum incipiam longe fortissima tuendi se ratio est si quod obicitur negari potest. proxima si non id quod obicitur factum esse dicitur. Tertia honestissima qua recte factum defenditur: quibus si deficiamus ultima quidem sed iam sola superest salus aliquo iuris adiutorio elabendi a crimine quod neque negari: neque defendi potest: ut uideatur iure actio intendi. hic ille quaestiones: siue actionis: siue translationis sunt. sunt enim quaedam non laudabilia non naturalia: sed iure concessa: ut duodecim tabulis debitoris corpus inter creditores diuidi licuit: quam legem mos publicus repudiavit. est aliquid aequum: sed prohibitum iure: ut libertas testamentorum. accusatori nihil plura intuenta sunt quam ut probet factum esse: hoc esse factum non recte. factum iure se intendere ita circa species easdem lis omnis uersabitur. translatus tantum aliquando partibus: ut in causis in quibus de praemio agitur recte factum petitor probat. ITA Confutendum est. Contra aduersarium est respondendum. VT QVOD obicitur factum neges. Inde coniecturalis uel inficialis constitutio nominatur. AVT illud quod factum fateare neges eam uim habere. Hoc est non debere eo nomine appellari & proinde cum lis sit de nomine: & uis ipsius rei. de ueniendum ad definitionem: quae etiam finitius status appellatur. ATQUE id esse quod aduersarius criminet. Vt si aduersarius uerbi causa sacrilegium uocet. tu defendas furtum: non sacrilegium dici oportere. NEGES tale esse. Quoniam si aduersarius iniuste factum dicat tu iuste asseras. INFORMATIONE uerbi. Quoniam qui diffinit circa uerbi formam uersatur. NON solum resistat oportet aliquo statu. Quintilianus alii statum crediderunt primam eius cum quo ageretur depulsionem: quam finiam Cicero his uerbis complectitur in quo primum insistit quam ad repugnandum congressa defensio: unde rursus alia quaestio: an eum semper is faciat qui respondet: cui rei praecipue repugnat Cornelius celsus dicens non a depulsionem sumi: sed ab eo qui propositionem suam confirmet: ut si hominem occisum reus negat. status ab accusatore nascatur. quia uelut is probare. si iure occisum reus dicit translata probationis necessitate idem a reo fiet & si eius intentio cui non accedo equidem. nam est uero propius quod contradicitur nullam esse litem si is cum quo agatur nihil respondeat ideoque fieri statum a respondente. mea tamen sententia uariū id est & accidit pro conditione causae quia & uideri potest propositio aliquam statum facere: ut in coniecturalibus causis utitur coniectura magis qui agit: quo moti quidam eundem a reo inficalem esse dixerunt & in syllogismo tota ratiocinatio ab eo est: qui intendit. & aliquanto post porro subiungit Quintilianus. nostra opinio semper haec fuit cum essent frequenter in causa diuersi quaestionum status in eo credere statum causae quod esset in ea potentissimum & in quo maxime res uersaretur. id si quis generalem quaestionem: uel caput generale dicere malit cum hoc mihi non erit pugna non magis quam si aliud adhuc quo idem intelligatur eius rei nomen inuenierit. sane status ac statuum nomina supra memorauimus. PRIMUS ille status. QUI coniecturalis appellatur. RATIONEM habet iniqui criminis. Quoniam negat: in ipsa negatione ratio iniqui criminis inclusa est. SECUNDUS qui finitius uel diffinit: uel finis appellatur. QVOD Non sit in re quod ab aduersario ponitur in uerbo. ut si sacrilegii accusetur reus & ostendatur id furtum esse: non utique sacrilegium & huiusmodi alia: ubi id diffinire opus sit in quo quaestio posita est. TERTIUS. QUI qualitas appellatur. DEINDE unicuique rationi. Subaudi quam profert reus se defendendo. OPPONENDUM est ab accusatore. Subaudi ad rei refellendam rationem quod continens uocatur. haec sane totam rem ita exsistet Quintilianus. his inquit inuentis intuentum deinceps hermagore uidet quod equiuaestio ratio iudicatio continens quod synechon: uel ut alii uocant firmamentum quaestio

quæstio latius intelligitur omnis de qua in utrâq; partem uel in plures dici credibiliter potest. In iudiciali autem materia dupliciter accipienda est. Altero modo quo dicimus multas questiones habere controuersiam: quo etiam minores omnes complectimur. Altero quo significamus summam illam in qua causa uertitur de hac nunc loquor ex qua nascitur status an factum sit. has hermagoras & Apollodorus & alii plurimi scriptores proprie questiones uocant. Theodorus ut dixi capita generalia sicut illas minores aut ex illis pendentes specialia. nam & questiones ex questione nasci: & speciem in species diuidi conuenit. hanc igitur quæstionem uelut principalem uocant 3^h Tit. u. a. ratio autem est qua quod factum esse constat defenditur & cur non utamur eodem: quo sunt usi omnes fere exemplo Orestes matrem occidit. hoc constat. dicit se iuste fecisse: status erit qualitatis. quæstio an iuste fecerit. Ratio quia clytemnæstra Agamemnonem maritum suum patrem Orestis occidit. hoc αὐτὴν δὲ δicitur. κριτὸν μὲν οὖν autem iudicatio: an oportuit uel nocentem matrem a filio occidi. nec multo post subiungit Quintilianus. Paulum in his secum & Cicero dissentit. Nam & in Rhetoricis quemadmodum superius dixi hermagoram est secutus. in topicis ex statu confectam contentionem κριτὸν μὲν οὖν existimat. Idque trebatio qui iuris erat consultus alludens qua de re agitur appellat: quibus id contineatur continentia quasi firmamenta defensionis: quibus sublatis defensio nulla sit at in partitionibus oratoriis firmamentum opponitur defensionis: quia continens quod primum sit ab accusatore dicatur ratio. ideo ex rationibus & firmamenti quæstione disceptatio fit iudicationum. Verius ergo & breuius: qui statum & continens: & iudicationem idem esse uoluerunt. continens autem id esse quo sublato lis esse non possit: hoc mihi uidentur causam utranq; complexi: & quod Orestes matrem & quod clytemnæstra Agamemnonem occiderit. Idem & iudicatio: nem: & statum consentire semper existimauerunt. **QVAESTIO** exoritur quædam. Hæc est κριτὸν μὲν οὖν idest iudicatio. **COEPERIT** ne pecunias: decius. Reus pecuniarum repetundarum. **MINVERIT** ne maiestatem Norbanus. Qui syllæ se opposuit primum circa canusium a proconsulibus aduersus norbanum gestum: in quo ad sex hominum milia ex norbani exercitu cæsa. syllani septingenti milites tantum occisi. norbanus captam fugit. **IVRE** ne occiderit opimius gracchum: Qui consul gracchanas insectatus factiones est: ut multi narrant historici: ita Apianus. **HAEC** quæ primam contentionem habent. Ut iure non fecisti: feci. tota contentio est an iuste fecerit. **LATA** & fusa sunt. Quoniam an iuste fecerit uarie multisq; modis tractatur. **RATIONUM** autem & firmamentorum. Contentionem adducit in angustam disceptationem. nam ea paucis comprehenduntur. **EA IN** Coniectura nulla sunt. Neq; enim ratio: aut firmamentum esse potest: ubi nulla confessio: quod ipse docet cum inquit nemo enim eius quod negat factum rationem: aut potest: aut debet reddere. **IN HIS** causis. Subaudi coniecturalibus. **EADEM** & prima quæstio & disceptatio est extrema. Si quidē unū semper ē querendi & disceptandi genus: ut occidisti non occidi. an occiderit. secus uero cum dicitur iure occidi: hic enim multa disceptatio an iure occiderit. **MAIESTAS** autem. Ad diffinitiuum uenit statum: ut uim uerbi de quo quærat diffiniatur. **IN HIS** autem causis quæ sunt. Subaudi in statu qualitatis. **FIVNT** rursus infinitæ. Quoniam cum finita sit iure ne opimius gracchum occiderit quia complexum habet personarum. fit rursus hæc infinita cum dicitur possit ne recte salutis rei publicæ causa: cuius euerfor ciuitatis necari indemnatus. **AD CONSULTATIONIS** formam. Idest infinitæ quæstionis: quam a græcis thesim diximus appellari. **QVAE** ex scripto legis. Quo æquum iniquumue aliquid comprobatur. **AVT** Verborum ipsius iudicis. Verborum quibus usi sint qui aliquid iudicarunt. **AVT** ALI cuius stipulationis Per interrogationem promissionis. **AVT** cautionis. Vbi de aliqua re scripto cautio est: ut chirographi. **NE HOC** quidem genus Subaudi probationis. quod scripto continetur. **IN DIFFINITIONEM**. Hoc est in statum finitium. **NAM** & si uerbum aliquod de scripto diffiniendum est. Nam & legitimus est etiam status finitiuus. **QVID** sit penus. Hoc apud Aulum Gellium inuenias. **QVAE** sunt ruta cæsa. Vlpianus si ruta inquit cæsaq; excipiantur in uenditione: ea placuit esse ruta quæ eruta sunt: ut harena creta & similia. Cæsa ea esse ut arbores cæsas: & carbones & his similia. gallus autem aquilius cuius mella refert opinionem recte ait frustra in le-

ge uenditionis de rutis & cæsis contineri: quia si non specialiter uenerint ad exhibendum de iis agi posse. neq; enim magis de materia cæsa: aut de harena cauendum est. ué ditori: q; de cæteris: quæ sunt præciosiora. CVM Autem plura significantur scripto: Qui status dicitur amphibologia. VEL A uerbis uoluntatem & sententiam scriptoris. Qui status de scripto & sententia nominatur. VEL Alio se eadem de re. Qui status de contrariis legibus nominatur. TVM Disceptatio scripti. Hic status græce sylogismus. Latine ratiocinatio nominatur. CVM est in inficiando reus cum accusatur: quod inficiatur in quo accusatur. IN SV A sionis locis. Vbi deliberatiuum genus tractauimus. QVAE enim in consilio capiendo. Subaudi erant præcipiebantur. cum hæc tradebamus. HIS fere rebus. Locos apparuit quibus in coniecturali statu uti accusator poterit. VOLVN tatis in reo causæ reperiuntur. Quare uoluisse uideri possint. FACVLtas in uoluntate. Idest potestatem faciendi habuisse uideri possint. QVI. Subaudi animi motus. HAEC sunt dicta de causis. Quoniam ut superius ostendimus octo circumstantiæ sunt unde argumenta in coniecturali quæstione duci possunt persona. factum. causa locus. tempus. modus. facultas. opinio. COMMVNiter uidentur in simulare. Hoc est incesse. est autem in simulo idem quod ficto prosequer crimine. ADIVNcta illa disputatione communi. Idest adiuncto illo: quod communiter in disputationem uenire potest. DICTA quæstionis. Quæ in quæstione torquendi responsa sunt. DEFEN sionis autem. Expositis accusatoris locis nunc pariter tela sua suggerit defensori. NON Tantas. Subaudi causas. COMMUnia dantur. Expositis locis coniecturæ omnibus: nunc ad quæstionem finitui status descendit in quo accusatori & defensori communia ait tradi præcepta oportere. VTER enim diffiniendo. Hoc dicit siue accusator: siue defensor sit uter eorum melius rem de qua quæstio est diffinierit: is ad sensum iudicis melius penetrarit: & ad eam præceptionem: quæ animis audientium insidet is obtineat causam necesse est. diffiniendi uero modum supra abunde ut nobis uisi sumus attigimus. SED Tanq; explicando. Hoc dicit non obtinetur causa argumentatione: sed potius diffiniendi quadam peritia. PRAEVARicationem accusator esse diffiniat. Præuicatores inquit festus a prætergradiendo sunt uocati. Vlpianus de iis qui infamia notantur dicta prætoris interpretatus super illo uerbo in te præuicator. præuicator autem inquit est quasi uariatione tractum ait nam qui præuicatoris ex utraque parte consistit quin imo ex diuersa. VERBiq; uim ex contrario reperiet. Diffiniet alio modo ut uis uerbi cõtrarium significare uideatur. QVA si ex uero accusatore. Tanq; nomen præuicacionis a uero inclinetur. EX Consequentibus. Ex eis quæ sequuntur id nomen. CONFugendum est ad æquitatis locos. Non tantum diffinitio inspicienda. AD RERum iudicatum autoritatem. Ad autoritatem eorum qui iudicauerunt quid uerbum id significaret. COMMuneq; sit hoc præceptum. Subaudi tam accusatori: q; defensori. Qui de re confiteatur ut se sustulisse. VERBI se interpretatione defendat. Ut nolit sacrilegium: sed furtum appellare. DEPR Auatione uerbi se urgeri quærat. Hoc est lamentetur quod in causa urgeatur non quod deliquerit: sed mala uerbi interpretatione. PERCEN sere poterit. Adicere quæ pariter possint ita male interpretari: sicut quod contra se proferatur. TAMEN reus. Tam & si inquit tam accusator q; reus id possit facere: tamen commodius id præstabit reus. EX HIS quæ anteposita. Quæ ad amplificandum idonea diximus NVNC ea quæ quale sit. Exposita finitui status tractatione. nunc statum qualitatis quo modo tractare conueniat docet. QVOD diuiditur in duas partes. Hoc nos quoq; superius tractauimus & iurisconsultorum autoritate usi diuisimus. ET VT dicitur æqui & boni. Ita siquidem loqui consueuerunt iuris consulti. ET EA quæ sine litteris. Quod appellatur ius non scriptum. nam ut etiam iuris consulti diuidunt aliud est ius scriptum. Aliud non scriptum. ac ut græci aiunt εσι δε νόμος εγγραφος σιωνθαία δε αγραφος. AVT gentium iure. Aut malorum more. Itaq; & Paulus libro quarto ad Sabinum ius inquit pluribus modis dicitur uno quidem modo cum id quod semper æquum ac bonum est ius dicitur: ut est ius naturale. Altero modo quod omnibus: aut pluribus in quacunq; ciuitate utile est: ut est ius ciuile: nec minus ius recte appellatur in ciuitate nostra ius honorarium. prætor quoq; ius reddere dicitur etiam cum in quæ decernit: relatione scilicet

tione scilicet facta non id quod ita prator fecit sed ad illud quod pratorē facere cō
 uenit. Alia significatione ius dicitur locus in quo ius reddit appellacione collata ab
 eo quod fit in eo ubi fit: quē locū determinare hoc modo possumus ubicūq; prator sal
 ua maiestate imperii sui saluoq; more maiorū ius dicere constituit is locus recte ius
 appellatur hęc Paulus. Martianus autē libro primo institutionū nōnunq; inquit ius ē
 pro necessitudine dicimus uelut est mihi ius cognationis: uel affinitatis. Iuris autem
 pręcepta ut Vlpianus inquit sunt hęc honeste uiuere. Alterum nō ledere ius suum
 unicuiq; tribuere. Iuris prudentia est diuinę & humanę rerum notitia: iusti & in
 iusti scientia. AVT gentiū iure aut maiorū more: Hoc est iure gentiū & iure civili
 de quo supra abūde dictū. PVblicū diffinit quod sit ius publicū. PACTum. Conuen
 tum stipulatio: Vlpianus de pactis. Pactū autem inquit a pactione dicit: inde etiam
 pacis nomen appellatum est: & est pactio duorum plurium ue in idē placitum cōsen
 sus. Cōventionis uerbū generale est ad oīa pertinet de quibus negotii contrahēdi
 transigendiq; causa consentiunt qui inter se agunt: nam sicut cōuenire dicunt qui ex
 diuersis locis in unum locū colliguntur & ueniunt. Itaq; ex diuersis animi motibus
 in unū cōsentiant id est in unā suam decurrunt adeo aut cōventionis nomen ge
 nerale est ut elegāter dicat pædius nullū esse contractū: nullā obligationē: quę nō
 habeat intra se cōventionē siue re. siue uerbis fiat: nā & stipulatio quę uerbis fit: nisi
 habeat consensum nulla est: sed cōventionū plaręq; in aliud nomen transeūt uelut
 in emptionem: locationē: pignus: uel stipulationē. Paulus autē libro tertio labeo
 ait inquit conuenire posse uel re uel per epistolā uel per nuntiū inter se absentes pos
 se: sed etiā tacito cōsensu conuenire intelliguntur ideo si debitori meo reddiderim
 cautionē uidetur internos cōuenisse ne peterē pfuturamq; ei conuentionis exceptio
 nem placuit. NATurali iure pręscriptū est. Mandatum: iustū. Cęsar in cōmentariis
 quod fieri oporteret nec minus cōmode ipsi sibi p̄scribere q̄ ab aliis doceri poterant.
 DE NATura. Subaudi maiorū. AD eius facti deprecationē. De qua parte superius
 in diuisione assumptiue constitutionis diximus. QVAle sit cū disceptatio uersaf
 in scriptis. Supra diximus in diuisione statuū alios dici rationales. Alios legitimos:
 de rationalibus an sit quid sit & quale sit hactenus dictū: secuntur legitimi qui ex scri
 ptis eliciunt. SVNT igitur ambigui. Ambiguū hoc est amphibologiam primo tra
 ctat. Lex oīs inquit Quintilianus aut tribuit: aut adimit: aut punit: aut iubet: aut uetat
 aut permittit. Litem habet aut propter se ipsam: aut propter alterem questionē: aut ī
 scripto: aut in uolūtate. In scripto aut apertum est aut obscurum: aut ambiguū: quod
 de legibus dico idem uolo accipi de testamentis: pactis stipulationibus: omni deniq;
 scripto idem de uoce: de ambiguo porro aliquanto post inquit. Amphibologię
 species sunt innumerabiles adeo ut philosophorū quibusdam nullū uideat esse uer
 bum quod nō plura significet genera: aut admodū pauca: aut enim uocibus accidit
 singulis: aut coniunctis singula afferunt errorē cū pluribus rebus aut hominibus ea
 dem appellatio est ὁμοῶς dicuntur. ut gallus utrum enim gentē: an nomē auis
 an fortunam corporis significet incertum est. In aliq̄to post in coniunctis inqt plus
 ambiguitatis: fit aut per casus ut aio te æacida romanos uincere posse: & quę sequū
 tur. CVM autem aliud scriptor scripserit. Statum tangit: qui de scripto & sententia
 nominatur. RENOuare. Id est repetere sapius ut affectus moueat. CONTRa. Id est
 e diuerso. AMplificet. Quasi in locum cōmunem descendens. QVibus alii. Sub
 audi usi sunt. INUIDiosa quærela. Quintilianus inuidia namque inquit. altera
 inuidum. Altera inuidiosum facit. Hoc autem hominis. Illud rei est. SI SCRIPta
 inter se dissentient. hic status de contrariis legibus nominatur.

FINIS.

Ioannes Petrus Valla Doctissimo Viro Marco firmano Salutem. Dicit Plu.

Sæpenumero a me optime Marce poposcisti: ut patris dictata in primum Ciceronis
quæstionum Tusculanarum tibi publicanda exhiberem quod scires ob contractam
amicitiam dum cum ipso frequenter uersareris: post publicas lectiones ipso dictan-
te aliquot fuisse perscripta. Ego uero (ut scis) aliquam diu recusavi: quia mihi uide-
bantur: qui illa acceperant non ita exactum: ut a patre meo erant lingua deprom-
pta aliqua descripsisse. Nec ipse in præsentia possem ob alia quædam circa talia stu-
dium adhibere. Deinde quia non est quicquid quod ex tempore enunciatum longe
deterius & minus accurate non dicatur quàm si componentis manus accefferit. Itaque
cum mentis meæ sinum: ut erga amicissimos facere par est tibi aperuissem: tu uehe-
mentior adhuc me in spem gloriæ futuræ patris hortari atque adeo incitare cepisti as-
serendo illa ex doctissimorum uirorum etiam consensu huiusmodi esse ut in poste-
ritatem luculentissime transire possent: nosque inde non mediocrem esse ut in poste-
ris studiosos beniuolentiam adepturos. Vnde factum est ut ullo pacto tergiversan-
dum non duxerim: sed tuo parendum censuerim consilio: quod de honestate: amo-
re: obseruantia: ac erga præceptorem tui ut noui amantissimum pietate emanare pla-
ne perspexerim. Et non modo quæ postulasti: sed alias etiam eiusdem emanare pla-
nes animo promptissimo nostræ exactæ amicitia pignus: sponte offerendo. Itaque
tua nunc intererit ut eam his editionibus adhibeas diligentiam: quam aliis tua cura
atque impendio impressis adhibere consueisti: quo studiosi qui has tua de causa le-
gent quàm emendatissimas perlegant. Nos certe ut se nobis concederent ita ipsas
tibi committimus commendamusque Vale.

GEORGII VALLAE PLACENTINI VIRI CLARISSIMI IN TVSCV
LANAS CICERONIS QVAESTIONES COMMENTARIA.

Vsculanas Marci Tullii questiones. philosophiæ pulcherrimæ discipli-
næ vim magnam comprehendentes interpretaturos decet nos de ipsa
primo prefari philosophia: quo totius materiæ disputatio magis eluce-
scat. Cum igitur quicq̃ in disputationē ueniens diffinitione debeat ape-
riri: deinde distribui. Id nos quoq̃ nomine tenebimus: & quoniã non
una est philosophorum antiquorum diffinitio eminentiores prosequi-
mur: missas alias faciendo. Hanc igitur quidam hoc modo diffinire. philosophia est
eorum quæ sunt quatenus sunt cognitio. neq̃ enim philosophus cuncta: quæ mundo
comprehenduntur sibi fas enumerare duxerit: uelut homines omnes: sed quæ nam na-
tura sit hominis. Cuiuslibet enim rei philosophus considerat essentiam. Plato autem
ita diffinit. philosophia est humanarum diuinarumq̃ rerum cognitio: ut nihil cogni-
tionis a philosophia abesse uoluerit: Cui Quintilianus astipulatur sententiæ inueniens.
Nam & formantes sapientē eum qui sit futurus consumatus undiq̃: & ut dicunt mor-
talis quidam deus non modo cognitione cælestium: uel mortalium putant instituen-
dum: sed per quædam parua sane: si ipsa demum existimes ducunt: sicut exquisitas inte-
rim ambiguitates. non quia cerastinæ: aut crocodilinæ possint facere sapientem: sed
quia illum ne in minimis quidem oporteat falli. Nam uel minimarum quarumcunq̃
rerum cognitionem ac causam tenere debet philosophus: sicut cur cerastæ. Alii bina.
Alii quaterna habeant cornua. Cur natura soli crocodilo maxillam mobilem fecerit
superiorem. Est & alia diffinitio a fine data quæ inquit philosophia est mortis cogita-
tio: quod est cum sit homo ex corpore animaq̃ compositus: quod uinculum naturæ
esse perhibetur. mors id dissoluit uinculum: quod Cleobrotus Ambratiotes respiciens
meliorem querendo uitam: se morti dedit. Alterum autem uinculū delectu humano
factum est: quo sponte corpori anima mancipatur: cupiditatibus nimium inseruiens:
cuius dissolutio est ut cupiditatibus respōdeat: & se ab illis liberet. quod munus ē phi-
losophorum. est & diffinitio Aristotelis ab excellenti potestate deducta ipsius: quæ ait
philosophia est ars artium & scientia scientiarum. differt ab altera altera: quod scientia
rationes easdem semper habet: subiectaq̃ nulli errori obnoxia: qualis Arithmetica: &
Musica: Geometria & Astronomia cum ars in errorem delabi possit propter subiecta: q̃
alterationi uarietatiq̃ sunt obnoxia: uelut Medicina: & eius origo phisiologia. materia
namq̃ earum subiectum mutationibus est crebris obnoxia: neq̃ semper contraria con-
trariis curantur: ueluti scamonea: quæ cum admodum sit calida flauam tamen purgat
bilem: sed talem curam habere nos ipsa docuit experientia. Ita frigida aqua modo calo-
rem magis succēdit: modo magis refrigerat: quarum principia rerum philosophia pre-
bet. geometriæ quidem uniuersales rationes: ac sine demonstratione diffinitiones: &
axiomata a græcis appellata. a nostris effata: & petitiones: ut punctū est. cuius pars nul-
la: & omne totum est maius sua parte. Medicina autem humores quattuor in humanis
corporibus ait: de quattuor oriri elementis Rhetorica de inductione ac sylogismo
exēplum deducit ac inductionem. grammatica tempora & tonos de musica mutuatur.
Cum musica de philosophiæ fonte scaturiet: unde etiam artes mechanicæ: uelut ædifi-
catio: quæ perpendiculo utitur: quo angulum constituat rectum: rationis ignara: quæ
in ipsa residet philosophia. At Pitagoras ethimologiam secutus: philosophiam dixit
studium sapientiæ. Nam cum priores sapientiam uocarent cuiuscunq̃ rei cognitio-
nem: ut uulgo uocamus sapientem quemlibet artificem solum deum dixit esse sapien-
tem: hominem uero sapientiæ studiosum. Sapientia igitur: quæ ueriore uocabulo phi-
losofiam nominamus. Stoici dixerunt diuinarum humanarumq̃ rerum esse scienti-
am. Cuius uirtutes tris esse uoluerunt generales. naturalem unam: moralem alteram:
tertiam rationalem. naturalem quidem de mundo: ac quæ mundo continentur. mo-
ralem uero quæ de moribus rituq̃ hominum loquatur. rationalem autem quæ circa
rationem disputationemq̃ uersetur. Alii porro philosophiam esse dixerunt unam ma-
gnam amplamq̃ cognitionem. unde omnes aliæ rerum cognitiones caperent exor-

dium. & perinde ipsam trifariæ partiti sunt. in theologiam: quæ seorsum a natura rerū est. mathematicam quæ in quattuor est distributa scientias. Arithmetica. musica. geometria. & astronomia. Tertia physiologiam esse dixerunt: unde reliquæ postea disciplinæ ab hac inquam triplici uia: sed physiologiæ: ut hominum uaria opinio est: ita philosophantium. De principiis diuersa sensere. nam Thales Milesius omnium rerum principium aquam dixit de aqua enim cuncta procreari putauit in eamque resolui omnia. id propterea suspicatus quod omnium animalium semen humidum uidit: & cunctas stirpes: arbores: frutices: & herbas humore coalescere uidit: & augeri: id propterea Homerus de aqua locutus dixit omnia ab oceano ducere originem inquit *ὡς κε αὐτῶν τῆ ἐξ ὧν γενεῆ τῆ καὶ μὴ τῆρα τῆ θόον* & rursus *ὡς κε αὐτῶν οὐ ποτὶ γενεῆ σὶ σὶ πᾶν τῆ σὶ τῆ τῶ καὶ*: Anaximander autem pariter Milesius rerum principium dixit esse infinitum: & hoc namque cuncta fieri & in ipsum cuncta corrumpi. ideo etiā modos gigni infinitos: rursusque corrumpi in id unde ortum ducerent. neque quid sit quod nocet infinitum fati aperuit. Anaximenes est milesius rerum principium aerem diffiniuit ab eo ducere originem omnia & resolui in eum putauit animā. n. nrām aerē dixit: & mūdum uniuersum spiritu & aere contineri. Anaxagoras Clazomenius rerum principia esse homœomerias. quod quid sit exponit Lucretius inquit.

Nunc & Anaxagoræ scrutemur homœomerian

Quam græci memorant: nec nostra dicere lingua

Concedit nobis patrii sermonis ægestas

Sed tamen ipsam rem facile est exponere uerbis

Principio rerum: quam dicit homœomerian

ossa uidelicet de pauillis atque minutis

ossibus sic & de pusillis atque minutis

Visceribus uiscus gigni: sanguenque creati

Sanguinis inter se multis coeuntibus guttis

Ex aurique putat micis consistere posse

Aurum: & de terris terram concrefcere paruis

Ignibus exiguis: humorem humoribus esse

Cætera consimili fingit ratione putatque

Nec tamen esse ulla parte idem in rebus inane

Concedit: neque corporibus finem inesse secundis

Archelaus Apolodori filius atheniensis aerem infinitum rerum fecit principium. Circa quem densitatem dixit & raritatem: quas aqua: ignemque eē uoluit. Rursus ab alio principio Pythagoras in nelarchi filius samnis ad numeros: & cum mensurabilitates: quas uocat harmonias cuncta deducit & mentem causam dicit efficientem: nempe deum. passiuam uero causam siluolum nempe uisibile mundum. Naturamque esse numeri decada: Cuius potestas in quattuor sit collocata. ideo Pythagorei in eo numero: maximum iurandum posuere: Cuius tales sunt uersus:

ὄυμα τοῦ α. μ. ε. τῆρα ψυχα παραλόντα τῆ ξακτῶν

παρα γαν αεραῖου φυσῶσ ριξῶ. μα τε χοισαγ.

& nostra inquit anima tetrade constat mente: scientia: opinione: sensu. mentem monadem uocauit. scientiam uero infinitam diadem. opinionem traida: quia trias plurium nomine nuncupata. sensus autem tetradi deputauit: nam tangendi sensum reliquis sensibus attribuit. Eracritus & Hippasus metapontinus uniuersitatis principium ignem fecerunt. densa resolui corpora reliqua in ignem dicentes: & calore cuncta uigere. At Hippocrates medicorum omnium facile princeps in libro de elemētis negat ullo modo intelligi posse elemētum unum rerum esse principium quando quidem si unum sit elementum principium fieri non posse ait ut in egritudine corpus ullum deueniat. quā a contrario in contrarium nascitur ægritudo & si qua etiam ægritudo ad sanitatem produci non posse. Epicurus neocleus filius atheniensis Democritum secutus. dixit rerum omnium principia esse corpora indiuidua quæ atomos uocant: ea dixerunt sub aspectū non cadere inane non admittere sempiterna: nunquam genita: nec secari posse: aut alterari & ea moueri per inane: ipsumque inane infinitū: & atomos infinitas tria his inesse corpori-

bus figuram magnitudinem pondus. quod epicurus duobus illis attribuit magnitudi-
 ni: & figuræ: quæ suere democriti. Empedocles Metonis filius agrigentinus quattuor
 elementa uoluit rege esse præcipia: & potestates præcipales binas amiciciâ: & litē. inqt. n.
 Ut sint cunctorum radices quattuor audi
 Iuppiter imprimis: qui dicitur arduus æther
 Huic bona succedit Iuno. huic regina infima ditis
 Inde fluentia rigant lachrimis interna animantum
 Socrates Sophronisei filius athæniensis & Plato Aristonis filius atheniensis tria rerum
 fecere principia Deum: materiam & ideam. deum mentem. materiam subiectum. gene-
 rationi & corruptioni. ideam. corporis expertē in diuina positam uisione. Aristoteles
 Nichomachi filius itagirites principia fecit entelechiam: quam & formam uocat mate-
 riam. & priuationem: quæ potestatem quoque nominauit. Elementa quinque dixit: quattuor
 corruptioni obnoxia terram. aquam. aerem. ignem. quintū æthera incorruptibile. Ze-
 no mnasei filius citticus principia rerum bina fecit. deum & materiam efficientē cau-
 sam deum patientem aut materiam: quattuorque elementa Apollinarius ex abiso ait mū-
 dum a deo productum. Hesiodus idem ferme dicit re si minus uerbis: quippe quæ ex cao
 cuncta cœpisse ortum existimauit. Cum itaque sit Ciceroni propositum in his ostendere
 quæstionibus uirtutum affectuumque uires: atque origines: & tam uirtutes quæ affectus de
 anima scaturiant primo de anima dicendum esse existimat. porro quoniam nasci quæ-
 stio potest uiuere ne: an ab hac uita dimoueri bonum: malumue sit in quæstione posi-
 tum est. idcirco diluitur planeque comprobatur mori non esse malum: Verum ita exor-
 ditur ut ostendat. Cum iam pridem se studiis philosophiæ dedisset. senecta ætate: hæc
 scribere temptauerit latinos laudando: ac græcis præferendo. a quibus hæc sunt disputa-
 tiones. inquit ergo. CVM Defensionum laboribus. Id est iudiciali genere. Nam consue-
 uit Cicero accusare neminem defendere autem cum plures quod ipse ostendit in Ver-
 rem inquit si quis uestrum iudices: aut eorum qui ad sunt forte miratur: me qui tot
 annos in causis iudicialibus publicis ita sum uersatus ut defenderim multos: leserim nemi-
 nem. subito nunc mutata uoluntate ad accusandum descendere. SENATORIISQUE MUNI-
 RIUS. Id est deliberatiuo genere ESSEM aliquando liberatus. Nempe cesare rem publi-
 cam occupante. QVAE retenta animo. Id est quæ adolescens acceperam memoria-
 que custodieram. REMISSA temporibus. Aliquandiu non exercueram. AD RECTAM ui-
 uendi uiam pertinerent. Duplex namque est ea. una quidem in agendo. altera inspiciē-
 do posita in agendo quidem: quæ ad mores tendit: inspiciendo autem quæ ad artes at-
 que scientias attinet. RATIO & disciplina. Ratio quidem quæ inuenit per se disciplina
 uero: quæ ab alio perdiscitur. STVDIO sapientiæ. Ita enim ueteres nominauere ante Py-
 thagoram enim sapientes & ipsa professio sapientia dicebatur. primus Pythagoras: ut
 ipse in hoc opere ostendit Cicero. Philosophos & philosophiam dixit: quod est stu-
 diosus & studiū sapientiæ. OMNIA nostros aut inuenisse sapiētius quæ græcos. Hoc se di-
 xisse ut suos laudet ac hortetur. Cicero in oratore ostendit inquit atque utinam in
 latinis talis oratoris simulachrum reperire possemus esset egregium non querere ex-
 terna domesticis esse contentos: sed ego idem quæ in illo sermone nostro qui est exposi-
 tus in Bruto multum tribueram latinis uelut hortarer alios. uel quod amare meos: re-
 cordor longe omnibus unum ante ferre Demosthenē. ET INSTITUTIS & legibus. Instituti-
 tis quidem: quæ rem priuatam domesticamque respiciunt: legibus uero quæ rem publi-
 cam tuentur cuiuslibet ciuitatis suam. OMNIA litterarum genere. Id est omni arte atque
 disciplina: quæ litteris traderetur. Homerus fuit & Hesiodus ante romam conditam.
 annis circiter centum sexaginta quattuor ut Cornelius nepos putat. at solinnus ubi de
 asia smirna inquit unde præcipue euitet homero natiua fuit patria. qui post Ilium ca-
 ptum anno ducentesimo septuagesimo secundo humanis rebus excessit: Agrippa siluio
 Thyberini filio albæ regnante anno ante urbem conditam. C. lx Inter quem & Hesio-
 dum poetam. qui in hospitiis olimpiadis prime obiit. c. xxxviii. anni medii fuerunt.
 ARCHILOCHUS regnante Romulo. At ut Cornelius nepos putat clarus fuit tempore

hostilii. LIVIUS fabulas dedit. Valerius maximus in secundo paulatim deniq; ludicra
ars ad satyrarum modos perrepsit a quibus omnium primus poeta Linius ad fabulari
argumenta spectantiū oculos & animos transfudit. APPIO claudio. Cicero ipse in bruta
pace reuocauerit. IN Neruorum uocumq; cantibus. Periphrasticos musicam dicit
q̄ uetustissimis encyclopædian idest omnes cōprehendere disciplinas. quemadmodum
multis cōprobatur testimoniis: uelut Alantopoles .apud aristiphanem in fabula quæ
est ἰπέσι in scripta.

ΑΜΩΓ' γὰρ ἔδ' ἐμοὶ κίλι ἐπίσταμαι

Πῶς γραμμῶν καὶ τῶν τε μέρων καὶ κινήσεων

IN SVMMO apud illos geometria fuit. Quintilianus geometriā distributam ait in nu
meros & formas: ubi si codicis mendositas non est formas pro figuris posuit . siquidē
forma cuiuslibet rei dicitur facies: at figura lineas distincta immago nominatur . om
nium cum sensu mathematicorum. ut triangula. quadrata altera parte longior. rham
bus rhomboides. trapeziū. reliqueq; planæ necnon solidæ. ut cubus. Pyramis. Cylin
drus & aliæ eiusmodi: sed si mathematicos audiamus aliam inueniemus esse diuisio
nem: Heron namque Alexandrinus ita diffiniendo eius prætes ostendit cum inquit
γεωμετεία ἔστιν ἐπιστήμη μεγεθῶν, καὶ σχημάτων, καὶ πῶν περιεχομένων, καὶ περιεχομένων τῶν τε ἐ
πιφανειῶν, καὶ γραμμῶν, πῶν τε ἐκ τούτων παρθῶν, καὶ ἁρίστων, καὶ ἐκ τούτων ἐκ
σεως ὁρίσθησι Taurus aut Sidonius Geometriam ait ὁδὸν ὁρθῆν, ὁρθῆσαν αἰτίαν λογισμῶν.
Aristoteles uero ὁ πόλις μετὰ ἀποδείξεως. Zeno uero ἔλετο πρὸς δέξιεν Φαιτασιῶν ἁ
μεταπύρωσιν ὁ πόλις. Differre aut oēs geometriā a geodesia oēs uoluerūt. Geode
siam nāq; Proclus Licius ita diffinit γεωδεσία ἔστιν ἐπιστήμη πῶν ἐκ τούτων αἰσθητῶν σώμασι
μεγεθῶν καὶ σχημάτων διακριτικῆ ὁ σωθετικῆ. Non dubium autem est quin geometria
uerfetur circa figuras & numeros: ut intelligit Quintilianus. demonstrantur tamē mul
ta: quantitate continua: quæ discreta idest numero demonstrari non possunt: ut diamete
ter quadrati ad latus numero quam rationem habeat non inuenieris. similiter cum di
cimus datam lineā sic secare: ut quod sub tota & una portione rectāgulum continetur
æquum sit: ei quod sit & reliqua festiōe: quadratum itidem cum dato rectilineæ æquū
quadratum demonstramus: & alia quæ apud Euclidē in decimo elementorum libro.
Principia uero geometriæ heron ait axioma hypothesim: & petitionem post principia
uero sunt problema & theorema. ut nostri uero transferunt in latinum ambiguitas &
præceptum. Procli uero lycii sententia: ortum habuit geometria ab ægyptiis: a quibus
primus Thales Milesius ipsam abduxit in græcia post thaletem Māmerthius stesicho
ri poetæ frater: & hippias elius deinde Pythagoras: qui multa mea inuenit præcepta: in
de Anaxagoras inde Plato. inde ænopolus chius & Theodorus cyrinius: & Hippocra
tes. inde leodamas thasius. & Archytas tarentinus. & thetus atheniensis: & Eudoxus
gnidius: qui tribus proportionibus notis: tris alias adiecit. inde Euclides elementarius
qui multorum dispersa colegit elementa. Iunior quidē Platone. Schola antiquior era
thofthene & archimede: qui ambo uno fuerunt tēpore. ITAQ; nihil mathematicis illu
strius. Mathematicam heron ita diffinit. μαθηματικὴ ἔστιν ἐπιστήμη θεωρητικῆ τῶ νοῦσι
καὶ αἰσθησι καταχρησασομένων πρὸς τὴν πῶν ὑπεπιπέδων ὁδῶν. Ea autem distribuitur in
quantitatem discretam: & continuam. discreta aut per se consideratur: & arthmeticam
facit: aut refertur ad aliud: & musicam constituit: continua uero quantitas. aut confide
ratur: ut immobilis: & geometriam facit: aut ut mobilis & tum efficit astronomiam.
NEC Disponere: nec illustrare possit. Dispositio namque de prudentia pender: nulla si
quidem œconomia citra prudentiā laudabilis. Illustrari uero nihil sine facundia pot:
LICentiam scribendi. Quippe qui eloquendi ignorent rationes. EQ Vibus etiam illa
manabāt. Vult Cicero indicare oratoriā facultatē de philosophiæ rōne descēdere: qd
& alibi quoq; demonstrauit. tinitus namque uerborū. & crepitaculū quoddā sit nomē
eloquentiæ: citra disciplinæ alicuius cognitionem. VIR summo ingenio. Hæc præci
pua laus Aristotelis. SCIENTIÆ copia. Nam non oratoria modo facultate & stilo aut eo

usuf est: sed quantum rhetoricam poeticamque retinuerit. de his tradita præcepta ostendunt: mirificum quoque acumen libri: tam moralis quam naturalis philosophiæ: ac dialecticæ: ut ubertatem præferant de animalibus libri atque problemata de cunctis rebus. Isocratis rhetoris gloria: extitit igitur iam senibus illis quos paulo ante diximus Isocrates cuius domus Cunctæ græciæ quasi ludus quidam patuit atque officina dicendi magnus orator & perfectus magister: quæ forensi luce caruit: intraque parietes aluit eam gloriam: quam nemo meo quidem iudicio est postea consecutus. Is & ipse scripsit multa præclare: & docuit alios: & cum cætera melius quam superiores: tum primus intellexit etiam in solita oratione dum uersum effugeres modum tamen & numerum quandam oportet seruari: ante hunc. n. uerborum quasi structura & quædam ad numerum conclusio nulla erat: aut si quæ erat non apparebat. hæc ipsa in bruto: at Quintilianus Isocrates inquit in diuerso genere dicendi nitidus & comptus & palestra: quæ pugnae magis, accommodatus omnes dicendi ueneres sectatus est: nec immerito auditoriis enim se non moliciis comparat inuentione facilis: honesti studiosus. in compositione adeo diligens: ut cura eius reprehendatur. HANC enim perfectam philosophiam semper indicaui. Subaudi quæ uariæ disciplinarum cum facundia amplecteretur cognitionem. Nam philosophiam dici uoluit: tam platonica: quam aristotelica secta. magnam quædam disciplinam: quæ cunctas in se se artes atque scientias colligeret: quam Platonem placuit moralem ueram dici philosophiam. SCHOLAS id est uacationes & otia. nam scholazo. uaco significat & otior. unde scholasticum. DECLAMITABAM causas. Id est fictas actitabam orationes. id enim declamare est. SOCRATICA ratio. Platonis dialogi in quibus disputat Socrates. Nam Plato in epistolis inquit: quæ scripsi socratis fuerunt. MALVM mihi uidetur esse mors: quæ a latinis mors a ueteribus græcis moros prima correpta dicebatur quod sit animæ a corpore separatio. nam merizo. unde moros diuidere significat. CONSTARE uis. Id est in eadem sententia permanere. MISERIE finis in morte. Ita Aristoteles in ethicis. ait omnium tremendorum finem esse mortem. TRICEPS apud inferos Cerberus. Custos inferorum ianuæ Cerberus dicitur a poetis hunc autem alii tricipitem dicunt: ut hic Cicero. Pindarus ceterum ait habere capita: At Esiodus quinquaginta cocyti fremitus: græce κῶκίτῶ ululo dicitur. quia ululatus est inferorum. TRAIECTIO acheruntis. Acheron fluuius est prope acherusiam: quod erachleæ promontorium est: inde ad inferos descensus putatus est: hinc acherus acheruntis: ut trapezus trapezuntis: cerasus cerasuntis. hydrus hydruntis: inde Lucretius Acherusia templa dixit. Acheron uero acherontis: quare fallitur Priscianus opinatus acherunte sub imo a Lucretio dictum per. u. factum ab eo quod est acheron. SITI enectus tantalus. Iouis & Plotidis nymphæ filius Tantalus hac torqueri pena apud inferos peribetur: ut demersus in aquis potare non queat. superne ad os poma pendere: & perpetua fame affligi. Euripides tamen & quidam alii dicunt capiti saxum iminere: quod significat auarum hominem ueluti tradidit Lucretius.

Nec miser impendens magnum timet aere saxum
Tantalus: ut fama est cassa formidine torpens
Sed magis in uita diuum metus urget inannis
Mortales. cassumque timent: quem cuique ferat fors

TYCII iecur a Tycio terræ filio ciuitas tityus uocata: ut a priolao priolao ticyi filius barynus fuit nymphis: & calistrati sententia. Euphemius ait neptuni & europæ ticyi filia filium fuisse polaum. de ticyo Lucretius.

Nec ticyon uolucres ineunt acherunte iacentem
Nec quid sub magno scrutentur pectore quicquam
Perpetuam ætatem possunt reperire profecto
Quamlibet innani proiectus corporis extet
Qui non sola nouem disparis iugera membris
Obtineat: sed qui terrai totius orbem
Non tamen æternum poterit perferre dolorem
Nec præbere cibum proprio de corpore semper
Sed ticyus nobis est hic in amore iacentem
Quem uolucres lacerant atque exest anxius angor

Aut alia quauis scindunt torpedine curæ
 TVm illud quod sisyphus uersat saxum. Lucretius.
 Sisyphus in uita quo nobis ante oculos est
 Qui petere a populo fasces sanasq; secures
 Imbibit & semper uictus tris bisq; recedit
 Nam petere imperium quod inane est nec datur unq;
 Atq; in eo semper durum suffere laborem
 Hoc est aduerso nixantem trudere monte
 Saxum: quod tum summo iam uertice rursus
 Voluitur. & plani raptim perit æquora campi
 NEQVE profuit hilum. Nonius hilum breue quoddam. Lucilius quod tua laudes
 culpe non proficis hilum. festus hilum putant esse quod grano adheret ex quo nihil
 & nihilum. MINOS Rhadamanthus. Hi fuerunt Iouis filii & europæ: qui apud inferos
 iudices animarum etiam perhibentur. a Minoe minoides sunt dictæ: quia Mi-
 nos illis imperauit. ERIT maxima corona. Idest magnus hominum consensus. DELL-
 rare. Infanire ducta translatione a fossa agrorum quæ lyra dicitur ad excipiendam quæ
 officiat uliginem. DESertus esse possem. Ob ingentem multitudinem quæ id credit.
 sane quænam sit ratio animarum puniendarum. Diuus Augustinus docet de spiritu &
 anima inquiens. Animæ siquidem quæ in corporibus uiuentes per dele-
 rum uisibilium corporalibus imaginibus afficiuntur a corporibus exeuntium re-
 imaginibus tormenta patiuntur: propterea enim corporalibus passionibus in eisdem
 possunt: quia a corruptione corporalium affectionum hic mundatæ non fuerint: quam
 corpulentiam de corporis dilectione traxerunt quorundam animæ in eisdem locis in-
 quibus culpam commiserunt puniuntur: quædam uero abditis receptaculis usq; ad ul-
 timam resurrectionem continentur: sicut una quæque requie digna est: uel miseria. Idem.
 c. xlviii. psalmo. Infernum hoc appellamus: quod inferior pars mundi sit: dracones &
 omnes abyssi. abyssi profunditates aquarum sunt maria omnia. nubilosus iste aer ad
 abyssum pertinet ubi nubes. ubi uis uenti. ubi tempestates. ubi pluuia coruscationes:
 tonitrua: grandines: niues: & quicquid uult deus super terram fieri omnia ista hic fiunt
 prope terram: & aliquando sunt homines in cacuminibus montium: & nubes sub se ui-
 dent & fiunt pluuia & apparent bene intentis ista quæ perturbato aere concitantur hic
 fieri in ista mundi parte infima. propterea ad ista caliginosa idest ad hunc aerem tanquã
 ad carcerem damnatus est diabolus de apparatu superiorum angelorum. QVIS enim
 est tam excors. Amens sicut uecors: quoniam uitalium potentia in corde residet & spi-
 ritus: unde & acumen ingenii: unde & cordatum ueteres dixere sapientem. SI ENIM
 sunt nusquã esse non possunt. Ut nullam loci teneant denominationem. alioqui intel-
 lectus: ut inquit Alexander: ipseque animus in loco non est: non eni in corpore tanquã
 in loco: quoniam corpus animi est instrumentum: qui euolat incredibili celeritate per
 omnes mundi tractus. IAM mallet cerberum metueres. Minus delirum inquit fuerit
 Cerberum metuere: & quæ de inferno diximus: quæ impossibilia factu & contraria crede-
 re. deducit enim Cicero secum disputantem argumentatione ad id quod factu impo-
 sibile est: quo demonstrandi genere sæpe utantur mathematici resoluendo sicut aliter
 ad principia perueniendo. Nam & a principiis quæ sunt post principia. fiunt etiam ar-
 gumentatione demonstratiue. nempe componédos. HAEC quid de te recordere. Ve-
 nusta Ciceronis irrisio. CVM FVERint eos miseros esse. Ideo miseros inquit arbitror
 quia esse deserunt. QVONIam me uerbo premis idest occupas nempe uerbo substan-
 tiuo: quia protuli uerbum dicendo sunt miseri. ID ESSE aut non esse. Nam de quodli-
 bet dicitur esse uel non esse. AN TV dialecticis. Idest præceptis artis differendi Nam
 quæ a græcis dialectica a nostris ars dicitur differendi. Διαλεγομαι. n. dissero signifi-
 cat. NE IMbutus quidem es. Idest parum modo aliquid non attigisti. imbutus enim
 qui hausit aliquid modo. Horatius litterulis græcis imbutus: & idoneus arti. Festus ta-
 men imbutum inquit est quod cuiuspiam rei succum bibit: inde infantibus an uelint
 bibere dicentes bu. syllaba contenti sumus. SIC mihi i presentia occurrit. Nam ut nunc
 Cicero quod græci axioma pronunciatum dicit: ita aliquando proloquiũ. sicut & Au-
 lus Gellius

In Gellius aliquando effatum uelut in hortensio, nempe fundamentū dialecticæ est: quo quid enuncietur. Id autem appellant axioma: quod est quasi effatum: aut uerum esse: aut falsum: modo enunciationem uelut nunc omnes ita ipse in disputatione de foro: ut appellarem axioma. per se enim id nomen habet. At in argumentatione propositio nuncupatur. indicatiuaq; oratio est q̄ solam orationem esse dialectici uoluerunt. solum ut quo dici axioma in demonstrabilis oratio. nam in omni argumentatione admittitur aliqui uia ut pote principium ueluti omne totum est maius sua parte. aut recipitur professio. Cum tamen egeat probatione id axioma nuncupatur. non quod in questione positum est. non etiam illud: ex cuius consensu nexus efficitur. AVT NIHIL dicis omnino. Nam si neq; uerum: neq; falsum dicis nihil dicis: at qui sine uerbo. nec uerum nec falsum pronuncians nihil ergo dicis. CVM! AIS miser. M. Crassus. uideo calcem id est mortem. NIHIL Sit præterea extimescendum. Nam ut etiam inquit Aristoteles omnium tremendorū finis est mors. MORI. VOLO: sed me eē mortuum nihil estimo: Est et illud epicharmi καὶ ἀπὸ λουρῶν ὄδον ἠλθε παλιγγα. μεν εἰς γὰρ: πνευ. καὶ λαυ. uerbum uerbo reddam hoc dicit: & abiit unde uenit iterum. terra quidem in terram. ut spiritus autē sursum. VT ENIM nō efficias quod uis. Quamuis inquit non efficias ut bonum sit mors. INTERpellabo. Id est loquentem interrumpam. nam interpolare est in nouam formam redigere. Plautus in Amphitryone. illic homo me interpollabit. meumq; os finget denuo: & interpollēs uetulae quæ se in nouum formant modo ut uiris placeant. Idem albi tum istæ uetulae interpollēs edentulae. Plinius Libro. xviii. & spartum alitur. etiam diuersum ueluti natalium sit impensā est quidem eius natura interpollis. Nonius. Interpollare est mittere & interponere ad nouam formam euertere. fingere. M. Tul. in uerrem actione secunda aliquid demendo mutando interpollando. & est tractum ab arte fullonia: quæ poliendo diligenter uetera quæq; quasi in nouam speciem mutant. CONTInentem orationem. Sermonē perpetuum. PYThius apollo. A pythone ciuitate ubi colebatur pythius est appellatus Orpheus.

ὦν αὖξ πνοῶνος μελῶν ἕκα τῆ βόλε. μά τι.
ὄσ λᾶχῆσ ἡ λῖβα τὸν κῶρῦ φησπαραστίδα πῆξ ὑ.
σῆ ὑ ἀρῆτην ὄμυω.

SED VT homunculus unus. Hoc Platonica imitatione ex timore sumptum est. PERcipi ea posse dicunt. Id est mathematicis demonstrationibus comprobari. TV VT uideatur. Sub audi facito. est enim allipticos dictum. SVNt enim qui discessum animi a corpore. Hic Cicero incipit uarias philosophorum de anima aperire sententias. Itaq; non erit alienum nos quoq; eminentiorum tradere opinionem philosophorum. Democritus enim & Epicurus: ac stoicorum philosophorum omnis conuentus corpus animā esse pronunciauerunt qui tamen inter se differunt in essentia eius distinguenda. Nam Stoici ipsam flatum dicunt & calidum & succensum. Critias sanguinem. Hipon philosophus aquam. Democritus ignem globosas namq; figuras a tomorum unde ignis & aer constat animam dixit efficere. Eraclitus uniuersitatis anima euaporationem de humiditatibus: at in animalibus exoriri eius generis euaporationem tam intrinsecus q̄ extrinsecus eamq; esse animam. At qui animam dixerunt uacare corpore. opinione innumerabili inter se discentiunt: quorum alii essentiam dixerunt immortalem: At alii uacare quidem corpore. at neq; essentiam: neq; immortalē. Tales igitur primus animam dixit semper sese mouentem. Pythagoras uero numerum sese mouentem. A sclepiades medicus coexertationem sensuum. Alchmeon immortalem esse animam pronūciavit: quod immortalibus a similetur. Id autem ei in esse ut semper moueatur: sicut diuina omnia lunam solem. stellas & celum totum. Galenus nil quidem profert sed in demonstratiuis sermonibus de anima se dicturum nihil ostendit uisus tamen est a probare animam temperamentum esse atque complexionem: uerum si temperamentum corporis anima est. Cum nullum sit sine temperamento corpus omne corpus habebit animam: ergo neq; lapis: neq; lignum: neq; ferrum anima carebunt. Plato autem animam ait esse essentiam intellectuam per se mobilem in numerum armonicum. Aristoteles uero ait enthelechiam primam corporis naturalis instrumentalis potentia uitam habentis. Clinarchus armoniam quattuor elementorum: hoc est concordiam

elementorum nempe & calido & frigido & humido:& arido consonantiam. Manichei
 unā putauerunt esse animā diffusam in oēs at rursus in sese redeuntē: quorum alii mul-
 tas ac differentes specie. Alii unā specie & multas numero. ALII Cor ipsum animus ui-
 detur. Plato Democritusq; in toto capite esse animum dixit. Straton in parte capitis an-
 teriore. Erasistratus in cerebri cartilagine: q̄ uocat epicranida. herophilus in cerebri ca-
 uitate: q̄ ab eo basis nominatur parmenides in toto thorace:& epicurus:& stoici omnes
 in toto corde: aut in spiritu: qui circa cor. Diogenis in cordis cauitate arteriaca q̄ spiri-
 talis est. Empedocles in sanguinis cōstitutione. Alii in cordis colo. Alii in cordis char-
 tilagine. Alii in septo transuerso: quod diafragma a græcis nominatur. posteriores qu-
 dam a capite ad septum trāsuerfum usq; penetrare. Pythagoras uitalem uim circa cor
 rationalem & intellectiuam circa caput. Pythagoras tamē & Plato animam trifariam
 diuiserunt. Primo rationalem indiuisibilem fecerunt irrationalem autem partiti sunt.
 in irasibilem:& concupisibilem q̄ distributionem Aristoteles quoq; secutus est. Stoici
 ex octo partibus constare uoluerunt quinque sensibus attribuendo. Sextam uocalem ap-
 pellando septimam seminalem. Octauam ducem. a qua hæ omnes deducantur tanq̄
 polipodis fibræ. Democritus & Epicurus binas ei partes attribuerūt rationalem. in tho-
 race residere dixerunt: at rationis expertem in toto corpore dispersam. Democritus in
 super nihil uacare putauit animā. Nam & mortua corpora aliquid animæ habere ratus
 est:& ubicunq; calor esset aliquid. sensibili parte multa diffuente. IPSE Autem ani-
 mus ab anima dictus est Nam uidetur uterq; dictus ab eo quod animos græce: uentus
 latine dicatur animum tamen solemus mentem:& rationis sedem appellare. animam
 uero rationis expertem. ZENONI stoico animus ignis uidetur. At in totum si anima
 corpus est ergo pascitur. & si minuitur sanguis minuitur ipsa necesse est: quod minima
 uerum. VERVM numerum dixit esse. Hoc si est ergo quantitas discreta cum tamen
 sit anima continua. Quendam phytotam senem φυτιόν namq; locus est aquo phytio-
 ta. QVAM ait a deucalione ortum. Sane prometheus & apimetheus fratres filii iape-
 ti fuere: ut alii asopi & clymenes: uel themidis. epimethei autem & paderæ: quam om-
 nes dicuntur dii procreasse deucalion & pyrha. QVATTUOR illa genera principiorū
 esset complexus. Quattuor dicit elementa. terram. aquam. aerem. ignem. QVINTAM
 quendam naturam. Quintum dicit elemētum nempe. æthera. sane Aristoteles: ubi de
 animalibus locutus est inquit substantiæ quæ natura constant partim in genitæ imor-
 talesq; sæculis sunt omnibus partim ortus participes: atq; interitus intelliguntur: sed
 partem illam æternam & petinde nobilem ac diuinam minus ideo possumus inspicere:
 re: quod admodum pauca illiusmodi sensui patent quorum beneficio: tum de ea ipsa
 parte diuina tum de eis: quæ nosse cupimus facultas nobis cogitandi indagandiq; sup-
 peditetur res mortales: ut stirpes: ut animantes. Idem aliquanto post proprium autem
 est finis cuiusq; generationis quamobrem demente etiam quo nam tempore & quo-
 modo & unde eam recipiant: quæ principium id participant plurimum dubitatur. &
 paulopost. restat igitur ut mens sola extrinsecus accedat eaq; sola diuina sit. nihil enim
 cum eius actione cōmunicat. actio corporalis. sed enim omnis animæ siue uirtus. siue
 potentia corpus aliud participare uidetur. idq; magis diuinum q̄ ea quæ elementa ap-
 pellantur: ueram prout nobilitate ignobilitate ue animæ inter se differunt: ita & natu-
 ra eius corporis differt. Item corpus autem genituræ in quo sæmen animalis principii
 contentum una prouenit partim separabile a corpore in quibus diuina pars compræ-
 henditur qualis est: quæ mens appellatur. partim inseparabilem hoc in quam genitu-
 ræ sæmen dissoluitur: uersumq; in spiritum euanescit. QVINTUM genus adhibet ua-
 cās nomine:& si ipsum animum entelechiam appellat. Chalcidius quam appellat Ari-
 stoteles entelechiam hæc forma est corporibus accidens ut censet Plato: quam hic spe-
 cialem essentiam nuncupat. & est imago speciei puræ a corpore & intelligibilis penes
 quam dignitas exemplaris igitur iuxta hanc formam qua formantur corpora nomina
 esse imposita rebus uerum est animam tamen esse formatilē: hanc speciē nemo ei con-
 cedit hoc quippe formatile fit:& corrumpitur corporibus solutis. anima uero omni ē
 corpore antiquior habēs olim & ante coniugationē corporis. substantiam propriam
 extinctisq; animalibus seperatur: sine perpetuitatis in cōmodo: utpote quam consistet in
 æterno

æterno esse motu. Alexander autem inquit potentia quidem prima existentia. entelechia uero postrema. nã dissoluto uniuerso horum entelechia quodlibet efficitur. Niciphorus uero Aristotelicam animæ diffinitionem. ita exponit entelechiam inquit primam dixit perfectionē actionis producētem: nouit nãq; & secundā entelechiam. nempe actionem inquit igitur animam primam entelechiam. idest perfectionem habētem: ob q̄ perfectum habet corpus uiuere agnatum. hoc enim est potentia uitam habens nō quod prius sit corpus potens uiuere. non utiq; & uiuens etiam tunc actio ei efficit aduentante ei anima. hoc enim neq; in animalibus: neq; in stirpibus est prorsus inuenire sed omnino animalium simul. & ambo corpus & anima. Caterum entelechia prima corporis dicitur. potentia uitam habentis anima. propter lignum: propter lapidem propter ferrum aliaq; omnia. quibus non est agnatum & posse uiuere. adiectum autem est naturalis ob artificialia corpora ut sella uel lecti: uel alterius arte fabricati ubi non est perfectio neq; ulla anima. At Nemesius Aristotelicam animæ reprehendēs. animæ diffinitionem primam inquit entelechiam uocat formam. secundam uero actionem. at qui prima pars passiva est animæ: quā aīam uocat. rationalē ab ea separans. oportuit uero omne simul accipere hominis animam. ac non a parte diffinire. entelechiam igitur Aristoteles dixit: quod enteles. perfectionem significet & echo habeo. **Q** Vasi quandam continuatam motionem & perennem. hic institerunt quidam aduersus Cicero. existimantes non entelechiam per te litteram. sed entelechiam per. d. litteram fuisse interpretatum. quod entelechia continuationem significet quasi uero uerbum uerbo interpretari sit necessarium. Cum sæpissime cōtra fiat. nam sicut ethimologiam. ueriloquium uerbum uerbo reddentes dicimus: nec minus originationem quod græce pathos potius affectam uel perturbationem: quam passionem dicimus non uerbū: sed sensum secuti. ita analogiam proportionem dicimus quod græci dolopis Cicero uecors transtulit. quod nihil cum uerbo habet commertii: & infinita eius modi alia. satis ergo habet Cicero si aperit sensum aristotelicum: quem opinatus est his uerbis explicari. siquidem motionem neque in neutro uerbo inuenias siue per a: siue per t scribas. At quod dixit perennem magis congruit cum entelechia quia entelis perfectum dicitur. Cum igitur putauerit Aristotelem uoluisse ad motum animæ perpetuam perfectionem referre animæ. sine ullo interuallo ut res habet: & ut ipse etiam confitetur. **LE** VIBVS & rotondis corpusculis. Idest Antomis illis inquam pusillis corporibus: quæ rerum omnium fecit principia. **CON**CVRSV quodam fortuitu. Omnia siquidem fortuna & casu fieri ratus est. **AP**VD ISTOs: Subaudi autores atomorum. ut Democritei & epicurei. **S**PEM afferunt. Quippe quod animam esse dixerunt immortalē. **DO** VERO. Subaudi interire. **Q** VAMVIS optimam. Idest quantumcunque optimam. **Q** VOD in omnibus causis. Idest in omni quæstione autorum optimorum plurimum ualet approbatio. qua & ipse Aristoteles frequēter utitur. **ET** P Rimum quidem omni antiquitate. Volens Cicero animorum ostendere immortalitatem argumentum sumit probabile ab eo quod senserunt antiquissimi. hoc enim probabilis argumenti proprium est: ut ab antiquis a peritioribus a multis capiatur argumentum quod non poetis & oratoribus modo: sed etiam philosophis est usurpatum. Nam & Aristoteles ubi connititur mundi æternitatem ostendere. etiam ab antiquissimorum opinione ut hic Cicero argumentatur. **ET** Diuina progenie. Crediti enī sunt primi illi homines a cælestibus essentiis ortum duxisse: id quod in genesi Moises. uidentes inquit filii dei filias hominum: quod essent pulchre acceperunt sibi uxores ex omnibus quas elegerant. **Q** VOS cascōs appellat Ennius. Cascōs inquit Festus priscos Ennius dedit intelligi ut illo uersu. q̄ primū cascī populi genuere latini. **N**EQ; ex sensu & uitæ subaudi corporeæ qua nūc fruimur. nã uita per animā & in aīa ē: & perinde p aīam a corpore exeuntē uitā adhuc habemus. **E** PONTificio iure: qđ sanxere pontifices nēpe de rebus sacris ita appellati: a posse & facere uel uarro putat a ponte sublitio tum exstructo. tum reparato. **ET** Cærimoniis. Quæ uocabulo græco noiāmus mysteriadietæ cærimoiæ a cerete oppido: ut ait Valerius maximus unde repata qđ a carēdo qđ dixerūt.

IN Cæteris humi retinere. Ita enim illi migratione a terris in celum esse putauerunt inferioribus. Nos uero longe melius etiã ignobilissimis per fidem spem: & caritatẽ: quã in dño nostro Ihesu xpõ habemus. CVM diis agit æuũ deest uiuit. ppetuũ æuũ. n. quasi aĩtã ðv idest semper existens. HINC liber. Idest bachus: sed quia multi fuere nominis talibus pro deo cultus est. TYNDARIDE fratres. Castora & polucem dicit. Oebalus morperieris filius lacedæmoniis imperauit: huius filii tyndareus icharus arne: & hyppothoon. Tyndareus autem ledam habuit uxorem: quæ tradita est a Ioue in cigni formam mutato compræssa: cuius compressus peperit oua bina e quorum altero clytemnestra: & ælenam habuit: ex altero autem castora & pollucem. extaumantia rammisia: quæ ea fouit oua: ut ait calimachus. QUID ino Cadmi filia. Traditur in fabulis athamas a Iunone in furorem deductus ob uxoris athamantis sæmelem a Ioue dilectam pelicem Iearcum filium. sagitis confixisse: cuius metu correpta ino palemonem filium comunẽ suum & athamantis amplecti se misit in pelagus: unde mutato nomine ambo marini dei habiti sunt. Ino quidem a græcis leucothea idest alba dea a latinis matuta nominata. Ouidius leucothea græcis matuta uocabere nostris. palæmon autem a græcis melicertes a nostris portunus. Ouidius quem nos portunum sua lingua palemona dicit. HVMANO genere completum est Idest hominibus refertum: qui alterius in celum commigrarunt. QVONIAM es inimicatus. Idest religionis initia subiisti. PHISICA didicissent. Idest naturæ causas cognouissent: quas eruere & scrutari moliti sunt physioloi. VI SIS quibusdam. Visa uocat: quæ græci phantasmata. DE DIIS praua sentiunt præsci namq; illi presertim poeta: quos coluerunt deos. eosdem multis teneri uitis confixere. LEX Naturæ putanda est. Quia non cuiuspiam sanctione: sed animæ natura firmata est. SERIT arbores. Velut palmas: quæ centesimo postea anno uix factum primum edere perhibentur. IN SYNEPHEBIS. Fabulæ ennianæ nomen est sinephægi. QVAREM aspiciet baccham ipse nunq;. Idest factum dicitur bacha bachans mulier & bacha unio: siue margarita. Horatius. quæ rotodioribus honusta bacis ambulet: & bacha sine aspiratione factus arborum. Iuuenalis. bacha nutrita sabina. & hic proprie tamen distinguitur: ut teneri corticis foetus poma a potu dicantur. sicut duri corticis nuce qui uero medii inter utrosq; glandes. nam & inter glandes Plinius posuit castaneas. At bacha uelut oliuæ. Corna. & lauri foetus. Adoptiones filiorum. Cum in alienas transeunt hæredes familias. SEPVLCRORUM monumenta. Vlpianus de religiosis sumptibus funerum. LOCUM in quo seruus sepultus est religiosum esse. aristo. ait florentinos monumentum generaliter est memoriæ causa impostero prodita in quo si corpus. uel reliquia in feratur fiet sepulchrum. si nero nihil eorum inferatur erit monumentum. memoriæ causa factum quod græci centophion appellant. QVOD elogia significant. Elogium est testificatio de aliquo. siue uituperationis: siue honoris causa. Quintilianus si & hereditatum a se filium pater testatus fuerit elogio: quod is meretricem amaret. OCIOso temistocli. Qui dux fuit atheniensium. LICUIT epaminunda. Qui dux thebanorum de quibus ducibus pleriq; multa: sed imprimis Emilius probus. AVGVRIUM futurorum. Augurium præfagium dicit. NEC Funere faxit. Superuacuum est fletu quod etiam metrum respuit. Cum ibidem dixerit nemo me lachrymis decoret. VOLITINUS per ora uirum. NIPU legendum est. solebant enim ueteres in carmine. s. litteram elidere. ut etiam Cicero meminit in oratore quo uocalis antecedens corripitur: ut saepe Lucretius fecit sicut fierent ex infantibus paruis & ennius oua patire solet genu pennis cum decoratum. QUID enim fidias. Huius rei meminit Valerius maximus: sed Aristoteles aliquanto uberius in libro de modo inquiring φασι δὲ καὶ τὴν ἀγάλματοποιὸν φάσαν κατασκευάζόμενον πρὸς τὴν ἀκροπόλιν Ἀθηναίων, ἣ μέση αὐτῆς τῆς ἀκρόποδος τὸ ἑαυτῆς πρόσωπον ἀντιπρῶτα αὐτῆς, καὶ συνδύσει τὸ ἀγάλματι διαφανοῦς στήθος δημοκρατίας. ἄσπετος αὐτῆς ἐστὶν βάλανος αὐτῆς περιλαβεῖν, ὅς σὺ μὲν ἀγάλμα λύνετε, καὶ συγγείν. hoc est autem et statuariũ fidiã mineruæ in arce statuã fabricasse i cuius scuti medio sui similitudo. ita inclusit faciẽ & statuæ alligauit pspicuo opificio: ut si quispia an ferre uoluisset. tot uniuersã statuã dissolueret: atq; confunderet. Sed ut deos esse nã opinamur deos celestes uocat essentias uel quia

uel quia deos græce latine metus dicitur. quia metuendi sint uel mutatione litteræ ab eo quod græce theos dicitur. accurrendo nomen habens. quod corpora celestia perpetuo sint in cursu: ita namque Plato nam maximus ille opifex cuius nutu reguntur omnia nomine nullo comprehendi potest sicut nequidem mente ulla. at probari facile potest eē numen. nec enim quispiam potest ambigere essentiam esse q̄ quilibet spectat ut lapis est: & lignum & equus: & homo. fateatur & quilibet sensum in esse animal. tangit enim & uidet & audit & olfacit & gustat. uis quoque imaginandi perspicitur ut in araneis: apibus formicis est memoria uelut canibus: & equis. at est etiam inter ista omnia uis quædam melior. Cognoscendi intellectilis. unde artes atque scientiæ. unde cogitatio solers. se in cælum usque attollit. Cum hæc ita esse manifestum sit. necessario aliquid est excellens a quo hæc componuntur neq; enim domus: aut nauis. sine artifice potest fabricari. Cum ergo hæc speciosissime compacta. sine opifice esse non potuerint. & cum hæc omnia temporale habuerint principium. illum opificem. sine tempore ullo esse necesse est & quoniam hæc corruptioni sunt obnoxia. illum opificem omnino temporis expertem atq; incorruptibilem esse necesse est. si igitur quod productum est. est aliquid. est etiam aliud quod antecedit. si est sensus. est aliquid supra sensibile. si est intellectus ac mens. est etiam supra id intelligens atque eminens: & ob hoc deus est. **EX QVO** dictum est mori. Cicero ipse in libro de legibus hic est inquit ille situs uere nam siti dicuntur hi: qui conditi sunt. nec tamen eorum ante sepulchrum est q̄ iusta facta. & corpus cesum. & quod nunc comiter in omnibus sepulti penitus humati dicantur. id erat proprium. tum in iis quos humus iniecta contegerat. eū que morem ius pontificale. Confirmat. nam priusq̄ in eos iniecta gleba est. Locus ille ubi crematum est corpus. nihil habet religionis. iniecta gleba tumulis & humatus & gleba uocatur. adsum atque aduenio Acheronte: ut apud Euripide in Eucuba Polidori loquitur imago.

Η κορυφῶν κρυβῶνα, καὶ σκόρου πύλασ
 λιπῶν, ἰν' ἄδης χεῖρς ὤκτου θεῶν,
 πολὺ σῶρος ἐκείβης παῖς γλυφῆς τῆς κιστέως,
 φελάμον τε παῖδος.

ATQVE Ardua. Idest uix superabili. **SAXIS** pendētibus. Idest præruptis. ac ruinam minantibus. **CALIGO** inferum. Obscuritas inferorum. **NON** poterant mente complecti. Quia sub sensum corporis non cadunt animi. inde homeri tota necyomantia idest mortuorum diuinatio. quia necys. os mortuus & mantia diuinatio. dicitur autem ab aliis psychopopia & psychagogia & necromantia. pro eodem. nicephorus itaq; aiunt igitur inquit græcorum & chaldæorum sapientes. alios quidem demonas esse aerios. alios aquaticos ac marinos. alios tereftres. alios subterranea incolētes. & eorum alios gaudentur nidoribus. alios cruoribus. alios inquinamentis quibusdam. & adhuc alios aliis ideo in oraculis mandasse appollinem. aliis atq; aliis utendum sacrificiis per necyomantias. per hydromantias. aliis per aeromantias & aliis per alias. atq; hæc Apollo in oraculis. quemadmodum inferis in foueam mitendum sanguinem. Cum melle nymphis. nec non uinum apud Homerum Circe Vlyssiem facere iubet. his uerbis.

ἦτοι εἰς ἄδην καπτόντα βόθρον ὀρέξαι ὄσον τε πυγύσιον, εἴθ' ἀκ' εἴθ' ἀμ' αὐτῶν δὲ χολῶ χεῖρας
 παῖσι νεκύεσσιν. πρῶτα μελιρρήϊω, μετέπειτα δὲ ἠδὲ οἴνω. τὸ τρίτον δ' αὐτῶν δὲ π' αὐτῶν δ' ἀλλο-
 φιλτα λυθιῶ παλλίνειν. αὐτὰρ ἐπὶν δὴ χεῖρσι λίσσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν, εἴθ' οἴν' ἀρνηδὸν ῥέξειν, θῆ-
 λλά τε μέλαιναν. αὐτὰρ ἡ εἰς ὄσον δ' ὄσον ἀμείνοσ παρὰ μηδ', ἠδ' ἀμ' αὐτῶν νεκύον ἀμεινιὰ. καὶ
 ῥίω αἰματόσ ἄσον ἵμεν πρὶν τερεσίω πυθέσθαι.

NECROMANTIA faciebat. Idest diuinationes de mortuis. quia necrosmortuus & mantus nates. **AVERNI** lacus. Lucretius.

Principio quod auerna uocantur nomine id ab re

Impositum est: quia sunt auibus contraria cunctis

E regione ea quod loca cum uenere uolantes

Remigio oblitæ pennarum uele remittunt

Præcipesq; cadunt molli ceruice profusæ

In terram si forte ita fert natura locorum

Aut inquam si forte lacus sub tractus auerni

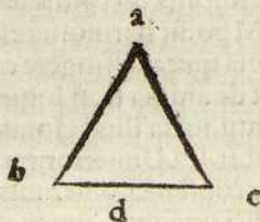
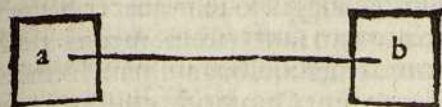
PVLMONum ui. Idest arteria per quã spiritus recipratio. **REVO**care mentem a sensibus. Idest a cogitationẽ abducere a corpore. **AB CON**suetudine. Idest ab eis quã sentire consueuimus. **FER** Erides syrus. Is præceptor fuit Pythagoræ: qui pediculari perit morbo & primus soluta scripsisse perhibetur oratione. **MEO** Regnante gentili. Gentiles inquit ipse in topicis sunt qui inter se eodẽ nomine sunt. non est satis: qui ab ingenuis oriundi sunt. ne id quidẽ satis est: quorũ maiorum nemo seruitutẽ seruiunt ab est etiam nunc: qui capite non sunt diminuisse satis est. nihil enim uideo scauolã pontificẽ ad hanc diffinitionẽ addidisse. **MEO** **RE**gnante gentili. Idest Tullio rege: unde nos ducti. Silius italicus in octauo.

Tullius æratus raptabat in agmina turmas
Regia progenies: & tullo sanguis ab alto
In dolo proh quanta iuuenis quantũq; daturus
Aufoniã in populis uentura in sæcula ciuem
Ille super gangem super ex auditus: & indos
Implebit terras uoce: & furialia bella
Flumine cõpescet linguã: nec deinde relinquet
Par decus eloquio cuiq; sperare nepotum.

Ipse autẽ in bruto uidetur ei accidere sententiã: ut ab alio Marco Tullio uideatur descendere cũ dicit: ut si ego me a Marco Tullio esse dicerẽ: qui Patricius cũ Seruio Sulpitio Consul anno. x. post ex acto reges fuit. **MAGNAM** illã grãciam. Nam magna grãcia olim pars Italiã illa ultima ad ionium pelagus est appellata Ouidius itala nã tellus grãcia maior erat. uenerat Euander magna cũ classe suorũ. uenerat alcides. Clarus uterque genus. **NVLLI** alii docti uiderentur. **Quod** eximius fuerit existimatus. **NISI** **Quod** erat numeris: aut descriptionibus explicandũ. Idest mathematicis demonstrationibus cõprobandũ quã aut numeris: aut figuris solent explicari musica nãq; tota ratio atq; subtilitas rationibus: ac proportionibus numeralibus cõprobatur sicut Astrologia non numeris modo: sed etiã figuris tã solidis q̃ planis ad omnes astroꝝ motus cõprobandos. **AR** Chitã tibi matũq; cognouit illustres sane philosophos mathematica doctrina in primis ingnes ac quia timæi secutus est sententiã de mundi ortu eadẽ fere quã ille disputauit. **Q**UAM cũ istis. Sub audi aliis philosophis. **MACTE** uirtutẽ. Idest magis auctã. Horatius macte uirtute esto inquit. snã dia Catonis. **TERRAM** in medio mundo sitã. Hoc nanq; tã Ptolemæus. in primo magnã constructionis mathematicã: & Cleomedes de modo locutus. & in euclidẽ in phenomenis q̃ multi alii cõprobarunt. **AD** Vniuersi celi cõplexũ. Recte Cicero ad uniuersi celi complexũ dixit: quia si a terra ad omnia celi estrema lineã perducantur omnes erunt æquales: sicut a centro circuli ad circumcurrentẽ lineã. non tamen de omnibus globis. idẽ dici potuerit. Quoniã eorũ alii homo centri. alii eccentri sunt. unde & uagã stellã: quã uoce grãca planeta nuncupatur: modo terris proximã inuehuntur: modo longissime distant: & terra ad lunã globũ puncti uicẽ non habere cõprobatur. **Q**UASi puncti instar obtinere. Recte quasi ob magnitudinẽ: sed ideo puncti instar quod cũ herentes Cælo stellã terra maiores eẽ cõprobentur suspiciẽtibus tamẽ in cælũ nobis puncti tamen uicẽ habere uideãtur & punctũ genere neutro. sicut inter punctũ dicimus. nõ ut hodie barbãre punctus: quod euclides ita diffinit punctũ est cuius pars nulla: q̃q; ibi legendũ non punctũ: sed signũ: quoniã grãce simion non centron legitur. id quod etiã diuus testatur Augustinus de quantitate animã locutus inquit: quod nullã diuisionẽ patiatur punctũ uocatur. Cũ mediũ tenet figurã si autẽ principiũ lineã est: uel lineis aut etiã finis: uel cũ omnino aliqd notat quod sine partibus intelligendũ sit: nec tamen obtineat figurã mediũ signũ dicitur ergo signũ nota sine partibus. est autẽ punctũ nota mediũ figurã tenẽs. significanter ergo Cicero locutus est. inquit quod centron illi uocant: quia grãce centao pungo significat. **VT** **TER**rena & humida. Idest quã e terra & aqua sunt. **SVO** Parte nntu. Idest a natura insito quoniã cũ in rectã lineã. quattuor elemẽta moueantur. terra quã quidẽ & aque a corpora deorsum ad mundi centrũ descẽdunt. Sursum uero subuolant ignis & aer. sua leuitate. **AD** **PARES** angulos in terrã & in mare ferantur. Idest ad angulos

angulos rectos. quē admodum licet perspicere ex fabris murariis cum plōbeum a mī
 sim: quo directum extruant parietem mittendo. ad perpendiculum etenim cadens suo
 pondere angulos rectos facit utrobique. Nā linea recta supra rectā cadens: ut ī diffinitiōi
 bus posuit euclides elementariis. ad ppendiculum angulos utrobique rectos facit. terra
 igit & aqua ex aliena regione in suā: quia graua corpora sunt. ad perpendiculū cadent
 tia angulos utrobique pares facient. sane sciendum est quē admodū Eutotius etiā cōme
 minit a scalonita. cū sit cōmune genus. grauitatis: & leuitatis momentum Aristotelem
 & Prolāmeū timāeum apud Platonē secutos omne momentū dixisse a grauitate fieri.
 & leuitatē. priuationē arbitrariis: id quod a quouis perspici pōt. ex eo quē Ptolāmeus scri
 psit de momentis libro. necnō ex Aristotelis physicis traditionibus. timeoq; Platonis
 ac eorū interpretibus. Archimedes autē in libro equere pontibus centrū momenti pla
 nā figurā esse censuit a quo acōmodatus parallellus. maneat horizonti. quē lingua lati
 na finientem appellamus: duorū aut plurium planorū centrum habente momento nē
 pe grauitatis. a quo statera accōmodata parallellus est horizonti ut sit triangulū. a. b. c.
 in cuius medio. d. a quo parallellus accōmodatus. maneat horizonti. nō dubiū quin
 sint futurā aquā repentes. a. b. c. partes inter se & neutra magis altera. repet ad horizō
 tem similiter autem statera existente. a. b. & accōmodatis ex ipso. a. b. magnitudinibus
 si accōmodatus stater. a. c. æqui repentes habeat partes. parallellus manserit horizonti.
 & per centrum. d. accommodationes. a. b. magnitudinum.

VT Ille superioris. Subaudi mundi & intelliguntur terrenæ & humidæ. SIC Cæ. Id est
 ignea & aerea. RECTis lineis. Quia lineæ ut Aristoteles inquit a Platone sumēs tres
 sunt species. recta: circularis: & quæ & is constat. Appollonius tamen pergeus. quartam
 addit speciem: quæ circa cylindrum. ac sicut omnis. linea diffinitur linea est longitudo
 latitudinis expers: ac linearum inquit geminis aliæ sunt planæ. aliæ sunt solidæ. planæ
 quæ in plano sub intelligentia cadunt. solidæ quæ ex sectione solidæ figuræ aperiunt.
 Nam hyperbolæ de qua mox dicetur. solida esse linea cōprobatur. Coni siquidem li
 nea est. diffinitur autē recta linea hoc modo. linea recta est. quæ ex æquo intra sua pur
 ta includitur. SIVE illi sint animales idem spirabiles. Hoc dicit siue sint ex aere unde
 spiritus: siue flatus. nam & uenti animæ dicuntur quia anenios græce uentus dicit. Ho
 ratius. Impellunt animæ lintea thraciæ: siue igneæ fursum meabunt non in terris mo
 rabuntur. SI VERO aut numerus quidā sit animus. Pythagoras enim numeris cuncta de
 finiens inuenit musicam id est armoniā: & concentum proportionibus constare. nēpe
 tonum in sesqui octaua proportione diatessaron in sesqui tertia. diapende in sesquak
 ra. diapason in dupla. diapason cum diapente tripla: disdiapason in quadrupla: & ani
 mam harmoniam habere quandam: ita etiam uirtutes ad numeros reuocauit. Pruden
 tiam quidem ad unitatem retulit. sicut ad fortitudinem binarium. temperantiā ad tri
 narium iusticiam ad quaternarium. quattuor quoq; animo attribuit. mentem & scien
 tiam: & sensum: nam hunc numerum maxime putauit absolutum. quod ut inquit Ari
 stoteles in problematis in decem proportionibus: quattuor cubi perficiantur: quibus
 pythagorei cuncta constare uoluerunt. inde quaternarum numerum maximum iusiu
 randum esse duxerunt. quod his ipsorum uersibus comprobatur.

ου μα τοῦ α. μ. τρεῖς ψυχὰ πάλιν ὄντας τεξάκτιον
 ὄσα γὰρ αἰεταοῦ φύσεως εἴξω. μα τέχουσα γ

QVOD subtiliter magis quā dilucide dicitur. Subtiliore inquit ratione disputatur. q̄
 perspicue. dinosci possit. AVT quinta illa non nominata: magis q̄ non intellecta natu

ra. Aristotelicā autē dicit diffinitionem: quā enthelechiā appellauit primā. tres supra diximus hoc nomine res appellatas. in formē materiam formā ipsam. & coniunctim materiā cum forma: quemadmodum. Catellus statim natus oculos quidē habet idest materiam cum forma oculi: nec dum tamen uidet. Ergo illā non habet enthelechiā quæ uidentis actus nuncupat: sed ipotētia tū: quod si animā est prima ut ait Aristoteles enthelechia corporis est ergo forma: quod si corporis forma est uitā ipotentia habentis. CVM sit uita in animā: nec sine animā esse possit: quia uita est pp animā: & animā uiuit pp uitā. Cū ergo corpus uitā habeat ipotentia idest animā: hac p hoc formā. est ergo materia informis. ergo ipotentia. quod aut ipotentia: nec dum est: quod nec dum est. quō aliquid habere potest. **HO.** Rum igitur. Idest aut aeris: aut ignis: aut ætheris. At anima corpus non est. nō est hoc aliquid. **NE** Tam uegeta mens. Idest sentiendi uigorem habens. id enim est uegatus. Horatius uegetusq; ad munia surgit. **NE** Cum doluissim quidē unq; uidetur. Quia animam se habere non sentiat. At Aristoteles qui dicit animā inquit. Latari & dolere is eam dicit filare: & texere. affectus ergo corporis non animi est. quod igitur Cicero dicit animū dolere ita intelligendum est. Platonis nec non Aristotelis in ethicis sententia distributus animus est. in partem rationalem. & rationis expertem. rationalis sententia sectu perturbatur. at irrationalis affectibus est obnoxia. De qua hic Cicero intelligit. **EX** **INT**eruallis sonorum. Quæ græci diastemata uocant: quæ ex dissimilibus sunt phthongis. Pares enim phthongi armoniā facere qui possunt: nec tamen omne interuallū harmonia dici potest: quæ fere a tetracordo sumit initium. nempe per diatessaron. **Q**UAM possit harmoniā efficere. Idest quo pacto animum: quem Aristoxenus uocat harmoniā quæat effingere certum est. **C**ANere ipse doceat. Aristoxenum irridet cōmone neq; ut de anima non loquatur. sed id Aristoteli magistro relinquat. oblectetur ipse sane cantu. iuxta illud Horatianum quæ medicorum sunt tractant medici. tractant fabrilis fabri. **I**N Diuiduorum corporum. Atomos dicit: quibus animam Democritus & epicurei constare uoluerunt: quæ omnia ridicula sunt. Quomodo enim corpora indiuidua dici possunt. Cum in diffinitione corporis trina ponantur interualla: quæ omnia in semper diuisibilia diuiduntur. Longitudinem & latitudinem: & crassitudinem. dein de si uita est & Atomis animata erunt omnes atomi. quoniā temere ut ipsi aiunt. sunt omnia. non possunt non esse aliqua inanimata. alioqui corpus animalis fieret quandoq; sine anima. quod si omnes animata. non erit ergo quicquid uacans anima. ergo & lapis: & lignum animata sunt. **LE**uium & rotundorū. Lubrica enim corpora dixerunt. **Q**VI si est hoc quattuor generum. Idest elementorū nempe ignis. aeris. aqua. terra. Hæc duo. Subaudi ignis: & aer. **PR**Onii. Idest decliuus ab eo quod græci dicit πρηνος. **ET** **S**Vpera semper petunt. Quia terra. & aqua medium obtinuerunt: ubi uero non obtineant seruandæ continui causa eo aer transit: ut in terra abditissima. **S**I_NE dissipantur. Subaudi animi. **CR**ASSus hic & concretus aer. Tres siquidem aeris species faciunt physici rarissimum: qui igni coniungitur. mediocrem: qui mediam regionem tenet. concretum qui proximus terræ est. in quem diuus Augustinus super illo uersiculo. dracones & omnes abyssi de apparatu angelorum deiectus & Diabolus. **AR**DOre animi concalescunt. Nam ignis calidus & aridus aer. calidus & humidus: unde tamen istæ qualitates habeant initium ignorari ait Aristoteles. **N**VLLA est celeritas. Nam quid uelocius dici potest: quicquid temporis momento: nō modo cogitatione mundi omnes plagas percurrere: sed etiam cælum scandere: ac eadem uelocitate ad inferna descendere: ergo corpus dici non potest: cuius nulla talis uelocitas. Attendendum uero quod ait nihil est animo. uelocius enim mentem celeritas corpus refert. Quintus curtijs celeritate opus est. qua uelocitatem antecedas **OM**NE celum hoc. Aerem dicit ut Lucretius. quæ generatur in hoc cælo qui dicitur aer. **EX** **AN**ima tenui. idest aere. Paribus ex animatus ponderibus. Idest æquilibrio grauitatis. **Q**U_IBUS astra sustentantur & aluntur. Hoc ex nonnullorum philosophorū sententia quæ etiam Plinius secutus in secundo naturalis historię libro: ut putentur his uaporibus & exalationibus alia sidera. quod ex igni constare putauerint: cui sententiæ aduersantur peripatetici dicentes alia quæ intereant. sidera non interire ideo ne quidem alia. **C**ORPORis facibus inflamati. Spiritus namque corpus est. & is igneus mouit enim cor & a corde per arterias in totum corpus dilabi

tur: quo succenso in sanguine hō febres modo præsertim tertianæ: sed etiam cupiditates insurgunt: ut ira: quæ succensio circa cor sanguinis peribetur. **QVOD** his æmulemur. Hic datuo æmulor coniungitur. Horatius autem cum accusatiuo: pyndarum quæ studet æmulari. **LAXATI** curis sumus. Idest nimis animi anxietatibus defessi. **VT** Spectare aliquid uelimus. Quia omnes homines natura scire desiderant. posuit aut spectare & uisere. quia spectare est oculis obtueri: quod aliquando ad mentem transfertur: unde specula de qua spectamus. specular unde prospicimus speculum in quo imagines obtinemur specillum quod oculis adiungimus: quo facilius spectemus & spectrum imaginem nominamus animo conceptam: uisere autem est ire ut uideas. **CVPIDITAS** ueritatis uisendi. Peculare hoc rationis est ut prius quiescere non possit: quæ uerum peruiderit. nam tum demum quiescit: sicut natura in armonia: & uita in beatitudine. **ORE** ipse locorum. Idest extrema: nam ita totum intuemur. **FACILIOREM** nobis cognitionem rerum celestium. Nam tum corporis nullum erit impedimentum & mens explicatior cuncta longe facilius peruident. **HAEC** enim pulchritudo. Hæc inquit cæli forma fecit ut homines cognitionis cupiditate incenderentur: **CIRCUMFUSI** erant caligine. Duplex caligo fuit in uita. Una quidem aeris circumfusi. Altera uero multitudine cupiditatum corporis mens occupata. **QVI** Hostium ponti uiderunt. Meotidas dicit paludes. **ET EAS** angustias Subaudi abydi & simplegades & cyaneæ petrae. **QVAE** est nominata argo. Fertur prima nauis longa fuisse argo. sunt qui dicant danaida qua danaus ægyptum fratrem fugiens primam nauim fabricasse perhibetur. Argo autem unde argonautæ traditur nominata ab argo phrivi filio phrius enim ex chalciope filia oetæ psitharum regis filios habuit quattuor. argum: chitissarum: mellana & phruntim. Alii autem ab argo artifice argon nauim dictam esse putauerunt. **PELLEM** inauratam arietis. Subaudi qui uexit phrixum & hellen. Strabo tamen ad allegoriam deducens aliter interpretatus est. **OCCEANI** freta illa. Gaditanas dicit angustias: ubi columnæ herculanæ ab illa & calpe. ab illa quidem in aphyrica. calpe uero in europa. **EVROPA** libiamque. Ab europa agenoris filias: sicut libia a libia filia epaphi. **CIRCUMSCRIPTIONEM**. Idest nunquid ab oceano rota aluatur terra necne. **HABITABILES** regiones. Quæ subaudi in zonis temperatis. **PROPTER** uim frigoris. Binæ namque zonæ extremæ quod longissime a sole absint gelu concretæ cultum admittunt nullum. septentrionalis una. australis altera. **AVT CALORIS** uacantes. Idest nimio calore uacua: ut torida habet zona sub æquinoctiali. **NE NUNC** quæ discernimus ea quæ uidemus. Quæ inquit obtuemur oculis istis corporeis non discernimus. **NEQUE** enim est ullus sensus in corpore. Corpus inquit non sentit sed anima. nam tanquam laterna in qua conclusum lumen est corpus: ac ut e corpore lumen eductum clarius est ita & anima cum corpus exuerit tum efficacior ad omnia cognoscenda. **NON** solum physici. Idest philosophi: qui naturæ causas perscrutantur. **A SEDE** animi. Quia ibi animus uidetur insedisse. **NON** eas partes. Idest sensuum membra & quasi instrumenta. **NISI** id agat. Idest nisi sit intenta ei sensui id instrumentum percipere nihil potest. **VT COLOREM**. Oculis. **SAPOREM**. Gustu: qui ex linguæ neruulis. **CALOREM**. Tactu quæ ubique ubi nerui. **ODOREM**. Qui olfactu narium neruulis a cerebro descendētibus. **SOLVM**. Quia auribus per tympanum ubi aer exterior illiditur. Quæ omnia animo representantur. **LIBER** animus. Corpore exutus. **NATURA** fabricata est. Et fabrico & fabricor in eadem significatione dicimus. **TAMEN** terrenis concretisque corporibus. Licet inquit animi patere uirtutes uideantur per corporis instrumenta non tamen perspicue apparent: quod terrena & concreta sint. efficiunt ac sese obiectant quominus apparent. **QUAMUIS** copiose. Quamuis idest quantumcumque. **NONNULLORUM** insolentiam. Idest rerum minorem tractationem. solentiam enim dicimus quam uoce græca præstant **EXULTANTES**. Gestu corporis leticiam ostendentes. **SIPHISICA**. Idest rerum naturalium causas. **ACHERUNTIA** templa. Idest inferna loca. ubi enim numen aliquod ibi templum ueteres esse duxerunt. **HORCHI**. Inferni. licet hoc nomen apud græcos non habeat aspirationem eam tamen apud latinos admisit post c. απο Του ερχου. **LETHEI**. Lethes enim fluius inferni ab obliuione dictus nam αληθη dicitur obliuio. **OBNUBILA**. Vnū est uerbum quod significat nubibus opaca. **NON PVDET** philosophum. Cum hæc sint ridicula non debuit gloriari se hæc ex philosophia didicisse. **CVR** non pythagoræ. Si

cut enim Plato ita & pythagoras animam esse dixit imortalem. PLVrimi contra mittuntur. Subaudi ut animam ostendant imortalem. Capite danatos. Idest uita priuata caput enim pro uita ueteres posuerunt: unde capitale fraudem admittere de edilitio edicto inquit Vlpianus. est tale aliquid delinquere: ut uita puniantur. nam cum uirtus animalis in capite perspicua sit ibi anima esse pleriq; putauerunt. QVAE conformatio. Idest q̄ formam habeat anima in corpore. QVAE nunc recta sunt. Nemo enim sua praecordia. suaq; intestina potest inspicere. EIVS celeritas. Quae naq; tanta uelocitas: ut a terris temporis momento se in caelum transferat. ueluti cogitatione faciat animus. VT Fugiac aciem. Idest oculorum perspectum. HAEC reputet. Idest animo reuoluant. ALIENAE domui. Alienum enim domicilium animi. hoc uidetur corpus quod non sinat quae uelit perficere. QVO monet ut se quisq; noscat. Hoc apud Platonem in philebo adagium est γνωθι σαυτον Idest cognosce teipsum de illis dictum est: qui supra uires suas aliquid moliantur hoc sane unius de septem sapientibus dictum fuisse perhibetur. sunt qui labiis cuiusdam eunuchi fuisse dicant. alii uero cum chilon punctatus esset appollinē. qd na foret optimū respondisse pythiam γνωθι σαυτον. EX Quo illa ratio. Idest argumentatio in faedro explicata: q̄ uerba ut in sexto de re pu. ita hic transtulit Cicero inqt. n. Plato. ἢ ἡ ἀπόδειξις, ἔστι δὲ διανοῖσ μὲν ἀπειροσ, σοφοῖς ἡ ποιη. δὲ οὖν πρῶτον ψυχῆς φύσεως περιθεῖσ τε καὶ ἀνθρωπίνης ἰδύντα, πάθη τε καὶ ἔργα τ' ἀληθεσ νοήσασ. ἀρχὴ ἡ ἀποδείξεως ἡ δὲ ψυχὴ πρῶτον ἀθάνατος. ἢ ἀεικίνητος. ἀθάνατος ἢ ἀμεικνολῶν, καὶ ὑπ' ἀμοκινῶν, παύλον ἔχον κινήσασ, παύλον ἔχει ζωῆς μέτρον δὴ τὸ αὐτὸ κινῶν ἄτε οὐκ ἀπολείπον ἐαυτῶ, ὅτε λήπει κινῶμενον, ἀλλὰ καὶ τοῖσ ἀμοῖσ ὅσα κινεῖται, τοῦτο παρῆν, καὶ ἀρχὴ κινήσεως. ἀρχὴ ἡ ἀρχήνηρον. ὅσ ἀρχῆσ ἢ ἀνάγκη πᾶν τὸ γινῶμενον γίνεσασ. αὐτῶ δὲ μήδ' ὅσ ὁσ. εἰ γὰρ ἐκ τῶ ἀρχῆσ γίνεσασ, οὐκ δὲ ὅσ ἀρχῆσ γίνεσασ. ἐπειδὴ δὲ ἀρχήνητον ὅσ, καὶ ἀδιάφορον αὐτὸ, ἀνάγκη εἶν'. ἀρχῆσ γὰρ δὴ ἀπομοκινῶσ, οὐτε αὐτὴ ὅτε ἐκ τῶ, οὐτε ἀμο ὅσ ἐκείνης κινήσεσ, εἰ πῶρ ὅσ ἀρχῆσ δὲ τὰ πᾶντα γίνεσασ. ὅτε δὴ κινήσεως μὲν ἀρχῆ, τὸ αὐτὸ κινῶν. ὅσασ δὲ ὅτ' ἀπομυσασ, οὐτε γίνεσασ ἀνατόν. ἢ πᾶντα τε δὴ πᾶσ ἄν τε γῆσ συμπεσοῦσ τὸ σῆναι, καὶ μή ποτε αὐτῶσ ἔχειν σῆναι ὅσεν κινήσασ τε γίνεσασ. ἀθανάτου ἡ πεφασμῶσ τ' ὑφ' ἐαυτοῦ κινῶμεν, ψυχῆσ, ὅσασ τε ὅ λόγον ὅσασ αὐτῶν πῆσ λέγασ, ὅσ ἀρχήνησ. πᾶν γὰρ σῶμα, ὅ μὲν ἐξ ὅσεν τὸ κινεῖσασ, ἀψυχῶσ ἢ ὅσ ὅσ δὲ τῶν, αὐτὸ ὅσ αὐτοῦ ἐμψυχῶσ, ὅσ τῶσ ὅσ φῶσεως ψυχῆσ. εἰ δ' ἐστὶ τοῦτ' οὐ ποσ ἔχειν, καὶ ἀλλῶ π' εἶναι τὸ αὐτὸ ἐαυτὸ κινῶν ἢ ψυχῆ ὅσ ἀρχῆσ, ἀρχήνητον τε, καὶ ἀθάνατον, ψυχῆ δὴ εἶναι. περὶ μὲν ἀθανασίας αὐτῶσ, ἰκανῶσ. περὶ ἡ τῶσ ἰδέας αὐτῶσ, ὅσ λεκτέον. οἶον μὲν ὅσ πᾶν τῶ, πᾶν ποσ θεῶσ εἶν' καὶ μακρῶσ διηγῆσεως. ὅσ δὲ ὅσικα ἀνθρωπίνης τε καὶ ἐχθῆροσ. Aduersus hac uerissimā grauissimam & acutissime inuentam a Platone de animae imortalitate argumentationē q̄ sani omnes graeci pariter & latini pl̄i mirifice cōprobarunt. Aristoteles nimiū pterue aduersus p̄ceptorē. Cōnixus ē inire cerramē: ut tñ uideas dū nimio liuore succēdit lixas & calones aduersus cataphractos inducere & pro sagitis pales iaculati multitudine ad enī q̄sq̄liarē p̄stigiāz strofaz obruere oculos posse putauit. ne uerē cereremus: cūq; alioqui soleat argute acuteq; q̄nq; argumenta cōtexere. in hac pte nō magis acutū se ostēdit. q̄ pistillū aut tympanū. qd̄ ut magis elucescat q̄ tandē ista ipsi⁹ sint argumenta dispiciam⁹. Cū igit uenit aīam mot⁹ negare eē principiū assumit sibi q̄ ad eā rem ostēdendā tā faciunt. q̄ si idē uolens ostēdere sumat principiū diametrū q̄drati esse lateri lōgitudine in cōmensurabilē: quorsū. n. ualēt illa ad id cōprobādū: aut oīa q̄ sunt imobilia eē aut oīa moueri: aut aliq̄ ex his moueri: aliq̄ nō moueri. itē si dam⁹ & motū & quietē necesse eē: aut alia semp moueri: & alia nūq̄ moueri: aut oīa simul nūc q̄scere nūc moueri: nec min⁹ oscitās ait nō eē oīa imobilia aspectus ipse testimonio ē: qa sunt quoz motū uidem⁹. rursus nō moueri oīa uisus docet quo ī mota cognoscim⁹ sed nec oīa dicere possum⁹ mō motū pati. mō eē: sine motu. qa sūt quoz p̄petuū motū uidem⁹ ut de celestib⁹ nulla dubitatio ē restat igit: ut sicut aliq̄ semp mouent ita sit aliqd̄ semp imobile. putat Aristoteles ita dormitabūsus se aliquid aduersus Platonē ptulisse quasi siquid sit imobile iam sit rata complexio animā esse imobilem: aut qui dicat animam ex se moueri idem moueri cuncta fateatur. ait deinde nihil esse: quod ex se moueri possit uerum omnia quae moueantur ab alio moueri: q̄ ridicule: q̄ dormitanter hoc p̄fert: qd̄ enim in quaestione positū est citra probationē ullā. sibi ratū assumit qd̄ aīaduertim⁹ plerisq; aliis ī reb⁹ fecisse Aristotelē: p̄ba igit Aristote. nihil ex se moueri: hoc. n. totius

Platonice argumentationis fundamentum est: addit porro multum anxie pariterque inconsiderate nunquam euenire posse: ut unum & idem uno eodemque tempore agat & patiat: mouere autem facere & moueri pati. quasi qui domum aedificet in aedificando non faciat. & dum facit non patiatur laborem atque afficiat suamet cogitatione. quod id mouere & moueri: unum & idem sunt in anima: ut non possis dicere ibi facere & pati: quia cum dicimus ex se moueri dicimus sua uis & potestate ad motum excitari nec aliunde eum habere motum: quod ualeat *τὸ κίνητον* addit etiam nimium puerile & admodum alienum a tanto nomine: quantum apud nonnullos hic philosophus sortitus est si animae inquiens essentia motus esset nunquam quiesceret a motu. nam ignis nunquam frigidus erit. nec glacies unquam sponte calefcet. anima ut quiescat a motu cessat. non igitur animae essentia motus est: quid hoc puerilius uidet Aristoteles se non sentire animam habere: quid. non est quod hoc corpus regat uegetet & conquiescat in corpore cibum & perpetuo humores intemperie teneat appetat salubria: excremetra eiiciat: eo usque ut etiam dormiente corpore non modo ista agat: sed etiam quasi libera sapientissime contendat disputet & alia peragat infinita. ait etiam illud puerile. si anima alius causa motus est sibi esse non potest. quod eiusdem rei. sibi causa non sit quicquam cuius est alii quasi qui medetur medicus: sibi ipsi mederi non queat: & multa alia eiusmodi sunt. quae quilibet secum poterit cogitare. illud quoque constat omne principium inesse rei: cuius est principium. ideo quicquid ab initio suo proficiscitur id in ipso reperit initio. ita caloris initium non potest non calere ignis ipsum de quo calor quis. negauerit calidum: at ignis inquit non sese calefacit cum sit natura calidus: non uidet Aristoteles sibi ipsi aduersam cum haec dicit: nam cum se mouet anima non est inter motum mouentemque distinctio. sed tota ita suo motu mouetur. ut ignis suo calore calefcit: nec possit separari. quod moueat in anima non possunt inquit eadem mitis suis esse. & ideo anima quae initium motus est non moueri ne ex motu motus uideatur preceatur: quae certe de principii producutur: aliquando inter se differere fateamur nunquam tamen esse contraria ut stare & moueri: quod si uerum sit album nigrum: & humor ariditatis & uirtus uicii foret initium hoc natura non patitur. conueniunt tamen aliquando ut motus quo mouet anima & quo mouet caetera. at Plato non dixit. motum esse anima ut perfligator uult Aristoteles. sed mouentem se & caetera & eam motionem ab ipsa anima sumere principium: ut sine autore sit. cur autem fieri non possit ostendat. neque. non potest. cum enim sit in anima nec possit uiuere quicquam nisi per uitam: non poterit esse absque anima donec uiuat: at uita uiuendi principium est: & finis: nec aliunde. sed ex sese: quia ipsa est uita uiuit. ergo & quae in ipsa uita cernuntur tam diu sunt: quam diu uita durat. durat autem a tam diu: quam diu non cessat. non cessat autem rationalis anima etiam sopito corpore ut ex somniis apparet. immortalis ergo: punctum ita lineae principium est ut eius sit terminus non lineam efficiat linea ita principium superficiei ut terminus sit non superficiem faciat. superficies ita principium corporis ut sit terminus non corpus faciat longe secus anima. non enim tantum terminus sed principium faciens motum: & unde motus preceatur sicut nequidem in igni quod calefaciat: & perinde: ut moueat non sibi ipsa tribuit sed essentiae est: ut moueat nugale aliud subnectit argumentum omnis inquiens motus. ad exercitum suum eget instrumento: ut singulae artium usus docet quod si impossibile iudicat animae ad se mouendum esse instrumentum erit impossibile seipsam animam mouere: quis nescit ad motus exercitum tum demum quaeri instrumenta cum aliquid est quod mouet. aliud quod mouetur: in anima uero hoc non est: ut iam dudum disputamus: quippe quod motus eius est in essentia nunquam plane dormitasse hic negari potest Aristotelem: an cum ignis in sua sursum fertur instrumento uidelicet initium aliquo: uel cum terra deorsum fertur: quod si in corporibus haec non desiderantur: quanto minus in anima idem lascioso per similibus si mouetur inquit anima cum reliquis motibus: & de loco in locum mouetur. quod si est motus corpus ingreditur: motus rursus egreditur: idque frequenter hoc fieri non posse uidemus. non igitur anima mouetur: at cum arbores onerent nunquid locum mutant: si locum non mutant: & tamen mouentur augmento: non ergo omnia quae mouentur de loco in locum mouentur. quod si haec corpora non faciunt: quanto magis animam longe praestantiorē facere oportet. Cum haec aiebat Aristoteles forte non sentiebat animam suam esse quae cogitaret. tanto calore exestuans inuidiae & maliuolentiae: ut non sentiret a iam suam haec pro argumentis uerba facere: quae quam sint puerilia quis non uideat: Cogitando quod quantosque animus concipiet motus cumque corpus non nisi accessu animae moueatur. quis negauerit illam moueri addit porro cassa nuce uerba inaniora. nam si anima se mouet inquit necesse est: ut

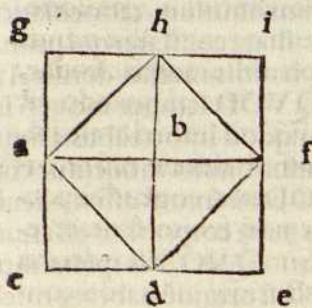
ab aliquo motus genere se moueat: ergo aut in loco se mouet: aut seipsam pariendo se mouet: aut seipsam cōsumendo: aut se augendo: aut se minuēdo: hæc sunt enim inquit motus genera: hæc autē singula quēadmodū possunt fieri requiramus. si in loco se mota nulla est: nam quæcunq; in natura intelligatur linea: quocunq; sine dubio terminat: si ergo p lineā terminatā anima se mouet: nō semper mouet: nā cum ad finem uenerit: & inde rursus in exordiū redierit necesse est intersticiū motus fieri in ipsa pmutatione redeundi: sed nec in orbem rotari potest: quia omnis sphaera circa aliquid immobile quod centron uocamus mouet: si ergo & anima sic mouet aut intra se habeat quod immobile est: & ita fit: ut nō tota moueatur: aut si nō intra se habet sequit aliud nō minus absurdū ut centron foris sit: quod esse nō poterit. Constat ergo ex his ait quod in loco se nō moueat sed si ipsa se parit sequitur ut tandē & esse & nō esse dicamus si uero se ipsa cōsumit nō erit immortalis: quod si se aut auget: aut minuit: eadē simul & maior se & minor reperiet hæc interrogationū tā anxia accumulatio atq; cōgeries de uno eodēq; fonte demanat: quod ratū ac p cōfessio habeat nihil ex se moueri: quod in primis Aristoteli pbando fuerat opinat multitudinem uerborū: tanq; puluere ob oculos iacto se occludere posse oculos: ne uege uideāt: at fallit manu nāq; facile possum hūc arcere puluere: omnia corporis motuū genera perquirat dicat Aristoteles nūquid eius anima cōmouet ad inquirendū quicq; cū cupit cū irascit sentiat ne: moueri sursum uel deorsum: ante uel pone: dextrorsum uel leuorsum: an circulariter: uel mixto & rectilineo: uel circulari: nā hæc sunt corporis motuū genera: quæ ad locum pertinent ad quātitatē aut augmentū & diminutio: sicut ad qualitatem alteratio: at hæc nō sunt motuū genera quæ fere corporis sunt enim animæ suæ & peculiaria motuū genera cogitatio: recordatio: affectus: intelligētia & id genus alia: ut. n. si qs quæ cōueniat asino oia putet homini quoq; cōuenire: grauis sime aberrarit: ita Aristoteles cū de anima loquat nō intelligit se magis de aia q̄ de corpore uerba facere: anima igitur fons motus uocatur: quod cū sit inuisibilis: motū quoq; mente cōcipias necesse est sola: atq; ideo sine principio ac sine fine cui nihil uisibile simile esse potest: ut cum flumini fontem inuenerimus: non sit ut ultra quod queramus ac sicut fontes plerunq; latent ita & anima: exercet itaq; hos suos motus anima: ut ostēdimus non cum corpore quem motum ita naturalem habet & suum: ut ignis calorem & aqua humorem. & glacies frigiditatem: quid ipse animam esse putauerit diffiniendo ostendit Aristoteles: quā sane recte supra ostendimus qui entelechiam primam esse dixit corporis: ut sine corpore iuxta eius diffinitionem non sit. diffinitionem uero illā etiam si uera sit. cui non esse accedendum supra ostendimus debuit facere generalem. at potentissimam reliquit rationalem: Facileq; conuincitur ipsam esse essentiam corporis expertem per se perfectam. cuiq; particulariter subeat contraria. quod entelechia nēpe forma contraria subire non possit quæ particulariter subit anima: nempe uitium & uirtutem: ait porro animam quam entelechiam esse uoluit. esse immobilem per se. moueri autem per accidens nec absurdum esse putat quæ sit immobilis nos mouere. quādo & pulchritudo quæ immobilis sit moueat non utiq; immobile. si igitur corpus per se motū habeat nihil sit alienū ab imobili moueri: at nūc iposibile est imobile ab imobili moueri: unde igitur corpori est moueri nisi ab aia: neq; n. corpus p sese mobile cum ergo putaret primū ortū motus indicare nō primū: sed secundū ostēdit: nā si nō motū moueat. primū secerit motū: sin autē p sese motū alioq; etiā moueat. secundū motū ortus ostendetur: unde igitur primus ortus motionis est corpori: nā quod ait elementa per se se moueri. leuia quidem natura alia: alia uero graua falsum esse de centrobaris ac æque repentibus demonstrauit archimedes. nā si motus sit grauitas & leuitas nunq; sistent graua & leuia: sistent autē cū suū nacta fuerint locū: non ergo grauitas & leuitas causæ sint primæ motionis: sed elementorum qualitates hoc si detur: quo pacto ratiocinari & opinari & iudicare potest. leuitatis & grauitatis esse opera: quod si non horum nequidem elementorum: si non elementorum nequidem ex ipsis corporū: preterea si per accidens anima mouetur: & corpus p sese: non existente anima ex sese corpus mouebitur. si hoc absq; anima: animal erit ridicula hæc sunt dormitātis: ergo fuit id a principio assumere. quod sibi accepit Aristoteles: at nequidē illud uege: quod omne natura motum esse ui moueatur & omne ui magna etiā natura moueat mundus siquidē natura

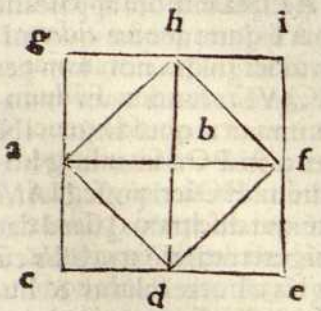
ta motus ui nō mouet: nec siquid naturaliter moueatur. id etiā naturaliter quiescit: qñ
 quidem tam mundus: q̄ sol & luna naturaliter moti naturaliter quiescere non queunt.
 q̄q̄ Aristotelici interpretēs. ineptissimis interpretationibus has strosas: ac nugas nimi-
 um ridicule conantur excusare: quas si recipiamus nihil unq̄ a quo piampetperam di-
 ci poterit: ut si panem dixerint. lapides intelligamus & uinum lignum: philosophi. n.
 suum est ueritatem colere & illos demum. qui sunt cultores ueritatis non sophismata: &
 ineptias consecretantes: sed redeat unde. exiuit oratio: eodem inq̄ modo anima naturali-
 ter mota. naturaliter quiescere non potest. siquidem quies animæ corruptio est: & om-
 nis semper mobilis deniq; quod a principio ambigū. per Aristotelem adhuc manet
 ne utiq; solutum unde corpus contineatur uim habens a natura insitā: ut discipetur. At
 q̄ hęc ut opinor satis hoc tempore ad refellendum Aristotelem ne nos ita uecordes
 pater. ut existimemus animam primam esse entelechiam & immobilem & in corpore
 productam. Macrobius autē inquit his præmissis iam quibus syllogismis. de immortali-
 tate animæ diuersi sectatores Platonis ratiocinantur oportet aperiri: sunt enī qui p̄ gra-
 dus syllogismorum ad unum finem probationis euadant: Certam sibi propositionē se-
 quentis ex antecedentis conclusione facientes apud quos ne priorem. anima ex se mo-
 uetur: quicquid autem ex se mouetur: semper mouetur: igitur anima semper mouetur.
 Secundus ita q̄ nā sunt ex prioris sine. animā semper mouetur quicquid autē semp̄ mo-
 uetur immortale est igitur anima immortalis est & ita in duobus syllogismis duæ res pro-
 bantur. id est & semp̄ moueri aiām. ut in priore. & esse immortalem: ut colligitur de secu-
 do. Alii uero usq; ad tertiū gradum: ita argumentando procedunt: anima ex se mouet:
 quod autē ex se mouetur: principium motus est. igitur anima principium motus est. Rur-
 sus ex hac conclusione nascitur propositio: anima principium motus est: quod autē princi-
 pium motus est: natum non est: igitur anima nata non est. Tertio loco. anima nata nō
 est: quod natum non est immortale est. igitur anima immortalis est: alii uero oēm ratioci-
 nationem suā in unius syllogismi compendium redigere: anima ex se mouetur: quod ex
 se mouetur principium motus est. quod autem principium motus est: natum nō est: qđ na-
 tum non est: immortale est: igitur anima immortalis est: sed harum omnium ratiocinatio-
 num apud eum potest postrema conclusio de animæ immortalitate constare: qui primā
 propositionē id est ex se moueri animam non refellit. Sycophantiis merito derisus Ari-
 stotelicis superem. ut iam ad Ciceronis uerba ueniamus. **QVOD** semper mouet. id
 æternum est. Alchmaeon ideo immortalem esse dixit animam: quod immortalibus a simu-
 letur: quandoquidem ei sit insitū semper moueri: sicut & diuina omnia mouentur con-
 tinue. Luna. Sol. reliquæ stellæ: & cælum uniuersum. **QVOD** autē motū affert alicui.
 quodq; ipsum agitur alicunde. Velut corpora nostra aliis nāq; corporibus afferunt
 motū. eadēq; ab anima mouentur ut paulo ante ostendimus. **QVOD** se ipsum mo-
 uet. Vel ut animus noster. **PRINCIPII** autē nulla est origo. Nā si originē habeat princi-
 pium iure dici non potest nisi ab usine ueluti medicinæ principia dicimus humores nos-
 se: quibus constant corpora: at hiphysiologiæ sunt fines. supra quos alia p̄ quireda prin-
 cipia. ita perspectiue principia: ut in analiticis posterioribus recte admonet Aristoteles:
 sunt geometriæ fines. perspectius enim: docet cur eminus spectata. minora appareant
 quo minus autem maiora docendo a maiore angulo maiora uideri: ut quæ quo mi-
 nus spectantur. ex maiore angulo spectari. Cur autem maior sit angulus: non iam per-
 spectius: sed geometres docet. **IN ANIMUM** est enim. Id est carens anima nam mun-
 dana omnia. quæ mouentur: si non a sua a mundana certe animam mouebuntur. **IN**
ESSE animis hominum diuina quædā. Quin enim diffiteri potest tot in animis ho-
 minū elucentibus disciplinis tanta rerum cognitione: sine diuinitate fieri posse. **NAM**
 sanguinē bilē. Humores corporis tāgit. quattuor per bilē enim tam atram q̄ flauā dat
 intelligi. Hi nāq; humores quattuor cū elemētis quattuor: habent rationē atra bilis cū
 terra arida & frigida: pituita cū aqua frigida & humida: sanguis cū aere calidus & hu-
 midus: flauabilis cū igne calida & arida: nec sunt plures tam & si differentiæ uideant
 aliqua in colorib; spissitudine & raritate. **PITUITA** Vero dicit. q̄ græca uoce flegma no-
 minamus. **QVAM** uitis q̄ arboris. Hęc enim animamque habent. quia uiuunt uita
 siquidem in anima est. sed abest diuinitas: quæ hominis sanctum animæ tributa est.
HABET primum memoriā. Hęc sane duplex est. quēadmodū Aristoteles recte dixit.

ἡ μνησὶς καὶ ἀνάμνησις. ἣ nos possimus interpretari de memoria & recordatione: ut memoria quidē omnia sit animalium: recordatio autē hoīs dumtaxat: quippe quæ obliterata sunt excideruntq; per imagines reuocat. PLATO recordatione esse uult uitæ superioris. Hæc Aristoteles. ἀνάμνησις uocat. ἣ Aristoteles: ut solet aduersari Platoni: oēs intendit neruos: ut ostendat nihil intelligentia esse: quod prius nō fuerit in sensu. animāq; tanq; rasam tabulā in qua nihil pictum. sed de Aristotele mox nūc quod instat perscrutemur. PVSIONem quendā Socrates interrogat quædā Geometrica de dimensione quadrati. Socrates de uirtute disputans in menone: seruū inducit mēnonis interrogatū respondentē. ita ut theoremata quoddā inueniat quod prius ignorarat a diametro in quā. quā latine dimetientē appellamus: quadrati describentē quadratum: quod duplū est. cuius est diameter. demonstratio autē hoc innitit mō: describit quadratū. a. b. c. d. agitq; diagoniū: siue ut uetustissimi loquebant diametrū. a. d. describitq; ex. b. d. latere quadratū. b. f. d. e. & ex. a. d. quadratū alterū. a. b. g. h. & ex. b. h. alterū b. f. h. i. certū igitur est quodlibet latus equale esse ipsius. a. b. c. d. quadrati & alteri quadrati. b. f. d. e. similiter rursus æquales est etiā. a. b. g. h. ipsi. b. f. h. i. ac ut paucis colligā circa primū quadratū gnomonē circūfondit. & annectit reliquis quadratis diagonios: siue diametros. a. i. o. igitur primā. h. a. h. f. f. d. non dubiū quin. c. e. g. i. quadratū quadruplum sit ipsius. a. b. c. d. tria. n. ipsius æqualia circumfusa sunt. quattuor igit cū sint æqualia uni quadrupla sunt ipsius. id nāq; confessus est euidētia ipsa seruus: & quoniā diameteri descripto quadrato quattuor. sunt eiusmodi: ut singula in bina triangula æqualia. per diagonia secent. quod omnis quadrilateræ figuræ dimetricus: siue diameter in bina partes æquales faciat triangula. quodlibet igitur octo trianguloꝝ æquale est cuilibet reliquoꝝ: & perinde. c. e. g. i. quadratū duplū est. ipsius. a. d. f. h. Cōprehendit nāq; alia quattuor quadrata. atqui. c. e. g. i. quadratū: quod descripsit ab. a. d. diametro duplū est ipsius. a. b. c. d. quadrati: quod oportuit demonstrasse. Hoc nempe mō Socrates interrogando ostendit seruū per se se ista cognoscere: quæ antea ignorarat: ut ex eis q̄ confessus esset euidētissime ostenderet: quod erat in quæstione positū. PVSIONē. Senium Mēnonis dicit: qui apud Platonē in menone a Socrate interrogatur quō metiri quadratū. Conueniat: & q̄ p̄portione quadratū habeat ad quadratū: uerūtamē qm̄ de linea sit mentio: q̄ quadratū in bina diuidit triangula æqualia. dubiū est an Cicero dimensionē illā noīant. nā ut a iunioribus ea diagoniū noīatur. ita a priscis ad aristotelica. & platonica usq; tēpora. & aliquanto post est diameter appellata. ea latine dimentēs a Plinio potuit dimēsiō a Cicerōe nominari. AD Ea sic ille respōdit. Respōdeo tibi dicimus utpote interroganti & respōdeo ad tua uerba. Interrogo autē te de hac re: & interrogo te hæc rem ut hic

Cicero dixit pusionē quendā Socrates iterrogat qdā geometrica. QVO excessit euita. Cū in carcere ab iprobis exhibitā iudicibus ebibit cicutā. REMINISCēdo recognosce-

re. Connititur Aristoteles eā Platonis refellere sniam: sed frustra ait. n. aiātū esse tanq; planā rasamq; tabellās: in q̄ nihil notatū sit quādoquidē a sensibus putat oīa perdiscere nihil. n. inquit est in intellectu: quin prius fuerit in sensib: multa certe sunt ī intellectu: q̄ sub sensum nullo mō cadere possunt. nā cum punctū sit cuius pars nulla: & linea longitudo sine longitudine in materia nulla eē potuerint si quidē data omni materia ī qua punctū uel linea sit ea erit diuisibilis in semp diuisibilia. ergo sensum uisus effugiet. nō ergo ī sensu & tamē in intellectu. qui excusare Aristotelicā uoluerē sycophantiā. sensum interiorē dixerunt uoluisse Aristotelē intelligi: qui si id uoluisset: ut alia solet consimilia apuisset: uerū ne ita recte. nā & bruta aialia fantasia nō carent. ut & ipse autor est Aristoteles: & sine Aristotele res ipsa declarat: nec tñ ista in brutoz aialia fantasia esse possunt. ergo sunt intellectus præcipua. præterea ut supra Aristotelis uerbis in libris de animalibus patefecimus: diuinitas in

nitas in nobis est: quæ certe intellectus ipso confitente: quod diuinus intellectus est. quo
 nã pacto arrassus & nudus oïum rex est. repugnant enim inter se: ut nudus sit & diui-
 nus. quod. n. diuinũ. id supra alia sapit: quæ diuina nõ sunt. sapit ergo intellectus mul-
 ta & nihil sapit: quod ridiculũ est. Item intellectus natura est ea que uis ut intelligat alio
 quin nõ est intellectus. natura ergo intelligens nihil intelligit. item sensus tanq̃ fenestras
 sunt animi: nã nisi adsit intetio animi. qđ multis de causis pöt accidere sensus nõ fenci
 unt: ut cũ trãseunt nõ prãuidemus. loquentẽ nõ audimus. Cũ tñ ad oculos. imago p
 uenerit & sonus ad aures ut manifestũ sit ipsos nõ sentire: sed animũ. qđ ergo p se nõ
 sentit. plus sentit uel oïno sentit qđ p se sentit. qđ dictu absurdũ est atq; cogitatu. faces-
 sant ergo demũ. ista in Platonẽ Aristotelicã sicophãtia. At Plato ut animã diceret re-
 cordari nõ discere. quippe qđ rex oïum in sese fixas hẽat imagines cũ motus est: qđ ui-
 dit uiuere lõge esse pstantius: qđ nõ uiuere: at q uita ipsa aia est: & pp animã corporibus
 ergo corpora animis lõge inferiora. qđ porro nobilius & pstantius id imperat inferio-
 ri: & qa natura & ui plus pöt. qđ minus potest id ei substernit ad præscriptũq; potioris
 agit. ergo corpus ad pscriptũ animi. ante ergo aius: qđ corpus: qa ante hõ q uestis ipsius.
 si ante aia qđ corpus oportuit ipsam & diuinitate & reliquis uirtutib' esse instrua recte
 igit Plato & ante corpus fuisse utpote nobiliore & p se munita: utpote diuinam uirtuti
 bus putauit oibus. **Q V A S** εὐνοιασ uocat. Ut hic Cicero notiones: ita in topicis est i
 terptatus. fit. n. ab εὐ ppositioẽ qđ in a nostris dicit & εὐοος mens. nihil. n. ille putat eẽ
 qđ oriat & intereat nepe qm̃ forma unicuiq; rei det nomẽ. & cũ eadẽ materia tã diuer-
 sas suscipiat formas nihil te putauit qđ creatur & intereat. qa tam mutabile est: ut certũ
 nomẽ nõ habeat. **I D** qđ solũ esse qđ semp tale sit qualẽ ideam appellat ille speciem nos
 materiã siqdẽ a forma nomẽ hẽt. forma uero ut Plato uoluit idea ab eo noiata i diuina
 mente: uel ut alii ac Porphyrius in udis purisq; intellectib' posita est. semp eadẽ qđ diuina p
 uidetia uariã accedit materiã eiq; nomẽ attribuit. Arist. aut utpote tot' dedit' sensibus
 uelut etiã epicurus nullã sepatã ab indiuiduis putat speciẽ: sed eã i ipsis custodiri semp
 ternã. qpe q mudi nullũ horũ & ne qđẽ interitũ facit: ut semp spẽs fuisse ac fore credat
 ac si detur: ut idiuidua speciei alicui' intereãt. speciẽq; ipam interire existimat: qđ opinio
 qđ explodẽda multi plurib' demõstrarunt argumentis. **C O R P O R E** inclusus agnoscere.
 In quo tanq̃ in laterna inclusus eluceat animus: ac ut laternarũ aliarũ magis aliarũ minus
 opacarũ sunt: ita corporum alia magis apta alia minus ad uirtutes animi patefaciendas.
 obex ergo animi corpus. **A D M I R A T I O** tollitur. Idest aufertur. nã tollere aliquando est
 se sublimẽ facere. Virgilius tollit se quadrupes. Idest erigit. **P E R T U R B A T U M** domiciliũ.
 Corpus siquidem multis succubit pturbationibus. **N I H I L** aliud est discere nisi recor-
 dari. Ideo edisco memoria cõplector significat: ut cũ ait Quintilianus cogendos pue-
 ros ut multa ediscãt: sicut dedisco obliuiscor. Martialis dedit pacẽ subito feritate re-
 uersa. quãta nec libicis debuit esse iugis. **Q V A N T A** memoria Simonides. Hic e decem
 lyricis poetis unus eximius hieroni regi siracusano multũ dilectus: qui illius noti con-
 uitiũ sedes discubentiũ tenaci ptulit memoria. **Q V A E** fit illa uis. Subaudi animã ad
 recordandũ tot tatarũq; disciplinarũ diuerticula. **C V M** iurare esse diuinũ. Quid ni? si
 diuina facit opera. cur nõ diuinus aius hẽat. ab opere. n. uniuscuiusq; qđlibet cogno-
 scimus. **S I Q** Vid sit hoc nõ uides. Idest an ætherea an aëria. **A T** quale sit uides. Hoc
 Idest uitia: uirtutes artes: atque sciẽtias: qđ ai qualitatẽ indicãt. **A T** q̃tum pfecto uides.
 est qđ uirtutes qđ uitia sint artes atq; disciplinarũ cernere nõ possis. uides tñ q̃ta sint in aia:
 q̃tũ ingeniũ: q̃ta memoria uel hmõĩ aliud: qđ pspicue cõpeat. **Q V I**. n. fundus. Fũdus
 aliqñ ager qđ sit fundamentũ redituũ. quãdoq; de uase di pars ima: ut a qbusdã gene-
 re neutro fundũ. nã funda istrumentũ est unde fundi bulatores dicti. **P O S S I T** effinge-
 re. Idest effigiẽ facere. **I N**uestigat occulta. Idest igẽio scrutat latetia. **H O I E S** cõgregauit
 Visũ. n. est ipũ Cicerõĩ i prio rh etorico: de inetiõẽ fuisse sapiẽtẽ: qui discipulos p suas
 hoies faciũdia psuaserit urbes cõdere: qđ hoies icolerẽt ianib' cigerẽt: legib' sancirẽt: &
 cõsiliis cõfirmarẽt. **Q V I** sonos uocis. i. rex uocabula. **P A V C I S** lra: notis Pauca siqdẽ
 sũt lra: elemẽta. qb' oẽs. prfus cõstãt ofones. lras igit ex phenicia in graciã a cadmo il-
 las Herod. iudas Pli. Taci. Luca. Rufus fest' & plariq; alii mẽoria: pdiderũt: ueq; alii
 apđ ægyptios primũ cõpertas q p figuras aialiũ prio mẽtis sensus effingere soliti erãt:

uelut hodie durant in mathematicis p̄sertim astrologiæ ei⁹ rei aliquæ reliquiæ. deinde apud ipsos Mercuriū litteras phibent inuenisse: alii syrios putāt. Epigenes aut̄ babylorem fuisse cecropē athaniēsem. Alii linū thebanū. Alii troianis tpibus palamedē arginū sexdecim lias inuenisse: alii q̄tuor m̄ addidisse. ζ. ξ. η. ω. simonidē chium totidē hoc stoteles aut̄ decē & octo priscas fuisse tradit. In latinū uero pelasgos attulisse. Cōplures ferunt: tacitus refert ad hetrusios ab corinthio demaratho peruenisse: ab origines at̄ ab Euandro didicisse. at̄ diuus martyr Cyprianus Saturnū in latinum eas primū tulisse: ac i primere docuisse postea aliquot a quibusdā additæ sunt & postremo claudius tres adiecit q̄ usu ip̄eritante post obliteratæ sunt uel taciti tpibus. AVT errantiū stellarū mot⁹. Errantes stellas uocat q̄ erones a quibusdā dicunt a græcis planetæ: quorū motus multiplices a motu quidē primi mobilis totius mundi conuersione una ab ortu in occasum & rursus i ortū intra spaciū uiginti & quattuor horarū. motu aut̄ planetarū suo ab occasu in ortū. motu quoq; æquātis & eccentrici necnō epicycli. & corporis ipsi⁹ planetæ p̄ latitudinē signiferi. CVR sus. Quia mō celerius ire uident ob eccētri terræ p̄pingtatē: mō tardius ob distātiā a terra mō dirigi. cū sublimia perūt: mō repedare cū abiūt epicyclū. mō stare cū attollunt in sublime. PROgressiōes. Ab occasu i ortū. INstitiōes cū iistere uidēt. i. obfirmari & e duab⁹ unā facere stationē: siue matutinā: siue uespertinā. nā a sistēdo factū. Sisto ueteres stiti supinū stitū: un̄ stitio. M. Cato cōtra Tiberiū: qd̄ i uadi moniū capite obuoluto stitisses. dictū stitisses: qd̄ sisterat uadimonium: ut ueteres sunt i terprati litteratores. Qui fruges. Vt ceres. A Q Vib⁹. Subaudi maiorib⁹ inuentoribusq; AD Elegātiora defluximus. Id est acceptabilis fecimus meliora. EX Tempata uarietate & natura sonorū. Mira sonorū uocūq; uarietas. De qua ipse de natura deorū: autiq; itē est admirabile quoddā artificiosumq; iudiciū: quo iudicat & in uocis & tibiariūq; & nex uorū cantib⁹ uarietas sonorū interualla distinctio: & uocis genera p̄ multa. canorū. fuscū leue: asperū: graue: acutū flexibile: durū: q̄ hoīum solū auribus iudicant. est & alia uarietas a Plinio in Luscinia uoce obseruata his uerbis deinde in una p̄fecte musica scia modulatus editur sonus: & nūc cōtinuo spū trahit in longū. nūc uariat inflexo nūc distinctiuit cōciso: copulat itorto. p̄mitur. reuocat: infuscat. ex inopinatu. interdū & secū ipsa murmurat: plenus. grauis. acutus. creber extentus ubi uisum est uibras sūm⁹: medius: imus breuiterq; oīa tā paruulis i faucib⁹ q̄ tot exquisitis tibiae tormētis ars hoīum excogitauit. QVAE sunt infixæ i certis locis. Id est i firmamēto octauorū globo: q̄ signa cōstituunt signiferi duodecim: & extra signiferū alia. VOCabulo errātia. Vetusissimi enī Cū planetas mō festinātius ire: mō tardius: mō stare perspicerēt errātiū uocabulo noīa uerunt: at̄ posteriores uocabulū quidē nō imutarunt: sed rem diligentius obseruauerunt uideri quidē stare cū atrollunt. uel cū deprimunt in epicyclis statione prima & secūda: & repedare cognouerunt. i. ab ortu i occasum ferri ac p̄ latitudinē meare significari certis statiq; temporibus. QVINq; errātiū motus. cū solis lunæq; fecisset mentionē subiūgit qnq; errantiū mot⁹. qd̄ tā solēq; lunā neqdē Ptolæmeus in cōstructione mathematica inter errātes stellas posuerit. Cur at̄ id nō fecerit theon alexādrinus: eius docet iterpres Idē quoq; pappus in signis mathematicus qd̄ nō repedēt sol & luna: neq; stationes faciāt sol quidē qd̄ careat epicyclo luna uero ob celeritatē. IN Timeo Platōis. Vbi thimeus disputare iducit de mōdi opificio. MONDū ædificauit deus. Nā Plato ortū mōdi a deo dixit. Aristo. aut̄: ut se Platoni opponat in cūctis oēs neruos itendit. ut ostēdat mondū ortu carere: cuius sycophātiā ut multi ita nos quoq; refellimus. DISSimillimos motus. Subaudi planetarū: quos memorauimus tardiores: & celeriores uideri p̄ globos mundo excentros. VNA regeret cōuersio. Id est mot⁹ unus primi mobilis: q̄ ab ortu in occasum oēs secū interiores uertēdo globos. NE IN sphaera qdē. A græcis sphaera a nostris globus dici solet: sphaera inq; Higinius ē species qdā in rotūdo cōformata oibus ex partibus æqualis apparens unde circuli finiuntur. huius aut̄ neq; exitus neq; initiū pōt diffiniri ideo quod in rotundo omnes tractus & initia & exitus significari possunt hāc Euclides ita diffinit *σφαῖρά ἐστιν, ὅταν ἡ μικροκλίξ μονόσφαιρος τῆς διαμέτρου, περὶ κεντρῶν ἢ ἡ μικροκλίξ, εἰς τὸ αὐτὸ πάλιν ἀποκτασθεῖ, ὅθεν ἡ ῥαξ φέρει ὅταν ἢ περιληφθεῖ ἡ χῆμα.* Theodosius autem. & heron alexandrinus hoc modo diffiniunt: *σφαῖρά ἐστι χῆμα*

σφαιρα δὲ χημα σφαιρον, ὑπο μίας ἐπιφανείας περιεχόμενον. πρὸς ἡὸ ἀφ' οὗ σι μείζων τῶν οἰ-
 κῶν, ἢ μέσων τῶν χηματων κειμένων, πόσαι αὖ πρὸς τῆσσι δὴθεῖαι, ἴσθαι ἀλλήλαισιν εἰσίν. ἢ
 χημα σφαιρον, ἀκρῶς στρογγύλον. ὥστε ἐκ τῆσ μέσων πάντη, ἴσθαι ἔχει τὰς ἀπρῶσσι. ὅταν γὰρ
 ἡμικυκλῖς κενῶσσι τῆσ διαμέτρῳ, περιεχῶσ τὸ ἡμικύκλιον, εἰς τὰς δὲ πάλιν ἀποκτασθῆ,
 ἢ μὲν προμῆθῃ ἐπιφανεία ὑπὸ τῆσ τοῦ ἡμικυκλῖς περιδρείας, σφαιρικῇ ἐπιφανεία καλεῖται.
 ἢ δὲ περιληφθῆν σφαιρον χημα, σφαιρα. Ab eo quod est sphaera fiunt derivationes multae
 ut spheroma. spheriū foliū platani: & spherō terloze. alia quoq; deriuata. ut Plinius in
 duodecimo naturalis historiae uolumine de nardo locutus inquit. folia diuifere ad no-
 uam amplitudinē quod adospherō uocatur maioribus siclis. xxx. quod minore folio
 est mesosphere appellatur emitur. lx. laudatissimum microspherū e minimis foliū præ-
 ciumq; eius. lxxv. spherā ut quidā perlubent Atlas libiae filius qui dicitur astrologiā in-
 uenisse: ut alii ægyptii. ut alii asirii: ut alii Milesius inuenit Anaximander. SINE celesti
 aliquo mentis instinctu. Democritus enim necnon Plato & Cicero de oratore necnon
 pro archia diuino quodam aflari putauit spiritu poetas idq; Aristoteles in flegidio poe-
 ta fuisse ostendit. SON Antem uerbis uberibusq; sententiis. Grandiloquiū Cicero dicē
 di genus tangit in quo hæc omnia ueluti in oratore ipse pluribus ostēdit uerbis. nā id
 a paucis cōmode tractari potest ueluti & Homerus ait ulixi parem potuisse in dicendo
 inueniri neminē. cui hoc genus attribuit. PHILO sophia oīum mater artiū. Philosophi
 am Cicero dicit quā ante pythagorā oēs sophiā id est sapientiā nominabant: quā Ari-
 stoteles in metaphisicis fontē rege oīum quæ sub mentē cadunt dicit. Idē proclus in eu-
 clidem. Idē Iāblicus & Bruntinus: & Theon dixere: unde phisiologia mathematicæq;
 quattuor: ac reliquæ profluunt disciplinæ. DE Inde ad ius hominū. Ius ut Pōponius in-
 quit de iusticia & iure naturale est quod oīa aīalia natura docuit gētiū: quod apud oēs
 gentes custoditur. ciuile uero quod populus sanxit Romanus hic Cicero ius hominū
 intelligit iusticiā. nā subiungit modestiā: quā aliquando tēperantiā uocat deinde ma-
 gnitudinē animi per quā fortitudinē accipimus. ex his nāq; uirtutibus iusticia inq; tē-
 perantia: & fortitudine reliquæ uirtutes emanant. siquidē prudentia: ut Plato & Aristo-
 teles confessi sunt oīum maior uirtutū est & de parte nascens rationali: ut reliquæ de
 parte ratiōis. EX Parte supera. Cælestia. INFERA. Humana. PRIMA. Primas causas deū
 materiam & ideas iuxta platonem. VLTIMA. Indiuidua: ut anniū aīaliū: ita hoīnū: &
 stirpiū & herbarū reliquorūq;. MEDIA. Quæ sunt inter principia & indiuidua: ut ele-
 mēta quattuor. NON enim ambrosia deos aut nectare. Ambrosium immortale dicunt
 græci. unde Homerus.

Ἀμβροσία δ' ἀρ' ἄ χαρταί ἐπερρώσαντο ἀνάντος,
 κρῆτος ἀπ' ἀθανάτοιο.

A quo Virgilius. Ambrosiæque comæ: diuinum uerticem odorem spirauere: est: & am-
 brosia frutex de qua diascorides. ἀμβροσία. οἱ δὲ βόζω. οἱ δὲ ἀρτεμισία. Ρωμαῖοι, καὶ πρῶμ
 σιλβάπικουμ. οἱ δὲ, ἀπρῶμ ρούσικουμ. Αἰγυπτιοί, μεσῶ θαμνίσκουσ δὲσι τελαπίθαμοσ τὸ ὕψος, ὡ
 λυκαῖος. Φύλλα ἔχων περὶ πύκνυ βολύω τῆσ καυλοῦ μικρὰ, ὡσπηχόνσ. τὰ δὲ καυλία, περι-
 πλεα σπερματιῶν ἐκόντων βόζω Αἰοῖσ μινδὲ σπυτε ἀνθούσι. τῆσ σμῆ μινσ κῶδης, ἢ δέτα. ἢ δὲ εἰ
 λα, λεπτή, διαπίθαμοσ. κατὰ πλέκεται δὲ σὺ καππαδικὰ τῆσ σφαίροισ. δὴ αμιν δὲ ἔχει
 σιλπυλῶ τ' ἐπιφθρομῶν, ἢ ἀκρῶσικῆν, κατὰ πλεασαμῶν σφῶσαν. At poetæ de cor-
 nu altero capræ amalthææ quæ Ionē infantē aluisse fingit aiunt ambrosiā effluxisse de
 altero nectar nēpe ut hoc cibo: illo potu alleret ex quodā esse deorū uinū rati idq; ne-
 ctar quidem & nostris antiquis grāmaticis latine murrinā a græcis nectar dici putau-
 re: alii quod barbaro uocabulo hodie elisir. resolui nāq; posse rentur elemēta in sua hy-
 postalim materiā in quā primā qualitibus expertē quæq; sit ad omnes idonea excipi-
 endas subeundasq; qualitates: ut cui primo adhaerit: eius subeat formā: inde si ab hoīe
 assumat spiritus & uiuacis naturalisq; humoris formā admittere ac incolumē ab omni
 ægritudine q̄diu assumatur custodire. indeq; Metella transmutare: tanta sollicitudine
 inquirūt alchimiſtæ uulgo nominati nihil æq; q̄ hoc perquirūt ut auro affluant. AVT
 iuuetate. Id est hebræ q̄ filia Iunonis fuisse phibet. NEC Homez audio. Qui Ganimedē
 a diis raptū ait pp formam. Homerus sane in hymno aduenerē. his uerbis id ostedit.

Ἡτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητιέτα Ζῆυσ.
 Ἡρπεσ' ἐόν δ' ἔχ' ἡλίοσ, ἴδ' ἀθανάτοισι μετείη.

καὶ τὸ Διὸς ἠεὶ τὰ δῶμα θεοῖς ἄδι' οἶνον ἔδδεν.
 Θάωμα ἰδέειν πολὺ τεσσά τε πῦλ' οὐδ' ἀθανάτοισι.
 Τρώα δ' ἔειπε χθόνιος τέκετο Τρώεσσι ἀνὰ κτλ.
 Τρώος δ' αὖ δέει παλῶδες ἀμύμονος ἕζετόντο,
 Ἰλῶς τ' Ἀσπίρακός τε, κ' αἰτίθεος Γανυμήδης
 οὐδ' κ' ἠέμιον γέγερον θνητῶν ἀνθρώπων.
 τὸν κ' ἀνείλεον θεοὶ Διὶ οἶνον ἔδδεν
 καὶ μέος εἶνεκα οἶο, ἢ ἄθανάτοισι μετρή.

(Et Illiade)

Xenophon tamen in symphosio ait ganimedem non corporis: sed animi causa sublatum dici propterea quod nomen ipsum cum Homero id testatur γένυται namque oblectatur significat: ut ex animi sapientia dilectus uidetur. ita enim Xenophon inquit. καὶ ἐγὼ ἢ Φημί κ' ἢ Γανυμήδην ἔσωματος, ἀλλὰ ψυχῆς ἀνεκα ὑπὸ Διὸς εἰς ὄλυμπον ἀνεκλήθηται. μαρτυρεῖ ἢ κ' ἢ ἰστομα αὐτοῦ. ἔστι μὲν γὰρ δὴ ἄνθρωπος ἢ οὐκ ἄνθρωπος. γένυται δ' ἀκούων. ἔστι ἢ φραζέται, ὅτι ἦδε τὰ δ' ἀκούων. ἔστι ἢ ἄλλο. ἴστω πυκνὰ φρεσὶ μῆδεα εἰδώς. ἔστι δ' αὖ λέγει, σφά φρεσὶ βουλεύματα εἰδώς. ἔστι ἢ ἰστομα φροδῶν τούτων, οὐχ ἠδ' ἰστοματος ὀνομαδεῖσ' ὁ γανυμήδης, ἀλλ' ἠδ' ἰστοματων ἀθεοῖς τε τήμηται. Ganimedes autē a latinis catamitus dicitur Plautus in menegmis. dic mihi nunquid tu uidisti tabulā pictā in pariete ubi aquila catamitū raperet: aut ubi uenus adonim. NON IVta causa cur laumedonti tanta fieret iniuria. Cicero laumedontem p troe posuit. nā necdū laumedon natus. ut ex homericis uersibus ostensum est. uerū solet hoc frequenter facere Cicero ut noībus abutatur ppiis. ne tā parux rei multū uideatur esse sollicitus ueluti in libro de gloria. Hic situs est uita iāpriedem lumina linquens: Qui quondā hectoreo percussus concidit ense. Fabitur hoc ali quis mea semper gloria uiuet. Ajax cū hectore congregiendi depugnandi causa agit ut sepeliatur si sit forte uictus declaratq; se uelle ut suū tumultum multis etiam post seculis pretereuntes sic loquantur sed hectora Cicero pro aiace posuit uersus homerici sunt.

Λιποδὸς μὲν γὰρ δὴ σὺν μα πάλαι κ' ἔτα τε θνητῶτος,
 οὐδ' ἄρ' ἰστέοντα κατέκτανε Φαίδιμος ἐκτωρ,
 οὐδ' πτε τις δ' ἔειπε, πόδ' ἔμειν κλέος ἔπ' ὅλ' ἔτα.

non est autē quod Aulus gelius miretur hunc locū a tyrone saltē non fuisse mendatū emendantur siquidē errores non uirtutes. Putauit enim Cicero hanc uirtutē esse ut in re tenuissima Imemor uideret eo usq; ut emendari cupierit. qd' & Quintilianus quoq; in dicendi uirtutibus sentit ut cū cererē dixisset pro diana: emendatas dixit recte admodum net ita ergo & in epistolis cū dixit homez nō aiace nō achilē sed ulixē solū ptoliportō appellasse. hoc ideo Cicero qm̄ de qua agebat cām tuebat nā & Homerus alios hoc nomine appellauit ut cū inquit. τὸν ἢ ἔτεκε ρηνή ὑπ' οἴτῃ πτολιπόρθω Et rursus λιποδὸς μὲν τιμῆσαι ἀχλὴνα πτολιπόρθω. in. viii. & .xv. iliados idē uersus repetit de achile idē i. xx. ὄν ὑμφο τέκε νήσ' ὄσωτῃ πτολιπόρθω. QVA at diuina? Percūstatio figura ē. IN TERRIS origo Idest de q̄tuor elemētis unde cetera in terris oriunt. AVT Flabile. Idest aerii. VSI Tatis notiq; naturis. Subaudi quæ in terra dinoscunt. AETERNUM sit necesse est. Nempe quia diuinū. NE HIS quidē. quæ habeo mihi per te uti licebit. Idest non tu poteris efficere ut utar his quæ habeo si uti non potuero corporis enim obiice impedimur quominus nobis uti liceat eis quæ anima nostra potest. FORMAM suā fortasse. Subaudi nō uidet. QVA m̄ id quoq; Subaudi & minimū. SED relinquamus. Quoniā ex re nostra non sunt. QVA FACIE quidē sit. Subaudi deus. SPECIEM. Nempe globosam. CONVERSIONIS celeritatē. Vt nouus globus tā ineffabili uelocitate inuehatur ut uiginti & quatuor horarū spacio non tantū uniuersam terrā ambiat. quod foret mirificū. sed spaciū tantū ut centies milies terra tantū non habeat. VICISITUDINES diez atq; noctium Vt dies noctesq; sibi inuicē cedant. QVA Dripartitas. In uer: æstatē autumnū & hiemē AD TEMPERATIONE corpore. Non modo uer: & autumnū dicit: ubi aer tēperatus: sed etiā hiemē cū frigora corpora astringūt: & uires coroborāt. calore intimo humores cō quoquēte supfluos: nā æstas meatus occultos corporis diducit & humores euaporāt: & cruditates ex quoquunt. MODetatorē & ducē solē. His nāq; mōdana regit oīa alia ad ortū deducendo. alia ad interitū. siquidē ortus unius: alterius est interitus: q̄ oīa sol suo accessu discessuq; cōficit. LVNAMq; a creatione. Accrescens. n. luna. calidior efficit. Cū diminuit. secus. & ipsa humiditatū regina. ut multis rōnibus cōprobat ex eis q̄ i terra pducuntur

producantur. **QVA** Si fastorum notantem & significantem dies. Quia singulis mensi-
 bus suum conficit ambitum & singulis mensibus fasti ac nefasti dies annotabantur: un-
 de & Ouidii fastorum liber. ideo ait notatē dies mēstruos. **TVM** in eodem orbe. **Zo-**
diacum dicit. **IN** Duodecim partes. Idest duodecim signa zodiaci. sub quas sol & luna
 & planetae quinque feruntur. **EOSDEM** cursus constantissime seruantes. Nam semper sub
 zodiaco eodem feruntur modo: ut Saturnus quidem conuersionem suam annis trigin-
 ta peragit ab occidente in orientem. Iuppiter duodecim. Mars duobus annis & mensi-
 bus octo. Sol trecētis sexaginta quinque diebus & fere sex horis. Venus & Mercurius eo-
 dem cursu cum Sole. At qui diligentius perspexerunt. Venus mēsi-
 bus octo. Luna ut quidam uiginti & septem diebus & octo horis. ut quidam
 sex mensibus & diebus sex. Luna ut quidam uiginti & septem diebus & octo horis. ut quidam
 diebus septē supra uiginti & die dimidio & maxime diecula. Plutarchus uero. Lu-
 nae inquit dies triginta. his nāque perfectus mensis affulsione ad coitum. praeterea Ana-
 xagoras Democritus. Cleanthes ab ortu in occasum cunctas stellas ferri dixerunt. Al-
 chmaeon uero ut mathematici. planetas motu contrario meare stellis caelo haerentibus
 ab occasu inque ad ortum. At Anaximander a suis circulis ac globis. in quibus sint singu-
 li ita ferri ait. Anaximenes similiter sub terra & circa ipsum uolui stellas. **TVM** globū
 terrae eminentem e mari. Duo nāque mari firmamenta dicuntur octauus globus & terra
IN Medio mundi uniuersi loco. Centrum mundi terra. non tamen globorum omniū
 nā planetarum. alii quidem globi sunt homo cētri. alii eccētri. & perinde planetae mo-
 do sunt in apogio. i. maxima a terra distantia. modo sunt perigii idest proximi terrae.
DV Abus horis. Idest spaciis ac Zonis nempe tēperatis una nobis incognita iter circulū
 arcticum. & antarcticum & aequinoctialem. Altera quam habitamus inter arcticum &
 aequinoctialem quae diuiditur in Asiam: Europam & africanam sub axe posita. i. sub septē
 trione: quia axis a nostris a graecis axon: ut quadratum diuidens in bina triangula linea
 diagonium nominatur: & quae circulum diuidit bifariam a graecis diameter a nostris di-
 metres noitur. ita sphaeram diuidens a graecis axon. a nostris axis dicitur. quamquam
 est axis. lignū illud quod rotarū foraminibus insertū. Currū sustinet ab euclide ita diffinit.
 ἄξων δὲ τῆς σφαιρας ἐστὶν ἡ μένουσα διθεία, περὶ ἣν ἡ μικρὸν κλίον σφέρεται. Heron autē διά-
 μετρος δὲ τῆς σφαιρας ἐστὶν διθεία ποσὸς ἐξ τῆς κέντρον ἡγμένη, ὅπερ αὐτομμένη ἐφ' ἐπιπέδου πα-
 μέρη ὑπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαιρας. At Theodosius ἡ δὲ διάμετρος, τῆς σφαιρας ἄξων κα-
 λέται, καὶ ἐστὶν διθεία ποσὸς ἐξ τῆς κέντρον ἡγμένη, καὶ παραμμένη ἐφ' ἐπιπέδου μέρη τῆς σφαι-
 ρας ἀμετακίνητος, περὶ ἣν ἡ σφαῖρα, κινεῖται, καὶ σφέρεται. Higinius uero dimētio quae
 totius ostenditur sphaera cum & uerisque partibus eius ad extremam circūductionem re-
 cte ut uirgulae perducuntur quae dimensio a compluribus axis est appellata. huius autē
 cacumina quibus maxime sphaera nititur poli appellantur: quorum alter ad aquilonē
 spectans boreus. Alter oppositus auster. **AD** STellas septem. Idest septētrionem de qua
 Varro ita loquitur arbitror antiquos rusticos primum notasse quaedam in caelo si-
 gna quae praeter alia erant insignia: atque ad aliquē usum culturae tempus designandum
 conuenire anima aduertebantur eius signa sunt. has septem stellas graeci ut Homerus
 uocant ἄμαζον nostris eas septem stellas boues & teriones & prope eas axem. triones
 enim & boues appellantur a bubulcis etiam nunc maxime cum arant terrā equis ue di-
 sti ualentes glebarii qui facile proscindunt glebas sic omnes qui terram arabant a terra
 teriones ut dicerent de tritu. possunt triones dicti septem quod ita sita stellae ut ternae
 trigona faciant. **HOR**ifer. Horrorē afferens ex frigore quo quia carte africa inde nomē
 habuit. **AQ** Vilonis. Latine boreae appellati ab aquis in glaciem conuertendis aquilo
 dictus: uel quod de altis montibus hyperboreis nascatur tanquam aquila de sublimi loco.
STRidor. Quia magno cum stridore perflat. altera subaudi ora. **VOC**Ant graeci an-
 tiaxona. Idest opposita axi hoc septentrioni. **CAET**eras partes. Quae sunt tres. duae
 quae frigore rigent quod longe Sol ab illis distet. quae sub utroque polo. una nimio
 calore solis inculta sub aequinoctiali. **VBI** Habitamus. Inter circulum arcticum & aequi-
 noctialem quae diuisa est in Asiam. Africanam & Europam. **NON** intermittit. Idest non
 ullo anno cessat. **VIT**es letifica. Idest uberes & pingues. **PAM**pinis. Idest foliis uitium
 unde panapinari uites dicuntur cum frondes decutiuntur. **BACC**arum ubertate. Idest
 fatuum arborum ut oliuae & lauri. & similibus cum habeat aspirationem hoc nomen

bacha: bachantem denotat mulierem. Cum caret ea tum unionem ac margaritam tum foetum arborum ut hic. HERBIS prata conuestirier. Prata quasi parata inquit Varro quod humano labore non egeant uestiri ideo dicuntur quod herbae terram uestire tim aduescendum. Vt porcis uitulis. PARTIM ad cultus agrorum. Vt sunt armenta. PARTIM aduehendum. Vt elitelaria & dorsualia. sarcinaliaque iumenta. AD CORDES hominum ut celsos ad sidera uultus. Sustulerit deus ac sublimia finxerit ora: cum pecudes uolucrumque genus. formasque ferarum. segne atque obsenam passim strauisset in aluum. Ad laudes genitum capiat si munera diuum. Foelix ad laudes hominum genus. Ouidius os homini sublime dedit. Caelumque uidere iussit. Et erectos ad sidera tollere uultus. VTPLATONI uidetur. At non soli Platoni: sed Thimæo cum Pythagoricis omnibus: ac propemodum infinitis aliis. qui omnes mundi conditorem deum faciunt. VEL si semper fuerint ut Aristoteli placet. Sane Plato pythagoreorum sectus consuetudinem nihil sibi doctrinae loco scribendum existimauit: quæ in epistola ad Dionysium dicit disputationes illas suas fuisse Socratis. sed iuuenes presentia sua edocendos: ut Aristoteles ei ad uiginti & unum annos operam dedisse traditur in disputationibus autem suis quaedam rerum capita attigit dumtaxat a quo Aristoteles cum quæ dixerat propemodum omnia auisset quo se principem inter philosophos efficeret. Cuncta in ordine digessit. ac ut uideretur dissimulator maximus nihil a Platone accepisse eius quæ potest inuadit principia. itaque in octauo auditoriorum sermonum uolumine. ac in libris de caelo multis confertim uerbis molitur ostendere mundum ortum non habuisse: quas syncopantias strophasque ualidissimis argumentis non Platoni modo: sed etiam multi alii exploxerint. & nisi longiore nobis utendum esset oratione ad cuncta eius uerba confutanda: quam huic commentationi par esse uideatur negocium per exiguum putaremus eius praestigium reselere: quis enim uulgo: ut hoc tantum proferam rerum clarissimarum ab hominibus constitutarum ac inuentarum: ignorat origines: tam in Italia reo legum & urbium. quam apud & exteris gentes disciplinae omnium atque adeo litterarum. faceat ergo hic a nobis Aristotelicus error: quem non nulli confectantur. OMNIQUE pulchritudine uirtutis. Virtus namque animae est multiplex: una ad corpus tuendum. altera ad uitam. tertia ad naturam animi aperiendam: ad corpus quidem ut quæ in capitibus: per quinque sensus ostenditur animalis appellata & in corde: quæ uitalis & inepata: quæ naturalis. a petendo quæ utilia corpori expellendo contraria comoda conquouendo ac digerendo. & in uarias res conuertendo quæ confoueant: quam & si per excrementa. qualiter habeat solent iudicare ut uitalem ab arteriae motu & uisu animale. Ad uitam: quæ mores respiciunt. ut prudentia. iusticia. temperantia. fortitudo habent. Ad naturam animi: ut estimandi & recordandi & imaginandi uis: ac intelligendi unde scaturit sapientia. unde omnes artes atque scientia. quemadmodum recte in metaphisicis autumat Aristoteles. Credo equidem in capitibus. A sensibus enim qui in capitibus sunt animal dicitur: nec tamen in corpore anima esse perhibet. quandoquidem animae instrumentum est corpus: corporis ergo moderatrix animal. NISI planæ in physicis plumbei summus. Idest ita mole corporis graues ut cum plumbino conferri posse uideamur in physicis autem dixit in causis rerum naturalium per scrutandis. NIHIL duplex. Idest compositum quia quod tale id omnino mortale est. quoniam in ea eunde componitur resoluatur necesse est. LIBERAM contumaciam. Iudicibus acriter instando. MORTIFERUM illud. Hac enim poena athenienses noxios puniebant ut eos cicuta potu. FRAVDES inexpiabiles. Idest culpas quæ purgari nullo modo possent: fraudem enim ueteres pro culpa posuere. Vlpianus excipitur etiam ille qui capitalem fraudem admisit: capitalem fraudem admittere est: tale aliquid delinquere propter quod capite puniendus sit: ueteres enim fraudem pro poena ponere solebant: capitalem fraudem admisisse: accipimus dolo malo & per nequitiam. Caterum si quis. errore. si quis casu fecerit cesabit edictum: unde Pomponius ait neque impuberem neque furiosum capitalem fraudem uideri admisisse. Cum cantu & uoluptate moriantur. Dicuntur autem cigni proxima morte futura. suauissime modulari: quem modulatum genitum perhi-

bent: ob cœli longitudinem crebramq; motionē uoluptatem pre se ferre. CATO autē
 portū dicit ac uticēsem. COmentatio mortis ē. Platonis uerba sunt φιλοσοφία ἐστὶ
 ἡ ἀεὶ τῆ θάνατος Ἀmonius hæc uerba hoc mō interptat. Cum īquit homo ex anima
 & corpore confter tam uinculū animæ & corporis: q̄ resolutio duplex est: naturale nā,
 q̄ uinculū quo anima corpori alligat & animal efficit unū est: alterū in animæ optio,
 ne positum: altero seruit anima corpori: altero imperat liberaq; est duplex quoq; resolu
 tio animæ a corpore: ut mors quoq; duplex: naturalis una; qua omnes hoies moriunt
 nempe qua seperatur corpore anima: qua uero mors indelectu: & opiniōe posita: ea dī
 citur qua philosophi cominiscuntur: a corpore animā separare: & hac ratione cōmini
 sci mortem apetere. hoc est a corpore animā separari. in quo atendendū, qđ nō omni
 no separata a corpore anima: abit ac relinquit corpus anima: a matrices siquidem ani
 mæ nimirū corporis post obitū Corpora adhuc ambiūt: atq; diligūt: inde est quod um
 brosæ imagines circa sepulchra spectantur: ueq; nequidē anima a corpore abducta cor
 pus omnino ab anima separatur: nam philosophi uiuentes adhuc sese a corpore abdu
 cunt: est igitur philosophia cōmentatio mortis: hoc est cōmentatio separatiōis animæ
 a corpore. EX his uinculis. i. corporeis affectibus. Nam qui ī cōpedibus corporis sem
 per fuerunt. Diuus Augustinus in libro de spiritu & anima inquit. Animæ siquidem
 quæ in corporibus uiuentes per dilectionē regē uisibilium corporalibus imaginibus af
 ficiuntur: a corporibus exeuntes in eisdem imaginibus tormenta patiuntur. propterea
 enim corporalibus passionibus ibi teneri possunt quia a corruptione corporaliū affe
 ctionum hic mandata nō fuerunt quā corpulentiam de corporis dilectione traxerūt
 quorundam animæ in eisdē locis in quibus culpam cōmiserunt puniunt. Quædā ue
 ro abditis receptaculis usq; ad ultimā resurrectionem continent sicut unaquaq; requie
 digna est uel miseria. VOLat enim ætas. Horatius heu heu fugaces postume: lambun
 tur anni: Ouidius: Labit occulte fallit uolubilis ætas. & nihil anni uelocius. PER suis
 niue memor lætari fugit hora hoc qđ loquor inde est. DOctissimus quisq; contem
 dit quia ipse epicurus ignarissimus nullam probat scientiam. Usuram nobis largiunt.
 Id est usum animæ cum separata fuerit a corpore ut aliquando tamen moriatur. Quē
 homerum philosophorū: ob orationis magnitudinem. NAScuntur animos.

FINIS.

Ioannes Petrus Valla Clarissimo ex iustis Iusto Veronensi senatori equiti
iurato iuris utriusq; doctori. Salutem dicit aeternam.

CVM Naturalis historiae secundi libri locos ambiguos & obscuros: quos olim pater
meus profitendo enarrauerat: in ordinem cōmentationum redigendos animo agi-
taret: & quia difficile id factu arbitrabar: non quia homini doctissimo paratissimi: ob-
uii & expositi non essent: sed quia tum legēdo. tum aliud agendo maioribus nego-
tiis: quæ ad rem litterariam pertinebāt occupatissimum & implicatissimū esse aiad.
uerterem: opere precium fuit successiuis temporibus cū illi per otium uacare liceret
eo dictante quæ antea in explanatione horum locorū præcepisset statim colligere:
ut quoad per me fieri posset bonarū artium studiosis prodessem: qui ut erat non mi-
nus eruditissimus: q̄ humanissimus: quantum quisq; suæ ætatis alius mihi in hanc rē
flagrantissimo morem gessit. Ne igitur hi fructus quos nostra industria mihi in hanc rē
& squalore obruti ac reconditi prorsus interirent: eos censui in publicam utilitatem
tanquam e promptuario proferendos. Sed quoniā plurimum interesse arbitror per-
pendere cui has nostras lucubrationes dicaturus sim cogitanti mihi nōnulli occur-
erunt partim q̄ parentem meum eiusq; doctrinā unice dilexerunt partim q̄ littera-
tura non mediocri pollēt: hoc quisq; munus uēdicare iure optimo uidentur q̄ littera-
acriter animū meum in hanc cogitationem intendo tu unus omnium facile prin-
ceps reliquorum ambitum superasti. Quæ uoluntas in hunc hominem testator &
illustrior: q̄ tua apparuit? Præsertim cum de honore atq; utilitate tractaretur. & præ-
ter q̄ quod ipendio doctus. sublimis & generosi spiritus geris animū & ab uide sumi-
nistrantur quæ fœlicitatis humanæ intersint. Quo libentius hoc opus tibi inscribe-
rem etiam dexteritate tua & facilitate alliciebar. Quid quod idem Plinius te hoc
nostro dignissimum munusculo iudicauit. Tum q̄ iuriscōsultus es maximus homi-
ni de quo agitur controuersia cauere poteris. Tum si opus erit quia militari cingu-
lo accinctus es si non uerbis: cautione armorum eam tueberis: nam ille uidetur cō-
queri quod nouo comēsis haberi uelit. Et quo Verona nouo como nobilior & clari-
or esse dignoscitur: eo magis Veronam patriā suā agnoscere uides. At ne sim q̄ par-
sit præfatione longior de re ipsa iam dicere incipiam. Vale.

IOHANNIS PETRI VALLAE IN PLINII PRAEFATIONIS PRIMI LIBRI
NATURALIS HISTORIAE OBSCVRIORES LOCOS INTERPRAETATIO.

N SECVNDVM Naturalis Historiæ Librum interpretatiunculas igitur posituri existimamus minus obuiis sensibus abstrusioribusq; succurrendū quæq; aperta fuerint omittenda. & perinde prius epistolam paucis perstringemus dictuq; necessaria dūtaxat attingemus ne expositionem loquatiore q̄ utiliorem fecisse uideamur. Ita sumendo principiū. **LIBROS** naturalis Historiæ nouitium camœnis quiritiū tuorū opus. Nouitium opus dixit Plinius quasi nuperrime factum: ut serui sunt nouitii qui necdum satis experti sunt uel etiam inde sumpta appellatione ut euitaret arrogantiam quasi rude & incunditum opus ut etiam mox ostendit est autem hoc nomen adiectiuū ut apud Vlpianum libro. xxi. plæriq; solent mancipia quæ nouicia nō sunt quasi nouicia distrahere ad hoc scilicet ut pluris uendant; præsumptū est enim ea mancipia quæ rudia sunt simpliciora esse & ad ministeria aptiora & dociliora: & ad omne ministeriū habilia. Trita uero mācipia & ueterana difficile est reformare. At nomen substantiuū nouicius pro seruo rudi. Quintilianus in primo institutorum oratoriæ. At nouiciis nostris per quot annos sermo latinus repugnat. **VT** OB- iicere moliar Catullum cōterraneū meum. Si Catullus ueronensis ergo & Plinius facile his uerbis esse cōprobatur cōterraneo usus uocabulo: ut municipalem suū Cicero mariū uocat arpinatē: nam ideo cōterraneus dixit quia cōciuis receptū non est uerbū sicut ne quidē apud græcos ab eo quod est πολιτης non fit στυμπολιτης quoniam ut inquit Iulius pollux στυμπολιτης ουδοκιμου apparet mox subiūgit ταχα δε βεβατιον ο αυ το χωρου. apparet igitur Plinium cōterraneū ideo dixisse ut castrē se dicit esse uerbum quia græce αυ το χωρου dicitur. **A** **VER**naculis tuis & famulis. Idem ferme dicit famuli inquit Festus origo ab oscis dependet apud quos seruus famul nominabatur unde & familia uocata: & apud Lucretiū in. iiii. Ossa dedit terræ perinde ac famul improbus esset. Interibi uero mihi nō exigua occurrit ambiguitas: cū certū sit Catullū aliquāto ante Iulii cesaris imperiū natū esse defunctūq; uita luuenem quo pacto potuerit noluisse existimari a uespasianis duriusculus. nā ita dicit plinius duriusculū se fecit q̄ a uernaculis tuis ac famulis. uoluit existimari. Tempora siquidē nullo modo uidentur congruere. Perfricui faciē nec tamē profeci. Perfricare faciē dicunt qui pudorem abiciunt. Martialis Perfricuit frontem posuitq; pudorem Cicero in. iiii. questionū tusculanarum quid tergiuersamur epicure nec fatemur eā nos dicere uoluptatem quā tu idē cum os perfricuiisti soles dicere. Refricare autē est quasi uulnus redintegrare. Cicero in. iiii. philippica. cū autē illam pulcherrimam facti memoriā refricat tū a tuis similibus inuidiam aliquā in me cōmoueri putat. Idem in pisonē sic tuis sceleribus rei publicæ præterita fata refricabis. **CVM** hāc operam condicerem. **CONDICERE** dicimur quod in comuni dicitur. Vlpianus de aleatoribus quod uero prætor negat se furti actionē daturū uideamus utrum ad pænalem actionē solā pertineat. An & si ad exhibendū uelit agere uel uendicare: uel condicere. Idem libro. xii. de conditione indebiti. quod si quis indebitum ignorans soluit per hanc actionē condicere potest si sciens non debere soluit cessat repetitio igitur cōdicere etiā reposcere significat. Idem ibidem si decem aut sticcum stipulatus soluā quinq; quæritur an possim condicere: quæstio ex hoc descendit an liberor in quinq;. **NON** eras in hoc albo. Asconius pedianus album ciues prorsum sic notabant ut qui senator esset eiiceret e senatu qui plebeius & erro in tabulas refertur: & ætarius fieret ac per hoc nō est in albo centuriæ suæ Cicero in secūdo de oratore ab initio rerum romanæ usq; ad publiū mutium pontificem maximū. res omnes singulorū annoꝝ mandabat litteris pontifex maximus efferebatq; in album & proponebat tabulā domi potestas ut esset populo cognoscendi. **SED** hęc ego mihi nunc patrocinia ademi nuncupatione. Nominare inquit Varro dictum qđ res nouæ in usum quoquo modo additæ erant quibus ea nouissent noīa ponebāt ab eo nuncupare nominare ualere apparet in legibus ubi nūcupatæ pecuniæ sunt scriptæ. Nūcupata pecunia est ut ut Cincius in libro. ii. de iuriscōsul ti nomine certa noībus propriis pronunciata quā-

do nexum faciet mancipiumq; uti lingua nuncupasset ita ius esto ita uti nominari locutus ut erit ius esto uota nuncupata dicuntur quæ consules:pratores cū in prouinciā proficiscunt faciūt ea in tabulas præsentibus multis referunt. At santra libro.ii.de uerbosæ antiquitate satis multis nuncupata colligit non directo nominata significare sed promissa & quasi testificata circumscripta recepta quod etiam in uotis nuncupandis esset conuenientius ergo inquit Plinius ademi nuncupatione hoc est pmissio. ET MOla tantū falsa litant. Valerius maximus libro secundo. Mola quæ uocabatur inquit ex sale constat & farre Inter sacrificare & litare inquit Nonius hoc interest quod sacrificare est ueniam petere. litare est ppiciare & uotū impetrare. Virgilius. Tu modo posse deos ueniam sacrifq; litatis idest impetratis. Plautus in pœnulo si hercle istuc unq; factum est tu me iupiter faciat semper sacrificem nec unq; litem. Cicero in secundo de diuinatione his igitur q; physicis potius credentibus existimas qui cū pluribus diis immolatur quid tandem euenit ut litetur aliis. ALlis non litetur. AVT rusticis uocabulis aut externis imo barbaris cū honoris præfatione ponendis. Cnm dixisset rusticis uocabulis & subiecisset aut externis adiecit imo barbaris ut se omnem ambitionem in dicendo ostendat contempsisse ideo etiam facete addidit cū honoris præfatione. ponendis ideo etiā hæc uerba uultuose legenda sunt quia ironica. solet certe Plinius rusticanis uti uerbis ut in sextodecimo cap. xxv. catricionē inquit rustici uocāt. PRæterea iter est nō trita autoribus uia. Paulus in octauo digestorū Via inquit constitui uel latior octo hedibus uel angustior potest ut tñ eam latitudinē habeat qua uehiculū ire potest. Alioqui iter erit nō uia. NI ANimus inquires pasceretur. Est enim trium generū inquires. Salustius i primo historiæ nobis primæ disensiones uitio humani generis euenere qd inquires atq; i domitū semper in certamine libertatis aut gloriæ aut dominationis agitur. SVCcisius temporibus ista curamus. Idest nocturnis a succedendo ne an a succidendo deriuetur ambigū uideri pōt: sed cū fere unico s scribat potius a succidendo. Cyprianus in epistolis si hoibus latū est & gloriosum filios habere cōsimiles & tunc magis generasse delectat si ad patrem liniamentis paribus soboles succisua respondeat: quāq; succisuiū in quibusdam legit mendose ut opinor ita apud Nonium de indagine uiroꝝ doctorum succisuum secundū sequens Lucilius libro. xxviii. præterea hanc succisuiā si quādo uoles operam. succisuiū positū succedens succidaneū. Aulus gelius in fine noctiū atticarū ea omnia succisua & subsecūdaria tempora ad colligendas huiusmodi memoriæ disceptatiunculas conferam. Cicero in secundo de oratore studio. Idem secūdo in Antonium libro. Et tamen omni genere monumētore meorum perfecisse operis succisui ut meæ uigiliæ meæq; litteræ & iuuentuti utilitatis & nomini romano laudis aliquid afferent. Quintilianus in primo institutionū quibus potius studiis hoc temporū uelut succisuiū donabimus. Aliud uero est succiduū aliud succidiū Succiduū nāq; inquit Lactantius tardās a succidēdo siue ut cœturæ succedēs soboles succidua. & succiduū uicarium Statius in quarto thebaidos. Dū præmis obnixo uenabula cominus apro. Poplite succiduo idest summisso & i. vii. hubera succiduaq; apporat mibus agnas. At succidiū a sue deductū est. Varro in rebus rusticis de suis locutus de magnitudine inquit galliarum succidiæ Cato scribit his uerbis i italia i scrobes terna atq; quaterna milia succidia.

Ioannis petri Vallæ in secundi libri Plinii naturalis historiæ obscuriora expositio.

Vndum est hoc: qd noie alio Cœlum appellari libuit: Cuius circumflexu teguntur cuncta: numen esse credi par est. æternū imensum: neq; genitū neq; interitum unq;. Cunctorū quæ mūdus cōprehēdat scripturus historiā Plinius primo ut æquū est diffinit mundū nō per genus & differentiā qd ipse cuncta cōprehēdat: sed ab eius partiū ratione potentissimæ: sicut etiā Aristoteles de mundo scripturus in ipso statim principio mundus inquit ex cœlo terraq; ac naturis quæ in his cōprehenduntur cōstitutio est. dicit & aliter mundus uniuersitatis ordo ac exornatio a deo & per deos custodia cuius medium immobile & sedes ac firmamentum uniuersis uictum ferens animalibus uesta materq; supra ipsam uniuersum & omnifariam terminatum in supræmum deorum domicilium cœlum appellatum est diuinis refertum corporibus quæ astra

que astra consueuimus appellare sempiterno citatum motu orbiculari uniuersi cœli
 mundi que ita globosi perpetuoque ut dictum est moti. bina sunt necessario immobi-
 lia puncta sibi inuicem e regione opposita quasi sphaeræ intorno reuolutæ quæ solidâ
 sphaerâ continent circa quæ uniuersus euoluitur mundus orbiculari motu hinc poli nun-
 cupantur per quos si duci lineam rectam contingat: ut ab altero in alterum perueniat
 mundi erit Diameter quem axem nominarunt mediam terram habens & polos. ex re
 ma cœli porro & astrorum substantiam æthera uocitamus. Pythagoras primus Plutar-
 chi sententia uniuersitatis ab ipsius ordine mundum nominauit. hinc Thales & qui ip-
 sum secuti sunt unum esse dixere. Democritus & Epicurus istorumque discipulus metro-
 dorus in ipsa infinitate infinitos esse prodidit. Empedocles solis decursum circûqua-
 mundi ambitum uoluit persuadere. Seleucus infinitum esse mundum. Diogenes uni-
 uersitatem quidem esse infinitam: sed finitum mundum. Stoici uniuersitatē a toto distin-
 guunt ut sit uniuersitas cū inani infinita. Totum autem sine inani mundus & perinde non
 esse uniuersitatē idem quod mundus. Empedocles sicut uniuersitatis partem exiguam
 mundum esse uoluit ita reliquum inertem siluam. Metrodorus par inquit non uidef ut in
 ipsa infirmitate unus sit mundus sicut nequidē in longe lateque patenti campo una ari-
 sta non fuerit infinitosque ideo esse mundos quod causæ sint infinitæ. Nā cum finitus quæ-
 dem sit inquit mundus Atomi tamen quæ sunt elementa cunctorum corporum infinitæ
 At Plato non ex atomis sed ex purissimis productum cælum uoluit elementis. Cum eius
 discipulus Aristoteles quintum ponat elementum æthera unde & cælum constet & astra.
 His itaque expositis facilius erit quid dicat Plinius intueri. Is igitur mundum inquit & hoc
 quod nomine alio cælum appellari libuit. Nā non uno modo mundus dicitur: est enim
 quandoque adiectiuum aliquando substantiuum cum plura significat cum nuditate ut apud
 Plautam Ariolarius occeperunt sibi esse in mundo malum. dicitur & mundus mulie-
 bris ornatus. Liuius de bello Macedonico libro quarto munditiæ ornatus & cultus hæ-
 sceminæ insignia sunt his gaudent & gloriantur: hunc mundum muliebrem appellaue-
 runt maiores nostri. Mundus autem quod alio nomine cælum appellatur a mouendo ut
 Varro putat dictus. CUIVS circûflexu teguntur cuncta. Hæc Aristotelica sententia est
 quæ censet extra mundum nihil esse. NVMEN esse credi par est. Animatum Platonis sen-
 tentia dicit nec tamen deum uniuersitatis Plato uoluit: sed opificium cum inquit οὐ-
 ρα γὰρ καὶ ἀθάνατα ζωα λαβῶν καὶ ξυμπληρωθῶσ ὁ δὲ ὁ κόσμος. οὐ τῶ ζωῶν οὐρῶ
 τῶν τὰ οὐρῶ τὰ περὶ τὴν ἀκῶν τοῦ ποιῆ τοσθεῶσ αἰα γυ τοσ μενίσσοσ καὶ ἀρι-
 γοσ καὶ λιγοσ τε καὶ τελεῶ τὰ τοσ γένοθεν ασ οὐρανὸσ ὁ δὲ μονογενυσ ὦν. AETHER
 numen sum. Quia si numen mundo isto circumfundit ut anima corpore æternum sit necesse est
 nec submensura cadit quæ ne anima quidē nostra. NEQUE genitum. neque. n. gignit: sed creat anima ita
 nequidē interit. SACER est. Ut numini. i. animæ congrua dixit. Ita nunc mundo. i. corpori.
 Sacer namque ut inquit Vlpianus locus est consecratus. sacrarium est locus in quo sacra reponuntur
 quod etiam in ædificio priuato esse potest. sacra loca ea sunt quæ publica sunt dedicata a pri-
 cipe siue in ciuitate sint siue in agro ergo sacer quia numinis habitaculum. TOTUS in toto. i.
 totus in ipsa uniuersitate. IMMO uero ipse totus. Id est uniuersitas. INFinitus. Quia finis
 eius sub intelligentiā nostrā cadere non uidef. AC Finito similis quia orbis eius omnes cum
 moueant in loco moueri necesse est & proinde finiri. OMNIUM regem certus. Quia sub
 sensum cadit. ET Similis incerto. Quia incertæ eius causæ. ET Rerum ipsa natura.
 Quia in ipso cuncta procreantur. est autem natura ut inquit Aristoteles principium
 motus & quietis in quo existit primo per se & non per accidens. FVRor est mensuram
 eius animo quosdam agiitasse atque prodere ausos. Ratione enim diametri ad circulum
 perfecte terræ mensuram prodiderunt inde & cœli a terra altitudinē Posidonius & era-
 tostheneſ. VT Totidem rerum naturas credi oporteret. Cum ut Aristoteles inquit sit
 natura principium motus & quietis in quo est primo per se & non per accidens. AVT
 si una omnes incubarent. non unum ut quidam. Ridiculum enim sit dicere naturam in-
 cubare mundo: nec minus stultum dicere mundos plures ita inuolui ut cæpa habet
 tum enim secundus primo & tertius secundo & quartus tertio atque ita deinceps sin-
 gulis singuli dicerentur incubare non omnes unum. Præterea ne ita quidem plures
 essent: sed unus foret mundus quia unum centrum & una elementa.

FORMam eius in speciem orbis absoluti globatam esse. Stoici tamen & propemodū omnes in ea quidem fuere sententia ut globosum mundum esse dixerit nam id ualet $\sigma\phi\alpha\iota\rho\alpha\lambda\iota$. Quidam coniectare habere putauerūt. Nonnulli coniectare ouis. Epicurus uero & metrodorus: quoniam infinitos mundos esse dixerunt uariarum figurarum esse posse existimauerunt triquetrae figurae alios: alios quadratae & multorum angulorum alios. Hanc ergo formam eius aeterno & irrequieto ambitu inenarrabili celeritate uiginti quatuor horarum spacio circūagi. solis exortus & occasus haud dubium relinquere. Cum sint motuum genera bina unius animae. Alterae corporis utrunque opinati sunt praeterquam mundo deputatum ut ex motu animae mundi crediti fuerint motus animae animalium. motus autem corporis cum sit unus quidem in praedicamento substantiae. Alter quantitatis: Tertius autem qualitatis. Quartus ubi motus substantiae ortus & interitus: quantitatis augmentum & diminutio: qualitatis alteratio. Vbi tria genera rectilineus: mixtus: & circularis: rectilinei sex species sursum & deorsum dextrorsum & laeuorsum ante & pone. Mixti autem generis infinitae esse species possunt circularis una quae contrarium inquit Aristoteles non admittit haec est qua mundus mouetur: sed quoniam primus motus ab ortu in occasum est. motus uero planetae ab occasu in ortum cur haec esset diuersitas quaesitum est & duae potissimum rationes adduci solent una quod cum ex motu caeli gignantur & intereat omnia & omnis ortus & interitus ex contrario in contrarium fiat motus in caelo esse oportuerit contrarios: Altera ratio est harmoniae quoniam concentus non ex similibus sed ex dissimilibus procreatur. Aristoteles tamen non putat ex motu caeli ullam gigni harmoniam. **ESSE** innumeras ei effigies animalium rerumque cunctarum impressas. Quoniam ita notarunt astronomi in toto octauo globo: nedum in signifero. **AC** Plerumque confusis. Subaudi femibus ut in terris multa indicant nobis monstra. **AL**ibi plaustra alibi ursi ut in septentrione circa polum uerti plaustrum dicitur. septem enim stellae quae septentrioni nomen dederunt & currum: & boues & bootem dant intelligi & ibidem ursae maior & minor quae helice & cinosura nominantur. **TAV**ri alibi. Ut in signifero. **AL**ibi litterae figura: non deloton dicitur quae litterae figura est in cornibus Arietis quia non conuenit cum eo quod sequitur Candidiorem medio super uertice circulo: sed cum galaxia quae medii circuli facies c litterae exprimit sicut & a lacte galaxia nomen habuit apud graecos & apud nos lactei circuli. **CAELUM** quidem haud dubie caelum Aristotelis sententia ultimus appellatur globus uniuersi. Secundo modo appellatur caelum a primo globo ad globum usque lunae. Tertio mundus uniuersus. **IGNITUM** summo. Scripsit Plinius ignem cum summo ex primi librarii uitiarunt mutando c in t & uerbum unum ex duobus faciendo ignem tum uerbi nouitate imo rusticitate corrigendam existimantes ignitum fecerunt quod uitio se factum alii aduertentes ignium emendarunt quorum neutrum recte dici indicant quae secuntur & quae antecedunt nam cum dixerit Plinius uideo dubitari quattuor esse ea sequi accusatiuum oportuit ignem quia mox etiam subdit accusatiuum proximum spiritum idque sensus etiam indicat Plinianus qui est ut ignis cum caelo misceatur quae admodum terra cum aqua ut aer omnifariam penetrat & perinde statim subdit inde tot stellae collucentium illos oculos ut stellae per infusum caelo ignem igniculi quidam uideantur ut sine controuersia ignem cum summo. i. cum caelo legendum sit. **CVM** quarto aquae elemento: ita dixit tellurem cum elemento aquae ut supra ignem cum summo. **EO**dem spiritu pendet. Spiritum aerem dicit quem supra omnifariam diffusum dixit. **QVAE** ab incessu uocantur errantia a graecis ab errando planetae dicuntur. a nostris tum erroneae tum errantia sidera. **CVM** errant nulla minus illis. Ita Cicero in tertio de natura deorum maxime uero sunt admirabiles motus earum quinque stellarum quae falso uocantur errantes. nihil enim errat quod in omni aeternitate conseruat progressus & regressus reliquosque motus constantes & ratos quod eo est admirabilius in his stellis quas errantes dicimus quia tum occultantur: tum rursus aperiantur. tum abeunt. tum recedunt: tum antecedunt: tum subsequuntur: tum celerius mouentur: tum tardius. Tum omnino ne mouentur quidem: sed ad quoddam tempus insistent quae ex disparibus motionibus magnam annum mathematici nostrarunt qui tum efficitur cum solis & lunae & quinque errantium ad eandem inter se comparationem confectis omnium spaciis est facta conuersio: quae longa sit magna quaestio est: esse uero certam ac definitam necesse est: recte ergo Plinius adiecit cum errant nulla minus illis. **NEC** temporum modo terrarumque. **Quoniam** ut

niam ut anni tempora alia inertia: tum frigore: tum calore: Alia temperata ita & tellus commoda & incommoda frugibus. Hunc mundi esse totius animum: Cuncta siquidem quidam philosophi putauerunt inde animari. AC plinius mentē. quasi metientem omnia. Hic suum lumen cæteris quoque sideribus scenerat. Existimat enim plinius ut lunam quæ a lumine dicta est ut placuit catullo ita reliqua sidera a sole lumen accipere quod postea mundo restituant inde noctu collucere quod si ita sit aduersabitur superioris sententiæ quæ fuit ut cuncta ex igni collucerent. OMNIA intuens. Ita hominibus in illos dicit qui effigiem deo quasi homini attribuendam putauerunt ut epicurus qui deo faciem humanam dedit. Nam illud faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram animum non corpus spectat. Alioqui nosse quidem deum potest nemo: ut rectissime plato dixisse arguatur deum inuenire non facile. nosse autē impossibile est. rectius adhuc diuus iohannes chrysofostomus contra iudeos deum igitur uocitatus in memorabilem incomprehensibilem sub intelligentiam non cadentem qui spectari non potest non comprehendit: uim omnem humanæ linguæ superans: intelligentiæ humanæ cognitionem excedens non obuius angelis nec habetur ab archangelis spectari non potest a seraphin. Teneri non potest a cherubin principatus intueri non possunt: nec dominatus: ne proflus a quoque cognosci nisi a se. patrem enim soli filius ac spiritus sanctus cognouere. ET BONAE ad ædem Iarium ara bonam enim & malam furorum esse nam surum deam Iauernam plautus uocat. IRRIDENDVM uero agere curam rerum humanarum illud quicquid est summum. Hic se plinius de grege porcorum epicureorum plane ostendit. Quod si ita sit unde tanta prouidentia & ordine cuncta administrantur: quæ oriuntur quæque occidunt? ANNE tam tristi atque multiplici ministerio non pollui credamus: quod ridiculum plinianum argumentum. quasi uero etiam radii solares reliquorumque siderum in latrinis pollui possint quasi non solum cuncta regat deus causarum secundarum ac reliquarum ordine instituto. Occupato deo in tanta mole. Stulte dictum quasi labor sit deo ullus ita loquitur. Rectius aristoteles in totum enim inquit quod in nauis gubernator: quod in curribus auriga: quod in choro ductor: quod in ciuitate lex quod in exercitu dux id deus in mundo ut tamen aliis imperandi labor sit cōmotio multa cura multa. Deo autem negotium nullum labor nullus quippe quod ab omni corporali imbecillitate sit immunis. NAM neque sibi potest mortem consciscere si uelit. quod hoc delirum. quasi homo quoque suam interficere animam possit ac disperdere. quæ memorat reliqua temporaria & humana sunt tale uero apud deum nihil est ideo nullum tempus quia cum ipso æternitas. QVAN DO ad ea; pertinet tota signiferi modulatio. Modulationem signiferi dicit quia ut tãptolemæus in tertio harmonicon quod pythagoras cælum uniuersum modulatu quod consistare uoluerunt in signifero igitur semicirculi dum taxat ratiocinium est quod in extra læuaque diametri sint similes distantia. Quod si consideres partem semicirculi tertiam erit distantia sexaginta partium quæ est sexangula mundi figura. proinde si capiatur diametri dimidium modulatus intelligitur diapason quæ perfecta consonantia est ut sunt totius circuli duodeci ad sex uel octo ad quattuor uel sex semicirculi ad tria quæ in ratione dupla sunt. diapente autem consonantia quæ in ratione sesquialtera. ut xii. ad. viii. uel. viii. ad. vi. uel. vi. ad. iiii. diatessaron porro consonantia in sesquitercia ratione ut. xii. ad. viii. uel. viii. ad. vi. uel. iiii. ad. iiii. diapason cum diatessaron rationem habet duplam sesquiterciam ut sunt septem ad tria. Diapason & diapente in ratione tripla ut. xii. ad. iiii. &. viii. ad. iiii. tonus ut in ratione sesquioctaua ut nouē ad octo. habent. Disdiapason in quadrupla ratione ut duodecim ad tria. Nam sexangula mundi figura quæ in partibus sexaginta est amicabile dicitur ac pene par ut par atque cōsimilis cōitus & aduersatio & perinde unisonam facere uidentur harmoniam quod per eandem mundi diametrum radios tum planetæ mittere uidentur. Ac trigesimo anno ad breuissima sedis suæ principia regredi certum est. Nam ut singuli planetæ ratos suos habent cursus. Iuppi-

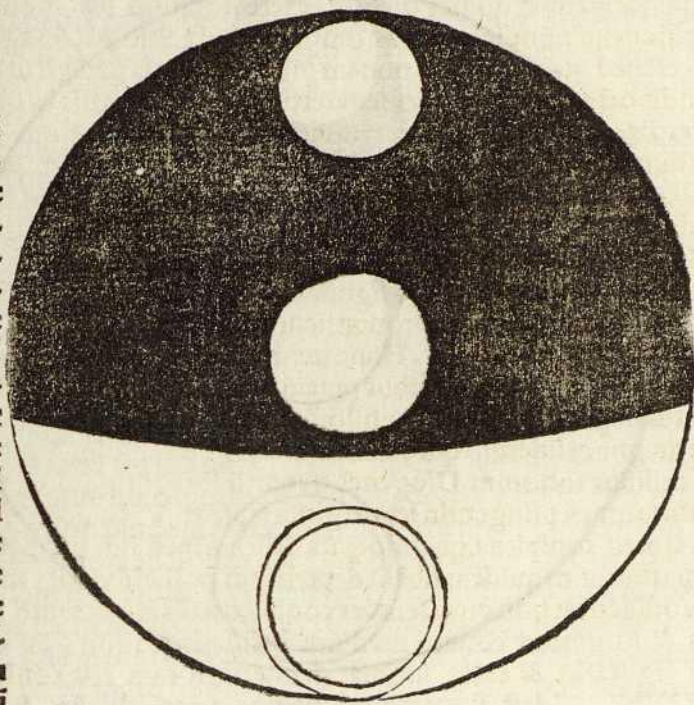

ter qdē. 12. annorū. Mars duorū. Sol. Mercurius & Venus. 12. mensiū. Luna triginta dierū ab emersione sub sole ad coitum. Ita Saturnus triginta annorum quod breuissimum spacium est quoniam quod magnus annus appellatur longe maius. Quidam id decē milibus annorum solarium. Diogenes trecentis sexaginta quinq; annis compleri omnium magnos annos. Quidam intra septem milia septingentos septuaginta septem cōtineti. Alii intra octies octo perfici. est autem magnus annus cum planetes ab eodem signo ad idem redit signum ad eandem partem tam latitudinis q̄ longitudinis significari. Breuissimum ergo spatium saturni est triginta annorum cum ab eodem signo redit ad idem signum eandemq; partem: sed longitudinis tantum non ab eodem signo redit multo pluribus annis opus est ut etiam par latitudinis non modo etiam latitudinis. Nā tis scrupulo inueniatur. Omnium autem errantium siderum meatus iterq; ea solis & lunæ. Apparet plinium cum vulgo planetæ septem dicantur solem & lunam in numero uenire errantium noluisse quod theon quoq; in prolemæum autumat itaq; neq; herentes cælo neq; uagas stellas solem & lunam putauit appellandas: sed inter utrasque tam prolemæus q̄ theon esse uoluerunt. His innixus rationibus theon ἡλιον δε καὶ σελήνην οὐτε ἀπ' ἀφ' ἑαυτῶν καὶ διὰ τὸ μὴ φύλαττεν αὐτοὺς μήτε ἀπ' ἑαυτῶν διὰ τὸ μὴ εἶναι ἀπὸ τοῦ ἀβραάμ μετεμνησθέντων τοῦ σὺχωνος οὐτε πλάτωνος διὰ τὸ μὴ εἶναι σφαιροειδῶν αὐτοῦ φαιμεδαίμων τε ὑποσφαιροειδῶν. Ideo inquit in numero hærentium cælo stellarum non habentur sol & luna quod inter se inuicem interualla non custodiant neque inter stellas & nequidem figuras. nec porro in errantium numerum ueniunt quod stationes facere non uideantur & nequidem repedare. TERTIVM martis quod stercoris uocant: ut enim saturni sidus alii phænotis uocant ita iouis phahetontis dicunt. Et martis tum pyrohentis tum herculis. Mercurii tum stilbontis hoc est radiantis tum factum mercurii: ut ueneris modo luciferi modo hesperi modo iunonis. BLANIS fere annis conuerti. Sunt namq; qui examinatus locuti dicant annis duobus & mensibus quinque. SED ut obseruatio umbrarum eius quæ spectantur in solaris & horologiis. REDEAT ad notas. quibus horæ definiuntur. QVINOS ante dies adiaci. Nam cum uelocius primum mobile ab ortu in occasum moueatur q̄ sol ambitum suum potuerit absoluere ab occasu in ortum ideo supra trecentos & sexaginta dies superest spatium quinq; dierum & fere horarum sex. mouetur ergo ut non prima scrupula uelut nunc loquantur omnes minuta absoluat sexaginta quod ē partem unā perficere: sed quinquaginta nouem prima scrupula peragit ut quidam opinantur cum secundis octo. ut uero alii censent tertiis 17. quartis 13. quintis 12. sextis 31. ut uero alii tertiis 19. quartis scrupulis 37. quintis 19. sextis 13. septimis 56. uno quoq; die quem horarum uiginti quattuor dicimus. SVPERq; quartam partem diei. Nempe horas sex. Verum mathematici huic spatio ita deesse inuenerunt ut intra centum annos dies una desit intercalationi sunt qui intra annos trecentos dies modo binas deesse dicant. ALTERNO meatu uagum. Repente namq; ad solem redit quia ad sexangulam mundi figuram nunq; peruenit ad signiferi autem ambitum peragit tricenis & duo de quinquagenis diebus. sunt qui pronuntiant uenerem suam ambitum conficere mensibus octo. MERCVRII sidus. Hunc mathematici diligentiores suum cursum perficere mensibus sex & totidem diebus putauere licet tam ueneri q̄ mercurio & soli annuus ambitus deputetur a plerisq; philosophis. IN MAGNA anni ratione dicendos. Annum magnum siderum quidam annis sexaginta absolui dixerunt heraclitus decem & octo milibus annorum. Diogenes trecentis sexaginta quinq; annis. Alii septem milibus annorum septingentis septuaginta septem. Ut paulo ante memorauimus. IN defectu tamen conspicua. quandoq; ita deficere spectatur ut nequidem umbra eius obscura appareat ut nequidem ubi sit deprehendi possit id quoq; multi se spectasse memoriarum prodiderunt non ergo semper conspicua. Nam si eccentrici humilitate terræ sit proxima & in umbræ conum medium inciderit prorsus non comparebit sin sublimis ut in sagittario & extra umbræ diametrum tum erit conspicua. PROXIMA CARDINI. Id est firmamento nempe terræ. duplex si quidem firmamentum octauus

octauus globus & terra. MINimo ambitu uicenis diebus septenisq; & tertia diei parte.
 Sunt qui dimidia diei parte. nā cū ambitus fuerit lōgissimus triginta dieꝝ est a silente
 luna ad ipsum rursus coitū. IN COitu solis biduo. ut in sagittario ut celerrime in ge-
 minis. SIDERA haud dubie humore terreno pasci. Negāt hoc pipatetici qui maculas
 lunæ inæquales partes ut mōtes & ualles putēt. FIGVRā autē umbræ similitē mœtæ qꝑpe
 quæ turbinatæ faciei ē. Est siquidē mœta facies ab imo lata: supne acuta. Liius de bel-
 lo macedonico ipse collus est in modū mœtæ in acutū cacumē a fundo satis lato fasti-
 giatus a cōtinēti arctæ semitæ aditū habet. NEq; lunæ excedat latitudinē. qm̄ nullū
 aliud sidus eodē mō obscuret & talis figura semp in mucronē deficiat. Momēti nulli⁹
 argumentū est. ideo inquit latitudinē lunæ terræ umbrā nō excedere arguit quod ali-
 ud sidus eodē mō nō obscuret. quia nō occultaret uel paucillū mō cū sit celestimi mo-
 tus luna nisi latior sit umbra. Deinde pōt accidere ut sit uel nō sit latior ubi aliud sidus
 uel obscuret uel nō obscuret nec. n. certa est nobis globorū pfunditas uel magnitudo
 Veneris & Mercurii. Item cū tā Venus q̄ Mercurius nunq̄ pueniāt ad diametrū & ne-
 quidē ad sexangulā figurā quo pacto obscurari potueret? SVPra lunā pura oīa ac diu-
 turnæ lucis plena. Id plariq; negāt philosophi quippe q̄ terræ umbrā ad octauū usq;
 globū puenire arguūt qd̄ harentes cœlo stellæ quinq; obscuriores utpote in luce nō
 spectent reliquis tñ cōspicuis. Quæ alio tēpore sint cōspiciuæ. p̄terea cū in mucronē ter-
 ræ umbra siniat: sitq; aliquādo luna tota in umbra terræ imersa. sitq; luna amplissimū
 corpus cur ad solē usq; puenire uel excedere etiā solē nō potuerit nō intelligo. Itaq; pu-
 ra oīa supra solē esse nō possunt. MESTrui nō sunt utriq; defectus p̄pter obliqtatē si-
 gniferi si in suis globis feruntur non in signifero ut propter obliquitatem? At forte id
 noluit quia ad obliquitatem ferunt signiferi. At ne ita quidem recte. ferunt enim Sol
 & luna semp sub ecliptica ut sol inq̄ ita luna tum etiam sub eadem illa obliquitate de-
 defectus utriusq; sideris erunt mestrui nō ergo signiferi obliquitas in causa est: sed quod
 luna modo australis mō septētrionalis sit cū sol sub binis illis partib⁹ mediis sempmet
 qd̄ ipse recte ait lunæq; multiuagos ut dictū est flexus. Falsum etiā qd̄ ait mestrui non
 sunt utriq; defectus. Nā in. M. cccc. xciiii. eodē mēse nepe martis fuit tā solis q̄ lunæ de-
 fectus. NON posset qꝑpe totus sol adimi terris intercedente luna si terra maior esset q̄
 luna. Existimat Plinius lunā terra maiore qd̄ nō mō oīum doctissimoꝝ sententiæ ad-
 mensat: sed qd̄ peius ē rōni quin & sibimet nō aduertit aduersari. ait nāq; idq; ueꝝ terræ
 umbrā turbinatam &
 mœtæ hīe faciē. p̄inde ī
 tāta distātia q̄ est inter
 terrā & lunā umbrā ter-
 ræq; lūa operit multo
 angustiorē eē necesse ē
 ea quæ statim a diame-
 tro exit cūq; ipsius terræ
 umbra maior q̄ terra es-
 se nō possit ob solis ma-
 gnitudinē quæ ipsā un-
 diq; arctat. cū ea umbræ
 pars sūma angusta ipsā
 quādoq; lunā totā opi-
 at quo pacto nō erit ter-
 ra maior q̄ luna? qd̄ ue-
 ro dicat solē a luna adi-
 mi terris id māifesto fal-
 sum est nō. n. unq̄ solis
 eclipsis in cunctis terræ
 partibus ē qd̄ si a parte
 aliq̄ terræ id argui pos-
 se putat eodē mō ēt nu-
 becula mō aliqua terrā

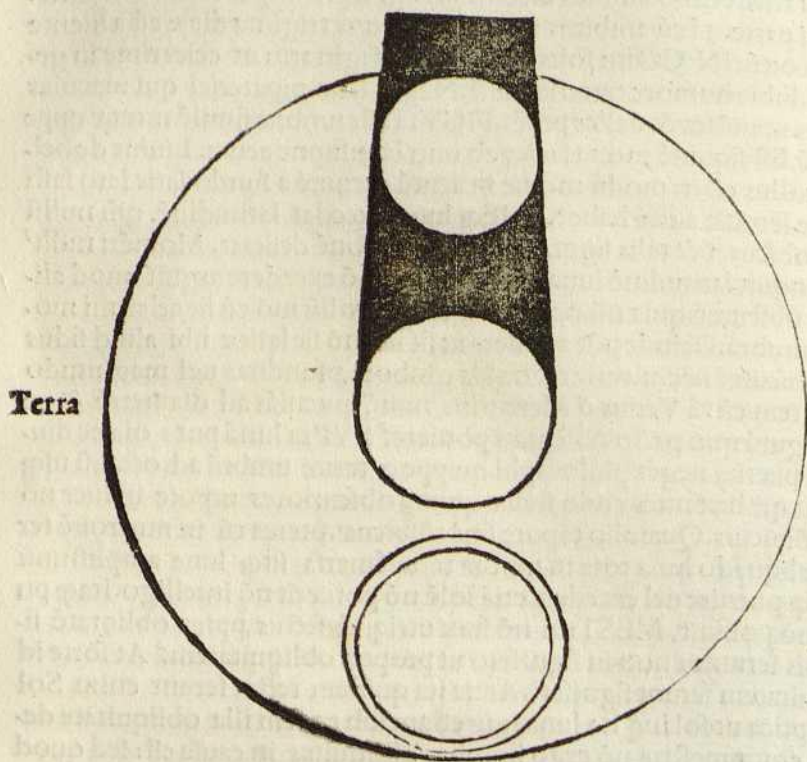
Luna

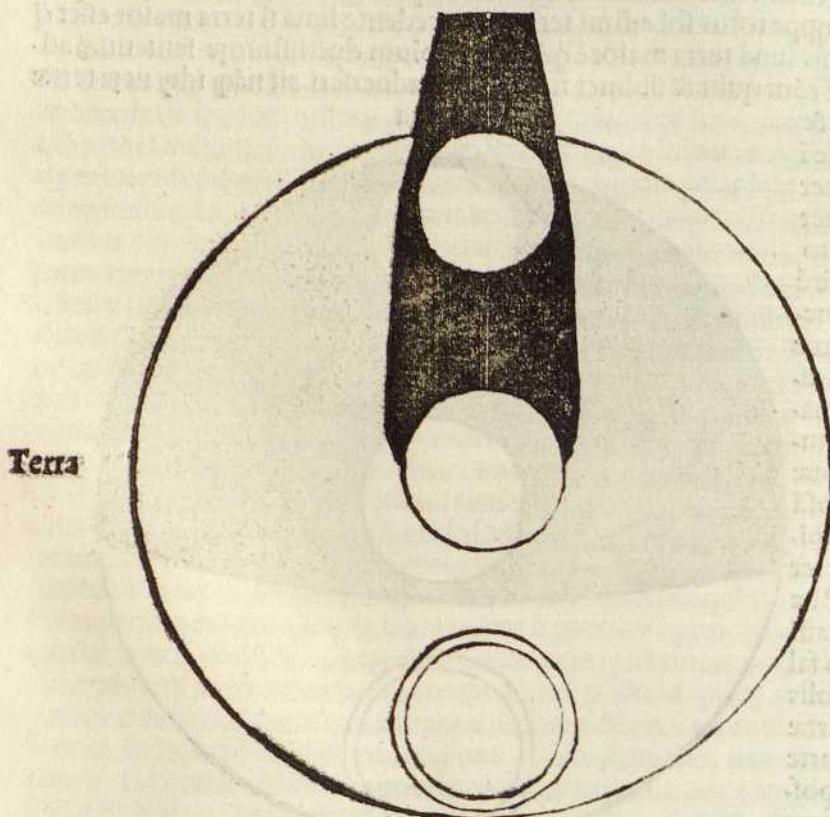
Sol

Luna

Sol
Luna

Sol

magnitudine exce-
det sane ut ipse eti-
am ait res ita hēt si
lumē mai⁹ ē q̄ ma-
teria extrema dia-
metri lumīs ad an-
gulos rectos dia-
metri materiæ ca-
dere non possunt:
sed plusq̄ mediam
sphericā materiā il-
lustrāt sin aut lumē
æquale fuerit mate-
riæ tum quod dia-
metri sint æquales
æqualiter umbrap
fluit in infinitum.
At si materia fuerit
lumine maior ita
diametrū cadēt ra-
dii.ac sicut æquales
diametri āgulos re-
ctos faciebāt ita hic
angulos citra dia-
metrū nā si ad dia-
metrū usq; pueni-
ant sint anguli re-
cti necesse ē pinde-
duū inæqualiū cor-
porū æquales dia-
metri qd̄ fieri nul-
lo modo pōt.id ue-
ro subiectis facile fi-
guris hisce dephē-
detur. VT non sit
necesse amplitudi-
nem eius oculoꝝ
argumētis. Quem
admodum putauit
epicurus & secuti
ipsum sicut Lucre-
tius pedalem enim
solē eē existimauit
quia ita nobis obii-
cīt. sri uolæ tñ sunt
plinianæ rationes.
qd̄ sol terra sit ma-
ior nisi ea mō qua
de terræ umbra me-
morat. COLūnæ
effigie. Ideo a gra-
cis cylindroides ap-
pellati. TVRbinis
recti. Quæ calathoi-
des uocitāf. MEte
existere

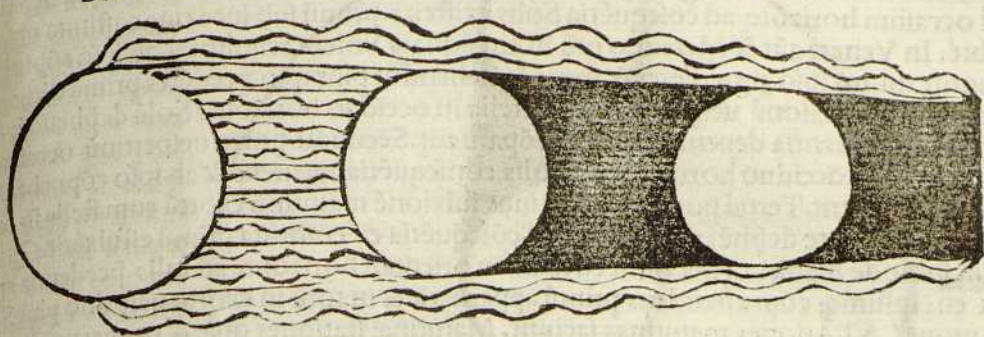

existere effigiem: quæ conoides nominata est umbra. NVLLa amplius relinquatur dubitatio superari magnitudine terram. Imo equidem ut ostēdimus ideo minor. q̄ terra arguitur ut figura subiecta plane omnibus est uidere.

Sol

Terra

Luna

DELIQVIO Solis. Varro in casina qñ tibi domi nihil deliquium est dictum ab eo qđ deliquandū ut turbida quæ sunt deliquantur ut liquida fiant Aurelius scribit deliquiū a liquido. Claudius ab eliquato si quis alterutrum sequi mallet habebit autorē. **ET IN Luna** ueneficia arguente mortalitate & ob id crepitu dissono auxiliante. Manilius.

Vltima ad hesperios infectis uolueris alis

Serap̄ in extremis quatiuntur gentibus æra.

Te quoq̄ luna traho quis temerata labores

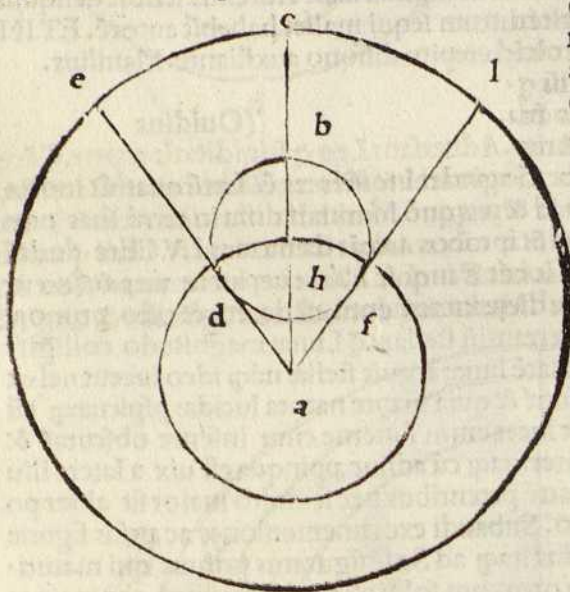
Æra tuos minuāt. Cur aut̄ id nos docet Alexander inquiēs æs & ferrū quatiūt mortales qđ se dæmonas fugare existiment p̄ id tēpus quo luminaria ista in terrā suas non mittunt affectiones q̄ benefaciāt hoibus & improbos arceāt dæmonas. **LVCERE** dodrā tis semūcias horar̄. Ptolemæus de Luna locutus inquit ΗΧΕ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΑΡΑΥΞΗΣΙΟ ΤΡΟΟ ΤΩΝ ΕΞΗΚΟ ΤΩΝ ΙΗ. Hoc est singulor̄ dieꝝ incrementū est decem & octo primor̄ icrupulor̄. **QVO** argumento amplior errantiū stellar̄ q̄ Lunæ magnitudo colligit̄.

(Ouidius

At ne hoc quidē magnitudinē uel paruitatē lunæ arguit stellæ nāq̄ ideo lucent uel ex ppinquiore loco quia supra Solē inuehunt & quia suapte natura lucidæ p̄spicuaq̄ cū Luna & sub sole a quo lumē capit currat lucet enim superne cum inferne obscurat & quo a Sole lōgius abit eo lucidior apparet. itaq̄ cū adhuc ppinqua est uix a latere illu stratur radiis solaribus supernā adhuc partē petentibus nec si multo maior sit aliter poterit accidere. **EXO**riunt̄ uero matutino. Subaudi exortu. emersiones ac p̄sus figuræ astroꝝ Ptolemæi sn̄ia sunt nouem. modus itaq̄ ad Solē figuratus primus qui matutinus subsolanus appellat̄ est cum stella in ortu cum sole insidet finienti: quē græca uoce dicimus horizontē. Secundus modus q̄ matutinus ad cælū mediū quē mesaranema græci dicūt cum sole ad ortū in horizonte emergente stella mediū tenet cælū siue sub terra siue supra terrā. Terti⁹ ē modus matutin⁹ lips dictus cū sole surgēte ad ortū ex horizonte stella fuerit in occasu quē Iuuenalis ortū numantinū uocat luciferi. Quartus modus meridianus subsolanus cum Sole mediū tenente cælum stella fuerit in subsolano horizōte. Quintus modus meridianū medii cæli spatiū qđ mesuranema uocant græci cum sol & stella pariter in medio cæli spacio fuerit. Sext⁹ modus meridian⁹ lips cum Sole mediū cælum tenente stella in horizonte fuerit occiduo. Septimus est modus opsinus subsolan⁹ nūcupatus cū Sole occiduum tenēte horizōtē stella fuerit i oriēte. Octauus est opsinon mesuranema cum Sole occiduum horizōtem tenente stella mediū habebit cælū seu supra terrā seu sub terra. Nonus modus opsinus lips qñ stella cū sole occiduum tenet horizontē his cognitis nūc etiā fluxiones intelligēdæ planetar̄ quo Pliniana lectio sit apertior. p̄inde planetæ oriētales ortu matutino sunt q̄ ex radiis solis emergētes pp̄ accessum eor̄ ad Solem aut solis ad eos mane apparere incipiunt. oriētes ortu uespertino sunt q̄ ex radiis Solis emergētes ob distātiā a Sole uesperī post solis occasum comparere incipiūt. occidētes occasu matutino qui radios solis subeūt & pp̄ accessum ipsoꝝ ad solē mane occultari incipiūt. Occidētes occasu uespertino q̄ solis radios subeunt & pp̄ accessum ad solē uel Solis ad ipsos uesperī post Solis occasum

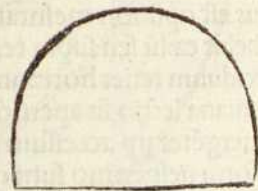
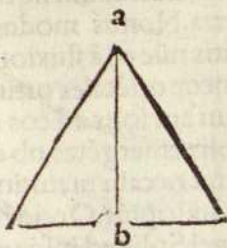
incipiūt occultari. superiores tres nō occidūt occasu matutino: nec oriunt ortu uespertino. At dunt axat Venus Mercurius & Luna. itaq; est inqt Theon alexandrinus in Saturno Ioue & Marte matutinus ortus primus cū stella in horizonte orientali in solis pcedentia existens & eius lucē fugiēs primū apparuerit. Vespertinus dein occasus cū stella in ad occasum horizōte ad cōsequētia Solis existens. primū sub luce eius cōstituta obscurabit. In Venere autē & Mercurio qm̄ hi circūqua; Solem reuoluti & ab ipso cōprehēduntur minus ipso p̄grediētes & ipm̄ cōprehēdūt plus ipso pcedētes primā dicimus a cōiunctōe fulxionē uespertinū ortū cū stella in occiduo horizōte Solē dephēdēs & in eius cōsequētia deueniens primū cōparuerit. Secundū porro uespertinū occasum cum stella in occiduo horizōte ad Solis cōsequētia apprensens & ab ipso cōprehēnsa primū effluxerit. Tertiā porro nominamus fulxionē matutinū exortū cum stella in orientali horizōte dephēsa sub sole ac ad cōsequētia ei cōstituta primū effulxerit. Quartum subinde matutinū occasum cū stella in orientali horizōte ad solis pcedentia apprensens ipsumq; cōprehēdens primū apparuerit & in totū in exortu uespertino plus Sole mouet. STATIONES matutinas faciunt. Matutinae stationes quæ & primæ nominantur: uespertinae quæ secundæ hæc secundæ ordinē signorū. Illæ uero contra quod totum ut facilius accipiatur subiecta expressimus figura. Fingo significare & eccentricū cum

epicyclo p cuius centrū ducō lineā ue ri motus eius ut sit cent; qdē eccentrici a. signiferi autē h ipsa uero lineā a h b c. quæ celeritatē & motū eius quē habet ab eccentro exprimit. ducant porro ab eodē puncto binæ aliæ ultro citroq; lineæ epicyclū cōcludentes ad signiferū usq; porrectæ ut f h d sit arcus i quo planetes mouet in signorū seriē. Alter cōtra. Planetes itaq; ab b mouet in d in signifero ab c in e præter motū eccentrici tumq; bini motus cōiungunt eccentrici inq; & epicycli in unā eandēq; partē & tum planetes directus & celer ē directus quidē quia in seriē signorū. Celer uero qd' eius motus sit celerior motu eccentrici epicycli planetes porro in d quia i a tione epicycli nō uidet in signorū seriē moueri nec cōtra: sed motu dūtaxat ec

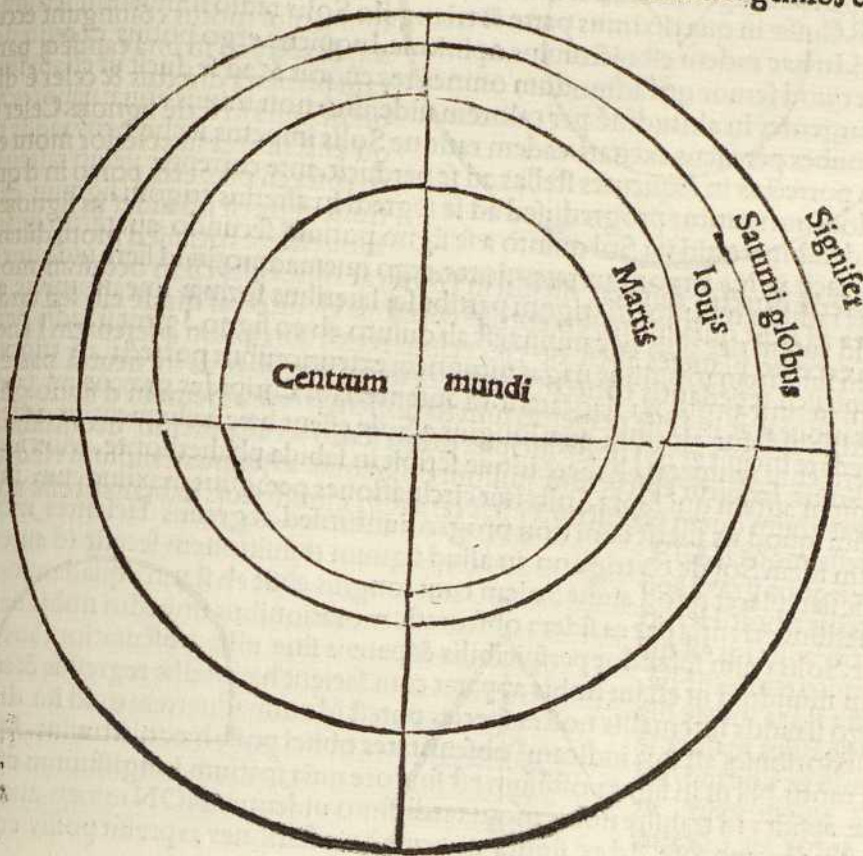
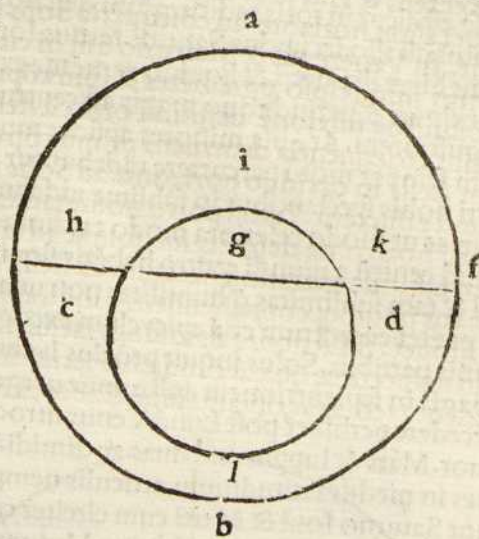
centri in seriē directus dūtaxat dicit si in f moueat rōne epicycli in occasum mouebit ut sit lineā a fl. At quia motus eccentrici ei cōtrarius est directus quidē est: sed tardus quia ex motu eccentrici planetes abest ob epicyclum retrosum ipsum pferentem i f uero quia motus epicycli repedantis cōnectit motui eccentrici p̄gredientis in neutrā partē uidet planetes moueri ac in l esse perpetuo tum stationem facere uidetur in d statio prima ex qua repedare incipit at in f unde incipiet dirigi statio secūda dicitur uetustissimi tamē quos Plinius sequitur epicyclum nullum posuerunt æquantem nullum: sed orbem dūtaxat unum quem eccentricum idest centrum mundi non habentem esse uoluerūt i quo stella moueat. CIR

CVlogē quos græci apsidas i stellis uocāt. Heron alexadrin' apsis iqt est qd' min' semicirculo cōphē. sū a recta lineā miore diametro & ābitu maiore semicirculo ut hoc mō. Trianguli autem apsis. ut idem autor ait uocatur a uertice ad basim ducta

perpendicularis hoc nempe modo apsis est ipsa a b linea: sed Plinius apsidas intelligit
 circulo: oīno partes siue maiores siue minores semicirculo mundi centꝛe nō custodiē
 tes. CENTrū cæli. hoc est mundi aut etiā octauū globi qd' cælū appellari Aristotelis te-
 stimonio supra diximus. ERGO ab alio cuiqꝛ centro apsidēs suæ exurgunt. Vt in supe-
 rioribus circulis ostensum. signiferi enim
 aliud & eccentrici aliud est centrū. MOTusqꝛ
 dissimiles. Vt signiferi & eccentrici & epicycli
 QVOniā interiores apsidas necesse est bre-
 uiores esse. Sit enim signifer a b circulus. ec-
 centrus aut c d diameter a b circuli e f & cē-
 trū uero signiferi g manifestū est h i k apsi-
 dem breuiorē esse: planetēqꝛ centro g hoc ē
 terræ fore, ppinquirē ubi i ea fuerit apside e
 nt in i q̄ in aduersa parte circuli nempe in l.
 IGItur a terræ centro apsidēs altissimæ sunt
 Saturno in Scorpiōe. Ephæstion aut ac do-
 rotheus habet inquit Sol domiciliū leonē
 cuius sublimitas Aries. humilitas Libra ad-
 uersans Aquarius quod signum maxime hi-
 bernum ac frigidissimū. Saturnus domici-
 lia habet Capricornū & Aquariū unū q-
 dem ut ariditatis particeps. Alterū uero fri-
 gidū eius sublimitas Libra. humilitas Aries. Aduersans Leo q̄ frigiditatis expers. Cācer
 humilitas Capricorn⁹. aduersantia geminos & uirginē. Mars hēt domicilia Arietē & scor-
 piū cuius sublimitas Capricornus humilitas cācer. Aduersantia taurū & librā q̄ ambo
 sunt tēperatæ affectiōis. Venus domicilia hēt Taurū & librā eius sublimitas Pisces. hu-
 militas uirgo. aduersantia aries & scorpi⁹. Mercurius domicilia hēt gemios & uirginē

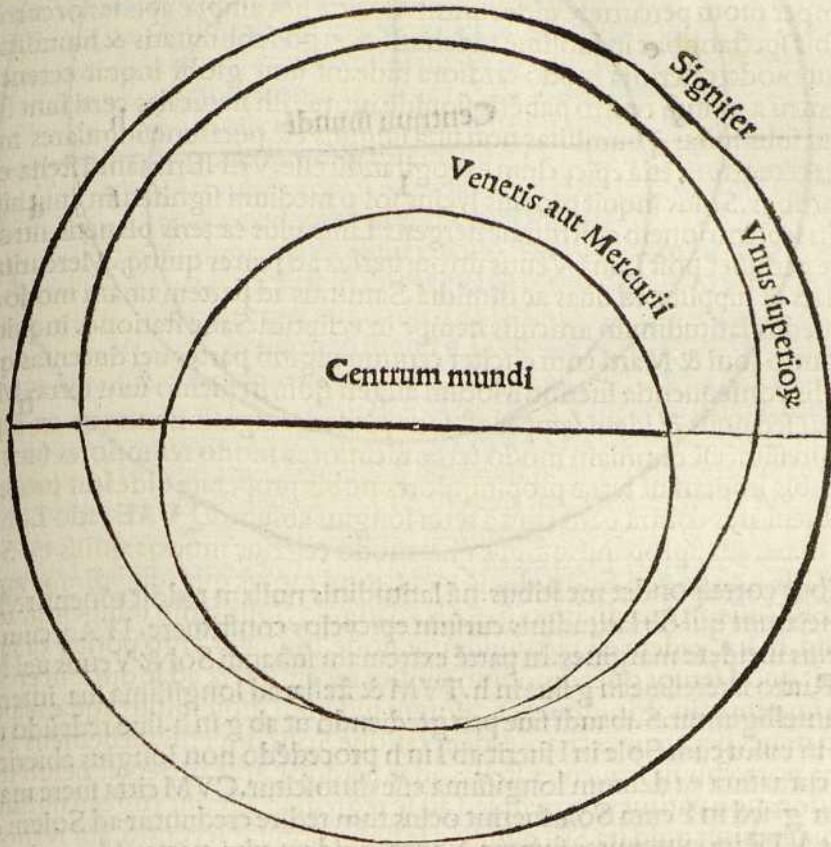

cuius sublimitas pisces humilitas eosdem aduersans Sagittari⁹. Luna humidissima domicilium humidissimum habet Cancrum & Taurum eius sublimitas Scorpius humilitas Capricornus cuius partes nullam habent ariditatem plurima uero refertae sunt ariditate & frigiditate. SED quia deductas ab summa apside lineas coartari ad centrū necesse est. sicut in rotis radios. globi describantur quattuor ut signiferi amplissimus habeatur: ab illo secundus Saturni. tertius Iouis. quartus Martis. per mundi centrum ducatur binæ diametri & liquido cernetur ex una parte orbium amplæ apsidēs ex altera uero exiguae & perinde quo magis ad centrum binæ lineæ tendunt eo angulum efficiunt angustiores. At quia minores apsidēs mundi centro sunt uiciniores eo id uno & eodem semper motu percurrere uidebuntur. Contra ubi amplæ apsidēs occurrunt tardius ferri nobis spectantibus in sublime uidebunt cā ergo sublimitatis & humilitatis astrorum ac ut modo celeriora modo tardiora uideant sunt globi inquit eccentrici hoc est aliud centrū a mundi centro habētis siquidē motus illi naturales certi sunt singulis ac sui & tam sublimitas q̄ humilitas non una singulis est. putarunt singulares mathematici præter eccentricum etiā epicyclum excogitandū esse. VENERIS tantū stella excedit eū binis partibus. Solus inquit proclus lycius sol p̄ medium signiferum inuehitur nunq̄ magis in septentrionem austrumue uergens. Luna plus cæteris planetis utroq; uersus secedere perhibet post Lunā Venus utroq; uersus ad partes quinq;. Mercurius ad quattuor. Mars & Iuppiter ad duas ac dimidiā. Saturnus ad partem unam modo. STATIONES in medijs latitudinum articulis nempe in ecliptica. Sane stationes inquit Theon fiunt Saturno Ioui & Marti cum circiter centum uiginti partes uel ducentas quadraginta in Solis consequentia fuerint. Motum augeri q̄ diū in uicino sunt terræ. Motus nunq̄ augetur sed unus & idem semper est suis planetis singulis uerum ut ex superiore figura expressum est quoniam modo terræ uiciniores: modo remotiores sunt motus uidentur nobis imitari ut terræ propinquieres nobis properare uideantur propter apsidū tractus breuiores contra uero cum a terra longius absunt. QVAE ratio Lunæ sublimitatibus maxime approbatur. quippe quæ modo celerius modo tardius ex Solis coitu abit. NVMERUM augeri. Subaudi momentorum motus qua ostendimus ratione apsidum. PERCussæ in qua diximus parte & triangulo Solis radio inhibentur rectum agere cursum. In hac eadem est uictruius opinione. Inquiens. ergo potius ea ratio nobis constabit quod feruor quæadmodum omnes res euocat & ad se ducit ut etiam fructus ex terra surgentes in altitudinē per calorem uidemus: non minus aquæ uapores a fontibus ad nubes per arcus excitari. eadem ratione Solis impetus uahemens radiis trigoniforma porrectus in sequentes stellas ad se perducit. ante currentes ueluti refrenando retinendoq; non patitur progredi: sed ad se regredi in alterius trigoni signum esse fortasse desiderabitur quid ita Sol quinto a se signo potiusq̄ secundo aut tertio quæ sunt propiora facit in his feruoribus retentiores. ergo quemadmodū id fieri uideatur exponam. eius radii in mundo uti trigoni partibusq; lateribus formæ lineationibus extenduntur. Id autem nec plus nec minus est ab quinto ab eo signo. Igitur si radii per oēm mundum fusi circinationibus uagarentur: neq; extensionibus porrecti ad trigoni formam liniarentur. propiora flagrant. id autem etiam Euripides græcorum poeta animaduertisse uidetur. ait enim quæ longius a Sole essent hæc uahementius ardere. propiora uero eum temperata habere idque scribit in fabula phæthonte. Mox idem autor subdit hi autem qui supra Solis iter circinationes peragunt maxime cum in trigono fuerint quod iis inerit cum non progrediuntur: sed regressus facientes morantur donec idem Sol de eo trigono in aliud signum transitionem fecerit. id autem non nullis sic fieri placet quod aiunt Solem cum longius absit ab stantia quadam non lucidis itineribus errantia per ea sidera obscuratis morationibus impediri nobis uero non uidetur. Solis enim splendor perspicibilis & patens sine ullis obscuracionibus est per omnem mundum ut etiam nobis apparet cum facient hæc stellæ regressus & morationes: ergo si tantis interuallis nostra species potest id animaduertere quid ita diuinationibus splendoribusq; astroꝝ iudicam⁹ obscuritates obici posse hæc uictruius. MINIMO ferunt motu. Nā ut in figura ostensum est superiore quia spatium longissimum est ubi altissimæ apsidēs id transire nobis motu tardissimo uidentur. NON tamen ante stationes secundas augente. Id ex figura quoque quæ stationes expressit possis colligere.

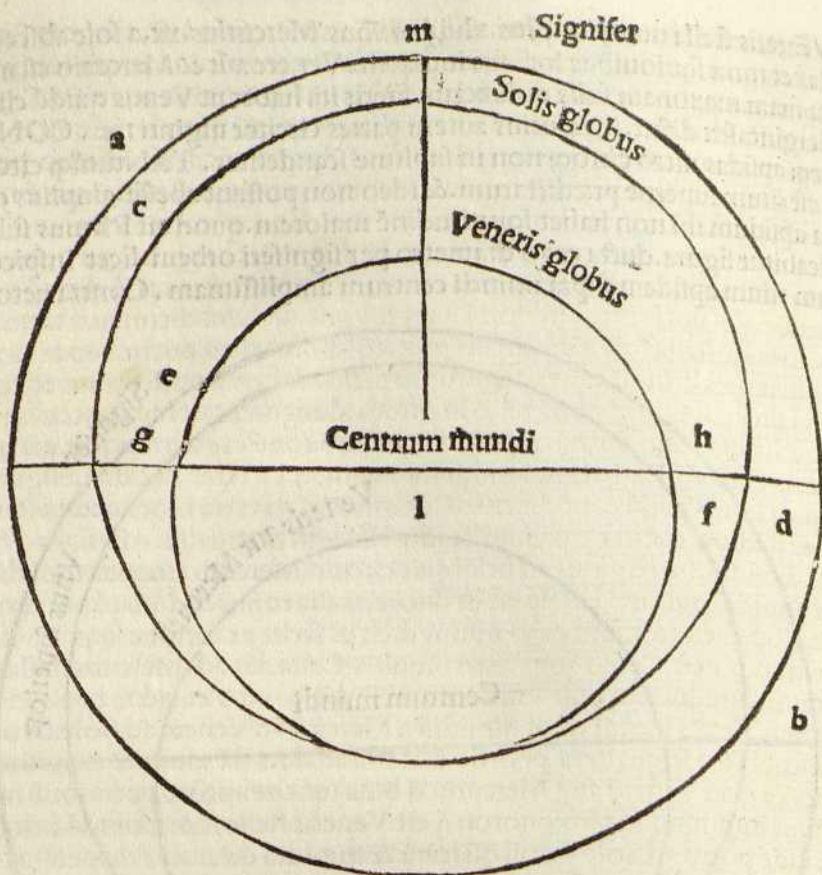

CVM Veneris stella nunq̄ longius .xlvi. partibus. Mercurius .xx. a sole abscedant. The
 on de planetarum stationibus locutus inquit. In Venere aut̄ & Mercurio cū uterq̄ ipso
 rum circa suam maximam solis distantiam fuerit ita habet ut Venus quidē circiter par-
 tes quadraginta sex distet. Mercurius autem partes circiter uiginti tres. CONuersas ha-
 bent utraq̄ apsidas ultro citroq̄ non in sublime scandentes. TANTumq̄ circulus earū
 sub terra est q̄tum superne prædictarum. & ideo non possunt abesse amplius quoniam
 curuatura apsidum ibi non habet longitudinē maiorem. quod ait Plinius subiectame-
 lius explicabitur figura. ducta ergo diametro per signiferi orbem licet inspicere unius
 superiorum trium apsidem supra mundi centrum amplissimam. Contra uero Veneris

aut Mercurii apsidē superiorē breuē & cōtra inferiorē ad amplissimā & q̄a Solis & Ve-
 neris & Mercurii par cursus existimat̄ ideo ab ea curuatura nō abeūt. Veruntamē appa-
 rentiis reliquis hæc ratio nō quadrat. Itaq̄ ista melius & Ptolemæus & ptolemæū secu-
 ri prodiderunt. AC SPAtia longitudinis latitudinū euagatione pensant. Hoc si uerum
 sit Luna quæ per totā signiferi latitudinē euagatur p̄ omnes abire a Sole figuras nō de-
 buit ac ne quidē ad sexangulā mundi figurā puenire. Præterea etiā Mercurii oportuit
 maiorē q̄ Veneris esse longitudinē Cum Venus per latitudinē longius euehat̄ cum tñ
 fiat cōtra. sit ergo signifer a b. Solis globus c d. Veneris globus e f ducat diameter p̄
 mundi centrū ipsius signiferi sit tota Veneris curuatura g h. Cū ergo Venus in g fuerit
 & Sol i eadē linea Ven⁹ anteq̄ ad Solē redeat totā ambulabit curuaturā a g in h nēpe
 partes .xlvi. & qm̄ in ea ut uult Plinius semp̄ est Venus curuatura cū Sole ducatur linea
 a centro mundi ad signiferum l m quæ supra diametrum cadens binos utrobq̄ angu-
 los faciat rectos. sit itaq̄ Sol in ea linea pariter & Venus. Tum Veneri curuaturæ absol-
 uendæ partes uiginti tres supererūt quas cū absoluerit redibit ad Solē & ab h remeabit
 in g. Idem de Mercurio dicendū esse existimat̄. semp̄ igit̄ ad ea extrema pueniēt spatia.
 SED ratio canonica fallit. Quod Proclus iquit Διαφωρα αριθμός. hoc ē dissentit nu-
 merus nēpe rōciniū & calculus. Canones quidē dicunt̄ tabulæ rōcinia. fallere ergo uī
 dentur ratiocinia. cū sideris totū explicant ambitū. At ne hæc quidē Pliniana ratio ap-
 g iii

parentibus correspondet meātibus. nā latitudinis nullam reddit rōnem. rectius igitur pronunciarunt qui ob latitudinis cursum epicyclos constituere. ITAQ; cum i partem ipsam eius incidere margines. In partē extremam subaudi Sol & Venus uel Mercurius ALTER utro latere: siue in g siue in h. TVM & stellæ ad longissima sua interualla peruenire intelliguntur. Subaudi siue pro grediendo ut ab g in h. siue redeūdo ut ab h in g aut si in coitu cum Sole in l fuerit ab l in h procedēdo non longius abierit quia eius apsidis curuatura ea demum longissima esse dinoscitur. CVM citra fuere margines. ut si non in g sed in l cum Sole fuerint ocus tum redire creduntur ad Solem quia ab h redeunt. VTRIq; extremas summa. Veneri quidem. xli. partes Mercurio autē. xxiii. IN Martis sidere. Cuius est maxime in obseruabilis cursus. Manifestum est quo propinquiuss astrum centro mundi fuerit eo habere maiorem aspectus differentiam eamq; in Luna maximam. In Marte non perceptibilem nam semidiameter terræ ad semidiameterum orbis Lunæ sub sensum cadit At ad semidiameterum orbis Martis magnitudine uidetur respuere. SEX angulas mundi efficit formas. Quia bis sex duodecim quot sūt signiferi signa quæ subnectit Plinius plarāq; aliter obseruata sunt. COMMisuræ apsidum. Ut anabibazon & catabibazon seu ut nostri nunc caput & cauda dracōis. MARTI igneus. Ideo etiam pyroeneta ipsum græci uocant. Pyrois ab igne nomen inuenit. MERCURIO radians. Nam & stilbon appellatus. CONnexo uisu inerunt quæ cælo cōtinentur. Inerunt scribendum nam statim consequitur multitudo conferta inest. HEBetante cætera. Scribendum cætero quo Plinius saepe utitur aduerbio. DIVIDua est. Quæ græce dicitur διχότομος sicut dimidium a dimidio est ita diuiduū in duas partes æquas diuisum. SEMInabit orbe. Græce amphicyrtos. IN Aduerso. In diametro ut nunc loquūtur omnes in opositione. SED quæ recta in exortu suo consurgunt. Signa sex recta consurgunt ab initio Cancrī in finem usq; Sagittarii. Totidē obliqua scandūt a principio Capricorni ad finem usq; Geminorum obtemperantq; recte scandentibus hoc est bina signa quæ unius fuere longitudinis a principio Cancrī sibi inuicem cedūt ut Gemini Cancro Taurus Leoni Aries Virgini. Pisces Libræ Aquarius Scorpioni. & Capricornus Sagittario. Sed Pythagoras. musicis rationibus mathematici prope om-

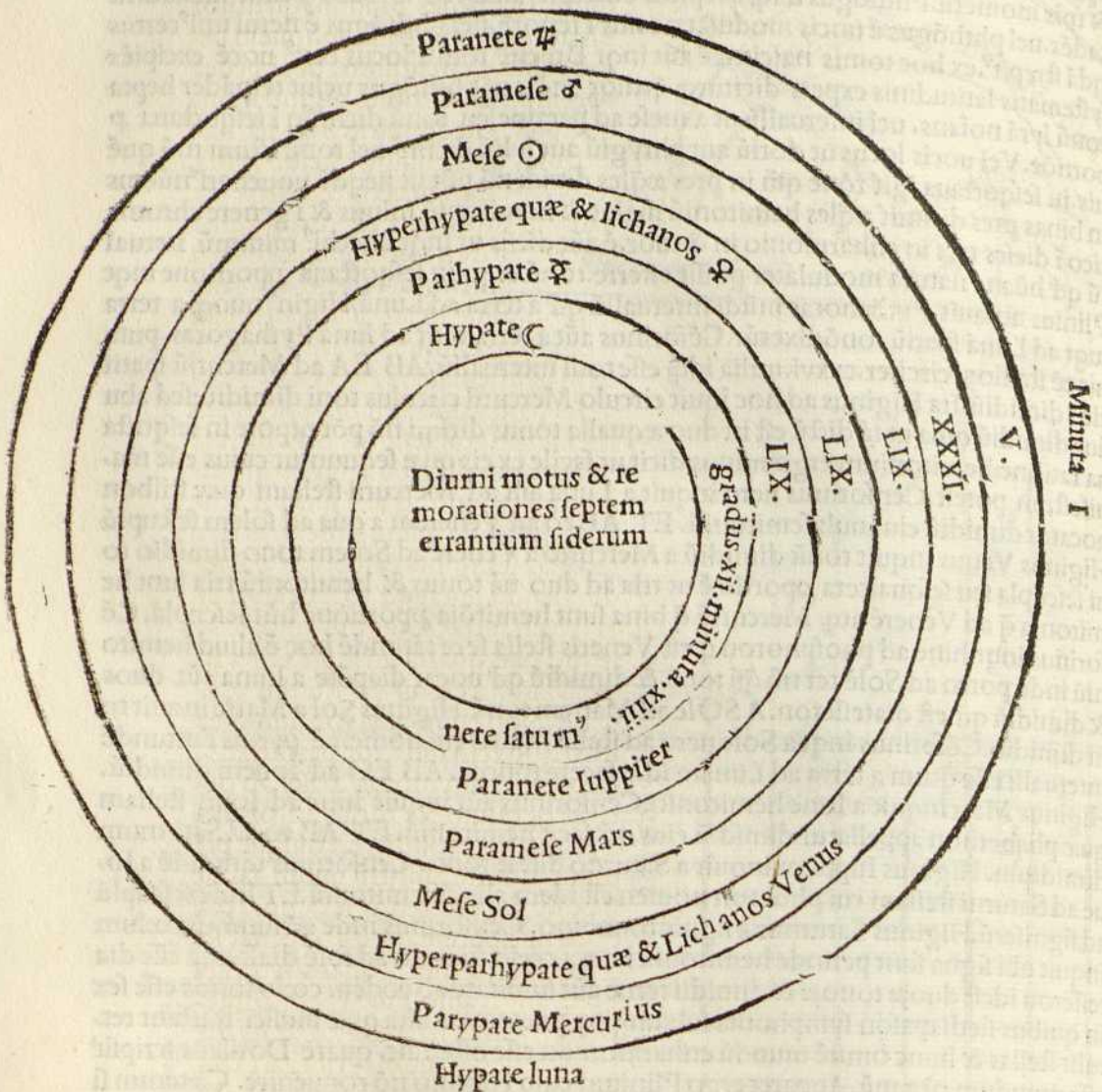

nes cœlum cōstare ac moueri uoluerūt q̄ tota inq̄sitiō a Pythagora sūp̄fisse credit̄ in
 tiū. is ergo inq̄t Plini⁹ appellat tonū q̄tū absit a terra Luna. & qm̄ tonus interuallū est ī
 sesq̄octaua p̄portiōe cōstitutū certis cōstās p̄thōgis ut hic accipit̄ pri⁹ qd̄ sit p̄thōgus
 aperiēdū. Phthōgus igit̄ ē hm̄oi harmōiæ principiū q̄le nūeri ē unitas & lineā punctū
 & t̄pis momētū. Phthōgus itaq̄ strepitus ē. strepit⁹ aut̄ aeris affectio p̄cussi subauditū
 cadēs. uel phthōgus ē uocis modulata casus ī tenorē. uel phthōgus ē nerui uni⁹ certus
 qd̄ā strepit⁹. ex hoc tomis nascitur ē aut̄ inq̄t Bryeni⁹ tonus locus cert⁹ uocē excipiēs
 systematis latitudinis expers diciturq̄ q̄ttuor mōis ut phthōgus uelut terpāder hepta
 tonū lyrā noīans. uel interuallū ut a mese ad paramesen tonū dicim⁹ q̄ ī sesq̄octaua p̄
 portiōe. Vel uocis locus ut doriū aut phrygiū aut lyliū dicim⁹ uel tonū ictum mō quē
 uis. in sesq̄octaua igit̄ rōne qm̄ in p̄tes æq̄les diuidi nō pōt ut neq̄dē nouenari⁹ nūerus
 in binas p̄tes dirimit̄ æq̄les hemitoniū malus & hemitoniū minus & ī genere chroma
 tico ī dieses tres in enharmonio in q̄ttuor. ē aut̄ diesis ut inq̄t Bacchi⁹ minimū iterual
 lū qd̄ hūana natura modulāter possit efferre. tonū ergo in sesq̄octaua p̄portione inq̄t
 Plinius noīauit Pythagoras mūdi interuallū qd̄ a terra ad Lunā. Higin⁹ quoq̄ a terra
 inq̄t ad Lunā sp̄atiū tonō dixerūt. Censorinus aut̄ a terra inq̄t ad lunā Pythagoras puta
 uit eē stadiōe circiter. cxxvi. milia idq̄ esse toni interuallū. AB EA ad Mercuriū sp̄atii
 eius dimidiū. Ita Higinus ad hoc īquit circulo Mercurii circulus toni dimidiū: sed abu
 sue dimidiū quia ut iā dictū est in duo æqualia tonus dirimi nō pōt utpote in sesq̄octa
 ua rationē: hemitonium ergo minus dicit ut facile ex eis quæ sequuntur cuius esse ma
 nifestum potest. Censorinus uero inquit a Luna aut̄ ad Mercurii stellam quæ stilbon
 uocatur dimidiū eius uult semitoniū. ET AB eo ad Venerem a qua ad solem sescuplū
 Higinus Venus inquit tonū dimidiū a Mercurio a Venere ad Solem tono dimidio to
 ni sescupla seu sesquialtera p̄portio ē ut tria ad duo. nā tonus & hemitoniū tria sunt he
 mitonia q̄ ad Venerē atq̄ Mercuriū q̄ bina sunt hemitōia p̄portionē hnt̄ sescuplā. Cē
 sorinus inq̄t hinc ad phosphoron q̄ est Veneris stella fere tātundē hoc ē aliud hemito
 niū inde porro ad Solē ter tm̄ q̄si tonū & dimidiū qd̄ uocat̄ diapēte a Luna aut̄ duos
 & dimidiū qd̄ est diatefferon. A SOle ad Martem tonū. Higinus Sol a Marte inquit to
 ni dimidio. Censorinus inq̄t a Sole uero ad stellā Martis cui nomen ē pyrois tantundē
 interualli esse q̄tum a terra ad Lunam idq̄ facere tonon. AB EO ad Iouem dimidiū.
 Higinus Mars inquit a Ioue hemitonio. Censorinus aut̄ inquit hinc ad Iouis stellam
 quæ phathethon appellatur dimidiū eius qd̄ facit hemitoniū. ET AB eo ad Saturnum
 dimidium. Higinus Iuppiter inquit a Saturno distat tono. Censorinus tātundē a Io
 ue ad Saturni stellam cui phœnon nomen est idem aliud hemitoniū. ET Inde sescuplū
 ad signiferū. Higinus Saturnus a signis tono uno. Censorinus inde ad summū cœlum
 inquit ubi signa sunt perinde hemitoniū itaq̄ a cœlo summo ad solē diastema esse dia
 tesserōn idest duorū tonorū & dimidii terræ aut̄ sumitate ab eodem cœlo tonos esse sex
 in quibus sit diapason symphonia subiungitq̄ præterea multa quæ musici tractant ret
 tulit̄ stellas & hunc omnē mundū enharmonion esse ostendit. quare Dorilaus scripsit
 esse mundum organū. Apparet ergo Plinium cum Higinio nō conuenire. Caterum si
 ubi Plinius sescuplū dicit tonus sit sex tonos totū a terra ad signiferū complebit inter
 uallum unde Aristoxeni sententia diapason est consonantia: nec tamen recte Aristoxe
 nus quippe qd̄ tonū in duas partes diuisit æquales qd̄ supra fieri nō posse ostendimus
 & omnes præter aristoxenios annuūt musici siquidē bini toni cū minore hemitonio
 diateffaron cōplent: ut tres toni cum minore hemitonio diapen e ex quibus constat
 diapason cōma igitur deest ad sex tonos perficiendos. Verum nō iā sex toni: sed septē
 ut liquido quouis potest colligere a Plinio colligūtur. qd̄ prorsus caret ratione. nec to
 nus locus potest intelligi alioqui plures adhuc fuerint nā Aristoxeni sententia tresde
 cim dicunt̄ Ptolemæi uero octo. At antiquissimorum sententia tres dumtaxat Doriū
 Phrygiū Lydiū nō etiā phthongus quia uel unus neruus diapason cōplere potuerit
 & plures & pauciores Dēiq̄ hemitoniū ip̄m neq̄ locis neq̄ phthōgis cōuenit. IN EO
 Saturnū dorio moueri. Antiquissimi ut diximus tres dumtaxat tonos cognouere doriū
 q̄ grauissimus est quē Saturno ob mot⁹ tarditatē deputauere. Phrygiū acutū quē Ioui
 attribuerūt: sed Mercuriū ait phthongo moueri qa figurā mundi nullā cōplet & nequi
 dem p̄ oēs signi unius partes usq̄ p̄uehit̄ cunq̄ signū nullū pficiat suo cursū iure factū

IN SECVNDVM PLINII.

uidef ut ei nequidē ullū deputet interuallū. At his expositis par uidef ut quibus globis quos neruos ueteres deputarint pariterq; motus planetaꝝ offendamus. quo totus ille globosꝝ cōcentus melius innotefcat. Nequidē illud huic loco incongruū existimam?
Nete ̄.

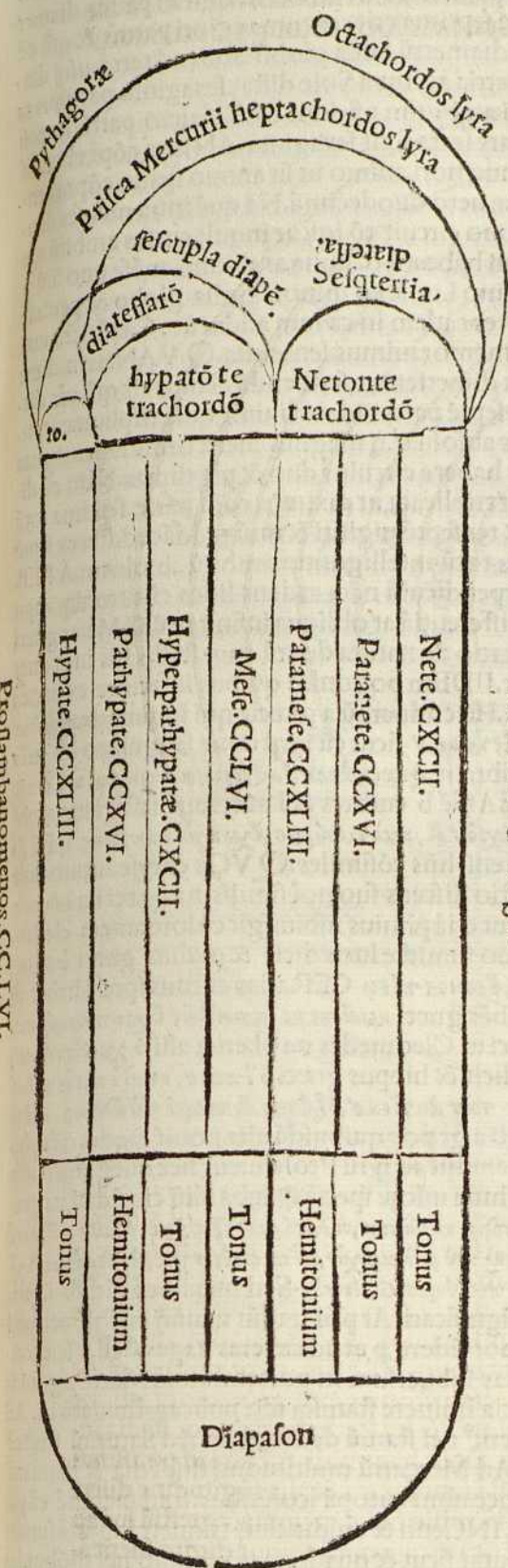

quæ fuerit octochordos Pythagoræ lyra aut Mercurii heptachordos subiecta explicare figura huiusmodi: Rursus tonos acutior est mixolydius quo grauior lydius hemitonio lydio grauior phrygius tono. mixolydio triemitonio: quo grauior dorius phrygio quidē tono lydio aut ditono. At mixolydio diatessarō hoc grauior hypolydius hemitonio at phrygio trihemitonio ut lydio diatessarō. mixolydio tritono: sed hypolydio grauior hypophrygius tono. At dorio trihemitonio ut phrygio diatessarō lydio diatessarō: sed mixolydio tetratono uerū hypophrygio grauior hypodorius tono ut hypolydio tetratono & hemitonio ut mixolydio pentatono. ST Adiu. cxxv. nostros efficit passus hoc est pedes sexcētos. xxv. Censorinus ut eratosthenes inqt geometrica ratione colligit maximū terræ circuitū esse stadios. cclii. miliū. Ita Pythagoras quot stadia inter terrā & singulas stellas essent indicauit stadiū aut in hac mūdi mēsurā id potissimū intelligendū est qd' italicū uocant pedū. cxxv. Nā sunt p̄terea & alia lōgitudine discrepantia ut olympicū qd' ē pedū. dc. Itē pythicū pedū mille. Sane mēsuræ agrestii suā appellationē habētū minima ē digitus q' ēt uncia noīat quicquid minus digito fuerit a partib' ei' nomē accipiet cui' mēsurā p̄ trāsuersū pollicis iuxta unguis radicē cōsideramus quattuor

mus quattuor itaq; digiti efficiunt palmum. i. palestem græce quattuor palmi pedem tres palastæ spitha men. pes & dimidius cubitum paruum. tres pedes gradum quattuor ulnam. quinque passum: nouem pedes cubitum magnum: decem pedes decempedâ. Centum uiginti quinque passus stadium. octo stadia mille passus quod uulgo dicitur miliare. NAM cum trecētis lx. & fere sex partibus orbis solis ex circuitu eius patere appareat circulum per quem meat. manifestum certe ē omnem magnitudinē in infinitas partes esse secabilem. maximum tñ cœli circulū oēm mathematici ī trecētas & sexaginta partes distribuerūt qā signifer duodecim cōstat signis & singula signa ī partes distributā sunt triginta p quæ ī suo globo Sol inuehit. Plinius uero hūc ipsum orbē in partes trecētas sexaginta & fere sex partes diuidendū putat qđ tot sint anni dies trecēti inq; & sexaginta qnq; & fere diei pars quarta un̄ postea dies in tercallares. At secus ē qđ Plinius opinetur. Non enim quia tot sunt dies ideo Solis circulus tot partiū erit. quoniam cum motus Solis ab ortu in occasum & rursus in ortum a primo fiat mobili celeriusque primum mobile ambitū unum faciat qđ possit sol e trecentis sexaginta partibus unā pficere. qđ ipsi superest soli spatiū qnq; dies & quartā fere diei partē anno absoluit. Sēperq; dimetiens tertiā partē ambitus & tertiæ paulo minus septima colligat. Diameter græce: latine dī dimetiēs. docet itaq; ac plurib; demōstrationib; ostēdit Archimedes ī libro quē de circuli dimēsiōe īscripsit diametrū circuli triplicatā cū ipsius diametri paulo minore parte septima totius circuli ambitum perficere. At quoniam cœli globus in circulos diuiditur ducta diametro superne a globo per terrā quæ cœli centrum est ad eam globi partem cœlestis quæ inferna est ipsa hæc diameter quæ totius ambitus globi cū paulo minore parte septima pars tertia est a terra quæ mundi centrum est me-

Acutissimus phthōgus

dia dispescitur: ut pars eius dimidia a globo cœlesti ad terram perueniat pars altera

Prostantbanomenos. CC. LVI.
Cratissimus phthōgus.

dimidia a terra rursus inferne ad globi alteram partem superiori aduersam penetret. Cuius totus ut diximus Solis circulus diuisus sit in trecentas sexaginta partes diametralis terra interuenit mediam dirimens diametrum erit a globo Solis ad terram & quoniam centummetri dimidium nempe partes sexaginta. tertia agitur a Sole distat sexaginta partibus talibus quales trecentas sexaginta eius globi ambitum perficiunt. SEXTA uero parte immensi spatii. nam trecentas sexaginta partium pars sexta sunt sexaginta. ANIMO comprehenditur inesse altitudinis spatio. scribendum annuo non animo ut sit annuo spatio comprehenditur ut paulo ante memoratum est. LVNA uero duodecimam. Nam que intra menses duodecim Sol perficit cursum. Luna mense uno circuit. ratio igitur inquit cursus ambitu aperit ut cum æqualem planetæ inter se cursum habeant & Luna ambitum mense uno suo perficiat ut Sol annuo spatio. appareat globum Lunæ eo minore Solis globo & perinde etiam diametrum. EADEM ad cælum agunt. Res eadem in cælum adducunt. Cælum octauum globum dicit ut supra quoque Aristotelica memorauimus sententia. QUANTAS. n. diametras habeat septimas. Dimetiens non dimetientes scribendum. sensus est quoniam omnis diameter qua ambitus circuli explicatur in septem partes ideo diuiditur quia triplicata septima pars additur ut totus circuli ambitus absoluat. quod magnus fuerit orbis tam magnas eas septimas habeat necesse est. TANTAS habere circulus duo & uiginti. Nam cum dimetiens quæ græce diameter appellatur triplicata ut diximus cum parte septima totum ambitum cuius est diameter absoluat & ter septem uiginti & unum reddat addita ex septem porro partibus una uiginti & duæ partes totum intelliguntur ambitum absoluerent. A PERPENDICULO mensura cæli constat. Ad perpendiculum namque cadens linea cum utrobique angulos faciat rectos nullam habere potuerit differentiam at obliqua infinitas. COMETAS græci uocant nostri crinitas. Cicero tamē in tertio de natura deorum cum stellis his inquit quas græci cometas nostri circinatas uocant. IDEM pogonias quibus inferiore ex parte in speciem barbæ longæ promittitur iuba. Hæc aduerbium a græcis qui inquit *πρωγασ* ἐκ τῶν κῶπωθεν, δεικνύω πῶρονος ἔχων τὰς κόμας sicut cum inquit crine sanguineo illi *ταῖς κόμας αἰματώδης*. A COTIA iaculi modo uibrant. græci *ἀκοντίας*, ὁμοίαν ἀκοντίω. κὴ ὠσπρὸς ἀκροσ κερδαίνεται, οὐ φανείης ἡλίου, EASDÈ uero euiores & in mucrone fastigiatas xiphias uocauerunt. *εὐφίαιος*, βραχύτερος μὲν, ὠχρὸς δὲ, καὶ εὐφύρεος, ἔχων τὰς ἀκτίνας quod est Xiphias breuior quod est sed pallidus radiosque ensi hinc cõsimiles. QUOS chryseus auro nomine similis. mēdose ita legitur ē. namque uero lectio discus suo nobis similis. nam græci ita ὁ δισκὸς *ἀσκησ* περιφέρησ, κὴ τὸ εἶδος ὡς ἡλεκτρον ut etiam plinius subiungit colore autem electro. PITHETES doliore cernit figura in cõcauo fumidæ lucis dicitur & pythus græci ὁ πύθος, κῶπινώλης μὲν φῶρος πῶλης. τὸ δὲ χῆμα, ὁμοίως τῶ. CERATIAS cornus specie habet. dicitur & cerastes a cornu oïno nomine habes græci *κεράτης κερατοειδής* ἔχων *πλοσμίαιος*, ὁμοίως *λαμπάδου κακομῆνης*. HIPPEUS. dicitur & hippos græci ὁ ἵππος, ὁ καὶ ἵππευς καλοῦ μῆκος, δεικνύω λοφίᾳσ ἵππου, διαδράντων τὰς ἀκτίνας, ὁξύτης δὲ περιεσθῶ ἄλλου. ἀπὸ τῶ ταύτας ἔτυχε προσθεῖσ. Decimo loco a græcis quibusdam alia ponitur species quæ salpingis de qua mox Plinius nominat cuius meminit ad syrum Ptolemæus nec quæquam aliam huius seculi mentionem græcum cõperio. FIVNT & hirci uilore specie & iuba aliis circudati ita græce tragi appellantur unde *γίνονται δὲ κὴ ἔτροποι κομῆται*, οἱ λεγόμενοι *βαλχοί*, δεικνύω μάλλον ἢ *πῶρον* ὅρῳ *νιφίαιος* πινῶς περιέμενοι κὴ πῶ μὲν ἀρχὴν, οὐ τῶ φαίνονται, εἰς δὲ δρόπον δὲ ἀπὸ *μα* ἀποτελεσται, δὲ πῶλῶ ἢ ἔπῳ ἀνὸ μῶρας πεφύκασι φαίνεσθαι. Sed maxime in candida in galaxia. VENTOS autem ab iis graues æstusque significari. At perhibet tradit ut nunquam ad solē uel lunam comam suam cometas cõuertere ita uaria portendere per ut ad cæteras uagas stellas sese conuerterint ad Iouem. n. come domos regias subuersum iri portendunt. ad Martem ægritudines in armis & iteritus bella quoque atrocia imminere statumque regum pulicem immutatum iri. Ad uenerem magnam mulierum reginarumque iteritum uel statum desolationes. Ad Saturnum fructuum terrestrium caritatem & omni caram annonam. Ad Mercurium multitudini dispersa & infamias. si ad orientem cõuersi fuerint asianis. si ad occasum europam incolentibus. si ad meridiem eam partem incolentibus mala que diximus minitant. INGENII & eruditionis triquetram figuram fundere. Id namque figuræ genus Mercurio deputat sicut & quadrata non rhombus uel rhomboides in paribus angulis. SVNT quæ hæc sidera perpetua esse credat suoque habitu ire ut rufus festus.

Et numerosa

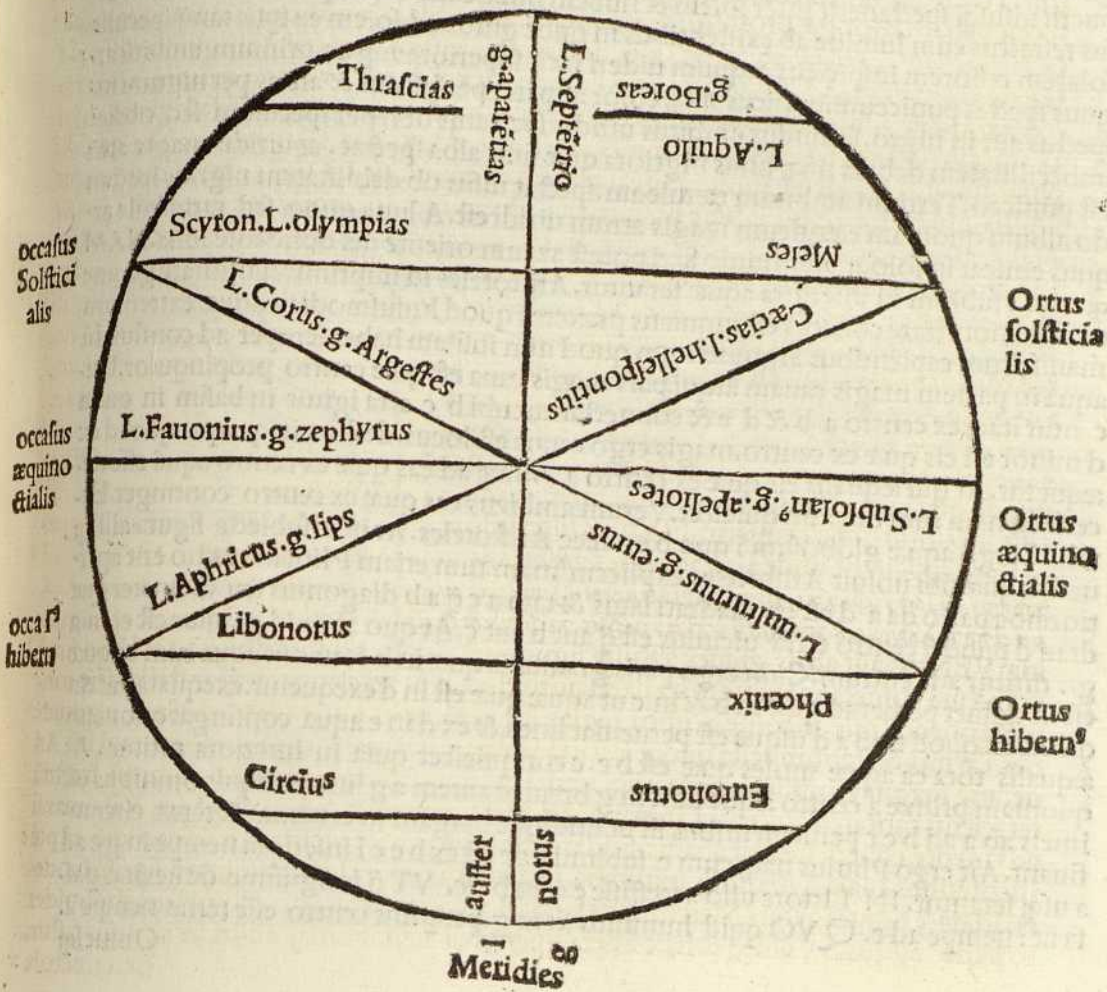

COMMENT.

Et numerosa suae lugentem funera gentis
 Electram in terris moestum dare nubibus orbem
 Saepius obscuris caput ut sit cinctae tenebris
 Nonnunquam oceani tamen istam surgere ab undis
 In conuexa poli: sed sede carere sororum
 Atque os discretim procul edere destitutam
 Germanoque choro sobolis lacerata ruinis
 Diffusamque comas cerni crinisque soluti
 Monstrari effigiem. Diros hos fama cometas
 Commemorat. tristi procul istos surgete forma
 Vultum ardere diu perfundere crinibus aethram
 Sanguine sub pingui rutiloque rubere cruore.

ALII uero qui nasci humore fortuito & ignea ui ideoque solui. Sane Pythago rei nonnu
 li stellam esse cometem putant qui non semper ut diximus appareat. Alii refractionem
 coitu stellae duarum uel pluriu collucentiu. Aristoteles ex arida euaporatione ad ignis
 modum in fulgentibus fieri soleat corporibus. Heraclides potius nube comprehensum densa que ad
 mine sublimi succensam ut modo similis barbe. modo torri: modo columnae uel hu
 iusmodi aliis fiat. ut Peripatetici etiam opinantur. Epigenes spiritus eleuationem terra re
 aethere radios deferri. ideo et coestim extingui. Metrodorus lapsum ex ui Solis in nu
 bes radiate. Xenophanes cuncta hmoi nubiu succensae constructiones comotionesque esse.

Septentrio

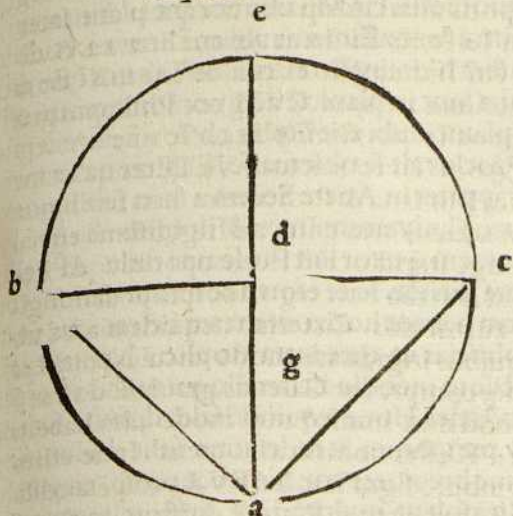

ORGANIS excogitatis: ut astrolabis & dioptris: sed postea Ptolemæus examinatiores excogitavit sicut etiam posteri ac nostri temporis alia. LAMPades uocant plane faces alterum bolidas. Ita Cleomedes ἄλλο σχῆμα τὰ ἐστὶν ὧν τὰ μὲν λαμπρὰ εἰς καλοῦνται τὰ δὲ ἄλλοι εἰς ἀλλοῦν λαμπρὰ εἰς ἐπιτήσων ἀρχῆσιν διακρίονται αἰετὲς βολεῖσιν πυρῶνας κατὰ φερονται ἔλκουσ' αἰ ἀυλακα μακρὰν. CVM rex Philippus gratiam quatteret ita leon de chasinate loquutus οὐτε φιλίππος ὄαμν του ἔσαλτυσε τὴν ἔλλαδα. VERSI coloris græci ποικιλόχροσι τινες κύκλοι. VETERES quattuor omnino. Omnis uentorum ratio Aristotelica Pliniana & Ptolemaica hac fere figura exprimitur subiecta. TENUI remedio aceti in aduenientem effusi cui frigidissima est natura. Si ob id quia natura frigidissima alia longe frigidiora id facere oportuit quæ sine controuersia sensus noster deprehendit ob id lethalia non ergo hoc ipsa prestat frigiditas: sed uis soli naturæ cognita ut in multis euenit aliis. Cæterum nequidem aceti uis frigidissima a medicis perhibetur: sed ab aliquibus frigiditatis modo alicuius particeps ab aliis etiam temperate dicitur qualitatis idque comprobatur Galenus grauis & doctus in primis autor potest autem uideri id facere quod non humectandi modo uim habeat: sed etiam attenuandi: est etiam ubi arefaciat. PRESTER uocatur amburens. Inde etiam nomen habet nam πρηθω τὸ καῖω hoc est amburo significat. LAEVA prospera existimantur quoniam læua mundi parte ortus est. Pythagoras Plato & Aristoteles dextram mundi partem orientalem plagam unde motus principium uocant. Læuam autem occidentiam. At Empedocles dextram ad æstium tropicum. Læuam ad hibernum ut Plutarchus de iis quæ philosophis placere prodidit memoriæ. PER plurimum refertur cum superlatiuo connexum notandum est. AVT unquam lapidem in eo fuisse credatur. creditur impersonale uerbum. MANIFESTUM est radium solis imissum cauæ nubi repulsa acie in solem refringi. Quandoque in aquam transierit nubes ex aduersoque solem habuerit uisusque spectauerit inter solem & nubem nube caua ac perspicua existente tum uisus refractus cum lumine ab existentibus in nube guttis ad solem ex ipsis tanquam speculis solarem colorem inspiciens arcuum uideri facit superioremque ac primum ambitum arcuus spectat puniceum: puniceus namque color apparet perspicuus & albus per nigrum inspectus aut in nigro. secundus ambitus uiridis spectatur non per speculum sed ob suam imbecillitatem debilis namque uisus nigriora quæ sunt alba spectat. at uiride magis atrum est puniceo. Tertium ambitum cæruleum. spectat uisus ob debilitatem nigrius spectando album quoniam cæruleum magis atrum uiridi est. A luna quoque sed rariuscule arcuus emicat in soloque plenilunio fieri potest ac tum oriente uel occidente luna. NAMque cum e sublimi in inferiora aquæ ferantur. Aristoteles id imprimis subtilitate geometrica demonstrare conatus est inquiring præterea quod huiusmodi sit aquæ extremum manifestum capientibus argumentum quod uim insitam habet semper ad confluentem aqua in partem magis cauam atque pars magis caua est quæ centro propinquior. Ductantur itaque ex centro a b & d e & connectantur ubi b c acta igitur in basim in qua a d minor est eis quæ ex centro. magis ergo cauus est locus. defluet itaque aqua quoad æquetur. At qui æqualis eis quæ ex centro a e. itaque ad eas quæ ex centro aqua esse necesse est nam tum demum quiescet. Verum ambiens eas quæ ex centro continget. Extremum ergo aquæ globosum in quo b e c. hæc Aristoteles. At nos subiecta figura aliisque uerbis quæ sibi uoluit Aristoteles explicem. nam tum etiam Pliniana lectio erit apertior: hoc pacto quia a d est ut quadrati latus & tam a c quæ a b diagonius seu diameter quadrati d punctum centro terræ uicinius est quæ aut b aut c. At quo aliquid grauius est eo magis nititur ad centrum. Cum ergo paris grauitatis quæ in b & in c sit aqua cum ea quæ est in d fluet perpetuo quæ in b & in c ut aqua quæ est in d exequetur. exequata autem quiescet. quod si ab a d usque est perueniat linea & ex d in e aqua confurgat quoniam æqualis tota ea aquæ moles quæ est b e c conquiescet quia in interiora nititur. At quoniam primæ a centro æque sunt in g breuior uergant in centrum & terræ circumfluant. At ergo Plinius namque cum e sublimi hoc est ex b e c in inferiora nempe in g e ad a usque ferantur. IN Littore ullo accessisse eas in b e c. VT quæ longissime de uexitas passa sit: nempe ad e. QVO quid humiliter sit ut g proprius centro esse terræ nempe a.

Omnesque

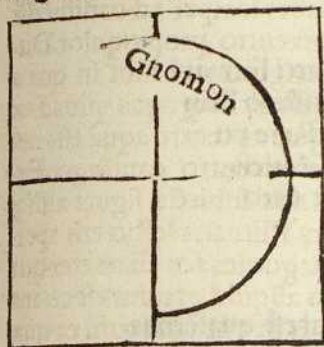
Aquæ extremum

Terræ centrum

OMNESq; lineas quæ emittantur. Subaudi ab a uel g. PROXimas aquas. Hoc est quæ in d. BREVIores fieri q̄ ad extremum mare a primis aquis. Nempe ab a quod in intima terra intelligatur centrum ad extremum mare quod circum aluit terram nempe b e c in plana figura hoc demonstratur sed reuocet ad animum ut solida ut globosa terra est intelligatur. ERGO totas omni ex parte aquas nempe b e c ac etiã d. VERgere in cœtrum. Nempe a. IDEOq; non decidere. Subaudi in aerem. QVONIAM in interiora nitantur quæ sunt in b c. Nitantur primo in d inde in g deniq; in a. ET Dioptræ quæ uel maxime id confirmant. Dioptra specular dicitur seu fabrile instrumentũ quo geometræ declinationum interualli dimensionẽ examinant. QVAM globo simi

lem & cum ea aquas iisdem intelligitur argumentis. Intelligitur impersonale uerbum quia accusandi casus asciuit. NEC canopum italia & quam uocant Bernices crinem. In extremo argus temone posita lucens stella canobus nominat. hæc Ptolemæi & Procli sententia in rhodo uix spectari potest nec omni spectabilis nisi ex sublimibus locis. At in alexandria omnino semper spectatur nam signi eius prope pars quarta eminens super horizonte apparet. Deltotos autem postea a callimacho bernices crinis appellatus ut Probus inquit ut uero quidã prodidere Conon mathematicus Ptolemæo adularus heronicis crinem constituit quod & Callimachus ait inquiring ἡ Δε κωνῶν εβλαψεν ἐν ἡερὶ τὸν βερονικῆσ βογραχον. ὄντα παρακαλεῖ πασι ν εθικε θεοισιν. VASAq; horoscopa. Quibus horæ spectantur ab hora. & scopo considero. SOLis itaq; umbilici quem gnomonem appellant. Dicitur gnomon ab eo quod est gnoorizo quod ualet cognosco quoniam eo horæ depræhenduntur sicut etiã gnomon apud Geometras quo quadrati area cognoscitur est autem hoc modo ut diuiso in quattuor partes quadrato circa quadratum unum reliquæ partes gnomonem faciunt hoc modo. & gnomon horologii unde ars gnomonica dicta Vitruuius ut inueniantur regiones & ortus earum

sic est ratiocinandum collocetur ad libellam marmoream amusum mediis mœnibus: aut locus ita expoliatur ad regulam & libellam ut amusum non desideretur: supraq; eius loci centrum mediũ collocetur aheneus gnomon indagatio umbræ quæ græce sciateres dicitur huius ante meridianam circiter horam quintam sumenda est extrema gnomonis umbra & puncto signanda. Deinde circino deducto ad punctum quod est gnomonis umbræ longitudinis signum ex eoq; a centro circumagenda linea rotundatione itemq; obseruanda pomeridiana istius gnomonis crescens umbra & cum tetigerit circinationis umbram & fecerit parem ante meridianæ umbræ & reli

qua iterum sol inquit æquinoctiali tempore Ariete Libraq; uersando quas ex gnomone partes habent nouem eas umbra facit. viii. in declinatione cœli quæ est Romæ. Itẽ que athenis quæ sunt magnæ gnomonis partes quattuor umbræ sunt tres ad quinq; duo. Rhodi ad tarentum undecim quinq; ad tres cæterisq; omnibus locis aliæ alio modo umbræ gnomonum æquinoctiales a natura rerum inueniuntur desperatæ. Itaq; in quibuscunq; locis horologia erunt describenda eo loci sumentur est æquinoctialis umbra & si erunt quemadmodum romæ gnomonis partes nouem umbræ octogenæ de-

scribantur in planicie & ex media profortas erigatur ut sint ad normā quæ dicitur gnomon: & a linea quæ erit planities in fine gnomonis circum nouem spatia dimetiantur & quo loco nouæ partis signum fuerit centrum constituatur ubi erit littera a & deducto circino ad lineam planiciæ ubi erit littera b circinatio circuli describatur quæ dicitur meridiana. Deinde ex nouem partibus quæ sunt in planicie ad gnomonis centrū octo sumantur & signentur in linea quæ est in planicie ubi erit littera c hæc autem erit gnomonis æquinoctialis umbra. & reliqua. Proclus ait se obseruasse in autumali æquinoctio maiores esse umbras quæ uerno ex quo apparet in Ariete Solem a terra sublimiorem In Libra humiliorem. IN BERenice urbe troglodytarum. nam & in epiro alia quæ Pyrrus cōdidit quæ ut Plutarchus ait a berenice socru quæ uxor fuit Ptolemæi dicta. APPellari ascia. Idest umbræ expertia quia scia umbra dicitur. scire tamen conuenit nationes omnes aut periscias esse ut quæ æquinoctialem habent horizontem aut heteroscias ut intra tropicos & polos habitantes: aut amphiscias ut quæ intra tropicos habitant easque solas cum sol earum imminet capitibus esse in meridie ascias: alioqui nullus est experti umbræ locus. DVOdecim horas æquinoctiales. Horæ æquinoctiales definitæ sunt magnitudine. omnis æquinoctialis hora. xv. temporum. at indefinitæ sunt multitudines sed in die æquinoctiali duodecim in hieme breuiores contra habent quæ temporales appellantur a græcis a nostris uulgares dici solent multitudine definitæ semper nāque duodecim in quo uis die lōgo uel breuio. Indefinitæ sunt magnitudine siquidem magnitudinem definitam non habent. Nam omnes dies horarum. 12. ueteres faciebant. ideo in euangelio ad Petrum apostolū qui saluum mundum fecit Christus an nō sunt inquit duodecim horæ diei: sed pro tempore augentur minuunturque inde temporalis horæ nomen adeptæ quæ ex horologio dantur quæ autem æquinoctialis hora tempora habeat quindecim illic manifestum. globus enim herentium cælo stellarum a meridie motus in eundem locum reuolutus spatio. xxiiii. horarum complet trecentas sexaginta partes circuli quas cccx. partes si diuidas in uiginti quattuor horas fiet hora quindecim temporum. Ait Plinius in merohe longissimum diem duodecim horas & octo partes unius hore colligere. At Ptolemæus tresdecim & incolas amphiscios esseque ibi qualium gnomon. lx. talium æquinoctialem umbram partium. xvii. scrupuli primi dimidii secundorum scrupulorum iiii. IN BRItania xvii Ptolemæus autem in maxime australi parte ait. xvi. & dimidiam at in maxime boreali. xvii. & quartam partem. IN Euboea septies die ac nocte recipocantes. ibi defunctum uita plerique græci memoriæ prodiderunt Aristotelem alioqui attenuatum senio quod eius motus causam nosse nō posset ea re indignabundum decessisse. quasi uero cætera cate nosset. si uerum magna homines arrogātia. BATHea ponti. Idest pfunda. nam bathus idē est quod profunditas.

Impressum Venetiis ære Eruditi Viri Marci Firmani
In officina Simonis Biuilaquæ. Illustrissimo Principe
Domino Leonardo Lauredano Rem publicam moderante. Anno Domini. Milesimo
quingentesimo secundo. Die uero
decimo mensis Nouembris.

a b c d e f g Omnes sunt terni præter g qui est quaternus.

CVM GRATIA ET PRIVILEGIO.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

SECRET

CONFIDENTIAL

Antonium: tu scribe Antoninuz. Bermogonē: Bermogenē. Denopipon: oenopiden. nō
apud esse. nō opus esse. cur nempe. cur: nempe. ferrem sententiā. ferre sententiā. eorūqz
eorūqz. eedem modo pfectā. pfecte. 5. quodcūqz. qcūqz. si ad. siqz. pstituire patrocīnia.
sua patrocīnia. difficilime possit: possint. 6. plurimū possit: possint. necnon corporis par
tes. necnon nostre quēdā corporis partes. mars pmeat canū: cancrum. Affectiones ha
ber. habent. 9. indicat. indicāt. ad hoz tollatur. attollat. ij. dai. ad hoc anni. hoc est anni.
Nūc a luna. nūc ad lunē. 14. Estalqz. estusqz. 15. vnuerfasti. vniuersali. 16. Ex plenilunia.
z plenilunia. 17. quod inquē. inquā. pntendat. pntendant. 18. atqz. at que. z ppone subsequen
te numeri notā. Cū causa quēsitū est res ipsa. ueruetiā mete. tu corrige sic. cū causa quēsi
tum est ut res ipse ueruetiā mare. 19. locauit. uocauit. ADeqz. n. luna. neqz. n. luna. quādo
cōcidunt. coincidunt. 20. nauigare cōpellat. cōpellantur. Quid igit phibet. phibet. qui
in antiqua agat historia. expugne illud in. cōsectāter dixit. cōiectanter. cōsectatione. pie
ctatione. 21. aduersariū. aduersantiū. Ad artē. pduxerunt. pduxerūt. Ad artem sunt relegen
de. relegande. 22. et utrūqz habentē. z utcunqz habentē. ingenti auersei. ingentia uersei. 27.
berudinib⁹. hirudinib⁹. 29. pficiat. perficiat. 31. incōprehensibilis sit. si comprehēbilis sit.
quo oportuerit. quos oportuerit. cōprehensi. cōprehensuro. uestigio. uestigia. 34 z in
naturalem. z naturalē. sine quolibet. sine qbus. 37 esse ab hominib⁹. esse hominib⁹. ADe
scū. mestū. Omni est fiat. omnino fiat. diductionē ipropriū. improprio. Quorūdam im
proprio. ipropria. 40 in nulli. in nullā. 45 alia quidē. alie qdē. 46 copīa. capiat. 47 nō ob
uies auxilio. nō obuiante auxilio. herculano. herculano. si aliū. si allū. Vere pluuia mi
ctentes. pluuiaz mictente. 53 calefacere. calfacere. Hoc idē facies hic z alibi ubi talis error
inciderit. 55. Ex fructuū. z fructuuz. Primas nās. pmittendus est sequens numerus. Sic
57. Primas zē. Ex ortu. z ortu. 60. Omne antecedit. omnes. Exaltationibus. exhalatio
nib⁹. 64. Humoz exaltatione. exhalatione. 67. Abers. ab eis. 68. Promisit. permisit. 70
In utriqz notib⁹. motib⁹. AHotu cerebroso. terebroso. cerebrose. terebrose. 78. Solaria.
nempe tu interpone punctuz iterrogatiū et itidez paulo post. Libicas nempe. in solari
bus. quatripartus. quatripartijs. 79. Prima significat. tu scribe prima ipsi significant. Et
nota ut. notaz ut. Cōparetur masculis. masculus. 80. Et concisis cōcisis. 82. Expartib⁹.
expertibus. Cōmensurabiliter. cōmensurabilez. 86. Figuras. figuris. Et pprie. prope. et
a pma. at pma. 92. Apertius pspiceretur. interpone nobis. his namqz. is namqz. 99. Pa
tiuntur. partiunt. Aer aliuz. aer in aliuz. Prohibētur. perhibētur. 101. Scribe sic Angulo
rū in $\frac{1}{2}$ in $\frac{1}{2}$ sequialterā. scqualteraz. 103. Colligentes. colligātes. 116. Triangulus. triangu
lis. Nā mars est licet. Nāz martez licet. 125. Tertia tertia. Lerna tertia. 126. Ab alias. ob
alias. 127. D. cōmune. cōcinne. 138. Ab egiptus. ab egiptijs. 139. Preceptiunculum. prece
ptiunculaz. Sumpto de faciebus. iterpone subsequentē numeri notā. 143. Adducit. addu
citur. In motu tardus. tardis. Articulos in ambobus. iterpone idēz.

Ex libro secundo Ptholomei.

9. Describit. describet. 19. Subiecit nāqz. interpone hęc. Subiecit nāqz illis ferociaz qui
expeditiores dixit nāqz ipsos. 23. Ad signiferi. qd ob signiferi. 24. Ad terrā uero. alterā ue
ro. 25. Colōnas. columnas. 27. Et prime q. prime quidē. 30. d. prepone * Sic post. 30. 43
Affuctus regiones. Affectas regiones. 54. Ambonon. amboz loco. Signū. signi. Ca
piens vnus. capiemus. 56. Ductaz. dictaz. Volucre formā. expugne formam. Ab hoc
circa. ob hoc circa. In altusqz. in alijsqz. 82. Circa compositio. cōpositiora. 83. in minu
tam. imminutaz. 85. Intellectus. itelectas. Infinita. infinite. 88. Tutissima. tutissime. 91.
Preponendū causaz. preponendū cancrū. In quo presagio. in omni presagio. 95. Insti
tuunt. istituunt. 102. Figuras pncipaliorib⁹. Scribe figuras bisqz figuris pncipaliorib⁹.

Et tertio libro Ptholomei.

13. Hydrosopia. hydrosopio. 14. Celi exequedo. exequado. 11. Querere q. querere q.
 27. Occasus. occasum. 28. suscepit quide. suscipit qdes. 31. Loco capriconi pone saturni fi-
 gurā. 43. Remo q3. terno q3. 44. Corporis loci. Copotis loci. 47. Aderet ex ascensoria.
 aderētia ascēforia. Ornate. exornate. uacat. sed pone post mudane. Locis q. locis qui. 51.
 aut ait. ait uacat. 54. Que pariter. que parit. Mūdū predicto. predicto. 55. Allicēdū. ad di-
 cēdū. 56. Uerū uerū hoium. uerū uacat. In qlibet signis. in qlibus signis. Immite et. imi-
 te esse. 101. Eius qui est. eius qd est. Qui cunctas. Qui cūctas. 102. Tēporis q nō. q uacat.
 106. Jure tu3 vnā. iure vīm vnā. Deuitre. deuite. Sic inferius corrige. 107. patietes est. pati-
 entis est. 108. Numos. numeros. pures. plures. Et fer. fere $\frac{1}{3}$. 102. Quod in occasu. quoad
 in occasu. 112. Sessangulaz hoc est. totū uacat. Nō eade. eadē. 113. Quā sensiles. qñ sensiles.
 q3 sint. que sint. 116. huic re. huicce. 119. patentorij. preemptorij. Quib' intētis. intentus. 111.
 Et iducēda in rectā. scribe nō sextilis sphere carapterez. Sic postea in aliqb' locis sequēti
 b'. Ita capiēdū. capiēda. Inafetos. iapheto. 133. Inueni. iuenio. 145. At igit. at uacat. 151. Bi-
 ametri stātū. climacteristātū. 161. Agros. egros. 163. Et iterū. et uersuz. 166. Ad malefices.
 ad maleficos. 167. pnuctia. pronūctia.

Ex libro. 4°. Ptho.

4. pericere. pspicere. 10. Domari. dnari. Impotes siūt. impetes siūt. n. Eadez. eadē. 15. Ad coi-
 tū. a coitu. 21. Solē habere. Lunā habere. 23. Talian. talia. Nō plurime. nā plurime. Solus
 existes. existēs. 34. ppetem. ppetem. 57. et añ ipsū. ei qui ante ipsū. 58. potestates iusta.
 potestatem ex iusta. 7 in calce libri. 16. numeri illa nota superhabundat.

Errata ex partitionibus.

Exempla Et iam. ut iam. pulcherrime esse. pulcherrime et. In facie a iij Qui eum. Or eum. Co-
 gnoscenda rethorica igit. tu p pone et bene dicēdi sciētia cognoscēdi 7c. proferre. profer-
 ret. Ex partes. expertes. In facie c ij. Tamen idēz recidere i idēz 7c. Superiote. Supe-
 riore. c iij Optam. optant. diligedo. diligendo. Ortores. oratores. oratioue. oratione
 Inuentus. Inuenturus. Exfadeat. Explicat. Quid sit questio. Ratio iudicatio 7c. Cuius
 euerfor ciuitatis. cuius nō cui'. Sapiuz. scriptum. alterem. alteram. Noie tenebim'. no
 mine uacat. Fonte scaturiet. scaturiat. vnā magnā sciam. vnāz uacat. Pythagoras ine
 sarchi. mnesarchi. Sannis. Samius. Et numeruz quendam oportet seruari. oportere
 Aliqui viāz ut pote. Aliquid ut pote. Alipticos dictū. Elipticos. Diogenis. diogenes. Et
 si ipm aiuz. Et sic ipm. per te lraz. p t lraz. potius affectam. affectum. Continuata motiōez
 continuatā. Cui' cōplessus. cōplessu. Amplecta. amplexa. Qui alterius i celum. a terris.
 Quoniaz es inimicatus. initiatus. Florentinos. florentinus. Lacrimis decoret. decoret.
 Minus. uiuus. An ferre. auferre. Apud euripide Euripidem. Architam tibi metū q3. time
 uz q3. Et in euclidem. Euclides. Suo parte nutu. Suo pte nutu. Equerepontibus. equere
 penub'. 7 atonus. ex athomis. Quāq3 uacans. Quicq3. Deiectus 7 diabolus. deiectus
 est diabolus. Peruident. peruiderit. Que nūc recta sunt. tecta sunt. Anima ut quādoq3.
 Anima aut. Cum enim sit in aia. cū vita sit i aia. Onerantur nūquid. mouētur. Tandēz et
 esse. 7 nō esse. eadez. Quocūq3 sine dubio. quocūq3 sine. Adotuz esse vis. Adotū et vi. vi
 magna etiāz. vi motuz etiāz Apud quos ne pnorez. apud quos hic prior est. Animā sem-
 per. Anima semp. Certe aiaz. Anima. Quin eniz. Quis enim. Dia sit aialiu3. Diūm. Ni-
 bil te putauit. nihil esse. Luz iurare esse diuinuz. tuz iurare. In anib' cingeret. menib'. Ec-
 centrici. eccentrici. Sifterat. sifteret. Acceptabilis fecim' meliora. Accepta ab illis fecimus
 meliora. Grandiloquuz. grandiloquiū. Anniuz aialiu3. Diūm aialiu3. Adetella transmu-
 tare. Adetalla. A creatione. A cretione. Adari firmamēta. Adundi firmamēta. Carte afri-
 ca. caret africa. pftiguis refellere. pftigia.

Ex pme
 tarijs in
 2^m plinij

Incondituz apparet mox. A parte qui.

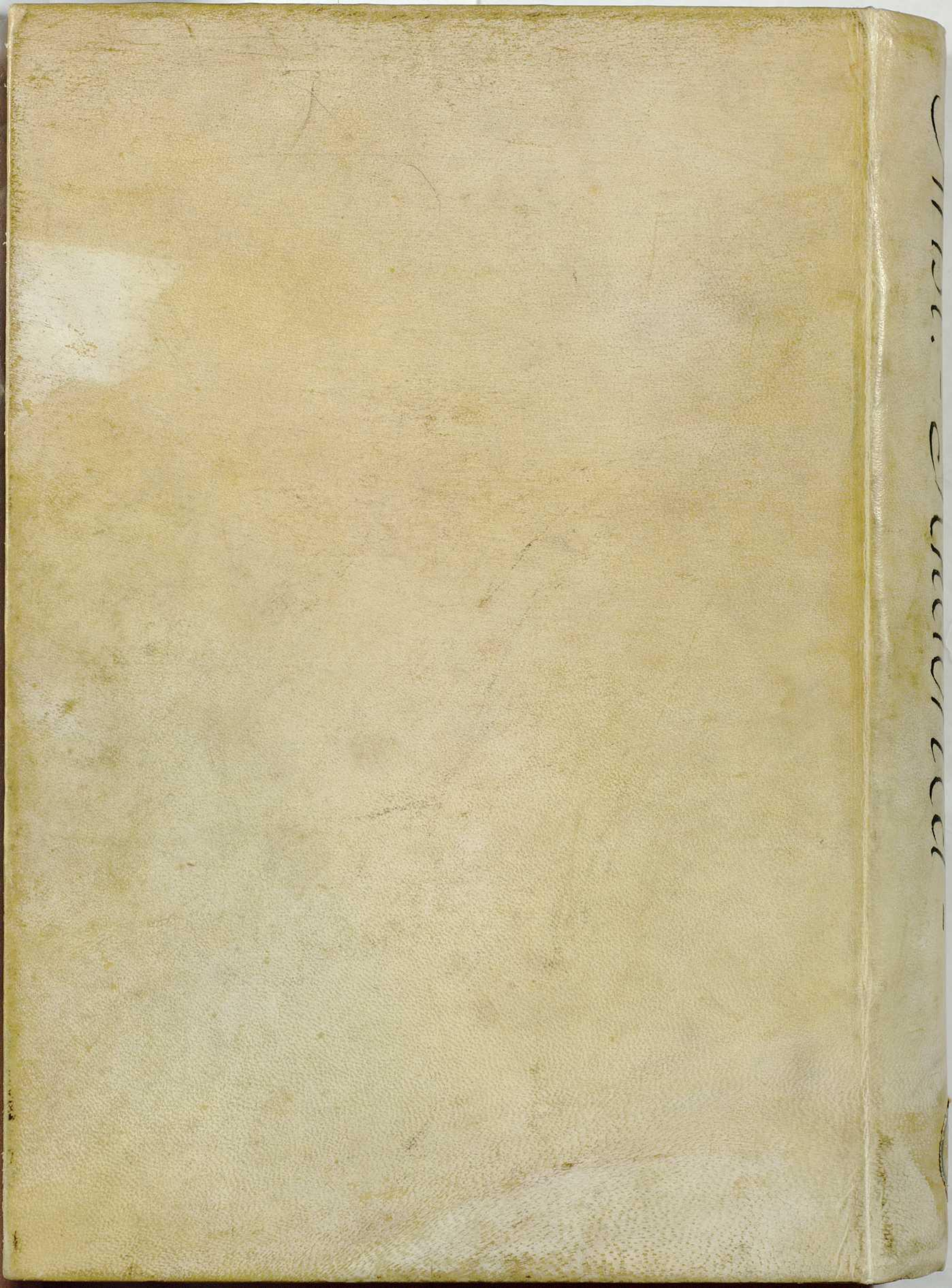

Artist. - Rhetorica -

No. Caja
f
A-14